

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 112 Subject Religion

Name of MSS Mokhapantha मेव पुराण

Author गंगा गुरु

Period 1899 Bikrami Folios 270

Script Gurmukhi Source B. Gulab Singh

Missing Folios _____

270 ਪੰਨੇ
ਮੇਥੂ ਪੰਥ
ਕੋਰਤਾ
ਪੰਨੇ ਗੁਰਮਤੀ
15 ਦੋਹੇ
ਚਿਖੀ ਦੋਹੀ

81

M716

A. no 112

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧

ਸ੍ਰੀਗਮਾਯਨਮਃ **ਅਥ ਮੋਖ** ਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸਗ੍ਰੰਥਲਿਖਤ
ਤੇ॥ **ਸਵੈਯੰ** ਆਜਗਮੇਜਿਨਕੇਪਦਪੰਕਜਸੇਵਤਨੀ
ਤਸੁਰੇਸ੍ਵਰਭਾਰੀ॥ ਅੰਗਸੁਰਾਗਨਸੇਵਤਹੈਅਰੁਜਾਂਹਿ
ਭਜੇਭੁਵਮੇਮੁਖਚਾਰੀ॥ ਤਾਤਭੁਜੇਜਗਮਾਤਭੁਜੇਪੁਨਿ
ਜਾਹਿਮਨਾਇਜਿਤੇਤ੍ਰਿਪਾਰੀ॥ ਸੋਗਣਨਾਇਕਹੋਇਪ੍ਰ
ਸੈਨਗਹੇਪਦਬੰਦਨਭੇਟਹਮਾਰੀ॥੧॥ **ਚ** ਉਰਤਮਕੇ
ਹਰਲੀਸਦਾਕਰਲੀਬੁਧਿਪ੍ਰਾਗਾਸੁਖਦਾਤਾਬਾਗੇਸ੍ਵ

ਗੀਬੰਦਾ ਪਾਦ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜੇ ਬ੍ਰਹਮੰ
 ਰਾਮ ਖੰਡ ਸੁਤੇ ਜਪ ਚੰਡ ਬਲੀ ਪਲਹਾਰੇ ॥ ਜਿਹ ਨਾ ਹਿ ਪ
 ਖੇਬਹੁ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਕੁਨੇ ਜੜਚੇ ਤਨ ਕੇ ਨਰ ਭੁਏ ਨਿਯਾਰੇ ॥ ਸਨਕ
 ਦਿਕ ਨਾਰਦ ਕੋ ਵਿਦ ਕੇ ਗਨ ਜਾਂ ਹਿ ਪਿਖੇ ਸਭ ਭੁਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਉਰਤਾ ਜਨਕਾਤਮ ਜਾਪ ਤਿਕੇ ਪਦਮ ਜੁਲ ਕੇ ਬਹੁ ਬੀਦਹ
 ਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ਯਾਪਦ ਪੰਕਜ ਨੀਰਹ ਰੇ ਮਲਤਾਗਤ
 ਦੀਨ ਬਹੇ ਭਵ ਭਾਗੀ ॥ ਵਾਂ ਮਨ ਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਤੇ ਮਨ ਰੀਰ
 ਗੀਰੀ ਜਨਤਾਰਨ ਹਾਰੀ ॥ ਵੈਨ ਨ ਨੈਨ ਨ ਕੀ ਉਪਮਾਂ ਗਵਿਕੰ

ਜਨਤੇ ਅਤਸਾਰਨਿਹਾਰੀ। ਤਾਂ ਗੁਰਨ ਕਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਸੀਸ २
ਨਿਵਾਇ ਕੇ ਬੰਦ ਹਮਾਰੀ॥ ੪॥ ਮਾਧਵ ਕ ਛੰਦਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੁਸਿ
ਘਾਉ ਪਾਨਿ ਧਨ ਥਹ ਰੈਰਿ ਦਜਾ ਭੁਜ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਵਹੀ ਭ
ਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਪਰੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੀ ਜਨ ਜੇ ਸਰਨਾਈ॥ ਰੇ ਜ
ਨ ਨਾਂ ਮਸਰੇ ਸਭ ਕਾਂ ਮਰਹੇ ਭਵ ਮੰਡਲ ਚਿਤ ਨ ਕਾਈ॥ ਇਸੇ ਪ
ਦ ਪੰਕਜ ਬੰਦ ਤੇ ਹੋ ਨਿਜ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਕਿਹੋ ਹੁਸ ਗਾਈ॥ ੫॥ ਨ
ਰਾਜ ਛੰਦਾ। ਸੁਨਾਥ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਘ ਕੇ ਪਦਾਰਥਿ ਦਤੇ ਗਿਰੇ॥ ਅਨੂ
ਪ ਬਾਰਥਿ ਦਕੇ ਮੁਖਾਰਥਿ ਦਮੇ ਪਰੇ॥ ਸੁਬਾਗ ਹੀ ਨ ਰੂਪ ਮੈ ਵ

ਚਾਲਮੁਕਕੋਕਰੇ॥ ਨਿਹਾਰੂਪਆਪਨੋਗਹੇਕੁਵੰਧਕੋਹਰੇ॥ ੬॥
ਤਥਾਪ੍ਰਭਾਵਹੋਕੋਅਨੰਤਜੀਵਜਲਮੇ॥ ਪਦਾਰਥਿਦਪਯੋ
ਸੁਭਾਗਪ੍ਰਜਭਾਲਮੇ॥ ਕੁਬੰਧਕੋਮਿਟਾਯੋਸੁਰਾਂਮਕੋਦਿਖਾਰਕੈ॥
ਕਰੋਸੁਪਾਦਕੰਜਕੋਨਮਾਮਿਸੀਸਥਾਰਕੈ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਸੁਧਾਂਮਬਹੇਨਰਜੇਗਤਿਤਾਂਹਿਨੀਮਤਿਕਹੋਸੁਖਦਾਈ॥ ਮਾਰ
ਗਪਾਇਸੁਧਾਂਮਲਹੇਨਰਬ੍ਰਹਮਸਨਤਨਜੋਅਧਕਾਈ॥ ਗਯਾ
ਨਹਿਏਕਕਹੇਸੁਤਿਸਾਰਸੁਯਾਵਿਨਅੰਰਨਆਸਮਿਟਾਈ॥ ਦੂ
ਖਮਿਟੇਜਖਸਾਰਲਹੇਨਰਯਾਭੁਵਚਿਤਰਹੇਨਹਿਕਾਈ॥ ੮॥

ਤਥਾ ਚ ਸੁਤਿ ਗਯਾਂ ਨ ਦੇਵ ਕੈ ਵਲੀ ਨ ਨ ਜੰਝੰ ਪੰਥਾ ਬਿਦੁ ਤੇ ਅਯ ੩
 ਨਯਾ ॥ ੯ ॥ ਦੋ ॥ ਸੁਤਿ ਬਖਾਂ ਨ ਜੋ ਪੰਥ ਜੋ ਤਾਂ ਹੀ ਕੋ ਉਗਮਾਂ ਨ ॥
 ਬ੍ਰਿਧ ਹਮਾਰੇ ਜੇ ਕੁਏ ਨੀ ਕੋ ਗਏ ਬਖਾਂ ਨ ॥ ੧੦ ॥ **੩** ਗੁਰ ਅਰ
 ਜਨ ਕਲਯਾਂ ਨ ਬਖਾਂ ਨ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਮਿਟੈ ਸੁਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਂ ਨ ॥
 ਉਤਮ ਪੰਥ ਗਯਾਂ ਨ ਜਗ ਸਾਗ ॥ ਦੁਖ ਮੇਟਨ ਸੁਖ ਦੇ ਨ ਉਦਾਰ
੧੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬਿਚੀ ਟੀ ਲੋ ਜੇ ਤੇ ॥ ਦੁਖ ਮੇ ਦੈ ਖ ਕਰੈ ਸਭੁ ਤੇ
 ਤੇ ॥ ਸਦਾ ਜਿਹਾ ਸਾ ਦੁਖ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਦੁਖ ਨਾ ਸਜਾਧ ਨ ਅਨ ਸਰੇ
੧੨ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕੋ ਕਾਰਣ ਦੇਹਾ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਵਿ

ਧੇਗ ॥ ਵਿਹਤ ਨਿਖਿਧ ਕਰਮ ॥ ਤਿਹ ਮੂਲਾ ॥ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਕਰਮ ਨ ਕੋ
 ਮੂਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਅਧਯਾਸਾ ਹਿਜੇਈ ॥ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਕੋ ਕਰਲ
 ਸੇਈ ॥ ਸਿਯਾ ਹਿ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਅਧਯਾਸਾ ॥ ਨਿਖਲ ਦ੍ਵੈਤ ਤੇ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਕ
 ਸਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋ ਸਭ ਦ੍ਵੈਤ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਐਸੇ ॥ ਸੀਪ ਵਿਖੇ ਰੂਪੇ ਜਗ ਜੈਸੇ
 ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਗਯਾਨਾ ॥ ਸੋ ਉਰ ਕਲਪਤ ਸਤ੍ਯ ਪਛਾਨਾ ॥
 ੧੫ ॥ ਸੋ ਅਗਯਾਨਾ ਮਹੈ ਇਹ ਜੀਲੀ ॥ ਸਰਬ ਅਨਰਥ ਲਹੈ ਨਰ
 ਤੀਲੀ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਨਸਕ ਆਤਮ ਗਯਾਨਾ ॥ ਸੋ ਵੇਦਾਂਤ ਤੇ ਨਿਕਿਮਾਨਾ ॥
 ੧੬ ॥ ਸੋ ਵੇਦਾਂਤ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅਪੀਨਾ ॥ ਤਾਂ ਪਦ ਸੇ ਵੇਹੋ ਇਸੇਈ ਨਾ ॥ ਤਾਂ

ਉਪਦਿਸ੍ਵਪੰਥੁਯੋਜੈਈ। ਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਅਭੁਜਾਸੋਜੈਈ॥ ੧੭॥ ਤਾ ੪
 ਪਨਪੰਥੀਬਾਦੀਜੇਤੋ। ਤੁਰਕਖਰ੍ਹਗਸੋਛੇਦੇਤੇਤੋ। ਬੇਦਸਿਖ
 ਰਕੀਦੇਵੇਦਿਯੋ। ਸਗਲਨਿਵਾਰੇਤਾਂਕੀਚਿਟਾ॥ ੧੮॥ ਸਾਵਧਾਨ
 ਅਰਧੀਰਜਵੰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਧਾਂਮਕੋਪਾਵੈਸੰਤਾ। ਤਾਂਮੈਰਮੈਪਰਮ
 ਸੁਖਪਾਈ। ਦੂਖਸਗਲਕੋਮੂਲਮਿਟਾਈ॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ਗ੍ਰੰਥ
 ਨਬਖਾਂਨਜੋਪੰਥਜੇਭੁਖੇਤਾਂਹਿਸ੍ਵਰੂਪਾ। ਜਾਂਕੋਪਾਇਸੁਧਾਂਮਕੋ
 ਪਾਵੈਸਿਖਜਅਨੂਪਾ॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਏਕਤਾਜੈਈ।
 ਹਸਤਬਿਲਾਸਮਭਾਸੋਜੈਈ। ਸ੍ਰੁਤਿਯਾਂਹਿਕੋਗ੍ਰੰਥਾਂਨਵਖਾਂਨੇ

॥ ਜਾਂ ਕੋ ਪਾਇ ਹੋਇ ਬੁਢਾਨੇ ॥ ੨੧ ॥ ਨੰਨੁ ਭਵੁ ਫੂਰਮ ਰੋਮ ਸੁਹ ॥
 ਏ ॥ ਖਰਵਿਖਾਂ ਲਗਮ ਨੀਕੋ ਪਾਏ ॥ ਯੋ ਪ੍ਰਤਖ ਨ ਕੋਈ ਦੇਖੇ ॥
 ਤਾਂਹ ਅਭੁ ਵਪ੍ਰਗਟ ਜਨ ਪੇਖੇ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਅ
 ਭੇਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖੇ ਭੇਦਾ ॥ ਨਾਂਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਖਾਂਨੈ ਸਾਰੇ ॥
 ਅਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਹਿਕੋਇ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਤਾਂਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕਤਾ ਐ
 ਸੇ ॥ ਕੂਰਮ ਪ੍ਰਸੂਰਮ ਜਗਤੈ ਸੇ ॥ ਯਾਂਹੀ ਅਸੀ ਕੋ ਕੋ ਪਰਹਾਰਾ ॥
 ਖੋ ਪ੍ਰਗਟ ਸਨੈ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਯਹਿ ਕਛੁ ਨੇਮ ਨ ਹੋਵੁ ਮਾਂਹੀ
 ॥ ਪ੍ਰਤਖ ਨ ਹੋਇ ਸੁਹੈ ਵੈ ਨਾਂਹੀ ॥ ਹੋਇ ਬਸਤੁ ਅਰਭਾ ਸੇ ਨਾਂਹੀ ॥ ਯ ॥

ਕੇਸਵਟੇਤੁਤੁਮਾਂਗੀ॥ ੨੫॥ ਦੂਰਸਾਮੀਪਾਇੰਦ੍ਰਯਕੋਹਾਂਨਾ॥ ੫
 ਮਨਚਿਤਲਸੂਖਮਬਿਦ੍ਵਧਾਂਨਾ॥ ਤਿਰਸਕਾਰਸਾਜਾਤੀਸੀਗਾ॥
 ਯਹਿਆਤਹੋਤੁਧਰੋਚਿਤੁਅੰਗਾ॥ ੨੬॥ ਅਧਿਕਦੂਰਤੇਰੁਸੇ
 ਨਾਂਗੀ॥ ਜਿਉਖਗਦੂਰਗਗਨਕੇਮਾਂਗੀ॥ ਅਤਸਾਮੀਪਤੇਨਜ
 ਰਾਂਵੈ॥ ਜਿਉਨਿਜਨੈਨਨੀਲਨਹਿਪਾਵੈ॥ ੨੭॥ ਐਂਦ੍ਰਯਹਾਂ
 ਨਹੋਇਖਨਜਹਾਂ॥ ਅੰਧਾਰੂਪਨਹੋਰੇਤਹਾਂ॥ ਮਨਨਇਸਥਿਤ
 ਜਾਂਕੋਹੋਇ॥ ਨਿਕਟਪਦਾਰਥਲਖੇਨਸੋਇ॥ ੨੮॥ ਅਤਿਸੁ
 ਖਮਪ੍ਰਮਾਂਨੁਜੇਈ॥ ਤਾਂਹਿਨਲਖੇਜਗਤਮੇਕੋਈ॥ ਭੀਤਾਇਕੁ

ਬਜਵਧਾਨਹਿਹੋਇ॥ ਨਰਪਤਨਰੀਲਖੇਨਕੋਇ॥ ੩੯॥ ਰਵਿ
 ਦੁਤਸੋਜਾਂਕੀਦੁਤਨਾਸੋ॥ ਗਗਨਮਾਂਹਿਤਾਰਾਨਹਿਕੁਸੋ॥ ਤੋਇ
 ਦਮੁਕਤਾਬਿੰਦੁਜਲਜੇਈ॥ ਭੇਦਨਲਖੇਸਰਸਿਮੇਕੋਈ॥ ੪੦॥
 ਯਹਿਸਭਸਤਨਦੇਖੇਕੋਈ॥ ਕੁਰਮਰੋਮਸਮਾਂਨਨਹੋਈ॥ ਯ
 ਗੀਪਰਖਸਗਲਕੋਹੋਰੋ॥ ਨਾਂਹਿਅਭਾਵਕਦਾਚਿਤਟੋਰੋ॥ ੪੧॥
 ॥ ਤਿਉਹੀਬ੍ਰਹਮਏਕਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਮੁਗਧਬੁਧਿਤਿਹੋਰੇਨਾਂਹੀ॥
 ਅਗਯਾਂਨੀਬ੍ਰਹਮਅਭੇਦਨਿਹਾਰੋ॥ ਅਹੀਬ੍ਰਹਮਵਹੁਪ੍ਰਗਟਉਚਾ
 ਰੋ॥ ੪੨॥ ਕੁਰਮਰੋਮਵਿਖੇਨਹਿਮਾਂਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਅਭੇਦਮੈਵੇਦਪ੍ਰ

ਮਾਂਨਾ ਤਰ੍ਹਮ ਸੀਯੋ ਵੇਦ ਉਚਾਰੇ॥ ਲੋਗ ਨ ਕੋ ਸਿ ਦੇਹ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੬
 ੩੩॥ ਪ੍ਰਤਖ ਜਪੁ ਮਾਂ ਲ ਵਿਖੇ ਬਹੁ ਦੇਖਾ॥ ਵੇਦ ਪ੍ਰਮਾਂ ਲ ਸਦਾ ਨਿ
 ਰਦੇਖਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਵੇਦ ਬਖਾਂ ਨੇ ਜੋਈ॥ ਸਾਂਚੇ ਅਰਥ ਪਛਾਂ ਨੇ ਸੋਈ॥
 ੩੪॥ ੬॥ ਵੇਦ ਵਿਰੋਧੀ ਬਾਦ ਜੇ ਕੁ ਖੇ ਬਹੁ ਪਰਕੂਰਾ॥ ਤਿਹੋ ਜੀ
 ਵਤ ਵੇਦਾਰਥ ਕੋ ਸਕੇ ਨ ਕੋ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੩੫॥ ੭॥ ਵੇਦ ਵਿਰੁੱਧ
 ਬਾਦ ਹੋ ਜੇ ਤੇ॥ ਕਰੋ ਨਿਰਾਸਯਾਂ ਹਿ ਮੋ ਤੇ ਤੇ॥ ਚਾਰਖ ਜਾਤ ਪਰਪੰ
 ਥੀ ਜੋਈ॥ ਕਰੋ ਨਿਰਾਸਯਾਂ ਹਿ ਮੋ ਜੋਈ॥ ੩੬॥ ਲਖ ਜਾਨਾ ਕੇ ਜੇ
 ਈ ਪਰਕਾਰਾ॥ ਯਾਭੀ ਤਰਤੇ ਕਹੋ ਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਨਵ ਅਭੁਜਾ ਸ

ਯਾਭੀਤਰਗਾਵੇ॥ ਮਹਾਂਵਾਕਕੋਅਰਥਦਿਖਾਵੇ॥ ੩੭॥ ਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਅਵਸਥਾਜੇਈ॥ ਯਾਂਮੈਪ੍ਰਗਟਹੋਇਗੀਸੋਈ॥
ਵਿਦੇਹਮੁਕਤਪ੍ਰਮਾਤਮਧਾਂਮ॥ ਭਾਖੇਪ੍ਰਗਟਸੁਨਅਭੁਗਮ
੩੮॥ ੨॥ ਕਹੂੰਕਹੂੰਤਟਾਸਮੁਖਪੁਰਬਉਤਰਵਾਦਾ॥ ਪ੍ਰਗ
ਟਹੇਤਯਾਂਮੈਕਹੋਜਮਝਹੋਇਨਿਰਵਾਦਾ॥ ੩੯॥ ਸਵੈਯਾ॥
ਵੇਦਵਿਹੀਨਸੋਮੋਹਅਧੀਨਸਦਾਨਰਾਮਾਪਨਰੂਪਭੁਲਾਂਨੇ॥
ਈਸਸੁਜੀਵਵਿਖੇਸੁਨਿਯੋਬਹੁਭੇਦਕਹੇਨਹਿਤ੍ਵਪਛਾਂਨੇ॥
ਕਾਰਨਮਾਂਹਿਵਿਵਾਦਸਦਾਪੁਨਿਅੰਰਸੁਅੰਰਹਿਭਾਂਤਬਖਾਂਨੇ॥

ਤਾਂ ਹਿੰਨਿ ਵਾਰਸ ਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗ ਸੁਆਤ ਮਰੂਪ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਂਨੇ ॥ ४८ ॥
 ॥ ਕੋ ਸਿ ਕਰੇ ਵਿਵਾਦ ਕੋ ਅਪਨ ਰੂਪ ਭੁਲਾਇ ॥ ਸਾਵ
 ਧਾਨ ਮਨ ਕੈ ਸੁਨੇ ਨੀ ਕੇ ਦਸੇ ਬਤਾਇ ॥ ४९ ॥ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅ
 ਰੇਤ ਨ ਜੋਇ ਕੁ ਅਹੇ ॥ ਜਗ ਕਾਰ ਲਤਿ ਹਸਾਂ ਖੀ ਕਹੇ ॥ ਤਾ ਵਿ
 ਹੇਤ ਨ ਮਾਂਨੇ ਮਾਂਨਾ ॥ ਸਾਂਖੀ ਕਿ ਮਤ ਯੀ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ५० ॥ ਪ੍ਰਧਾ
 ਨ ਅੰਸ ਸਤਗੁਣ ਮੇ ਜੋਈ ॥ ਪਰੇ ਪ੍ਰਤ ਬਿਬਸ ਭੁਭਾ ਸੇ ਜੋਈ ॥ ਜੀ
 ਵ ਬਿੰਨ ਪੁਨਿ ਈ ਸ੍ਵਰਨਾ ਮਾ ॥ ਪਤੀ ਜਲ ਮਤ ਕਾਰਣ ਅਭਿਗੰਮ
 ॥ ५१ ॥ ਕਲੇਸ ਕਰਮ ਤੇ ਜੋ ਅਸੀਗਾ ॥ ਪਰਖ ਵਿਸੇਖ ਨਿਤ ਚਿਦ

ਅੰਗ। ਤਾਂ ਹੀ ਨੇ ਸਕੁ ਜਗ ਉਪ ਜਾਯੋ। ਯੀ ਪਾਤ੍ਰ ਜਲ ਅਪ
 ਦਿਖਾਯੋ॥ ੪੪॥ ਚੇਤਨ ਪਸਪਤ ਜੋ ਇਕ ਹਯੋ। ਜੀਵ ਬਿੰਨ
 ਰੂਪ ਤਿਹ ਪਯੋ। ਜਗ ਕਾਰਣ ਤਾਂ ਤੇ ਨਹਿ ਆਂਨੇ। ਪ੍ਰਗਟ ਪਾ
 ਸਪਤਿ ਤਾਂ ਹਿ ਬਖਾਨੇ॥ ੪੫॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਹੀ ਹੈ ਜਗ ਕਰਤਾ॥
 ਦਯਾ ਨਿਧਾਨੁ ਰੁਗਤ ਦੁਖ ਹਰਤਾ॥ ਐਸੇ ਸਾਤ੍ਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿ
 ਖਾਵੇ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਬਿਨੁ ਅੰਗ ਨਗਾਵੇ॥ ੪੬॥ ਨਿਤ ਜਾਇ ਛਾਪ
 ਨਿਨਿਤ ਜਗ ਜਾਨ। ਤਾਂ ਮੈ ਨਿਤ ਜਾਤਨ ਪਹਿਚਾਨ। ਜੀਵ ਬਿੰਨ
 ਨਈ ਸ੍ਵਰ ਉਰਧਾਰੇ॥ ਨਯਾਯਿਕ ਕਾਰਣ ਤਾਂ ਹਿ ਉਚਾਰੇ॥ ੪੭॥

ਬੈਧਕਰੇਪੁਨਿਬਹੁਪ੍ਰਕਾਗਆਪਆਪਨੀਬੁਧਅਨਸਾਰ ੮
 ॥ ਕੇਪਰਸਾਂਝੁਕੇਵਿਗਜਾਂਨਾਕੇਚਿਤਸੁਨਹਕਰੇਬਖਾਂਨਾ।
 ੪੮॥ ਪ੍ਰਲੰਮੀਅੰਪੁਨਿਨਿਤਜਬਖਾਂਨੈ। ਸੁਖਜਮਸਬੁਲ
 ਸਗਲਕੇਜਾਂਨੈ। ਭਿੰਨਾਭਿੰਨਜੀਵਤੇਆਹਿ। ਜਗਕਾਰਣ
 ਜੈਨੀਕਹਿਤੁਹਿ। ੪੯॥ ਸਰਗਜਾਤਾਮੇਨਾਂਹਿਪ੍ਰਮਾਂਣਾ। ਬੇ
 ਦਬਖਾਂਨੈਕ੍ਰਿਆਪ੍ਰਧਾਂਨਾ। ਕਹੂੰਸਰਬਗਜਸਬਦਜੋਹਯੈ।
 ਬਾਗਧੇਨਵਤਤਾਂਕੇਲਹੀਯੈ। ੫੦॥ ੫॥ ਸਰਬਗਜਜਾਨ
 ਉਪਾਸੀਏਜਗਕਾਰਣਜੋਹਇ। ਯਾਵਿਧਕਾਰਣਸੇਵਨਯ

ਰੈਬਖਾਂਨੈਸੋਇ॥੫੧॥ **੪** ॥ ਪ੍ਰਮਾਂਦੁਆਦਿਜਗਕਾਰਣ
ਹੋਈ॥ ਜੀਵਅਦਿਸਸੀਗ॥ ਮਿਲਸੋਈ॥ ਜਗਲਜਗਤੁਇ
ਨਹੀਤੇਕੁਜੇ॥ ਅੰਰਕਛੂਕਾਰਣਨਹਹੁਯੋ॥੫੨॥ **੫** ॥ ਕਹਿ
ਯੋਮੀਮਾਸਿਕਾਪਜਗਕਾਰਣਬਿਬਨਾਇਕੋ॥ ਉਰਮੈ
ਧਰਹੀਥਾਪਜਤਾਂਕੇਪਾਛੇਚਲੇ॥੫੩॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਕੇਚਿ
ਤਬੇਦਸੁਮਾਂਨਉਰੇਪੁਨਿਕਾਰਣਕੀਨਿਰਧਾਰਸੁਨਾਵੇ॥ ਅੰ
ਰਨਕਾਰਣਕੋਰੁਵਮੈਚਤੁਰਾਂਨਨਏਕਸੁਹੇਤਵਤਾਵੇ॥ ਬੈ
ਨਨਰਾਸਸੁਮਾਂਨਕਹੈਇਮਬੇਦਨਕੀਨਰਸਾਖਦਿਖਾਵੇ॥

ਤੇ ਮਤਮਾਂ ਨ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕੁ ਵਰਗ ਪਸੰਤ ਨ ਰਤਾਂ ਹਿ ਨ ਪਾਵੇ॥
 ੫੪॥ ਨਰ ਜਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਏ ਕਰੂ ਪਹੈ ਸਦਾ ਸੁਜੀ ਵਭੇ ਦਭਾਂ
 ਯੋ॥ ਅਨੰਦ ਪੂਰਧਾਰੇ ਮੇਨ ਦੁਖ ਲੋਸ ਅੰਨਯੋ॥ ਸੁਗਯਾਂ ਨ ਰੂ
 ਪ ਧਾਂ ਮੈ ਸੋ ਮੋਹ ਏ ਕਜਾਂ ਨਯੋ॥ ਅਕਾਸ ਅਧਿ ਦੇਹ ਲੋਸੁ ਸੁਨ
 ਤਾਂ ਹਿ ਮਾਂ ਨਯੋ॥ ੫੫॥ ॥ ਮਾਯਾ ਸੁਗਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾ ਸਹਾਂ ਨ॥
 ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਹੋਯੋ ਭਾਂਨ॥ ਯੋ ਵੇਦਾਂ ਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਂ ਨੋ॥ ਰਜ
 ਸਰਪ ਜਿਯੋ ਵੈਤ ਪਛਾਂ ਨੋ॥ ੫੬॥ ॥ ਕਾਰਣ ਮਾਂ ਹਿ ਵਿਵਾਦ
 ਜਿਉ ਤਿਉ ਆਤਮ ਮੇ ਜਾਂ ਨ॥ ਵਹੁ ਵਿਧ ਤਾਂ ਹਿ ਉਚਾਰੈ ਸੋ ਮੈ ਕ

ਰੰਬਖਾਨਾ॥੫੧॥ੴ॥ਤਨਕੋਆਤਮਏਕਸੁਨਵੈ॥ਅੰਗੁ
ਇੰਦ੍ਰਯਆਤਮਗਾਵੈ॥ਏਕਕਰੈਪੁਨਪ੍ਰਾਣਪਛਾਨੈ॥ਅੰਗੁ
ਕਰੈਮਨਆਤਮਜਾਨੈ॥੫੨॥ਵਿਗਯਾਨਆਤਮਾਕੋਚਿਤਯ
ਗੇ॥ਈਸਾਮੀਸਪੁਨਿਅੰਗਵਿਚਾਰੇ॥ਜੜਚੇਤਨਪੁਨਭਾਟਬ
ਤਾਯੋ॥ਕੇਵਲਜੜਨੈਯਾਯਿਕਗਾਯੋ॥੫੩॥ਮਾਂਨਮਾਂਹਿਬ
ਹੁਭੇਦਵਿਚਾਰੇ॥ਅਨੂਮਯਮਮਹਾਂਨਉਚਾਰੇ॥ਇਤ੍ਯਾ
ਇਕੁਬਹੁਭੇਦਉਚਾਰੈ॥ਮੂਰਖਜਨਨਹਿਵੇਦਵਿਚਾਰੇ॥
੬੦॥ਅਵਿਦ੍ਯਾਯੁਕਤਕਰੇਸਕੁਕਰਮ॥ਸੁਤਹਅਸੰਗਜ

ਦੁਨਿਹਧਰਮਾਸਤਚਿਤਆਨੰਦਆਤਮਰੂਪਾ।ਵੇਦਾਂਤੀਭਾ ੧੦
ਖੇਤਾਂਹਿਅਨੂਪਾ॥੬੧॥ **੨** ਚੇਤਨਏਕਅਸੀਗਜੇਮਾਨਾਸੀ
ਗਤਪਾਇ॥ਸੁਧਾਮਲਨਕੇਭੇਦਤੇਈਸ੍ਵਰਜੀਵਕਯਾਇ॥
੬੨॥ਯੈਵੇਦਾਂਤੀਭਾਖਹੈਸਮਯਕਵੇਦਾਵਿਚਾਰਾ॥ਜੇਤਾਂਕੋਓ
ਰਧਾਰਹੈਸੋਭਵਉਤਰੇਪਾਰਾ॥੬੩॥ **੩** ॥ਤਰਕਗਾਢਪੁ
ਰਬਮਰਮਾਂਹੀ॥ਕਿਓਕਰਜੀਵਤਜਾਗੇਤਾਂਹੀ॥ਬਿਨਾਂਤਜ
ਗਨਹਿਯਾਂਮੇਆਵੇ॥ਤਾਂਤੇਜੀਵਦਹਯੋਭਵਜਾਵੇ॥**੬੪**॥
ਵੇਦਹੀਨਪੁਨਤਰਕਵਿਹੀਨ॥ਭ੍ਰਾਂਤਮੂਲਮਤਤਾਂਕੋਚੀਨ॥

ਤਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਕੇ ਦੂਰ ਹਿਤਾਰੇ। ਮੇਖੀ ਜਨ ਨਹਿ ਤਾਂ ਹਿ ਵਿਚਾਰੇ॥ ੬੫॥
 ਨੰਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਗਯਾ ਕਰੀ ਉਦਾਗ। ਭੁਜੇ ਨ ਤਾਂ ਤੇ ਤਾ ਪਰਹਾਰਾ ਕੰਨ
 ਯਕਤ ਸੋ ਤਾਂ ਹਿ ਨਿਵਾਰੇ। ਜਾਂ ਤੇ ਨਰ ਨਹਿ ਤਾਂ ਹਿ ਵਿਚਾਰੇ॥ ੬੬॥
 ਪੰਗਮ ਤਦਾਰਤ ਰਕਗ ਨ ਜੋਈ॥ ਵੇਦ ਬਯਾਸ ਭਾਖ ਜੋ ਸੋਈ
 ਬਹੁ ਰਿਅ ਚਾਰ ਯਸੋ ਵਿਸਤਾਰਿਯੋ॥ ਭਾਸਿ ਸਗੀਰ ਕਮਾਂ
 ਹਿ ਉਚਾਰਿਯੋ॥ ੬੭॥ ਨੰਨੁ ਕਿਹ ਭਾਂਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ਬਯਾਸਾ ਕੀ
 ਜੈ ਸੋ ਪਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸਾਂ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੈ ਅਬ ਤੋ ਸੋ॥ ਸਾਵਧਾਂ
 ਨਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਯੋ ਮੋ ਸੋ॥ ੬੮॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਤ ਰਤੇ ਲੇ ਬਯਾਸਾ ਸਾਂ

ਖੀਕੋਮਤਕੀਯੋਨਿਹਾਸਾ ਤੇਸਾਂਖੀਖਨਯਾਵਿਧਗਾਵੇਂ। ਨਿ ੧੧
ਜਪਰਪਾਟੀਭਾਖਸੁਨਾਵੇਂ। ੬੫। ਗੁਰੁਕੀਸਾਂਮਅਵਸਾ
ਜੇਈ। ਨਾਂਮਪ੍ਰਧਾਂਨਕਹਾਵੈਸੋਈ। ਜਬਵਹੁਸਾਂਮਅਵਸਾ
ਤਜਾਗੇ। ਜਗਕੋਜਨਨਿਤਬੈਵਹੁਲਾਗੇ। ੭੦। ਪੂਰਬਸੀਮ
ਹਤਤੁਊਪਾਵੈ। ਬਹੁਰਿਹੰਕਾਰਤ੍ਰਿਧਾਊਪਜਾਵੈ। ਬਹੁਰੇਭੂ
ਤਮਾਤਰਾਜੇਈ। ਤਾਵ੍ਹਗਾਭਵਊਪਜੀਸੋਈ। ੭੧। ਬਹੁਰੇ
ਊਪਜੇਨਿਖਲਾਵਿਕਾਰਾ। ਖੋਰਸਸੀਖਿਆਤਾਨਿਰਧਾਰਾਪਾ
ਚੋਮਹਾਂਭੂਤਪਹਿਚਾਨੇ। ਏਕਾਦਸਾਇੰਦ੍ਰਾਯਊਰਸਾਂਨੇ। ੭੨

ਮੁਲਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਅਵਿਕ੍ਰਿਤ ਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਸਪਤ ਪ੍ਰਾਨਿ
ਪੰਯੋ ॥ ਖੰਡ ਸਤੋ ਪ੍ਰਾਨਿ ਅਹੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਨ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰ
ਖਵੀਚਾਰਾ ॥ ੭੩ ॥ ਯਾ ਵਿਧਿ ਜਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਉਪਾਏ ॥ ਨਰ ਕੋਭ
ਗ ਮੇਖ ਦਿਖ ਲਾਏ ॥ ਅੰਸੇ ਸਾਂਖੀ ਭਾਖੇ ਗਯਾਨ ॥ ਤਾਂ ਮੈਨੁ ਹਧ
ਯੇ ਪਰਮਾਨ ॥ ੭੪ ॥ ਸਾਂਮ ਅਵਸਾ ਤੁਯਾ ਗਨ ਜੇਈ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰ
ਧਾਨ ਸੁਕਿਹ ਵਿਧਿ ਸੋਈ ॥ ਤੁਯਾ ਗਨ ਕੋਨਾ ਦਹਿ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਜੰ
ਤੇ ਚੇਤਨ ਤਾਂ ਤੇਹੀਨਾ ॥ ੭੫ ॥ ਨਹਿ ਕੋ ਚੇਤਨ ਤਾਂ ਕੇਸੀ ਗਾ ॥ ਪਰ
ਖਏ ਕਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਗਾ ॥ ਮਾਟੀ ਸੁਇਨ ਚੇਤਨ ਸੀ ਗਾ ॥ ਕਾਰਯ

ਹੇਤੁਹੋਇਸਰਬੰਗਾ॥ ੧੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ੍ਰਮਾਂਹਿਜਿਉਰੋਈ॥ ਅ ੧੨
ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਂਹਿਮਾਂਨੀਏਸੋਈ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਵਿਲਖਣਕਲਪੰਜੋਜੋਈ
ਵੇਦਵਿਗੀਨਬਨੇਨਹਿਸੋਈ॥ ੧੭॥ ੨॥ ਜੈਸੇਬਛੇਕੇਨ
ਮਿਤਸ੍ਰਵੇਥਨਨਤੋਦੂਧਾ॥ ਚੇਤਨਤਾਵਿਨਜਿਉਚਲੇਸਾਗਰ ਕੋ
ਸਲ ਸੁਧਾ॥ ੧੮॥ ੩॥ ਤੈਸੇਸੁਨੇਪ੍ਰਧਾਂਨਯਹਿਪੁਰਖਭੋਗ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥ ਕਾਰਣਜਗਉਧਾਰਕੈਕਰੇਨਲਾਗੈਦੋਖਾ॥ ੧੯
੪॥ ਦੂਪ੍ਰਸਵਨਮਹਿਹੇਤੁਪਛਾਂਨੋ॥ ਧੇਨਪ੍ਰਮਉਗਅੰਤਰਅੰ
ਨੋ॥ ਸੁਤਚੇਸਨਚੇਤਨਬ੍ਰਹਮਾਰਾ॥ ਨਿਮਨਦੇਸਕੋਚਾਹੇਵਾ

੮੦॥ ਅੰਤਰਜਾਂਮੀ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਈ॥ ਚੇਤਨ ਬਿਨੁ ਕਰਤਾ ਨਹਿ
ਕੋਈ॥ ਅੰਤਰਜਾਂਮੀ ਵੇਦ ਵਖਾਨੇ॥ ਚੇਤਨ ਦਿਨ ਕਰਤਾ ਨਹਿ
ਮਾਂਨੇ॥ ੮੧॥ ਨੰਨੁ ਜਾਤ ਕਰਗੁ ਲਪ ਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਤਮ ਗੁਰ ਅ
ਹੇ ਅਵਰ ਲਾਇ ਲਾਸ॥ ਸਤਿ ਤੂਲ ਵਤ ਊਰਧ ਜਾਵੈ॥ ਤਮ
ਪਾਥਰਸ ਮਾਮਧਹਿ ਪਿਸਾਵੈ॥ ੮੨॥ ਰਜਗੁ ਲਤਾ ਧਾਰ ਲ
ਕੋਰੇ ਈ॥ ਚਲ ਸੁਭਾ ਵਕਹੀ ਜੈ ਸੋਈ॥ ਆਪ ਸੁਤੋ ਵਹੁ ਚਲ
ਨ ਸੁਰੂਪ॥ ਅੰਰਨ ਚਾਲੇ ਰਜ ਅਨੂਪ॥ ੮੩॥ ਯੁੱਤੀ ਨੇ ਮੰਦਿ
ਕ੍ਰਿਆ ਭਈ॥ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਸ ਗਲਤਾਂ ਤੇ ਨੈਰਮਈ॥ ਯੁੱਤੀ ਵਿਧਸਾ

ਖਸਿਵਸਾਗਾਈ॥ ਜਾਂਤੇਕਾਂਮਸਰੇਨਹਿਰਾਈ॥ ੮੪॥ ੧੩
 ਐਸੇਜੇਵਹਿਚਲਨਸ੍ਰੁਭਾਵਾ॥ ਸਰਗਹੋਇਨਹਿਕਦੇਅ
 ਭਾਵਾ॥ ਪੁਲਯਹੋਇਕਦੇਜਗਨਾਂਗੀ॥ ਸਾਂਮਅਵਸਾ
 ਪਾਯਤਨਾਂਗੀ॥ ੮੫॥ ਨਿਨਕਰਮਨਤੇਬਜਵਸਾਹੋਈ
 ॥ ਜਾਂਮੈਦੂਖਨਰਹੈਨਕੋਈ॥ ਪੂਰਬਸਰਗਭੁਗਨਕੋ
 ਜੋਗਾ॥ ਕਰਮਰਚੇਬਹੁਵਿਧਕੋਭੁਗਾ॥ ੮੬॥ ਦੇਕਰਭੁ
 ਗਹੋਰਿਖਜਜਬਹੀ॥ ਪੁਲਯਜਗਤਕੀਹੋਵੈਤਬਹੀ॥
 ਯਾਵਿਧਸਾਮਯਅਵਸਾਹੋਈ॥ ਨਹਿਦੂਖਨਯਾਭੀਤਰ

ਕੋਈ॥ ੮੭॥ ਯਾਹਿਸ੍ਰਿਸ੍ਰਕੇਕਾਰਲਜੇਈ॥ ਲੀਨਰੂਪਪ੍ਰ
 ਗਦੇਨਹਿਤੇਈ॥ ਲੀਨਕਰਮਪਾਕੇਪ੍ਰਨਜਬਹੀ॥ ਮਿਲਪ੍ਰ
 ਧਾਂਨਉਪਾਵੇਤਬਹੀ॥ ੮੮॥ ੨॥ ਕਰਮਨਿਜਮਤੇਨਿਜ
 ਮਕੋਕਹਾਂਬਖਾਂਨੋਕੋਈ॥ ਜਗਪੁਰਬਨਹਿਤੇਕੁਏਤੇਜ
 ਗਉਤਰਹੋਈ॥ ੮੯॥ ੩॥ ਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਧਾਂਨਏਕਹੀਹੋਈ॥
 ਪ੍ਰਨਿਮਹਤਤੁਓਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਕ੍ਰਮਹੀਕ੍ਰਮਸੋਤਨਉਪਜਾ
 ਵੈ॥ ਤਾਂਤੇਕ੍ਰਮਜਨਮਕੋਪਾਵੈ॥ ੯੦॥ ਕਰਮਨਤੇਪ੍ਰਨਿਚ
 ਲੇਪ੍ਰਧਾਂਨਾਅੰਨ੍ਯਾਅੰਨ੍ਯਾਮਸ੍ਰਯਤਾਮਾਂਨਾਉਤਪਤਪਾ०

ਲਨਮੀਸਿਧਾਗ। ਕਰਮਨਿਜਮਤੇਦੁਰਵਿਚਾਰਾ॥੯੧॥ **ੴ** ੧੪
 ਅਬਸਾਖੀਤੇਮਤਬਿਖੇਦੁਖਨਭਾਖੀਐਗ। ਜਗਤਜਨਮ
 ਜੈਸੇਗਯੋਬੰਧਮੋਖਨਹਿਠੰਗ॥੯੨॥ **ੴ** ॥ਉਦਾਸੀਨਹੈਪੁ
 ਰਖਅਸੰਗਾ॥ ਪ੍ਰਧਾਨਜਾਬਭੇਦੇਨਹਿਅੰਗਾ॥ ਐਸੇਸਾਖਤੰ
 ਰਮੈਗਯੋ॥ ਬੰਧਮੋਖਕਹੇਤੁਗਵਾਯੋ॥੯੩॥ **ੴ** ॥ਬਿਨਾਸੀ
 ਗਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਜੇਬੰਧਨਕਰੇਬਨਾਇ॥ ਮੁਕਤਹੋਇਨਰਜੇਗਏ
 ਤਿਨਭੀਬੰਧਨਪਾਇ॥੯੪॥ **ੴ** ਪ੍ਰਧਾਨਨਾਮਕੁਲਬਾਹੁਪ
 ਛਾਨੋ॥ ਪੇਸਲਤੇਅਤਪੇਸਲਮਾਨੋ॥ ਅਨੁਪਰਖਹੇਰੇਇਕ

ਵਾਗਾ ਬਹੁਰਨ ਦਰਸਨ ਦੇ ਉਦਾਗਾ ॥ ੯੫ ॥ ਮੈ ਕੁਲ ਬਧੂ ਨਿਰ
ਰਿਯੋ ਮੋਹਿ ॥ ਯਾਹਿ ਮੋ ਕੋ ਹੋ ਦੂਖ ਦੁਇਹਿ ॥ ਯਦੁਪਰ ਹੋਏ ਕ
ਪੁਰਸਾਂ ਹੀ ॥ ਤਦੁ ਪਿਦਰਸਨ ਦੇ ਵੇਨਾਂ ਹੀ ॥ ੯੬ ॥ ॥ ਤਿਉ
ਹੀ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੀ ਯਦੁਪਿ ਸਿਗਤ ਆਹਿ ॥ ਤਦੁ ਪਿਥੀ
ਨਨਹਿ ਕਰੇ ਪੁਰਖਾ ਵਿਵੇਕੀ ਮਾਂਹਿ ॥ ੯੭ ॥ ਨਰਾਜ ਛੁੰਦਾ ॥
ਪ੍ਰਧਾਨ ਖਾਨ ਦੇਖ ਕੀ ਯਦੁ ਸੁਆਪ ਪੇਖੀਏ ॥ ਅਸਿਗਤੁ ਗਹੀ
ਨਰੁਪ ਆਪ ਨੇ ਸੁਲੇਖੀਏ ॥ ਤਦੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੀਧ ਕੇ ਸੁਤ ਜਾਗਦੁ
ਰਤੇਗਈ ॥ ਸਦੇਖ ਮੋਹੇ ਰਯੋਲ ਜਾਇ ਮਾਂ ਨ ਸੋਭਈ ॥ ੯੮ ॥

[illegible]

ਹੁਬਿਧਦੇਖਾ॥੧੦੨॥ ਚੁ॥ ਪੁਰਖ ਅਕਰਤਾ ਤੇ ਹਬਤਾਯੋ॥
ਭਕਤਾ ਤਾਂਹੀ ਕੋ ਪੁਨਗਾਯੋ॥ ਅਕਰਤਾ ਜੇ ਭੁਕਤਾ ਭੁਵਹੋ
ਵੈ॥ ਅਕ੍ਰਿਤ ਲਗੈ ਕ੍ਰਿਤ ਸਰੁਖ ਵੈ॥੧੦੩॥ ਖਾਇ ਅੰਗ ਅੰ
ਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਵੈ॥ ਅੰ ਰਜ ਲੇ ਅੰ ਰ ਦੁਖ ਪਾ ਵੈ॥ ਯਾ ਵਿਧ ਨੇ ਮ
ਗਯੋ ਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਨੇਜ ਮਹੇਤੁ ਕੋ ਪਯਤ ਨਹੀ॥੧੦੪॥ ਚੁ
ਕੈ ਸੋਭੋਗ ਅਸਿਗਮੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਅਰਥ ਕੈ ਨ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੋ ਕਹੈ ਸਗਲ ਵੀਚਾਰਾ॥੧੦੫॥ ਚੁ॥ ਹਮ ਅਵੁਵੇ
ਕਤੇ ਭੋਗ ਬਖਾਨੇ॥ ਨਹਿ ਕੋ ਅਰਥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਿਠਾਨੇ॥ ਦਾਇ

ਆਲਨਿਜਾਹਥਵਿਨਜਗਮਾਂਹੀ। ਕਰੇਕਰਮਛਾਂਨੇਕਛੁ ੧੬
ਨਾਂਹੀ॥ ੧੦੬॥ ਕਾਹੇਕੋਆਵਿਵੇਕਹਿਗਾਵੀ॥ ਤਾਂਕੋਰੂਪਸੁ
ਮੋਹਬਤਾਵੀ॥ ਪਰਖਏਕਦੂਸਰਪ੍ਰਧਾਂਨਾ॥ ਤਾਂਹੀਕੋਜੈਏਕ
ਗਯਾਂਨਾ॥ ੧੦੭॥ ਤਾਂਕੋਤੁਮਾਵਿਵੇਕਹਿਗਾਵੀ॥ ਨਰਕੋਜਾਂ
ਤੇਰੁਗਬਤਾਵੀ॥ ਅਥਵਾਸੀਸਕਾਰਤਕੋਰੇ॥ ਤਾਂਹੀਕੋਆਵਿ
ਵੇਕਹਿਏਰੇ॥ ੧੦੮॥ ੪ ਅਥਵਾਭੇਦਗਯਾਂਨਕੋਜੈਭਵਮਾਂ
ਹਿਮਭਾਵਾ॥ ਜਿਐਵਿਵੇਕਹਿਰੂਪਹੈਜੈਈਕਹੈਪ੍ਰਭਾਵਾ॥ ੧੦
੯॥ ੫ ਭ੍ਰਿਨਪਦਾਰਥਐਕਗਯਾਂਨਾ॥ ਸਜੇਸੀਗਦਤਤਾਂਕੋ

ਮਾਂਨਾ। ਅੰਨ੍ਯਥਾ ਖਜਾਤ ਨ ਤੇ ਮਤ ਮਾਂਗੀ। ਅੰਰੰਤਰ ਕੇ ਅੰ
ਵੇਨਾਂਗੀ॥ ੧੧੦॥ ਅੰਨ੍ਯਥਾ ਖਜਾਤ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋਈ॥ ਆਗੇ
ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੇ ਜੋਈ॥ ਅਨਿਰਵਾ ਬ੍ਰਜ ਜੋ ਏਕ ਗ੍ਯਾਨਾ ਸਿ
ਮਤ ਵੇਦਾਂਤੀ ਲਿਖਾਹਿ ਚਾਂਨ॥ ੧੧੧॥ ਤਾਂ ਕੋ ਕਰੇ ਅਵਿਵੇਕ
ਬਨਾਇ॥ ਹਮਰੇ ਮਤ ਮੈ ਪਰਹੈ ਆਇ॥ ਉਭੈ ਪਾਸ ਰਜੂਗ
ਲਤੇਰੇ॥ ਅੰਯੇ ਸੇ ਮਨ ਮੈ ਆਵਤ ਮੇਰੇ॥ ੧੧੨॥ ਏਕ ਗ੍ਯਾਨ
ਜਾਂਤੇ ਨਹ ਹੋਯੋ॥ ਸਿਸਕਾਰ ਕੰਤ ਤੇ ਖੋਯੋ॥ ਯਾਵਿਧ ਦੋਨ
ਪਖਾਨਿ ਵਾਗ॥ ਅਵਤੀਸਰ ਕੰਕਰ ਪ੍ਰਯਾਗ॥ ੧੧੩॥ ਅਤ

ਵਨਾਮਤਤ੍ਰਿਤਰਜੇਈ॥ ਸਾਂਖਯਮਾਹਮਾਂਨਯੋਨਹਸੇਈ॥ ਅਧ ੧੭
ਕਦਦਰੂਪਮਭਵਬਖਾਂਨੋ॥ ਸਿਵਵੇਕਤੇਹੋਇਨਹਾਂਨੋ॥ ੧੧੪
ਸ॥ ਅਤਮਅੰਪ੍ਰਧਾਨਹੈਅਧਕਰਣਅਭਾਵਕਾ॥ ਹਿਹਨਤੇਮ
ਤਹਾਂਨਸੋਖਨਕੋਈਹੋਇਜਗ॥ ੧੧੫॥ **ਤੋਦਕਛੰਦਾ॥** ਨਹਨਾ
ਸਵਖਾਨਤਹੋਤਿਨਕੋ॥ ਜਗਹੇਤਬਖਾਂਨਤਹੋਜਿਨਕੋ॥ ਨਹਿ
ਚੇਤਨਨਾਸਉਚਾਰਤਹੋ॥ ਵਿਧਕੰਨਹਿਮੋਖਸੁਧਾਰਤਹੋ॥ ੧੧
ਵੇ॥ **ਬੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥** ਪ੍ਰਧਾਨੀਵਿਨਾਸੀਵਿਖਾਂਨੋਬਿਚਾਰ
ਹਨੇਜੀਵਬੀਧੀਮਤੰਜਾਇਥਾਰੋ॥ ਅਨਾਸੀਪ੍ਰਧਾਨੀਸਦਾਤੋਹਿ

ਮਾਂਨੀ॥ ਹਨੀ ਬਾਤ ਸੇਈ ਵਿਨਾ ਸੀ ਬਖਾਂਨੀ॥ ੧੧੭॥ **੩੬੬**
੬॥ ਪੁਨਿ ਜੀਵ ਵਿਨਾ ਸਹਿ ਤੋ ਹਿ ਕਹੇ॥ ਕਹੁ ਮੇਖ ਬਧੁ ਅਬ ਕੋ ਨ
 ਗਹੇ॥ ਪਤਿ ਸੰਗ ਸਤੀ ਵਹੁ ਮੇਖੁ ਬੁਈ॥ ਪਤਿ ਹੋਰ ਤੁਸਾ ਸਾਨਿਕ
 ਸਗਈ॥ ੧੧੮॥ **੩੭**॥ ਨਰਦੁ ਜਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤੁ ਜੋ ਭਾਖੇ ਤੋ ਹਿ ਬ
 ਨਾਇ॥ ਸੋ ਐਸੇ ਨਹਿ ਹੋਰ ਯੋ ਪਗਹਿ ਤ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ੧੧੯॥
 ॥ ਪਰ ਕੋ ਦੁਖ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਨਰਦੁ ਜਾਲਾ॥ ਸੁਦੁਖ ਕੇ
 ਪ੍ਰਹਾਰ ਕੋ ਕਰੇ ਸੁਕਰਮਾ ਵਿਸਾਲਾ॥ ੧੨੦॥ **੩੮**॥ ਨਹੀ ਅਵਿ
 ਵੇਕਹਿ ਪਰਮੀ ਕੋਈ॥ ਜਾਂਹਿ ਅਧਾਰ ਜਗਤ ਮੈ ਹੋਈ॥ ਏਕ

ਪੁਰਖ ਦੂਸਰ ਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਏਕ ਅਸੀਗ ਦੁਤੀ ਯਜਨੁ ਮਾਂਨਾ। ੧੨੧ ੧੮
ਅਵਦੇ ਕ ਦ ਜਨੁ ਮਹਿਨ ਹਿਹੇਈ। ਅਸੀਗ ਮਾਂਹਿ ਛੁਹੈ ਨਹਿ
ਕੇਈ। ਜਿਉ ਯਾਧਰ ਮੀਨ ਨਿਰਦੀਤਾ। ਤਿਉ ਬਬੇ ਕ ਕਧਾਰੇ ਚੀ
ਤਾ। ੧੨੨। ਸੋ ਅਬ ਧਰਮ ਕਉ ਨ ਕੋਹੇਈ। ਧਰਮੀਤਾਂ ਹਿ ਬਨੇ
ਨਹਿ ਦੇਈ। ਏਕ ਅਸੀਗ ਦੁਤੀ ਏ ਜਨੁ ਹਯੋ। ਦੋਨੋ ਮਾਂਹਿ ਵਿਵੇ
ਕਨ ਪਯੋ। ੧੨੩। ਵਿਨਾ ਵਦੇ ਕ ਬਨੇ ਨਹਿ ਮੋਖਾ। ਕੈਸੇ ਜੀਵ
ਤਾਗੇ ਦੇਖਾ। ਨਨੁ ਬਧੁ ਬਧੁ ਕਧਰਮ ਪਛਾਨੈ। ਅਰਨਧਰ
ਮੀਤਾਂ ਕੋ ਮਾਂਨੈ। ੧੨੪। ਸੋਈ ਦੇਯ ਜਨਨ ਕੋ ਮੋਖਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਜੀਵ

ਤਜਾਗੇਵੇਖਾਂ ਨਹਿਸਮਕਯਾਹਿਮਤੋਤੁਮਾਰੇ। ਜਸਤਾਹੇਤੁਤ
ਹਿਮੇਧਾਰੇ॥ ੧੨੫॥ ਵਿਵੇਕਹੋਇਬੁਧਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਬੰਧਨਹਰੇ
ਜੀਵਕੇਜਾਂਹੀ॥ ਸੋਕਹੁਆਤਮਸੰਗਤਪਾਏ॥ ਉਤਾਬਿਨੁਸੀ
ਗਹਿਤਾਂਹਿਮਿਟਾਏ॥ ੧੨੬॥ ਪ੍ਰਥਮਹਿਜੀਵਸਸੰਗਹਿਕੁਜੇ
॥ ਅਸੰਗਸਿਧਾਂਤਤੁਮਾਰੇਗਯੋ॥ ਵ੍ਰਤੀਏਕਰੇਨਕਾਹੁਮੇਖਾ॥
ਅਥਵਾਹਰੇਸਗਲਨਰਦੇਖਾ॥ ੧੨੭॥ ਯਾਹਿਨਰਬੰਧਯਹੀ
ਕੁਵਮੁਕਤਾ॥ ਯਾਂਹਿਵਿਖੇਹੇਰੀਨਹਿਜੁਗਤਾ॥ ਤਰਕਗਾਢਸੀ
ਕਾਥੀਜੇਈ॥ ਕੁਈਨਿਗਸਸੰਖਮਤਸੇਈ॥ ੧੨੮॥ ਈਖਨਪੁ

ਰਬਸਿਸ੍ਰਬਖਾਂਨਾਵੇਦਕਰੇਸਾਂਖੀਮਤਹਾਂਨਾਯਾਂਤੇਬਿਧ ੧੯
 ਹਮਾਰੇਜੇਈ॥ ਕਰਤਾਪੁਰਖਬਖਾਂਨੇਤੇਈ॥ ੧੩੯॥ ਨੰਨੁ
 ਕਪਲਮਤਜੇਅਨਸਰੇ॥ ਤੇਸ੍ਰਬਗਯਤਾਂਹਿਉਚਰੇ॥ ਤਤੇ
 ਤਾਂਹਿਬਖਾਂਨਜੇਜੇਈ॥ ਸਾਚੇਨਰਉਰਧਾਰੇਸੇਈ॥ ੧੪੦॥
 ਸਿਖਯਬਖਾਂਨਜੇਸਰਬਗਯਾਂਨਾ॥ ਬੁਧਅਰਹੰਤਸਮਾਂਨਪ
 ਛਾਂਨਾ॥ ਤੇਗ੍ਰੀਤਿਹਸ੍ਰਬਗਯਬਖਾਂਨੇ॥ ਤਾਂਹੀਕੋਉਗਕਿਉਨਹੀ
 ਮਾਂਨੇ॥ ੧੩੧॥ ੨॥ ਨੰਨੁਕਪਲਬਖਾਂਨਯੇਸਾਂਖਕੋਸੋਭਗਵ
 ਤਅਵਤਾਰਾ॥ ਕੈਸੇਖੰਡਨਸੇਕੀਯੋਯਾਂਹਿਸੰਕਾਨਹਿਧਾਰਾ॥ ੧੩੧

॥ सांख्यधर्मां न ज्ञेयं हि ते सौ भुगव उत ते आं न । एतन्निव ।
 सन की नति उहेतु प र म प ण्नां ॥ १३३ ॥ ॥ कथं सन ।
 मते अहे स मां न ॥ अंग विलखल स ग ल प ण्नां ॥ रिख
 पृसु न कथल बडुता गा ॥ ग्यां न प र म अरु उ रे दै र गा
 १३४ ॥ ला विय बे द म हा त म भुा धे ॥ क र द मि सु न क थ
 ल उ र र धे ॥ स ग र त न य पृ त प त जे एी ॥ तं ह म हा त
 म भुा धे से एी ॥ १३५ ॥ क थि ल मां हि ग ति भुा धी जे एी ॥
 गे त म मां हि प ण्नां न से एी ॥ जे जे दे द दि गुं प ध धां ने ॥ तां तां

ਮੋਗਤੁਐਸੀਜਾਨੇ॥੧੩੬॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਸਾਂਖਮਤੋਊਰਹੇਯਤੁ ੨੦
ਅਬਯੋਗਮਹੇਸ਼ਵਰਵੈਨਬਖਾਨੇ॥ ਹੈਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਚਾਲਕਤਾਂਹਿ
ਸੁਨਾਂਹਿਪ੍ਰਧਾਨਸੁਤੰਤਰਠਾਨੇ॥ ਅਗਹਿਕੁਲਾਲਸਮਾਂਨਜਦਾ
ਬਹੁਕਾਰਯਕੇਦਮਨੇਕਪਛਾਨੇ॥ ਯਾਵਿਧਵੈਨਵਖਾਨਤਹੈਅ
ਬਹੁਤਸੁਨੇਮਤਤਾਂਹਿਸੁਹਾਂਨੇ॥੧੩੭॥ **ੴ**॥ ਦੇਹਵਿਹੀਨਪ੍ਰਮਾ
ਤਮਥਾਰੋ॥ ਕਰਲਵਿਹੀਨਸਦਾਨਿਰਧਾਰੋ॥ ਕਾਰਯਅੰਨਜ
ਗੁਲਇੰਛਾਜੇਈ॥ ਤਾਂਹਿਵਿਹੀਨਬਖਾਨੇਸੋਈ॥੧੩੮॥ ਯਤਨ
ਵਿਹੀਨਪ੍ਰਮਾਤਮਥਾਰੋ॥ ਪ੍ਰਧਾਨਾਦਿਕਨਿਵੈਵਉਚਾਰੋ॥ ਰੂਪਾ

ਦਿਕਤੇਹੀਨਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਸਦਾ ਅਤੀ ਦੁਖਤਾਂ ਕੇ ਮਾਂ ਨਾ। ੧੩੯
ਵਿਨਾ ਪ੍ਰਤਖ ਚਲਾਵੈ ਕੈ ਸੋ। ਨਾਂ ਹਿ ਉਦਾਹਰਣ ਪਯੈ ਤੈ ਸੋ। ਚਿ
ਤਨ ਰੂਪ ਕੁਲ ਲਪਛੰਨੇ। ਤਨੁ ਅਰੁ ਕਰਣਤਾਂ ਹਿ ਕੇ ਮਾਂ ਨੇ। ੧
੪੦॥ ਮਾਟੀ ਆਇ ਸ੍ਵੈ ਯਵ ਸ੍ਵਰੂਪਾ। ਰੂਪਾ ਦਿਕ ਜਾਂ ਮਾਂ ਗ ਅਨੂਪ
ਨਿਜ ਨੈਨ ਕਰਤਾਂ ਹਿ ਨਿਹਾਰੇ। ਬਹੁਰੇ ਹਸਤ ਮਾ ਹਿ ਨਿਰਧਾਰੇ
੧੪੧॥ ਚੰਕ੍ਰਾ ਦਿਕ ਮੈ ਰਾਰੇ ਜਬ ਹੀ। ਬਹੁਰੇ ਪਦ ਉਪ ਜਾਵੈ ਤ
ਬਹੀ। ਯਾਂ ਹਿ ਅਰਥ ਕੋ ਸਗਰੇ ਜਾਂ ਨੇ। ਨਾਂ ਹਿ ਵਿਦਾ ਦਸਾ ਹਮੇ ਠਾਂ
ਨੇ। ੧੪੨॥ ਤੈ ਭਾਖੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਜੇਈ। ਆਹਿ ਕੁਲ ਲਵਿਲਖ ੨

ਯਾਦਸੇਈ॥ ਪ੍ਰਧਾਨਾਇਕਜੇਈਜਗਹੇਤ॥ ਮ੍ਰਿਦਹਵਿਲਖਣ
 ਧਰਨਿਜਕੇਤ॥ ੧੪੩॥ ਤਾਂਤੇਜਗਉਪਜਾਵਨਜੇਈ॥ ਅਹੇ
 ਅਸਿਗਤਤਮੇਜੇਈ॥ ਨੰਨਦੇਹੀਨਿਜਦੇਹਹਿਪ੍ਰੇਰੇ॥ ਕਰਣ
 ਵਿਨਾਂਹੀਬੁਧਜਨਦੇਰੇ॥ ੧੪੪॥ ਤੈਸੇਹੀਪ੍ਰਮਾਤਮਜੇਈ॥ ਕਰ
 ਲਵਿਹੀਨਪਛਾਨੈਸੇਈ॥ ਪ੍ਰਧਾਨਾਇਕਈਸ੍ਵਰਕੀਦੇਹਾ॥ ਜੇਉ
 ਰਾਮੰਤਗਮਾਂਨੀਏਹਾ॥ ੧੪੫॥ ਸਰੀਰੀਕਰਤਾਜੇਬੁਧਮਾਂਹੀ॥
 ਬੁਰੇਗੋਫਲਸੰਸੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਜਿਉਯਾਹਿਜੀਉਸਰੀਰੀਹਯੇ॥
 ਪੰਨਯਪਾਪਕੋਕਾਰਲਪਯੇ॥ ੧੪੬॥ ਬੁਰੇਤਾਂਕੇਫਲਹਿਅਪਾ

ਗਾਤਿਉਪ੍ਰਮਾਤਮਉਰਮੈਧਾਰਾਪੰਨਯਾਪਉਪਜਾਵੇਜੋ
 ਈ। ਤਾਂਕੋਫਲਭੋਗੋਪਨਜੋਈ॥ ੧੪੭॥ ਤਾਂਤੇਭੁਜੋਸੁਜੀਵ
 ਸਮਾਂਨਾ। ਬੰਧਮੋਖਅਬਤਾਂਮੇਮਾਂਨਾ। ਸਿਸਉਪਾਵਨਦੁਰਹਿਗ
 ਯੋ। ਉਲਟੇਜੀਵਈਸੁਰਤੇਭੁਯੋ॥ ੧੪੮॥ ਕੁਲਾਲਜਮਾਂਨ
 ਦੇਹਕੇਮਾਂਨੋ। ਦੁਖਨਯਾਵਿਧਕੇਪਹਿਚਾਂਨੋ। ਕਰੁਣਾਨਿਧਪ
 ਰਮਤਮਜੋਈ। ਦੁਖਹੇਤੁਜਗਰਬੈਨਜੋਈ॥ ੧੪੯॥ **ਸਵੈਲ**
 ॥ ਹੋਕਰੁਣਾਨਿਧਏਕਸੁਤੰਤਰਰਾਗਾਵਿਹੀਨਪਰਮਾਤਮਜਾਨੋ
 ॥ ਜੀਵਨਦੁਖਨਿਦਾਂਨਸਦਾਜਗਨਾਂਹਿਰਬੋਊਰਮੀਤਰਮਾਂਨੋ।

ਅੰਗ ਅਧੀਨ ਵਖਾਨਤਤਾਂ ਹਿਸੁਈ ਸੁਰਕੇ ਅਬਜੀ ਵਪਛਾਨੇ। ੨੨
 ਈਸਹ ਪ੍ਰੇਰਕ ਅੰਗ ਕਹੇ ਅਬ ਅੰਗ ਨ ਅੰਗ ਹਿ ਅੰਗ ਬਖਾਨੇ। ੧
 ੫੦॥ **੩**॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭੁਈ ਅਨ ਵਸਾ ਭਾਗੀ। ਜੋ ਕਿ ਨੂੰ ਤੇ ਜਾਇਨ
 ਫਾਰੀ। ਅਰੁ ਜੇਤਾਂ ਹਿਸੁ ਤੰਤ੍ਰ ਗਾਵੇ। ਬਹੁਰ ਭਵ ਕਹੇ ਤੁਬਤਾਵੇ।
੧੫੧॥ ਵਿਨਾਨ ਮਿਤ ਵਿਖ ਮਉਪ ਜਾਵੇ। ਸੋ ਕੈ ਸੋ ਜਗਦੀਸ ਕਹ
 ਵੇ। ਦੁਖਾ ਦੁਖ ਪ੍ਰਪੰਚ ਉਪ ਜਾਯੋ। ਦਿਖ ਯੁਗ ਮਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਆ
 ਯੋ। **੧੫੨**॥ ਦਿਵਨ ਕੇ ਦਹੁ ਸੁਖੀ ਉਪਾਵੇ। ਨਰਕ ਮਾਂ ਹਿ ਜਨ ਦੁ
 ਖਾ ਦਿਖਾਵੇ। ਸੁਖੀ ਦੁਖੀ ਮਾਂ ਨ ਵਉਪ ਜਾਯੋ। ਵਿਖ ਮਨਿ ਰਾਖਿਨ

ਦਿਖਵਯਾਮਾਏ॥ ੧੫੩॥ ਦਿਖਯੁਕਤ ਅਨੀਸ੍ਵਰਹੋਈ॥ ਤਾਂਤੇਭੁ
 ਯੋਅਨੀਸ੍ਵਰਸੋਈ॥ ਕਲੇਸਾਦਿਕਤੇਜੋਅਸੀਗਾ॥ ਇਤ੍ਯਾਦਿਕ
 ਲਖਲੁਤੇਭੁੰਗਾ॥ ੧੫੪॥ ਭੁਯੋਨਿਹਾਰੇਕਾਹੇਨਾਹੀ॥ ਪੂਰਬਅ
 ਪਗਚਿਤਾਰੇਨਾਹੀ॥ ਨੰਨੁਜਗਪ੍ਰਾਣੀਕਰਮਅਪਾਰਾ॥ ਪੁਨਿ
 ਪਾਪਹੈਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੧੫੫॥ ਸਿਜਾਂਕੇਜਾਵਿਧੜੇਪਾਏ॥ ਤਾਪ੍ਰ
 ਤਤੈਸੇਤਨਉਪਜਾਏ॥ ਸੁਖੀਦੁਖੀਕਰਮਨਅਨਸਾਰ॥ ਹੋਵੈਸ
 ਗਲਜੀਵਸੀਸਾਰ॥ ੧੫੬॥ ਤਾਂਤੇਦੁਸ੍ਟਨਾਥਹਮਾਰੇ॥ ਕਾਹੇਤ
 ਪ੍ਰਤਿਦਿਖਉਚਾਰੇ॥ ਕਰਮਅਪੇਖਜਰਚੇਸੀਸਾਰ॥ ਜੋਪਰਮਤ

ਮਤਿ ਉਰਧਾਰਾ ॥ ੧੫੭ ॥ ਅੰਨ੍ਯੋ ਅੰਨ੍ਯਮਾਸਤਾਦੇਖਾਈ ੨੩
 ਸ੍ਵਰਮਾਹਿਨ੍ਦ੍ਰੇਸ਼ੋਪਾਕਰਮਾਮਚੇਤਨਾਮਾਪਨਚਲੈ। ਤੰ
 ਕੋਨਾਬਚਲਾਏਕੁਲੈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਨਾਬਚਲਾਏਕਰਮਾਮਪਾਗ।
 ਫਲਉਪਜਾਵੇਨ੍ਯੋਉਰਧਾਰਾਬਹੁਰਕਰਮਪ੍ਰੇਰਹੈਜੈਸੇ ॥ ਸ੍ਰਿ
 ਸ੍ਵਉਪਾਵੇਈਸ੍ਵਰਤੈਸੇ ॥ ੧੫੯ ॥ ਯਾਵਿਧਈਸ੍ਵਰਕਰਮਾਮ
 ਧੀਨਾਪ੍ਰਸਪਰਾਸ੍ਯਨ੍ਯੋਉਰਚੀਨਾਨੰਨੁਪੁਰਬਸਰਗਕਰ
 ਮਕੋਪਾਵੇ। ਤਾਂਸੋਉਤਰਸਰਗਉਪਜਾਵੇ ॥ ੧੬੦ ॥ ਪੁਰਬਸ
 ਰਗਕਰਮਪ੍ਰਾਨਿਕੈਸੇ। ਏਖਨਤਾਹਿਵਿਖੇਪ੍ਰਾਨਿਤੈਸੇ ॥ ਸਰ

ਗਕਰਮਕੀਮਾਲਾਜੇਈ॥ਅਨਵਸਾਪਰਹਰੀਜੇਈ॥

੬੧॥ਨੰਨੁਬੀਜਾਂਕੁਰਕੀਮਾਲਾਜੇਸੀ॥ਹੋਹਿਤਾਂਹਿਕੀਮਾਲਾ

ਤੈਸੀ॥ਬੀਜਾਂਕੁਰਕੀਮਾਲਾਜੇਈ॥ਮਾਨਪ੍ਰਤਯਖਜਾਇਖ

ਈ॥੬੨॥ਤਾਂਮਾਲਾਮੋਨਹਿਕੇਮਾਂਨਾ॥ਕਾਹੇਤਾਂਕੋਕਰੇਬਖ

ਨਾ॥ਵਿਨਪ੍ਰਮਾਂਦਮਾਂਲੋਲੇਐਸੇ॥ਅਧਾਰੂਪਪਛਾਨੇਜੈਸੇ॥

੬੩॥ਅਰੁਪ੍ਰਾਨਿਈਸ੍ਵਰਚਾਲਕਜੇਈ॥ਤਾਂਹਿਸਬੰਧਕਹੋ

ਕੋਹੋਈ॥ਅਧ੍ਯਾਸਤਸਿਬੰਧਨਮਾਂਨਯੋਤੰਗੀ॥ਸਾਚਕੋਨ

ਵਤਾਵੇਮੋਹੀ॥੬੪॥ਨਿਰਾਵੈਵਅਕ੍ਰਿਸਪ੍ਰਧਾਂਨਾ॥ਤੈਸੇਹੀ

ਜੇਈ

ਪ੍ਰਮਾਤਮਜਾਨਾ ਤਾਂ ਕੇਨਾਂ ਹਿਸਯੋ ਗਹਿਰੇਈ॥ ਨਿਰਵੈਜਵ ੨੪
 ਅੰਕ੍ਰੇਹੈਦੇਈ॥ ੧੬੫॥ ਅਪ੍ਰਛਿਨਦੇਨਤੈਮਾਨੈ॥ ਕੈਸੇਤਾਂਹਿ
 ਸੰਯੋਗਬਖਾਨੇ॥ ਅਰਜੇਤਾਂਹਿਸਵਯਵਬਖਾਨੇ॥ ਕ੍ਰਿਆ
 ਵੰਤਉਰਭੀਤਰਮਾਂਨੇ॥ ੧੬੬॥ ਤੈਸਵਯਵਸਕ੍ਰਿਯਹੈਜੋ
 ਈ॥ ਘਟਸਮਅਹੈਵਿਨਾਸੀਜੇਈ॥ ਤਿਉਪ੍ਰਧਾਂਨਪ੍ਰਮਾਤ
 ਮਥਾਰੇ॥ ਕੁਯੋਵਿਨਾਸੀਯੋਉਰਧਾਰੇ॥ ੧੬੭॥ **ਕੁਜੀਗਪ੍ਰ**
ਯਾਤਰੁਦਾ॥ ਗੁਣਨਪ੍ਰਧਾਂਨਗੁਣੀਈਸਨਹੀ॥ ਸਮੰਵਾਏ
 ਕੈਸੇਬਨੈਦੇਨਮਾਂਹੀ॥ ਨਹੀਬਜਕਤਦੋਉਤਥਾਜਤਮਾਂਨੇ॥

॥समंवाइरैसमुतांकरवधाने॥१६८॥॥अतर्जित
दिलखलदेनहयो॥नहिउदातमतांकरपयो॥दिना
सिषीयचलावनजेही॥ससेसीगासमजानेसही॥१६९॥
॥ननुदिनासषीयचलावनजेही॥ससेसीगासमकैस
हीही॥किसनाजसुकरुचिबकरपूरे॥बिनासषीयसग
लजनदेरे॥१७०॥लेहचलावनचिबकरमंही॥बि
नासषीयबनेदहनंही॥जेदहनबिनासषीयचलावे॥
अतिप्रसिगाबुदुगीतरआवे॥१७१॥जेतुलेहअह

ਕੁਵਸਾਂਹੀ॥ ਦੋਰਚਲੇਸਕੁਤਾ॥ ਫਿਗਮਾਂਹੀ॥ ਲੋਹਵਿਹੀਨਜਗ ੨੫
ਤਸਕੁਹੋਵੈ॥ ਨਿਜਵਿਜਵਹਾਰਸਗਲਜਨਖੋਵੈ॥ ੧੧੨॥
ਨੰਨੁਤਾਂਹਸੰਬੰਧਵਤਾਵੇਕੰਨਾਂ॥ ਭਾਖਸੁਨੇਅਹੋਵਹੁਜੇਨਾ॥
ਨਿਰਾਬਰਲਹੈਸੀਨਿਧੰਜੇਈ॥ ਤਾਂਹਿਸੰਬੰਧਪਛਾਂਨੋਜੇਈ॥
੧੧੩॥ ਨੰਨੁਚੰਬਕਸਸੰਗਉਚਾਰੇ॥ ਅਰੁਜੇਰੀਥਕਾਰਹੈਭੁ
ਰੇ॥ ਅਸੰਗਹੋਇਕੈਪ੍ਰੇਰੇਜੇਈ॥ ਤਾਂਮੈਕਹੈਉਦਾਹਰਲਸੇ
ਈ॥ ੧੧੪॥ ਤਾਂਤੋਬਿਧਵਿਰੁੱਧਬਖਾਂਨਯੋ॥ ਜੋਸੰਬੰਧਤਾਂਹ
ਕਾਮਾਂਨਯੋ॥ ਸਿਯੋਗਸੰਬੰਧਆਦਿਹੈਜੇਤੋ॥ ਵਹੀਨਿਖੇਧਕਰੇ

ਤੇਤੇਤੇ॥੧੧੫॥ਯਹਿਸਬੰਧਨਖੇਧੇਨਾਂਹੀ॥ਅਤਪ੍ਰਸੰਗਹੋਰ
ਉਰਮਾਂਹੀ॥ਸੀਨਿਧਸਤਾਸਗਲਉਚਾਰੇ॥ਤਾਂਤੇਯਾਂਹਿਸਬੰ
ਧਨਟਾਰੇ॥੧੧੬॥ਨੰਨੁਵਹੀਸਬੰਧਹਮਾਰੇਹਯੈ॥ਪ੍ਰੇਰਕਨ
ਥਤਾਂਹਿਕਪਯੋ॥ਨਿਦਰਸਨਮੇਸੀਨਿਧਹੈਜੋਈ॥ਤੇਮਤਮਾਂਹਿ
ਬਨੇਨਹਿਜੋਈ॥੧੧੭॥ਜੇਸਨਿਧਵਹੁਨਿਤੁਦਖਾਂਨੋ॥ਸ
ਦਾਸਿਸ੍ਰਪ੍ਰਲੈਨਹਿਮਾਂਨੋ॥ਸਾਂਖਨਿਰਾਸਦੂਖਹੈਜੋਈ॥ਅ
ਏਨਿਖਲਾਇਹਾਂਅਬਤੇਈ॥੧੧੮॥ਅਭੁਜੇਕਹੇਅਨਿਤੁ
ਬਨਾਯਾ॥ਕਾਰਣਤਾਂਕੋਮੋਹਬਤਾਯਾ॥ਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਦੁਤੀਯ

ਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਰੁਮਾਹਿਕਾਰਣਕੋਣਬਖਾਂਨਾ। ੧੭੯। ਬਨੇਨਕ ੦੨੬
 ਰਣਯਮੈਕੋਈ। ਨਿਰਾਵਯਵਅਕ੍ਰਿਯਹੈਦੋਈ। ਤਿਤੀ
 ਯਜੀਵਜੇਹੋਤਉਚਾਰੇ। ਨਿਰਾਵਯਵਅਕ੍ਰਿਯਵਹੁਪਾਰੇ।
 ੧੮੦। ਨਨੁਤਮਰੇਮਤਈਸ੍ਵਰਜੋਈ। ਕਿਹਬਿਧਿਸ੍ਰਿਸ੍ਰੁਪ
 ਵੇਸੋਈ। ਨਿਰਵਿਕਾਰਪਰਮਾਤਮਜੋਈ। ਸੋਧਿਸੁਨਕੋਨਵਿ
 ਧਹੋਈ। ੧੮੧। ਮਾਯਾਅਨਿਰਵਾਰਹੈਜੋਈ। ਅਹੇਅਨੰਤ
 ਸਕਤਮਾਤਿਜੋਈ। ਤਾਂਹਿਸਵਲਪ੍ਰਮਾਤਮਜੋਈ। ਨਿਖਲਪ੍ਰਧ
 ਚਉਪਵੇਸੋਈ। ੧੮੨। ਸ੍ਵਪਨਸ੍ਰਿਸ੍ਰਕ੍ਰਿਸ੍ਰਿਉਪ੍ਰਮਾਤਾ। ਤਿਉ

ਅਧਿਸ਼ਾਨਈਸਬਖਯਾਤਾ॥ ਸ੍ਵਪਨਸਮਾਂਨਸਿਸ੍ਵਉਪਜਵੇ
 ॥ ਕੇਵਿਦਵੇਦਸਗਲਯੋਗਾਵੇ॥ ੧੮੩॥ ਯਾਹਿਪੰਖਯਉਪਾ
 ਦਨਜੋਈ॥ ਬਾਦਨਿਰਾਸਅੰਤਮੇਹੋਈ॥ ਯੁਕਤਉਕਤਜੋਤੀ
 ਕੁਛੁਅੰਗ॥ ਰੁਖੇਗੋਸਭਤਾਂਹੀਠੰਗ॥ ੧੮੪॥ ਨੰਨੁਜਿਉਕੇਵਿ
 ਦਵੇਦਵਤਾਯੋ॥ ਸਬਲਬ੍ਰਹਮਤੈਕਾਰਣਗਾਯੋ॥ ਤਿਉਹੀ
 ਈਸਹਮਾਰੋਜੋਈ॥ ਮਮਆਗਮਮੈਭੁਖਜੋਸੋਈ॥ ੧੮੫॥ ਤਾਂ
 ਹਿਵਿਖੇਭੁਖਜੋਪਧਾਂਨ॥ ਤਾਂਹੀਕੇਉਰਕਾਰਣਮਾਂਨ॥ ਨਹਿਤੇਅ
 ਗਮਸੁਤਾਰਿਪ੍ਰਮਾਂਨ॥ ਵੇਦਵਿਰੁੱਪਸੁਤਾਂਹਿਪਛਾਂਨ॥ ੧੮੬॥ ਵੇ

ਦਵਿਗੁੰਧਾਨੁ ਜੇਹੀ ਥੀ ਪਮਾਂਹਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵੇਦਏਕ ੨੭
ਅਦ੍ਵਤੀ ਬਤਾਵੇ ॥ ਤੇ ਆਗਮ ਨਾਂ ਜੀਵ ਗਾਵੇ ॥ ੧੮੭ ॥ ਜੀਵ
ਈਸਕੋ ਭੇਦ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਤਤ੍ਵਮਸੀ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤੇ ਆਗਮ ਮੇ
ਭਾਖ ਜੋ ਭੇਦਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੂਲ ਨਤਾਂ ਕੋ ਵੇਦਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥
ਸੁਸਾਂਖ ਯੋਗ ਸਈ ਵੇਦ ਹੀ ਨ ਜੇ ਵਖਾਂ ਨ੍ਯੋ ॥ ਪ੍ਰਧਾਂ ਨ ਹੇਤੁ ਸਿਸਕੋ
ਸੁਜੀਵ ਭੇਦ ਮਾਂ ਨ੍ਯੋ ॥ ਸੁਜੀਵ ਈਸ ਭੇਦ ਮਾਂ ਨ ਮੂਲਿ ਜੋ ਉਚਾਰਹੀ ॥
ਨਿਹਾਰ ਬੇਦ ਸਾਰ ਕੋ ਵੇਦ ਗਧ ਜੋ ਨਿਵਾਰਹੀ ॥ ੧੮੯ ॥ ਸੁਬੇਦ ਮੂ
ਲ ਜੋ ਕਹੇ ਨਤਾਂ ਹੀ ਕੋ ਨਿਵਾਰਹੀ ॥ ਅਸਿਗ ਜੀਵ ਚੇਤਨ ਸੁਬਜਾਪ

ਕੰਊਚਾਰਹੀ॥ ਸੁਅਸੁਅੰਗਯੋਗਜੋਪਤਿਜਲੀਉਚਾਰਹੈ॥ ਤਿ
ਸੈਨਖੇਧਨਕਰੈਵਿਚਾਰਚਿਤਧਾਰਹੈ॥ ੧੯੭॥ **ਬੁਝੰਗਪ੍ਰਯਾਤ**
ਛੰਦਾ॥ ਨਿਖੇਧੀਪ੍ਰਧਾਨੀਇਹਾਂਜਾਨਲੀਜੈ॥ ਚਹੇਅਸਿਜੇਈਸੁਅ
ਗੋਕਰੀਜੈ॥ ਮਹਾਂਵਾਕਅਰਥਜਹਾਂਮੈਵਖਾਂਨੋ॥ ਸੁਜੀਵੇਸਭੇ
ਦੰਤਹਾਂਹਾਂਨਜਾਂਨੋ॥ ੧੯੮॥ **ੴ**॥ ਯਾਂਹਿਠੈਰਕਛੁਅਵਸਰ
ਪਾਯਾ॥ ਸਾਤ੍ਰਤਮਨਜਬਲਜੋਆਇ॥ ਵਾਸਦੇਵਸਭੁਸ੍ਰਿਸ੍ਰੁ
ਪਾਈ॥ ਨਰਦਪੰਚਰਾਤ੍ਰਮੇਗਾਈ॥ ੧੯੯॥ ਵਾਸਦੇਵਇਕਅ
ਹੈਨਿਅੰਤਾ॥ ਜਾਂਕੋਨਿਸਾਦਿਨਸੇਵੇਸੰਤ॥ ਗ੍ਰਾਂਨਸਰੂਪਨਿਰ

ਜਨ ਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਮਾ ਰਬ ਤਰ੍ਹੇ ਕਪਨਿ ਜੋਈ॥ ੧੯੩॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਨਿ
 ਮਿਤ ਉਭੈ ਸ੍ਵਰੂਪ॥ ਵਾਸ ਦੇਵਹੀ ਅਹੇ ਅਨੂਪ॥ ਅਤਮ ਚਾਰ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਨਾਯੋ॥ ਚਤੁਰ ਬਯੁਹਤ ਤੇ ਕਹ ਲਾਯੋ॥ ੧੯੪॥ ਵ
 ਸ ਦੇਵ ਇਕ ਬਯੁਹ ਪਛਾਨੋ॥ ਦ੍ਰਿਤੀ ਸਿਕਰ ਬਲ ਮਨ ਮੈ ਮਾਨੋ॥
 ਤ੍ਰਿਤੀਯੋ ਪ੍ਰਦੁ ਮਨ ਭੁਜੇ ਜਗ ਮਾਂਹੀ॥ ਅਨਰੁਧ ਨਾਮ ਬੋਧ ਪੁਨਿ
 ਆਂਹੀ॥ ੧੯੫॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਜਾਨੋ॥ ਸਿਕਰ ਬਲ ਲਾਮ
 ਜੀਵ ਪਹਿ ਚਾਨੋ॥ ਪ੍ਰਦੁ ਮਨ ਨਾਮ ਮਨ ਨੀਕੇ ਗਾਯੋ॥ ਅਨਰੁ
 ਧ ਨਾਮ ਹੀ ਕਾਰਵ ਤਾਯੋ॥ ੧੯੬॥ ਤਿਨ ਮੈ ਵਾਸ ਦੇਵਹੀ ਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਮ

ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪਛਾਨੈ ਸੋਈ ॥ ਇਤ ਰਸੀ ਕਰਖ ਲੈ ਹੈ ਜੇ ਤੇ ॥ ਕਾਰ
 ਯੁਪ ਪਛਾਨੈ ਤੇ ॥ ੧੯੭ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜੀਵ ਸੀ ਕਰਖ ਲੈ ਭੁਯੋ ॥
 ਮਨ ਪ੍ਰਦੁ ਮਨ ਤਾਂ ਤੇ ਭਵ ਲਯੋ ॥ ਮਨ ਤੇ ਲੀਨੈ ਰੁਧੀ ਕਾਰ ॥ ਅ
 ਨਰੁ ਧਨਾ ਮਤਾਂ ਹੀ ਕੋ ਧਾਰ ॥ ੧੯੮ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਪਾਈ ਸ
 ਰੀ ॥ ਵਾਸ ਦੇਵੁ ਕਤ ਕੁਯ ਹਾਰੀ ॥ ਜੀਵ ਜਗਤ ਮੇ ਆਇ ਜੋਈ
 ॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੋਈ ॥ ੧੯੯ ॥ ਯੋਗ ਕਰੇ ਬ੍ਰਿਦ ਨ ਪੁਨਿ
 ਧਾਰੇ ॥ ਪੁਜਾਤਾਂ ਕੀ ਫੁਹ ਵਿਸਤਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਵਰਖ ਲੈ ਸੇਵੇ ਜਬ
 ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕਲੇਸ ਖੀਲ ਸਭੁ ਤਬ ਹੀ ॥ ੨੦੦ ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕੋ ਪ

ਪਰਿਵੇ। ਦੁਖ ਅਨੇਕ ਆਪਨੇ ਖੋਵੈ। ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਤੇ ਵਹੁ ਨਿਆਰੇ ਕਰਦ
॥ ਸੇਵਕ ਤਾਂ ਕੀ ਸਦਾ ਵੀ ਚਾਰੀ। ੨੦੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਤੁ ਤਮ ਨ ਜਵਖਾਂ
ਨੋ। ਆਪਨੇ ਪਖ ਨੀ ਠਉਰ ਆਂ ਨੋ। ਯਾਂ ਹਿ ਪਖ ਜਮੇ ਦੁਖ ਨ ਸਾਰ
॥ ਬਿਧ ਬਖਾਂ ਨੇ ਸੁਨ ਨਿਰਧਾਰਾ। ੨੦੨ ॥ ਜੀਵ ਜਨਮ ਭਾਖ ਜੋ ਤੈ
ਜੇਈ। ਪ੍ਰਥਮ ਬਨੈ ਨਾਮ ਜਕ ਸੇਈ। ਜਨਮ ਵਾਂ ਨ ਭਵਤੀ ਤਰ
ਜੇਹੈ। ਘਾਟਿ ਜਿਉ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੀ ਸੇਹੈ। ੨੦੩ ॥ ਜੀਵ ਵਿਨਾ ਸੀ
ਜਾਂ ਤੇ ਕੁਝ। ਮੇਖ ਜਪ ਪਖ ਅਬ ਤੇਰ ਗਯੋ। ਕਰ ਯਕਾਰਣ ਪਾਵੇ
ਜਬਹੀ। ਹਿ ਵੇਲੀ ਨ ਰਹੇ ਨ ਹਿ ਤਬਹੀ। ੨੦੪ ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਜੀਵ ਪ੍ਰਮ ०

ਤਮਪਾਏ॥ ਹੋਵੈਲੀਨਾਪਮਿਦਜਾਏ॥ ਅਰੁਪਾਨਿਵਾਸਦੇਵੈ
ਜੋਈ॥ ਚੇਤਨਰੂਪਬਖਾਂਨਜੋਸੋਈ॥ ੨੦੫॥ ਚੇਤਨਅਹੇਪ੍ਰਣਾ
ਮਾਦਿਹੀਨੋ॥ ਸਾਚੋਉਪਾਦਾਨਨਹਿਚੀਨੋ॥ ਜੋਪ੍ਰਣਾਮੀਚੇਤਨਹੋ
ਈ॥ ਖੀਰਸਮਾਂਨਵਿਨਾਸੀਜੋਈ॥ ੨੦੬॥ ਯਗਹਿਯੈਪਛੁਤੁਮਾ
ਰੋਜੋਈ॥ ਮੁਲਕੁਠਾਘਛੁਨੋਸੋਈ॥ ਦਿਵਰਤਵਾਦਨਹਿਉਰ
ਮੇਮਾਂਨੋ॥ ਕ੍ਰਿਹਦਿਧਚੇਤਨਹੋਤਬਖਾਂਨੋ॥ ੨੦੭॥ ਅਰੁਪਾਨਿਜੀ
ਪਾਯੋਜੋਈ॥ ਨਾਂਮਸੀਕਰਖਲੁਗਾਖੀਜੋਈ॥ ਉਪਾਵਨਤੋਪੂਰ
ਬਵਹੁਆਹਿ॥ ਅਥਵਾਨਯੋਉਪਾਯੋਤਾਂਹਿ॥ ੨੦੮॥ ਉਪਾਵਨ

ਤੇ ਪੁਰਖ ਹੋਈ। ਕੇਸੇ ਤਾਂ ਹੋਈ ਪਾਵੈ ਸੋਈ। ਜਾਂ ਕੀ ਸਤਾ ਪੁਰਖ ੩੦
 ਹੋਈ। ਤਾਂ ਉਤਪਤਿ ਕਰੇ ਨਹਿ ਕੋਈ। ੨੦੯। ਤਾਂ ਮੈ ਕਾਰਣ
 ਹੋਇ ਬਜਰਾ। ਲਹੇ ਨਤਾਂ ਹਿ ਬਿਖੇ ਕਛੁ ਅਰਥਾ। ਵ੍ਹਿਤੀਯੇ
 ਪਖਮੈ ਦੂਖ ਨ ਜੋਈ। ਕੁਖੇ ਬ੍ਰਿਧ ਸੁਨੇ ਤੁਮ ਸੋਈ। ੨੧੦। ਨੂ
 ਤਨ ਜੰਤ ਉਪਾਯੋ ਜੋਈ। ਤਾਂ ਕੋ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਨਹਿ ਦੇਈ। ਵਿਨ
 ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਨਹਿ ਦੇਹਿ। ਯਹਿ ਹੋ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਕੋ ਗੋਹਿ। ੨੧੧।
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੋ ਕੁੰਗ ਅਪਾਰਾ। ਦੇਹ ਵਿਨ ਕੈ ਸੇ ਨਿਰਧਾਰਾ। ਕੁੰਗ
 ਵਿਨ ਬੰਧਨ ਹੋਈ। ਬੰਧਨ ਸਮੇਖ ਪੁਨ ਖੋਈ। ੨੧੨। ਭ

ਗਾਮੇਖਵਿਨਸੈਵਨਜੇਈ॥ਈਸ੍ਵਰਮਾਂਹਿਕਰੇਨਹਿਕੋਈ॥
 ਈਸਉਪਾਸਨਭਾਖੇਜੇਈ॥ਭੁਏਗੀਬਖਸਰਬਅਬਤੇਈ
 ੨੧੩॥ਯਾਵਿਧਕੋਦੁਖਨਗਨਆਯੋ॥ਜੀਵਜਨਮਕਹੁਕੇ
 ਭੇਗਾਯੋ॥ਨੰਨੁਵਿਸਫੁਲਿੰਗਾਵਿਸ੍ਰਾਂਤਇਖਾਯੋ॥ਜੀਵਜ
 ਨਮਵੇਦਮੈਗਾਯੋ॥੨੧੪॥ਵਿਸਫੁਲਿੰਗਾਵਿਸ੍ਰਾਂਤਹਿਜੇਈ
 ॥ਜੀਵਜਨਮਨਹਿਭਾਖੇਜੇਈ॥ਕਾਰਯਕਾਰਲਸੰਘਾਤ
 ਅਪਾਗਾਉਪਜੇਜੇਕਰਮਨਅਨਸਾਰ॥੨੧੫॥ਵਹੀਉ
 ਪਾਧੀਜੀਵਕੀਮਾਂਨੋ॥ਉਪਾਧਿਕਆਵਰਭਾਵਬਖਾਂਨੋ॥੨੧੬॥

॥ ਯਾਂ ਪੀਤੋ ਸੂਤ ਜੰਤਰ ਜੋਈ ॥ ਨਿਖੇਧੇ ਜੀਵ ਜਨ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ੩੧

੨੧੬ ॥ ਸੋਯਾ ਹਿ ਆਤਮ ਅਜ ਹਿ ਮਹਾਂਨਾ ॥ ਅਜਰਾ ਅਮਰ ਅ
ਮ੍ਰਿਤ ਪਹਿ ਚਾਂਨਾ ॥ ਯਾ ਵਿਧ ਸੂਤਿ ਅਨੰਤ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜੀਵ ਜਨ
ਮ ਕੋ ਦੂਰ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨੧੭ ॥ ਸੂਤ ਕਾਰ ਬਯਾਸ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਜਨਮ
ਅਸੰਭਵ ਭਾਖੇ ਸੋਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਾਹੇ ਜਨਮ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੂਤ ਕ
ਰ ਜਿਹ ਦੂਰ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨੧੮ ॥ ਤਥਾ ਚ ਸੂਤ ਉਤਪਤਿ ਜਾ
ਭਵਾਤ ॥ ਅਰੁ ਪਾਨਿ ਜੀਵ ਜਨਮ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਗੀਤਾ ਮਾਹਿ ਨਿ
ਖੇਧੇ ਸੋਈ ॥ ਉਪਜੇ ਜੀਵ ਕਦਾ ਬਿਤਨ ਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਰਣ ਨ

ਹਿਯਾਮਾਂਹੀ॥ ੨੧੯॥ ਅਜ ਅਰੁ ਨਿਤ ਜੀਵਯਾ ਹਿਜਾਂਨੇ॥
ਸਾਸਤਾ ਅਯੀ ਪਰਾਂਦ ਪਛਾਂਨੇ॥ ਯੋ ਨਿਜ ਵਾਸ ਦੇਵਹੀ ਗਾਯੋ
॥ ਸਾਚੇ ਵਹੁ ਕੇਤੋ ਹਿਵਤਾਯੋ॥ ੨੨੦॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕੇ ਸੁਠ ਬ
ਖਾਂਨੇ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਸਾਤ੍ਰਤ ਤੋ ਹਿਪਛਾਂਨੇ॥ ਤਾਂਤੇ ਵਾਸ ਦੇਵ ਜੋ
ਗਾਈ॥ ਸਾਚੀ ਵਾਤ ਪਛਾਂਨੇ ਸਾਈ॥ ੨੨੧॥ ਯੁਕਤ ਸੁਤਿ
ਅਰੁ ਸੁਝ ਕਾਰਾ॥ ਚੋਬੈ ਵਾਸ ਦੇਵ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਜੀਵ ਜਨਮ ਯ
ਹਿ ਪੰਖਤੁ ਮਾਰੋ॥ ਚਹੂੰ ਵਿਬੁਧ ਸਦਾ ਨਿਰਧਾਰੋ॥ ੨੨੨॥ ਅਰੁ
ਪ੍ਰਾਨਿ ਜੀਵ ਸੀਕਰਖਣ ਜੋਈ॥ ਕੈਸੇ ਮਨ ਉਪਜਾਵੇ ਸੋਈ॥ ਦੇ

ਦਵਤੁਤੁਕਰਤਾਜੇਈ॥ ਕਰਣਕੁਠਾਰਜਨੇਨਹਿਸੇਈ॥ ੨ ੩੨
੧੩੩॥ ਜੀਵਤੁਮਾਰੇਕਰਤਾਹਯੋ॥ ਮਨਹੀਕਰਣਤਾਂਹਿਕੋਪ
ਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਮਨਉਪਜਾਵਨਜੇਈ॥ ਯੁਕਤਹੀਨਪਹਿਚਾਨੈਸੇ
ਈ॥ ੧੩੪॥ ਮਨਕੋਜੀਵਉਪਾਵੇਜਬਹੀ॥ ਕਰਣਾਂਤਰਕੋਰ
ਹੇਤੁਬਹੀ॥ ਸਿਕਰਣਾਂਤਰਜੀਵਉਪਾਯੋ॥ ਅਥਵਾਸੁਤੁਹਿ
ਸਿਧਵਹਿਗਾਯੋ॥ ੧੩੫॥ ਪ੍ਰਥਮਪਖਜਾਮਨਵਸਾਹਈ॥
ਕਰਣਾਂਤਰਵਿਨਬਨੇਨਸੇਈ॥ ਦ੍ਰਿਤੀਯੋਜਾਸੇਮਨਉਪਜਾਯੋ
॥ ਵਹੀਕਰਣਮਨਮਨਮੇਆਯੋ॥ ੧੩੬॥ ਪ੍ਰਥਮਕਰਣਜੀ

ਵਕੈਜੈਈ॥ ਮਨਇਤਨਾਮਕਹੀਜੈਸੈਈ॥ ਸ੍ਵਤਾਸਿਧਕਰੁਣਾ
 ਤਰਜੈਈ॥ ੨੨੧॥ ਜਿਉਗੋਮਨਮਾਂਨੈਸੈਈ॥ ੨੨੨॥ ਤਿਅ
 ਬਕਹੇਜਨਮਬਖਾਂਨੈ॥ ਸ੍ਵਤਾਸਿਧਤਾਂਹਿਕੋਮਾਂਨੈ॥ ਨੰਨੁਕਰੁਣਾ
 ਤਰਚਾਹੇਨਾਂਹੀ॥ ਸੁਤੰਕਜੀਵਉਪਾਵੇਤਾਂਹੀ॥ ੨੨੩॥ ਨਹਿਅ
 ਨਵਸਾਯਾਂਮੈਰੈਈ॥ ਅੰਰਨਦੂਖਣਯਾਂਮੈਕੈਈ॥ ਅੰਮਥਾਇਕ
 ਦੂਖਨਾਮੈਰੈਆਵੇ॥ ਮਨਕੋਕਲਪਨਦੂਗਮਿਦਾਵੇ॥ ੨੨੪॥ ਕ
 ਰੁਣਗਤਜੀਵਹੈਜੈਈ॥ ਜਿਸਮਰਥਕਾਰਜਕੋਸੈਈ॥ ਤਿਮਨਕ
 ਲਪਨਤੋਹਿਬਜਰਥਾ॥ ਮਨਜਿਉਜੀਵਜਨੇਸਭਾਅਰਥਾ॥ ੨੨੫॥

॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਨ ਉਪ ਜਾਵਨ ਜੇਈ ॥ ਅਹੇ ਅਸੀ ਗਤ ਜਾਂਨੈ ਸੋਈ ॥ ਯ ० ੩੩
ਯੀ ਤੇ ਭੁਵ ਸੁਭ ਕਾਰ ॥ ਯਾਂ ਹਿ ਪਖ ਕੋ ਕਰੇ ਪ੍ਰਗਾਰ ॥ ੩੩੧ ॥ ਤ
ਯਾ ਜ ਸੁ ਤੇ ਕਰਤੁ ॥ ਕਰਤਾ ਜੀਵ ਵਖਾਨੈ ਜੇਈ
॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰਣ ਮਨ ਹਿ ਹੋਈ ॥ ਯਾ ਹਿ ਸੁ ਕੋ ਅਰਥ ਪਛਾਨੈ ॥
ਤਾਂ ਤੇ ਜੀਵ ਹੋਤ ਨ ਹਿ ਮਾਂਨੈ ॥ ੩੩੨ ॥ ਨਿਨੁ ਸੀ ਕਰਖਣਾ ਦਿਤੀ
ਨਹੈ ਜੇਈ ॥ ਨਹਿ ਜੀਵਾ ਦਿਪ ਛਾਨੈ ਤੇਈ ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਸਮਈ
ਸੂਰ ਜਾਂਨੈ ॥ ਗਯਾਂ ਨ ਸਰੂਪ ਸਗਲ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ੩੩੩ ॥ ਸਮ
ਈ ਸੂਰ ਯਾ ਸਮ ਬਲ ਜਾਂਨੈ ॥ ਤੇਜ ਸਕਤ ਸਮ ਤਾਂ ਹਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਚ

ਰੰਈਸ੍ਵਰਰੂਪਸਮਾਂਨਾ। ਵਹੁਰੰਏਕਬਜਵਸਥਾਜਾਂਨਾ। ੨੨੨
 । ਵਾਸਦੇਵਸਮਤਿਨਿਜੈਈ। ਉਪਜੇਵਾਸਦੇਵਤੇਤੇਈ। ਅੰਜੋ
 ਹਮਰੇਅੰਗੀਕਾਰਾ। ਜੀਵਜਨਮਨਹਿਕਰੇਉਚਾਰਾ। ੨੨੩
 ਕੁੰਸਾਕਾਸਅਵਲੰਬਨਜੈਸੋ। ਯਾਂਹਸਿਧਾਂਤਤੁਮਾਰੇਤੈਸੋ। ਚ
 ਰੰਈਸਬਖਾਂਨੇਜੈਈ। ਪ੍ਰਥਮਅਸਿਗਤਜਾਂਨੇਸੋਈ। ੨੨੪
 ਨਰਾਜਛੰਦਾ। ਵਾਸਦੇਵਏਕਹੀਅਨੇਕਕਾਜਕੋਕਰੇ। ਨਾਮ
 ਸਾਓਰੰਈਸਕੀਵਿਚਾਰਚਿਤਮੈਧਰੇ। ਅਜਾਗਲੇਬਨੰਸਮੰ
 ਨਾਓਰੰਈਸਮਾਂਨੇ। ਸੁਚਾਰਕੰਨਕਾਜਤੋਹਿਰਾਖੀਯੇਵਖਾਂਨੇ

੨੩੭॥ **ਗੁਜਰ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ** ਚਹੁੰ ਈਸਮਾਂ ਨੇ ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਮੇਰੀ॥ ੩੪
ਨਿਯੰਤਾ ਸੁਏ ਕੰਗਾਈ ਬਾਤ ਤੇਰੀ॥ ਸੁਚਾਰੇ ਨਿਯੰਤਾ ਕੁਏ ਈ
ਸਜਾਂ ਤੇ॥ ਨਹੀ ਜੇ ਨਿਯੰਤਾ ਰਾਹੇ ਤਾਂ ਹਿਕਾਂ ਤੇ॥ ੨੩੮॥ **ਚੁ**
ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਤੜ੍ਹ ਏਕ ਪ੍ਰਾਨਿ ਜੇਈ॥ ਯਾਹਿ ਭੀ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਸਬ ਖੇ
ਈ॥ ਚਾਰੇ ਈ ਸ੍ਵਰ ਰੂਪ ਬਖਾਂਨੇ॥ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਤੜ੍ਹ ਚਾਰਹੀ ਮਾਂ
ਨੇ॥ ੨੩੯॥ ਤੁਮਹੈ ਮੰਤ੍ਰ ਈ ਸ੍ਵਰਹੈ ਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਤਤ ਕਹੀ
ਜੈਸੇਈ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਾਸ ਦੇਵ ਸਮਜੇਈ॥ ਉਪਜੇ ਕੋਨ ਪ੍ਰਕਾ
ਰਹਿਤੇਈ॥ ੨੪੦॥ **ਗੁਜਰ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ** ਯਥਾ ਵਾਸ ਦੇਵੇ

ਤਥਾਤੇਪਛਾਂਨੇ। ਸਮੰਈਸਜਾਂਤੇਸੁਆਪੇਵਖਾਂਨੇ। ਜਨੇਤਾਂਹਿ
ਕੈਸੇਨਹੀਜਾਨਜਾਈ। ਨਹੀਸਕਤਕਾਈਸੁਤਾਂਮੈਬਤਾਈ। ੨
੪੧॥ **੩**॥ ਚਾਰੇਕੇਗੁਣਸਮਹਿਵਖਾਂਨੇ। ਅਤਸੈਨਾਹਿਕਿਸੁ
ਮੇਮਾਂਨੇ। ਅਤਸੈਸਕਤਦੁਨੈਜੋਈ। ਜਗਤਮਾਂਹਿਕਾਰਣਹੈ
ਜੋਈ। **੨੪੨**॥ ਪੰਚਰਾਤ੍ਰਸਿਧਾਂਤੀਜੋਈ। ਤਾਰਤਮਯਨਹਿਮਾਂ
ਨੈਜੋਈ। ਰਯਾਂਨਈਸ੍ਵਰਯਸਕਤਹੈਜੋਈ। ਤਾਂਕੋਭੇਦਨਮਾਂ
ਨੈਕੋਈ। **੨੪੩**॥ ਆਤਮਚਾਰਮੁਕਾਰਵਨਾਯੋ। ਚਤੁਰਥ
ਬ੍ਰਹਮਤਾਂਤੇਕਧਣਾਯੋ। ਯਾਂਭੀਤਰਕਛੁਅਹੇਵਿਚਾਰਾ। ਸੋਸੁ

ਨੀਯੇਨੀਕੋਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੨੪੪॥ ਚਤੁਰਸੀਖਯਾਭਾਖੀਜੇਈ॥ ੩੫
ਕੈਸੇਵਾਸਦੇਵਮੇਹੋਈ॥ ਏਕਾਮਨੇਕਬਯੁਗਸਭਸੇਹੈ॥ ਵਾਸ
ਦੇਵਬਿਨੁਅੰਰਨਕੋਹੈ॥ ੨੪੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕਚੀਟੀਲੋਜੇਤੋ॥
ਭਗਵਤਬਿਯੁਗਪਛੁਨੰਤੇਤੋ॥ ਆਤਮਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਬਨਯੋ॥
॥ ਸਰਬਬਯੁਗਤੰਤੇਕਹਲਾਯੋ॥ ੨੪੬॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਵੇਦਪਰਾਂਨਨ
ਮਾਂਹੀ॥ ਭਗਵਤਬਿਨੁਕਛੁਮਾਂਨਿਯੋਨਾਂਹੀ॥ ਵਾਸਦੇਵਹੈਸਰ
ਬਸਰੂਪ॥ ਵਹੁਵਿਧਭੁਜੇਸੁਏਕਾਮਨੂਪ॥ ੨੪੭॥ ਰਹੋਵਿਚਾਰਾਂ
ਤਰਥੀਜੇਈ॥ ਸਾਰਅਰਥਅਬਪ੍ਰਗਟਸੁਹੋਈ॥ ਜੀਵਾਦਉਪ

ਜਾਵਨਜੇਈ॥ ਵੇਦਵਿਹੰਧਨਿਰਾਸੈਸੋਈ॥ ੨੪੮॥ **ਕੁਜੰਗਪੁ**
ਯਾਤਵੰਦਾ॥ ਨਿਮਿਤੰਉਪਾਦੰਨਈਸੰਬਖਾਂਨੋ॥ ਨਿਰਾਸੈਨਸੋਈ
 ਕੁਲੀਕੁਤਮਾਂਨੋ॥ ਯਤਵੇਦਨੀਕੇਸੁਮੇਸੇਉਚਾਰੋ॥ ਅਹੇਕੰਨ
 ਭੂਮੈਜਤਾਂਕੰਨਿਵਾਰੋ॥ ੨੪੯॥ **ਚੈ**॥ ਅੰਰਉਪਾਸਨਭਾਖਜੇਜੇ
 ਈ॥ ਮਾਂਨੇਸੀਸਧਾਰਹਮਸੋਈ॥ ਵੇਦਪੁਰਾਂਨਅਹੇਭੁਵਜੇਤੇ॥
 ਈਸਉਪਾਸਨਭਾਖੇਤੇਤੇ॥ ੨੫੦॥ ਬ੍ਰਿਧਹਮਾਰੇਵੇਦੀਜੇਈ॥
 ਈਸਉਪਾਸਨਭਾਖੇਤੇਈ॥ ਸੋਫੀਵੰਸਕੇਤਲੇਜੇਤੇ॥ ਈਸਉਪ
 ਸਨਭਾਖੇਤੇਤੇ॥ ੨੫੧॥ **ਚੈ**॥ ਨੰਨਉਪਾਸਨਜੋਕਯੋਸਾਚੀਬ

ਤਖਮਾਂਨਾ ਉਪਾਦਾਂਨਪੁਨਿਈਸਕੈਕੈਸੈਕੀਨਬਖਾਂਨਾ॥੨੫੨॥ ੩੬
ਭੁਜੰਗਸੁਯਾਉਛੰਦਾ॥ ਨਿਮਿਤ੍ਤਉਪਾਦਾਂਨਈਸੰਉਚਾਰੇ॥ ਜੇ
ਭਾਖੇਸੁਭੰਮੈਨਕੋਈਨਿਵਾਰੇ॥ ਇਸੰਜੇਵਖਾਂਨੋਨਹੀਚੀਤਅਵੇ
॥ ਯਤੋਤਰਕਵੇਤਾਸੁਅੰਰੇਵਤਾਵੇ॥੨੫੩॥ **ੴ** ਜਿਉਨੈਯਾ
ਯਿਕਬੈਨਉਚਾਰੇ॥ ਸੋਸੁਨਿਯੋਨੀਕੋਨਿਰਧਾਰੇ॥ ਨਿਮਿਤ੍ਤਹੇਤੁ
ਈਸ੍ਵਰਕੋਗਾਵੇ॥ ਉਪਾਦਾਂਨਪ੍ਰਮਾਂਣਵਤਾਵੇ॥੨੫੪॥ ਤਾਂਮੈ
ਯਕਤਕਹੈਇਕਭਾਰੀ॥ ਕੋਇਨਜਕੇਸੁਤਹਿਨਿਵਾਰੀ॥ ਮ੍ਰਿਦ
ਅਨ੍ਰਿਤਪਦਦੇਖੇਸਾਰੇ॥ ਈਸਯਕਤਨਹਿਕੋਉਨਿਹਾਰੇ॥੨੫੫॥

॥ ਉਪਾਦਾਂ ਨਜਾਂ ਕੋ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਯੁਕਤ ਕਾਰ ਯੁਜੋ ਹੋਈ ॥ ਐਸੀ
 ਬਜਾਪਤ ਸਗਲ ਬਖਾਂ ਨੋ ॥ ਅਹੋ ਕੋ ਨ ਜੁਯਾਂ ਹਿ ਨ ਮਾਂ ਨੋ ॥ ੨੫੬
ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ਭਈ ਸਿਸ੍ਰਸਾਰੀ ਰਚੀ ਈਸ ਜੈਸੀ ॥ ਅਹੋ
 ਗੀਤ ਜੈਸੀ ਕਹੋ ਆਜ ਤੈਸੀ ॥ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੁਨਿ ਤਨੀਤ ਥਾ ਚਾਹਿ ਜਾਂਨੀ ॥
 ਕ੍ਰਿਤੀ ਤਾਂ ਹਿ ਕੀਯੋ ਤਥਾ ਨਿਤ ਜਮਾਂ ਨੀ ॥ ੨੫੭ ॥ **ਚ** ॥ ਮੂਰਤ ਦ੍ਰਬਜ
 ਸਗਲ ਜਗ ਜੋਈ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਸਿਯੋ ਗਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮੂ
 ਰਤਿ ਪ੍ਰਮਾਂ ਲੁਸਾਥਾ ॥ ਧਰਣੀ ਆਇਰ ਚੇ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ ੨੫੮ ॥ **ਦ**
 ॥ ਨੈਨ ਪਾਦ ਕਲਭੁ ਗਤ ਥਾ ਐਸੇ ਰਾਖੇ ਗਜਾਂ ਨਾ ॥ ਯੁਕਤ ਹੀਨ

ਉਰਹੋਰਕੈਨਹਿਮਾਂਨੈਸੁਰਜਾਂਨਾ॥੨੫੯॥ **ੴ**॥ਗਜਾਂਨਨਿਤਯਤੈ ੩?
 ਸੋਨਿਤਯਚਾਹਾ॥ਯਤਨਨਿਤਈਸਮੇਆਹਿ॥ਕਾਰਯਨਿਖਿਲ
 ਸਦਾਤਵਹੋਈ॥ਪੂਲਯਜਨਕਹੋਤਨਹਿਕੋਈ॥੨੬੦॥ **ਸਵੈਯ** ੦॥
 ਫੂਲਨਕੋਫਲਨਕੋਪੁਨਿਨੇਮੁਸੁਕੈਨਕਰੇਅਬਹੋਤਨਕੋਈ॥
 ਈਸਅਧੀਨਸੁਸਿਸੁਕਹੀਅਰੁਤਾਰੁਨਨਿਤਯਭੁਨੈਤੁਮਸੋਈ॥
 ਨਾਂਹਿਵਿਲਬਸੁਈਸਕਰੇਪੁਨਿਸੀਤਸੁਗੀਖਮਕੀਗਾਤਿਖੋਈ॥
 ਨਾਂਹਿਸਹਾਇਕਾਮਰਕਹੋਪੁਨਿਨੇਮਕਰੇਭਵਭੀਤਰਜੋਈ॥੨੬੧॥
ੴ॥ਸਾਹਿਕਾਰੀਅੰਰਈਸਕੇਮਾਂਨਾ॥ਦੁਖਨਕੋਜੁਕਰੇਪ੍ਰਾਂਨਾ॥

ਤਾਂ ਮੈ ਦੂਖ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੈ॥ ਤੁਮ ਨੀ ਕੇਉ ਰਾਮੀ ਤਰਖਾਨੈ॥ ੨੬੩
 ॥ ਸਹਿਕਾਰੀ ਤਾਂ ਕੇ ਨਿਤੁ ਬਖਾਨੈ॥ ਅਥਵਾ ਤਾਂ ਹੀ ਅਨਿਤੁ ਹਮ
 ਨੈ॥ ਸਹਿਕਾਰੀ ਨਿਤੁ ਸਦਾ ਹੀ ਹੋਈ॥ ਅਨਿਤੁ ਮਾਂਹਿ ਦੂਖ ਨ ਪ੍ਰ
 ਨਿਸੇਈ॥ ੨੬੩॥ ੨੬੪॥ ਜੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਕੇ ਜਨੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬਿਨੁ
 ਜੋਇ॥ ਭੁਵਰਚਨ ਮੇ ਹੋ ਰਿਉ ਰਿਤੈ ਸੇ ਕਿਉ ਨ ਹਿ ਹੋਇ॥ ੨੬੪
 ੨੬੫॥ ਸਹਿਕਾਰੀ ਮੈ ਸਹਿਕਾਰੀ ਆਗ॥ ਕਹੇ ਅਨ ਦੁਸ ਬਾਲ ਹੇ ਨ ਠੇ
 ਰਾ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਨਿ ਈਸ੍ਵਰ ਇਛੁ ਜੋਈ॥ ਤਿਤੁ ਸਰੂਪ ਕਹੀ ਜੋ ਸੋਈ
 ੨੬੫॥ ਸਿਸਿਖ ਜਾ ਆਰਿ ਰਖ ਜਾਵੇਈ॥ ਸਿਹਾਰੇ ਛਾਤੀ ਸਰਪ

ਨਿਹੰਈ॥ ਸਤ੍ਰਜ ਸਿ ਕਲਪਈ ਸਹੈ ਜੋਈ॥ ਯੁਗ ਪਦ ਸਫਲ ਕਰੇ ੩੮
 ਕਰੈ ਸੋਈ॥ ੨੬੬॥ ਸਿਰਜਨ ਪਾਲਨ ਅੰਸੀ ਹਾਰਾ॥ ਸਤ੍ਰਕਾਰ
 ਸਕੈ ਜੁਗ ਪਦ ਪਾਰਾ॥ ਕਰਮ ਬਯਵਸਥਾ ਹੇਤੁ ਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਨਿਰ
 ਸਕੀਏ ਹਮ ਸੋਈ॥ ੨੬੭॥ ਅਰੁ ਅਨੁਮਾਨ ਕਈ ਸੁਰ ਜੋਈ॥
 ਉਭੈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੇਤੁ ਸੋਹੰਈ॥ ਭੂਮਾਇਕ ਕਾਰਯ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਸਿੰਤਏ ਕਤੇ ਹੋਈ॥ ੨੬੮॥ ਕਾਰਯ ਤ੍ਰੁਵਹੀ ਹੇਤੁ ਬਖਾਨੇ॥ ਉਰ
 ਟਨਾ ਭੁਤੰਤ ਸਮਜਾਨੇ॥ ਜੇ ਕੁਲਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਤ ਬਖਾਨੇ॥ ਸੁੰਧਨ
 ਸਿੰਤਈ ਸਕੈ ਮਾਨੇ॥ ੨੬੯॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ॥ ਕੁਲਾਲ ਕੇ ਸਮਾ

ਨਤੋ ਸੁਦੇਹਤਾਂ ਹਿਮਾਂ ਨਜੇ ॥ ਗਹੇ ਪ੍ਰਸੰਦ ਜਾਹਿ ਸੋ ਸੁਹਾਬ ਕੰਵ
ਖਾਨਿਯੋ ॥ ਕੁਲਾਲ ਕੇ ਸਮਾਂ ਨਸੇ ਅਨਿਤ ਜਬ ਧਰੇ ਵਈ ॥ ਸ
ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾ ਪਿਖੇ ਕਬੀ ਕਬੀ ਸੁਜੇ ਵਈ ॥ ੨੧੦ ॥ ਚ ਅਨਿ
ਤ ਜਗਜਾਂ ਨਈ ਸ੍ਵਰਜ ਬਹੋਯੋ ॥ ਨਿਤ ਜਗਜਾਂ ਨਮਤ ਤੇਰੇ ਖੋਯੋ
॥ ਸਾਂਗ ਕੁਲਾਲ ਲਯੋ ਮ੍ਰਿਦ ਜਾਲਾ ॥ ਲਯ ਉਪ ਜਾਵੇ ਪਾਟਕੀ
ਮਾਲਾ ॥ ੨੧੧ ॥ ਚ ॥ ਬਹੁ ਰੋਪਾਵੈ ਭੋਗ ਕੇ ਸਾਂਗ ਕੁਲਾਲ ਹਿਜੇ
ਇ ॥ ਕਰਮ ਅਧੀਨ ਭੋਗ ਸੋਈ ਸਯਾਥਾ ਨਹੀ ਸੋਇ ॥ ੨੧੨ ॥ ਚ
ਤਿਉਈ ਸ੍ਵਰ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗਹੇ ॥ ਸਰਗਿ ਉਪਾਇ ਭੋਗ ਤਿਉ ਲਯੋ ॥

॥ ਭੁਗੋਇਕਰਮ ਅਪੀਨਾ ਕਰੇ ਕਰਮ ਨਹਿ ਈਸ੍ਵਰ ਚੀਨ ॥ ੨੭੩ ॥ ੩੯
॥ ਨਿਮਿਤ ਹੇਤੁ ਤਾਂ ਈਸ ਕੀ ਕੁਈ ਤਰਕ ਤੇਹਾਂ ਨਾ ਅਵਧਾਮ ॥
ਦੂਹੇ ਤਤ ਤਰਕ ਹੀ ਨ ਪਹਿਚਾਂਨਾ ॥ ੨੭੪ ॥ ੪੦ ॥ ਨੈਯਾ ਯਿਕਸ
ਪਤ ਪਵਾਰਥ ਮਾਨੈ ॥ ਭ੍ਰਿਨ ਭ੍ਰਿਨ ਤਿਹ ਨਾਂ ਮਬਖਾਂਨੈ ॥ ਜਿਸ ਖੇ
ਪਤੇ ਕਰੋ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਾ ਕਦਿ ਤੁਸਮ ਅਧਿਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨੭੫ ॥
॥ ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ਸਦ੍ਰਬਜੀ ਗੁਣਿ ਕਰਮ ਸਾਮਾਨ ਜਾਨੈ ॥
॥ ਵਿਸੇਖੀ ਸਮਵਾਇ ਖਸੈ ਪਛੁੰਨੈ ॥ ਅਭਾਵੀ ਯਹੀ ਸਤੁ ਸਿਖ ॥
ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨੈ ਪਾਇ ਭੁਏ ਅਸਾਰੀ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ੨੭੬ ॥ ੪੧ ॥ ਤਾ

ਪਰਪਾਟੀਯੋਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਯਾਂਮੇਭੇਦਨਰੰਚਕਮਾਂਨੈ॥ ਕ੍ਰਿਅੰ
 ਵੰਤਪ੍ਰਮਾਂਤੁਮਾਂਨੈ॥ ਤਿਨਹੀਤੇਸਭੁਜਗਤਬਖਾਂਨੈ॥ ੨੭੩
 ਨਰਬਧਕਾਰਯਵਹੁਕਾਲਾ॥ ਸੁਭਾਯਪਾਰਰਹੀਅਣੁਮਾ
 ਲਾਬਹੁਰਸਿਸੁਕਾਲਕੇਮਾਂਗੀ॥ ਜੀਵਮਾਂਹਿਅਵ੍ਰਿਸ੍ਰਜੇਆ
 ਹੀ॥ ੨੭੪॥ ਤਿਨਹੀਕੇਪ੍ਰਭੁਹੋਇਅਧੀਨਾ॥ ਨਿਜਇਛਾਜਗ
 ਜਨੇਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਂਤੁਕੇਪ੍ਰਭੁਦਯੋਮਿਲਾਈ॥ ਕਾਰਯਜਨਨੇ
 ਸਹਜਸੁਭਾਈ॥ ੨੭੫॥ ਦੁਹੀਮਲੇਤੇਭੁਜੋਵ੍ਰਿਅਣੁਕਾਤੀ
 ਨਾਵ੍ਰਿਅਣੁਕਤੇਭੁਜੋਵ੍ਰਿਅਣੁਕਾ॥ ਯਾਵਿਧਕਰਮਕਰਜਗ

ਤਬਨਾਏ॥ ਕਾਰਨੁਗੁਣਕਾਰਨਗੁਣਜਾਏ॥ ੨੮੦॥ ਪਰਮ ੦੪੦
 ਟੂਮਾਂਹਿਵਿਤੁਰੈਜੇਈ॥ ਵਿਅਲੁਕਪਰਮਾਂਲੁਅਰੰਭੁਕਸੇਈ
 ਵਿਅਲੁਕਮਾਂਹਿਤ੍ਰਿਸੰਖਯਾਜੇਈ॥ ਤ੍ਰਿਅਲੁਕਪਰਮਾਂਲੁਅ
 ਰੰਭੁਕਸੇਈ॥ ੨੮੧॥ ਪ੍ਰਮਾਂਲੁਅਲੁਪਰਿਮਾਂਲੁਹਿਜੇਈ॥ ਨ
 ਹਿਅਰੰਭੁਕਮਾਂਨੇਸੇਈ॥ ਅਲੁਪਰਿਮਾਂਲੁਜਨਮਜੇਈ॥
 ਅਲੁਤੇਅਲੁਤਰਹੈਸੇਈ॥ ੨੮੨॥ ਪ੍ਰਮਾਂਲੁਨਿਰਾਵੈਵਤੈ
 ਨੀ॥ ਸਦਾਅਨਾਸੀਤਾਂਹਿਬਖਾਂਨੇ॥ ਯਾਹਿਪ੍ਰਕਾਰੇਤਾਂਕੀਉਰ
 ਮਾਂਨੇ॥ ਤਾਂਮੈਦੁਖਨਪ੍ਰਗਟਿਪਛਾਂਨੇ॥ ੨੮੩॥ ਸ੍ਵਤਾਸਿਧਕ੍ਰਿ

ਯਾਹੈਜੈਈ॥ਕਾਰਯਹੇਤੁਹੈਇਨਹਿਸੋਈ॥ਜੇਤਾਂਕੋਪੁਨਿਹੇ
 ਤਬਖਾਂਨੈ॥ਕਾਰਯਸਦਾਹੈਇਮਤਹਾਂਨੈ॥੨੮੪॥ਅਨਾਰ
 ਬਧਕਾਰਯਬਹੁਕਾਲਾ॥ਸ੍ਵਾਗੁਣਧਾਰਰਹੀਅਲੁਮਾਲਾ॥
 ਯਾਹਿਮਤਤੇਰੋਕੁਜੋਵਿਨਾਸੀ॥ਜਾਂਤੋਸ੍ਰਿਸ੍ਰਸਦਾਪ੍ਰਕਾਸੀ॥
 ੨੮੫॥ਤਾਂਤੇਕਾਰਯਕਾਰਣਜੈਈ॥ਭਾਖੋਕ੍ਰਿਆਕੋਨਤੇਰੋ
 ਈ॥ਯਤਨਵਾਂਨਈਸ੍ਵਰਹੈਜੈਈ॥ਤਾਂਹਿਸਿਯੋਗਹੇਤੁਤਿਹ
 ਹੋਈ॥੨੮੬॥ਅਥਵਾਕਰਮਵਦਾਤਮਜੈਈ॥ਤਾਂਹਿਸਿ
 ਯੋਗਹੇਤੁਤਿਹਹੋਈ॥ਉਤਮੁਗਤਿਦ੍ਰਬਾਂਤਰਜੈਈ॥ਤਾਂਹਿ

ਸਿਯੋਗਹੇਤੁਤਿਹੋਈ॥ ੨੮੭॥ ਈਸਸਿਯੋਗਹੇਤੁਨਹਿਹੋਈ ੪੭
ਪ੍ਰਥਮਨਿਰਾਸਕੀਓਹੈਜੋਈ॥ ਕਰਮਵਾਂਨਜੀਵਹੈਜੋਈ॥
॥ ਤਾਂਹਿਸਿਯੋਗਹੇਤੁਜੋਈ॥ ੨੮੮॥ ਪ੍ਰਲੋਕਲਹੈਜਗੁ
ਸਾਰੇ॥ ਤਿਸੇਜੀਵਸਦਾਨਿਰਧਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੂਤੇਪ੍ਰਲੋਮੈਅੰਗ
॥ ਮੂਰਤਦੁਬਲਹੋਨਹਿਠੰਗ॥ ੨੮੯॥ ਨਹਿਤੂੰਕੀਨੋਅੰਗੀ
ਕਾਰ॥ ਕਾਰਯਕੈਸੇਬਨੇਤੁਹਾਰਾ॥ ਯਥਾਕਥੀਚਿਤਕ੍ਰਿਅਹੋ
ਈ॥ ਤੰਨਿਰਵਯਵਮਿਲੈਨਹਿਦੋਈ॥ ੨੯੦॥ ਏਕਵੇਸਸਿ
ਯੋਗਬਖਾਨੇ॥ ਨਿਰਵੈਵਤਹੋਇਹੈਹਾਨੇ॥ ਸਰਬਸਿਯੋਗ

ਥਖਾਂਨੈ ਜਬਹੀ। ਏਕਦੇਸਮਤਜਾਵੇਤਬਹੀ॥ ੨੯੧॥ ਨਿਹਛਿਦ੍ਰ
 ਏਕਏਕਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਦ੍ਰਿਤੀਯਪ੍ਰਵੇਸਕਰੇਯਹਿਨਾਂਹੀ॥ ਵਿਨਾਂਪ੍ਰ
 ਵੇਸਨਸਰਬਸੀਯੋਗ॥ ਤਾਂਤੇਸੋਹੈਤ੍ਰਜਾਗਨਜੋਗ॥ ੨੯੨॥ ੨੯੨
 ਸਿਪੂਰਣਸੀਯੋਗਜੋਅਨਭੁਵਭੂਛਨਹੋਇ॥ ਸਸਵਿਖਾਂਣਸ
 ਮਹੋਰਭਿਰਮਾਂਨੇਨਾਂਹੀਕੋਇ॥ ੨੯੩॥ ੨੯੩॥ ਨਿਨੁਤੇਤੇਦਿਸਅਵ
 ਛੇਦਕਜੋਈ॥ ਕਲਪਿਤਦੇਸਵਨਵੇਤੇਈ॥ ਕਲਪਿਤਦੇਸਵਾਂ
 ਨਅਣੁਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਦੇਸਸੀਯੋਗਵੰਤਹੋਜੋਈ॥ ੨੯੪॥ ਨਿਰਾਵ
 ਯਵਮਤਹੋਇਨਹਾਂਨੇ॥ ਕਲਪਿਤਜਾਂਤੇਦੇਸਵਖਾਂਨੇ॥ ਯਹਿਪ੍ਰਭ

ਖਲੁਤੁਮਤੰਜੋਈ॥ਮਮਅਨਕੂਲਪਛੰਨਜੋਈ॥੨੯੫॥ਕਲਪਿ ੪੨
 ਤਦੇਸਬੰਧੰਨਜੋਈ॥ਜੇਕਾਰਯਨਿਰਵਾਹਕਤੇਈ॥ਤੰਯਹਿਮਾਯੁ
 ਵਾਦਪਛੰਨੋ॥ਤਿਸਿਧਾਂਤਅਵਦੂਰਪਲਾਂਨੋ॥੨੯੬॥ਸਿਯੋਗ
 ਕੀਓਪੁਨਅੰਗੀਕਾਰਾ॥ਪ੍ਰਮਾਣੁਭਿੰਨਵਿਅਣੁਕਾਮਸਾਰਾ॥ਕਾ
 ਰਯਕਾਰਕੀਤਾਦਾਤਮਾ॥ਤਾਂਤੋਭਿੰਨਲਹੇਨਹਿਆਤਮਾ॥੨੯੭॥
 ਅਵੈਵਅਵੈਵੀਕੋਸਮਵਾਯਾ॥ਜੇਤੂਭਾਖੇਮੋਹਵਨਾਯਾ॥ਤੰਜਮਵ
 ਯਸਬੰਧਹਿਜੋਈ॥ਤਾਂਹਿਸਿਬੰਧਕਹੇਕਹੇਈ॥੨੯੮॥ਜੇਸਬੰ
 ਧਨਤਾਂਕੋਹੋਇ॥ਤਾਂਹਿਸਬੰਧਕਹੇਨਹਿਕੋਇ॥ਸਬੰਧੀਭਿੰਨਸ

ਬਧਹੈਜੋਈ॥ ਅਨਪਦਾਰਥਸਮਹੈਜੋਈ॥ ੨੯੯॥ ਜੇਸਬੰਧ
 ਬਖਾਂਨੇਅੰਗ॥ ਭੁਈਅਨਵਸਥਾਨਾਸੀਠੰਗ॥ ਸਰੂਪਸਬੰਧਸਬੰ
 ਧਨਹੋਇ॥ ਉਭੈਅਧੀਨਨਜਾਤੇਸੋਇ॥ ੩੦੦॥ ੨੯੯॥ ਜੇਸਬੰਧੀ
 ਸੋਕਹੋਤਾਂਹਿਅਭੇਦਬਨਾਯਾ॥ ਤੇਇਕਦੁਖਨਅੰਗਅਬਨੀਕੇਦਯ
 ਸੁਨਾਯਾ॥ ੩੦੧॥ ੩੦੦॥ ਅਭੇਦਕਹੋਪਾਨੈਕਾਰਯਜਾਇ॥ ਜੇਪਰ
 ਕਾਰਅਬਕਹੋਬਨਾਇ॥ ਦ੍ਰਿਅਲੁਕਭੁਜੇਸਮਵਾਯਅਭਿੰਨ॥
 ਜੇਪ੍ਰਮਾਣੁਤੇਨਹਿਭਿੰਨ॥ ੩੦੨॥ ਯਾਦਿਯਸੇਖਪਰਾਣੁਹੋਈ॥ ਕ
 ਰਯਦ੍ਰਿਸਗਲਤੈਖੋਈ॥ ਜੇਦਿਪ੍ਰੀਤਸੁਕਹੋਬਨਾਯਾ॥ ਰਹੇਦ੍ਰਿ

ਅਨੁਕਪਮਾਂਨੁਜਾਈ॥ ੩੦੩॥ ਅਰਸਮਵਾਯਬਖਾਂਨਯੇ ੪੩
 ਜੇਈ॥ ਉਤ੍ਤਮਸਬੀਧੀਆਸ੍ਰੇਸ਼ੇਈ॥ ਏਕਸਬੀਧੀਜੇਮਰਜ
 ਯਾ॥ ਤੇਜਮਵਾਯਨਾਸਕੇਪਾਯਾ॥ ੩੦੪॥ ਨਿਤ੍ਤਮਸਬੀਧ
 ਸਮਵਾਯਬਖਾਂਨੇ॥ ਵਹੁਲਖਜਣਅਵਹਾਂਨਪਛਾਂਨੇ॥ ਏ
 ਕਸਬੀਧੀਆਸ੍ਰੇਸ਼ੇਈ॥ ਤੇਜਸਬੀਧਵਨੇਨਹਿਸੇਈ॥ ੩੦੫॥
 ਵੇਇਸਬੀਧੀਆਸ੍ਰੇਸ਼ੇਈ॥ ਨਾਂਮਸਬੀਧਕਹੀਜੇਸੇਈ॥ ਯਹ
 ਲਖਜਣਅਬਤੇਰਹਾਂਨਾ॥ ਏਕਆਸ੍ਰੈਕੀਯੇਬਖਾਂਨਾ॥ ੩੦੬॥ ਏ
 ॥ ਕਾਰਯਕਾਰਣਮਾਂਨੇਜੇਈ॥ ਭੀਨਅਤ੍ਤੀਤਬਖਾਂਨੇਤੇਈ॥

ਤਾਂ ਹਿਸੀਯੋਗ ਸਿਬਿਧ ਹਿਰੋਈ॥ ਕੁੰਡ ਦੁਰਜਿਓ ਮੀਰਨ ਕੋਈ
 ੩੦੭॥ **ਤੋਟਕ ਛੰਦਾ** ਅਬਦੂਖਨ ਮੀਰਬਖਾਨਤ ਹੀ॥ ਮਤ
 ਵੇਦਵਿਹੀਨ ਸੁਜਾਨਤ ਹੀ॥ ਜਗ ਸਿਕਰਤੇ ਮਤ ਦੁਰਕਰੇ॥ ਵ
 ਦੁਖਨ ਮੀਧਨ ਜਾਤ ਪਰੇ॥ ੩੦੮॥ **ਚੌ**॥ ਅਵੈਵੈ ਮਾਂਹਿ ਅਵੈ
 ਯਵੀਜੇਈ॥ ਏਕਹਿ ਮਹਿਜੇ ਪੂਰਣ ਹੋਈ॥ ਕਰਣ ਬਿਖੋਗੇ
 ਹੋਵੈ ਸਾਰੀ॥ ਸੂਧੁ ਦੁਹੇਤਾਂ ਤੇ ਨਰਭਾਰੀ॥ ੩੦੯॥ ਅੰਤਾਂ ਮੈਗੇ ਨ
 ਨਹੋਈ॥ ਏਕਗੇ ਯਹ ਕਹੇ ਨ ਕੋਈ॥ ਜੋਪੁ ਨਿਏ ਕਦੇ ਸਕਰ
 ਹੇ॥ ਅਵਯਯਵਾਂਤਰ ਤਾਂ ਹਿਤ ਬਹੁਗਹੇ॥ ੩੧੦॥ ਅਵੈਵਾਂਤਰ ਮੈ

ਕੇਸੇਹੋਈ॥ ਪੂਰਨ ਕਹੈ ਦੂਖ ਲਹੈ ਸੋਈ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਏਕ ਦੇਸ ਕਰਿ ਹੋਈ॥
 ॥ ਅਵਯਾਵੰਤ ਰਕੋਰਾਹੈ ਸੋਈ॥ ੩੧੧॥ ਐਸੇ ਕਹੈ ਅਨਵਾਸਾ
 ਆਈ॥ ਕਾਰਯ ਬਨੇ ਨ ਕਤਹੂੰ ਰਾਈ॥ ਅਭ ਪ੍ਰਮਾਂਤੂ ਤੇਵਿਅਣੁ
 ਜੋਈ॥ ਉਪਜੇ ਨਾਂਹਿ ਕਦਾ ਚਿਤ ਸੋਈ॥ ੩੧੨॥ ਪ੍ਰਮਾਂਤੂ ਮਾਂਹਿ ਦ੍ਰਿ
 ਅਣੁ ਕਅਸਤ੍ਰਜਾ॥ ਸਿਕਾਰਣ ਤੇਹੋ ਇਨ ਸਤ੍ਰਜਾ॥ ਜੋ ਅਸਤ੍ਰਜ ਸ
 ਤ੍ਰਪੁ ਨਿਹੋਈ॥ ਸਸੇ ਸੀਗ ਉਪਜਾਵੈ ਕੋਈ॥ ੩੧੩॥ ਅਸਤ੍ਰ
 ਦ੍ਰਿਅਣੁ ਕੋ ਕਾਰਣ ਜੋਈ॥ ਸਸਿ ਵਿਖਾਂਣੁ ਕੋ ਕਾਰਣ ਜੋਈ॥ ਜਿਉ
 ਵਾਲੁ ਤੇਤੇਲ ਨਹੋਈ॥ ਬੀਧ ਜਾਸੁ ਤਉ ਪਜ ਜੋ ਨਹਿ ਕੋਈ॥ ੩੧੪॥

॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਸੂਤ ਤੇ ਦ੍ਰਿਅ ਨ ਨਾਂਹੀ ॥ ਜੋ ਅਸਤ੍ਰ ਹੋਤ ਕੇ ਮਾਂਹੀ ॥ ਉ
 ਤ ਪਤਿ ਤੇ ਪੁਰਬਾਤਿ ਹਮਾਂਹੀ ॥ ਭਾਖੇ ਸਤ੍ਰ ਅਸਤਾ ਨਾਂਹੀ ॥ ੩੯
 ॥ ੪ ॥ ਕਾਰਯ ਸਤਵਾਦਯ ਹਿ ਹੋਯੋ ॥ ਗੋਪਮਤ ਅਪਨੈ ਤੈਖੋਯੋ
 ॥ ਅਰੁ ਪੁਨਿ ਕਾਰਯ ਗੁਣ ਹੋ ਜੇਈ ॥ ਕਾਰਣ ਗੁਣ ਮੈ ਮਾਹਿਨ
 ਤੇਈ ॥ ੩੯੬ ॥ ਸੋ ਕੇ ਸੇ ਕਾਰਯ ਮੇ ਜਾਏ ॥ ਪੁਰਬ ਲੇ ਜਤੁ ਦੂਖ
 ਨ ਮਾਏ ॥ ਦ੍ਰਿਅ ਮੁਕਤ ਮਾਰਿ ਗਤ ਭਾਖੀ ਜੇਈ ॥ ਕਾਰਯ ਗੁ
 ਣ ਮਹਿ ਮਾਂਨੇ ਜੇਈ ॥ ੩੯੭ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਸੰਖਯਾ ਜੇਈ ॥ ਨਹਿ
 ਪਰਿ ਮਾਂਣਾ ਮਰੰ ਭੁਕ ਜੇਈ ॥ ਸੰਖਯਾ ਪਰਿ ਮਾਂਣਹਿ ਜਾਏ ॥

॥ ਤੇ ਪੁਨਿ ਰੂਪ ਗੰਧ ਉਪਜਾਏ ॥ ੩੧੯ ॥ ਜੇ ਨਹਿ ਰੂਪ ਗੰਧ ਉ
 ਪਜਾਏ ॥ ਤੇ ਸਿਖ ਜਾਪ ਰਿਮਾਂ ਲਨ ਜਾਏ ॥ ਵਿਜਤੀ ਗੁਣ ਦੋਨ
 ਉਰ ਅੰਨੈ ॥ ਵਾਧਕ ਸਾਧਕ ਤੁਲ ਪਛੰਨੈ ॥ ੩੨੦ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅ
 ਲੁਪ ਗਮਾਂ ਲਹਿ ਜੋਈ ॥ ਦ੍ਰਿਅ ਲੁਕ ਪਰਿਮਾਂ ਲ ਅਰੰਭ ਕਰ
 ਈ ॥ ਅਲੁ ਤੇ ਅਲੁ ਤਰ ਰੁਖ ਜੋ ਜੋਈ ॥ ਨਹਿ ਆਪਾ ਦਨ ਤੁ
 ਮ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ੩੨੧ ॥ ਪ੍ਰਮਾਂ ਲੁ ਤੇ ਅਲੁ ਤਰ ਜੋਈ ॥ ਨਹਿ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਮਾਂ ਨਿਯੋ ਕੋਈ ॥ ਅਪ੍ਰਸਿਧ ਅਪਾ ਦਨ ਨਹਿ ਰੂਪ ਦੋਹੋਈ ॥ ਸਜੇ
 ਸੀ ਗਾਮ ਮਾਂ ਨਹਿ ਜੋਈ ॥ ੩੨੨ ॥ ਅਰੁ ਪੁਨਿ ਕ੍ਰਿਅ ਲੁਕ ਬਖਾਂ ਨ

ਯੋਜੇਈ॥ ਵਹੀਨਿ ਤਜਯਾਹਿ ਕਿਉ ਨਹਿ ਜੇਈ॥ ਨਨੁ ਚਾਖਨ
ਸਦੁ ਬਜਹੋਇ ਭਵ ਜੇਈ॥ ਅਹੇ ਅਨਿ ਤਜਨਿ ਤਜਨਹਿ ਜੇਈ॥
੩੩੨॥ ਅਰੁ ਸਾਵੈ ਵਬਹੁਰੁ ਭਵਹੋਇ॥ ਨਿਰਾਵਯਾਵਨ
ਹਿ ਮਾਂਨੇ ਕੋਇ॥ ਤੋਪੁ ਨਿਮੂਰਤ ਵਬਜ ਸੁਜੇਈ॥ ਨਹਿ ਨਿਰ
ਵੈਵਨਿ ਤਜ ਕਿਉ ਜੇਈ॥ **੩੩੩**॥ ਤੋਪੁ ਨਿਮੂਰਤ ਪ੍ਰਮਾਂਦੁ ਮਾਂਨੇ॥ ਤਾਂ
ਕੋ ਕਿਹ ਬਿਧ ਨਿਤ ਜਬ ਖਾਂਨੇ॥ ਵਹੁਰਹੈ ਵੈਵਹੀ ਸਵੈਵਾ॥ ਕੈਸੇ
ਤਿਹੁ ਭਾਖੇ ਨਿਰਵੈਵਾ॥ **੩੩੪**॥ ਮੂਰਤ ਵਸਤਹੋਇ ਜਗ ਜੇਈ॥
ਅਸੁ ਦਿਸਾ ਸਿਬੀਧੀ ਜੇਈ॥ ਅਸੁ ਅਵਯਾਵਨਿ ਯਮ ਕਰਤ

ਕੋ। ਨਾਤਰਵਨੇਸਬੰਧਨਵਾਂਕੈ॥ ੩੨੫॥ ਤਿਉਮੂਰਤਪ੍ਰਮਾਂਲੂਬ
 ਗੋ। ਅਜਅਵਯਵਨਿਜਮਤੇਧਾਰੇ॥ ਜੇਸਵੈਵਭਵਭੀਤਹੋ
 ਈ॥ ਘਦਜਿਉਜਾਂਨਵਿਨਾਸੀਸੋਈ॥ ੩੨੬॥ ਯੋਪ੍ਰਮਾਂਲੂਕੋ
 ਵਿਨਾਸੀ॥ ਕੈਸੇਤਾਂਹਿਕਹੇਅਵਿਨਾਂਸੀ॥ ਭਾਰੀਯਕਤਵਖਾਂ
 ਨੀਜੋਈ॥ ਅਵਿਨਿਰਾਸਸੁਨਤਾਂਕੋਹੋਈ॥ ੩੨੭॥ ਮ੍ਰਿਦਅ
 ਨ੍ਰਿਤਘਦਭਾਖਜੋਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਮਾਂਲੂਹੇਤੁਨਸੁਚੇਜੋਈ॥ ਮ੍ਰਿਦਅ
 ਕਾਰਪ੍ਰਲਿਤਅਗਜਾਂਨ॥ ਕਾਰਣਤਾਂਕੋਕਰਬਖਾਂਨ॥ ੩੨੮॥
 ॥ ਪਰਣਾਂਮੀਹੇਤੁਯਹੀਜਗਹਯੋ॥ ਵਿਵਰਤਹੇਤਈਸ੍ਵਰਤਿ

ਯੁਪਯੋ॥ ਅਗਯਾਤਸਫੁਰਦੁਸੰਤਾਵਸਿਸ੍ਰ॥ ਕੁਖੇਜਗਕੋਇ
 ਸੁਅਨਿਸ੍ਰ॥ ੩੨੯॥ ਸੀਕਾਪੀਕਯਾਹਿਮੋਜੋਈ॥ ਸ੍ਵਪਨਜਲ
 ਧਾਰਾਸਭੁਧੋਈ॥ ਮਾਟੀਯੁਕਤਸ੍ਵਪਨਘਟਹੋਈ॥ ਚਿਦਾ
 ਗਜਾਂਨਬਿਨਹੋਤੁਨਕੋਈ॥ ੩੩੦॥ ਨੈਯਾਯਿਕਮਤਐਸੋ
 ਗਯੋ॥ ਵੇਧਨਿਰਾਸਅਵਸਰਯਹਿਭੁਯੋ॥ ਚਾਰਬਧਕੋਸਿਖ
 ਪਛੁੰਨੋ॥ ਯਾਂਮੈਭੇਦਨਚੰਚਕਮਾਨੋ॥ ੩੩੧॥ ਸੋਭਾਂਤਿਕਨਾਂ
 ਮਏਕਕੋਹਯੋ॥ ਦੁਸਰਵਈਭਾਸਿਕੁਜਗਕਯੋ॥ ਯੋਗਾਚ
 ਰਤ੍ਰਿਤੀਏਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਮਾਧਯਾਮਿਕਚੰਬੰਠਿਰਆਨਾ॥ ੩੩੨

ਤਿਨਰ ਰਮੇ ਜੇ ਦੇ ਆ ਦਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਇਖਾ ਵੇਵਾ ਦਾ ॥ ਭੂਮਿ ੪੭

ਜਲ ਅਰੁ ਅਗਨਿ ਸਮੀਰਾ ॥ ਚਾਰ ਭੁਤ ਯਹਿ ਜਾਨੈ ਧੀਰਾ ॥ ੩

੩੩ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਕੇ ਜੁ ਸਿਧਾਤਾ ॥ ਬਾਹ੍ਯ ਜਗਤ ਜਾਨੈ ਵਿਖਾ
ਤਾ ॥ ਬਾਹ੍ਯ ਕੇ ਅੰਸੇ ਉਰ ਅੰਨਾ ॥ ਅੰਤਰ ਕੇ ਅਬ ਕਰੋ ਬਖਾਨ

੩੩੪ ॥ ਮਾਨਵਾਦ ਦੇ ਹ ਜਗਤਾਤਾ ॥ ਜਾਨੈ ਪੰਚ ਸਕੰਧ ਸਿਧਾਤ
॥ ਪਾਂਚੇ ਕਾ ਲਹਿ ਨਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਰੂਪ ਪ੍ਰਥਮ ਦੂਸਰ ਵਿਗਯਾਨ

੩੩੫ ॥ ਸੀਗਯਾ ਸਿਸਕਾਰ ਮਿਲਿ ਚਾਰਾ ॥ ਵੇਦਨ ਪੰਚਮ ਕੋ ਉਰਧ
ਗਾ ॥ ਵਿਖੇ ਅੰਗ ਪੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਈ ॥ ਰੂਪ ਸਕੰਧ ਕਹੀ ਜੈ ਤੇਈ ॥

੩੩੬॥ ਆਲਯਧਾਰਾਵਹੀਗਯਾਂਨਾ। ਐਸੇਵਿਕਨਿਰਵਿਕਲਪਵਿ
 ਗਯਾਂਨਾ। ਵਿਤੀਸਕੰਧਰੂਪਯਹਿਜਾਂਨਾ। ਅਬਤੀਸਰਕੋਕਰੋਬ
 ਖਾਂਨਾ॥ ੩੩੭॥ ਵਿਤੀਏਅਹੇਪੁਨਿਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਸਿਗਯਾਗੁਣਕ੍ਰਿ
 ਯਾਨਿਰਧਾਗ। ਜਾਤਿਬਸਿਸ੍ਰਪ੍ਰਤੀਤਮਿਲਿਵੇਈ॥ ਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰ
 ਗਟਯਹਿਹੋਈ॥ ੩੩੮॥ ਗੋਪ੍ਰਗਟਯਹਿਸਿਗਯਜਾਂਨੋ। ਸੁਕਲ
 ਕ੍ਰਿਸਨਗੁਣਤਾਂਕੇਮਾਂਨੋ। ਗਮਨਤਥਗੋਕ੍ਰਿਆਹਯੋ। ਗੋਵ੍ਰਤਮ
 ਹਿਜਤਸੁਪਯੋ॥ ੩੩੯॥ ਸਿੰਗੀਪੁਛਵਤੀਪਦਚਾਰਾ। ਬਸਿਸ੍ਰਪ੍ਰ
 ਤੀਤਯਹੀਨਿਰਧਾਗ। ਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਵਖਾਂਨੇਜੇਈ॥ ਯਾਵਿਧਪ੍ਰਗ

ਟਦਿਖਾਇਤੇਈ॥ ੩੩੦॥ ਰਾਗਵੈਖਮਾਂਨਮਦਰੂਪ॥ ਧਰਮਾਧ ੪੮
ਰਮਸੋਹਤਮਕੂਪ॥ ਸਕੰਧਸੀਸਕਾਰਯਹਿਗਾਯੋ॥ ਸੋਮੈਤੋ
ਕੋਭਾਖਸੁਨਯੋ॥ ੩੩੧॥ ਸੁੱਖਦੁੱਖਕੋਅਨਭਵਜੇਈ॥ ਵਿਦੁ
ਨਨਾਮਕਹੀਜੇਸੋਈ॥ ਪੰਚਸਕੰਧਕੋਜੇਸੀਘਾਤਾ॥ ਇਨਤੋਭਿ
ਨਨਾਮਾਤਮਤਾਤਾ॥ ੩੩੨॥ ਇਨਕੋਆਤਮਧੀਰਵਤਾਵੋ॥
ਇਨਤੋਭਿਨਨਸੋਠਹਰਾਵੋ॥ ਬਾਹਰਭੀਤਰਜੇਸੀਘਾਤਾ॥
ਸਭੁਖਿਨਭੰਗਰਜਾਨੇਤਾਤਾ॥ ੩੩੩॥ ਭਾਵਰੂਪਜਗਤਮੇਜ
ਈ॥ ਵਿਦੁਤਵਤਖਯਨਭੰਗਰਸੋਈ॥ ਸੋਯੈਇਤਪ੍ਰਤਿਭਿ

ਗੁਰਗੁਰਾਂ ਨਾ ਦੀਪਜੂਲਾਜਿ ਉਪਹਿਚਾਂਨਾ ॥ ੩੪੦ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿ
 ਖਨਕਰ ਉਪਦੇਸਾ ਕਰੇਨਰਕਮੇਜਾਇ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਬਹੁਦੁਖ
 ਨਗਨਤਾਮਤਾਮਾਹਿ ॥ ਭਾਖੋ ਪ੍ਰਗਟਸੁਨੇ ਅਬਤਾਂਹਿ ॥ ੩੪੧ ॥
 ॥ ਖਜਣਪ੍ਰਮਾਂਦੂਸਿ ਘਜਗਭੰਨਾ ॥ ਕਯੋ ਸਿਧਾਂਤਮਾਂਨਤੋਕੰ
 ਨਾਮਾਂਨ ਬਿਨਨਹਿ ਮੇਯਪ੍ਰਸਿਧਾ ॥ ਜਾਂਤੇ ਮਾਂਨ ਕਰੇਤਾ ਸਿਧਾ ॥
 ੩੪੨ ॥ ਮਾਂਨ ਪ੍ਰਤਯਖਜਨਯਾਂ ਮੈਹੋਈ ॥ ਸਿਨਕ੍ਰਿਸ੍ਰਕੋਭਾਸੇ
 ਜੋਈ ॥ ਖਜਣਭੰਗਰਜਗਭੀਤਰਜੋਈ ॥ ਸਿਨਕਰਖਲੋਰ
 ਰੇਨਜੋਈ ॥ ੩੪੩ ॥ ਸਬੰਧਜਨਮਲੋਇਸਥਿਤਮਾਂਨੋ ॥ ਖਜਣ

ਭੰਗਰਮਤਹੋਵੇਨੋ॥ ਪ੍ਰਤਪਖਜਯੋਗਪ੍ਰਮਾਣੂਨਾਂਗੀ॥ ਕਹੇਸੀਬ ੪੯
ਧਸਿਧਕਛੁਨਾਂਗੀ॥ ੩੪੯॥ ਬਜਾਪਤਵਿਨਨਾਂਗੀਅਨਮਾਂਨਾਖਜ
ਲਕਬਜਾਪਤਹੋਇਨਭੁੰਨਾਨਾਂਗੀਤੇਉਪਮਾਂਨਨਹੋਈ॥ ਖਜ
ਲਭੰਗਰਕਰਹਤਜੋਸੇਈ॥ ੩੪੯॥ ਸਬਦਨਤਾਂਕੋਕਰੇਪ੍ਰਕਾਸ
॥ ਸਬਦਸੁਲੇਖਿਜਲਭੰਗਰਨਾਸਾ॥ ਪਕਰਟਕਾਰਵਰਲਦ੍ਰੁਯ
ਜੇਈ॥ ਏਕਸਮੇਉਪਜੇਨਹੀਤੇਈ॥ ੩੪੦॥ ਕ੍ਰਮਕਰਿਉਪਜੇਮੁ
ਖਮੇਦੋਈ॥ ਸ੍ਵਦਲਤਾਂਹਿਕੋਕ੍ਰਮਕਰਿਹੋਈ॥ ਚਾਰਕਾਲਪਟ
ਇਸਥਿਤਕਹੋ॥ ਖਜਲਭੰਗਰਮਤਅਪਨੇਦਹੋ॥ ੩੪੧॥ ਨਗ

ਜਭੀਦਾ ਨਮਾਂਨ ਮੂਲਤੇ ਮਤੀ ਸੁਕ੍ਰਾਂਤ ਮੂਲਜਾਂ ਨਜੇ॥ ਸੁਵੇਦਲ ਕ
ਹੀਨ ਕੇ ਨ ਕਾਜ ਤਾਂ ਹੀ ਮਾਂ ਨਜੇ॥ ਨਭੇ ਗਾਮੇ ਖਕੋ ਕਰੇ ਅਨਰਥ ਹੇਤ
ਧਾਰਈ॥ ਸੁਭਾਰ ਦੂਰਨਾ ਹਿਕੋ ਨ ਪੀਰ ਕੋ ਵਿਚਾਰਈ॥ ੩੫੨॥
ਕਥਿੰਤੁ॥ ਆਪਨੀ ਸੁਬਧਿ ਕੋ ਪਰਸਿਧ ਲੋਕ ਮੇ ਕਰੇ ਨੁਮਾਂਨ ਤੇ ਵਿ
ਰੁਧ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਕੋ ਦੁਖਾ ਨਜੇ॥ ਕਿਧੋ ਪ੍ਰਮੋਹ ਕੇ ਬਸੇ ਪਿਸਾਚ ਦੇ ਹਕੇ
ਧਸੇ ਵਿਵੇਕ ਬੁਧ ਤੇ ਨਸੇ ਵੇਕੇ ਬਜਰਬਜਾਂ ਨਜੇ॥ ਕਿਧੋ ਸੁਵੇਦਲ
ਕਕੀ ਕਰੇ ਕਲਜਾਂ ਨਹੇ ਰਕੋ ਨਿਰਗਥ ਦੁਖ ਹੇਤ ਦੁਖ ਤੇ ਹਿਨੀ ਚਠਾਂ
ਨਜੇ॥ ਤੀਨ ਪੰਖ ਜਹੀ ਵਿਖੇ ਸਦੇ ਖਤੇ ਮਤੀ ਧਿਖੇ ਸੁਲੋਕ ਵੇਦ ਹੀਨ

ਕੰਨਕਾਜਤੰਗਮਾਂਨਿਜੇ॥੩੫੩॥ **ਚ**॥ ਤੇਸਿਧਾਂਤਮੇਦੁਖਨਾ ੫੦
ਗਾਕੁਹੋਅਨਤਨਪਵੈਠੰਗ॥ ਸਕਪਮਾਂਲੂਕ੍ਰਿਆਵਿਹੀਨਾ
ਕ੍ਰਿਆਵਿਨਮਿਲਨੇਨਹੀਚੀਨਾ॥ **੩੫੪**॥ ਕ੍ਰਿਆਜਨਮਲੋਹੇ
ਨਤੇਈ॥ ਖਿਜਲਭੰਗਰਭਾਖੇਹੈਜੇਈ॥ ਸ੍ਰੁਤਨਕ੍ਰਿਆਤਾਂਮਹੀ
ਹੋਇ॥ ਭਿੰਨਨਕਰਤਾਮਾਨਿਜੇਕੋਇ॥ **੩੫੫**॥ **ਭੁਜੇਗਪਯਾ**
ਭੁੰਦਾ॥ ਸਰੰਤੰਤੁਮਾਟੀਇਨੇਆਇਜਾਂਨੀ॥ ਕਦਾਕਾਰਪਾਟਿਯ
ਟੀਰਿਤਆਂਨੀ॥ ਕੁਰੰਤੰਕੁਵਿੰਦਕੁਲਾਲੀਵਿਨਾਹੀ॥ ਅਹੇਨੇਮ
ਸਾਰੇਬਨੇਤੀਨਨਹੀ॥ **੩੫੬**॥ **ਚ**॥ ਜੰਤੁਮਾਭਿੰਨਬਖਾਂਨੋਕਰਤ ੦॥

ਸੋ ਅਸਥਾਈ ਕੈ ਖਜਣ ਮਰਤਾ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਤਾਂ ਹਿ ਬਖਾਨੈ
 ਆਖਣ ਭੁੰਗ ਰਮਤ ਹੋਵੈ ਹਾਨੈ॥ ੩੫੭॥ ਖਿਜਣ ਭੁੰਗੁ ਰਜੇ ਕਰ
 ਤਾਹੋਈ॥ ਜਨ ਜਨ ਮਲਿ ਰਹੇ ਨ ਜੋਈ॥ ਜਨ ਜਨ ਮਲਿ ਰ
 ਹੇ ਨ ਜੋਈ॥ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਹਿ ਕਹੇ ਨ ਹਿ ਕੋਈ॥ ੩੫੮॥ ਪ੍ਰਮਾਣੂ
 ਸੰਘ ਵਖਾਨੈ ਜੋਈ॥ ਕਰੇ ਵਿਕਲ ਪਥਨੇ ਨ ਹਿ ਜੋਈ॥ ਸਿ
 ਘ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਤੇ ਹੋਨਿ ਆਰੋ॥ ਅਥਵਾ ਤਾਂ ਹਿ ਆਭਿਨ ਉਚਾਰੋ॥
 ੩੫੯॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪਲਾਨੁ॥ ਭਿੰਨ ਅਵੈ ਵੀ ਜਾਤੇ
 ਮਾਨੁ॥ ਦ੍ਰਿਤੀਯੋਤਿ ਹ ਪ੍ਰਤਖਨ ਹੋਈ॥ ਅੰਤ੍ਰਿਕ ਨ ਹਿ ਪ੍ਰਮਾਣੂ

ਕੋਈ॥ ੩੬੦॥ ਨੰਨੁ ਜਿ ਉਏ ਕੇ ਸਦੂਰ ਨਹਿ ਦੇਖੈ॥ ਤਤਸਮੁਦਾ ੫੧
ਯਪ੍ਰਗਾਦਿ ਪੁਨਿ ਪੇਖੈ॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਮਾਂਨੁ ਏਕ ਅੰਗ ਚਗ॥ ਤਿਹ ਸਮ
ਦਾ ਯਹੋ ਇਜਨ ਗੰਗਾ॥ ੩੬੧॥ ਕੇਸਨ ਏਕ ਅੰਤੀ ਦੁਯਹੋਈ
ਨਿਕਟਿ ਪਰਜੇ ਪੇਖੈ ਸਭ ਕੋਈ॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਮਾਂਨੁ ਨਾਂਹਿ ਨਿਹ
ਗੇ॥ ਕੇਸੇ ਤਿਹ ਪ੍ਰਤਖ ਉਚਾਰੇ॥ ੩੬੨॥ ਸੰਘਾਤ ਵਾਦੇ ਮੇਵੁਖ
ਨਗਾਸ॥ ਸੁਨਿਯੋ ਅੰਰਤ ਜੋ ਤਿਹ ਆਸਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਥਮ ਜੋਈ
ਸੰਘਾਤ॥ ਸੋ ਉਤਰ ਉਤਰ ਕੋਤਾਤ॥ ੩੬੩॥ ਸ੍ਰੰਸਮਾਂਨੁ ਉਤਰ
ਉਪਜਾਏ॥ ਅਥਵਾ ਤਾਂਹਿ ਵਿਲਖਣ ਜਾਏ॥ ਅਥਵਾ ਕੋਇਨ

ਨੇਮ ਬਖਾਂਨੋ। ਤੀਨਿ ਮੈ ਦੂਖ ਨ ਉਰਾਂਨੋ॥ ੩੬੪॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪੰਕਤੀ
 ਮੈ ਦੂਖ ਨ ਸਾਗ। ਕਹ ਪ੍ਰਗਟ ਉਰ ਭੀ ਤਰਧਾਗ। ਬੀਜ ਤੇ ਅੰਕੁਰ
 ਤਾਂ ਤੇ ਰਾਲਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਪੜ੍ਹ ਸੁਫਲ ਵਿਸਾਲਾ॥ ੩੬੫॥ ਅਹੇ ਵਿਸਾਖੀ
 ਸਤੇ ਜਗਮਾਂਗੀ॥ ਸੋ ਉਪਜੇ ਨਹਿ ਤੇ ਮਤੁ ਮਾਂਗੀ॥ ਵਿਤੀਯੇ ਸਰਬ
 ਭਾਵ ਕੇ ਲਖ ਲਾ॥ ਖਿਲਾ ਖਿਲਾ ਮਾਂਗਿ ਸੁਹੇਗਿ ਵਿਲਖ ਲਾ॥ ੩੬੬॥
 ॥ ਉਪਜੇ ਬੀਜ ਸੁਜਾ ਖਿਲਾ ਮਾਂਗੀ॥ ਅੰਕੁਰ ਜਨੇ ਵਿਤੀਯੇ ਖਿਲਾ ਮਾਂ
 ਗੀ॥ ਵਿਤੀਯੇ ਕਾਂਡ ਪਾਤ ਵਿਸਾਲਾ॥ ਚੰਬੇ ਹੋਇ ਫੁਲ ਕੀ ਮਾਲਾ॥ ੩੬੭॥
 ॥ ਦਿਨ ਅਰਮਾਸ ਵਿਲੰਬ ਨ ਹੋਵੈ॥ ਸਰਬ ਖਿਲਾ ਖਿਲਾ ਮੈ ਜਨ ਜੋਵੈ॥

ਭ੍ਰਿਤੀਯੋਨਰਪਦਗੁਲਹੈਜੋਈ॥ ਭ੍ਰਿਤੀਯੋਖਿਲਸੁਰਹੋ ५੧
ਵੈਜੋਈ॥ ੩੬੮॥ ਬਹੁਰਮਨੁਖਹਾਥੀਹੁਇਜਾਇ॥ ਹੋਇਤੁਰੰ
ਗਬਲੈਭੂਧਾਇ॥ ਭ੍ਰਿਜਨਪਾੜਮੇਧਰਆਗੇ॥ ਜੇਵਨਲਗੇ
ਹਲਾਹਲਲਗੇ॥ ੩੬੯॥ ਨਿਹਚਾਤਾਂਮੈਕਰੇਨਕੋਇ॥ ਨਿਹਚੇ
ਹੇਤਦੁਜੋਸਭੁਖੋਇ॥ ਨਿਹਚੇਬਿਨਾਨਕਾਰਯਹੋਈ॥ ਨਿਹਚੇ
ਹੇਤਨਮਾਂਨਿਯੋਕੋਈ॥ ੩੭੦॥ ਭਾਂਤੇਸਰਬਭਾਵਕੋਨਿਅੰਤਿ॥
ਉਪਜਾਵਨਪਾਲਨਪਨਹੰਤਾ॥ ਸਰਬਸਕਤਚੇਤਨਇਕਯਯੋ
ਤਾਬਿਨਕਾਰਯਕੋਇਨਪਯੋ॥ ੩੭੧॥ ੨॥ ਨੰਨਜੋਪੰਚਸਕੰਧ

३

ਕਾਖੇਮੇਹਬਨਾਇ॥ ਮਿਲੇਪਰਸਪਰਤੇਜਬੈਲੇਵੇਚਿਤੁਉਪਜਾ
 ਇ॥ ੩੭੨॥ ਭੁਗਤਾਚੇਤਨਹੋਇਜਗਪ੍ਰੇਰੇਜੜੀਉਦਾਰਾ॥ ਨਿਹ
 ਚੇਲੈਆਦਜੇਸਾਧੇਸਕੁਵਿਵਹਾਰਾ॥ ੩੭੩॥ ਚੁੰ॥ ਚੇਤਨਬਿਨ
 ਨਹਿਮਿਲੇਸਕੰਧਾ॥ ਬਿਨੁਕਰਤਾਤੇਹੈਜੜੀਅੰਧਾ॥ ਬਿਨਸਿੰਘ
 ਤਨਚਿਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਕੁਕਤਾਰੀਆਵਿਛੋੜੇਆਸਾ॥ ੩੭੪॥ ਭੁਗ
 ਤਾਬਿਨੁਕਰਤਾਨਹੀਕੋਇ॥ ਕਰਤੁਰਨਿਜਮਕਹਾਂਤੇਹੋਇ॥ ਕਰਤ
 ਰਨਿਜਮਜਵੈਯੋਗਜੋ॥ ਕਰਯਨਿਜਮਕਹਾਂਤੇਕੁਜੋ॥ ੩੭੫॥ ਅਰੁਪ
 ਨਿਭੁਗਤਕਾਹਿਟਤਾਵੋ॥ ਸਿੰਘੀਭਿਨਸਿੰਘਕਾਹਿਗਾਵੋ॥ ਅਥਵਤੰ

ਪਾਂਚਕੋਇਆਉਤਤਾਮੈਹੈਏਕਹਿਕੋਇ। ੩੭੬॥ ਪ੍ਰਥਮੇਗਯੋਸਿ ੫੩
ਧਾਂਤਤੁਹਾਰਾ। ਗ੍ਰਿਨਅਵੇਵੀਕੀਓਓਚਾਗਾ। ਦ੍ਰਿਤੀਏਏਕਮਤੋਨ
ਹਿਹੋਇ। ਦੇਹਨਾਸਖਿਣੁਤਰਹੋਇ। ੩੭੭॥ ਏਕਦੇਹਲੈਵ
ਹਰਜਾਵੈ। ਦ੍ਰਿਤੀਏਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਠਹਰਾਵੈ। ਤੀਸਰਾਸਦਮਾਸਿ
ਖਰਮੇਜਾਵੈ। ਚੌਥਮਾਰਗਮੇਅਦਕਾਵੈ। ੩੭੮॥ ਯਾਦਿਧਵਾ
ਦਕਰੇਤੇਜਬਹੀ। ਹਿਵੈਨਾਸਦੇਹਕੋਤਬਹੀ। ਤ੍ਰਿਤੀਏਨਿਰਧਰ
ਣਨਹਿਹੋਈ। ਭੁਗਤਾਯਾਂਤੇਬਨੇਨਕੋਈ। ੩੭੯॥ ਨਿਨੁਆਲ
ਯੁਗਯਾਂਨਪਾਰਹੈਜੋਈ। ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਤੇਆਤਮਸੋਈ। ਆਤਮਕੋ

ਜਨਤੁਗਤਾ ਕਹੇ॥ ਸਿਤਾਂ ਨਰੂਪ ਸੋ ਸੋ ਸਦ ਰਹੇ॥ ੩੮੦॥ ਕਰਣ ਕਲਪ
ਹਿ ਪ੍ਰੇਰੇ ਸੋਇ॥ ਯਾ ਵਿਧਿ ਤਿਹ ਸਿਰਧਾਰ ਕਹੇ॥ ਇੰਯਹਿ ਨਿਰਧਾਰਣ
ਤੁਮਰ ਜੇਈ॥ ਨਹਿ ਨੀਕੇ ਮਨ ਆਵਤ ਜੇਈ॥ ੩੮੧॥ **ਬੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯ**
ਤਛੰਦਾ॥ ਖਿਣਿ ਗਯਾਂ ਨ ਜੇਈ ਵਹੀ ਸੋ ਬਖਾਂ ਨੀ॥ ਕਿਧਿ ਤੇ ਸੁਧਾਰਾ
ਨਿਆਰੀ ਪ੍ਰਮਾਂ ਨੀ॥ ਦੁਹੰ ਪਖਮਾ ਹੀ ਸੁਨੇ ਦੇਖ ਜੇਈ॥ ਮਤਿ ਤੇ ਪਲਾਨੇ
ਗਹੇ ਨਾਂਹਿ ਕੋਈ॥ ੩੮੨॥ **ਚ**॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਧਾਰਾ ਗਈ ਪਲਾਇ॥ ਜਾਂਤੇ
ਭ੍ਰਿੰਨ ਨਮਾਂ ਨੀ ਕਾਇ॥ ਵ੍ਰਿਤੀਯੇ ਆਤਮ ਨਿਹਚਲ ਜੇਈ॥ ਨਾਮਾਂਤ
ਰਕਰ ਭਾਖ ਜੇਈ॥ ੩੮੩॥ ਅਰੁ ਪੁਨਿ ਤੇ ਮਤਿ ਆਤਮ ਜੇਈ॥

ਖਿਲੁੰਗਰਮਾਂਨਜੈਤੈਸਈ॥ ਜਾਂਕੇਅਰਥਭੋਗਪਨਿਹੰਈ॥ ਨ ੫੪
ਅਸਥਿਰਅਵਤੁਗਤਾਕੋਇ॥ ੩੮੪॥ ਮਹਾਂਨਕੁਵਹੰਦੁਮੈਅ ੦
ਪਾਤਾਂਹਿਨਿਮਿਤਕਰੇਵਹੁਤਾਪਾ॥ ਸਾਧਨਧਾਰਲਹੰਨਿਜਮੇਖਾ॥
ਜਾਂਤੇਹਰਿਸਗਲਜਗਦੇਖਾ॥ ੩੮੫॥ ਯਾਹਿਕ੍ਰਮਤੋਕੋਭੁਜੈਅਪਾ
ਗਾਜਾਕਾਨਹਿਪਾਵੈਜੜਪਾਗਾ॥ ਖਿਲੁੰਗਰਮਾਤੁਮਾਬਖਾਂਨੇ
॥ ਸੋਅਗਮਖਿਲਹੰਦੈਗਾਂਨੇ॥ ੩੮੬॥ ਸਾਧਨਫਲਲੇਰਹੇਨਜੈ
ਈ॥ ਸਾਧਨਕਰੇਨਫਲਹਿਤੋਕੋਈ॥ ਸਾਸੜਤੇਰੋਭੁਜੈਬਜਰਥਾ
॥ ਜਾਂਤੇਹੰਇਨਨਰਕੋਅਰਥਾ॥ ੩੮੭॥ ਜੈਤੈਕਹਿਉਪ੍ਰਤਿਭਿਗਯਾ

ਕੁੰਤਾ ਸਭ ਖਿਲੁੰਗਰਹੈ ਏਕਾਂਤਾ ਸਿੰ ਅਸਤ੍ਰ ਦੂਖ ਨ ਅਤਜਾਗ
 ਜਾਂ ਕੋ ਨਾਂ ਹਿ ਪਾਯੈ ਉਧਾਗ ॥ ੩੮੮ ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਤਿ ਭਿਗ੍ਯਾ ਕ੍ਰਮ ਹਿ ਬਖ
 ਨੇ ਭਿਜਨਾ ਦਿਹੈ ਤੇਹਾਂ ਨੇ ਅਪੁਰਬ ਵਸਤ ਹੋਰ ਜਨ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਿਤ ਨਿਥਿਤ ਨਤਾਂ ਮੈ ਹੋਈ ॥ ੩੮੯ ॥ ਯਹਿ ਅਨਕੂਲ ਯਹੀ ਪ੍ਰਤਿ
 ਕੂਲਾ ਅੰਯੋ ਸੋਗ ਜਾਂ ਨਦੁੰ ਕਾ ਮੂਲਾ ਜਿਥੋਂ ਗਯੋ ਆਤਮਾ ਸੁਖ ਜਨੇ ॥
 ਤਿਹ ਅਨਕੂਲ ਨਤ ਜਾਗ ਨਗਨੇ ॥ ੩੯੦ ॥ ਜਿਥੋਂ ਗਯੋ ਦੁਖ ਦੇਵੇ
 ਭਾਰੇ ਸਿੰ ਪ੍ਰਤ ਕੂਲ ਸਦਾ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਅਨ ਉਪਭੁਗਤ ਸਜਾਤੀ
 ਜੇਈ ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਨਾਹਿ ਹੋਵੈ ਯਹਿ ਦੇਈ ॥ ੩੯੧ ॥ ਯਾਂ ਹੀ ਤੇਨ ਹਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰ

ਬ੍ਰਿਤਾ ਅਰੁ ਤਤੈ ਨ ਹਿੰਗੇ ਇਨਿ ਬ੍ਰਿਤਾ ਪੁਰਬ ਦਿਨ ਮੈ ਭੋਗ ਜੋ ਜੈ
 ਸੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਝ ਅਸੁ ਮੁਹਿ ਤੈ ਜੈ॥ ੩੯੨॥ ਐਸੇ ਧਾਰਲਏ ਮਨ
 ਮਾਂਹੀ॥ ਤੁਥਿ ਪ੍ਰਾਬ੍ਰਿਤੈ ਤਾਂ ਕੇ ਮਾਂਹੀ॥ ਪੁਰਬ ਉਤਰ ਅਨੁਗਤ ਰੂਪ
 ਮਾਂਹਿ ਚੇਤਨ ਏਕ ਅਨੂਪ॥ ੩੯੩॥ ਜਿਸ ਗਵਹੂੰ ਕਾਲ ਕੋ ਜਾਂਨੇ॥
 ਤਾਂ ਮੈ ਇਸ ਅਨਿਸ਼ਥ ਖਾਂਨੇ॥ ਜਿਨ ਹਿਤਾਂ ਕਾ ਅੰਗੀ ਕਾਗ॥ ਭੋਜਨ
 ਨਹਿ ਮਤ ਵਨੇਤੁ ਹਾਰ॥ ੩੯੪॥ ਭੋਜਨ ਦਿਨ ਮਰਣ ਅਬ ਆ
 ਯੋ ਐਸੇ ਕਾਰਿ ਸਿਧਾਂਤ ਹਿ ਗਯੋ॥ ਗਤਿ ਦਿਨ ਮੈ ਭੋਗ ਜੋ ਬਜੈ
 ਸੋ ਭੋਗ ਨਦੀ ਮਾਤ ਮੁਹਿ ਤੈ ਜੈ॥ ੩੯੫॥ ਯੋ ਬਾਲ ਕਨਿ ਜਾਅ

ਨਗਤਮਾਂਨ। ਭਿਜਨਕੀਨਹਿਕਰਤਾਹਾਂਨ। ਤੂੰਤੋਬਾਲਕਤੇ
 ਅਬੁੱਧਾ॥ ਜਾਂਕੋਨਹਿਕਛੁਹਯੇਸੁੱਧਾ॥ ੩੯੬॥ ਯੈਪ੍ਰਤਿਭਿ
 ਗਯਾਕ੍ਰਮਹਿਨਿਵਾਕ੍ਯੋ॥ ਸੀਮਯਕਤਿਹਪ੍ਰਮਾਂਨਉਚਾਰ੍ਯੋ॥ ਨਿ
 ਦਰਸਨਮੇਘਲੰਤਾਕੰਜੋਈ॥ ਯਾਂਹੀਤੇਪਰਹਰਿਯੋਜੋਈ॥ ੩੯੭॥
 ॥ ਅੰਤਰਧ੍ਯਾਂਨਭਈਤਿਹਸੋਇ॥ ਸ੍ਵਰੂਪਨਾਸਨਹਿਤਾਂਕੋਹੋਇ॥
 ਅਰੁਪਨਿਤੇਮਤਬਿਦ੍ਯਾਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਗਟਆਬਿਦ੍ਯਾਜਾਂਨੋਜੋਈ॥
 ੩੯੮॥ ਨਿਹਚਲਅਤਮਬੇਦਬਖਾਂਨੋ॥ ਅਰੁਪਨਿਲੋਕਸਗਲਨ
 ਚਿਜਾਂਨੋ॥ ਸੋਈਮੈਯਹਿਭੁਖੇਸਾਰੋ॥ ਖਿਣੁਭੰਗੁਰਨਹਿਕੋਇਉਚਾਰੋ॥

ੴ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖਿਣੁ ਭੁਗਾਰ ਜੋਗ ਜਾਂਨਾ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਬਿਦ੍ਯਾ ਕਰੇ ਬਖਾਂ ੫੬
ਨਾ॥ ਇਨ ਤੇ ਪਰੇਨ ਅੰਗ ਅਵਿਦ੍ਯਾ॥ ਅੰਗੇ ਅਬਿਦ੍ਯਾ ਤੇ ਗੀ ਬਿ
ਦ੍ਯਾ॥ ੪੦੦॥ ਬਿਪ੍ਰਲੀ ਬਕਵਾ ਕਜਗ ਜੈਸੇ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਤਪਾਦ
ਕਸਾ ਸਤ੍ਰਤੈਸੇ॥ ਹੋਇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਦਿਖਾਵੇ॥ ਬਿਪ੍ਰਲੀ ਬਕ
ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਿ ਲਾਵੇ॥ ੪੦੧॥ ਬਿਪ੍ਰਲੀ ਬਕਵੈ ਨਨ ਹਿਮਾਂਨਾ॥ ਭੁਜੇ
ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਤਿਹ ਜਾਂਨਾ॥ ਦੁਸ੍ਰ ਪੰਥ ਕੇ ਕਰ ਉਪਦੇਸਾ॥ ਡਾਗ ਬਿ
ਪਨ ਮੈਂ ਦਏ ਕਲੇਸਾ॥ ੪੦੨॥ ਤਿਉ ਤੇ ਰਹੈ ਦਰਸਨ ਜੇਈ॥ ਨਰਕ
ਪੰਥ ਉਪਦੇਸੇ ਜੇਈ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਮਾਂਨੇ ਤਿਹ ਪ੍ਰਮਾਂਨਾ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਹੋਇ

ਜਨਨ ਕੇਹਾਂ ਨ। ੪੦੩॥ ਖਿਲੁ ਭੰਗ ਬਜਾਂ ਨੇਗੋ ਜੋਈ॥ ਬੈਟ ਕਕਰ
ਮਕਰੇ ਨਹਿ ਸੋਈ॥ ਨਿਹ ਕਰਮ ਨਹਿ ਇਸ ਥਤ ਹੋਈ॥ ਉਠਟੇ ਕ
ਰਮ ਕਰੇਗੋ ਸੋਈ॥ ੪੦੪॥ ਯਾ ਵਿਧ ਪਰੇ ਨਰਕ ਮੇ ਜਾਯਾ॥ ਦੇਵੇਗੋ
ਯਮ ਵਹੁਤ ਸਜਾਇ॥ ਸੁਖ ਤੇ ਜਨ ਪਰਤਾਰੁ ਕਰੇ॥ ਤੈ ਭੀ ਜਾਇ
ਨਰਕ ਮੇ ਪਰੇ॥ ੪੦੫॥ ਇਤਯਾ ਦਿਕ ਦੂਖ ਨਾ ਮੇਚਾ॥ ਗ੍ਰਿਥ ਬ
ਢਨ ਤੇ ਕਰੇ ਸੰਕੋਚਾ॥ ਸੇਯ ਕੋਚਾ ਹੇ ਭੁਵ ਮੇ ਜੋਈ॥ ਦੁਸਮ ਤੇ ਯਹਿ
ਤਯਾ ਗੋ ਸੋਈ॥ ੪੦੬॥ ਵੇਨ ਕੇ ਮਤ ਕੁਯੋ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਅਬ ਤੀਸ
ਰ ਬੋਲੈ ਯਹ ਆਸਾ॥ ਸਰਬ ਜਗਤ ਖਿਲ ਮਾੜੁ ਸਤਯਾ॥ ਉਤਰ

ਖਣੇਮੇਯੋਇਅਸਤਯ॥੪੦੭॥ਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਥਮਤੇਉਤਰਹੋਵੈ॥੪੭
ਹੇਸੰਤਾਂਨਸਦਾਨਰਜੇਵੈ॥ਤੈਸੇਸਰਬਸੁਲਖਣਜਾਂਨੈ॥ਗ੍ਰਾਹ
ਗ੍ਰਾਹਕਉਦਨਮਾਂਨੈ॥੪੦੮॥ਬਾਹਰਅਰਥਨਿਵਾਰਣਜੇਈ
॥ਅਹੇਸੁਅਭੁਮਤਹਮਕੋਜੇਈ॥ਬਿਗਯਾਂਨਬਿਨਾਨਹਿਅਵ
ਰਕੋਇ॥ਜਾਂਤੇਤਰਕਹੀਨਹੈਜੋਇ॥੪੦੯॥ਜੇਪ੍ਰਮਾਂਲੂਕਿਧੋਸ
ਮੂਹ॥ਪ੍ਰਥਮੇਅਖਯਅਗੋਚਰਊਹ॥ਦ੍ਵਿਤੀਯੇਤਨਿਰਣੈਨਹਿ
ਹੋਇ॥ਦੁਗਨਿਰੂਪਨਹਿਮਾਂਨੈਕੋਇ॥੪੧੦॥ਬਾਹਰਵਤਅੰਤ
ਰਵਿਗਯਾਂਨ॥ਭੂਸੇਯੋਉਰਅੰਤਰਮਾਂਨੈ॥ਯੋਗਾਚਾਰਤ੍ਰਿਤੀਏ

ਮਤਏਹਾ ਸੋਸਭਜਾਂਨੋਦੁਖਨਗੇਹਾ॥੪੧੧॥ਸਰਬਜਗਤਖਿ
 ਲਭੰਗਾਰਹੋਇ॥ਜਿਉਤਰਖਿਲਰਹੇਨਕੋਇ॥ਸੋਈਘਟਯ
 ਹਿਕੋਇਨਜਾਂਨੋ॥ਅਰਥਸਕਲਕੋਹੋਵੈਹਾਂਨੋ॥੪੧੨॥ਨੰਨੁਸ੍ਰੁ
 ਸਾਦ੍ਰਿਸਉਪਜਾਏ॥ਯਾਂਤੇਅਰਥਨਕੋਈਜਾਏ॥ਖਿਲਭੰਗੁਰ
 ਨਹਿਕਾਰਹੋਈ॥ਪੁਰਬਸੀਮਿਯਕਭਾਖਜੋਸੋਈ॥੪੧੩॥ਤਾਂ
 ਤੇਯਥਾਯੋਗਅਸਾਈ॥ਮਾਂਨੋਵਾਤਨਵਿਗਰੇਕਾਈ॥ਸਿਤਾਂ
 ਨਬਖਾਂਨੀਤੈਨੋਜੋਈ॥ਤਰਕਹੀਨਪਹਿਚਾਂਨੋਸੋਈ॥੪੧੪॥ਸਿ
 ਤਾਂਨਸੀਤਾਂਨੀਭਿੰਨਬਖਾਂਨੋ॥ਅਥਵਾਤਾਂਹਿਅਭਿੰਨਹਿਮਾਂਨੋ॥

ਪ੍ਰਥਮੈਸੋਖਿਣੁੰਗੁਰਮਾਹਿ॥ਅਥਵਾਨਿਤਬਖਾਂਨੋਤਾਂਹਿ॥ ੫੮

੪੯੫॥ਪ੍ਰਥਮਪਖਮੈਰਹਣਜੇਈ॥ਜੋਅਸਤਖਿਣੁੰਗੁਰ

ਜੇਈ॥ਵ੍ਰਿਤੀਯੇਸਕੁਖਿਣੁੰਗੁਰਗਾਯੋ॥ਜੋਅਸਤਯਤਿ

ਹਨਿਤਯਬਤਾਯੋ॥੪੯੬॥ਪ੍ਰਥਮਵ੍ਰਿਤੀਮੈਰਹੈਨਜੋਇਤਿ

ਹਅਭਿੰਨਖਿਣੁੰਗੁਰਹੋਇ॥ਯਾਬਿਧਤਿਹਰਹਨਹੈਜੇਈ

॥ਨੀਕੇਸਮਸ਼੍ਰਮਸਿੰਗਤਜੇਈ॥੪੯੭॥੨॥ਸਰਬਸੁਲਖ

ਣਮਾਂਨਉਰਬਾਹਰਅਰਥਅਭਾਵਾਭਾਖਜੇਤੋਹਿਬਨਾਇ

ਕੇਜਾਨੋਵਹੀਅਭਾਵਾ॥੪੯੮॥੩॥ਬਾਹੁਅਰਥਅਭਾਵ

ਹਿਮਾਂਨੋ ਕੋ ਨ ਯੁਕਤ ਤਿਹਮਾਂ ਹਿ ਬਖਾਂਨੋ। ਉਪਲਿਭੁ ਕਪ
 ਮਾਂਦਨਹਯੋ। ਤਾਂ ਤੇਵਾਹਯ ਅਰਥਨਪਯੋ॥ ੪੧॥ ਅਥਵ
 ਤਿਹ ਉਪਲਿਭੁ ਨਹੋਈ॥ ਯਾਂ ਤੇਤਾਂ ਹਿਨਮਾਂ ਨੋ ਕੋਈ॥ ਉਪਲਿ
 ਕੁਕ ਉਪਲਿਭੁ ਹਿਜੋਊ॥ ਅਹੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਵਤੀ ਤਰਵੇਉ॥ ੪੨॥
 ॥ ਫੈਨਾਇਕ ਉਪਲਿਭੁ ਕਹਯੋ॥ ਅਰਥ ਉਪਲਿਭੁ ਸਕਲਜ
 ਨਪਯੋ॥ ਜੇਤਵ ਅਰਥਨ ਅੰਗੀਕਾਰਗਾਗਯਾਂ ਨਨਹੋਵੈ ਅਰ
 ਥਅਕਾਰ॥ ੪੩॥ ਗਯਾਂ ਨਵਿਚਿਤਕਾਰਨਹੋਈ॥ ਗਯਾਂ ਨਹਿ
 ਨ ਅਰਥਹੋਜੋਈ॥ ਗਯਾਂ ਨਬਿਨਨਹਿ ਅਰਥਹਿਕੋਈ॥ ਜਾਂਨੋ

ਯਹੈ ਅਸੀਗਤ ਹੋਈ॥ ੪੨੨॥ ਯਹਿ ਘਟਗਯਾਂ ਨ ਯਹਿ ਪਟਗਯਾਂ ੦੪੯
ਨਾ॥ ਭਿੰਨ ਬਿਸੇਖ ਛੁਟੇ ਨ ਮਾਂ ਨਾ॥ ਗਯਾਂ ਨ ਬਸੇਖ ਏਕਤ ਹੋਯੋ॥ ਯ
ਹਿ ਬਿਧ ਭੁਏ ਦਬਿਨ ਨ ਹਿ ਪਯੋ॥ ੪੨੩॥ ਘਟ ਪ੍ਰਤਯੁਖਾ ਸਿਮਰ
ਛਪਟ ਕੇਰੋ॥ ਵਿਸੇਖ ਛਪਟ ਏਕੋ ਯਹਿ ਹੋਰੋ॥ ਵਿਸੇਖ ਗਯਾਂ ਨ
ਕੋਰੋ ਅਤਿ ਭੁਏ॥ ਯਹਿ ਬਿਧ ਬਨੇ ਨ ਕਹੇ ਅਭੁਏ॥ ੪੨੪॥ ਗੋਯ
ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਿਹ ਗਯਾਂ ਨਾ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਉਰ ਅੰਤ ਗਮਾਂ ਨਾ॥ ਨਿਨੁ ਜਨਿਯੋ ਇਕ
ਅੰਰ ਪ੍ਰਕਾਗਾ॥ ਜਾਂਸੋ ਨੀਕੋ ਮਤ ਹਿ ਗਮਾਰਾ॥ ੪੨੫॥ ਜੇ ਜਾਸੀਗਨੇ ਮਸਿਲ
ਯੋ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਸੇਜ ਗਕਯੋ॥ ਜੇ ਸੇਚੀ ਦ੍ਰਿਤੁ ਜਗਮਾਂ ਹੀ॥ ਚੰ

ਵਭਿਨਨਹਿਸੋਕਛੁਆਹੀ॥੪੨੬॥।ਗਯਾਂਨਸੀਗਹੀਅਰਥ
 ਲਹੀਜੈ।ਤਾਂਤੇਭੁੰਨਨਅਰਥਕਹੀਜੈ॥ਤੰਹਿਕਹਿਓਯਹਿਨਿ
 ਯਮਵੀਚਾਰਾਸੇਅਸਤਜਾਂਤੇਬਿਯਭਿਚਾਰ॥੪੨੭॥ਅਲੇ
 ਕਰੂਪਦੇਨਕਰਨੇਮਾਸਹਿਉਪਲਿਭੇਨਾਂਹਿਅਨੇਮਾਦੇਨੇਭੁੰਨ
 ਸਗਲਜਗਮਾਂਹੀ।ਕਹੇਅਭੁੰਨਬਨੇਯਹਿਨਾਂਹੀ॥੪੨੮॥ਵਿ
 ਚਿਤ੍ਰਗਯਾਂਨਸੁਜਾਂਤੇਹੋਈ॥ਐਸੇਅਰਥਭੁੰਨਹੈਕੋਈ॥ਨੰਨੁਇਕ
 ਅੰਰਹਿਪ੍ਰਕਾਰਹਯੋ॥ਗਯਾਂਨਭੁੰਨਅਰਥਨਹਿਪਯੋ॥੪੨੯॥
 ।ਭਵਮੈਜੋਅਨ੍ਯਥਿਯਤਿਰੇਕਾਤੇਈਕਰੇਸੁਪਰਮਾਵਿਵੇਕਾਵ०

ਸਨ ਜਾਂ ਤੇ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਜਗਗਜਾਨ ਵਿਚੜ ॥ ੪੩੦ ॥ ਵੰ
 ॥ ਜੇਨ ਹਿ ਵਾਸਨ ਤੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਗਜਾਨ ਵਿਚਿ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸ੍ਵ
 ਪਨੇ ਬਿਨ ਅਰਥ ਕੇ ਭੁਏ ॥ ਵਾਸਨ ਕਰ ਪਯੋ ਸਭੁ ਭੁਏ ॥ ੪੩੧ ॥
 ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਰਥ ਨ ਕਾਰਨ ਹਯੋ ॥ ਵਾਸਨ ਹੇਤੁ ਤਾਂ ਹਿ ਕੋ ਪਯੋ ॥ ਯਹਿ
 ਤਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਮਿ ਬਯੋ ॥ ਸ੍ਵਪਨ ਸਮਾਂ ਨ ਜਾਗਤ ਨ ਹਿ ਪਯੋ ॥
 ੪੩੨ ॥ ਸ੍ਵਪਨ ਅਰਥ ਵਤ ਵਾਪਸੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਗਤ ਨ ਹਿ ਸਮਪ
 ਯੋਤਾਂਹਿ ॥ ਬਾਧ ਬਿਨ ਨ ਹਿ ਅਰਥ ਅਭਾਵਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਹਿ ਸੁਤਾਂ ਕੋਰ
 ਵਾ ॥ ੪੩੩ ॥ ਵਸਤੁ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਸ੍ਵਪਨ ਅਰਥ ਬਿਨ ਨ

ਹਿਰੋਈ॥ ਅਨਰਵਚਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਸਕਸਿਧਾ॥ ਸ੍ਰੁਪਨੇ ਮਾਂਹਿ ਅਰਥ
 ਪ੍ਰਸਿਧਾ॥ ੪੩੪॥ ਅਰੁਪਨਿਗਯਾਂ ਨਵਿ ਚਿਤ੍ਰਜੋਈ॥ ਤੇਰੇ ਮਤਮ
 ਹਿ ਕਾਰਯੋਈ॥ ਤਾਂ ਕੋਹੇ ਤਵਾਸਨਾ ਗਾਵੈ॥ ਵਾਸਨਾ ਹੇਤੁ ਸੁਕੋਨ
 ਵਤਦੇ॥ ੪੩੫॥ ਗਯਾਂ ਨ ਭੁੰਨ ਗੇਯ ਹੈ ਜੋਈ॥ ਤੇ ਮਤਮਾਂ ਹਿ ਸਤ
 ਯਨ ਹਿ ਸੋਈ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਯਨ ਕਾਰਣ ਹੋਈ॥ ਵਾਸਨਾ ਹੇਤੁ ਵਨੇਨ
 ਹਿ ਕੋਈ॥ ੪੩੬॥ ਅਰੁਪਨਿਗਯਾਂ ਵਾਸਨਾ ਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਸਪਰੇ
 ਤਬ ਖਾਂਨੇ ਤੇਈ॥ ਤੋ ਇਕ ਦੂਖ ਨ ਅੰਗੇ ਆਵੈ॥ ਕਾਰਯ ਕੇ ਦੁਹਮ
 ਲਓ ਠਾਵੈ॥ ੪੩੭॥ ਗਯਾਂ ਨ ਚਿਤ੍ਰ ਤੇ ਵਾਸਨਾ ਚਿਤ੍ਰ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੇ

੬

ਸੁਗਯਾਂ ਨਵਿ ਚਿਕਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਸੈ ਯਤਾ ਹੋਇ। ਕਾਰਯਦ ੬੧
 ਯੋ ਸਗਲ ਵਹੁ ਖੋਇ। ੪੩੮॥ ਵਾਸਨ ਜਨ ਮਜਾ ਤਿ ਤੈ ਹੋਈ। ਐਸੇ
 ਹੋਤ ਅੰਰਨ ਹਿ ਕੋਈ। ਬਾਹਰ ਅਰਥ ਕਰ ਅੰਰੀ ਕਾਰਾ। ਜਾਂ ਤੇ ਵਾਸਨ
 ਵਨੇ ਤੁਹਾਰਾ। ੪੩੯॥ ਏਕ ਸਥਾ ਯੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕੋਈ। ਜਾਂ ਹਿ ਬਿਖੇ ਵਾ
 ਸਨ ਪਨਿ ਹੋਈ। ਜਿ ਖਿਨੁ ਰੰਗੁ ਰਤਾਂ ਹਿ ਬਖਾਂਨੇ। ਵਾਸਨ ਮੂਲ ਕਰੇ
 ਪਨਿ ਜਾਂਨੇ। ੪੪੦॥ ਵਾਸਨ ਗਯਾਂ ਨ ਦੇਉ ਅਭੇਦਾ। ਅਥ ਵਾਤਾਂ ਹਿ ਅ
 ਹੋ ਕਛੁ ਰੇਦਾ। ਅਭੇਦੇ ਜਨ ਜਨ ਕਨ ਹਿ ਕੋਈ। ਬਿਗਯਾਂ ਨ ਵਾ ਦੁਭੇ
 ਦੇਹ ਤੋ ਹੋਈ। ੪੪੧॥ ਉਭੈ ਪਾਸ ਰਜੂ ਗਲ ਰੂਗਾ। ਵਾਸਨ ਗਯਾਂ ਨ

ਕੁੰਨ ਨਿਰਧਾਗਾ ਵਾਹਰ ਵਤ ਅੰਤਰ ਵਿਗਯਾਂ ਨਾ ਭਾਸੇ ਯੋ ਤੋ ਕਰਯੋ
 ਬਖਾਂ ਨਾ ॥ ੪੪੨ ॥ ਜੇ ਵਾਹਰ ਨਹਿ ਅਰਥ ਹਿ ਕੋਈ ॥ ਉਪਮਾਂ ਤਾਂ ਹਿ ਕੋ
 ਨ ਕੀ ਹੋਈ ॥ ਬਾਹਰ ਅਰਥ ਪਟਾਇ ਕਜੇਈ ॥ ਉਪਮਾਂ ਹੇਤ ਹੋਹਿਗੇ
 ਤੇਈ ॥ ੪੪੩ ॥ ਉਪਮਾਂ ਹੇਤ ਅਰਥ ਜਗਜੇਈ ॥ ਨਾਹਿ ਅਭਾਵ ਤਾਂ
 ਹਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਨਹਿ ਵਾਹਰ ਅਰਥ ਹਿ ਮਾਂ ਨੋ ॥ ਖਣੁ ਭੁੰਗਾ ਰਵਿਗਯੰ
 ਨ ਬਖਾਂ ਨੋ ॥ ੪੪੪ ॥ ਤੋ ਨਹਿ ਹੋਇ ਸਗਲ ਬਿਯੁ ਵਹਾਰਾ ਜਾਂ ਕੋ ਜਗ
 ਮੇ ਵਹੁ ਵਿਸਤਾਰਾ ॥ ਯਹਿ ਹੋ ਸਿਖਾਇ ਹੋਗੁ ਰਭਾਰਾ ॥ ਯਹਿ ਸੇਵਕ ਯੁ
 ਹਿ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾਰਾ ॥ ੪੪੫ ॥ ਯਹਿ ਬੋਧੁ ਇਹ ਬੋਧ ਕਹਾਯੋ ॥ ਯ

ਰਿਬਾਦੀ ਪੁਤ ਦਾਦੀ ਪਯੋਯਾ ਹੇਬੰ ਪਯੋਯੋ ਜਨਮੇ ਖਾਧਾ ਇਮੋਖ ੬੨
ਜਨਤ੍ਰਾ ਗੋਦੇਖਾ ੪੪੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰਯਾਂ ਕੇ ਹੇਤ ਬਨਾਉ ਯਾਂ ਹੀ ਕੋ
ਮੇਧਾ ਭਪਤ੍ਰਾਉ ਯਾ ਹਿਮੇਰੇ ਦੁਹੇ ਹਿਤ ਕਾਗੀ ॥ ਕਬੀ ਨਮੋ ਆਰਿ
ਯਾ ਇਨਦਾਰੀ ॥ ੪੪੭॥ ਇਤ੍ਰਾਇਕ ਬਿਜਵਹਾਰ ਅਪਾਰਾਤ ੬
ਕੋਤੈ ਸਤ੍ਰਮੁਲ ਉਖਾਰਾ ॥ ਸਾਧਨ ਕਰੇ ਮੇਖ ਹਿਤ ਕੋਈ ॥ ਦ੍ਰਿਤੀਏ
ਖਿਣੁ ਆਤਮ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ੪੪੮॥ ਕਹੇ ਮੇਖ ਅਬ ਕੋ ਨਹੋਈ ॥ ਤੈ
ਸਿਧਾਂਤ ਸਰੁਦੀਨੇ ਖੋਈ ॥ ਬੋਲਣ ਕਾਜੇ ਕਰੇ ਉਪਾਯਾ ॥ ਖਿਣੁ
ਗੁਰਆਤਮ ਮਰਜਾਯਾ ॥ ੪੪੯॥ ਸਿਧਾਂਤ ਯਾਹਿ ਤੇ ਮੁਕਪਮਾਂ ਨਾਜਾਂ

ਤੇ ਨਹਿ ਕਛੁ ਹੋਵੈ ਹਾਂ ਨਾਂ ਆਖਿ ਦਵਿਗਯਾਂ ਨਵਾ ਦਹਤਾ ਮਾਂ ਨਾਂ ਸੁਨਿ ਨੀ
 ਜਮਤ ਕਰੇ ਬਖਾਂ ਨਾਂ ॥ ੪੫੦ ॥ ਨਿਰਭਿ ਪਾਖ ਸੁਨਿ ਜਹੈ ਜੋਈ ॥ ਨਿਖਲ
 ਪਦਾਰਥ ਕਾਰਣੁ ਜੋਈ ॥ ਨੰਨੁ ਭਵ ਕਾਰਣੁ ਸੁਨਿ ਨਹੈਈ ॥ ਤਵ ਸਾ
 ਤੀ ਰਥ ਕਹੈ ਯੋ ਨ ਜੋਈ ॥ ੪੫੧ ॥ ਬੁਧਨ ਤਾਂ ਕੀਓ ਭਿਓ ਪਦੇਸਾ ਤ
 ਤੇ ਬੁਠਤ ਵਬਯ ਪਦੇਸਾ ॥ ਐਸੇ ਮਤੁ ਮਕਹੋ ਬਨਾਇ ॥ ਦੇਵੀ ਸਕ
 ਲਾ ਬਿਜਦੁ ਸਥਾਲਾਇ ॥ ੪੫੨ ॥ ਸੁਨਿ ਜਾਵਾ ਦਗੁ ਰਕੇ ਮਨ ਮਾਂ ਹੀ ॥
 ਸੋਨਹਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਭਿਰਮਾਂ ਹੀ ॥ ਸੋ ਤਾਂ ਤਿਕਵਈ ਭਾਸ ਕਜੇਈ ॥ ਅਪ੍ਰ
 ਪਕਯ ਚਿਤ ਥੇਤੇਈ ॥ ੪੫੩ ॥ ਤਾਮਨ ਵਾਹਰ ਅਰਥ ਨਿਵੇਸਾ ॥ ਲ

ਖਜੋਗੁਰੂਗੁਰੁਕਲੇਸਾ॥ਤਵਤਾਂਕੈਆਸੈਅਨਸਾਰਾ॥ਉਪ ੬੩
ਦੇਸਕੀਓਗੁਰਪ੍ਰਮਉਦਾਗ॥੪੫੪॥ਵਾਹਰਅਰਥਬਾਦਕੇ
ਦੁਰਾ॥ਸੁੰਨਜਾਵਿਖੇਚਿਤਤਾਂਕਾਧਾਰਾ॥ਈਖਤਪਕ੍ਰਚਿਤੁਥੋਤ
ਜੋ॥ਬਿਗਯਾਂਨਾਬਿਨਾਨਹਿਮਾਂਨੈਵੀਜੋ॥੪੫੫॥ਤਾਂਕੋਕੀਨੋਤਿ
ਹਉਪਦੇਸਾ॥ਕਰੁਣਾਨਿਧਗੁਰੁਗੁਰੁਕਲੇਸਾ॥ਤਾਂਹੀਦੁਰਸੁੰ
ਨਜਮਹਅੰਨਯੋ॥ਤਾਂਕੋਬੰਧਸਗਲਗੁਰੁਭਾਂਨਯੋ॥੪੫੬॥
॥ਮੋਕੋਪਿਖਜਉਤਮਅਧਕਾਰੀ॥ਸੁੰਨਜਾਵਾਦੁਰਾਖਜੋਉਦਾ
ਗੀ॥ਮੇਮਤਮਾਂਹਿਨਕਛੂਵਿਰਧਾ॥ਏਹੀਸਕੁਕੋਰੈਅਨੁਰਧਾ॥੪

੫੭॥ ਬੁਧਕੀਓਗਰਯੀਉਪਦੇਸਾ। ਤਾਂਤੇਸੂਠਨਮੇਬਯਪਦੇਸ
॥ ਚੰਥਕੋਮਤਯੀਨਿਰਧਾਰੇ। ਤਾਂਮੈਦੁਖਨਪ੍ਰਗਟਵੀਚਾਰੇ॥
੪੫੮॥ ਨਿਰਉਪਾਖਯਸੁਨਤੇਕਾਰਯਾ। ਦੇਖੇਨਹਿਕਦਾਬਿਤ
ਆਰਯਾ। ਜੋਅਭਾਵਭਾਵਉਪਜਾਵੇ। ਚਿਰਵਿਨਸਕਦਾਮੀ
ਕਰਜਾਵੇ॥ ੪੫੯॥ ਸਸਿਵਿਖਾਂਦਤੇਉਪਜੇਭਾਵਾ। ਦੇਖੇਸਗ
ਲਲੋਕਪ੍ਰਭਾਵਾ। ਨਹਿਦੇਖੇਸਕੋਨੇਕਾਰਣਾ। ਤਾਂਤੇਤਾਂਕੋਜਾਣੁ
ਅਕਾਰਣਾ॥ ੪੬੦॥ ਵੀਜੁਨਾਸਮਿਦੁਪਿੰਡਵਿਨਾਸਾ। ਸਜੇਸੀ
ਗਤੇਤੁਲਯਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਨਿਰਉਪਾਖਯਤੀਨੋਸਮਲਖਣਾਨਹਿ

ਅੰਕੁਰਘਟਜਨੇਵਿਲਖੁਣਾ॥੪੬੭॥ਕਾਰਣਜੇਸਮਲਖੁਣੇ ੬੪
ਈ॥ਜੰਨਵਿਲਖੁਣਕਹੇਨਕੋਈ॥ਸਮਤੰਤੂਤੇਸਮਹਿਪਟਾਇ॥
ਯਹੀਨਿਯਮਸਭੁਲਖੇਅਨਾਇ॥੪੬੮॥ਸਸਿਵਿਖਾਂਣਤੇਕਿ
ਉਨਹਿਹੋਇ॥ਯਾਂਮੈਉਤਰਕਹਿਓਨਕੋਈ॥ਕਾਰਯਸਗਲ
ਵਿਲਖੁਣਜਾਂਨੇ॥ਸੁੰਨਜਹੇਤੁਤਾਂਤੇਨਹਿਮਾਂਨੇ॥੪੬੯॥ਅਭਾਵ
ਵਿਲਖੁਣਜਾਂਤੇਹੋਈ॥ਇਸੇਵਿਸੇਖਣਮਾਂਨੋਕੋਈ॥ਨੀਰਜ
ਮਾਂਹਿਨੀਲਹੈਜੈਸੇ॥ਸੁੰਨਜਵਿਖੇਵਿਸੇਖਣਤੈਸੇ॥੪੭੦॥ਸਦੈ
ਯਾ॥ਨੀਲਅਧਾਰਸੁਨੀਰਜਕੇਸਮਨਾਂਹਿਅਭਾਵਕਹੋਅਬਸੇਈ

ਆਹਿਅਧਾਰਵਿਸੇਖਣਕੋਭਵਮਾਂਹਿਅਭਾਵਨੈਪੁਨਹੋਈ॥ਨਾਂ
 ਹਿਅਧਾਰਬਨੇਸਸਸਿੰਗਅਭਾਵਅਹੇਰੁਵਭੀਤਰਜੋਈ॥੧०
 ਹਿਅਭਾਵਕਿਮਾਂਹਿਵਸੇਖਣਨੀਰਜਨੀਲਸਮਾਂਨਸੁਕੋਈ॥
 ੪੬੫॥੩॥ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੀਵੈਲਖਜਲਜੋਈ॥ਅਭਾਵਵਿਲ
 ਖਜਲਕਾਰਲਜੋਈ॥ਯਾਬਿਧਭਯੇਅਭਾਵਵਿਲਖਜਲ
 ਤਾਂਤੇਕਾਰਯਹੋਇਵਿਲਖਜਲ॥੪੬੬॥ਵਿਲਖਜਲਨਹਿ
 ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੀਹੋਈ॥ਵਿਲਖਜਲਹੇਤਕਯੋਨਹੀਕੋਈ॥ਅੰ
 ਹੇਤਜੇਤਾਂਹਿਬਖੰਨੋ॥ਅਨਵਸਾਪੁਨਿਪ੍ਰਗਟਪਛਾਂਨੋ॥੪੬੭॥

ਜੋ ਪ੍ਰਤਯੋਗੀ ਸੰਗੀ ਕਾਰਾ ਸੁੰਨ ਜਵਾਦ ਨਹਿ ਬਨੇ ਤਿਹਾਰਾ।
 ਅਸੁੰਨਾ ਸੁੰਨ ਪ੍ਰਤਯੋਗੀ ਹੋਈ। ਨਹਿ ਅਭਾਵ ਬਨੇ ਅਬ
 ਸੋਈ। ੪੬੮॥ ਜਾਂ ਸੋ ਅਨ੍ਹਤ ਕਾਰ ਯਹੋਈ। ਉਪਾਦਾਂ ਨਪਹਿ
 ਚਾਂਨੋ ਸੋਈ। ਜਿਉ ਕਟ ਕਾਇ ਕਹੇ। ਵਿਕਾਰਾ ਹੇ ਮਯੁ ਕਤ
 ਜਨ ਲਖੇ ਉਦਾਰਾ। ੪੬੯॥ ਘਟ ਹੈ ਸਤ ਜੀ ਸਤ ਜ ਕੁਸੁਲਾਸ
 ਤੁਪ ਛਾਂਨੇ ਯਾਂਤੇ ਮੂਲਾ। ਪਰਮੰਤਰ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਾਮ॥
 ਯਹੀ ਬਖਾਂਨੇ ਸੁਖ ਕੇ ਧਾਮ॥ ੪੭੦॥ ਆਪ ਸੰਤ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸੰਤ
 ਤਿਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪੰਤ। ਉਦਾਲ ਕਾਰਿ ਖਨਿ ਜਸੁ ਤਪ੍ਰਤ

ਕੇ

ਗਾਯੋ॥ ਸਤ੍ਰਹੇਤਸਭੁਜਗਤਬਤਾਯੋ॥ ੪੭੧॥ ਸੱਤਹੀਸੰਮਲ
ਹਿਆਗੋਕੁਯੋ॥ ਸੱਤਹੀਤੇਯਾਂਨੇਕੁਵਲਯੋ॥ ਐਸੇਵੇਦਵਿਖੇਖਨਿ
ਕੁਖਯੋ॥ ਸੁੰਨਵਾਦਦੁਰਕਰਨਾਖਯੋ॥ ੪੭੨॥ ਸੁੰਨਜਮਲਜੇਜ
ਗਕੋਹੋਈ॥ ਘਟਪਟਸੁੰਨਿਕਹੇਜਕੁਕੋਈ॥ ਖਗਵਿਖਾਂਦੰਸਮਸ
ਕੁਹੋਈ॥ ਨਾਂਹਿਨਿਹਾਰੇਤਾਂਕੋਕੋਈ॥ ੪੭੩॥ ਧਨਅਰਥੀਕੇਪਗ
ਰਨਲਾਗੋ॥ ਕੁਰਦੁਖੀਪੁਨਿਕਾਹਿਤਿਜਾਗੋ॥ ਸੁੰਨਜਵਾਦਕੋਕਰੇ
ਵਿਧਾਂਨ॥ ਆਨਵਾਦਕੋਕਰੇਹੈਰਾਂਨ॥ ੪੭੪॥ ਸੁੰਨਜਮਾਤਮਾਤਵ
ਜਕੁਮਾਂਨਯੋ॥ ਯਾਂਤੇਵਿਧਨਖੇਧਸਭੁਕਾਂਨਯੋ॥ ਕੋਨਸੁੰਨਕੋਸਾਧ

ਕਹਯੋ॥ ਜਾਕਰਿ ਸੁਨਤੁ ਤੇ ਪਯੋ॥ ੪੭੪॥ ਪ੍ਰਤਨਖਨਸਾਧਕੁ ੬੬
 ਤਾਂ ਕਹੈ ਈ॥ ਇਹੈ ਸਾਧਸਬੰਧਨ ਕੋਈ॥ ਸੰਬੰਧ ਬਿਨ ਨਹਿ ਐ
 ਦ੍ਰਿਕਗ੍ਰਾਂਠਾ ਸਰੁਹੀ ਭੁੰਮੈ ਨ ਯਮ ਪਹਿਚਾਨ॥ ੪੭੫॥ ਬਜਾਪ
 ਤਾਵਿਨ ਨਾਹੀ ਅਨੁਮਾਨ॥ ਸੁੰਨ ਬਜਾਪ ਤਕੋ ਨਹਿ ਗ੍ਰਾਂਠਾ॥ ਸਹ
 ਚਰਨਿ ਯਮ ਕੋ ਕਹੈ ਬਜਾਪਤਾ॥ ਬੁਧ ਉਦਾਰ ਸੁਜੇ ਜਗਾ ਅਪਤ
 ੪੭੬॥ ਜਗੰਧੀ ਮਭੁਵਭੀ ਤਰਹੈ ਈ॥ ਅਗਨਤ ਗੰਮਾਂ ਨੇ ਸਰੁਕ
 ਈ॥ ਧੂਮਸਮਾਂ ਨਤ ਗੰਨਹਿ ਕੋਈ॥ ਸੁੰਨ ਭੁੰਨ ਕਹੁ ਕਾਂਤੇ ਹੋਈ॥
 ੪੭੭॥ ਸਰਬਾਵਿਲਖਨ ਲਸੁਨਤੁ ਮਾਰੋ॥ ਨਹਿ ਉਪਮਾਂ ਨਤਾਂ

ਮੇਧਾਰੋ ਸਬਦ ਪ੍ਰਮਾਂ ਲਨਤਾਂ ਕੇ ਮਾਂ ਹੀ॥ ਜਾਤੇ ਮਾਂ ਨਨ ਮਾਂ ਨੇਤਾਂ ਹੀ॥
੪੭੮॥ ਯਾ ਬਿਧ ਮਾਂ ਨ ਅਹੇ ਜਗ ਜੇਤੋ॥ ਸੁੰਨ ਜਮਾਂ ਹਿ ਪਯੋ ਨਹਿ
ਤੋਤੋ॥ ਮਾਂ ਨ ਬਿਨਾ ਮੇਯੁ ਭਵ ਜੇਈ॥ ਖਗਵਿਖਾਂ ਲਸਮ ਜਾਂ ਨੇ ਸੇਈ
੪੭੯॥ ਸਾਖੀ ਕਰਤਿ ਹਗ ਜਾਂ ਨ ਵਖਾਂ ਨੋ॥ ਸਰਬ ਸੁੰਨ ਜਮਤ ਹੋਵੈ
ਹਾਂ ਨੋ॥ ਦੁਰਜ ਨਤੋ ਖਨ ਜਾ ਯੁਭਿਗ ਮਾਂ ਨ॥ ਦੁਖ ਨ ਕੇ ਅਬ ਕਰੋ
ਬਖਾਂ ਨ॥ ੪੮੦॥ ਨਿਰਵਿਸੇਖ ਜੇ ਅਹੇ ਮੁਭਾਵਾ॥ ਜੇਵਹੁ ਕਾਰਯ
ਜਨਨ ਸੁਭਾਵਾ॥ ਸੁਭ ਕਾਰ ਜਸ ਭੁਠੇਰੇ ਹੋਇ॥ ਯਤਨ ਨਤਾਂ ਹਿ
ਤਕਰਹੈ ਕੋਇ॥ ੪੮੧॥ ਖੇਤੀ ਵਲ ਜਨ ਕਰਨੇ ਜਾਇ॥ ਘਰ ਹੀ

ਮਹਿਸਰੁ ਹੀ ਫਲ ਪਾਇ॥ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਯਤ ਨ ਕੁਝੋ ਸਰਬ ਜਰਥਾ॥ ੬੧
 ਰਹੀ ਨ ਤੋ ਕੋ ਕੁਝ ਵੀ ਅਰਥਾ॥ ੪੮੨॥ ਸਿੰਨ ਜ ਸਰਬ ਕੋ ਸੁਲਭ
 ਯਹ ਯੋ॥ ਕਾਰ ਯਸ ਗਲ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਯੋ॥ ਸੁਬ ਸਿੰਨ ਕੋ ਜੋ ਹੈ ਗਯੰ
 ਨਾ ਫਲ ਤਾਂ ਕੋ ਹੈ ਆਤਮ ਹਾਂਨ॥ ੪੮੩॥ ਵਹੀ ਸੁ ਤੈ ਜ ਹੁ ਮੋਖ ਬ
 ਖਾਂਨੀ॥ ਫਲ ਕਾ ਹੇ ਵਹੁ ਆਤਮ ਹਾਂਨੀ॥ ਉਲਟੈ ਜਨ ਕੋ ਕੁਝੋ ਅ
 ਨਰਥਾ॥ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਨਹਿ ਕਛੁ ਅਰਥਾ॥ ੪੮੪॥ ਆਤਮ ਹਾਂਨ
 ਜ ਕੋ ਮੇਜ ਨ ਦੈ ਸਾ॥ ਕਰੇ ਸੁ ਜਾਂਤੋ ਲਹੇ ਕਲੇ ਸਾ॥ ਤੇ ਸਾ ਸਤ੍ਰ ਮੇਜ ਨ
 ਕੋ ਦੈ ਸਾ॥ ਬਰੇ ਸੁ ਜਾਂਤੋ ਲਹੇ ਕਲੇ ਸਾ॥ ੪੮੫॥ ਸਰਬ ਜਨੋ ਕਾ ਕਰੇ

ਅਨਿਸਾ ਕਥੀਤੋ ਹਿਜਰੂਹੋ ਫੈਇਸਾ ਨਰਕ ਪਾਤਤ ਕਹੈ ਇਕੁ
ਗਾਜਾ ਕੋਨਾ ਹਿਅਹੇ ਕਛੁ ਪਾਗਾ ॥੪੮੬॥ ਮੁਕਤ ਕਛੁ ਮਤ ਕੁਛੁ
ਨਿਰਾਸਾ ਅਬਜੈ ਨੀਮਤ ਕਰੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਧਵਿ ਵਸਨ
ਵਤਾ ਵੇ ॥ ਜਿਉ ਕਾਤਿ ਉਸਿ ਪਾਂਤਾ ਦਿਖਾਵੇ ॥੪੮੭॥ ਜੀਵ ਅਜੀ
ਵ ਅਸੁ ਵਇਕ ਮਾਨਾ ਸੀਬਰ ਨਿਰਜਰ ਬੀਧ ਪਛਾਨਾ ਸਪਤਮ
ਸੇਖ ਪਦਾਰਥ ਹਯੇ ॥ ਯਾਵਿਧ ਸਪਤ ਪਦਾਰਥ ਪਯੇ ॥੪੮੮॥
॥ ਕਰ ਸੀਖੇ ਪਦਤਾ ਵੇ ਕਈ ॥ ਜੀਵ ਅਜੀਵ ਦੋ ਉਪਨਿਰੋਈ ॥
ਅੰਗ ਦਿਖਾਵੇ ਪੰਚ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਸੀਮੇ ਕਹੈ ਸਗਲਾ ਬੈਸਥਾਰਾ ॥੪

੬੬॥ ਜੀਵਣੇ ਕੁਪਦਗਲਹੈ ਦੂਜੇ ॥ ਧਰਮ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂਨੀ ਤੀਜੇ ॥ ੬੮
 ॥ ਅਧਰਮ ਤੁਰੀ ਪੰਚਮ ॥ ਆਕਾਸ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਪੰਚ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ ॥ ੪੬੦ ॥ ਜੀਵ ਕਹੀ ਜੇਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਅਰਹੰਤਾ ਇਜੇ ਪਰਮ
 ਉਦਾਰ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਨਿਤ ਸਿਧ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਯਾਂ ਮੈ ਭੇਦ ਨ ਰੰਚ ਕਮੰ
 ਨੇ ॥ ੪੬੧ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸਿਖ ਪੰਕਤ ਮੇ ਜੇਈ ॥ ਭਵ ਮੈ ਮੁਕਤ ਕਹਾ
 ਵੈ ਤੇਈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਭ੍ਰਿਨ ਜੀਵਹੈ ਜੇਤੋ ॥ ਭਵ ਮੈ ਬੰਧ ਕਹਾ ਵੈ ਤੇਤੋ ॥
 ੪੬੨ ॥ ਭੂ ਤੇ ਆਦਿ ਚਾਰ ਯਹ ਯੋ ॥ ਯੁਗਮਾਸਾ ਵਰਜੰਗਮ ਪ
 ਯੋ ॥ ਯਹਿ ਪਦ ਪਦਗਲ ਰੂਪ ਵਤਾਵੇ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਭ੍ਰਿਨ ਪਰਮਾਇਖ

ਲਾਟੁ ਨਰਾਜਛੰਦਾ॥ ਸੁਮੇਖਪੀਥਮੇਸੁਨਪ੍ਰਥਿਤਕੋਵਿਛਾਵਈ॥ ਇ
ਸੰਜੁਕਰਮਭੂਮੀਸੁਧਰਮਕੋਕਹਾਵਈ॥ ਪ੍ਰਸਿਧਨਾਂਹਿਕੋਲ
ਖੇਸਦਾਨੁਮੋਇਜਾਂਨਜੇ॥ ਪ੍ਰਥਿਤਹੇਤੁਏਕਮੇਖਪੀਥਕੀਪਛਾਨ
ਯੋ॥੪੯੪॥੩॥ ਸੀਸਾਰਇਸਥਿਤਜਾਂਤੇਪਨਿਹੋਇ॥ ਅਧਰ
ਮਪਦਾਰਥਭਾਖੇਸੋਇ॥ ਲੋਕਅਲੋਕਕੁਦਕਰਕੁਸਾ॥ ਦ੍ਰੋਬ
ਧਕਜਾਂਨੋਆਕਾਸ॥੪੯੫॥ ਭਵਮੇਬੰਧਜੀਵਹੈਜੇਤੇ॥ ਪ੍ਰਥ
ਮਅਕਾਸਲਹੈਨਰਤੇਤੇ॥ ਭਵਤੇਮੁਕਤਕੁਏਨਰਜੇਈ॥ ਦ੍ਰਿ
ਤੀਅਕਾਸਲਹੈਜਨਤੇਈ॥੪੯੬॥ ਕਰਣਪ੍ਰਥਿਤਆਸੁਦ

ਜਗਜਾਂਨਾ॥ ਸਮਦਮਾਦਿਸੰਬਰਪਹਿਚਾਂਨਾ॥ ਪੁੰਨਪਾਪਜਾਂਤੇਖਨ
 ਹੋਈ॥ ਨਿਰਜਰਰੂਪਪਛਾਨੈਜੋਈ॥ ੪੯੭॥ ਤਪਤਸਿਲਾਅੰਰ
 ਹਲਰੂਪਾ॥ ਪੁੰਨਪਾਪਨਾਸਕਅਨੂਪਾ॥ ਪਾਤੀਕਰਮਚਤੁਰਵਿ
 ਧਰਮੋ॥ ਤੁੰਕੋਰੂਪਪ੍ਰਗਟਜਗਪਯੋ॥ ੪੯੮॥ ਤਤ੍ਵਗਜਾਂਨਤੇਨਾਂ
 ਹੀਮੋਖਾ॥ ਮਾਹਿਵਿਪਰਯੋਭਰੀਦੇਖਾ॥ ਅਰਹਿੰਤਦਰਸਨਨਹਿ
 ਪ੍ਰਮਾਣਾ॥ ਬੰਧਨਕਰੇਸੁਕਿਹਬਿਧਹਾਂਲਾ॥ ੪੯੯॥ ਵਹੁਬਿਧਗ੍ਰੰ
 ਥਕਾਰਹੈਕੋਤੇ॥ ਤਿਨਦਿਖਲਾਏਮਾਰਗਜੇਤੇ॥ ਵਿਸੇਖਧਾਰਨਤੰ
 ਮੈਜੋਈ॥ ਨਾਂਹਿਕਦਾਚਿਤਹੋਏਜੋਈ॥ ੫੦੦॥ ਯਾਵਿਧਤੀਨਗਜਾਂ

ਨਜਿਨ ਜਾਏ ॥ ਪਾਤੀ ਕਰਮ ਤੀਨ ਤੇ ਗਾਏ ॥ ਮੇਖ ਪੰਥ ਕੀ ਜਿਧਾ ਬ੍ਰ
ਤਾਤਾਂ ਹੀ ਕੋ ਜੋ ਕਰੇ ਨਿਬ੍ਰਿਤਾ ॥ ੫੦੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਹੋ ਜੋਈ
॥ ਪਾਤੀ ਕਰਮ ਤੁਰੀ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਗਜਾਂ ਨਾ ਵਰਣੀ ਪਹਲੇ ਜਾਂ ਨਾ ਦ
ਰਸ ਨਾਂ ਬਰਣੀ ਦ੍ਰਿਤੀ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੫੦੨ ॥ ਮੋਹ ਨੀਨਾਂ ਮਤੀ ਸਰੋ
ਯੋ ॥ ਅੰਤਰਾਯ ਤੁਰੀ ਯਜਗ ਪਯੋ ॥ ਯਹਿ ਚਾਰ ਕੇ ਨਾਮ ਪਛਾ
ਨਾ ਸੇਯ ਪਾਤੁ ਤੇ ਪਾਤੀ ਜਾਨਾ ॥ ੫੦੩ ॥ ਜਾਂ ਨਨ ਯੋਗਤ ਰੂਪ
ਹਯੋ ॥ ਸੋ ਜਗਾਇ ਸੀ ਨਾਮ ਕਰ ਕਹੀਯੋ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਖਾ ਵਲੀ
ਰੂਪਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੋਰੁਪ ਰਮ ਅਨੂਪਾ ॥ ੫੦੪ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਦਿਖੇ ਵਾਸ ਮੁਹਿ ॥

ਏ॥ ਯਾਹਿਥੈਨਿਸਚੈਜਾਉਪਜਾਏ॥ ਸੋਭਕਰਮਉਤਮਪਰਿ ੧੦
 ਚਾਨੈ॥ ਯਾਹਿਥਿਖੋਕਛੁਬੁਦਨਜਾਨੈ॥ ੫੦੫॥ ਜੈਲੋਗਜਾਨ
 ਉਦੈਪਨਿਰੋਈ॥ ਤਿਲੋਜੀਵਨਸਾਧੇਜੈਈ॥ ਤੁਰੀਕਰਮਤੈਸੇਯ
 ਹਿਹਯੋ॥ ਨਾਮਚਹੁਕੋਇਉਕਰਕਹੀਯੋ॥ ੫੦੬॥ ਵੇਦਨੀਯ
 ਹਿਲੋਕਸਾਂਨਾਨਾਮਕਨਾਮਦ੍ਵਿਤੀਯਪਰਿਚੰਨਾਗੀਤਿਕਨਾਮ
 ਤੀਸਰੋਹਯੋ॥ ਆਯੁਖਨਾਮਤੁਰੀਕਾਪਯੋ॥ ੫੦੭॥ ਸ੍ਰੋਯਾਮਯ ੦
 ਤੀਚਾਰਕਰਮਾਇਹੀਪ੍ਰਗਟਨਹੀਕੀਜੇਕੁਰਮਾ॥ ਸੀਸਾਰਸਾਂਹਿਤੂ
 ਬਨੈਜੈਈ॥ ਬੀਧਪਦਾਰਥਜਾਨੈਸੋਈ॥ ੫੦੮॥ ਨਸ੍ਰੁਭਏਜਾਕੇਸੁ

ਕਲੇਸਾ॥ ਤਾਂ ਕੀਵਾਸ ਨਰਹੀ ਨਲੇਸਾ॥ ਅਨਵਰਦੁਪ ਨਗਜਾਂ ਨਸ
 ਰੂਪਾ॥ ਸੁਖ ਕੀ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਪਾ॥ ੪੦੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਤਮ ਉਪਰਿ ਜਾ
 ਵੈ॥ ਆਲੋਕ ਕਾ ਮਕਾਸ ਰਿਪਵੈ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਇਸ ਥਿਤ ਹੋ ਨ ਜੈਈ॥ ਮ
 ਖਪਦਾਰ ਬਜਾਂ ਨ ਜੈਈ॥ ੪੦੭॥ ਅੰਰ ਕਹੇ ਪਨਿ ਅੰਰ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਸੋ
 ਮੈ ਕਹੈ ਸਗਲ ਬਿਸਥਾਗਾ॥ ਧਰਮਾ ਧਰਮ ਬਾਂਧ ਜੈਈ॥ ਸੀਸਾਰਮਾਂ
 ਹਿਨ ਰੂਥੇ ਜੈਈ॥ ੪੦੮॥ ਤਤ੍ਵ ਗਜਾਂ ਨ ਜਾਂਹਿ ਕਹੈਈ॥ ਧਰਮਾ ਧ
 ਰਮ ਦੇਯੋ ਦੁਖੈਈ॥ ਤੂ ਬਕ ਜਲਾਗਾ ਧਕੇਤਲੋ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਪਾਥਰ
 ਹੋਵੈ ਗਲੋ॥ ੪੦੯॥ ਗਲ ਤੇ ਦੁਦਜਾਇ ਦੁਜ ਬਯੀ॥ ਉਰਧ ਤੂ ਬਕ

ਜਾਵੇਤਬਹੀ॥ ਤਿਉਹੀਜੀਵਉਰਪਕੋਜਾਵੇ॥ ਸਦਾਨਿਰੰਤਰਿਨਹਿ ੧੭
ਠਹਰਾਵੇ॥ ੪੧੩॥ ਐਸਮੋਖਵਤਾਵੈਅੰਗ॥ ਸਦਾਗਮਨਨਹਿਪ
ਸੇਠੰਗ॥ ਪੂਰਬਕਹੇਪਦਾਰਥਜੇਤੇ॥ ਅਨੈਕਾਂਤਰਹਹਿਜਿਉਤੇਤੇ
੪੧੪॥ ਏਕਏਕਵਸਤਹੈਜੋਈ॥ ਸਪਤਪ੍ਰਕਾਰਕਹੀਜੈਸੋਈ॥
ਸਪਤਭੰਗੀਨਜਪਗਮਉਦਾਗ॥ ਸਾਧੇਸਪਤਸਪਤਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੪੧
੫॥ ਜੋਏਕਾਂਤਵਸਤੁਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਸਦਾਸਤੁਜਾਸਤਾਨਾਂਹੀ॥ ਸ
ਰਬੜਸਰਬਰੂਪਕਰਹੋਈ॥ ਗੰਨਅੰਦਾਂਨਕਰੇਨਹਿਕੋਈ॥ ੪੧੬
॥ ਹੈਨਾਂਹੀਨਹਿਕੋਇਵਤਾਵੇ॥ ਤਾਂਬਿਨਜਨਬਖਸਵਹਾਰਹਜਾਵੇ॥ ਅ

ਨੈਕਾਂਤਕਰਅੰਗੀਕਾਰ॥ਮਾਂਨਵਸਾਧੇਸਭੁਬਿਜਵਹਾਰ॥੫੯੭
॥ਕਹੁੰਕਣਾਚਿਤਹੋਵੈਕੋਈ॥ਹਾਂਨਅਦਾਂਹੋਇਤਬਦਈਅੰਯੋ
ਸੇਜੈਨਇਗੀਬਰਭੁਨੇ॥ਦੂਖਲਗਾਨਤੇਬੁਧਨਹਿਗਨੇ॥੫੯੮॥
ਏਕਅਰਥਨਹਿਸੰਪਤਪ੍ਰਕਾਰ॥ਹਿਵੇਕਦੇਕਰੋਨਿਰਧਾਰ॥ਵਿਰੁੱ
ਧਧਰਮਏਕਕੇਮਾਂਹੀ॥ਕਰੇਪ੍ਰਵੇਸਸੁਦੇਖਜੋਨਾਂਹੀ॥੫੯੯॥ਜੈ
ਵਿਰੁੱਧਏਕਕੇਮਾਂਹੀ॥ਕਰੇਪ੍ਰਵੇਸਦੈਰੀਭਰਨਾਂਹੀ॥ਤੀਵਿਰੁੱਧ
ਭਵਭੀਤਰਜੇਈ॥ਦਯੋਤਿਲਾਜਲਨਾਸਯੋਜੇਈ॥੬੦॥ਸੀ
ਰਭਿਸਨਏਕਹਿਮਹਿਹੋਇ॥ਵਿਰੋਧੀਤਾਂਹਿਕਰੇਨਹੀਕੋਇ॥੬੧॥

ਕਕੋਜੇਸੀਤਬਖਾਂਨੇ॥ ਕੂਤੀਤਹਿਨਕੋਊਠਾਂਨੇ॥ ੫੨੧॥ ਹੈਅਰ
 ਨਾਂਹੀਧਰਮ॥ ਵਿਰੁੱਧਾ॥ ਯੰਦਪਕਲਪਤਭੁੰਦਪ੍ਰਸਿੰਧਾ॥ ਧਰ
 ਮੀਏਕਰੂਪਤਹਹਯੋ॥ ਨਿਰਾਧਾਰਨਹਿਕਲਪਤਪਯੋ॥ ੫੨੨॥
 ॥ ਜੋਹਯੋਨਿਜਾਤਮਰੂਪਾ॥ ਸੋਅਸਤ੍ਰਜਨਹਿਸਤ੍ਰਜਸਰੂਪਾ॥
 ਜੋਤਕੋਅਸਤ੍ਰਜਵਤਾਵੈ॥ ਹੋਇਅਸਤ੍ਰਜਨਸਤ੍ਰਜਨਗਾਵੈ॥
 ੫੨੩॥ ਬ੍ਰਜਦਹਾਰਕਜਗਰੂਪਹੈਜੋਈ॥ ਨਾਂਹਿਅਸਤ੍ਰਜਸਤ੍ਰ
 ਪ੍ਰਨਿਸੋਈ॥ ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨਬ੍ਰਹਮੰਕਰਸੰਤਾਹਯੋ॥ ਸ੍ਵੇਤੋਨਸਤਾਤਾਂ
 ਕੀਪਯੋ॥ ੫੨੪॥ ਨਿਨੁਜੇਹਯੋਜਗਸਤ੍ਰਜਸਰੂਪਾ॥ ਅਨੈਕਾਂਤ

ਨਹਿਤਾਂ ਕੋ ਰੂਪਾ ਕੋਈ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਜਗਹ ਯੋ। ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਕੋ ਨਹੀਯ
 ਯੋ। ੨੫॥ ਯਾਹਿ ਜੋ ਦੈ ਬਿਧ ਕੋ ਬਿਜਵਹਾਰਾ। ਦੀਨੋ ਤੇ ਸਗਲੇ
 ਨਿਰਵਾਰਾ। ਸਤਰੂਪੁ ਰੁਵਭੀ ਤਰਜੇਈ॥ ਸਰਬੰਠ ਰਸਰਬਾ
 ਤਮ ਸੇਈ॥ ੨੬॥ ਯਾਂਹਿ ਅਸੀ ਕਾਤੇਰੀ ਜੇਈ॥ ਅਤਸੈ ਤੁਛਨ
 ਮਾਂ ਨੈ ਕੋਈ॥ ਬਜਵਹਾਰ ਕਸਤੁ ਜਨ ਸਿਸੇਲੇਸਾ। ਦੇਸ ਕਾ ਲ
 ਸੰਬੰਧ ਵਿਸੇਖਾ॥ ੨੭॥ ਪ੍ਰਛਿਨ ਰੂਪ ਕਾਰਿ ਕੋ ਜਗਦਾਹੈ॥ ਯਾਂਤੇ
 ਤੇ ਦੰਨ ਨਿਰਵਾਰੈ॥ ਪ੍ਰਛਿਨ ਵਸਤ ਜਿਹ ਠੰ ਰੋਹੈ॥ ਈਹਾਂ ਹੋਰ
 ਖੇਸਰੁ ਕੋਈ॥ ੨੮॥ ਅਰੁ ਪਾਨਿ ਨਾਂਹਿ ਜਹਾਂ ਵਹੁਹੈਈ॥ ਈਹਾਂ

ਨਹਿ ਰੁਖੇ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਗ ਜੋਈ॥ ਨਭ ਜਿ
 ਉਸਰ ਬਠੈ ਰਮੈ ਸੋਈ॥ ੫੨੯॥ ਪਰ ਛਿਨ ਰੂਪ ਵਸਤੁ ਹੋ ਜੋਈ॥
 ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਨਹਿ ਸੀਸੇ ਕੋਈ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਦੇ ਸਰਬ ਬਖਸ਼ਵਾਰਾ ਜਿ
 ਤੈ ਕਹਿਯੋ ਦੇਇ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੫੩੦॥ ਅਰਪੁ ਮਾਰ ਬਵਿਸ ਨਿਹਾਰੇ
 ॥ ਜਗਤ ਰਹੇ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਗਤ ਨਹੀ ਅਬ
 ਜਾਂਤੇ॥ ਅਨੈ ਕਾਂਤ ਸਾਧੇ ਅਬ ਕਾਂਤੇ॥ ੫੩੧॥ ਏਕ ਏਕ ਵਸਤੁ ਹੋ
 ਜੋਈ॥ ਜੋ ਪੁਨਿ ਸਪਤ ਸਪਤ ਵਿਧ ਹੋਈ॥ ਵਿਰੋਧੀ ਸਗਲ ਪ
 ਰਸ ਪਰਹਯੋ॥ ਤੇ ਸਗਲੇ ਏਕ ਹਿਮ ਹਿਪਯੋ॥ ੫੩੨॥ ਜੋ ਪਦਾ

੭੩

ਰਬਤੈਦਿਖਲਾਏ॥ ਦੂਖਣਤੰਮੈਆਪਲਗਾਏ॥ ਸਪਤਬਿਧਾ
 ਤਾਮੈਹੈਜੋਈ॥ ਅਨੈਕਤਪਾਹਿਚੰਨਜੋਈ॥ ੫੩੩॥ ਇਸਾਪ
 ਤਿਨਦੂਖਨਕੋਈ॥ ਯਾਦਿਧਕਹਨਨਤੁਮਤੇਹੋਈ॥ ਸਪਤਕ੍ਰਿ
 ਆਕਾਰੋਇਬਿਧਾਤਾ॥ ਹਰਿਅਨੰਤਨਤੇਅਵਸਾਤਾ॥ ੫੩੪॥
 ॥ ਸਪਤਪ੍ਰਤਿਗਯਾਹੋਇਬਿਰਧਾ॥ ਐਸੇਪ੍ਰਗਟਪਿਖੋਓਰਸ
 ਧਾ॥ ਜੀਵਅਜੀਵਹੋਇਜਬਜਾਇ॥ ਅਜੀਵਜੀਵਕਰਨਾਮ
 ਕਹਾਇ॥ ੫੩੫॥ ਸਯਾਦਸਤਿਯਾਹਿਵਾਦਤੁਮਾਰੋ॥ ਸਪਤਭੁ
 ਗੀਜਿਹਨਾਮਓਚਾਰੋ॥ ਸੋਅਬਤੇਮਤਭੀਤਰਆਇਓ॥ ਤੇਜਿ

ਧਾਂਤਕੋਨਿਯਮਉਠਾਯੋ॥੫੩੬॥ਯੋਯਹਿਜੀਵਜੀਵਹੀ ੭੪
ਤੋਈ॥ਅੰਬਪਰਕਾਰਨਮਾਂਨੋਕੋਈ॥ਤੋਏਕਾਂਤਵਾਦਯਹਿ
ਆਯੋ॥ਅਨੈਕਾਂਤਤੋਦੂਰਵਹਾਯੋ॥੫੩੭॥੬॥ਜੇਮੇਸੇਨ
ਹਿਮਾਨਿਯੋਨਿਜਮਤਉਤਮਮਾਂਨਾ॥ਤੋਉਤਮਤਾਤਿਹਸੁਨੋਕ
ਰੇਸਗਲਕਹਾਂਨਾ॥੫੩੮॥੭॥ਅਨੈਕਾਂਤਹੀਰੂਪਬਖਾਂਨੇ
॥ਪ੍ਰਵਿਰਤਨਿਬ੍ਰਿਤਹੋਇਤਬਹਾਂਨੇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਾਮਰਥਕਹਿ
ਇਅਨੇਮਾ॥ਅਨੈਕਾਂਤਮੇਵਨੇਨਨੇਮਾ॥੫੩੯॥ਅਵਿਸ਼ਵਸਤੋ
ਸਿਖਯਨਪੜ੍ਹੇ॥ਸੋਅਬਜਾਇਗਰਤਮੇਪੜ੍ਹੇ॥ਨਾਂਹਿਤੋਸਾਸ

ੜਕੀਗਤਿਐਸੀ॥ਹਿਦੈਸਗਲਲੋਕਗਤਿਤੇਸੀ॥੫੪੦॥ਕੇ
ਈਕਹੂੰਪ੍ਰਬਿਤੇਨਾਂਹੀ॥ਅਵਿਸ੍ਵਾਸਸਗਲਮਨਮਾਂਹੀ॥ਕਿਈ
ਕਹੂੰਪ੍ਰਬਿਤੇਜਬਹੀ॥ਅਨਰਥਲਹੇਤਾਂਤੇਵਹੁਤਬਹੀ॥੫੪੧॥
੧॥ਧਰਮਾਧਰਮਤਾਫਲਹਿਅਨੇਮਾ॥ਤਾਂਕੇਜਾਂਤੇਕਹੈਨਨੇਮਾ॥
ਇਸਦੇਵਕੈਪ੍ਰਜਨਜਾਇ॥ਗੁਯਕਰਸਿੰਘਲਯੇਵਹੁਖਾਯ
੫੪੨॥ਭੋਜਨਸਗਮੈਕਰੈਨਕੋਈ॥ਮਰਦਕਾਰਲੁਸੋਨਿਹ
ਬੇਹੋਈ॥ਵਿਖਕੋਤ੍ਰਿਪ੍ਰਤਹੇਤਸੀਨਮਾਂਨਾ॥ਭੋਜਨਕਰੈਹੋਗਤ
ਪ੍ਰਾਨ॥੫੪੩॥ਜਲਕੋਪਾਨਕਰੈਨਹਿਕੋਈ॥ਦਾਹਹੇਤੁਜਾਨੇ

ਰਹੰਦੀ॥ ਸਿੰਘ ਦਸਸਾ ਸੁਨ ਜਗਤ ਹੁਇ ਗਯੋ॥ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ
 ਕਜਨ ਕੁਯੋ॥ ੫੪੪॥ ਅਨੈ ਕਾਂਤ ਕਰ ਅੰਗਿ ਕਾਰਾ॥ ਸਾ
 ਧੇ ਸਗਲ ਲੋਕ ਬਯੋ ਵਹਾਰਾ॥ ਸਿਵ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਇ ਅਵਗਯੋ॥
 ਬਿਜ ਵਹਾਰ ਸੁਨ ਜਲੋ ਕਸ ਕੁਯੋ॥ ੫੪੫॥ ਅਰੁ ਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ
 ਸਿੰਧ ਗਯਾਂ ਨਾ॥ ਸਿਸਯ ਹੋਨ ਹਿਸਿ ਸੁਯਮਾਂ ਨਾ॥ ਇਕ ਧਰਮੀ ਮੈਧ
 ਰਮਾ ਵਿਹੁੰਧਾ॥ ਰੁਸੈ ਸੈ ਸੈ ਰੂਪ ਪ੍ਰਸਿੰਧਾ॥ ੫੪੬॥ ਸਥਾਨੁ ਕ੍ਰਿਧ
 ਯਹਿ ਮਾਂਨ ਵਹਯੋ॥ ਜੈ ਸੋਯ ਹਿਤੈ ਸੋਯ ਪਯੋ॥ ਅਰੁ ਰੁਵ ਪੁਰਬ
 ਮੁਕਤੋ ਜੇਈ॥ ਅਗ੍ਰਿ ਤਾ ਹਿਸ ਗਲਾ ਮਬ ਤੇਈ॥ ੫੪੭॥ ਬਿਧ

ਨਪਾਇਲਹੋਦੁਖਭਾਰੇ॥ ਅਨੈਕਾਂਤਮਤਗਹੋਵਿਚਾਰੇ॥ ਸਾਸ
ੜਉਪਾਇਬਿਨਾਸਭੁਮੇਖਾ॥ ਹਵੈਯਾਂਮੈਕਛੁਨਦੇਖਾ॥ ੫੪੮
॥ ਸਾਸੜਉਪਾਇਕਰੇਜੇਕੋਈ॥ ਤਾਂਤੇਤਾਂਕੋਬੰਧਨਹੋਈ॥ ਜੇਨ
ਕਹਿਓਪ੍ਰਮਾਣੁਵਾਦਾ॥ ਧਰਮਾਧਰਮਾਦਿਕਪ੍ਰਵਾਦਾ॥ ੫੪੯
॥ ਅਨੈਕਾਂਤਕਹਤਿਨਹੀਹਨੇ॥ ਭ੍ਰਿੰਨਨਦੁਖਨਤਾਂਮੈਗਨੇ॥ ਮ
ਦਮਤਾਰੁਵਮੈਜਿਉਬੋਲੈ॥ ਮਿਥਿਆਸਰਬਨਤਤਵਿਰੋਲੈ॥
੫੫੦॥ ਅਰਗ੍ਹਾਹਿਜਾਂਕੋਕਰੇਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਸਿਖਨਿਕਰੇਯਥਾਬਜ
ਪਵੇਸਾ॥ ਭਿਉਜੈਨੀਸਿਧਾਂਤਵਖਾਂਨੇ॥ ਉਤਮਜਨਨਹੀਕੋਈਮੰਨੇ॥

॥ ५५ ॥ ਉਤਮ ਤਜਾਗ ਕਰੇ ਮਤ ਜੇਈ ॥ ਸੇ ਅਰਥੀ ਤਿਹ ਗਹੇ ਨ ॥ ੧੬ ॥
 ਕੇਈ ॥ ਸੇ ਪਉਕਤ ਮੇਰਾ ਖਜੇ ਜੇਈ ॥ ਜੇਨ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ ਯੇਅ
 ਵਸੇਈ ॥ ५५ ॥ ਪ੍ਰਲਾਮੀ ਨਿਤ ਜਬ ਖਾਂ ਨ ਜੇਈ ॥ ਸੁਖ ਮਥੁ
 ਲਲਖੇ ਸੁਖੇਈ ॥ ਭ੍ਰਿਨਾ ਭ੍ਰਿਨ ਜੀਵ ਕੇ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਾਰਣ ਕਹੇ ਬ
 ਨੇ ਸੇ ਨਾਂਹੀ ॥ ५५ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਲਾਮੀ ਕਾਰਣ ਹੋਈ ॥ ਖੀਰ ਸਮਾਂ ਨ
 ਮਰੇਗੇ ਸੇਈ ॥ ਨਿਤ ਜਬ ਚਨਤਾ ਭ੍ਰਿਤ ਰਜੇ ਹੈ ॥ ਉਨ ਮਤ ਪ੍ਰਲ
 ਪਬਰੇ ਬਰੇ ਹੈ ॥ ५५ ॥ ਜੀਵ ਆਭ੍ਰਿਨ ਵਖਾਂ ਨ ਜੇਈ ॥ ਕਿ
 ਚਤਰਾ ਨ ਪਛਾਂ ਨੇ ਸੇਈ ॥ ਸੁਖ ਮਥੁ ਲਲਖੇ ਗਲ ਨ ਹਿਜਾਂ ਨੇ ॥

ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਕਾਰ ਲਤਾਂ ਹਿ ਬਖਾਨੇ॥ ੫੫੫॥ ਭੁੰਨ ਜੀਵ ਤੇ ਹਯੇ
 ਜੇਈ॥ ਅਦ ਜਿਉ ਹੋਇ ਅਚੇਤ ਨ ਜੇਈ॥ ਉਕਤ ਦੇਖ ਗਲ ਤੇ
 ਲਹਿਤਾਸਾ॥ ਜੈਨ ਮਤੈ ਸਭੁ ਭੁਯੋ ਨਿਰਾਸਾ॥ ੫੫੬॥ ੬॥ ਜੈਨੀ
 ਮਤੈ ਨਿਰਾਸਾ ਪਿਖ ਕਹੇ ਮਿਮਾਸਕ ਆਯਾ॥ ਹੇਤੁ ਨਿਖਲ ਸੀਸ
 ਰੱਕਸੈ ਸੁਨਿ ਜੇ ਚਿਤ ਲਾਯਾ॥ ੫੫੭॥ ੭॥ ਸਰਬ ਗਈ ਸਮ
 ਹਿ ਨਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇਤੁ ਨ ਜੋ ਪਹ ਚਾਨਾ॥ ਸੁਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕ੍ਰਿਅਾ ਭੁ
 ਵਗਾਵੈ॥ ਸਿਧ ਅਰਥ ਮੇਮਾਨ ਨ ਪਾਵੈ॥ ੫੫੮॥ ਕਾਰ ਯਯ
 ਕਤਿ ਅਰਥ ਭੁਵ ਜੇਈ॥ ਸਬਦ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਲਤਾਂ ਹਿ ਮੇਰੇਈ॥ ਅਦ

ਮਾਂਨਯੋ ਬਿਧਿ ਚਾਰੇ ॥ ਬਾਲ ਕਤਾਂ ਫਿਗ ਖਰੋ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੫੫ ७੭

ਮਧਜ ਬਿਧਿ ਘਟ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਬਾਲ ਕਮਨ ਐਸੇ ਆਯੋ

॥ ਘਟ ਨਯ ਨ ਕਾਰਯ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਤਾਂ ਹੁੰ ਸਗਲਾਂ ਨ ਸਾਧਯ

ਨਿਜੋਈ ॥ ੫੬ ॥ ਹਿਤ ਨ ਅੰਗ ਜਾਂ ਨ ਕੋ ਕੋਈ ॥ ਸਬ ਦਹੇਤ

ਪਹਿਚਾਂ ਨੋ ਜੋਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਭੁਯੋ ਸਕਤ ਕੋ ਗਯਾਂ ਨ ॥ ਸਿਧ ਅਰਥ

ਮੇ ਭੁਯੋ ਨ ਭੁੰਨ ॥ ੫੭ ॥ ਕਹੁੰ ਸਰਬ ਗਯ ਸਬ ਦੁਇ ਚਾ ਕੋ ॥ ਬਾਗਯੋ

ਨ ਸਮ ਸੋ ਨਿਰਧਾ ਕਿੰਜੋ ॥ ਵਾਰੰਧੋ ਨ ਉਪਾਸੇ ਜੋਈ ॥ ਉਤ ਮਛਲ ਭਵ ॥

ਦੈਸੋਈ ॥ ਸੁਤੇਈ ਸਨ ਕਾਰਨ ਯੋ ॥ ਕਾਰਨ ਅੰਗ ਜਗਤ ਕੋ ਪਯੋ ॥

ਜੀਵਾਮਦ੍ਰਿਸ਼ਤਮਾਂਲੁਦੇਈ॥ ਯਥਾਯੋਗਕੁਵਕਰਣਦੇਈ॥
੬੩॥ ਇਤਮੀਮਾਸਿਕਵੈਨਉਚਾਰੇ॥ ਸੋਅਸਤਿਨਹਿਸਾਰਵ
ਚਾਰੇ॥ ਯਹਿਸ੍ਰਬਗ੍ਯਸਰਬਵਿਤਹਯੋ॥ ਗ੍ਯਾਂਨਮਈਜਾਂ
ਕੇਤਪਪਯੋ॥ ੫ ੬੪॥ ਇਤਯਾਦਿਕਸ੍ਰੁਤਹਯੋਜੇਤੀ॥ ਈ
ਸ੍ਵਰਮਹਿਪ੍ਰਮਾਂਲੁਸੁਤੇਤੀ॥ ਵੇਦਬਖਾਂਨੇਕ੍ਰਿਅਪ੍ਰਧਾਂਨ॥ ਸਿਧ
ਈਸੰਮੇਨ੍ਹਹਿਪ੍ਰਮਾਂਨ॥ ੫ ੬੫॥ ਅੰਮੇਸੰਮਤ੍ਤਮਾਰੰਜਈ॥ ਕਰੰ
ਨਿਰਾਸਸੁਨੇਅਵਸੇਈ॥ ਘਟਮਾਂਨੇਜਿਉਯਹਿਪ੍ਰਮਾਂਨ॥ ਸਿ
ਧਅਰਥਮਹਿਤਿਉਪਹਿਚਾਂਨ॥ ੫ ੬੬॥ ਸਾਬਦਬੋਧਜਾਂਹਿ

ਤੇਜੈਸੇ ਸਿਧਾਮਰਥਮੈ ਹੋਵੈ ਤੈਸੇ ਨੰਨੁ ਕਿਹੈ ਰਸੁ ਤੇ ਹਿਨਿ
ਹਾਰਯੋ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਮੈ ਮਾਂ ਨ ਉਚਾਰਯੋ ॥ **੫੬੦** ॥ ਉਤਰ ਕਹੈ ਸੁ
ਨੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਮੇਸੀ ਠੋਰ ਸੁਦਯੋ ਦਿਖਾਈ ॥ ਕਾਰਯਤ ਹਾਂ
ਕਦਾ ਚਿਤੁ ਨਾਂਹੀ ॥ ਸਬਦ ਪ੍ਰਮਾਂਣ ਆਹਿਤਾ ਮਾਂਹੀ ॥ **੫੬੧** ॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਰਪੁਤ ਭੁਜੇ ਭਵ ਮੰਡਿ ਨ ਬੀਸ ਵਧਾਵਨ ਕਾਰ
ਵਸੇਈ ॥ ਹੇ ਨ੍ਰਿਪ ਆਹਿ ਸੁਤਾ ਤੁਮਰੀ ਭਵ ਗਾਰਬ ਗਹੇ ਕੁਲ
ਰੀਤ ਸੁਖੇਈ ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯੋ ਮੁਖ ਪ੍ਰਰਬ ਬਹੁਰ ਮਲੀਨ ਭ
ਯੋ ਦੁਖ ਜੇਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਲੋਕਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਨਿਸਿਧ ਪ੍ਰਮਾਂ

ਫਤਥਾਸ੍ਰਤਿਹੋਈ॥੫੬੯॥ੳ॥ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਏਕਤਜੋਈ
॥ਆਗੇਪ੍ਰਗਟਕਰੇਗੋਜੋਈ॥ਸੋਖਨਨਿਤਜਸਿਪਹਿਚੰ
ਨਾਯੋਹੀਤਾਂਮੈਵੇਦਪ੍ਰਮਾਂਨ॥੫੭੦॥ਬਾਗਧੇਨਸਮਭੁਖ
ਨਜੋਈ॥ਤੁੰਤੇਅਹੇਅਸੀਗਤਜੋਈ॥ਸ੍ਵਰਥਮਾਂਹਿਨਬਾ
ਧਕਕੋਈ॥ਉਪਾਸਨਪਰਕਦੁਕੈਸੇਹੋਈ॥੫੭੧॥ਈਸ੍ਵ
ਰਮਾਂਹਿਵੇਦਪ੍ਰਮਾਂਨ॥ਏਕਕਹਿਯੋਦੂਸਰਅਨੁਮਾਂਨ॥ਹੋਇ
ਬਿਚਿਤ੍ਰਕਾਰਯਜੋਈ॥ਤਥਾਰਯਾਂਨਮਤਸਾਧਯਜੁਸਜੋਈ
੫੭੨॥ਵਿਚਿਤ੍ਰਕਾਰਯਤ੍ਰਹੇਤੁਓਰਮਾਂਨੋ॥ਵਿਸ਼ਾਂਤਵਿਚ

ਤਸਦਮਪਛਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਮਾਨਉਤਿਸਵੇਦਨਿਜਗਾਯੋ॥ ਅਕੁਮਨੁਮ ० ੭੯
 ਨਪ੍ਰਗਦਦਿਖਲਾਯੋ॥ ੫੭੩॥ ਨਿਰਜਰਪਿਯਾਰੇਈਸ੍ਵਰਜੇਈ॥
 ਯਾਂਦਿਧਸਿਧਪਛਾਨੈਜੇਈ॥ ਕਾਰਣਤਾਂਤੇਹੈਵੈਜੇਈ॥ ਤੇਰੇਕਹੇ
 ਨਕਾਰਦੁਦੇਈ॥ ੫੭੪॥ ੬॥ ਜਹਾਂਨੈਯਾਯਿਕਮਤਹਨੇਵਹੁਦ੍ਰਿ
 ਧਜੁਗਤਉਦਾਗ॥ ਅਦ੍ਰਿਸ੍ਟਪ੍ਰਮਾਣੂਦੇਨਮੈਜੇਈਲੇਹੁਦਿਚਗ॥
 ੫੭੫॥ ੭॥ ਯੈਮੀਮਾਸਿਕਮਤਹਨਿਵਾਕ੍ਰੋ॥ ਕਰਸਿਖੇਪਨਵ
 ਹੁਦਿਸਤਾਕਿਜੋ॥ ਅਬਖਾਨਿਅਵਰਕਹੇਮਤਜੇਈ॥ ਸੋਜੁਨਿਯੇਰੁ ०
 ਖੈਅਵਸੇਈ॥ ੫੭੬॥ ਕਿਚਤਬ੍ਰਹਮਾਹੇਤਬਤਾਵੇ॥ ਸੁਤਿਸੰਸ੍ਰਿਤ

ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਿਖਲਾਵੈ॥ ਹਿਰੰਨਗਰ ਕੁਸਮ ਵਰਤਤ ਕਯੋ॥ ਕੂਤਾ ਤੀ
ਜਗਤਾ ਨਿਰਮਲੋ॥ ੫੭੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੀ ਕਹੈ ਨਿਰਣੀਤਾ॥ ਜਗ
ਕਾਰਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਰ ਚੀਤਾ॥ ਕੂਤਾ ਕਾ ਕਰਤਾ ਨਿਜ ਆਦਾ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਾਂ ਅਗੋਰ ਹੇ ਅਨਾਦਾ॥ ੫੭੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਤ ਹੇਤ ਵਤਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸੇਕੋ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਦੂਖ ਨ ਦੇਹ ਸੀਨ ਯਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਮਾ
ਸ ਨਿਜ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੀ॥ ੫੭੯॥ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਤਾਇ ਹੁ
ਯੋ॥ ਤੈ ਸ੍ਰੀ ਅੰਰ ਨਹੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਪਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਜਾਂ ਨੇ ਉਪਜਾਯੋ
ਨਿਖਿਲ ਬੇਦ ਪ੍ਰਨਿਜਾ ਹਿਠਾਯੋ॥ ੫੮੦॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੀ ਅੰਰ

ਪੁਨਿਹਯੋ॥ ਜਾਂਕੀਗਤਿਨਹਿਅੰਰੇਪਯੋ॥ ਤੈਦਿਖਲਾਈਸਿੰ ੮੦
ਮ੍ਰਿਤਜੇਈ॥ ਤਾਪ੍ਰਥਮਾਂਸਨਦੇਖਯੋਕੋਈ॥ ੫੮੧॥ ਪ੍ਰਥਮ
ਸਰੀਰੀਬ੍ਰਹਮਾਹਯੋ॥ ਪੁਰਖਨਾਂਮਕਰਸੋਜਗਕਯੋ॥ ਤਾਂ
ਕੇਪ੍ਰਥਮਭਾਗਾਇਹਕਯੋ॥ ਸਿਹੈਜੀਵਨਸੀਸੇਰਯੋ॥ ੫੮੨
॥ ਪਰਾਰਧਦੁਯਤਾਂਕੀਹੈਆਉ॥ ਯਾਂਤੇਭੀਵਹੁਜੀਵਸੁਭਵ
॥ ਸਮਵਰਤਤਮ੍ਰਕੁਰਤਾਆਇ॥ ਉਤਰਕਾਰਯਕਰਨ
ਅਨਾਦਾ॥ ੫੮੩॥ ਨਨ੍ਹਵੇਦਵਿਰੁੱਪਵਾਦਹੈਜੇਤੇ॥ ਕਰੰਨਿਰ
ਸਯਾਂਹਿਮੇਤੇਤੇ॥ ਯਾਂਵਿਧਅਹੇਪ੍ਰਤਗਯਾਥਾਰੀ॥ ਸਿਅਬਕਾਹੇ

ਤੰਗਿਬਿਸਾਗੀ॥ ੫੮੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿਕਹੈਰੰਨਗ੍ਰੰਥੁਪੈਜੇਈ॥ ਬੈਦਿ
ਕੰਦਨਪਛਾਨੇਤੇਈ॥ ਤਾਂਕੋਮਤਾਅਬਤੋਹਿਨਿਵਾਰਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਪੁਰਬ
ਬਚਨਵਿਸਾਕਯੋ॥ ੫੮੫॥ ਸਤਨਾਨਾਨੀਵੈਦਕਦੇਈ॥ ਨਾਂਹਿਅ
ਵੈਦਿਕਭਾਖੇਕਈ॥ ਵੈਦਿਕਅੰਸਤਾਂਹਿਕੀਜੇਤੀ॥ ਨਾਂਹਿਨਿਖੇ
ਧੀਯਾਂਮੇਤੇਤੀ॥ ੫੮੬॥ ਯਾਗਸ੍ਵਰਗੀਦੰਨੋਰੁਵਜੇਈ॥ ਸਾਧ
ਕਸਾਧਨਾਨਾਨੇਤੇਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਰਲੁਫੈਜੇਈ॥ ਜੋਊਤਰ
ਕਾਰਜਕਹਈ॥ ੫੮੭॥ ਸੋਹਮਨਾਂਹਿਨਿਵਾਰਨਕਰਯੋ॥ ਮਿ
ਥਾਕਾਹਿਉਲੰਕੁਉਚਰਿਯੋ॥ ਵੇਦਵਿਰੁੱਪਅੰਸਥੀਜੇਤੀ॥ ਵ

ਗੀਨਿਖੇਧੀਲਾਂਮੇਤੇਤੀ॥ ੫੮੮॥ ਯਾਦਿਧਵਾਦਵਿਰਧੀਜੇਤੇ॥ ੮੧
ਸੁਧੀਨਿਖੇਧਕਰੇਸਰੁਤੇਤੇ॥ ਯਾਦਿਧਵਾਦੀਕਰੇਨਿਗਸਾ॥ ਅ
ਬਵੈਦਕਮਤਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੫੮੯॥ ਮਾਯਾਸਬਲਬ੍ਰਹ
ਮਹੈਜੈਈ॥ ਸਰੁਪ੍ਰਪੰਚਉਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਨਿਨੁਬ੍ਰਹਮਾਮਸੀਗਨ
ਕਾਰਲਹੋਈ॥ ਨਿਗਵਿਕਾਰਜਾਂਤੇਹੈਸੋਈ॥ ੫੯੦॥ ਮਾਯਾਸਿ
ਗਜੇਤਾਮੈਕਹੋ॥ ਅਸੀਗਾਇਕਸਰੁਲਖਲਦਹੋ॥ ਲਖਲਦ
ਹੋਨਕਾਰਲਖਨਿਹੈ॥ ਏਕਪ੍ਰਕਾਰਨਵਹੁਦਿਧਜਨਹੈ॥ ੫੯੧॥
१॥ ਜਾਂਤੇਏਕਰੂਪਹੈਜੈਈ॥ ਵਹੁਦਿਧਕਿਉਉਪਜਾਵੈਸੋਈ॥

ਸੁਕਲਤੰਤਰਵਭੀਤਰਜਗਾਂ॥ ਸੁਕਲੋਪਦਉਪਜਾਵੇਤਗਾਂ॥
੫੯੨॥ ਕਾਰਯਵਹੁਰਸਦੁੰਹਈ॥ ਸਕਤਵਸਿਸੁਸਦਾ
ਰੇਸੇਈ॥ ਸਕਤਿਨਿਰਾਸੈਕਉਨਹਯੋ॥ ਜਿਨਜਨਸੈਕਾਹੂਕੀ
ਪਯੋ॥ ੫੯੩॥ ਕਦਾਚਿਤਕਾਰਯਜਾਂਕਰਹੋਈ॥ ਅਸਸਹਿ
ਕਾਰੀਭਾਖੋਕੋਈ॥ ਸੋਉਪਕਾਰਜਨੇਕੇਨਾਂਹੀ॥ ਫਿਤੀਯਪ
ਖਤਿਹੰਮਾਂਨੋਕਾਹੀ॥ ੫੯੪॥ ਕਾਰਲਮਾਂਹਿਉਪਕਾਰਅਧਾਂ
ਨਾਪ੍ਰਥਮਪਖਕੂਟਸੁਗਹਾਂਨਾ॥ ਸਤ੍ਰਯੁਪਾਯੋਕਾਰਜਜੇਈ
॥ ਨਾਹਿਅਸਤ੍ਰਯੋਇਅਵਸੇਈ॥ ੫੯੫॥ ਸਤ੍ਰਯੁਨਿਖੇਪਨ

ਕਰਿਹੈਬੁਝੀ॥ ਤਾਂਹਿਨਿਖੇਧਕਹੋਕਿਉਹੋਈ॥ ਨੇਤਨੇਤਯਹਿ ੮੨
 ਸੁਤਬਜਰਥਾ॥ ਬਿਨਨਖੇਧਲਹੇਨਹੀਅਰਥਾ॥ ੫੯੬੬
 ਵੇਜਨਅਨਮੋਖਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ ਜਾਂਤੇਨਹਿਭਵਹੋਵੈਕੁੰਗਾ॥ ਬਜ
 ਰਥਕੁੰਗੁਰਯਾਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਤਾਂਕੋਅਰਥਨਕੋਭਵਮਾਂਹੀ
 ੫੯੭॥ ਇਤਾਇਕਦੂਖਨਵਹੁਆਵੈ॥ ਵੈਇਕਕਹਿਸਿਧਾਂਤ
 ਠਹਿਰਾਵੈ॥ ਦੂਖਨਕੋਕਰਹੋਊਧਾਰਾ॥ ਸਾਵਧਾਂਨਮਨਮੋਨਿ
 ਰਧਾਰਾ॥ ੫੯੮॥ ਮਾਯਾਕਾਅਧਯਾਸਕਸੰਗਾ॥ ਅਸਿਗਵਿ
 ਖੇਨਹਿਲਖੁਲਕੁੰਗਾ॥ ਨੀਲਗਗਨਜਿਉਅਹੇਅਸਿਗੀ॥ ਅ

ਧਯਾਸਾ ਅਧੀਨ ਭੁਏ ਤੇ ਸਿਰੀ। ੫੬੬॥ ਤੰ ਅਸਿ ਗਤਾਨ ਹਿ ਤੇ ॥
 ਨਾ। ਤੈ ਸੰਗੀ ਯਾ ਹਿ ਸਿਰਾ ਪਛਾਨਾ। ਲਖ ਲਗੇ ਉਕਾਰ ਯਥਾ
 ਜੈ। ਏਕੇ ਵਹੁ ਵਿਧ ਕੇ ਜਗੁ ਜਨਹੈ। ੬੦੦॥ ਨਿੰਦਾ ਯੁਕਤ ਪਰ
 ਖਾਜਿ ਉਕੇਈ। ਵਹੁ ਵਿਧ ਸੁਪਨ ਉਪਾਵੇ ਸੇਈ। ਤਿਉ ਗੀਈ
 ਸਰਚੇ ਜਗਾ ਸਾਗ। ਭਵਨ ਚਤਰ ਦਸ ਜੇ ਵਿਸਤਾਰਾ। ੬੦੧॥
 ॥ ਮਾਯਾ ਤ੍ਰਿਗੁਲ ਰੂਪ ਇਹੁ ਹਯੋ। ਸੁਕਲ ਤੰਤੁ ਸਮ ਸੋਨ ਹਿ ਪ
 ਯੋ। ਲੋਹਤ ਸੁਕਲ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੁਣ ਤੀਨ। ਵਹੁ ਵਿਧ ਜਗਤ ਰ
 ਚੇ ਯੋ ਚੀਨ। ੬੦੨॥ ੨॥ ਤੀਨ ਬਰ ਲਕੀ ਤੰਤੁ ਜਿਉ ਲੋਹਤ ਸੁਕ

ਲਸੁਸਜਾਂਮ॥ ਵਿਚਿਤ੍ਰਪਟਉਪਜਾਇਹੈਦੇਖੇਜਨਅਭਰਾਮ॥ ੬੦ ੮੩
 ॥ ਸੁਕਲਤੰਤ੍ਰਾਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ੍ਰਾਜੇਈ॥ ਤਾਂਤੇਅਹੇਅਸੰਗਤਜੇਈ॥ ਸ
 ਹਕਾਰੀਤੁਰਵੇਮਾਹਯੇ॥ ਵਾਸਨਕਰਮਾਇਹਾਂਤਿਉਪਯੋ॥ ੬੦੪
 ॥ ਤੇਸਹਿਕਾਰੀਜਾਗੇਜਬਹੀ॥ ਭਵਉਪਜਾਵੇਈਸ੍ਰਤਬਹੀ॥ ਅ
 ਨਰਵਚਨੀਉਪਕਾਰਹਿਜਨੇ॥ ਕੁਟਸਥਾਇਕਲਖੁਲਨਹਿਹਨੇ
 ੬੦੫॥ ਅਨਿਰਵਾਚਭੁਵਕਾਰਜਮਾਂਨਾ॥ ਨੇਤਨੇਤ੍ਰਯਹਿਸ੍ਰਤਿਪ੍ਰ
 ਮਾਂਨਾ॥ ਰਜੁਮਾਂਹਿਉਰਗਉਰਮਾਂਨਾ॥ ਕੰਪੈਕੰਧਵੈਭੈਮਾਂਨਾ॥ ੬੦੬॥
 ਆਪਤਕਰੇਸੁਤਹਿਉਪਦੇਸਾ॥ ਨਹੀਸਰਪਯਹਿਰਜੁਵਿਜੇਸਾ॥ ਤਿ

ਉਹੀ ਸੂਤਿ ਅਰਥ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਅਰਥ ਵਤੀ ਨਹ ਬਜਰਥ ਕਹਾਵੈ॥ ੬੯
 ॥ ਜੈਸੈ ਜਗਤੈ ਸੋ ਜਨ ਬੀਧਾ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਪਾਇਲ ਹੋ ਦੁਖ ਅੰਧਾ॥ ਬੀਧਨ
 ਹਰਤਾ ਗੁਰਜਗਹਯੋ॥ ਬਜਰਥ ਕਹੈ ਸੋ ਕੈਸੇ ਪਯੋ॥ ੭੦ ॥ ਤੇਗਤ
 ਕੋ ਅਚਾਰ ਯਕਹੋ॥ ਯਾਵਿਧ ਸੂਤਿ ਸਗਲ ਕੁਮਦਹੋ॥ ਯਾਵਿਧ ਦੁਖਨ
 ਭਏ ਉਧਾਰਾ॥ ਨਿਸਚਿਤ ਕੁਯੋ ਸਿਧਾਂਤੁ ਹਮਾਰਾ॥ ੭੧ ॥ ਨੰਨੁ ਬੀਜਾ ਕੁਰਕ
 ਕਚਲਦੇਖੋ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ੍ਯਨਹਿ ਕਾਰਲੁ ਲੇਖੋ॥ ਘਟ ਪਟੈ ਮੈਗਤਿ ਜਾਂ
 ਨੰ ਮੈਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਂਹਿ ਕਾਰਲੁ ਤਕੈਸੀ॥ ੭੨ ॥ ਜਾਂ ਸੋ ਕਾਰਯਮ
 ਨਿਵ੍ਰੁਹਈ॥ ਭਵ ਮੈ ਕਾਰਲੁ ਬੁਖੈ ਸੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਯੁਕਤੁ ਨਹਿ ਅੰਕੁਰ

ਦੇਖੋ॥ ਕਾਰਣ ਤਾਂ ਕੋ ਕਿਹ ਬਿਧ ਲੇਖੇ॥ ੬੧੧॥ ਸਤਾਨੁ ਕਤ ਜੀ ਨਾਸ ੮੪
 ਭਹਯੋ॥ ਸੁਫੁਰਨ ਤਥਾ ਤਾਂ ਮੈਧਨ ਪਯੋ॥ ਅਨਕੁਲ ਰਸਾਂ ਨਤੇ ਸੁ
 ਖਵਹੁ ਏਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਹੇਤੁ ਬੁਧ ਯਾਂ ਤੇ ਗੈਰੈ॥ ੬੧੨॥ ਹੈ ਅੰਕੁਰ ਭੂਮੇ
 ਤਿਹ ਰੂਪ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖ ਜਨੇ ਅਨੂਪ॥ ਐਸ ਜਨ ਕੇ ਅਨਭਵ
 ਹੋਇਹੈ॥ ਅੰਰ ਕਹੇ ਅਨਭਵ ਵਹੁ ਖਾਇਹੈ॥ ੬੧੩॥ ਘਟ ਪਟੇ ਮੈਐ
 ਸੀਗਤ ਜਾਨੈ॥ ਯਾਂ ਮੈਭੇ ਦਨ ਰੰਚਕ ਮਾਂਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ ਜਨੇ ਕਾਰਣ
 ਅਹੈ॥ ਧਾਨਾ ਤਾਂ ਹਿਤ ਕਿਉ ਜਨ ਗਹੈ॥ ੬੧੪॥ ਕਾਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਨਸੀ
 ਸਾਕੇਇ॥ ਧਾਨਾ ਗ੍ਰਹਿ ਨਭ ਲੀਵਿਧ ਹੋਇ॥ ਧਾਨਾ ਕਾਰਣ ਵਿਵਰਤਿ

ਓਜੈਣੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਕਰਉ ਪਜਾਵੈ ਸੋਈ॥ ੬੧੫॥ ਸ੍ਵਪਨ ਵਿਖੇ ਨ
ਰਧਾਂ ਨ ਕਰਾਹੈ ਵੈ ਅੰਬੁ ਰਹਿਤ ਉਰਧਾਗ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਗਹੇ ਨ ਕਾਰਲ
ਸੋਯੈ॥ ਪੁਰਖ ਹੇਤ ਨ ਹਿਸੀ ਸਾਕੋ ਹੈ॥ ੬੧੬॥ ਯਾ ਵਿਧ ਮੂਲ ਵੀਚ
ਰੇ ਜੋਈ॥ ਪੁਰਖ ਹੇਤ ਉਰਧਾਰੇ ਸੋਈ॥ ਨੰਨੁ ਮਾਯਾ ਮਿਲ ਕਾਰ
ਣ ਤੈ ਕਹਿਯੋ॥ ਅੰਧੇ ਸਾਨੇ ਮਕਹ ਕਹਿ ਲਹਯੋ॥ ੬੧੭॥ ਸੰਤ ਜਨ
ਦੇਖੇ ਨਹਿ ਕੋ ਸੁਗਰੋ॥ ਈਦ੍ਰ ਜਾਲ ਨ ਰਨੀ ਕੇ ਪਗਰੋ॥ ਮਾਯਾ ਕਰ
ਸਭ ਹੀ ਵਹੁ ਜਨੋ॥ ਯਾ ਮੈ ਨਹਿ ਸੀ ਸਾਕੋ ਗਨੋ॥ ੬੧੮॥ ਇਛਾ ਕਰ
ਜਗ ਜਨੇ ਯੋਗੀ ਸ੍ਵਰਾ॥ ਜਿਉ ਹੀ ਤਿਉ ਤੁਮ ਜਾਨੈਈ ਸ੍ਵਰਾ॥ ਵਿਸ੍ਵਾ ਮਿ

ਕਜਗੰਉਪਜਾਯੋ। ਮਾਂਹਿਪੁਰਾਂਲਸਗਲਵਹੁਗਾਯੋ। ੬੧੮॥ ਤਿ
 ਉਪਮੇਸ੍ਵਰਚੇਸੀਸਾਗਾਯਾਂਮੈਨਹਿਸਿਸਾਕਛੁਧਾਗਾ। ਆਵਾਂਤਰ
 ਭੇਦਭੁਜੇਜੈਸੋ। ਭਾਖੇਪ੍ਰਗਟਸੁਨੇਅਬਤੈਸੋ। ੬੧੯॥ ਪੁਰਬਪਚਿ
 ਭੂਤਉਪਜਾਏ। ਵਹੁਰੇਪੰਚੀਕਰਣਬਨਾਏ। ਏਕਏਕਭੂਤਹੈਜੈ
 ਈ। ਵੇਪ੍ਰਕਾਰਵਿਭੇਦਯੋਜੈਈ। ੬੨੦॥ ਭਾਮੇਏਕਭਾਗਗਹਿਲੀਨ
 ॥ ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਦੁਹੀਕਰਦੀਨੇ। ਆਪਆਪਨੇਬਿਧਵਿਭਾਗਾ। ਤਾਂ
 ਕੇਕਰੇਸਗਲਤੇਤਜਾਂਗਾ। ੬੨੧॥ ਅੰਨਅੰਨੀਬਿਧਕੇਮਾਂਹੀ। ਜ
 ਇਮਿਲੇਚਾਰਭਵਮਾਂਹੀ। ਏਕਬਿਧਚਾਰਲਘਜਾਂਨੇ। ਯਾਬਿਧ

ਪੰਥੀ ਕਰਣ ਪਛਾਨੇ। **੬੨੩** ਬਿਧੁ ਭਾਗ ਪਾਂਚੇ ਮੈ ਮਾਨਾ ਨ ਕੁਆ
 ਦਿ ਕਬਜ਼ ਦਹਾਰ ਪਛਾਨਾ। ਅਕਾਸ ਮਾਂਹਿ ਸਬਦ ਇਕ ਹਯੋ। ਦਾ
 ਯਾਦਿ ਖੇਦ ਨੈ ਗੁਣ ਪਯੋ। **੬੨੪** ਸਬਦ ਸਪਰਸਦ ਉਪਗੁਨੈ। ਰੇਨ
 ਮਾ ਬਿਰਸਿ ਸੁਭਿਯੋ ਮਾਨੈ। ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਰੂਪ ਯਹਿ ਤੀਨ
 ਜਲ ਕੇ ਮਾਂਹਿ ਚਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਚੀਨ। **੬੨੫** ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਰੂਪ
 ਸਜਾਨੈ। ਪ੍ਰਿਥੁ ਮੀ ਮਾਂਹਿ ਪਾਂਚ ਪਹਿ ਚਾਨੈ। ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਰੂਪ
 ਸਗੋ ਧਾਪ ਚੋ ਕਾਪ ਯੇ ਸਨ ਬੀਧਾ। **੬੨੬** ਯਾਂਦਿ ਪਰਮਾਵੇਰੁ
 ਗਹਿ ਕੁਜੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਨ ਭਰੁ ਦਲੈ। ਚੰਦਾ ਲੋਕ ਕੁਜੈ ਤਾਂ ਮਾਂਹਿ

॥ ਜਮੈ ਜੀਵ ਰਹੇ ਭੁਵ ਮਾਂਗੀ ॥ ੬੨੭ ॥ ਤੀਨ ਸਰੀਰ ਦਾਂ ਨ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ॥ ੬
 ਤਾਂ ਕੋ ਜੀਵ ਕਹਯੋ ਬਿਖ ਜਾਤਾ ॥ ਕਰਨ ਲਿੰਗ ਸਥੂਲ ਪਛਾਂਨੋ ॥ ਤੀ
 ਨ ਸੁਦੇਹ ਜੀਵ ਕੀ ਜਾਂਨੋ ॥ ੬੨੮ ॥ ਆਨੰਦ ਕੋ ਸਅੰਗੇ ਭੁਵ ਜੇਈ ॥
 ਕਾਰਣ ਦੇਹ ਕਹੀ ਜੈ ਸੇਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਿਏ ਕਜੀਵ ਕੋਹਯੋ ॥ ਸਮਸ੍ਰੁਤ
 ਥਾਈ ਸ੍ਵਰ ਕੋ ਪਯੋ ॥ ੬੨੯ ॥ ਕੋਸਤੀਨ ਮੈ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰਾ ॥ ਬਸਸ੍ਰੁ
 ਜੀਵ ਕੋ ਜਾਨੈ ਪੀਰਾ ॥ ਸਮਸ੍ਰੁਤ ਥਾਈ ਸ੍ਵਰ ਕੋ ਆਹਿ ॥ ਭਾਖਯੋ ਪ੍ਰਗਟ
 ਨਿਬੰਧਨ ਮਾਂਗਿ ॥ ੬੩੦ ॥ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਪਾਂਚ ਪਹਿਚਾਂਨੋ ॥ ਪਾਂਚਤਥ
 ਭੁਵ ਪ੍ਰਾਂਲਹਿ ਜਾਂਨੋ ॥ ਯਹਿ ਦਸੈ ਇਕਤ੍ਰਿਯ ਬਹੀ ॥ ਕੋਸ ਪ੍ਰਾਂਲ ਮੈ ਜਾਂਨੋ ਤ
 ਭਏ

ਬਹੀ॥ ੬੩੧॥ ਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਸਹਤਮਨਜੇਵੀ॥ ਮਨੋਮੈਕੋਸਪਛਾਨੈ
ਸੋਈ॥ ਪਾਂਚੋਗਜਾਂਨਾਇੰਦ੍ਰੀਬੁਵਹਯੋ॥ ਛੁਟੀਬੁਧਤਾਂਮੇਜਬਪਯੋ
੬੩੨॥ ਯਹਿਬਿਗਜਾਂਨਕੋਸਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਤੀਨੋਕੋਸਲਿਗਤਨ
ਜਾਂਨੈ॥ ਅਪੰਬੀਕ੍ਰਿਤਪੰਚਬੁਵਹੁਤਾ॥ ਤਾਂਹੀਤੇਯਹਿਕੁਜੇਪ੍ਰਸੁਤਾ॥
੬੩੩॥ ਯਹਿਸਬੂਲਦੇਹਜਗਜੰਈ॥ ਕੋਸਅੰਨਮੈਭਾਖੈਸੋਈ
ਥਿਜਸਸਬੂਲਜੀਵਕੋਹਯੋ॥ ਸਮਸਬੂਲਈਸਕੋਪਯੋ॥ ੬੩
੪॥ ਪ੍ਰਾਗਜੀਵਕਾਰਲੁਤਨਮਾਂਹੀ॥ ਤੈਜਸਹੋਇਲਿਗਕੋਮਾਂਹੀ॥
ਵਿਸੁਸਬੂਲਦੇਹਮੈਜਾਂਨੈ॥ ਯਾਵਿਧਤੀਨਨਾਮਪਹਿਚਾਨੈ॥ ੬੩੫

ਈਸ੍ਵਰਹਿਰੰਗਾਰਭੁਪਹਿਚਾਂਨੀ॥ਵੈਸ੍ਵਨਰਵੈਰਠਹਿਜਾਂਨੀ॥ ੬੭
ਕ੍ਰਮਕਰਤੀਨਉਪਾਧੁਸੁਮਾਂਗੀ॥ਤੀਨਸੀਗਯਾਈਸ੍ਵਰਮਾਂਗੀ॥ ੬੮
੬੯॥ਯਾਂਵਿਧਉਪਜਜੇਵਹੁਬਿਧਰਾਜਾ॥ਸ੍ਰੀਮਤਮਾਂਨਭਾਖੇਵੈਰ
ਜਾਤਾਂਮਨਮੈਉਪਜਜੇਵਹੁਕਾਂਮਾ॥ਸੁਖਕੋਕਹੂੰਨਹੈਰੈਨਾਮ॥ ੬੯
੭੦॥ਜੈਸੇਕੋਕਾਂਮੀਭਵਮਾਂਗੀ॥ਯੁਵਤੀਬਿਨਤਾਂਹਿਸੁਖਨਾਂਗੀ॥ਯੈਵੈ
ਚਾਰਕੀਓਮਨਮਾਂਗੀ॥ਰੋਗਨਹੈਵੈਯਾਤਨਮਾਂਗੀ॥ ੭੧॥ਤਾਂਤੇ
ਅੰਰਦੇਹਉਪਜਾਵੈ॥ਜਾਂਕੇਸੀਗਸੁਖਵਹੁਪਾਵੈ॥ਯੈਸੀਕਲਪਕਰ
ਯੈਤਿਨਜਬਹੀ॥ਵੈਧਾਦੇਹਹੋਕ੍ਰੋਤਿਨਤਬਹੀ॥ ੭੨॥ਏਕਪ

ਰਖਦੁਸਰਖੁ ਨਿਨਾਗਾ ਜਾਂਤੇ ਕੁਜੇ ਸਗਲ ਵਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਸੀ ਪੀਮੈ
 ਕੀਟ ਕਹੋਈ ॥ ਦੋਖ ਟਭਿ ਨ ਕਰੇ ਭਵ ਸੋਈ ॥ ੬੪੦ ॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਕੇ
 ਦੋਉ ਵਨਾਏ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਹੋਰ ਰਖ ਉਰ ਪਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਖ ਪ
 ਹਿ ਚੰਨੈ ॥ ਸਤ ਰੂਪ ਨਾਰੀ ਉਗਮਾਂਨੈ ॥ ੬੪੧ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿ
 ਸ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ॥ ਇਨ ਤੇ ਭਈ ਪਛਾਂਨੈ ਤੇਤੀ ॥ ਆਪਨੈ ਨਿਜ ਕਰਮ ਨੂ
 ਅਨਸਾਰਾ ॥ ਨਾਰੀ ਮਨ ਮੈ ਕੀਓ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੬੪੨ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕੀਐ
 ਯਹਿ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਯਾਂ ਕੀ ਸਾਚ ਨ ਕਾਈ ॥ ਇਨ ਕੇ ਸਿਗਰ ਮੇਰੇ ਸੇ
 ॥ ਦੁਰਾਚਾਰ ਨਾਰ ਜਗ ਜੈਸੇ ॥ ੬੪੩ ॥ ਕਾਂਮ ਗ੍ਰਸੈ ਜਾਂ ਕੋ ਉਗਮਾਂ ਹੀ ॥

ਪੁਰਖਧਰਮ ਕੇ ਜਾਨੇ ਨਾ ਹੀ। ਮੈ ਤੋ ਧਰਮ ਭੁਲੀ ਵਿਧ ਜਾਨੀ ਕੈ ੮੮
ਸੇਤਾ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਹਿਠਾਨੇ। ੬੪੪॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈ ਉਤਮ ਭਵਨਾਰਾ ੦
ਧਰਮ ਪਰੋ ਭਵਧਾਰਾ। ਯਾ ਵਿਧ ਕੀ ਚਿਬ ਹੁਤ ਵੀਚਾਰਾ ਪੁਰ
ਖ ਨਿਵਾਰਨ ਮੈ ਮਨਧਾਰਾ। ੬੪੫॥ ਨਿਵਾਰਨ ਤਾਹਿ ਅਸਕ
ਨਿਹਾਰਾ। ਬਹੁਰ ਕੀ ਚਿਮਨ ਮਾਂਹਿ ਬੀਚਾਰਾ। ਅਬ ਮੈ ਹੋਵੈ ਅੰਤ
ਰਯਾਨਾ। ਜਾਂ ਤੇ ਧਰਮ ਨਹੋਵੈ ਹਾਂਨਾ। ੬੪੬॥ ਤਵ ਤਿਨ ਗੋਰੂ
ਪਨਿਗਮਨਾ। ਵੈਲ ਪੁਰਖ ਤਾਂ ਹੀ ਖਿਲ ਭਯੋ। ਗੋਕੀ ਸਿਸਵਤੀ
ਪਨਿਗੁਣੀ। ਵਹੁਰਨਾਰ ਵਰੁ ਵਾਹੁਇ ਗਈ। ੬੪੭॥ ਪੁਰਖ ਤੁ

ਰੰਗ ਹੋਇ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ॥ ਅਸ੍ਵਸਿ ਸ੍ਵਤੰਤ੍ਰੇ ਭਵ ਲਯੋ ॥ ਯਾ ਵਿਧ
ਨਾਰਗ ਹੋ ਜੋ ਜੋਈ ॥ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਖਿਲਤੀ ਤਰਸੇਈ ॥ ੬੪੮
॥ ਨਗੀ ਪੁਰਖ ਰੂਪ ਜਗ ਜੋਈ ॥ ਯਾ ਵਿਧ ਉਪਜੇ ਸਗਲ ਸੋ
ਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਂਗੀ ਅੰਖ ਧੀ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਖਾਇ ਵਹੁਤ ਸੁਖ ਜੋ
ਵੈ ॥ ੬੪੯ ॥ ਧਿਤ ਅਰੁ ਮਾਤ ਉਦਰ ਕੇ ਮਾਂਗੀ ॥ ਰੋਗ ਯੋ ਅੰਨ ਪ
ਕੇ ਭਵ ਮਾਂਗੀ ॥ ਵੀਰ ਯਹੋਇ ਪ੍ਰਿਤ ਤਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ਸ੍ਰੇਲਤੁ ਹੋਇ
ਮਾਤ ਕੇ ਮਾਂਗੀ ॥ ੬੫੦ ॥ ਰਿਤ ਕੇ ਸਮੇਦੋ ਉਮਿ ਲਜਾਵੈ ॥ ਯੋ ਸਥ
ਲ ਦੇਹ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਸਥੁ ਲ ਦੇਹੈ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਜੇਰ ਜਾਮੈ

ਰੁਜਸ੍ਵੇਤਜਧਾਗ॥ ੬੫੧॥ ਉਦਭੁਜਰੂਪਤੁਗੀਜਗਹਯੋ॥ ਯਾਬਿ ੮੬
ਧਰਾਰੁਖਾਂਨਭੁਵਪਯੋ॥ ਗੁਰਗੋਬੰਦਪ੍ਰਗਟਯਹਿਗਾਯੋ॥ ਸ
ਭਜਨਕੀਸੀਦੇਹਮਿਦਾਯੋ॥ ੬੫੨॥ ਅੰਡਜਜੇਰਜਸ੍ਵੇਤਜਕੀਨੀ॥
॥ ਉਤਭੁਜਖਾਂਨਬਹੁਰਰਚਿਦੀਨੀ॥ ਮਾਂਨਵਾਦਜੇਰਜਯਹਿਜਾਂ
ਨੋ॥ ਵਿਹਿਗਮਾਦਿਅੰਡਜਉਗਮਾਂਨੋ॥ ੬੫੩॥ ਯੁਕਾਦਿਕਸ੍ਵੇਦਿ
ਜਭੁਵਹਯੋ॥ ਤ੍ਰਿਲਪਾਦਪਉਤਭੁਜਜਗਪਯੋ॥ ਯਾਬਿਧਭੁਯੋ
ਸਗਲਸੰਸਾਰ॥ ਸੀਪਵਿਖੇਰੂਪੇਸਮਧਾਗ॥ ੬੫੪॥ ਅਸੀਗਮ
ਦ੍ਵਿਤ੍ਵਪਰਮਾਤਮਜੇਈ॥ ਮਾਯਾਸਬਲਉਪਵੇਸੇਈ॥ ਜੀਵਰੂ

ਪਕਰਕਰੇਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ਅੰਹਿਜਗਤਪ੍ਰਭੁਜੋਅਖਲੇਸਾ॥੬੫੫॥
੬੫੫॥ਵਾਦਕੁਪਿਥਨਿਵਾਰਕੋਨਿਜਮਤਕੀਨਉਧਾਰਾ॥ਚੇਤਨ
ਸਤਸੁਖਧਾਮਹੈਅਨਿਤਕਹਯੋਸੀਸਾਰਾ॥੬੫੬॥ਹਰਿਗੁਰ
ਪਾਦਮਨਾਇਕੈਪਾਯੋਅਰਥਜੁਸੋਇ॥ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਯਿ
ਉਭਾਖਜੋਹੇਗੁਮਕਤਨਰਹੋਇ॥੬੫੭॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਮਾ
ਨਸਿੰਘਚਰਣਸਿਖਤਗੁਲਾਬਸਿੰਘੋਨਰੀਰੀਰਾਏਅਤਮਯੋ
ਨਦਿਰਚਤੇਮੁਖਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸੇਤਤਪਦਵਾਚਜਾਰਥਨਿਰਣਯੋ
ਨਾਮਪ੍ਰਿਥਮੋਨਿਵਾਸਾ॥੧॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਯਨਮਃ॥ ॥੬॥ ਸਿਵਸੁਤਨਖ ੯੦

ਗਏਸਜੀਸਿਮਰੋਵਿਪਨਵਿਨਾਸਾ॥ ਘਨਾਨੰਦਭਵਹਰਸਦਾ
ਕਰੋਸੁਬਧਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੧॥ ਨਗਸ੍ਵਰੂਪਣੀਛੰਦਾ॥ ਸਦਾਸੁਖੀਸੁ
ਬਾਲਨੀ॥ ਸੁਦੇਵਿਗੋਦਪਾਲਨੀ॥ ਸਸਾਂਕਸੋਭੁਭਾਲਨੀ॥ ਵਿਰੋਧ
ਕੋਪਕਾਲਨੀ॥ ੨॥ ਸੁਭਕਤਏਕਪਾਲਨੀ॥ ਵਿਸਾਲਲੋਲਕਾਨ
ਨੀ॥ ਨਮਾਮ੍ਯਹੰਨਮਾਮ੍ਯਹੰਨਮਾਮ੍ਯਹੰਗਜਾਂਨਨੀ॥ ੩॥ ॥੬॥ ਚਿ
ਤਸ੍ਵਰੂਪਪ੍ਰਮਾਤਮਾਮਦਨਮਦਨਸ੍ਰੀਰਾਮਾ॥ ਗਜਗਾਂਧੀਜਨਭੈ

ਹਰਨਚਰਨਸਰਨਿਅਭਿਰੰਮਾ॥੪॥ **ਛੁਪੈਛੁਪੈ**॥ ਮਦਨਕਦ
 ਨਜਨਸਦਨਰਦਨਗਤਜਲਜਵਦਨਵਗ॥ ਸਰਨਹਰਨ
 ਭੁਯਕਰਨਭੁਰਨਜਨਵਰਦਧਰਨਧਗ॥ ਮਰਨਹਰਨ
 ਸਰਧਰਨਵਰਨਘਨਕਰਨਸਗਲਗਤ॥ ਤਰਨਤਰਨ
 ਵਰਧਰਨਧਰਨਧਰਸਰਨਸਗਲਮਤ॥ ਪਦਪਦਮਪਦ
 ਮਦਰਸਮਸਰਸਸਰਨਹਰਨਅਪਅਜਕਰਨ॥ ਭੁਗਤਸ
 ਗਲਗਤਜਪਤਜਗਜਯਜਯਅਮਲਅਜਅਮਰਸਰਨ
 ॥੫॥ **ਸਦੈਯਾ**॥ ਈਨਨਕੇਭਵਤਾਪਨਿਵਾਰਨਤਾਰਨਸੇਵਕ

ਕੇਗਣਜੋਊ॥ ਸੋਹਮਤੰਗਾਨਿਵਾਰਣਸਿੰਘਸਦਾਸਰਣਾਗ ੯੧
ਤਿਆਵਤਕੋਊ॥ ਗਾਰਣਬੰਧਨਿਵਾਰਣਕੇਦਮਛੇਦਨਿਵਾਰ
ਣਕਾਰਣਓਊ॥ ਹੋਗੁਰਕੇਪਦਕੰਜਓਦਾਰਸੁਵੰਦਤਹੋਕਰਜੋ
ਰਸੁਦੋਊ॥ ੬॥ **ੴ**॥ ਪੂਰਬਵਾਦੀਕਰੋਨਿਰਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਥਮਪਰ
ਬਮੇਸੁਖੀਨਿਵਾਸਾ॥ ਤਤਪਦਵਾਚਨਿਰੂਪਣਕੁਯੋ॥ ਸੀਤਾ
ਪਤਓਦਮਓਰਦੁਯੋ॥ ੭॥ ਤ੍ਵੰਪਦਵਾਰਾਮਰਥਹੋਜੋਈ॥ ਕਰੋਨਿ
ਰੂਪਣਸੁਨਿਯੋਜੋਈ॥ ਸਾਖੀਸਰਬਸਦਾਸੁਖਰੂਪਾਬਾਂਧਬਿ
ਹੀਨਅਸੰਗਸ੍ਵਰੂਪਾ॥ ੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਚੇਤਨਰਾਖੀਜੋਈ॥ ਰੁਯੋਜੋ

ਵਭੁਵਭੀਤਰਸੇਈ॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਸਖੇਪਤਤੀਨ॥ ਯਹੀ
 ਅਵਸਥਾਉਰਮੇਚੀਨ॥ ੯॥ ਤੀਨਅਵਸਥਾਸੰਗੀਜੇਈ॥ ਤ੍ਵੰ
 ਪਦਵਾਚਯਕਹੀਜੇਸੇਈ॥ ਬੁਧਉਪਾਧੁਜੀਵਾਤਿਹਨਾ॥ ਸੁਖੀ
 ਦੁਖੀਅਪੂਰਣਕਾਮ॥ ੧੦॥ ਕਰਮਕਰੇਫਲਉਰਮੇਧਾਰੇ॥
 ਤਾਂਹਿਤਲੈਕਪ੍ਰਲੋਕਸਿਧਾਰੇ॥ ਵਹੁਰਨੁਨਾਂਵਿਧਦੁਖਜੇਦੈ॥
 ਗਯਾਂਨਪਾਯਸਗਲੇਦੁਖਖੇਦੈ॥ ੧੧॥ ਨਨੁਆਤਮਅਸੰਗ
 ਵਤਾਏ॥ ਅਵਸਥਾਸੰਗਕਥੀਤਨਪਾਏ॥ ਬੁਧਿਉਪਾਧੀਸੁਖ
 ਟਿਕਜੇਤੇ॥ ਕਰਮਫਲਾਟਿਕਸਗਲੇਤੇਤੇ॥ ੧੨॥ ਲੋਕਪ੍ਰਲੋ

ਕਗਮਨਹੈਜੋਈ॥ਅਸੰਗਵਿਖੇਨਹਿਬਨੇਸੁਕਈ॥ਯਾਂਹਿਅ ੯੨
ਸੰਕਾਤਮਗੀਜੋਈ॥ਕਰਪ੍ਰਹਾਰਸੁਨੇਅਵਸੋਈ॥੧੩॥ਅਸੰ
ਗਵਿਖੇਨਹਿਤਾਵੁਕਸੰਗਾ॥ਅਧਯਾਸਕਹੋਇਸਗਲਪ੍ਰਸੰ
ਗਾ॥ਸੀਪਵਿਖੇਨਿਓਰੂਪੇਭਾਸੈ॥ਤਿਓਆਤਮਮੇਵੈਤਪ੍ਰਕਾਸੈ
੧੪॥ਨੰਨੁਸੀਪੀਕੰਜੋਨਹਿਜਾਂਨੈ॥ਤੋਤਾਂਮੈਨਰਰਜਤਬਖਾਨੈ॥
ਯੋਅਗਯਾਂਨਅਹੇਤਾਂਮਾਂਹੀ॥ਕਾਰਯਰਜਤਹੇਤਤਾਂਮਾਂਹੀ॥੧੫॥
॥ਆਤਮਸੰਪ੍ਰਕਾਸਸਮਭਾਂਨਾ॥ਤਾਂਹਿਬਿਖੈਕੈਸੇਅਗਯਾਂਨਾ॥ਤਾਂ
ਬਿਨੁਨਹੋਵੈਅਧਯਾਸਾ॥ਮਿਥਿਯਾਤੇਰੋਵਚਨਵਿਲਾਸਾ॥੧੬॥

॥ ਸ੍ਰੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਤਮ ਹੈ ਜੇਈ ॥ ਭੁੰਨ ਸਮਾਂ ਨ ਵੇਰੀ ਸੇਈ ॥ ਤਾਂਹੀ
 ਕਰ ਭਾਜੈ ਅਗ ਜਾਂਨਾ ॥ ਕਾਰਯ ਸਗਲ ਕਰਾਵੈ ਭੁੰਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅ
 ਰਪ ਨਿਭੁੰਨ ਨਿਦਰ ਸਨ ਜੇਈ ॥ ਕਲਪਤ ਮੈ ਅਨ ਕੁਲੀ ਸੇਈ
 ॥ ਤਾ ਤੁਕਤ ਮ ਕੋ ਸਵਿਤਾ ਮਾਰੇ ॥ ਅਧਯਾ ਸਿਕ ਕੋ ਨ ਹਿਪਰਹੰ
 ਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਪੇਚ ਕ ਕਲਪਤ ਜੋਤ ਮ ਅਹੇ ॥ ਸੋ ਸਵਿਤਾ ਕੋ ਭੀਤਰ ਰ
 ਹੇ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤੁ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਸੋ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨ ਕੁਲ ਹਿ ਆਯੋ
 ॥ ੧੩ ॥ ਮੈ ਅਗ ਜਾਂਨੀ ਯੋ ਅਗ ਜਾਂਨਾ ॥ ਅਨ ਭਵ ਕੋ ਸੋਭ ਕਰੇ ਬਖ
 ਨਾਯੋ ਅਗ ਜਾਂਨ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਤ ਭਾਸਾ ॥ ਰਜਤ ਸਮਾਂ ਨ ਜਨੇ ਅਧਯਾਸ

੨੨॥ ਨਿਨੁ ਅਵਿਦਯਾ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪਾ॥ ਉਤ ਅਸਤ੍ਯ ਕਹੇਤਿ ਹ
 ਰੂਪਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਾਧਨ ਤਾਂ ਕਹੇਤਿ॥ ਸਤ੍ਯ ਰੂਪ ਆਤਮਾ ਸਮਸ੍ਰਿ
 ਇ॥ ੨੩॥ ਦ੍ਵਿਤੀਏ ਭੁਨਕਹੇ ਕਿਉਹੋਇ॥ ਸਸੇ ਸੀ ਗਾਸਮਭਾ
 ਖੀਸੇਇ॥ ਅਰਯਾ ਹਿਬੰਧ ਮੂਲਿ ਬਿਨਹੋਇ॥ ਮੂਲ ਨ ਅੰਗ ਦਿ
 ਖਾਯੇ ਕੋਇ॥ ੨੪॥ ਉਭੈ ਸਰੂਪਾ ਵਿਰਧੀ ਅੰਗੇ ਕੋ ਵਿਦ ਕੋਇ
 ਨਤਾਂ ਕੋ ਕਹੇ॥ ਆਤਮ ਤੇ ਯਹਿ ਨਿਆਰੀ ਸੰਨੇ॥ ਉਤ ਆਤਮ
 ਅਭਿਨੁ ਬਖਾਨੇ॥ ੨੫॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਅੰਗ ਠੰਗ ਨਹਿ ਦੇਖੀ॥ ਨਿਅ
 ਗੀ ਕਹੇ ਸੁਕਿਹ ਬਿਧ ਲੇਖੀ॥ ਜਾਂਤੇ ਅੰਗ ਠੰਗ ਨਹਿ ਹਯੇ॥ ਅ

੨੩

ਗਨਉਸਨਜਿਉਤਾਂਤੇਪਯੋ॥ ੨੪ ॥ ਵ੍ਹਿਤੀਯੋਹੋਵੈਨਿਤੁਸਰੂ
 ਪਾ॥ ਆਤਮਾਉਨਨਤਾਂਕੋਰੂਪਾ॥ ਤਾਂਕੋਬਾਂਧਕਹੇਜੇਕੋਈ॥ ਆ
 ਤਮਬਾਂਧਪ੍ਰਗਟਤਿਹੋਈ॥ ੨੫ ॥ ਉਨਾਉਨਵਿਰਧੀਅਹੇ॥
 ਪੂਰਬਸਮਤਾਂਕੋਉਰਗਹੇ॥ ਅਰੁਯਹਿਨਿਰਾਵਯਵਤੁਮਾਂ
 ਨੇ॥ ਉਤਸਵਯਵਸੁਤਾਂਹਿਬਖਾਂਨੇ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਥਮਪਛਪ੍ਰਣ
 ਮਹਿਹੀਨ॥ ਜਾਂਕੋਨਿਜਉਰਅੰਤਰਚੀਨ॥ ਅਯਵਅਨਥਾ
 ਜਾਂਕੋਹੋਵੈ॥ ਤਾਂਕੋਨਰਪ੍ਰਣਾਂਮੀਜੋਵੈ॥ ੨੭ ॥ ਵ੍ਹਿਤੀਯੋਕਾਰਯ
 ਰੂਪਪਛਾਂਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਆਨਾਸਤਾਂਹਿਉਰਅਾਂਨੇ॥ ਅਨੰਤਅਵਯ

ਕਲਪਨਾ ਕਰੀ ਆਇ ਜਨ ਕਨਹਿ ਸੋ ਉਰਧਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਤੀਸਰੇ ੨੮
 ਖਤ ਬਾਉਰ ਮਾਂਨਾ ਪੁਨਿ ਕਹੇ ਮੇ ਕਰੈ ਬਖਾਂਨਾ ਯਥਾ ਕਥੀ ਚਿਤ
 ਜੋ ਉਰ ਮਾਂਨੈ ਤਾਂ ਹਿ ਸਬੰਧ ਕਹੈ ਕੋਠਾਂਨੈ ॥ ੨੯ ॥ ਜਾਂ ਕਰ ਬਿਦਭੀ
 ਤਰਸੈ ਹੋਇ ਮੇ ਕਉ ਕਹੈ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਸੋਇ ਸਿਯੋ ਗਤ ਦਾਤਮ
 ਤਾਂ ਉਰ ਮਾਂਨੈ ਉਤ ਸਮ ਬਾਯ ਸੁਨੀ ਕੋਠਾਂਨੈ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਦ੍ਰਬਦ
 ਹੁਕਮਾਂਨੈ ਤੀਸੇ ਯੋਗ ਤੂਰ ਤੇਭਾਂਨੈ ਕ੍ਰਿਯਾ ਵੰਤ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ਸਦ
 ਯਵਾ ਨਹ ਉਰ ਮੇਧਰ ਤੇ ਨਿਰਵਯਵਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸਗੁਨ ਵਿਨਾ ਸੀਤੁ
 ਖਣ ਜੇਤੇ ਆਯਲ ਗੇਅਤ ਮਮ ਹਿ ਤੇਤੇ ॥ ਦ੍ਰਿਤੀਯੇਤਾ ਦਾਤਮ ਤੇ

ਹੋਇ॥ ਜਨ ਜਨ ਕਨਕ ਜੋਯਾਂ ਮੈ ਕੋਇ॥ ੩੩॥ ਦੋਨ ਅਨ ਦੀਯੋ ਮਤ
 ਤੇਰੀ॥ ਜਨ ਜਨ ਕਨਕ ਹਿਯਾਂ ਮੈ ਹੋਰੀ॥ ਯਾਂ ਮੈ ਕੋਇ ਕਸ ਨ ਜਵਾਨੰ
 ॥ ਸੁਤ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਗਟਤ ਬਜਾਨੰ॥ ੩੪॥ ਅਜਾ ਅਵਿਦਯਾ ਸੁਤ ਵਖੰ
 ਨੋ॥ ਤਿਉ ਅਜਾਤ ਮਕੋ ਉਗਮਾਨੋ॥ ਤਿਤੀਯੇ ਗੁਣ ਅਰੁ ਗੁਣੀਨ
 ਕੋਇ॥ ਤਿਤੀਯਸ ਬੰਧ ਕਹੋ ਕਿਉ ਹੋਇ॥ ੩੫॥ ਸਾਤ ਸੁਬਯਕਿਤਾ ਦਿ
 ਕਸ ਭੁਜੇਤੋ॥ ਦੋਨ ਬਿਖੇਨ ਹਿਮਾਨੇ ਤੇਤੋ॥ ਵਿਨਾ ਸਬੰਧ ਰਹਨ ਹੋਜੀਐ॥
 ਖਗਵਿਖਾਂ ਲਸਾਮ ਜਾਨੋ ਜੀਐ॥ ੩੬॥ ਪੁਰਬ ਪੱਖ ਕੀ ਓਤ ਵਜੇਤੋ॥ ਦੋ
 ਉਕਤੀ ਮੋਹਨ ਹੋਤੇਤੋ॥ ਨਵਧਾਮਾਂ ਹਿਨ ਕੋਈ ਮਾਨੰ॥ ਅਨਿਰਵਾਚਯਮ

ਤਉਰਠਨੈ॥ ੩੬॥ ਅੰਗਸਬੰਧਨਕਈਅਹੈ॥ ਅਧਜਸਤਤਦਾਤਮਾ ੬੫
 ਕੋਵਿਦਕਹੈ॥ ਨਰੁਅਰਨੀਲਮਕਿਜਗਜੈਸੈ॥ ਤਹਾਂਸਿਬੰਧਪਛਾਨੈ
 ਤੈਸੈ॥ ੩੭॥ ਜਨੈਕਜੰਨਜੰਨਾਵਹੈਜੋਈ॥ ਸਾਈਮਾਂਹਿਪਛਾਨੈਜੋਈ
 ॥ ਅਨਈਮਾਂਹਿਹੋਇਵਿਨਤਾਂਹੀ॥ ਨੀਲਤਾਦਾਤਮਜਿਉਨਰੁਮਾਂਹੀ॥
 ੩੮॥ ਨੰਨੁਯਦ੍ਯਪਿਅਵਿਦ੍ਯਅਹੈ॥ ਆਤਮਮੇਜੈਸੇਤੂਕਹੈ॥ ਤਦ੍ਯ
 ਪਨਹਿਅਧ੍ਯਾਸਹਿਹੋਈ॥ ਸਦ੍ਵਿਸਬਿਨੁਦ੍ਵੁਬਨੈਨਕਈ॥ ੩੯॥ ਸੀ
 ਪੀਰੂਪਨਿਦਰਸਨਜੋਈ॥ ਸਾਦ੍ਵਿਸਬਿਨੁਦ੍ਵੁਬਨੈਨਕਈ॥ ਚਾਕ੍ਰਜੂਰਿ
 ਕ੍ਯਕਰਿਦ੍ਵਿਸਮਾਂਨਾਯਾਂਹੀਤੇਤਹਿਰਜਤਗਯਾਂਨ॥ ੪੦॥ ਕੋਲੋਮਨ

ਹਿਰਜਤਗਯਾਂਨਾ ਸਾਵਿਸਵਿਨਨੀਕੇਪਹਚਾਂਨਾ ਆਤਮਾ ਅੰਰ
 ਅਨਤਮਜੇਈ॥ ਅਹੈਵਿਲਖਣਦੋਨੋਜੇਈ॥ ੪੧॥ ਸਰਬੰਗਸਾ
 ਵਿਸਨਹਿਕੋਇ॥ ਜਥਾਕਥੀਚਿਤਜਹਿਤਹਿਹੋਇ॥ ਆਤਮਾ ਅੰਰ
 ਹਿਕਰਸਮਾਂਨਾ॥ ਆਤਰਤ੍ਵਕਰਨੀਕੇਮਾਂਨਾ॥ ੪੨॥ ਏਤੰਗਹਿਹੋਕਾ
 ਰਧਯਾਸਾ॥ ਆਤਮਾ ਮਾਂਹਿਕੁਜੇਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਿਮਨਾਦਿਕਸਗਲੇਐ
 ਸੇ॥ ਤਾਅਧਯਾਸਾ ਆਤਮਾ ਮਹਿਤੇਸੇ॥ ੪੩॥ ਨੰਨੁਨੀਲਪ੍ਰਿਸ੍ਵਤ੍ਰਿਕੋ
 ਣਅਭਾਂਨਾ॥ ਇਹੀਸਿਕੋਹੋਵੇਭਾਂਨਾ॥ ਤਬਹੀਰਜਤਹੋਇਤਾਂਮਾਂਹੀ॥
 ਅੰਰਪ੍ਰਕਾਰਨਕੋਭਵਮਾਂਹੀ॥ ੪੪॥ ਆਤਮਤੇਰਾ ਅੰਸਵਿਹੀਨਾ॥ ਤਾਂ

ਮਹਿਨਹਿਅਧਯਾਸਹਿਚੀਨਾ॥ ਨਿਰੰਸਪਦਾਰਥਜੋਹੋਇਭੁੰਨਾ॥ ੮੬॥
ਤੋਤਾਕੋਨਹਿਕਛੂਅਭੁੰਨਾ॥ ੮੭॥ ਵਾਸਤ੍ਵਅੰਸਨਤਾਮੈਕੋਈ॥
ਆਵਿਦਯਕਸਗਲੀਤਿਹੋਈ॥ ਸਦ੍ਵਯਾਮਨੰਦਅਗਯਾਨ
॥ ਸਤ੍ਵਤ੍ਵਸਤਾਹੀਨਪਛਾਨਾ॥ ੮੮॥ ਅਦ੍ਵਯਾਨੰਦਆਹਿਭਿਦਰੁ
ਪਾ॥ ਸਤ੍ਵਸਰੂਪਆਤਮਅਨੂਪਾ॥ ਅਗਯਾਨਵਿਰੁਧਅਹੈਤਿਹ
ਅੰਸਾ॥ ਯਾਕਰਆਤਮਭੁਜੇਸਅੰਸਾ॥ ੮੯॥ ਅਵਿਤੀਯਾਅ
ਨੰਦਹਕੋਅਗਯਾਨਾ॥ ਸਤ੍ਵਅੰਚਿਤਮਾਤ੍ਰਪ੍ਰਨਭੁੰਨਾ॥ ਤੋਅਧਯਾ
ਸਹੋਇਤੁਮਾਂਧੀ॥ ਸਿਸੇਯਾਂਹਿਵਿਖੇਕਛੂਨਹੀ॥ ੯੦॥ ਪਖਜਤ

ਗਇਕਾ ਅੰਗੇ ਅਹੇ॥ ਬਿਨ ਅਗ੍ਰਾਂ ਨ ਅੰਗ ਨਹਿ ਚਹੇ॥ ਤਾਂਹੀ ਕਰ
 ਤੇਵੇ ਅਧ੍ਯਾਸਾ॥ ਭੁੰਨ ਅਭੁੰਨ ਨ ਕਛੁ ਪਰਕਾਸਾ॥ ੪੦॥ ਆਪ੍ਰ
 ਥਾਮੇ ਇੰਦੀ ਮਾਤ੍ਰ ਮੁਹਿ ਭੁੰਨਾ॥ ਪਾਛੇ ਤੇ ਮੁਹਿ ਰਜਤ ਗ੍ਰਾਂ ਨਾ ਸਿਅ
 ਨ ਭੁਵਨ ਹਿ ਕਾਹੂ ਹਯੋ॥ ਤਾਂਤੇ ਗ੍ਰਾਂ ਨ ਨੰਦਿਤ ਹਯੋ॥ ੪੦॥
 ਇੰਦੀ ਰਜਤ ਯਾਹਿ ਅਨ ਭੁਵਏ ਕਾ॥ ਤਾਂਹੀ ਕਾ ਅਥ ਕਰੋ ਵਿਵੇ
 ਕਾ॥ ਗ੍ਰਾਂ ਅਨ ਭੁਵਤੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਅਭੁੰਨਾ॥ ਯੀ ਸਭ ਹੀ ਜਨ ਕਰੇ ਵ
 ਖਾਂਨਾ॥ ੪੧॥ ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨ ਸਮਾਂ ਨ ਗ੍ਰਾਂ ਨ ਨੰਨੁ ਜੇਈ॥ ਅਧ੍ਯ
 ਸਹੇਤ ਪਹਚਾਂ ਨੇ ਜੇਈ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਕ ਲਪਯੋ ਹਮ ਸੋਇ॥ ਤ

ਬਿਨਨਹਿ ਅਧਯਾਸਹਿ ਹੋਇ॥ ੫੨॥ ਬਿਨ ਅਗਯਾਂ ਨ ਅੰਗਨ ੬੮
 ਰਿਚਹੇ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਏਹੁ ਅਸਿਗਤ ਅਹੋ॥ ਐਸੇ ਕਾਹੇ ਕਰੇ ਬਖਾਂਨਾ॥ ਸੋਕ
 ਰਲਯਾਂ ਮੇਨ ਹਿਮਾਂਨਾ॥ ੫੩॥ ਨਨੁ ਅਧਿਸੰਨ ਸੀਜੇ ਗਜਬੈਨ ਹਿੰ
 ਇ॥ ਤੇਰਜਤਾਇ ਕਬਨੇ ਨ ਕੋਇ॥ ਏਦ੍ਰਯਯੋਗ ਹੋਇ ਪਨਿਜਬ
 ਹੀ॥ ਗਯਾਂ ਨ ਸਮਾਂ ਨ ਜਨੇ ਵਹੁਤ ਬਹੀ॥ ੫੪॥ ੬॥ ਤਬ ਪਾਛੇ ਪੁਨਰ
 ਜਤਕ੍ਰਮ ਹੋਵੈ ਨਰਹ ਅਪਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਬਿਤਰੂਪ ਤੇ ਅਵਿਲਯ ਸਾਧੇ ਸਭ
 ਬਯਵਹਾਰਾ॥ ੫੫॥ ੭॥ ਯਹੀ ਸੁਤਾਂ ਸਮਾਂ ਨ ਪਛਾਂਨਾ॥ ਮਾਂ ਨਾਭਾ ਵਕਿਉ
 ਕਰੇ ਬਖਾਂਨਾ॥ ਅਧਿਸੰਨ ਸੀਯੋਗ ਜੁਤ ਹੋਇ ਚਾਰੇ॥ ਸੋਗ ਮੁੰਨ ਹਦੰ ਰੁਨਿ

ਵਾਰੇ। ੫੬॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦੁਸੈਂ ਦ੍ਰਿਸ ਸਿਯੀ ਗਾ॥ ਕਾਰ ਲਗੁ ਜੇ ਨ ਵਾਰ ਲਜੇ ਗਾ॥
 ਗਜਾਂ ਨ ਸਮਾਂ ਨ ਨਹੇ ਤੁ ਅਹੇ॥ ਸੈ ਕਾ ਹੇ ਪੁ ਨਿਪੁ ਨਿਤੁ ਕਹੇ॥ ੫੭॥ ਨੰਨੁ ਸ
 ਦ੍ਰਿਸ ਬਿਨ ਨਹਿ ਅਧਯਾਸਾ॥ ਯਹਿ ਮੈ ਕੀ ਓ ਪ੍ਰਥੰ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਦੁਰ ਦੇ ਸਪ
 ਟਹ ਯੇ ਜੇਈ॥ ਚਤੁ ਹ ਕੇ ਲਕਰ ਭਾਸੇ ਜੇਈ॥ ੫੮॥ ਤੈ ਨਹਿ ਹੋਇ ਕੀ ਜ
 ਅਧਯਾਸਾ॥ ਕੋ ਉਨ ਤਾਂ ਹਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਕਰਤ ਕੀ ਓ ਵਹੁ ਪਦਮ ਸਮਾਂ ਨ॥
 ਸੋ ਜਬ ਹੋਵੈ ਯਾਂ ਕੋ ਭਾਂਨ॥ ੫੯॥ ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਨ ਰਪਦਮ ਉਚਾਰੇ॥ ਸੈ ਕਾਰ ਲ
 ਹਮ ਤਾਂ ਤੇ ਧਾਰੇ॥ ਯਾਂ ਹਿ ਅਸਿ ਕਪੀ ਨੀ ਜੇਈ॥ ਹੋਤੁ ਨਿਰਾਸ ਸੁਨੈ ਅਬ ਸੇਈ
 ੬੦॥ ਸਾ ਦ੍ਰਿਸ ਬਿਨੁ ਹੋਵੈ ਅਧਯਾਸਾ॥ ਨ ਭੁਮਹਿ ਨੀਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਪਿ

ਤਸਿਖਅਰਨੀਲੋਨੀਗਲਾਲਹੋਇਨੀਲੋਨਿਸਚੀਗ। ੬੧ ਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਭਮ ੯੮
 ਹਿਸਭੁਜਗਹੋਰੇ। ਨੀਲਬਿਖੇਨਹਿਸਿਸੇਟੇਰੇ। ਗੁਰੂਮੈਕਟਕਰਸਹਿਅਧੁ ੦
 ਸਾ। ਪਿਤੁੰਓਪਹਿਤਹਕਰੇਪ੍ਰਗਾਸ। ੬੨ ਏਤ੍ਰਾਇਸਾਦ੍ਰਿਸਬਿਨਅਹੇ।
 ਪ੍ਰਗਟਾਅਧ੍ਯਾਸਸਗਲਜਨਕਹੇ। ਤਤਤਤਰੂਪਰਸਹਿਅਗਜਾਨ। ੩
 ਵਤੈਸੋਹੋਵੈਤਿਹਭੁੰਨ। ੬੩। ਤਾਂਤੇਜਹਸਾਦ੍ਰਿਸਤਾਹੋਇ। ਅਜਾਕੰਠਕੇ
 ਥਨਸਮਸੇਇ। ਨੰਨੁਨੇਰੁਗਤਪੀਤੁਮਜੇਈ। ਨਰਨੈਨਨਸੇਦੇਖੇਸੇਈ।
 ੬੪। ਤਾਂਕਾਕਿਉਰੁਖਯੋਅਧ੍ਯਾਸ। ਸਿਖਬਿਖੇਲਹਿਮਿਥਯਾਭਾਸਾ। ਨੈ
 ਨਵਿਖੇਜਪੀਤਮਅਹੇ। ਤਾਂਹਿਕਹੋਨਰਕੈਸੇਗਹੇ। ੬੫। ਅਪਨਨੈਨੈ

ਨਨਹ ਦੇਖੋ ॥ ਵਹੁ ਪੀਤਮ ਕੇ ਕਿਹ ਬਿਧ ਪੇਖੋ ॥ ਅਰ ਵਹੁ ਪੀਤਸਿਖ ਸੰਗੇ ॥
 ॥ ਜਾਂਤੇ ਪੀਤਸਿਖ ਮੁਖ ਦੇਰੇ ॥ ੬੬ ॥ ਤਾਂ ਤੈਨੈ ਨਾ ਵਿਖੈ ਵਹੁ ਨਾਂਗੀ ॥ ਪੀਤਮ ਅਰੇ
 ਸਿਖ ਕੇ ਮਾਂਗੀ ॥ ਨੰਨੁ ਜਾਂ ਕੇ ਦ੍ਰਿਗ ਦੇਖਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾਂ ਦ੍ਰਿਗ ਪੀਤਲਖੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥
 ੬੭ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪੀਤਮ ਹੋਇ ਗਮਾਂਗੀ ॥ ਕੈਸੇ ਕਰ੍ਹੇ ਸੁਤਾਂ ਮੈਨਾਂਗੀ ॥ ਸਿਖ ਓਰ ਦ੍ਰਿ
 ਗ ਕਿਰਣ ਪਧਾਰੇ ॥ ਤਵ ਪੀਤਮ ਤਾਂ ਸਿਗ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੬੮ ॥ ਪੀਤ ਕਿਰਣ
 ਕਰ ਬਜਾ ਪਓਸੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪੀਤਸਗਲ ਵਹੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਨਰ ਪੀਤ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਦੂਖ ਨ ਸਗਲ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੬੯ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਤਯ ਪੀਤ
 ਤਾ ਅਹੇ ॥ ਤਾ ਅਪਯਾਸ ਸੁਕਿਹ ਬਿਧ ਕਰੇ ॥ ਨੰਨੁ ਜੇ ਸਤ੍ਯ ਅਹੇ ਤਾਂ ਮਾਂਗੀ

ਅੰਰਨਭੁੰਨਹੋਇਕਉਨਾਂਹੀ॥ ੧੦॥ ਕਾਂਚਨਲਿਪਤਕੁੰਭਜਿਉ ੬੬
 ਪੀਤਾ॥ ਪਿਰਹੈਸਭਧਰਹੈਚੀਤਾ॥ ਇਤਸੀਕਾਕੋਨਹਿਉਰਧਾਰ
 ਉਤਰਯਾਸੋਪ੍ਰਗਟਬੀਚਾਰੋ॥ ੧੧॥ ਪਿਤੱਜਨਜਜੋਪੀਤਮਹੋਈ
 ॥ ਤਾਂਕੋਨਿਕਟਗਹੇਨਰਜੋਈ॥ ਸੋਈਤਾਂਕੋਦੁਗਹਿਦੇਖੋ॥ ਅੰਰਨ
 ਤਾਂਕੋਕੋਈਪੇਖੋ॥ ੧੨॥ ਜਿਉਵਿਹੰਗਾਮਤਊਰਧਜਾਵੈ॥ ਨਿਕ
 ਏਦੇਸਜੋਤਾਂਕੋਪਾਵੈ॥ ਤਾਂਹੀਕੋਨਭੁਭੀਤਰਭਾਸੋ॥ ਅੰਰਨਤਾਂਕੋ
 ਕੋਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ ੧੩॥ ਇਤਸੀਗਾਕੋਕਰੋਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ ਨੀਕੋਤੂੰਉਰਅੰਤਰ
 ਧਾਰਾ॥ ਤਾਂਕੋਚਖਜਨਿਕਟਪ੍ਰਦੇਸਾ॥ ਇਤਰਕਰੇਸੁਚਖਨਿਵੇਸਾ॥

੭੪ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਭਾਂਨ ਅਹੇ ਦੁਰਵਾਰਾ ॥ ਪਖੀ ਸਮਨੀ ਕੇ ਉਰਧਾਰਾ ॥
 ਅਰੁ ਨਿਜ ਨੈਨ ਪੀਤ ਤਾਂ ਜੋਈ ॥ ਪਖੀ ਸਮਨ ਹਿਰੇ ਰੋ ਕੋਈ ॥ ੭੫
 ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅੰਗ ਸੁਤਰ ਕਾਸਾਰਾ ॥ ਸਿਖ ਬਿਖੇ ਪੀਤ ਮਨਿਆਰਾ ॥ ਸੋ
 ਵਹੁਏ ਕਪੂਰ ਖਹੀ ਭਾਂਨਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਲਪਤ ਰਜਤ ਸਮਾਂਨਾ ॥ ੭੬
 ॥ ਪੀਤਾਇ ਕੰਜ ਰੂਪਾਇ ਖਾਏ ॥ ਸੋ ਮੈ ਕਲਪਤ ਨੀ ਕੇ ਗਾਏ ॥ ਗਲ
 ਨ ਸਮਾਂਨ ਨ ਸਾਇ ਸਹਯੋ ॥ ਗਹ ਅਗਲਾਂ ਨਏ ਕਤੇ ਪਯੋ ॥ ੭੭
 ॥ ਰੂਪ ਬਿਨ ਨਹਿ ਚਾਖੁ ਸਗਲਾਂਨਾ ॥ ਯਹੀ ਨੇਮ ਹੈ ਸਗਲ ਸਮਾਂਨ
 ॥ ਤਹ ਤਹਿ ਸਤ੍ਯ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋਈ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਗਹੇ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥

੨੫॥ ਜੇਤਾਂ ਕੋ ਪਹਲੇ ਵਹੁਭਾਂ ਨਾ ਤਿਨਹਿ ਪੀਤਮ ਕਾ ਤਿਹ ਗਯਾਂ ਨਾ ੧੦੦
ਸੁਕਲ ਬਿਰਧੀ ਪੀਤਮ ਕੇ ਰੋਗ ਤਾਂ ਭਾਸੇ ਨਹਿ ਜੋਤਹਿ ਹੋਰੇ ॥ ੧੯॥
ਰੂਪਾ ਬਿਨ ਤੈ ਨਹਿ ਭਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਤੇ ਕੈ ਸੇ ਗਯਾਂ ਨ ਸਮਾਂ ਨਾ ਅਕਾਸ ਪ
ਟਾਇਕ ਸਗਲੇ ਜੇਤੋ ਗਨੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਅਹੇ ਵਹਿ ਕੇਤੋ ॥ ੨੦॥ ਭਾਂ ਅ
ਵਿਛੋ ਨ ਅਹੇ ਚਿਦ ਜੇਈ ॥ ਤੂਲ ਅਵਿਦਯਾ ਆਸ੍ਰਯ ਸੇਈ ॥ ਤਾਂ ਮ
ਦੁਸੋਂ ਵਿਯਜ ਵਜਾਵੈ ॥ ਸਿਗਤ ਪਾਇਖੇ ਭਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ੨੧॥ ਭ
ਭਿਧ ਅਵਿਦਿਯਾ ਕਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ॥ ਰੂਪਾਇਕ ਨਾਂ ਨਾ ਤਿਹ ਨਾਂ ਮਾ ਰੂਪ
ਵਿਸਿਸ੍ਰਹੇ ਇਨ ਭਜ ਬਹੀ ॥ ਨੀਲੋ ਨ ਕੁੰਜੇ ਭਾਸੇਤ ਬਹੀ ॥ ੨੨॥ ਸਿ

ਖਨੀਰਬੀਰਗਤਐਸੀ॥ ਮਾਂਹਿ ਅਕਾਸਕਹੀਗਤਿਜੈਸੀ॥ ਤੰਤੇ
ਸਾਦ੍ਰਿਸਗਯਾਂਨਸਮਾਂਨ॥ ਤਾਂਵਿਨਕੁਜੈਅਧਯਾਸਪਛੰਨ॥ ੮੩॥
ਯਾਂਹਿਪਖਮਹਿਦੂਖਨਜੇਤੇ॥ ਉਧਿਤਕੁਏਸਗਲਵਹੁਤੇਤੇ॥ ਤਾਂ
ਤੇਸਿਧਕੁਜੈਅਧਯਾਸ॥ ਸੋਮੈਕਰੋਸਗਲਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੮੪॥ ਅ
ਗੋਰੀਅਰਯਾਂਨਾਧਯਾਸ॥ ਅਹੰਕੁਜੈਹੰਕਾਰਧਯਾਸ॥ ਮੈਏਖੰਯ
ਹਿਏਇੰਦ੍ਰਅਧਯਾਸ॥ ਅਹੰਦੁਰਬਲਯਹਿਪ੍ਰਾਂਣਾਧਯਾਸ॥ ੮੫॥
॥ ਮੈਲੋਵੈਯਹਿਕਰਕਾਜਾਂਨੋ॥ ਯਾਵਿਧਕਰਮੀਂਦ੍ਰਿਯਪਹਿਚਾਂਨੋ
॥ ਮੈਨਰਯਹਿਨਰਤਨਅਧਯਾਸ॥ ਪ੍ਰਮਾਦਸਗਲਕਰੇਪ੍ਰਕਾਸ॥

੨੬॥ ਮੇਰਧਨ ਸਭੁ ਗਯੋ ਵਿਲਾਯਾ॥ ਮੇਕਉ ਵਹੁਦੁ ਖਲਾਰੋ ੧੦੧
ਆਇ॥ ਯੈ ਨਰਧਨ ਅਧਯਾਸ ਵਖਾਨੇ॥ ਧਨ ਕੇਹਾਂ ਨਹਾਂ ਨਵ
ਹੁਮਾਂਨੇ॥ ੨੭॥ ਮੇਨਾਰੀ ਸੁਤ ਬਾਧ ਵਖਾਨੇ॥ ਵਹੁਦੁ ਖਪਾਵਹਿ
ਜਾਂਹਿ ਨਗਨੇ॥ ਯਾਂ ਕੰਜੀ ਵਨ ਕਿਹਾਵਿ ਧਰੋਇ॥ ਇਉਂ ਜਨ ਸੇ
ਚ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ੨੮॥ ਯਾਂ ਵਿਧਨ ਗੀ ਸੁਤ ਅਧਯਾਸਾ॥ ਸ
ਭੁਹੀ ਜਨ ਮੁਖ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਨਿਨੁ ਅਗਯਾਂ ਨ ਅਧਯਾਸ ਜੁਗ
ਯੋ॥ ਤਾਂ ਕੋਹੇ ਤਨ ਕੋਇ ਖਲਾਯੋ॥ ੨੯॥ ਸ੍ਵਪਰਕਾਨਿ ਰਵਾਹਿ
ਕਸੇਈ॥ ਤਾਂ ਮੇਰਨ ਭਾਖੀ ਕੋਈ॥ ਚਿਦਭਾਂ ਨੇ ਜੇ ਚੇਤਨ ਕਹੇ

॥ ਭੇਦਕ ਭੇਦਕ ਭੇਦਕ ਅਹੇ ॥ ੯੦ ॥ ਘਟਕੇ ਭੇਦ ਦਿਖੇ ਘਟਕੇ
 ਦਾ ਤੇ ਦੋ ਨੇ ਤੇ ਮਤਾ ਅਭੇਦਾ ॥ ਧਰਮੀ ਕਾ ਭੇਦਕ ਹੋ ਸੀ ॥ ਭੇਦ
 ਕੇ ਭੇਦਕ ਅੰਨ ਕੋਈ ॥ ੯੧ ॥ ਬਾਧਕ ਸਾਧਕ ਅਹੇ ਸਮਾਂ ਨਾ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਸੋ ਉਰਕੁ ਤਰਮਾਂ ਨਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸਿਧ ਕੁਝੋ ਅਧਯਾਸਾ ॥ ੯੨ ॥
 ਲਖ ਲਖ ਅਬਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੯੩ ॥ ਅਨਤ੍ਰਿਯ ਅਨਤ੍ਰਿਯ ਤੁਹਿ
 ਸੋਭਾਂ ਨਾ ॥ ਯੁਗੀ ਕੋ ਅਧਯਾਸ ਪਛਾਂ ਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਬਿਧਿ ਸਗਲ ਜੇ
 ਭਏ ॥ ਤਿਨ ਯੋਗੀ ਲਖ ਲਖ ਨਿਰਮਏ ॥ ੯੪ ॥ **ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਿਯ**
ਤਛੰਦਾ ॥ ਇਹੈ ਗੰਮ ਗੀਤਾ ਬਿਖੈ ਰਾਂ ਮਭਾਖਯੋ ॥ ਗੁਣ ਸਰਪ ਕੇ

ਰਹਿਸ੍ਰਿਸ੍ਰਾਤਰਾਖੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕੈਵਤਾਯੋਗੁਲੀਸਿਧਨੀਕੋ॥ ਜਪੇਨ ੧੦੩
 ਮਜਾਂਕੋਮਿਦੇਦੁਖਜੀਕੋ॥ ੯੪॥ **ੴ**॥ ਰਾਸਯਕਾਰਸ੍ਰੀਸਿਕਰਨਾ
 ਮਾਂ॥ ਸਰਬਕਰੇਜਿਹਪਦਪ੍ਰਲਾਂਮਾਂ॥ ਤਿਨਬੁੀਮੁਖਤੇਯੋਗੀਗਾਯੋ
 ॥ ਸਰੀਰਕਰੁਸਾਵਿਖੇਦਿਖਲਾਯੋ॥ ੯੫॥ ਮਾਤਮਮੀਰਅਨਤ
 ਮਜੇਈ॥ ਮਿਲੇਪਰਸਪਰਦੇਨੋਜੇਈ॥ ਅਨਜੇਅਨਯੁਯੋਅ
 ਯਜਾਸਾ॥ ਸਤ੍ਰੁਮਾਨਿਰਤੁਮਿਥਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ **੯੬**॥ ਨੰਨੁਮਿਲੇਪ
 ਰਸਪਰਦੇਨੋਜੇਈ॥ ਯਾਕੋਅਰਥਕੋਹਤੁਮਕੋਇ॥ ਜੇਸਿਯੋਗਅ
 ਰਥਤਿਹਗਾਹੀ॥ ਤੋਅਯਜਾਸਨਮੁਖਤੇਕੋਹੀ॥ **੯੭**॥ ਦੇਨੋਸਤ੍ਰੁਮਿ

ਲੇਖਨਿਦੇਈ॥ ਘਟਪਟਜਿਉਸੀਯੋਗਹਿਰੇਈ॥ ਜਬਤਦਾਤਮ
 ਮੁਖਤੇਗਾਵੇ॥ ਦੂਖਨਦੇਵਿਧਕੇਤਬਪਾਵੇ॥ ੬੬॥ ਸਤਮਾਤਮਾਮੰ
 ਨਤਮਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਤਾਦਾਤਮਤਾਵੇਈ॥ ਜਿਹੋਏਤੋਕੁਯੋਅਨਰਥ
 ਅਧਯਾਸਪਖਮੇਨਹਿਕੋਅਰਥ॥ ੬੭॥ ਅਗ੍ਰਿਨਾਮਨਤਮਾਮੰ
 ਤਮਜੇਈ॥ ਹੁਇਵਿਨਾਸੀਤਦਵਤਸੇਈ॥ ਆਤਮਮਹਿਅਭਿ
 ਨਾਮਨਤਮਾ॥ ਹੋਇਅਨਾਸੀਜਿਉਨਿਜਆਤਮਾ॥ ੧੦੦॥ ਪ੍ਰਥਮ
 ਪਖਨਿਜਮਾਤਮਭੰਗਾ॥ ਦ੍ਰਿਤੀਪਖਅਨਮੇਖਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ ਸੀਯੋਗ
 ਪੰਖਅਨੰਗੀਕਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਤੀਏਮੈਕਛੁਅਹੋਵਿਚਾਰਾ॥ ੧੦੧॥ ਜੰਕੋ

ਭਾਂਨਸ੍ਰੁਤੰਗੋਈ॥ ਸਤ੍ਰੁਪਪਹਿਚਾਂਨੋਈ॥ ਪਰਾਧੀਨਸਤ ੦੧੦੩
ਜਿਹੋਈ॥ ਕਲਪਿਤਰੂਪਪਛਾਂਨੋਈ॥ ੧੦੨॥ ਕਲਪਿਤਕੋ
ਤਾਦਾਤਮਹਯੋ॥ ਸੀਸਰਗਾਧਨਾਸਸਤ੍ਰੁਕੋਪਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਸਤ੍ਰੁ
ਸ੍ਰੁਤੰਗੋਈ॥ ਕਲਪਿਤਸਮਨਹਿਨਾਸੀਜੋਈ॥ ੧੦੩॥ ਅਰੁਅ
ਨਤਮਹਯੋਜੇਤੋ॥ ਆਤਮਾਭਿਨਅਸਾਚੇਤੋਤੋ॥ ਜੀਅਤਮਾਅਭਿ
ਨਹੋਈ॥ ਤਉਅਨਤਮਤਾਤਿਨਖੋਈ॥ ੧੦੪॥ ਉਭਯਪ੍ਰਕਰ
ਸੁਮਿਥਜਾਹਯੋ॥ ਭਿਨਾਭਿਨਾਵਿਰਧੀਪਯੋ॥ ਰੂਪੋਭਿਨਨਜਤਾ
ਪਾਵੋ॥ ਸੀਧੀਜਤਾਸਗਲਵਤਾਵੋ॥ ੧੦੫॥ ਤਿਉਆਤਮਾਅਨਤਮ

ਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਧੀ ਵਿਚਾਰੇ ਨਿਜ ਮਾਂਹੀ॥ ਸਰਬ ਕੁ ਅਨੁਗਤ ਮਾਂ
 ਨਿਜੇਈ॥ ਅਧਿਸ਼ਾਨ ਪਹਿਚਾਨੇ ਸੇਈ॥ ੧੦੬॥ ਬਿਭੁਚਾਰੀ ਭਵ
 ਭੀਤਰ ਜੇਈ॥ ਕਲਪਤ ਰੂਪ ਪਛਾਨੇ ਸੇਈ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਲ ਅਰਭੀ
 ਮਦਰਾਗ॥ ਕਲਪਤ ਰਜੂ ਬਿਖੇ ਨਿਰਧਾਗ॥ ੧੦੭॥ ਜਾਗਤ ਸੁ
 ਪਨ ਸਖੇ ਪਤ ਜੇਤੇ॥ ਅਨਗਤੁ ਅਤਮ ਕਲਪਤ ਤੇਤੇ॥ ਤੇਹੈ ਅਤ
 ਮ ਕੇ ਦੁਖ ਦਾਈ॥ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਜੇ ਪਾਨਿਗਾਈ॥ ੧੦੮॥ ਯੀਅ
 ਧ ਜਾਸਲ ਹਯੋ ਚਿਤ ਜਾਤੇ॥ ਦੁਖ ਅਨੰਤ ਲਹੇ ਵਹੁਤਾਤੇ॥ ਯਾ
 ਗਾਇਕੁ ਜੇ ਕਰੇ ਉਦਾਰ॥ ਤੇਊਲ ਪੈਨ ਦੁਖ ਕੋ ਪਾਗ॥ ੧੦੯॥ ਪ੍ਰ

ਥਮੇਈਹਾਂਤੇਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਵਹਤਜਤਨਕਰਿਦੁਬਖਸਿਲਾਵੈ॥ ੧੦੪

॥ ਖੜਗਧਾਰਸੋਮੀਗਾਬਿਰਾਵੈ॥ ਤੋਕਛੁਪਨੁਕੂਪਤਤੇਪਾਵੈ॥

੧੧੦॥ ਯਾਂਦਿਪਸਗਲਜਤਨਕੇਮਾਂਗੀ॥ ਸੁਧੀਵਿਚਰੇਦੁਖ

ਮਨਮਾਂਗੀ॥ ਯਿਤਾਅਰਜਨਮਾਂਹਿਕਲੇਸਾ॥ ਰਾਖਨਮੇਨਹਿ

ਸੁਖਕੀਲੇਸਾ॥ ੧੧੧॥ ਮੇਨਾਰੀਸੁਤਯਾਹਨਦੇਖੋ॥ ਅੰਰਨਯੰ

ਕੋਕਈਪੇਖੋ॥ ਯਾਂਹਿਤਗਹੇਇਕੋਲੋਚਾਏ॥ ਗਾਰਨਕੋਨਹਿ

ਦੀਪਕਜਾਏ॥ ੧੧੨॥ ਤਹਾਂਭੀਤਸੋਮਸਤੁਕਫੋਰੋ॥ ਚੁਪਕਰ

ਹੋਨਕਛੁਮੁਖਵੇਰੋ॥ ਮੇਨਗਹੇਮਾਦੀਕਫੋਰੋ॥ ਲਕੋਕੁਦਸ

ਪਾਉਕੜੇ ਤੋਰੇ॥ ੧੧੩॥ ਭੂਮਹਿ ਵਹੁਦੁਖ ਪਾਯਗਭਾਏ॥ ਇ
 ਤਹਿਤਤਹੋਤੇਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੁਵਚਾਏ॥ ਜਦੈਜਦੈਘਰਮੇਪਗਧਾਰੈ॥
 ਤਬੈਤਬੈਵਹੁੰਗਨਿਹਾਰੈ॥ ੧੧੪॥ ਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਨਭੁੰਗੇ॥
 ਪਾਭੂਪਤਕਾਮਨਮਹਿਸਿਤਾਪਾ॥ ਮਤਮੇਰੋਧਨਕੰਯਹਿਹਿਰੇ॥
 ਯਾਹਿਤਮਲਲਵੇਸਕਰਫਿਰੇ॥ ੧੧੫॥ ਯਾਂਦਿਪਸਿਚਨ
 ਮਾਂਹਿਕਲੇਸਾ॥ ਕਹੂੰਨਪਯੋਸੁਖਕੀਲੇਸਾ॥ ਯਾਂਕੋਨਸੁਹੋਇ
 ਧਨਜਬਹੀ॥ ਪ੍ਰਾਂਲਅੰਤਦੁਖਪਾਵੈਤਬਹੀ॥ ੧੧੬॥ ਖਰਚ
 ਹੋਯਸੀਮੈਦਸਜਬਹੀ॥ ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਸਿਚਮਨਤਬਹੀ॥ ਯਾਂ

ਵਿਧਨਾਬਹੁਦੁਖਕੋਪਾਏ॥ ਯਤਨਕਰੇਕਛੁਦੁਬਜ਼ੀਮਲਾ ੧੦੫
ਏ॥ ੧੧੭॥ ਯਾਵਿਧਕੁਜੇਇਕਤ੍ਰਜਬਹੀ॥ ਤਾਂਧਨਕੀਗਤਏ
ਬਿਧਤਬਹੀ॥ ਕਿਨਹੁੰਕੋਗਾਡੁਜੇਰਹਜਾਵੈ॥ ਤਜਾਗਤਹਾਂਨਰ
ਕੁਮਖਰਜਾਵੈ॥ ੧੧੮॥ ਕੋਚਿਤਕੋਵਿਦਪਰਮਉਦਾਰਾ॥ ਤ
ਸੰਯਗਜਕਰੇਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਯਗਨਮੇਵਹੁਵਿਧਦੁਖਪਾਯਾ॥
ਜਿਉਤਿਉਕਰਸੁਰਲੋਕਹਿਜਾਂਹਿ॥ ੧੧੯॥ ਤਾਂਹਿਵਿਖੇਦੁ
ਖਅਹੇਅਪਾਰਾ॥ ਤਿਸਕਾਰਤੇਬਾਰੰਬਾਰਾ॥ ਨਿਜਤੇਵਰੋਜ
ਵੈਕੋਏਮੋ॥ ਤਵਆਪਨੀਮੇਦੁਖਵਹੁਪੇਖੇ॥ ੧੨੦॥ ਰਾਗਦੁਖ

ਅਸੂਆਜਨੇ॥ ਮਾਨਸਦੁਖਕਛੁਜਾਂਹਿਨਗਨੇ॥ ਅਸੁਰਕਰੇ
 ਦੇਵਨਕੋਪੀੜਾ॥ ਭੁੰਗਹੋਇਦੇਵਨਕੀੜੀੜਾ॥ ੧੨੧॥ ਯਗ
 ਭਾਗਤੇਕਰੇਉਛੇਦਾ॥ ਤਾਂਤੇਲਹੇਦੇਵਦੁਖੇਦਾ॥ ਕਦਾਚਿਤਸ
 ਝਸੀਗਨਿਵਾਸਾ॥ ਸੜਹਰੇਸੁਤਾਂਹਿਅਵਾਸਾ॥ ੧੨੨॥ ਤਿਨਕੀ
 ਇਸ਼ਨਾਰਹਰਲੇਵੈ॥ ਪਾਦਪ੍ਰਧਾਰਸੁਦੁਖਦੇਵੈ॥ ਵਿਮ
 ਨਹਰੇਤਿਨਦੇਯਨਿਕਾਗਾ॥ ਸੋਚਕਰੇਸੁਰਵਾਰੰਵਾਰਾ॥ ੧੨੩॥
 ॥ ਕੀਨਾਮਪ੍ਰਾਧਰਿਖਨਹੁੰਕੇਰੀ॥ ਗੋਤਮਾਦੇਕੋਪਕਰਿਹੇਰੀ॥
 ਇਵਿਰੁਪਗਯੋਖਿਨਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਰਪਤਸੋਚਕਰੇਮਨਮਾਂਹੀ॥ ੧੨੪॥

੨੫ ਧਿਗਮਕੋ ਅਪਗਾਧੀਕੁਜੇ ॥ ਰਿਖਕੇ ਸ੍ਵਪਰੂਪ ਮੁਹਿਰਾਜੇ ॥ ਈਦ੍ਰ ੦੧੦੬
ਇਕਕੀਜੇਗਤ ਮੇਸੀ ॥ ਅੰਰਨਕੀ ਅਬਭਾਖੋ ਕੈਸੀ ॥ ੧੨੫ ਈਸ੍ਰ
ਰਤੇਤਾਂਕੋ ਭੁਭਾਰੀ ॥ ਕੋਇਨਸਕਹਿ ਸੁਤਾਂਹਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਜਿਉਜਿ
ਉਹੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਖੀਨਾ ॥ ਤਿਉਤਿਉਜਿ ਚਕਰੇ ਮਨਦੀਨਾ ॥ ੧੨੬ ॥
ਸੁਤ ਅਰੁਨਾਰ ਪ੍ਰਥਮ ਮਰਗਏ ॥ ਪਾਪ ਅਨੁਸਾਰ ਨਰਕ ਤਿਨ ਭਏ ॥
ਤਾਂਕੋ ਹੋਰ ਵਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗਨਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੧੨੭ ॥
ਨਕੋ ਧਾਰ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਜਾਵੈ ॥ ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਯਹੀ
ਕਹੀਯੋ ਮੁਖ ਦੇਹ ਦਿਗਾਸਾ ॥ ਗੰਥ ਬਢਨ ਤੇ ਕੀਯੋ ਸਮਾਸਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਤ

ਥਾਚਤਦੁਚਨੀ॥ ਇੰਦੁਲੋਕੇਮਹਤੁਦੁਖਪ੍ਰਜਾਪਤੁਜਤਬੇਵਚ॥
 ॥ ਵਿਸਲੋਕੇਚਰੇਦੁਖਮੇਵਾਵੇਚਾਰਤੁ॥ ੧੨੯॥ ਤਾਂਤੇਗਿਰ
 ਨੇਮੇਦੁਖਪਾਵੇ॥ ਜਲਮੇਦੇਹਸਗਲਗਲਜਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਿਨਯਭੋਗਜਿ
 ਨਪਾਪਨਖਾਰੇ॥ ਤੇਤੁਤਹਿਤੇਨਰਕਪਧਾਰੇ॥ ੧੩੦॥ ਪ੍ਰਿਨਯਸੇਸ
 ਜਾਂਕੇਕਛੁਹਯੋ॥ ਤਾਂਕੀਗਤਿਪ੍ਰਿਨਿਯਾਵਿਧਪਯੋ॥ ਬਾਯੁਮਿਵ
 ਦਲਤੇਹੋਇ॥ ਬਰਖਾਜਲਜਨਮਕੋਜੋਇ॥ ੧੩੧॥ ਯੁਵਅਰਧ
 ਨਜਨਮਕੋਪਾਵੇ॥ ਭੋਗੇਰਕਤਰੇਤਹੁਇਜਾਵੇ॥ ਵਹੁਰਯੋਖਾਇ
 ਗੁਭਮਹਿਜਾਯਾ॥ ਨਾਂਨਾਂਵਿਧਕੇਦੁਖਤਹੋਪਯਾ॥ ੧੩੨॥ ਵਹੁਰੇਜ

ਨਮਕਲਜਬਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਸੂਤਵਾਯੁਤੇਪੀੜਾਪਾਵੈ॥ ਮਰਦਸ
 ਮਾਂਨਦੁਖਕੋਪਾਯੋ॥ ਯੀਨਿਵਿਵਰਤਿਤਬਾਹਰਆਯੋ॥ ੧੩੨
 ॥ ਜਨਮੰਤਰਹੈਵਹੁਦੁਖਭਾਰੇ॥ ਸਭਜਨਹੇਰੇਜਾਂਹਿਨਦਾਰੇ॥
 ਸਮਰਥਹੀਨਅਤਿਬਾਲਕਹੋਵੇ॥ ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਦੁਖਤਹਜੇ
 ਵੇ॥ ੧੩੩॥ ਖਾਟਵਿਖੇਮਾਤਾਤਿਹਭਾਰੇ॥ ਗ੍ਰਹਿਕ੍ਰਿਤਕਰੇਨਤ
 ਹਿਚਿਤਾਰੇ॥ ਰੁਦਨਕਰੇਲਰਕਾਵਹੁਜਬਹੀ॥ ਆਵੇਜਨਨੀ
 ਤਾਂਕੀਤਬਹੀ॥ ੧੩੪॥ ਵਾਂਕੇਮਤਕੁਲਕਾਟੇਅੰਗਾ॥ ਮਾਯਕਹੇ
 ਥਲਪੀਯੁਸਅੰਗਾ॥ ਕਿਹਬਿਧਿਕਰੇਸੁਖਨਕੋਪਾਂਨਾ॥ ਮਤਕੁਲ

੧੦੫

ਕਾਟੇਭੁਜੰਗਸਮਾਨ॥ ੧੩੫॥ ਜਬਲਰਕਾਵਤੁਭੂਖਾਰੰਵੇ॥ ਤ
 ਵਮਾਤਾਤਿਹਆਨਨਜੰਵੇ॥ ਦੇਯਪਿਆਰਨਥਨਹਿਪਿਲਵੇ
 ॥ ਤਾਂਤੇਲਰਕਾਵਤੁਭੂਖਪਾਵੇ॥ ੧੩੬॥ ਯਾਵਿਧਕੇਦੁਖਮਹਿ
 ਅਨੰਤਾ॥ ਗਨੈਕਹਾਂਲੈਆਹਿਨਅੰਤਿ॥ ਤਰੁਣਮਵਸਥਾਮੇਸੁ
 ਖਲਾਂਹੀ॥ ਵਹੁਵਿਧਦੁਖਹੈਤਾਂਕੇਮਾਂਹੀ॥ ੧੩੭॥ ਤਰੁਣਮਵ
 ਸਥਾਮੇਵਹੁਕ੍ਰੋਧ॥ ਜਾਂਤੇਹੋਇਧਰਮਕੋਰੋਧ॥ ਆਪੁਜਲੇਅੰਠਿ
 ਨਕੋਮਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਲਹੁਕੇਪ੍ਰਾਣਨਿਕਾਰੇ॥ ੧੩੮॥ ਕ੍ਰੋਧਕੁਕੁ
 ਵਹੁਪਾਪਕਮਾਵੇ॥ ਈਹਾਂਦੁਖਆਗੇਪ੍ਰਾਨਿਪਾਵੇ॥ ਤਰੁਣਮਵ

ਸਥਾਮਹਿਬਹੁਲੁਭਾ।ਧਨਕੋਹੋਇਕਰੇਬਿਤਖੰਭੁ।੧੩੯।ਜਾਂ ੧੦੮
 ਕਰਮਨਤੇਵਹੁਦੁਖਪਾਵੇ।ਧਨਹਿਤਤੇਊਕਰਮਕਮਾਵੇ।ਕੰਛ ੦
 ਖਰਚਨਮੈਦੁਖਜੇਤੇ।ਪੁਰਬਕਹੇਸਗਲਮੈਤੇਤੇ।੧੪੦।ਅ
 ਬਲਾਜੂਏਮੈਮਨਲਾਗੇ।ਕੁਲਕੀਲਜਾਸਗਲਤਜਾਗੇ।ਵਿ
 ਤਨਾਸਲਾਂਕੋਹੋਇਜਾਵੇ।ਜਹਤਹਤੇਮਨਾਦਰਪਾਵੇ।੧੪੧।
 ਸੰਤਰਯਾਕੋਕਰੇਅਪਕਾਗ।ਤਾਂਤੇਹੈਦੁਖਵਾਰੰਵਾਗ।ਜੇਧਨ
 ਵੰਤਜਗਤਮੈਅਗੈ।ਤਾਂਕੇਦੁਖਯਾਵਿਧਕੇਕਹੇ।੧੪੨।ਜੇਧਨਹੀ
 ਨਜਗਤਕੇਮਾਂਹੀ।ਤਾਂਕੇਖੇਦਗਨਨਮੇਨਾਂਹੀ।ਘਰਮੈਨਹਿਕਛੁਲਰ

ਕਾਖਾਵੇ॥ ਬਾਹਰ ਤੇ ਨਹ ਕਛੁ ਪਨ ਪਾਵੇ॥ ੧੪੩॥ ਮਰਣ ਹੁਤੇ ਤਾਂ
 ਕੰਦੁਖ ਕੁਰਾਗੇ॥ ਏਕ ਦਰਿ ਦ੍ਰੁਮਾਂ ਹਿ ਸੁਵਿਚਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾਯ
 ਭਵ ਜੇਈ॥ ਵਹੁਦੁਖ ਕਾ ਅਲਯ ਹੈ ਜੇਈ॥ ੧੪੪॥ ਸੁਤਾ ਮਰੁਨਾ
 ਰਤਹਾਂ ਮਰ ਜਾਵੇ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬ੍ਰਿਧ ਦੁਖ ਵਹੁ ਪਾਵੇ॥ ਅੰਰਨ ਕੇ ਗਹਿਤੀ
 ਤਰਹੇ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕਸਬੀ ਪੀ ਕੰਦੁਖ ਦਹੇ॥ ੧੪੫॥ ਵਹੁ ਯਾਂ ਕੰਕਛੁ
 ਕ੍ਰਿਤ ਵਤਾਵੇ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾ ਮੇ ਭੁਲ ਜਾਵੇ॥ ਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਯੰ ਬੋਲੇ
 ਬੈਨਾ॥ ਮਾਂ ਨੋ ਬਾਂਨ ਪਰੇ ਉਰ ਪੈਨਾ॥ ੧੪੬॥ ਆਪ ਨੇ ਸਗਲ ਕੁਟੰ
 ਬੀਖਾਯਾ॥ ਹਮ ਰੇ ਪਰ ਮੈ ਬੈਠਾ ਆਇ॥ ਅੰਗ ਕ੍ਰਿਤ ਮੇ ਨਹਿ ਅਪ

ਕਾਗਾਰਛਾਕਰੇਹਮਾਰੇਦੁਗਾ॥ ੧੪੭॥ ਵਿਗਕੀਜੋਤਿਲੀਨਹਇ ੧੦੯
 ਜਾਵੈ॥ ਸਿਮਕਕੋਈਨਜਰਨਆਵੈ॥ ਸਰਾਂਮਪੈਠਕਰੈਦਧਪਾਂਨ
 ॥ ਤਾਂਤੇਕਰੇਸੁਬਹੁਅਪਮਾਂਨ॥ ੧੪੮॥ ਖਾਂਨੇਕੋਬੈਠੇਜਸੁਜਬਹੀ
 ॥ ਅਲੀਨਮੁਖਤੇਭਾਖੇਕਬਹੀ॥ ਦੁਰੇਪਰਜਹੁਪਾਦਪਸਾਰੇ॥ ਸੈ
 ਨਕਰੇਸਭਕਾਜੁਵਿਗਾਰੇ॥ ੧੪੯॥ ਮੁਖਤੇਦੰਤਨਿਕਰਝਰਜ
 ਵੇ॥ ਅੰਨਅਦਨਤੇਵਹੁਦੁਖਪਾਵੇ॥ ਯਾਵਿਧਨਾਂਨਾਂਦੁਖਕੋਪਾਏ
 ॥ ਵਹੁਰੇਯਮਕਿਕਰਚੜਿਆਏ॥ ੧੫੦॥ ਮਰਦਵਿਖੇਦੁਖਹੋਵੇ
 ਭਾਰੀ॥ ਕੋਈਨਜਕੇਸੁਤਾਂਹਿਨਿਵਾਰੀ॥ ਸਰਬਅੰਗਮੇਪ੍ਰਾਂਣਨਿਕ

ਗੇਅਾਂਨਸਗਲਹਿਰਦੇਮਹਿਡਾਰੇ॥ ੧੫੧॥ ਤਾਂਤੇਤਿਨਦੁਖਹੋ
 ਵੈਮੈਸੋ॥ ਸਹਸਅਤੂਹੇਕਾਵੇਜੈਸੋ॥ ਧਨੀਅਧਨੀਹੋਇਸੁਕੇਈ॥
 ਸਗਲਸਮਾਂਨਸੁਯਹਿਦੁਖਹੋਈ॥ ੧੫੨॥ ਨਿਰਧਨਨਰਤਨੁਡੰ
 ਕਿਜੇਜਹਾਂ॥ ਸੁਆਂਨਸਿੰਗਾਲਖਾਇਪਨਤਹਾਂ॥ ਧਨੀਪਰਖਕੋ
 ਮਰਣਜੈਸੋ॥ ਭਾਖੋਕਛਕਸੁਨੋਅਬਤੈਸੋ॥ ੧੫੩॥ ਜਿਨਸੋਕਰੇ
 ਸੁਵਹੁਤਸਨੇਹਾ॥ ਤਿਨਕੀਗਤਸੁਨੀਯੋਅਬਏਹਾ॥ ਜਾਵਿਦੁਖਾ
 ਰਾਅੰਨਨਖਾਵੇ॥ ਵਹੁਤਭਾਂਤਿਦਰਸਨਅਕੁਲਾਵੇ॥ ੧੫੪॥ ਤਾਂ
 ਦਿਨਬੈਠਸੋਧਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਅੀਠੰਗਸਗਹੇਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ ਜਾਂਕੋਪ੍ਰਥ

ਮਸੇਜਕੇਮਾਂਗੀ॥ ਸੁੱਕੂ ਫੂਲ ਪਰੇਜਾਂਮਾਂਗੀ॥ ੧੫੫॥ ਅਤਸੀਤ ੧੧੦
 ਲੈਮੈਰਾਗਸ੍ਵਾਵੇ॥ ਤਾਂਕੋਤਪਤਮਗਨਮੈਪਾਵੇ॥ ਅਤਕੋਮਲਜ ੦
 ਕੇਕਰਹਯੋ॥ ਵਹੁਸੁਰੀਪਜਾਂਹਿਮੈਪਯੋ॥ ੧੫੬॥ ਅਸੀਨਾਰੀ
 ਯਾਪਰਮਾਂਗੀ॥ ਕਰੇਸਪਰਸਡਰੇਉਗਮਾਂਗੀ॥ ਤੀਖਣਕਾਸੁ
 ਲੈਕਰਮਾਂਗੀ॥ ਤਾਂਕੋਠਰੇਮਰਹਟਮਾਂਗੀ॥ ੧੫੭॥ ਹੈਰਥਗ
 ਜਉਪਰਿਵੈਠਵੈ॥ ਸਿਵਕਾਮੈਤਾਂਕੋਲੈਜਾਵੈ॥ ਵੰਦੀਜਨਉਸ
 ਤਤਿਕੋਕਰੇ॥ ਉਪਬਨਕੇਸਨਮੁਖਅਨੁਸਰੇ॥ ੧੫੮॥ ਤਾਂ
 ਕੋਰਕਾਠਕੇਮਾਂਗੀ॥ ਲੈਜਾਵੇਮਰਹਟਕੋਮਾਂਗੀ॥ ਬਾਂਧਵਸਰ

ਲਧਾਹੀਆਗੇ॥ ਨਿਜਨੈ ਨਹੁ ਤੇਜਲ ਕੋ ਭਾਗੇ॥ ੧੫੯॥ ਅੰਗ
 ਲਬਾਜੇ ਜਾਂ ਕੇ ਸੀਗਾ॥ ਗੀਤ ਨਿਰਤ ਹੋਵੈ ਦੁਹਰੀ ਗਾ॥ ਯਾਵਿਧ
 ਜੋਈ ਕਰੇ ਪਿਯਾਂਨਾ॥ ਸੋ ਅਬ ਜਾਵੈ ਟੈ ਠਾਵਿ ਦਾਨਾ॥ ੧੬੦॥
 ਨਾਰੀ ਰੁਦਨ ਕਰੇ ਤਾ ਸੀਗਾ॥ ਪੂਰ ਲਪੇਟੇ ਜਾਂ ਕੇ ਅੰਗਾ॥ ਜਾਂ ਕੇ
 ਆਗੇ ਦਧ ਲੇਜਾਵੇ॥ ਲਾਜਾ ਕੀ ਵਰਖਾ ਵਰਖਾਵੇ॥ ੧੬੧॥
 ਤਾਂ ਕੇ ਆਗੇ ਤੇ ਅਬ ਜਾਂਹੀ॥ ਧੂਮ ਸਾਹਿਤ ਪਾਵ ਕਕਰ ਮਾਂਹੀ॥
 ਨਿਜ ਸੁਤ ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਕੋ ਜੋਈ॥ ਪੂਰ ਬਖਿਨ ਨਹੁ ਤਿਜਾ ਗੋਜੋ
 ਈ॥ ੧੬੨॥ ਸਗਲੇ ਤਯਾਗ ਚਲੇ ਯੀ ਜਾਵੇ॥ ਫਿਰ ਕੈ ਵਾਤਨ

੧੧੧
ਵੇਕਵਤਾਵੇ। ਜਾਂਕੇਪਾਦਕਮਲਤੇਗਿਰੇ। ਲੈਜਲਵਿੰਦੀਸ
ਮੈਧਰੈ॥ ੧੬੩॥ ਤਾਸਪਰਸਤੇਕਰੇਇਸਨਾਂਨਾਵਿਲੇਪ੍ਰੇਤ
ਹੋਹੁਯਮਾਂਨਾ॥ ਯਾਦਿਧਸਗਲਸਿਬੰਧੀਤਿਜਾਗਯੋ॥ ਯ
ਮਦੂਤਨਕੇਆਗੇਲਾਗਯੋ॥ ੧੬੪॥ ਤੇਗਹਿਨਰਕਵਿਖੈਲੇ
ਜਾਵੈ॥ ਜਾਂਮੰਜੀਵਦਹੁਤਦੁਖਪਾਵੇ॥ ਜੇਈਗੰਧਧਨਕੋਹਿਰੇ
॥ ਪਰਨਾਗੀਗਹਮਪਨੀਕਰੇ॥ ੧੬੫॥ ਕਾਲਪਾਸਨਰਕ
ਮੰਜਾਯਾ॥ ਯਮਦੂਤਨਤੇਪੀੜਾਪਾਯਾ॥ ਖਾਂਨਪੀਨਕੋਹੈਕਛੁ
ਨਾਂਹੀ॥ ਤਾਕੇਦੂਤਸੁਖਿਨਖਿਨਮਾਂਹੀ॥ ੧੬੬॥ ਮੂਰਛਾਹੋਇ

ਪਰੇਧਰਮਾਂਹੀ॥ ਹਾਯਹਾਯਵੇਲੇਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ ਜੇਈਹਾਂਜੀਵ
ਨਕੀਮਾਰੇ॥ ਤੇਰਹੀਇਸੁਤਾਂਹਿਪ੍ਰਗਰੇ॥ ੧੬੧॥ ਰਿੰਗਵਿਨ
ਰਕਵਿਖੇਜਨਜਾਵੇ॥ ਰੁਹੂਜੀਵਤਿਹਕਟਿਕਟਿਖਾਵੇ॥ ਸਰ
ਪਹੁਤੇਕੁਜਾਨਕਅਹੇ॥ ਨੈਨਨਜੋਪਵਕਸਮਦਹੇ॥ ੧੬੨॥
ਦੰਡਕਰੇਆਦੰਡਨਮਾਂਹੀ॥ ਨਰਕਪਰੇਸੂਕਰਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ ਰਾ
ਜਾਰਜਪਰਖਜੋਕੋਈ॥ ਤਹਰਾਕੀਯਮਦੂਤਨਸੇਈ॥ ੧੬੩॥
॥ ਮਰਦਨਸਗਲਅੰਗਹੁਇਜਾਵੇ॥ ਇਖਯਸੀਕੀਗਤਕੋਪ
ਵੇ॥ ਆਰਤਸੁਰਕਰਕਰੇਪਕਾਰਾ॥ ਅਤਬਲਪੀਛੇਬਾਰੰਬਾਰਾ॥

੧੧੦॥ ਅਗੀ ਮਨਾਰ ਕੇ ਸੇਵੇ ਜੇਈ॥ ਚਦੁ ਵਰਣੀ ਮੈ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ੧੧੨

॥ ਅਥਵਾ ਨਾਰਗੇ ਨਰਮਾਂਹੀ॥ ਨਰਕ ਪਰੇਤੇ ਸੀਜੇ ਨਾਂਹੀ॥ ੧੧੧

॥ ਲੋਹੇ ਕੀ ਤਹ ਨਾਰਵ ਨਵੇ॥ ਪਾਵਕ ਸੇਯਮ ਕਿੰਕਰਤਾਵੇ॥ ਨ
ਰਕੈ ਗਲੇ ਮੇਅਾਂ ਨ ਮਿਲਾਵੇ॥ ਜਲ ਜਲ ਅੰਗ ਧਰਨ ਮੇਜਾਵੇ॥

੧੧੨॥ ਯੋਹੀ ਲੋਹੇ ਪੁਰਖ ਵਨਵੇ॥ ਦੁਸ਼ਨਰਗਰਭੀ ਤਲ੍ਹਾ
ਵੇ॥ ਹਾਹਾ ਮੁਖ ਤੇ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਚਾਬਕ ਮਾਰੇ ਵਾਰੰ ਵਾਰਾ॥ ੧੧੩

੩॥ ਜੋ ਨਰ ਸਭੁ ਅਭਿਗ੍ਰਾਂ ਮੀ ਹੋਇ॥ ਯੋਗ ਅਯੋਗ ਨਹੇ ਰੋਕੇ
ਇ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਯਮ ਕਿੰਕਰ ਗਹਿਲੇਵੇ॥ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਨਨਾ ਦੁਖ ਦੇ

ਵੇ। ੧੭੩॥ ਸਾਲਮਲੀ ਇਕ ਨਰਕ ਹਿਅਹੇ। ਬੰਜਰ ਸਮਾਤਿ
 ਹਕਿਕਰ ਕਹੇ। ਤਾਂ ਕੇਵੇਖੇ ਸੁਵਾਂ ਕੋਰਾਗੇ। ਕਰਖਣ ਕਰੇਕ
 ਰਲਸੁਮਾਰੇ। ੧੭੪॥ ਪੂਜਕਹੈ ਪਿਤਯਾਭੁਵਮਾਂਗੀ। ਵਿਪ੍ਰ
 ਵੇਦਮਹਿ ਸੰਸੇਨਾਂਗੀ। ਇਨਸੇਵ੍ਹੇ ਕਰੇਨਰਜੇਈ। ਕਾਲਸੂਤ੍ਰ
 ਮਹਿਜਾਵੈਸੇਈ। ੧੭੫॥ ਦਸਹਸਾਰਯੋਜਨ ਵਿਸਤਾਰ।
 ਚਉਥਿਰਤੇ ਮੰਡਲਾਕਾਗ। ਤਾਂ ਮੁਮਯਾਅਤਿਤਾਤੋਅਹੇ। ਨੀਰਿ
 ਤੇਪਾਵਕਤਿਹਏਹੇ। ੧੭੬॥ ਉਪਰਤੇਗਵਿਕਰੇਪ੍ਰਤਾਪ। ਤਾਂ
 ਮੰਨਰਵਹੁਲਹੇਸੀਤਾਪ। ਖਧਾਪਿਆਸਾਭੀਤਰਦਹੇ। ਹਯ

ਹਾਯਮੁਖਤੇਤਹਕਹੇ॥ ੧੧੮॥ ਕਬਹੂੰਦੋਰਚਲੇਤਾਮਾਂਹੀ॥ ੧੧੩
ਕਬਹੂੰਗਿਰਪਾਵੇਧਰਮਾਂਹੀ॥ ਕਬਹੂੰਮੁਸਮੀਟਕਰਵਹੇ॥
ਇਤਹਤਤਹਤੇਪਾਵਕਦਹੇ॥ ੧੧੯॥ ਮੇਹੀਨਾਂਹਿਕਹੀਯ
ਹਿਬਾਤਾ॥ ਵੇਦਬਜਾਸਭਾਖੀਬਿਖਯਾਤਾ॥ ਪੰਚਮਸਕੰਧ
ਭਾਗਵਤਮਾਂਹੀ॥ ਭਾਖੀਪ੍ਰਗਟਸਿਕਕਛੁਨਾਂਹੀ॥ ੧੨੦॥
ਇਤਯਾਦਿਕਦੁਖਅਹੇਆਪਾਰਾ॥ ਕੋਕਾਵੇਗਨੇਲਹੇਤਿਹ
ਪਾਰਾ॥ ਪਟੀਜੰਡਜੰਬਾਰੰਬਾਰਾ॥ ਕ੍ਰਮੇਜੀਵਦੁਖਲਹੇਅ
ਪਾਰਾ॥ ੧੨੧॥ ਕੋਇਕਹੋਵੈਪੁਰਣਭਾਗਾ॥ ਯਾਭਵਤੇਗ੍ਰਹਿ

ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਦੈਰਾਗਾ॥ ਪੁਰਬਲੇਉਰਦੇਖਦਿਚਾਗੇ॥ ਸਰਬਦਿਖੇ
 ਤੇਮਨਕੋਦਾਰੇ॥ ੧੮੭॥ ਯਹਿਸਭੁਦਿਖਨਮੋਹਦੁਖਦਾਈ॥
 ਕਬਹੂੰਨਪਯੋਸੁਖਕੀਰਾਈ॥ ਭਾਰਥਖੰਡਜਨਮਕੋਪਯੋ॥
 ਧਿਗਮੋਕੋਦਿਖਨਮਨਲਾਯੋ॥ ੧੮੮॥ ਭਾਰਥਖੰਡਜਨ
 ਮਜੋਪਾਵੇ॥ ਕਰਉਪਾਵਰੁਦਕੋਤਰਜਾਵੇ॥ ਭਾਰਥਖੰਡਜਨ
 ਮਹੈਜੋਈ॥ ਸੁਰਸਮੂਹਸਭੁਬਾਛੇਜੋਈ॥ ੧੮੯॥ ਤਾਂਤੇਮੈਸੋ
 ਕਰਉਪਾਯਾ॥ ਜਾਂਤੇਦੁਖਸਗਲਮਿਦਜਾਯਾ॥ ਯਹਿਸ
 ਭਜਗਤਕਛੂਥਿਰਨਾਂਹੀ॥ ਨਾਸਹੋਇਖਿਲਖਿਲਕੇਮਾਂਹੀ॥

੧੮੫॥ ਨਿਤ ਜਵ ਸਤ ਕੀ ਐਰੇ ਅਹੇ॥ ਜਾਂ ਕੀ ਦੇਇ ਨਿਕਰ ਸਭ ਕਯੋ॥ ੧੧੪

ਯਾ ਵਿਧ ਕਰੇ ਵਿਵੇਕ ਹਿ ਜੇਈ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਖਟ ਸਿੰਘ ਦੁਪ ਨਿਹੇਈ॥ ੧

੮੬॥ ਸਮਦਮ ਉਪਰਤ ਤਿਤਿ ਖਜਾ ਜੇਈ॥ ਸ੍ਰਧਾ ਸਮਾਧਾਂ ਨਤ

ਦੇਈ॥ ਯਾ ਹਿ ਖਟ ਸਿੰਘ ਦਕਹੀ ਉਦਾਗ॥ ਜਾਂ ਹਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹਰੇ ਭਵ

ਭਾਗ॥ ੧੮੭॥ ਬਹੁਰ ਮੁਖ ਜਾਨਾਂ ਕੀ ਹੋਵੈ॥ ਤਾਂ ਬਿਨ ਐਰੇ ਵਾਸ

ਨਾਖੇ ਵੈ॥ ਇਨ ਚਾਰੇ ਸਾਧਨ ਕੀ ਪਾਵੈ॥ ਤਬ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲ ਹਿ

ਜਾਵੈ॥ ੧੮੮॥ ਸਮਧਾ ਕਰ ਪਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਣਾਮ॥ ਨਿਜ ਕਾ ਲਿਜਾਂ ਲ

ਲਖੇ ਤਿਹ ਧਾਮ॥ ਮਾਨਵ ਬੁਧਨ ਗੁਰ ਮੈ ਧਰੇ॥ ਮਨੁ ਅਰੁ ਤਨੁ ਕਰਤ

ਅਨੁਸਰੇ॥ ੧੯੯॥ ਨਿਸਦਿਨ ਕਰੇ ਗੁਰਨ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਮੇਸਰ ਲੁਗ
 ਤਤੁ ਮਗੀ ਦੇਵਾ॥ ਤੀਨੋ ਤਾਪ ਅਰਕ ਸਮ ਅਹੇ॥ ਮੇਉ ਰਾ ਅੰਤਰ ਕੋ ਅ
 ਤਿਦਹੇ॥ ੧੯੦॥ ਦੇਵ ਦਯਾ ਨਿਧ ਪਗਮ ਵਿਸਾਲਾ॥ ਮੇਰੇ ਕਠਨ ਹ
 ਰੇ ਉਰ ਸਾਲਾ॥ ਮੇਰੇ ਕਵਨ ਜਿਨੈ ਦੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਯਾ ਭਵ ਭੀ ਤਰਕ
 ਉਕਰਿਆਯੋ॥ ੧੯੧॥ ਤਬ ਗੁਰ ਯੀ ਤਿਹ ਕਰ ਉਪਦੇਸਾ॥ ਨਸ
 ਹੋਹਿ ਸੁਭ ਤਾਂਹਿ ਕਲੇਸਾ॥ ਅਪ੍ਰਛੰਨ ਪਰਪੁਰਨ ਜੇਈ॥ ਪਲਨੀ
 ਦਤਾ ਸਮਨ ਹਿ ਕ੍ਰੇਈ॥ ੧੯੨॥ ਤਤੁ ਮਸੀਸੀ ਸੇ ਕਛੁ ਨਾਂਹੀ॥ ਆ
 ਪਭੁਲਾ ਯਾ ਪਰਯੋ ਭਵ ਮਾਂਹੀ॥ ਯਾਂਹਿ ਤੇਤੁ ਹਿਤੀਨੋ ਤਾਪਾ॥ ਜਾਂਨੇ ਅ ०

ਪਸਿੰਦੇਸੀਤਾਪਾ॥ ੧੯੩॥ ਸੀਤਾਪਤਾ ਅਰਗਨ ਸਭੁ ਹਾਰੀ॥ ਯੁਗੀ ੧੧੫
ਵਖਾਂਨੀ ਜਨ ਸੁਖ ਕਾਰੀ॥ ਰਾਂਮ ਗੀਤਾ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਵਤਾਯੋ॥
ਅਗਯਾਂ ਨਏ ਕਰੁ ਦੁਖ ਲਾਇਖਾਯੋ॥ ੧੯੪॥ ਤਾਂ ਕੋ ਨਾ ਸਗਯਾਂ
ਤੇਰੇ ਈ॥ ਨਵ ਮਸਲੇ ਕੋ ਰਾਖ ਜੋ ਸੋਈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਪਕੋ ਜਨ
॥ ਸਗਲ ਕਰੰਤੁ ਮਬੰਧਨ ਰਾਂਗ॥ ੧੯੫॥ ਨਨੁ ਖਾਂਨ ਪਾਂਨ ਤਾਂ
ਮੋ ਕਛੁ ਨਾਂਗੀ॥ ਜਾਤ ਵਰਣਨ ਹਿਤਾਂ ਕੋ ਮਾਂਗੀ॥ ਅਪ੍ਰਛਿਨ ਗੋਸ਼ੀ
ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਨਿਤੁ ਮੁਕਤ ਸਬੰਧਨ ਨਾਜਾ॥ ੧੯੬॥ ਸਤ ਚਿਤੁ
ਆਨੰਦ ਰੋਪੁ ਨ ਰੂਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਦੁਤੀ ਅਨੰਤ ਸਰੂਪਾ॥ ਖਧਾ ਪਿਪੁ ०

ਸਾਮੇ ਕੋ ਕੁਰੀ ॥ ਅਤ ਉਤਮ ਹੈ ਜਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧੯੭ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਵਰਣ ਪ੍ਰਾਣਿ ਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ॥ ਕਰਣ ਅਧੀਨ ਸੁਗਯਾਂ ਨ ਅਨੂਪ ॥
ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਦੋਖ ਮੁਹਿ ਅਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰ ਕੋ ਅਤਿ ਦਹੇ ॥ ੧੯੮
॥ ਕਰਮ ਅਧੀਨ ਬੰਧ ਮੁਹਿ ਹਯੋ ॥ ਰੂਪ ਵਿਨਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪਯੋ ॥ ਸੁ
ਖੀ ਦੁਖੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ॥ ਮੇਰੇ ਅਹੇ ਸਦ੍ਵਿਤੀ ਸਰੂਪ ॥ ੧੯੯
॥ ਮੈਸੇ ਮੈਨੇ ਜਰੂਪ ਵਤਾਯੋ ॥ ਤਤੁ ਮਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਉ ਕਰਗਾਯੋ ॥
ਯਾਹਿ ਸੇਸੇ ਮੈ ਕਉ ਅਤਿ ਭਾਗ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਂ ਕੋ ਕਰੇ ਪ੍ਰਗਾ ॥ ੨੦੦
॥ ਖੰਧਾ ਪਿਧਾ ਸਾ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਜਾਤ ਬਰਣ ਸਕੁਤ ਨ ਕੋ ਮਾਂਹੀ ॥

ਅਸਿਗਾਮਾਵ੍ਰਿਤੀਸਰੂਪਤੁਮਾਰੋ॥ ਨਾਂਹਿਪ੍ਰਾਣਿਨਕਦਾਰਿਤਧਾਰੋ ੧੧੬
੨੦੧॥ ਵਾਸਤ੍ਵਰੂਪਤੁਮਾਰੋਜੋਈ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਪਾਰਿਚੰਨੋਜੋਈ॥ ਕ
ਰਣਮਧੀਨਗਯਾਂਨਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਖਦੁਖਸਗਲਲਖੋਤਿਹਮਾਂ
ਹੀ॥ ੨੦੨॥ ਗਾਗਵ੍ਰੈਖਸਰੁਮਨਕੇਹਯੋ॥ ਤੋਕੇਦਾਹਕਹੋਕਿਯੁ
ਪਯੋ॥ ਦੇਸਕਾਲਭੇਦਜਹਿਨਾਂਹੀ॥ ਵਸਤਪ੍ਰਸੇਦਨਜਾਂਕੇਮਾਂਹੀ॥
੨੦੩॥ ਐਸੈਰੂਪਵੇਦਜੋਕਹੋ॥ ਤਤ੍ਵਮਸੀਕਿਉਸੀਜੋਗਹੋ॥ ਨੰਨੁ
ਵਹੁਸਰਬਗਯਸਗਲਕਕਰਤਾ॥ ਸਰੂਪਤਪਾਲਕਸਰੂਕੋਹਰ
ਤਾ॥ ੨੦੪॥ ਮੈਅਲਪਗਯਨਸਰੂਕੋਕਰਤਾ॥ ਨਹਿਪ੍ਰਤਪਾਲਨ

ਸਭੁ ਹਰਤਾ ॥ ਤਤ੍ਵਮਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹਵਤਾ ॥ ਜੋ ਸੇ ਰੇ ਮਨ ਮੇ ਨਹਿ ॥
 ॥ ੨੦੫ ॥ ਯਾ ਸੀ ਕਾ ਕੇ ਹਰ ਲੀਜੇਈ ॥ ਕਹੇ ਲਖ ਲਾਪੰਡਤਿ ਸੇਈ
 ॥ ਯੋ ਪ੍ਰਬਿਤ ਕੁਯੋ ਸੀ ਬਾਹਾ ॥ ਤਬ ਆਏ ਪਰ ਪੀਥੀ ਵਾਹਾ ॥ ੨੦੬ ॥
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਚਾਰ ਬਾਕ ਚਾਲਿਆ ॥ ਤਿਨ ਯਾ ਵਿਧ ਕੇ ਬੈਨ ਸੁਨਾਯੋ
 ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਨ ਭਾਖੇ ਜੇਈ ॥ ਰਾਜਾਂ ਨ ਅਰਥ ਨਿਰਾਰਥ ਕੇ ਸੇਈ
 ॥ ੨੦੭ ॥ ਆਤਮ ਦੇਹੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਯਹਿ ਹਯੋ ॥ ਨਾਂਹਿ ਸਿਏਹ ਕਿ ਸੀ ਕੋ
 ਪਯੋ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਤ੍ਯਖ ਜਏ ਕਹੀ ਗਯੋ ॥ ਭੁਤ ਚਤੁਰੈ ਤਤ੍ਵ ਸੁਪਯੋ
 ॥ ੨੦੮ ॥ ਅਕਾਸ ਨਹੀ ਇਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤ੍ਯਖ ਜਾ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਹਨ ਮਾਂ ਨੇ ਦਖਾ

ਕਾਂਮ ਅਰਥ ਪੁਰਖਾਰ ਹਯੋ ਮੇਖ ਮਰਨ ਵਿਨ ਅੰਰਨ ਪਯੋ ॥ ੨ ੧੧੧

੦੬ ॥ ਨੰਨੁ ਕੁਵ ਕਰਤਾਈ ਸ੍ਵਰ ਅਹੈ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਕੈ ਸੇਕਹੈ ॥ ਨੰ ੦

ਹਿ ਕੋ ਕਰਤਾਈ ਸ੍ਵਰ ਹਯੋ ॥ ਸੁਤ ਹ ਪ੍ਰਲਾਂ ਮ ਭੂਤ ਜਗ ਪਯੋ ॥ ੨੧੦

॥ ਭੂਮ ਵਿਖੇ ਜੋ ਭੂਰੇ ਵੀਜਾ ॥ ਭਾਂ ਮੇ ਕਰਤਾ ਅੰਰਨ ਦੂਜਾ ॥ ਨੰਨੁ ਸੁਤ

ਹ ਪ੍ਰਲਾਂ ਮ ਭੂਤ ਜੋ ਹਯੋ ॥ ਅੰਰਨ ਕਰਤਾਈ ਸ੍ਵਰ ਪਯੋ ॥ ੨੧੧ ॥

ਪ੍ਰਲੋ ਕ ਵਿਖੈ ਫਲ ਦੇਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਨ ਹਿਈ ਸ੍ਵਰ ਭੂਵ ਮ ਹਿ ਹੋਇ

॥ ਪ੍ਰਲੋ ਕ ਕਥਾ ਸੁਭ ਬਜਰਥ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਨ ਮਿਤਨਈ ਸ੍ਵਰ

ਮਾਂਨੈ ॥ ੨੧੨ ॥ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਦੁਬ ਵਿਨਾਸਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਹਯ ਫਲ ਪ੍ਰ

ਕਸਾ। ਦਾਵਾ ਅਗਨ ਦਹੇ ਦੁਮ ਜੇਈ।। ਫਲ ਉਤਮ ਪਾਵੇ ਅਵ
 ਤੇਈ।। ੨੧੪।। ਤਾਂ ਤੇਈ ਸੁਰ ਕੋਇ ਨਹ ਯੋ।। ਬਾਰ ਪਦਾਰਥ ਨੀ
 ਕੇਪ ਯੋ।। ਅੰਐ ਸੋਮੰਦ ਸਿਧਾਂਤ ਉਥਾਰੋ।। ਕੋਵਿਦ ਤਾਂ ਕੋਦੂਰ ਨਿਵਾ
 ਰੇ।। ੨੧੫।। ਦੇਹ ਅਨਤਮ ਆਤਮ ਨਾਹੀ।। ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਜੜ੍ਹ ਜੜ੍ਹ ਹੇ
 ਤਾਂ ਮਾਂਹੀ।। ਰੂਪ ਵੰਤ ਨਾ ਸਤ੍ਰੁਪ ਛਾਂਨਾ।। ਉਤਕੜ੍ਹ ਤੇ ਪਟਸਮਜਾ
 ਨਾ।। ੨੧੬।। ਨਨੰਦੁ ਨ ਕਥਾ ਮਿਲੇ ਤੀਬਲਾ।। ਤੇਜਿ ਉਹੈ ਲਾਲੀਕ
 ਮੂਲਾ।। ਦੇਹ ਕਾਰਾ ਮਿਲੇ ਤੇਜ ਬਹੀ।। ਚੇਤਨ ਤਾ ਭੂਤਨ ਮੈਤ ਬਹੀ
 ੨੧੭।। ਚੇਤਨ ਆਤਮ ਯੀਤਨ ਹੋਈ।। ਜੜ੍ਹ ਹੇਤ ਮਾਂਨ ਨਹ ਕੇ

ਈ॥ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਜਨੂੰ ਤ ਦਿਖਾਂ ਵੇ॥ ਤੇਰੀ ਸਗਲ ਕੁਤਰ ਕਮਿ ਦਵੈ १११

੨੧੮॥ ਮੂਰਛਾ ਅਰੁ ਪਾਨਿ ਮਰਨੇ ਮਾਂਹੀ॥ ਦੇਹ ਪਰੀ ਦੇਖੀ ਏਧਰ
ਮਾਂਹੀ॥ ਨਹਿ ਚੇਤਨ ਤਾ ਤਾਂ ਮੈ ਪਯੋ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇ ਕਹੀਯੋ॥

੨੧੯॥ ਚੁੰਨ ਕਥ ਪਾਂਨ ਤੇ ਜੇਈ॥ ਚੇਤਨ ਵਿਨ ਮਿਲ ਤੇ ਨਹਿ ਤੇਈ॥
॥ ਭੂਤ ਕਹੁ ਚੇਤਨ ਵਿਨ ਕੈ ਸੋ॥ ਮਿਲੇ ਵਿਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀ ਕਤੈ ਸੋ ੨੨੦

॥ ਮੇਲਨ ਕਰਤਾ ਚੇਤਨ ਜੇਈ॥ ਪੰਚਮ ਏਕ ਪਦਾਰਥ ਸੋਈ॥ ਤਾਂ
ਤੇ ਦੇਹ ਨ ਆਤਮ ਹਯੋ॥ ਆਤਮ ਚੇਤਨ ਅੰਰੇ ਪਯੋ॥ ੨੨੧ ਨੰਨ

ਦੇਹ ਬਿਨ ਜੇ ਆਤਮ ਹੋਈ॥ ਘਟ ਵਤੁ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੋ ਕਈ॥ ਨਹ ਦੋ

ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਵਹੁਨਾਂ ਹੀ। ਤਾਂ ਕੌਜ ਨ ਮਾਂ ਨੇ ਅਬ ਕਾ ਹੀ। **੨੨੨**। ਮੈਂ ਛੋਟਾ
ਮੈਂ ਦੀ ਰਾਖ ਬਾਲਾ। ਮੈਂ ਬੁਢਾ ਸਿਤ ਮੇਰੇ ਵਾਲਾ। ਵਰਣਾਂ ਸੁਮ ਸਭ ਤ
ਨ ਮੈਂ ਧਰੇ। ਜਾਤ ਕਰਮ ਸਭ ਤਾਂ ਮੈਂ ਧਰੇ। **੨੨੩**। ਚਿਰੰਜੀਵ ਯਾਹਿ
ਦੇ ਹਮਾ ਸੀ। ਏਹ ਵਿਖੇ ਨਹਿ ਅੰਗ ਪ੍ਰਥੀ। ਅਹੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਵਿਖੇ
ਨਿਜ ਆਤਮਾ। ਨਹਿ ਤਾਂ ਕੌਜ ਨ ਕਹੇ ਅਨੁਤਮਾ। **੨੨੪**। ਅਹੰ ਪ੍ਰਤੀ
ਤ ਦੇ ਹਮੇ ਹੋਈ। ਨਹਿ ਜਨ ਭੀਤ ਰਸਿ ਸਾ ਕੋਈ। ਯਾਂ ਤੇ ਦੇ ਹਮਾਤ
ਮਾਇਕਾ ਅਹੰ। ਮੈਂ ਸੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਨਿਕਹੇ। **੨੨੫**। ਆਤਮ ਰੂਪ
ਹੀ ਨ ਵਹੁਨੇ। ਘਟ ਸਮਾਇ ਸਨ ਤਾਂ ਤੇ ਪਯੋ। ਮੈਂ ਰੰਤ ਨ ਛੋਟੇ ਅਤ

ਯਾ ਤਿੰ ਰੋਤਨ ਦੀ ਰਘ ਅਤਪਯੋ॥ ੨੨੬॥ ਯਾ ਵਿਧਾ ਮਮਤਾ ਭੀਤ ੧੧੯
ਨਮਾਂ ਹੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਆਤਮ ਸੋਤ ਨਨਾਂ ਹੀ॥ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਹੀ ਤਾ ਆਭਿਮੰਨ
ਭਿਦ ਅਧ੍ਯਾਸ ਬਿਨਨ ਹੀ॥ ਮਾਂਨ॥ ੨੨੭॥ ਜਾਤ ਕਰਮ ਲੋਭਾਖੇ
ਜੇਤੋ॥ ਆਤਮ ਮਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਂਦ ਨਤੇ ਤੋ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਆਤਮ ਤਨਤੇ ਨਿਆ
ਗੋ॥ ਅਨੁਮਾਂਨ ਨਕਰ ਨੀ ਕੇਧਾਰੋ॥ ੨੨੮॥ ਨੰਨੁ ਮਮਤਾ ਬੁਧਜਾਂ
ਸਿਮੇ ਹੋਈ॥ ਕਹਾ ਅਨਤਮ ਹੋਰ ਯੋਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਣ ਅਰੁ ਪਟਮੰਦਿ
ਰਕੋ ਮਾਂ ਹੀ॥ ਮਮਤਾ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ਜਹ ਜਾਂ ਹੀ॥ ੨੨੯॥ ਤੁਹ ਤੋਹ ਜ
ਗਲਾ ਅਨਤਮ ਹੋਰੈ॥ ਨਾਂਹਿ ਕਦਾ ਓਤਮਾਤਮ ਦੇਰੈ॥ ਨਨੁ ਅਨੁਮੰ

ਨੈਕ ਰਿਤ ਨ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ॥ ਯੁਦਯੁਪਿਤਵ ਮਾਤਮ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੨੩੮ ॥
॥ ਤਦਯੁਪਿਨ ਹਮ ਉਰਸੈ ਮਾਂ ਨੈ ॥ ਮਾਂ ਨ ਪ੍ਰਤਖ ਸੁਏ ਕਵਖਾਂ ਨੈ
॥ ਪ੍ਰਤਖ ਜਥਿ ਨ ਨਹਿ ਔਰ ਪ੍ਰਮਾਂ ਨ ॥ ਐਸੇ ਸੋਹ ਸਿਧਾਂਤ ਪਛਾਂ ਨ ॥
੨੩੯ ॥ ਅਨੁਮਾਨਾਇ ਕਸਰੁ ਮਾਂ ਨ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸਿਰਸਿ ਪਾਦੈ ਤੋ
ਹਿ ਮਨਾਵੈ ॥ ਜੇ ਅਨੁਮਾਂ ਨ ਨ ਤੂੰ ਜੜ੍ਹ ਮਾਂ ਨੈ ॥ ਕੈਸੇ ਵਾਦ ਵਿਵਾਦ
ਹਠਾਂ ਨੈ ॥ ੨੪੦ ॥ ਪਰ ਕੈ ਆਸ ਯਜੇ ਤੋ ਹਯੈ ॥ ਵਾਕਯ ਸੁਫਲ ਕ
ਰਤੇ ਤੋ ਪਯੋ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਯਹਿ ਬਲੇ ਯਹਿ ਗੀਤਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਇਨ ਕੈ ਐਸੇ
ਚੀਤਾ ॥ ੨੪੧ ॥ ਯੈ ਅਨੁਮਿਤੁ ਕਰਸਗ ਲੋਜਾਂ ਨੈ ॥ ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਵਿਵਾ

ਦਸੁ ਠਾਂਨੇ॥ ਵਾਦਾ ਵਿਵਾਦ ਹੋਤ ਉਰਧਾਗਾ॥ ਅਵਸਯ ਕਰੇ ਅਬਾਸੀ १੨੦
ਗੀਕਾਗਾ॥ ੨੩੪॥ ਪ੍ਰਤਖ ਜਾਵਿਨ ਨਹਿ ਅੰਰ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ਜਾਹਿ ਤੇ ਮਾਂ
ਨਕਿਅਹਿ ਅਮਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਬਦ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਲਹਮਾਨੇ॥ ਦ੍ਰਿਤੀ ਏਸੁ
ਉਕਤੀ ਕਰਹਾਨੇ॥ ੨੩੫॥ ਉਕਤੀ ਹਾਨਮਾਨ ਤੇ ਪਯੋ॥ ਤਾਂਹ ਅਭੁ
ਵਕਹੋ ਕਯੋਹਯੋ॥ ਅਨੁਪਲਬਧ ਕਰਿ ਸੋ ਜਗਜਾਨੇ॥ ਅਨੁਪ
ਲਬਧਮਾਨ ਉਰਠਾਨੇ॥ ੨੩੬॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰਤ ਵਪਰਹ ਸਮਾਨਾ॥ ਉ
ਪਮਾਨ ਵਿਨਾ ਕੀਉ ਕਰੇ ਵਖਾਨਾ॥ ਉਪਮਿਤ ਸਾਧਿ ਸਗਲਾਨ ਵਖਾ
ਨੇ॥ ਨਿਜ ਮੁਖ ਤੇ ਤੁੰਤਾ ਕੋਭਾਨੇ॥ ੨੩੭॥ ਮਨ ਮੈ ਸਗਲ ਮਾਨ ਕਰਮ

ਨੈ। ਮੁਖ ਤੇ ਕਿਉ ਅਬ ਸੂਠ ਵਖਾਨੇ। ਅਨੁਮਾਨ ਵਿਖੇ ਨਭੁ ਨੀਕੀ।
 ਯੋ। ਸੋ ਅਸਤ ਕਹੈ ਕੈ ਸੋ ਪਯੋ। ੨੩੮॥ ਅਬੁ ਕੇ ਚਿਤ ਯਾ ਵਿਧੂਨ
 ਰਹਯੋ। ਜਨਮ ਅਨੰਤ ਰਜਾ ਬਧ ਪਯੋ। ਕੇ ਚਿਤ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਲੈ
 ਹੋਵੇ। ਕੇ ਚਿਤ ਬੀਸ ਬਰਖ ਸੁਖ ਜੋਵੇ। ੨੩੯॥ ਕੇ ਚਿਤ ਰਹੇ ਸੁਬ
 ਰਖ ਪਚਾਂਸਾ। ਵਹੁ ਵਿਧੂ ਜਸ ਕੋ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ। ਕੇ ਚਿਤ ਸੰਤੰ ਵਰ
 ਖ ਲੋਰਹੈ। ਵਹੁ ਵਿਧੂ ਕੇ ਉਗੈ ਦੁਖ ਸਹੇ। ੨੪੦॥ ਕੇ ਚਿਤ ਨਿਖ
 ਲਾ ਯੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਕੇ ਚਿਤ ਦੁਖ ਸੋ ਆਯੁ ਵਿਤਾਵੈ। ਦੇਹ ਸਮਾਂ
 ਬਿਖਮ ਕਿਉ ਹੋਈ। ਤਾਂ ਮੈ ਹੋਤ ਨਭੁ ਖਜੈ ਕੋਈ। ੨੪੧॥ ਸਦੈ ਯ

੦॥
੧੨

ਜੇ ਨਿਜ ਕਰਮ ਸੁਹੇਤ ਕਹੇ ਜੜਤ ਤਨ ਤੇ ਪਹ ਲੇ ਉਰਮਾਨੀ ॥ ੧੨੧ ॥
 ਨਿਜ ਅਤਮ ਰੂਪ ਸਨਾਤਨ ਤਾਂ ਹਮ ਭਾਵ ਕਥਿ ਖਲ ਰਾਨੀ ॥
 ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੁਹੇਤ ਬਨੇ ਕਵਹੂੰ ਨਹਿ ਏਕ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਦਾ ਚਿਤ ਆਨੀ ॥
 ਤਾਂ ਹਿ ਅਧਾਰ ਉਦਾਰ ਸਦਾ ਨਿਜ ਯਾਤਨ ਤੇ ਅਤਿ ਭਿੰਨ ਪਛਾਨੀ ॥
 ॥ ੧੪੨ ॥ ਕਰਮ ਅਧਾਰ ਦੇਹ ਤੇ ਨਿਆਰੀ ਯੋ ਆਤਮ ਉ
 ਰਮੀਤ ਰਧਾਰੀ ॥ ਤਿਪਰਲੋਕ ਕਥਾ ਸਭ ਬਜਰਥਾ ॥ ਯਹਿ ਹੈ
 ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਅਨਰਥਾ ॥ ੧੪੩ ॥ ਪ੍ਰਲੋਕ ਅਭਾਵ ਕਥਿ ਜੜਹੇ
 ॥ ਆਨਏ ਕਪੂਤ ਯਖ ਸੁਟੇਰੇ ॥ ਭਾਵੀ ਵਿਖੇ ਨ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਅਨੁ

ਮਾਂਨ ਪ੍ਰਭਿਤਿ ਨ ਮਾਂਨੇ ਮਾਂਨ ॥ ੨੪੪ ॥ ਅਨੁਮਾਂਨੁ ਆਦਿ ਕਜੇ ॥
 ਨਵਖਾਂਨੇ ਤੋ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਦਾ ਉਗਮਾਂਨੇ ॥ ਤਿਸ ਗਲੇ ਤਿਹ ਭਾਖੇ ॥
 ਵਾਨਾਂਹਿ ਕਦਾ ਚਿਤ ਕਹੇ ਅਭਾਵਾ ॥ ੨੪੫ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਅਰੁ ਪਾਨਿ
 ਦੂਬ ਜਵਿਨਾਸਾ ॥ ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਕਜੇ ਕੀ ਚਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਤਾਂਹਿ ਉਧਾਰ
 ਸੁਨੇ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਨਿਖਲ ਸੀਦੇ ਹੁਤੋ ਹੀ ਮਟ ਜਾਈ ॥ ੨੪੬ ॥
 ਕਰੀਰੀ ਸੇਨਯਾਗ ਜਨ ਕਰੇ ॥ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤਹਾਂ ਆਗ ਮੈ ਜਰੇ ॥
 ਵਿਘਨ ਨ ਜੇਹੈ ਵੈਤਹ ਕੋਈ ॥ ਤੋ ਫਲ ਤਾਂਹਿ ਲਖੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ੨
 ੨੪੭ ॥ ਕਰੀਰੀ ਵਹੁ ਫਰਖਾ ਵਿਸਤਾਰੇ ॥ ਸੇਨਯਾਗ ਕਰਿ ਸੜ

ਨਿਵਾਰੇ॥ ਜਿਉਈ ਗੰਢ ਲਹੈ ਵੈਰਾਰੇ॥ ਮਾਂਹਿ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤਥਾ ਸੁਵਿਚਾਰੇ १੨੩
੨੪੮॥ ਏਵਾ ਏਗਾ ਪਦੁ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਾ॥ ਹਿਤ ਨਿਰਾਜ ਸੁਨੈ ਏਕਾਂ
ਤਾ॥ ਵੈਤ ਵੀਜ ਦਵਾ ਅਗਨ ਜਲਾਯੋ॥ ਜਲੇ ਵੀਜ ਕੇਲਾ ਉਪਜ
ਯੋ॥ **੨੪੯**॥ ਤਾਂਹਿ ਵਿਖੇ ਫਲ ਫੁੰਡੁ ਸੁਹਾਏ॥ ਵੀਜ ਵਿਜਾਤੀ ਵਹੁ
ਫਲ ਜਾਏ॥ ਵਿਧ ਵਿਗੀਨ ਜੇ ਦ੍ਰਬ ਜਲਾਏ॥ ਇਤਰ ਬਿਖਸਮ
ਫਲ ਨਹਿ ਜਾਏ॥ **੨੫੦**॥ ਵਿਧ ਵਤ ਦ੍ਰਬ ਜਲਾਏ ਜੇਤੇ॥ ਵੈਤ
ਵੀਜ ਸਮਫਲ ਕਰਤੇਤੇ॥ ਫਲ ਪਰਦਾਤਾਈ ਸ੍ਵਰਜੇਈ॥ ਅ
ਬਾਮ ਵੱਸ ਜਕਾਮਾਯੋ ਜੇਈ॥ **੨੫੧**॥ ਸੇਵੁ ਠੰਰ ਏਕ ਨਹਿ ਹੁਯੇ

॥ फल जांते स बुद्धि रं पयो । तांते सै स बुद्धि रं न मां गी । षा वर
जै गाम जे जग आं गी । २५२ ॥ छु मी मी कुर सै उ प जा वो । सु
ख मतांते न द र न आ वो । सु त ह पु ल म द खान जे जे ई । ग
जे ज लान ल गारि अ ष सै ई । २५३ ॥ कां म अ र ष पु र
ख र ष जे ई । वि ना वि चार वि खाने ते ई । कां म वि ख जे
द डी त र जे ते । द ह पु क र द ख क र ते ते । २५४ ॥ अ र ष
मां हि न र जे द ख पा ए । पु र ष ते स बुद्धि रं प सु न ए । म र ति
वि मं ख जे सि यां त तु मां री । उ न मं त पु ल प स मां न दी र री ॥

੨੫੫ ॥ ਯਾਂਤਨ ਕੋ ਨ ਰਡਾਰੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਅੰਰਗ ਹੋ ਕਰਮ ਨ ਵਸ
 ਤਬ ਹੀ ॥ ਚਾਰਵਾਕ ਮਤ ਹਯੇ ਜੇਤੀ ॥ ਦੁਸ੍ਵਪ ਛੁਨੈ ਸਗਲ ਤੇਤੀ
 ੨੫੬ ॥ ਤਾਂਤੇ ਸੁਖ ਅਰਥੀ ਨ ਰਜੇਈ ॥ ਚਾਰਵਾਕ ਮਤ ਤਯਾ
 ਗੋਸੈਈ ॥ ਯਾ ਵਿਧਵਾਈ ਏਕ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਬ ਦੂਸਰ ਪਾਨਿ ਵੈ
 ਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੫੭ ॥ ਦੇਹ ਨ ਆਤਮ ਸਤ੍ਰੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਏਤ੍ਰੁ ਯ
 ਆਤਮ ਮਾਂਦੇ ਗਯਾਨੀ ॥ ਮੈਸੁ ਨ ਹੋ ਮੈਦੇਖ ਰੂਪਾ ॥ ਮੈਸੂਧੈ ਰਜੁ ਲੇ
 ਯ ਅਨੂਪਾ ॥ ੨੫੮ ॥ ਅਹੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਵਿਖੇ ਤੇਹਯੋ ॥ ਤਾਂ ਵਿਨੁ ਮੰਰ
 ਨ ਆਤਮ ਪਯੋ ॥ ਯਾਂ ਵਿਧ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਖਾਨੇ ॥ ਗਯਾਨੀ ਤਾਂਹਿ

੧੨੩

ਨਗਯਾਂਨੀਮਾਂਨੇ॥ ੨੫੯॥ ਇੰਦ੍ਰਯਨਹਿਅਤਮਪ੍ਰਧਾਂਨਾ॥ ਕਰ
 ਨਹੇਤੁਤਾਂਮੈਪਹਿਚਾਂਨਾ॥ ਕੁਠਾਰਾਇਕਾਵ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤੁਹਮਾਂਨਾ॥ ਤਾਂਤ੍ਰੇਅ
 ਤਮਤਾਤਿਹਹਾਂਨਾ॥ ੨੬੦॥ ਕਾਂਨੈਕਰਕੈਸਬਦਸੁਨੀਜੈ॥ ਨੈਨ
 ਨਜੋਘਟਰੂਪਗਹੀਜੈ॥ ਯਾਂਦਿਧਸਗਲਕਰਲਨਿਰਧਚੇ॥
 ਆਤਮਕਾਹੇਤਾਂਹਿਉਚਾਰੇ॥ ੨੬੧॥ ਏਕਏਕਜੇਆਤਮਕੁੰ
 ॥ ਸਦ੍ਰਾਂਸਿਨ੍ਰਨਤ੍ਰਦੇਖਤ੍ਰਦਅਯੋ॥ ਤਿਨਕੈਏਕਮਤੋਨਹਿਯੋਇ॥
 ਭ੍ਰਿਨਪ੍ਰਯੋਜਨਜਾਂਤੇਸੋਇ॥ ੨੬੨॥ ਮੰਤਰਜੋਦ੍ਰਸਮਵਲਜਾਂ
 ਕੈ॥ ਕਦਲੀਖੰਡੁਬੀਧੇਨਰਵਾਂਕੈ॥ ਤੇਸਕੁਦਿਸਦਿਸਓਰਪਧਾ

ਗੇ॥ ਕਦਲੀਖੰਡਖੰਡਕਰਿਤਾਰੇ॥ ੨੬੩॥ ਤਿਉਯੁਗਪਤਾਤਮ ੧੨੪
ਯਹਿਸਭੁਹੀ॥ ਇਸਦਿਸਓਗਸਿਧਾਰੇਜਬਹੀ॥ ਏਹਵਿਦੀਰਣ
ਤਾਂਖਿਨਹੋਵੇ॥ ਤੁਲਜਸ੍ਵਾਂਮੀਘਗਇਕਖੋਵੇ॥ ੨੬੪॥ ਤਾਸਮੂਹ
ਜੇਆਤਮਕਹੇ॥ ਅੰਧਮੂਕਨਹਿਜੀਵਤਰਹੈ॥ ਨੈਨਘਟਤਸਮ॥
ਵਾਯਨਹਯੋ॥ ਅੰਧਮੂਕਕਿਉਜੀਵਤਪਯੋ॥ ੨੬੫॥ ਜੀਵਤ
ਦੇਖੇਸਗਲੇਤਾਂਹੀ॥ ਤਿਹਕਰਤੇਰੁਵਆਤਮਨਾਹੀ॥ ਮੂਰਛਾਮ
ਰਣਸਖੇਪਤਿਜਬਹੀ॥ ਲੀਨਕਰਨਗਲਹੋਵੇਤਬਹੀ॥ ੨੬੬॥
॥ ਮੂਰਛਾਮਰਣਵਿਖੇਰੁਰਜੈਸੀ॥ ਮਾਂਹਿਸਖੇਪਤਹੋਵੇਤੈਸੀ॥ ਵ

ਹੁਡਰਮਾਂ ਨਜਵੇਨਹਿਕੋਈ॥ ਜਾਗ੍ਰਤਮਾਂਹਿਦੁਖਵਹੁੰਈ॥ ੨੬੭॥
 ਅਰੁਪੁਨਿਅਹੰਪ੍ਰਤੀਤਹਿਤੋਹਿ॥ ਆਤਮਸਾਧਕਕੁਖੀਮੰਗਿ॥ ਤੰ
 ਕੋਹੇਤੁਸੁਨੋਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਜਾਂਤੇਤੇਸੀਸੇਮਿਟਜਾਈ॥ ੨੬੮॥ ਅਹੰ
 ਪ੍ਰਤੀਤਾਇੰਦ੍ਰਯਮਹਿਜੋਈ॥ ਬਿਦਾਅਧਯਾਸਜਨਯਹੈਸੋਈ॥ ਅ
 ਰੁਪੁਨਿਮਮਤਾਤਾਂਮੈਹੋਈ॥ ਨਹਿਸਿੰਦੇਹਯਾਂਗੀਮੈਕੋਈ॥ ੨੬੯॥
 ਮੇਰੰਜੋਰੰਮੇਰੰਨੈਨਾ॥ ਐਸੇਸਭਜਨਬਲੇਵੈਨਾ॥ ਯਾਂਹਿਅਨੁ
 ਵਪੁਨਿਕੈਸੋਹੋਈ॥ ਜੇਨਹਿਆਤਮਤਾਬਿਨਕੋਈ॥ ੨੭੦॥ ਅਮ
 ਪ੍ਰਤੀਤਵਿਖੇਕਰਦੇਖੇ॥ ਕੁਠਰਵਰੰਦਰਤਾਜਨਪੇਖੇ॥ ਜਿਉਕੁ

ਠਗਇੰਦ੍ਰਤਿਉਹਯੋ॥ ਅਤਮਤਾਨਹਿਤਾਂਮੈਪਯੋ॥ ੨੭੭॥ ਯਾ ੧੨੫
ਵਿਧਵਾਦੀਦੁਤੀਨਿਵਾਰੇ॥ ਅਬਤੀਸਰਯੋਵੈਨਉਚਾਰੇ॥ ਸਤ੍ਯ
ਕਯੋਇੰਦ੍ਰਯਯੋਨੰਗੀ॥ ਪ੍ਰਾਂਲਅਤਮਾਹੈਭਵਮਾਂਗੀ॥ ੨੭੮॥
ਪ੍ਰਾਂਲਗਏਤੇਮ੍ਰਿਤਕਵਤਾਏ॥ ਰਹੇਤਾਂਹਿਜੀਵਤਠਹਰਾਏ॥ ਜੀਵ
ਨਮਰਲਾਪ੍ਰਾਂਲਅਧੀਨ॥ ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਾਂਲਜੀਵਕਰਬੀਨ॥ ੨੭੯॥
ਕ੍ਰਮਕਰਿਇੰਦ੍ਰਯਾਗਲਸਰੁਗਯੋ॥ ਤੰਨਹਿਦੇਹਿਮ੍ਰਿਤਕਯਹਿ
ਭਯੋ॥ ਤਯਾਗਨਲਗੇਦੇਹਕ੍ਰਾਂਲਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਯਗਲਹੋਏਭੈਮਾਂ
੨੮੦॥ ਦੇਹਵਿਦੁਰਲਹੋਇਤਵਗਈ॥ ਮਰਲਰੂਪਕੋਉਨਮੁਖ

ਭਈ॥ ਪ੍ਰਾਂਤ ਕਹਯੋ ਤੁਮ ਮਤ ਕੂਪੈ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਦਿ ਸਗਲ ਮਿਲਿ
 ਆਵੈ॥ ੨੭੫॥ ਪੰਚ ਰੂਪ ਧਾਰਮੇ ਲੇਵੈ॥ ਤਨ ਰਾਖੇ ਸੁਖ ਤੁਮ ਕੇ
 ਦੇਵੈ॥ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਚਨ ਯਹਿ ਵੇਦ ਵਖਾਨੈ॥ ਚੇਤਨ ਪ੍ਰਾਂਤ ਤਾਂ ਹਿਤੇ
 ਜਾਨੈ॥ ੨੭੬॥ ਪ੍ਰਾਂਤ ਪਿਆਰੇ ਸਕੁ ਤੇ ਹਯੋ॥ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆ
 ਤਮੇ ਪਯੋ॥ ਧਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਤੇ ਅਤਿ ਸੈਧਿ ਆਰੋ॥ ਆਤਮ ਵੇਦ
 ਨਿਕਰ ਉਚਾਰੋ॥ ੨੭੭॥ ਮੇਖਾ ਵੇਜ ਲਕਰ ਹੋ ਪਾਨਾ॥ ਯਹਿ ਪ੍ਰਤੀ
 ਤ ਵਡੀ ਵਲਵਾਨਾ॥ ਯਾਹਿ ਧ੍ਰਿਪ੍ਰਾਂਤ ਧਰਮ ਹੋ ਜੇਤੋ॥ ਆਪਨ ਮਾਂ
 ਹਿਲਖੇ ਜਨ ਤੇਤੋ॥ ੨੭੮॥ ਤਾਂ ਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਪਛਾਨੈ॥ ਸਤੁ

੧੨੬

ਕਹੀਸੀਸਾਨਹੀਆਂਨੰ॥ਕੇਚਿਤਬਲੇਧਰਆਸਾ॥ਤਾਂਕੇਮਤਅਬ
ਹੋਤਨਿਰਾਸਾ॥੨੭੬॥ਪ੍ਰਾਂਲਅਨਤਮਹੈਜੜ੍ਹਪ੍ਰਾ॥ਭੀਤਿਕੜ੍ਹਲ
ਹਿਹੇਤਅਨੂਪਾ॥ਅਬੁਪਨਕਰਲਸ੍ਵਾਮੀਜੀਏ॥ਵੇਦਵਖੰਨੇਆਤ
ਮਸੀਏ॥੨੭੭॥ਜਾਗ੍ਰਤਸੁਪਨਭੁੰਗਸੁਮਪਾਏ॥ਜੀਵਜਬੈਸੁਖ
ਪਤਮੇਜਾਏ॥ਘਨਨੰਦਪ੍ਰਮਾਤਮਲੀਨਾ॥ਵਿਸੇਖਬ੍ਰਿਤਤੇਹੋਵੇਹੀ
ਨਾ॥੨੭੮॥ਪ੍ਰਾਂਲਬਿਸੇਖਾਬ੍ਰਿਤਕੋਪਾਵੇ॥ਮੁਖਨਾਸਮੇਆਵੇਜਾਵੇ॥
ਕਰਲਵਿਰਾਮਕਹੋਕਿਉਹੋਇ॥ਤਾਂਕੇਦੇਵਜਬੈਨਹਿਸੇਇ॥੨੭੯॥
॥ਭੂਪਤਕਰਾਮੇਖੜ੍ਹਗਉਠਾਇ॥ਜੁੱਪਕਰੈਵੈਰਨਸੰਜਾਇ॥ਸੈਨਕਨ

ਹਿਤਵਕਰੇਵਿਗਾਂਮਾਸਦਾਂਮੀਸਹਿਤਕਰੇਸੀਗਾਂਮਾ॥ ੨੮੩॥ ਕਰਣ
 ਲੀਨਦੇਖੇਸਭਕੋਇ॥ ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਾਂਤਪਤੀਨਹੋਇ॥ ਜੀਵਸਿਗਹੋਵੇਤੇਲੀ
 ਨਾਪ੍ਰਾਂਤਭ੍ਰਿਨਸ੍ਰਾਂਮੀਵਹੁਚੀਨ॥ ੨੮੪॥ ਨਨੁਪ੍ਰਾਂਤਭ੍ਰਿਨਜੇਸ੍ਰਾਂਮੀ
 ਹਯੋ॥ ਅੰਰਸੁਸਭਸੈਨਾਸਮਪਯੋ॥ ਜਹੀਠੰਰਵਹੁਸ੍ਰਾਂਮੀਜਾਵੈ॥ ਪ੍ਰ
 ਣਸੁਕਹਿਨਤਹਾਂਸਿਧਾਵੈ॥ ੨੮੫॥ ਯਹਿਸਿਕਹੇਤੁਮਰੀਜੇਈ॥
 ਵੇਦਨਿਗਾਸਕੁਰੇਸੁਨਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਾਂਤਹਰਾਖੇਅਵਰਕੁਲਾਯਾ॥ ਖੇਲੇ
 ਆਪਸੁਪਨਮੇਜਾਯਾ॥ ੨੮੬॥ ਰਾਜਭਾਰਮੰਤ੍ਰੀਸਿਰਦੇਵੈ॥ ਰਾ
 ਜਾਭਾਵਨਾਂਤਰਸੁਖਲੇਵੈ॥ ਤਿਉਹੀਦੇਹਧਰੇਯਹਿਪ੍ਰਾਂਤਾਸ੍ਰਪਨ

ਗੇਪ੍ਰਤ੍ਯਕੁਰਵਾਂਨ॥੨੮੭॥ਐਸੇਵੇਦਬਖਾਂਨੀਬਾਂਨੀ॥੧੨੧

ਪ੍ਰਾਂਤਭ੍ਰਿਨਮਾਂਨੇਤਿਹਗ੍ਰਾਂਨੀ॥ਪ੍ਰਾਂਤਸਦਾਚਲਤਹੀਰੇ

॥ਅਚਲਮਾਪਕੇਸਕੁਜਨਕਹੇ॥੨੮੮॥ਨਿਹਕਲਨਿ

ਹਕ੍ਰਿਅਸੁਤਵਖਾਂਨੇ॥ਪ੍ਰਾਂਤਭ੍ਰਿਨਤਾਂਤੇਜਨਮਾਂਨੇ॥ਜਿਥੇ

ਕਹਿਯੋਪ੍ਰਾਂਤਕੇਗਏ॥ਦੇਹਾਦਿਕਸਭਮ੍ਰਿਤਕੁਭਏ॥੨੮੯

॥ਜੀਵਗਏਤੇਮ੍ਰਿਤਕਹਏ॥ਤਾਂਤੇਜੀਵਜਾਂਨੇਜੋਈ॥

ਤਾਂਕਾਉਤਰਕਰੇਵਖਾਂਨਾ॥ਸਦਾਧਾਂਨਮਨਭੀਤਰਮਾਂਨਾ॥

੨੯੦॥ਪ੍ਰਲੋਕਗਵਨਹੇਤਉਗਮਾਂਨਾ॥ਪ੍ਰਾਂਤਰਚੇਪ੍ਰਤ੍ਯ

ਕਰੁਗਵੰਨਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਮਿਲ ਸਾਵੈ ਪ੍ਰਲੋਕਾ। ਬੰਧੁਜਨ ਸਭ
ਕਰਹੈ ਜੋਕਾ॥ ੨੯੧॥ ਜੀਵਰਹੈ ਤਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹੋਈ। ਗਏ
ਸ੍ਰਿਤ ਕਰੁ ਖੇਸੁ ਕੋਈ। ਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨੁ ਤਰਗਸਮ ਹਯੋ। ਜੰ
ਤੇ ਭ੍ਰਿੰਨਾ ਮਾਤਮਾ ਪਯੋ॥ ੨੯੨॥ ਵੇਦ ਕਹੀ ਪ੍ਰਾਨੁ ਨ ਕੀਬ
ਨੀ। ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਾਨੁ ਦੇਵਤਾ ਭਾਂਨੀ। ਪ੍ਰਾਨੁ ਨ ਕਾਮ ਭੁਮਾਂਨੀ
ਜੋਈ। ਭੁਖੇ ਸਗਲ ਦੇਵਤਾ ਸੋਈ॥ ੨੯੩॥ ਪ੍ਰੇਰਕ ਪ੍ਰੇਰਿ
ਕਰ ਅਭੇਦਾ। ਪ੍ਰਾਨੁ ਸਬਦ ਕਰੁ ਖੇਵੇਦਾ। ਜੀਨਹਿ ਮਾਂਨੇ
ਐਸੇ ਕੋਈ। ਵਚਨ ਤਰਬਾਧ ਕਾਤਿ ਹੋਇ॥ ੨੯੪॥ ਅ

ਪ੍ਰਾਂਤਮਨਹੀਨਸ੍ਵਾਂਸੀ॥ ਨਿਰਮਲਪਰਮਜੋਤਿਅਭਿਰਾਂਸੀ॥ ਐਸੇ ੧੨੮
ਕਿਉਪੁਨਿਵੇਦਵਖਾਂਨੇ॥ ਪ੍ਰਾਂਤਹੂੰਨਕਿਉਆਤਮਠਾਂਨੇ॥ ੨੬੫
॥ ਦੇਹਪਿਯਾਗੀਏਦ੍ਰੁਯਜੈਸੇ॥ ਪ੍ਰਾਂਤਪ੍ਰੇਮਜਾਂਨੈਸਭਤੈਸੇ॥ ਚਿਦ
ਨੰਦਕੋਜਹਿਅਧਯਾਸਾ॥ ਤਹਾਂਹੋਇਯਹਿਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੨੬੬
॥ ਪ੍ਰਾਂਤਮਾਂਹਿਤੰਤਾਅਭੁਮਾਂਨਾ॥ ਭੁਖਜੋਸੋਬਿਭੁਚਾਰੀਜਾਂਨਾ॥ ਕਦ
ਚਿਤਸਭਜਨਐਸੇਕਹੇ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਂਤਦੁਖੀਵਹੁਰਹੇ॥ ੨੬੭
ਮਮਪ੍ਰਤੀਤਗੋਚਰਹੈਜੋਇ॥ ਸਦਮਸਮਾਂਨਅਨਤਮਸੋਇ॥ ਈ
ਪਤਮਾਂਨਹੀਸਇਕਨਿਆਰੋ॥ ਸੋਆਤਮਓਰਅੰਤਰਧਾਰੋ॥ ੨੬੮

ਕੁਜੰਗਪੁਯਾਤਛੰਦਾ ॥ ਜਥੈ ਪ੍ਰਾਂਤਵਾਦੀ ਮਤੀ ਮਾਰ ਰਾਰੇ ॥ ਤੁਥੈ
ਆਨਵਾਦੀ ਸੁਵੈਨੰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਸੀ ਭੁੱਤ ਬਲੇ ਮਨੀ ਤਿਆਏ
ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਨਾਜਾਂ ਨ ਸਿਧੀ ਦਿਖਾਏ ॥ ੩੯੯ ॥ **ਬੁ** ॥ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਨਾ
ਤਮ ਤੈਜੋ ਕੁਖੀ ॥ ਸਤ ਕਹਯੋ ਉਰ ਮੈ ਹਮ ਰਾਖੀ ॥ ਜੋ ਨਹਿ ਅ
ਤਮ ਯਹਿ ਮਨ ਹੋਇ ॥ ਤੋ ਪ੍ਰਾਂਤ ਨ ਕੋ ਮਾਂ ਨੈ ਕੋਇ ॥ **੩੦੦** ॥ ਸਿੰਘਾਤ
ਵਿਖੇ ਮਨ ਅਹੇ ਸੁਤੀਤਾ ॥ ਅੰਗ ਸਗਲ ਹੋਤਾ ਪਰਤੀਤਾ ॥ ਸਾਵਧ
ਨ ਮਨ ਹੋਵੈ ਜਬ ਹੀ ॥ ਗੁਨਾਨਾ ਦਿਕ ਉਪਜਾਵੇ ਤਬ ਹੀ ॥ **੩੦੧**
॥ ਜੋ ਯਹਿ ਸਾਵਧਾਨ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਨਾਂ ਨ ਉਪਾਵੇ ਕਦੇ ਨ ਕੋਇ ॥

ਯਾਹਿਯੁਕਤਤੇਆਤਮਜੋਈ॥ ਅੰਗਨਮਾਂਨੇਕੋਵਿਦਕੋਈ॥ ੩੦੨ ੧੨੯

॥ ਪ੍ਰਾਂਦਭਿੰਨਮੰਤਰਿਤਿਹਰੂਪ॥ ਮਨੋਮਯਆਤਮਅਹੇਸ਼ੁਪਾਐ
ਸੋਵੇਦਸੁਮੁਖਤੇਗਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਾਂਦਭਿੰਨਆਤਮਇਖਲਾਵੈ॥ ੩੦੩॥

ਮੇਸੀਕਲਪਕੀਓਅਤਿਭਾਰਾ॥ ਨਾਵਹੁਜਾਇਸੁਰਸਰੀਧਾਰਾ॥

ਮਨਕੋਧਰਮਸਿਕਲਪਸੁਅਹੇ॥ ਸੋਆਪਨਮੋਸਭੁਜਨਲਹੇ॥ ੩੦੪॥

੦੪॥ ਯਾਅਨਭੁਵਤੇਆਤਮਹਯੋ॥ ਮਨਸਿਵੇਹਨਯਾਂਮੈਪਯੋ॥

॥ ਅੰਸੇਕੋਚਿਤਕਰੇਬਖੰਨਾ॥ ਦੁਖਲਗਣਮਤਦੁਸੁਪਛਾਂਨਾ॥ ੩੦੫॥

੫॥ ਮਨਮਨਭਾਮਾਤਮਲੰਗੀ॥ ਵਿਕਾਰਦੁਹੇਤੁਤਾਮਾਂਗੀ॥ ਹੋਇ

ਵਿਕਾਰੀ ਭਵੇ ਮੇਜੇ ਈ॥ ਖੀਰ ਸਮਾਂ ਨ ਅਨਤ ਮੁਸੇ ਈ॥ ੩੦੬॥ ਸੋ
ਆਤਮ ਮਨ ਕਉ ਪਜਾਵੇ॥ ਐਸੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੁਨਿ ਗਾਵੇ॥ ਉਤਪ
ਤਵਾਂ ਨ ਜਗਤ ਮੇਜੇ ਈ॥ ਪਦ ਜਿਉ ਅਹੇ ਅਨਤ ਮੁਸੇ ਈ॥ ੩੦੭॥
ਜਿਜਾਇ ਦ੍ਰੁਪਦੈ ਕਰਣ ਸਰੂਪ॥ ਤਿਉ ਮਨ ਕਰਣ ਨ ਆਤਮ ਰੂਪ॥
ਸੁਤੰਤ੍ਰਤਾ ਜੇ ਕਰੀ ਵਖਾਨਾ॥ ਕਰਣ ਸਧਾਰਣ ਤੇ ਵਹੁ ਮਾਨ॥ ੩੦੮॥
ਅਨ ਅਧੀਨ ਜੇ ਭਾਖੇ ਗਯਾਨਾ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਵਹੁ ਨੈਨ ਸਮਾਂ ਨਾਨੈ॥
ਨ ਕਰਣ ਜੇ ਸੇ ਭਵੇ ਹੋਗੇ॥ ਤਿਉ ਮਨ ਕਰਣ ਵੇਦ ਹੀ ਟੋਰੇ॥ ੩੦੯॥
ਬਾਖੁ ਸਗਲਾਨ ਨੈਨ ਵਿਨ ਨਾਹੀ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਤਿਉ ਮਨ ਵਿਨ ਨਾਹੀ॥

॥ असाधारण करण नै न सिद्धि गायो ॥ मनसाधारण तिष्ठ १३०
दिखलायो ॥ ३१० ॥ अरूप गजानन अर्ध डंड जेही ॥ मनसापी
न न होवै सही ॥ मन की गता गती कि ज नै ॥ सुप्रकाश तिष्ठ
सुत वखानै ॥ ३११ ॥ अरूप निःशेष अशेष जेही ॥ नीर
समान अनंत म सही ॥ मन जगि सुंय अ सुंय अरूप ॥ कै
से होई सु अत मरूप ॥ ३१२ ॥ अहार सुंय ते मन सुंय
॥ अहार सुंय ते होई अ सुंय ॥ अत म न जे सुंय अरूप ॥
सैन विरही ॥ ३१३ ॥ सुंय अथापि दिपति दारे

॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਤਮਸੁਤਉਚਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਂਲਭਿੰਨਾਸੰਤਰਕਰਗਾਯੰ
 ॥ ਜੋਮਨਾਮਾਤਮਸੁਤਦਿਖਾਯੋ ॥ ੩੧੪ ॥ ਅਰੁਪਤੀਦਰਸਨ
 ਨ੍ਯਾਯਉਦਾਰਾ ॥ ਤਹਾਂਸੁਤੀਉਰਅੰਤਰਧਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਆਤ
 ਮਕਰੇਵਖਾਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਤਮਸੁਤਉਰਅੰਤਰਮਾਨਾ ॥ ੩੧੫ ॥ ਯਾਂਹੀ
 ਤੇਮਨਅੰਤਰਗ੍ਯਾਨਾ ॥ ਮਾਤਾਸੁਤੀਕਰੇਵਖਾਨਾ ॥ ਅਨਭਵ
 ਤੇਦਿਖਲਾਯੋਤੈਜੋਈ ॥ ਦੇਹਾਦਿਕਸਮਜਾਂਨੋਜੋਈ ॥ ੩੧੬ ॥
 ॥ ਮਾਤਮਕੋਅਧ੍ਯਾਸਸੁਨਿਜਾਗ੍ਰਿਤਰਪੁਨਿਹੋਇ ॥
 ਮੂਰਖਲੋਗਅਜਾਨਸਭਾਮਾਤਮਮਾਨੋਜੋਈ ॥ ੩੧੭ ॥ ਚੌ ॥

ਅਰੁਪੁਨਿਮਮਤਾਮਨਮੇਹੰਈ॥ ਤੰਤੇਜਾਨਾਮਨਤਮਜੋਈ॥ ੩੧
 ਰੋਮਨਗੀਗਾਮੈਗਯੋ॥ ਸਬਦਤੁਮਾਰਾਸੁਨਤਨਭਯੋ॥ ੩੧੮
 ॥ ਅਬਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਉਚਾਰਵੈਨਾ॥ ਹੇਸੁਖਦਾਤੇਕਰੁਣਾਐਨਾ॥ ਐ
 ਸੇਸਭੁਜਨਵੈਨਉਚਾਰੋ॥ ਮਾਮਪੀਗੋਚਰਮਨੰਨਿਹਾਰੋ॥ ੩੧
 ਈ॥ **ਸਵੈਯਾ** ਯੋਮਨਵਾਦਹਨੇਜਬਹੀਤਬਹੀਇਕਾਏਰਸੁ
 ਵੈਨਉਚਾਰੋ॥ ਹੇਰਹਤੇਮਨਬਾਦਸਦਾਉਰਅੰਤਰਮੈਮਨਮੇਦ
 ਨਧਾਰੋ॥ ਗਯਾਨਸੁਏਕਅਹੇਨਿਜਰੂਪਯਹੀਉਰਨੀਠਬਿਚ
 ਹਨਿਤਾਰੋ॥ ਜੋਮਪਨੀਮਤਿਆਹਿਤਿਸੈਮਨਸਾਰਤਿਸੈਸਤਿਮ

ਨਦਿਖਾਰੇ॥੩੨੦॥ੴ॥ਮਨਮਨਤਮਤੋਹਿਦੁਖਾਨ੍ਯੋ॥ਅ
ਹੇਸਾਚਨੀਕੇਹਮਮਾਂਨ੍ਯੋ॥ਮਨਭੀਤਰਜੇਬੁਖਜੋਗਯਾਂਨ॥
ਸੋਮਾਤਮਮਾਂਨੇਵਿਗਯਾਂਨ॥੩੨੧॥ਅਹੀਬ੍ਰਿਤਿਹਮੈਵਿਗਯੰ
ਨ॥ਇੰਦ੍ਰਿਬ੍ਰਿਤਮਨਨੀਕੇਮਾਂਨ॥ਅਹੀਬ੍ਰਿਤਜੇਬੈਨਹੀਹੋਇ॥
ਇੰਦ੍ਰਿਬ੍ਰਿਤਨਹਿਭੁਖੇਕੋਇ॥੩੨੨॥ਅਹੀਅਸਿਮਪਹਲੈਜ
ਬਜਾਨੈ॥ਤਾਂਪਾਛੇਇੰਦ੍ਰਦੁਖਾਂਨੈ॥ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਥਮਸਿਧਹੈਜਈ
ਵਿਗਯਾਂਨਸੁਆਤਮਜਾਂਨੋਜਈ॥੩੨੩॥ਵਿਗਯਾਂਨਵਾਦਮ
ਤਹਯੈਜਈ॥ਮਨਮੈਦੁਸ੍ਰਪਛਾਂਨੋਜਈ॥ਖਿਲਵਿਗਯਾਂਨਅ॥

ਤਮਾਹਯੈ॥ ਉਤਮਾਖਿਲਕਮਾਤਮਪਯੋ॥ ੩੨੪॥ ਪ੍ਰਥਮੇਖਿਲ ੧੩੨
 ਵਿਗਯਾਂਨਹਿਜੋਈ॥ ਅਤਮਰੂਪਨਹੈਸੋਈ॥ ਤਾਂਹਿਨਿਖੇਧਕ
 ਦੂਖਨਜੋਤੇ॥ ਪ੍ਰਥਮਨਿਵਾਸਬਖਾਂਨੇਤੇਤੇ॥ ੩੨੫॥ ਬੋਧਮਤੋਜ
 ਹਕੀਓਨਿਗਸਾ॥ ਤਹਕੀਨੇਤੇਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਅਰੁਖਿਲਗਯੋ
 ਨਾਤਮਾਰੋਈ॥ ਨਿਮੇਖਅਭੂਵਿਦ੍ਵਤਸਮਸੋਈ॥ ੩੨੬॥ ਦ੍ਵਤੀ
 ਏਸੋਆਤਮਨਹਿਹੋਈ॥ ਮਨੋਸਮਾਂਨਜਾਂਨਜੋਸੋਈ॥ ਅੰਤਹਕਰ
 ਟਕੀਦਨੋਬ੍ਰਿਤਾ॥ ਕਾਲਪਾਇਕੇਹੋਇਨਿਬ੍ਰਿਤਾ॥ ੩੨੭॥ ਅਰੁਪ
 ਨਿਅੰਤਹਕਰਨਹੋਈ॥ ਮਨਵਿਗਯਾਂਨਪਛਾਨੋਸੋਈ॥ ਨਿਹਰੇ

ਤੇਵਹੁ ਬੁਧ ਕਹਾਵੈ॥ ਕਰੇ ਸਿਕਲ ਪਾਮ ਨਹੁ ਇਜਾਵੈ॥ ੩੩੮ ॥ ਵਿਗੁਸ਼
 ਨ ਅਨੰਤ ਮਨੀ ਕੇ ਜਾਨ॥ ਜਾਂਤਿ ਕਾਠ ਕਸੂ ਤਿਵਖੁੰਨਾ॥ ਨੰਨੁ ਤਾਹਿ
 ਅਨਾਤ ਮਭਾਖਿ ਜੋ ਕਹਾ॥ ਰੰਥ ਰੂਪ ਕਇਖ ਲਾਯੋ ਜਹਾਂ॥ ੩੩੯ ॥
 ॥ ਨੰਨੁ ਰਥ ਰੂਪ ਕਵਹੁ ਭਾਖੈ ਕੈ ਜੋ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੈ ਸੁਨੀਯੈ ਅਬ ਤੈਸੇ
 ॥ ਆਤਮ ਕੋਤੁ ਮਰਥੀ ਪਛਾਨੇ॥ ਸਰੀਰ ਏਕ ਰਥ ਤਾਂ ਕੋ ਜਾਨੈ ੩
 ੩੦ ॥ ਬੁਧ ਸਾਰਥੀ ਤਾਰਥ ਮਾਂਗੀ॥ ਮਨ ਹੀ ਡੇਰੀ ਧਰ ਉਰ ਮਾਂਗੀ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਯਗ ਲਸਕੁ ਤੁਰਗ ਕਹਾਵੈ॥ ਵਿਖਸੁ ਪ੍ਰਥਿ ਜਿਹ ਮਾਂਗਿ ਸਿਧ
 ਵੈ॥ ੩੩੧ ॥ ਆਤਮ ਇੰਦ੍ਰ ਯਮ ਨੈ ਸੀਲੁ ਕਤਾ॥ ਭੋਗਾ ਵਿਖੈ ਹੋਵੈ ਅਨੁ

ਰਕਤਾ॥ ਯਾ ਵਿਧਏ ਕਸੂਤਿ ਹੈ ਜੋਈ॥ ਆਤਮ ਬੀਧ ਵਖਾਂ ਨੇ ਜੋਈ १੩੩

੩੩੩॥ ਦੁਸੁਇੰਦ੍ਰ ਯ ਦੁਸੁਵਿਗਯਾਨ॥ ਆਤਮ ਬੀਧ ਨ ਹੇਤ ਪ
ਛਾਂਨਾ॥ ਅਰੁ ਪੁਨਿ ਦ੍ਰਿਤੀ ਯੇ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜੋਈ॥ ਆਤਮ ਮੁਕਤ ਵਖਾਂ
ਨੇ ਜੋਈ॥ ੩੩੩॥ ਵਿਗਯਾਨ ਸਾਰ ਬੀਜਾਂ ਕੀ ਕਹਯੋ॥ ਮਨ ਰੂਪੀ
ਕਰਮਾਂ ਕੇ ਪਯੋ॥ ਸੋਨ ਗਮਾਰ ਗਪਾਰ ਹਿਸਾਵੈ॥ ਵਿਸ਼ੁ ਪਰਮ
ਪਦਵੀ ਕੀ ਪਾਵੈ॥ ੩੩੪॥ ਸੁੰਧ ਸਾਰ ਬੀਜ ਯੇ ਜੋਈ॥ ਮੁਕਤ ਹੇਤ
ਪਹਚਾਂ ਨੇ ਜੋਈ॥ ਯਾ ਵਿਧ ਆਤਮ ਰਬੀ ਵਤਾਏ॥ ਵਿਗਯਾਨ ਸ
ਰਬੀਤ ਕੇ ਗਾਏ॥ ੩੩੫॥ ਆਤਮ ਤੇ ਨ੍ਯਾ ਰਹੈ ਜੋਈ॥ ਨੀਕੇ ਹੋਇ

ਅਨਤਮਸੋਈ॥ ਅਪੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਪੰਚ ਭੁਵਰੂਪਾ॥ ਅੰਤਹ ਕਰਣਤੰ
 ਹਿਕੰ ਪੁਤਾ॥ ੩੩੬॥ ਤਾਂਕੀ ਏਕ ਅੰਸਹੈ ਜੋਈ॥ ਵਿਗ੍ਯਾਨ ਕਾ
 ਵੈਰੁ ਵਮੈ ਸੋਈ॥ ਪੁਰਬ ਸਿਧ ਭੂਤ ਪਹਿ ਚਾਂਨੈ॥ ਤਾਂਕੀ ਅਤਮ ਕਾ
 ਹਨ ਮਾਂਨੈ॥ ੩੩੭॥ ਤਾਂਤੇ ਤੇਰੈ ਜੋ ਵਿਗ੍ਯਾਨ॥ ਤਾਂਹਿ ਅਨਤਮ ਨੀ
 ਕੇ ਮਾਂਨੈ॥ ਮਨ ਅੰਤਰ ਜੋ ਤਾਂਕੇ ਗਾਯੋ॥ ਮਨ ਅਪੇਖ ਨ ਅਵਧਿ
 ਦਿਖਾਯੋ॥ ੩੩੮॥ ਤਾਂਤ੍ਰੀ ਤਰਾ ਅਨੰਦ ਵਖਾਂ ਨਿਜੋ॥ ਮਨ ਅਪੇਖ
 ਤਹੀ ਹਮ ਜਾਂਨੋ॥ ਸੋ ਅਨੰਦ ਮਯਾ ਅਤਮ ਨਾਂਹੀ॥ ਤਾਂਕੀ ਗਣਨ
 ਕੋ ਸਨਮਾਂਹੀ॥ ੩੩੯॥ ਪੁਰਬ ਚਾਰ ਕੋ ਸਜੋ ਹਯੋ॥ ਪੰਚਮ ਕੋ ਸਤ

ਥਾਵੁਪਯੋ॥ ਇਨਜਭਨੇਤੇਨਜਾਰੇਆਹਿ॥ ਮਨੀਖੀਆਤਮ १੩੪

ਭਾਖੇਤਾਂਹਿ॥ ੩੪੦॥ **ਗੁਜੀਗਪੁਯਾਤਛੰਦਾ**॥ ਜਬੈਗਜਾਂਨਵਾ

ਦੀਮਤੀਦੁਰਕੀਨੇ॥ ਤਬੈਜੈਨਬੋਲੇਮਤੀਆਪਲੀਨੇ॥ ਵੰਗੀਆਹਿ

ਰੂਪਨਾਮੈਗਦਿਖਾਰੇ॥ ਸੁਮਾਂਨੀਤਸੈਮਾਜਨੀਕੇਓਚਾਰੇ॥ ੩੪੧

੩੪੨॥ ਮਧਮਮਾਂਨਤਾਂਹਿਕੰਜਾਂਨੀ॥ ਤਨਜਮਾਂਨਨਹਿਅੰਗੇਮਾਂਨੀ॥

॥ ਨਾਂਵਿਧਜੈਨੀਅਵਸਰਪਾਇ॥ ਨਿਜਮਤਕੋਦੀਨੋਦਿਖਲਾਇ

੩੪੩॥ ਤਾਂਹਿਸਿਧਾਂਤਹੋਇਜਿਵਹਾਂਨੇ॥ ਸੇਵਿਧਕੋਵਿਦੁਪਰਗ

ਟਿਵਖਾਂਨੇ॥ ਜੇਵਹਹਯੋਮਾਧਮਮਾਂਨਾ॥ ਕਰਮਅਧੀਨਦੇਹਤਿਹ

ਆਂਨਾ॥ ੩੪੩॥ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਥਮਾ ਵਿਜਾਤੀ ਅੰਗ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਕਿਹ ਬਿਧ ਪਾ
 ਵੈ ਠੰਗ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਦੇਹ ਚੀਟੀ ਕੀ ਅੰਗ॥ ਵ੍ਰਿਤੀ ਏ ਗਜੈ ਦੂ ਕੀ ਵਹੁ ਗ
 ਹੇ॥ ੩੪੪॥ ਪੁਕਲਤ ਕੋ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਕਰੇ॥ ਖਾਲੀ ਰਹੇ ਗੁੰਗ ਤਾ ਪਰੇ
 ॥ ਅਥਵਾ ਗਜਾ ਮਾਤਮ ਹੋ ਜੈਣੀ॥ ਚੀਟੀ ਤਨ ਕੋ ਪਾਰੇ ਜੈਣੀ॥ ੩੪੫
 ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਕੈ ਸੇ ਜਾਨੁ ਜਮਾਨਾ॥ ਅਧਿਕ ਪਕਾਵੈ ਹਰ ਰਹ ਜਾਨਾ
 ॥ ਨੰਨੁ ਅਵਯਾਵਤਾ ਹਿਕੇ ਜੈਣੀ॥ ਬਾਛੁ ਪਾਟਹੈ ਸਭੁ ਤੇਈ॥ ੩
 ੪੬॥ ਗਜ ਕੀ ਦੇਹ ਧਰੇ ਬਛ ਜਾਵੈ॥ ਚੀਟੀ ਦੇਹ ਧਰੇ ਪਟ ਜਾਵੈ ਅੰ
 ਵੈ ਵੈ ਤਿਜੈ ਮਾਤਮ ਹੋਈ॥ ਪਟ ਜਿਉ ਨਾ ਸਹੈ ਇਹੋ ਜੈਣੀ॥ ੩੪੭

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ जन्ते आपनपाद्वैठंगान्ते मयम् ॥ १३५ ॥
मां न नमोऽस्ति ॥ अंगमां न कृतं मे ह्ये ॥ ३४८ ॥ ज्ञेन मते जयं
परमं ॥ अलबादी तय वै न उचरं ॥ अलमात्रमहं
चिद्वृत् ॥ एतस्मिन् गुरुनाम नमः ॥ ३४९ ॥ बाष्ठाग्रे
कवसतु बागा ॥ वयं कवरे गहिसती वृत्तागा ॥ तं मे ऐक्यं
नमोऽस्ति ॥ तं हि मां न ज्ञानं मे ॥ ३५० ॥ अलते अलजे दे
दधाने ॥ तं अलपुत्रं नमो ॥ सत न ऐक्यं मे रगे ॥ स
त उचरं सगरे कीर्तये ॥ ३५१ ॥ तं अलमात्रं कृतं गुरुनाम ॥

॥ ਤਾਂ ਕਰਗ ਹੈ ਨਹੈ ਅਗ ਜਾਨ ॥ ਜਾਤੀ ਬੰਦ ਨ ਇਕ ਦੇ ਸਲ ਗਾਵੇ ॥ ਤ
 ਨ ਸਗਲੇ ਮੈ ਸੀਤ ਉਪਾਵੇ ॥ ੩੪੨ ॥ ਵਸਤ ਸਕਤ ਅਚਿਤੀ ਹੋਈ ॥
 ਯਾਂ ਮੈ ਸੀਕਾ ਵਨੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮੰਦ ਸਮੀਰਾ ਪਮੈ ਪਾਯਾ ॥ ਪਦਮ ਵਾ
 ਸਾਇ ਸਦਿ ਸਕੋ ਜਾਯਾ ॥ ੩੪੩ ॥ ਤਿਉ ਗੁਣ ਗਜਾਨ ਗੁਲੀ ਵਿਦੇਸ
 ॥ ਜਾਵੇ ਨਹਿ ਸੀਜੇ ਕੀਲੇ ਸਾਧਿਯਾ ॥ ਦਿਧਾਸਾ ਤੁਤ ਮਨ ਵਖਾਨੇ ॥ ਬਿਨ
 ਪਰਖੇ ਨਹਿ ਕੋਵਿਦ ਮਾਨੇ ॥ ੩੪੪ ॥ ਹੇ ਸਾਤੁਤ ਅਲੁਆਤ ਮਗਾਵੇ
 ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਮਾਨ ਸੁਤਿ ਦਿਖਲਾਵੇ ॥ ਸੋ ਤੈਏ ਕਸੂਤਿ ਦਿਖਲਾਈ ॥ ਯਹੀ
 ਵੇਦ ਮੈ ਅੰਗ ਨਗਾਈ ॥ ੩੪੫ ॥ ਸੋ ਅਨੰਤ ਮਹਤ ਮਹਾਮਾਨ ॥ ਵਿਕੁ

ਖੰਡਤਗਗਨਸਮਾਂਨਾ॥ਯੰਤ੍ਰੀਵੇਦਵਖਾਂਨੇਵਾਂਨੀ॥ਤਾਂਤੇਵਿਕੁਮਾਂ ੧੩੬
ਨੇਤਿਹਗੁੰਨੀ॥੩੫੬॥ਉਪਾਧਸੰਗਮਲੁਭੀਹੁਇਜਾਇ॥ਵਿ
ਨਉਪਾਧਮਨੰਤਕਗਾਇ॥ਨਤੁਰਕਹੁੰਕਅਲਪਗਮਾਂਨੁ॥ਕ
ਹੁੰਕਹਿਯੋਅੰਗਸਮਾਂਨ॥੩੫੭॥ਕਹੂੰਨਖਾਗਲੈਦਿਖਲਾ
ਯੋ॥ਕਹੂੰਅਨੰਤਰੂਪਕਰਗਾਯੋ॥ਕਹੂੰਕਹੋਪਲੁਖਨਸਮਾਂਨ॥ਕ
ਹੂੰਦਿਖਾਵੇਗਜਕਮਾਂਨ॥੩੫੮॥ਯਾਂਵਿਧਭਾਖੇਮਾਂਨਅਨੰਤਾ॥ਕ
ਹੂੰਕਵਨਮਾਂਨੇਅਬਸਿਤਾ॥ਯਕਤਦਿਸਕਰਦੇਖੇਜੰਝੀ॥ਤੰਅਲੁ
ਪਨਮਤੁਸੰਧੀ॥੩੫੯॥ਅਲਤਨਣਕਦੇਸਮੇਰਵੈ॥ਸੀਤਉਸ

ਨਸਗਲੇਨਹੀਜੇਵੈ॥ ਸਗਲਅੰਗਸਬੰਧਨਤਾਂਕੀ॥ ਕੈਸੇਗਹੇਸ
ਗਲਮੇਵਾਂਕੀ॥ ੩੬੦॥ ਕ੍ਰਮਕਰਏਕਏਕਮੇਜਾਵੈ॥ ਤਿਯੁਗਪਦ
ਨਗਜਾਂਨਉਪਾਵੈ॥ ਸਗਮੇਮਗਨਹੋਇਨਰਜੇਈ॥ ਯੁਗਪਦਸੀ
ਤਲਖੇਸਭਕੋਈ॥ ੩੬੧॥ ਅਲਾਅਤਮਤਨਅਲਮੇਸਿਗਾ॥ ਅ
ਲੁਤੇਭਿੰਨਨਭੇਦੇਅੰਗਾ॥ ਅਤਮਾਸੈਜੈਅਲਮੁਹੇ॥ ਤਾਂਮੈਜਲ
ਕਹਕੈਸੇਰਹੇ॥ ੩੬੨॥ ਮੂਰਤਦੁਬਜਾਅਹੇਦੁਯਜੇਈ॥ ਏਕਦੇਸ
ਮੇਰਹੇਨਦੇਈ॥ ਜਲਅਵਭਿੰਨਦੇਸਮੇਹੋਇ॥ ਤਾਂਕੋਅਨਭਵਕੈ
ਸੋਹੋਇ॥ ੩੬੩॥ ਯਦੁਪਿਤਾਅਲਮੇਜਲਮਾਂਨੇ॥ ਤਦੁਪਿਤਾਂ

ਹਿਨਕਈਜਾਨੇ॥ ਅਲੁਅਤਿਰਿਕਤਨਜਲਤੇਹੋਵੇ॥ ਅਲੁਅ ੧੩੧

ਤੀਵੁਯਤਾਂਹਿਨਜੋਵੇ॥ ੩੬੪॥ ਜਤੈਰੁਖਜੋਤਾਗੁਲਗਜਾਂ

ਨ॥ ਦੇਹਬਜਾਪਕਦੇਹਸਮਾਂਨ॥ ਸੇਤੰਆਤਮਜੰਜਹੁਹੋਇ

॥ ਤੰਗੁਲਗਜਾਂਨਕਹੋਤਿਹਕੋਇ॥ ੩੬੫॥ ਆਤਮਚਿਦ

ਅਹੁਸੋਚਿਦਰੂਪ॥ ਸੋਨਹਿਗੁਲੀਨਸੋਗੁਲਰੂਪ॥ ਤੁਲਯ

ਰਮਜਾਂਕੇਖਨਿਹੋਇ॥ ਗੁਲਅਹੁਗੁਲੀਨਤਾਖੋਕੋਇ॥ ੩

੬੬॥ ਰੂਪਨਗੁਲੀਰੂਪਾਂਤਰਕੇਰੇ॥ ਰਸਰਸਾਂਤਰਕੇਨਹਿਰੇ

ਰੇ॥ ਅਤੁਲਯਰਸਤੰਸੋਸਰਸਾਂਨ॥ ਤੰਗੁਲਗਜਾਂਨ

ਵਖਾਂਨੋ॥ ੩੬੭॥ ਆਤਮਕੋਜੜਜਬਹਿਵਖਾਂਨੋ॥ ਹੋਇਸਿ
ਧਾਂਤਤੋਹਤਵਹਾਂਨੋ॥ ਤੰਭੀਅਲਗੁਣਅਲਮੇਹੋਈ॥ ਭਿੰਨਦੇਸ
ਨਹਿਜਾਵੇਸੋਈ॥ ੩੬੮॥ ਗੁਣੀਤਯਾਗਜਾਇਗੁਣਜੋਈ॥
॥ ਗੁਣਤ੍ਵਹਾਂਨਤਗੁਣਕੋਹੋਈ॥ ਪਦਮਵਾਸਵਿਸਤਾਂਤਅਸਿ
ਗਤ॥ ਸੋਕੈਸੇਤਹਪਯੋਸੀਗਤ॥ ੩੬੯॥ ਪੁਰਪਰੇਲਪ੍ਰਤੰ
ਜਨਪ੍ਰੇਰੇ॥ ਪਸਰੇਜਹਤਹਰੀਧਵਿਖੇਰੇ॥ ਯਾਂਹੀਤੇਚਿਗਇ
ਸਾਥਿਤਜੋਈ॥ ਪਦਮਰੀਧਤਨਤਾਂਮੈਹੋਈ॥ ੩੭੦॥ ਕਰਪੂਰ
ਪ੍ਰਮਾਂਲਅਲਪਹੋਇਜਾਇ॥ ਦੇਖੇਸਭੁਜਨਜਹਜਿਸੁਭਾਇ॥

॥ ननु त्रिंशत् कस्य तु गीमां गी॥ अलपयमां लघु रेज न तं गी॥ १३८

३११ ॥ अमेसीसिका मत्त उरयारो॥ उत्तरयामैयू गटवी चारो॥

बुगयेत कर्मजन जेणी॥ पतिउपजावै तैसे तेणी॥ ३१२ ॥

जैसे अंसनि कसत हजावै॥ तैसे कर्म अरु उपजावै॥ तंते

नह जन्म सूरै तं गी॥ हरख होइ सगल मन मां गी॥ ३१३ ॥

जाती चंदन जे दिखलायो॥ सरब सीत न चित्तं हि उपायो॥

देग दिखै नै गदि बुगगा॥ पनी बुत पैन ग सुजागा॥ ३१४ ॥

चंदन दैद सीग किये॥ ते प्रबुध मंगल पुष्टि मां वे॥ तिन

ਸੀਤਸਗਲਉਪਜਾਈ॥ ਜਾਤੀਝੰਦਨਕੁਜੇਸਹਾਈ॥ ੩੭੫॥ ੴ
 ਨੰਨ੍ਹਵੇਦਅੰਸੁਬ੍ਰਹਮਪਤਕੰਗਾਯੋ॥ ਸੁਰਪਤਕੰਅਰਜੁਨਦਿਖ
 ਲਾਯੋ॥ ਵਿਦਰਯਧਿਸ਼੍ਵਰਹੈਯਮਕੇਰੋ॥ ਯੰਭਾਰਤਮੇਅੰਸੁਸੁਰੇ
 ਰੋ॥ ੩੭੬॥ ਤਾਂਤੇਸੀਵੇਸੁਅੰਸੀਧਾਰ॥ ਦੂਖਨਕੁਜੇਸੁਨਿਖਲਉ
 ਧਾਰ॥ ਅੰਸੁਕਰਕੁਰੇਗੇਸੁਖਭਰੇ॥ ਸਰਬਅੰਗਯੁਗਪਦਕ੍ਰਮ
 ਰੂਰੇ॥ ੩੭੭॥ ਅੰਸੈਜੈਤ੍ਰਵਬੈਨਬਖੰਨੇ॥ ਸੰਮਸਤ੍ਰਯਮਨੀਕੇ
 ਜਾਂਨੇ॥ ਅੰਸੁਕਰਸੁਖਭਰੇਗੇਭਾਰੇ॥ ਅੰਦੁਖਪਨੇਨਜਾਂਹਿਵਿਚਾਰੇ॥
੩੭੮॥ ਜੈਸੇਜੀਵਤਥਾਜਗਦੀਜਾ॥ ਜੀਵਅੰਸਅੰਸੀਤਵਈ॥

ਸਾਜੀਵਾਮੀਸਦ੍ਰੁਖਤੇਗਾਯੋ॥ ਅਸੀਈਸਾਮਾਪਦਿਖਲਾਯੋ॥ ੩ ੧੩੯

ਅੰਯੋਗੀਬੰਧਮੋਖਮਗਜਾਨ॥ ਜੀਵਸਮਾਂਨਈਸਮੇਸਾਂਨ॥ ਅ

ਰੁਪਨਿਸਾਂਸਪਦਾਰਥਜੇਤੇ॥ ਅਸੂਕਾਰਯਸਗਲੇਤੇਤੇ॥ **੩੪**

ਤਿਉਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰਥਾਰਜੇਈ॥ ਜੀਵਜਨਜਹੋਇਗੋਸੇਈ॥ ਅੰਪਨਿਸੰ

ਸਪਦਾਰਥਜੇਈ॥ ਚੀਰਸਮਾਂਨਵਿਨਾਸੀਜੇਈ॥ ੩੫॥ **ਬੁਝ**

ਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ਅਹੰਮੀਸਵਾਦੀਨਹੀਤੇਵਿਚਾਰੀ॥ ਯਤੰਜੀਵ

ਅਸੰਕਰੇਤੰਉਚਾਰੀ॥ ਜਗੀਨਾਥਦਾਤਾਸੁਅੰਸੀਉਚਾਰੇ॥ ਘਨੇਦੇ

ਖਅਵੇਨਤੰਕੰਨਿਰਾਥੇ॥ **੩੬** **ਮ**ਸੁਗੀਤਾਦਿਖੇਜੀਵਅੰਸੀਵੇ॥

ਨੇ। ਜਗੀਨਾਥਾਪੇਨਮੇਹੀਪ੍ਰਭਾਨੇ। ਨਿਹੀਗੁਫਸੀਲਖੀਈਸ
ਕੇਰੀ। ਇਤੈਦਖਹੋਤੇਯਤੈਅੰਸਟੇਰੀ। ੩੮੩॥ **ੴ** ॥ ਪਰਿਵਸਮ
ਅਧਯਾਇਮੈਭਾਖੇਸੀਭਗਵਾਨਾ। ਜੀਵਅੰਸਮੁਖਤੇਕਹੈਗੁਫਸੀ
ਧਉਗਮਾਨਾ। ੩੮੪॥ **ੴ** ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਮੰਕਪਾਪਤਹੋਵੇ। ਵਹੁਗਗਿ
ਰੇਨਹਿਸੁਖਜਮੋਵੇ। ਖਸੁਸਲੈਕਵਿਖੈਯੋਗਾਈ। ਸਪਤਮਮੇਪ੍ਰ
ਨਿਅੰਸਵਤਾਈ। ੩੮੫॥ ਅਗਫਨੇਮਾਂਹਿਹੇਤਵਿਖਲਾਵੇ। ਜੀ
ਵਅੰਸਪ੍ਰਭਮੁਖਤੇਗਾਂਵੇ। ਪ੍ਰਤਵਿਵਅੰਸਜਿਉਵਿਵਹਕੇਰੇ। ਨ
ਸਉਪਾਧਬਿੰਬਵਹੁਹੇਰੇ। ੩੮੬॥ ਅਰੁਪ੍ਰਨਿਮਹਾਂਅਕਾਸਜਗਮ ॥

ਹੀ॥ ਘਟਾ ਕਾ ਸਤਿਹ ਅੰਸ ਕਹਾਂ ਹੀ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਭਵਤੀ ਤਰਜ ਬਹੀ १੪੦
ਅਹਾਂ ਕਾ ਸਵਹੁ ਹੋਵੇ ਤਬ ਹੀ॥ ੩੮੭॥ ਯੈ ਉਪਾਧ ਜੀਵ ਕੀ ਜੇਈ॥
ਨ ਸੁਭਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜੇਈ॥ ਯੈ ਭੁਗਵਾਂ ਨ ਸਿਧ ਉਗਮਾਂ ਨੀ॥ ਰਾਸ
ਕਾਰ ਵਹੁ ਪ੍ਰਗਟ ਵਖਾਂ ਨੀ॥ ੩੮੮॥ ਉਪਚਾਰ ਕਾ ਅੰਸ ਜੀਵ ਉਰ
ਮਾਂ ਨਾ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਦੂਖ ਨ ਹੋਵੇ ਗੰਨਾ॥ ਵਾਸਤ੍ਵ ਅੰਸ ਬਖਾਂ ਨੇ ਜੇਈ॥ ਦੂਖ ਨ
ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਨਿ ਹੋਈ॥ ੩੮੯॥ ਯੈ ਮਤ ਅਲਵਾ ਦੀ ਕੋ ਗਯੋ॥
ਭਟਤ ਨ ਜਤ ਵੇਲੇ ਤਕੁ ਯੋ॥ ਆਤਮ ਕੇ ਹਯੇ ਦੁਇ ਰੂਪਾ॥ ਏਕ
ਚੇਤਨ ਦ੍ਰਿਤੀ ਜ ਕਰੁ॥ ੩੯੦॥ ਅਹੀ ਪ੍ਰਤੀਗਤਿ ਖੇਅ ਕਰਾਂ ਮਾ॥

ਆਤਮਾਇਤਭਾਖੇਤਿਹਨਾਮ॥ ਬਿਖਜਨਕਾਹੁਕਾਚਿਦਾਮੀਸਾ॥ ਵਿ
 ਖਜਹੋਇਹੋਵੇਜਕਾਮੀਸਾ॥ ੩੯੭॥ ਆਪਨਆਪਵਿਖਜਜੇਸੇਈ
 ॥ ਆਤਮਾਮੈਪ੍ਰਗਟੀਹੋਈ॥ ਅੰਗਚਿੰਤਰਮਾਂਨੇਕੋਈ॥ ਅੰ
 ਨ੍ਯੋਅੰਨ੍ਯਸੈਤਾਹੋਈ॥ ੩੯੮॥ ਕਿਤੀਯਕੀਏਪੁਨਿਅੰਗੀਕਾਰ
 ॥ ਚੰਕ੍ਰਕਾਮਨਮਾਂਹਿਵੀਚਾਰ॥ ਚਤੁਰਥਚੇਤਨਮਾਂਨੇਕੋਈ॥ ਅ
 ਨਵਸ੍ਯਾਉਰਧਾਰੇਸੇਈ॥ ੩੯੯॥ ਨਿਰੰਧਕਪਰੰਪਰਾਕੋਜਾਵੇ
 ॥ ਅਨਵਸ੍ਯਾਬੁਧਸੇਈਗਾਵੇ॥ ਜਹਾਂਜਾਇਉਲਟਫੁਨਟਿਰੇ
 ॥ ਚੰਕ੍ਰਕਾਵਹੁਰੋਉਰਧਰੇ॥ ੪੦੦॥ ਤਾਂਤੇਚਿਦਕੋਗੰਭੀਰਜੇਈ

॥ ऐकजहसमांतीऐसोਈ॥ जांहीतेदहउठैसबूप॥ जहूचे १४९
तनआतमअबुप॥ ३८५॥ जांहीतेदैनअसारउचारे॥
बुटतनजादेदनकेपिआरे॥ चितजहूउठैसबूपविहुं ०॥
ऐकविषेनहिक्खेपुसिंया॥ ३८६॥ तेजतिमगजिउकैसे
होई॥ विहुंयसुबूपकषीजनजेदे॥ अरुपनितेचिदजहू
जेहोई॥ नरपटजिउनहिऐकहोई॥ ३८७॥ तांतेपुद
गलऐकेमांही॥ देआतमहोसोइकनंगी॥ जांमैमांनन
हजेकैई॥ अरुपलदेग॥ बलननहोई॥ ३८८॥

ਪਿਸਤੂਤਵਅੰਗੀਕਾਰ। ਤਦ੍ਯਪਿਆਤਮਾਵਿਖੇਨਧਾਰਾਸ਼੍ਰ
ਇਕਅੰਸਹੋਇਗੀਗੰਢਰਾ। ਚੇਤਨਅੰਸਸੁਸਦਾਅੰਗੰਚਰਾ।
੩੯੯॥ ਉਭੈਅੰਸਨਹਿਦੇਖੇਕੋਇ। ਆਤਮਾਵਿਖਯਕਹੋਕਿ
ਉਹੋਇ। ਦੰਡਦੇਕਹੀਦੇਖੇਜੇਈ। ਤੰਦੰਡੀਨਹਿਭਾਖੇਜੇਈ।
੪੦੦॥ ਦੰਡਪਰਖਦੇਨਕੋਜਾਂਨੇ। ਤੰਦੰਡੀਜਨਤਾਂਹਿਦੁਖਾਂਨੇ।
ਜੀਭੇਦਅੰਸਤ੍ਰਿਗੰਢਰਮਾਂਨੇ। ਤੰਜੜਕਲਪਨਬਜਰਥਪ
ਛਾਂਨੇ। ੪੦੧॥ ਆਤਮਾਸੈਦੁਖਨਆਯੋ। ਅਪਿਸਿਧਾਂਤ
ਅਧਿਕਤੈਪਾਯੋ। ਅਰੁਜੜਚੇਤਨਅੰਸੁਦੇਈ। ਤਾਂਹਿਸਬੰਧ

ਕਹਿਕਹਿਈ॥ ੪੦੩॥ ਸਿਯੋਗਤਦਾਤਮਾਵਿਖਜਵਿਖਜੀ॥ ਪ੍ਰਥਮਾ
 ਨਿਤ੍ਯਰੂਪਤਾਭੁਈ॥ ਦ੍ਵਿਤੀਏਚਿਦਜਤ੍ਵਏਕਸ੍ਵਰੂਪਾਸਿਵਿਰੁੱਪ
 ਨਹਿਰੂਪੇਰੂਪਾ॥ ੪੦੩॥ ਅਰੁਪਨਿਜਾਤ੍ਵਜਾਮਿਸਹੈਜੇਈ॥ ਯਾਹਿ
 ਪਖਜਮੇਚੇਤਨਸੇਈ॥ ਚੇਤਨਾਮਿਸਹੈਇਜ੍ਵਰੂਪਾ॥ ਜਤ੍ਵਤਾਦਤ
 ਮਹੇਤਅਨੂਪਾ॥ ੪੦੪॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏਘਟਸਮਹੈਇਅਨਾਤਮਾਜੇਜ
 ਤ੍ਵਾਮਿਸਨਸਹੈਆਤਮਾ॥ ਅਰੁਪਨਿਆਤਮਾਮਿਸੀਕੰਨਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਕਹਿ
 ਵਹੁਹਯੇਜੇਨਾ॥ ੪੦੫॥ ਅਸ੍ਰਿਤੇਵਹੁਭਿੰਨਸ੍ਵਰੂਪਾ॥ ਉਤਤੇਊਹੈਆ
 ਤਮਰੂਪਾ॥ ਨੇਯਾਯਿਕਮਾਤ੍ਰਰੂਪਲਜੇਈ॥ ਉਧੈਪਖਮੇਆਵੈਤੇਈ॥

४०६॥ आये जसु जां मे नहि मां न॥ सुत वृषां ने पन दिगं
ना ननु जसु चे त न मे मां न दिषां ॥ अरथा पतना मति
गा ॥ ४०७॥ ॥ इच्छा अरुप निदृष्टं नृणां ॥ तं न हि करुता
रुद्वै कृणी ॥ इष्टा अनिष्टा पति पति गग ॥ करे न कृतं हि
त वृज दृष्टा ॥ ४०८॥ ॥ ले कि कवे द क क र म न मां गी ॥ के न
पुष्टि ते जां वृष्टां गी ॥ इच्छा दि क चे त न मे न गी ॥ असी ग
क जे जे जां ते सु ति मां गी ॥ ४०९॥ ॥ तं ते इच्छा दि क आ पा रा ॥
ऐ क ज स जं सा तं मे की पा रा ॥ न त र ज हि वृष्टा दृष्टा न नृणां ॥

ਕਰਤਾ ਅਤਮ ਕਹੇ ਨ ਕੋਈ॥ ੪੧੦॥ ਸ੍ਵਰਗ ਕਾ ਮਯਾਗ ਨ ਕੋ ੧੪੩
ਕਰੇ॥ ਅੰਰੁ ਵਹੁਤ ਧਰਮ ਨ ਵਿਸਤਰੇ॥ ਇਤਨਾ ਦਿਕਸੁ ਤਹੋਇ
ਬਜਰਥਾ॥ ਕਰਤਾ ਦਿਨ ਨ ਪਾਵੇ ਅਰਥਾ॥ ੪੧੧॥ ਉਚੇ ਕਾਹੇ
ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਯਾ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਟ ਵਿਚਾਰਾ॥ ਇਛਾ ਦਿਕਤਾ ਤੁ
ਕਤਿ ਹਕਹੇ॥ ਉਤ ਅਧਯਾਸ ਕਉ ਰਮੇ ਗਹੇ॥ ੪੧੨॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸੁ
ਤਿਹ ਜਾਰਵਖਾਨੇ॥ ਤਾਂ ਤੁਕਿ ਤੇਤਾ ਮਹਿ ਨ ਹਿਮਾਨੇ॥ ਨਿਤ੍ਰਾਨਿ
ਗੀਹ ਨਿਰੰਜਨ ਅਹੇ॥ ਐਸੇ ਸੁਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਤਿਹ ਕਹੇ॥ ੪੧੩॥ ਇ
ਛਾ ਦਿਕ ਮੇ ਕਰੇ ਗਾਏ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਾਤਮਾ ਬਿਨ ਦਿਖਾਏ॥ ਅਰਜਨ

ਪ੍ਰਤਪਦਮਾਂਪਤਦੁਲਾ। ਜਾਂਦਵਕੁਲਸਰਕਮਲਵਿਸਲ
੪੭੪॥ ਅਧਜਸਤਕਹੋਜੇਤੇਤਾਮਾਂਹੀ॥ ਤੋਚਿਦਮੇਅਸਿਕੁਵਨ०
ਹੀ॥ ਜਤਤਾਅੰਸਕਹਿਅਵਮਾਂਨੋ॥ ਅਧਜਸਤਸਗਲਚਿ
ਦਭੀਤਰਜਾਂਨੋ॥ **੪੭੫**॥ ਬਿਜੁਵਹਾਰਕਇੰਛਾਚਿਦਮਹਿਮਾਂਨ
॥ ਸੁਰਗਕਾਂਮਯਹਿਨਿਗਮਪ੍ਰਮਾਂਨ॥ ਸਫਟਿਕਅਰੁਦਸਮਤੇ
ਚਿਦਮਾਂਹੀ॥ ਇਛਾਇਕਸਿਸੇਕਛੁਨਾਂਹੀ॥ **੪੭੬**॥ ਅਰੁਪਨਿ
ਜੋਜਲ੍ਹਅੰਸਵਤਾਈ॥ ਇਛਾਕੀਆਧਾਰਠਹਰਾਈ॥ ਸੋਤੋਜੋਜ
ਜਹੈਭਵਮਾਂਹੀ॥ ਘਟਸਮਇਛਤਾਂਮਨਾਂਹੀ॥ **੪੭੭**॥ ਅੰਤਹ

ਕਰਣਮੇਨਹਬਜਤਿਚਾਰਾ॥ ਚਿਤਿਛਾਯਾਗਹਿਜੋਅਧਾਰਾ॥ ੧੪੪
ਅਹੰਪ੍ਰਤੀਤਵਿਖਜਊਰਮਾਨਾ॥ ਬਿਦਮਹਿਦੂਖਨਕਰੇਦੁਖਾਂਨ
੪੧੮॥ ਸੋਤੋਦੂਖਨਏਕਨਹਯੋ॥ ਬਿਜਰਥਪ੍ਰਲਪਤੁਮਾਰੋਪ
ਯੋ॥ ਅਹੰਪ੍ਰਤੀਤਵਿਖਜਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਬਿਦਤਾਦਾਤਮਤਾਂਕੋਧਾਰ
੪੧੯॥ ਅਨਵਰਣਚਿਦਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ ਪ੍ਰਤੀਤਗੰਮਯਾਅਧ੍ਯ
ਸਕਰੁਸੋ॥ ਤਾਂਤੇਜੜਾਚਿਦਆਤਮਨਾਂਗੀ॥ ਵਿਨਾਪ੍ਰਯੋਜਨਕਲ
ਪੇਕਾਹੀ॥ ੪੨੦॥ ਮੀਮਾਸਕਮਤਜਥਪ੍ਰਗਯੋ॥ ਨੈਯਾਯਿਕਤ
ਬਬੈਲਉਰਕਯੋ॥ ਜੰਦੁਆਤਮਅਕਾਸਜਮਾਂਨਾ॥ ਵਿਭੁਨਚਿਦਜ

ਰੂਪੇ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੪੨੧ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੀ ਬਜਵਾਸਾ ਜਾਂਤੋ ॥ ਨਾਨਾ
 ਆਤਮ ਯਾਤਰਾ ਵਤਾਂਤੋ ॥ ਚੈਤਨ ਸੁਖ ਮੈਤ੍ਰ ਸੁਖ ਨਾਂਹੀ ॥ ਯਹੀ ਬਜਵ
 ਸਾਹੈ ਦੁਖ ਮਾਂਹੀ ॥ ੪੨੨ ॥ ਅਨੂਪ ਮਨ ਹਯੇ ਜੋਈ ॥ ਤਾਂਹਿ ਸ
 ਬੰਧ ਯਦਾਤਿ ਹੋਈ ॥ ਬੁਧ ਯਾਦਿ ਕਗੁਣ ਤੋਊ ਪਜਾਵੇ ॥ ਗੁਣ
 ਅੰਸੁ ਯਤੇ ਦੁਬਯ ਕਹਾਵੇ ॥ ੪੨੩ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਮਨ ਆਵੇ
 ॥ ਆਤਮ ਕਹੂੰ ਨ ਆਵੇ ਜਾਵੇ ॥ ਅਵਿਸ੍ਰਾਮ ਧੀਨ ਲੋਕਾਂਤ ਰਹੇਹ ॥ ੧ ॥
 ਉਪਜੇ ਸੰਮਨ ਹੋਵੇ ਗੇਹਾ ॥ ੪੨੪ ॥ ਤਾਂਮੀ ਆਤਮ ਮਨ ਸੰਯੋਗਾ
 ਪਾਵੈ ਜਬ ਹੋਵੈ ਤਵ ਭੰਗਾਂ ॥ ਯੰਨੈ ਯਾਯਿ ਕਰੈ ਵਖਾਨਾ ॥ ਵੈਸੇ

ਸਿਕਮਤੁ ਮੇਸੇ ਜਾਨ ॥ ੪੨੫ ॥ ਦਿਨ ਕਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਸਾਗਾ ॥ ੧੪੫ ॥
ਖਨ ਗਲਤੇ ਦੁਸੁ ਨਿਹਾਗ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤ ਮਹੀ ਜੜਹੇ ਈ ॥ ਸੇ
ਇਛੇ ਉਠੇ ਨ ਸੁ ਮਰੇ ਕੋਈ ॥ ੪੨੬ ॥ ਪਰਮ ਸੁਖੀ ਮੇਨੀ ਕੇ ਸੇਯ
॥ ਅੰਗ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮੈ ਖੋਯੋ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਨ ਗਯਾਂ ਨ ਸੁਖ ਪਤਮਾਂ
ਹੀ ॥ ਨਿਤ ਜਗ੍ਯਾਂ ਨ ਆਤਮ ਮੋਨਾਂ ਹੀ ॥ ੪੨੭ ॥ ਮੇਸੇ ਤੂ ਉਰ ਅੰ
ਗੀ ਕਾਗ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕਿਉ ਕਰੇ ਉਚਾਗ ॥ ਅਨਭਵ ਦਿਨ
ਨਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਈ ॥ ਅਨਭਵ ਤਹਾਂ ਨ ਭਾਖੇ ਕੋਈ ॥ ੪੨੮ ॥ ਈ
ਸੁਰਕਾ ਅਨਭਵ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਬਖਸ਼ ਪਕਰ ਲਕਿਉ ਕਾਰ ਲਹੋਈ ॥

ਤਾਂਤੇਸਿਮ੍ਰਿਤਭਾਂਤੇਹੋਈ॥ ਰਾਜਾਂਨਰੂਪਆਤਮਹੋਸੋਈ॥
੪੨੯॥ ਵਿਭੂਜੁਤੈਆਤਮਾਦਿਖਲਾਏ॥ ਨਾਨਾਂਤੇਕੁਵਰੁ
ਤਰਗਾਏ॥ ਤਾਂਮੰਕਹੀਬਿਜੁਵਸਾਮਾਂਨਾਂਸੋਈਕਰੇਸੁ
ਤੇਮਤਹਾਂਨ॥ **੪੩੦**॥ ਮਰਤਿਦੁਖਜਸਗਲਹੈਜੋਤੇ॥ ਤਾਂ
ਸਿਯੰਗਲਹੈਸਕੁਤੇਤੇ॥ ਏਕੇਵੈਹਵਿਖੇਸਕੁਹੋਵੈ॥ ਤਾਂਮ
ਦੁਖਸੁਖਸਗਲੇਜੋਵੈ॥ **੪੩੧**॥ ਏਹਪ੍ਰਯਤਨਕਰਣਹੈ
ਜੋਤੇ॥ ਧਰਮਾਧਰਮਾਦਿਕਸਕੁਤੇਤੇ॥ ਏਸਾਧਾਰਣਸਕੁ
ਕੋਹੋਈ॥ ਯਾਂਹੀਕੇਯਹਿਕਹੇਨਕੋਈ॥ **੪੩੨**॥ ਨੰਨੁਜੋਮ

ਨਜਾਸੀਗਤਪਾਏ। ਸੋਆਤਮਗੁਲਤਾਉਪਜਾਏ। ਧਰਮਾ ੧੪੬
ਇਕਸਭਤਾਂਹੀਕੇਰੇ। ਤਾਂਫਲਅੰਰਨਕੋਈਹੋਰੇ॥੪੩੩॥
ਯਾਂਹਿਬਜਵਸਥਾਤੇਕਛੁਨਾਂਹੀ। ਮਨਪਾਵੇਸੀਗਤਿਸਕੁਮਾਂ
ਹੀ। ਆਤਮਯਾਰੂਵਕੀਤਰਜੇਤੇ। ਮੂਰਤ੍ਵਬਜਸੀਯੋਗੀਤੇ
ਤੇ॥੪੩੪॥ ਮਨਮੂਰਤਿਤੇਵਿਕੁਸੁਰੂਪਾ। ਸਗਲਸੀਯੋਗਹੋ
ਇਆਨੂਪਾ। ਨੰਨੁਜਨਮਾਂਤਰਕੇਰੋਕਰਮਾ। ਜਾਆਤਮਕਾਹੋਵੇ
ਧਰਮਾ॥੪੩੫॥ ਤਾਗ੍ਰਹੀਤਮਨਹੋਵੈਜੋਈ। ਤਾਂਆਤਮਕਾਕ
ਹੋਜੋਈ॥ ਯਾਂਹਿਬਜਵਸਥਾਤੇਗਤਿਨਾਂਹੀ। ਵੇਖਵਹੀਜ

ਨਮਾਂਤਰਮਾਂਹੀ॥ ੪੩੬॥ ਮਨਸਾਧੇਖਤਹਾਂਭੀਕਰਮਾ॥ ਸੋਕੈ
ਸੇਇਕਆਤਮਧਰਮਾ॥ ਮਨਸਿਬੰਧਸਗਲਮੋਅਹੇ॥ ਕਰ
ਮਏਕਕੇਕਿਹਬਿਧਿਕਹੇ॥ ੪੩੭॥ ਜਨਮਾਂਤਰਕਰਮਗਹਿ
ਯੋਮਨਜੋਈ॥ ਸਰੁਆਤਮਕਾਹੈਵੈਸੋਈ॥ ਨੰਨ੍ਹਯਾਂਹਿਕਰਮ
ਕਰੇਫਲਪਾਵੇ॥ ਯਾਂਫਲਹਿਤਮੇਕਰਮਕਮਾਂਵੇ॥ ੪੩੮॥ ਯ
ਹਿਸੀਕਲਪਕਰੇਭੁਵਜੋਈ॥ ਸੋਵਹੁਕਰਮਤਿਸੀਕਾਹੈਈ॥ ਯੰ
ਹਿਹੈਕੁਸਾਅਲਿਬਨਤੇਰੇ॥ ਮਨਸਿਬੰਧਵਿਨਾਨਹਿਹੈਰੇ॥ ੪੩੯॥
॥ ਮਨਤੋਸਰੁਸੋਸੀਗਤਪਾਵੇ॥ ਤਾਂਅਪੀਨਸੀਕਲਪਉਪਜਾਵੇ

ਤਸੀਕਲਪਤੇਹੋਇਜੇਕਰਮਾਸੋਸਭਾਆਤਮਕੋਰਧਰਮਾ ੪੪੦
 ਮੂਲਕੁਠਾਰਤੁਮਾਰੇਅਹੇ॥ ਸਾਖਾਪਲਵਕੈਸੇਗਹੇ॥ ਨਹਿਕੇਵ
 ਲਤੁਮਰੇਮਤਮਾਂਗੀ॥ ਯਹਿਦੂਖਨਸਮਝੈਮਨਮਾਂਗੀ॥ ੪੪੧॥
 ਸਾਂਖੀਭੁਟਪ੍ਰਭਾਕਰਜੇਈ॥ ਨਾਂਨਾਂਆਤਮਭਾਧੇਤੇਈ॥ ਅਰੁਪ
 ਨਮੁਖਤੇਵਿਭੂਵਖਾਂਨੇ॥ ਤਿਨਮਤਮੈਦੂਖਨਯੈਜਾਨੇ॥ ੪੪੨॥
 ਜੇਦੂਖਨਈਗਾਂਦਿਖਲਾਏ॥ ਸ੍ਰੀਮਤਵੇਦਬਯਾਸਸੋਗਾਏ॥
 ਵਿਤੀਯਾਧਯਾਯਿਸਰੀਰਕਮਾਂਗੀ॥ ਤਿਤੀਯਾਪਾਦਮੈਸੀਜੇਨਾਂਗੀ॥
 ੪੪੩॥ ਤਖਾਰਸੁਤੈਅਵਿਦਨਿਯਾਤਾ॥ ਅਤਿਸੰਗਾਤਿ

ਖੁਆਪਿਚੈਵੀ॥੩॥ ਨੰਨੁਯਦ੍ਯਪਏਕੇਤਨਮਾਂਗੀ॥ ਸਰੁਅ
 ਤਮਾਇਕਆਤਮਨਾਂਗੀ॥ ਤਦ੍ਯਪਿਚੈਤ੍ਰਕਾਸੁਖਜੇਈ॥ ਤ
 ਪ੍ਰਤਕਾਰਲਸੇਤਨਹੋਈ॥੪੪੪॥ ਮੈਤ੍ਰਸੁਖਕੋਕਾਰਲਨਾਂਗੀ॥
 ਮੈਤ੍ਰਤਨਕਾਰਲਹੈਤਾਂਗੀ॥ ਯੰਗੀਸਰਬਬ੍ਰਹਮਵਸਿਤਿਹੋਵੇ॥
 ਸੁਖਦੁਖਕੋਸੰਕਰਨਹਿਜੇਵੇ॥੪੪੫॥ ਪੁਰਬਦੁਖਨਕੋਨਉ
 ਧਾਰਾ॥ ਦੋਖਾਂਤਰਅਵਅੰਗਨਿਹਾਰਾ॥ ਦੇਹਅਧੀਨਬ੍ਰਹਮਵਸ
 ਹੋਈ॥ ਨਾਂਨਾਂਤਮਮੈਆਨੁਨਕੋਈ॥੪੪੬॥ ਸੁਖਦੁਖਕੀਵਿਵ
 ਸਾਜੇਈ॥ ਨਾਂਨਾਂਤਮਮੈਭਾਖੀਜੇਈ॥ ਸੋਤੰਤਨਨਾਂਨਾਂਕੋਮਾਂਨ

॥ बुद्धी ब्रज वसमान गित गिगंन ॥ ४४७ ॥ जांविना अंरु उपा १४८
वन कंष्टी ॥ जंते आतम नं नं होष्टी ॥ तंते आतम ऐक्य पंष्टी
॥ नं नं का गितु बंते कुंष्टी ॥ ४४८ ॥ नं नं जे आतम ऐक्य अंष्टी ॥
उपा सज उपा सज कंष्टी ॥ दंते उपा सज कंष्टी ॥ ४४९ ॥
उपा सज उपा सज कंष्टी ॥ ४४९ ॥ उपा सज उपा सज कंष्टी ॥
उपा सज उपा सज कंष्टी ॥ ४४९ ॥ उपा सज उपा सज कंष्टी ॥
उपा सज उपा सज कंष्टी ॥ ४४९ ॥ उपा सज उपा सज कंष्टी ॥
उपा सज उपा सज कंष्टी ॥ ४४९ ॥ उपा सज उपा सज कंष्टी ॥
उपा सज उपा सज कंष्टी ॥ ४४९ ॥ उपा सज उपा सज कंष्टी ॥

ਤਿਉ ਪ੍ਰਲੋਕਿ ਕਦੇ ਹਵਿ ਚਾਰੀ॥ ੪੫੭॥ ਕਰਮ ਕਰੇ ਯਾਂ ਤਨ ਕੇ
 ਮਾਂਧੀ॥ ਰੁੰਗੇ ਫਲ ਪ੍ਰਲੋਕਿ ਕੇ ਮਾਂਧੀ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਲੋਕਿ ਕਤਿ ਉਪ
 ਦੇਹਾ॥ ਸੋ ਅਵਹੋ ਦੇ ਫਲ ਕੰਗੇਹਾ॥ ੪੫੮॥ ਯਾਂ ਮੈ ਉਤਰ ਸੁਤਿ
 ਵਖਾਨੇ॥ ਕਰਹੈ ਸਿਕਸ ਗਲ ਤੇ ਹਾਂਨੇ॥ ਯਾਂ ਕੇ ਸਕਤ ਹੋਇ ਮਨ
 ਜਹਾਂ॥ ਕਰਮ ਸਮੇਤ ਲਿੰਗ ਗਤ ਤੁਹਾਂ॥ ੪੫੯॥ ਲਿੰਗ ਅਵਛਿ
 ਨ ਜੀਵਹੈ ਜੋਈ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਫਲ ਰੁੰਗੇ ਸੋਈ॥ ਅੰਧੇ ਸੇਬੇ ਦਬਿ
 ਵਸਾਗਾ ਵੇ॥ ਤੇਰੇ ਨਿਖਲ ਸਿੰਦੇ ਹੀ ਮਟਾਵੇ॥ ੪੬੦॥ ਲਿੰਗ ਦੇਹ ਅ
 ਨਗਤ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਕਰਮ ਕਰੇ ਫਲ ਰੁੰਗੇ ਸੋਈ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਰੁੰਦ

ਕੁਛਮਾਂਗੀ॥ ਯਾਂਗੀਤੇਫਲਸੰਕਰਨਾਂਗੀ॥ ੪੫੫॥ ਪ੍ਰਮਾਰਥਏ ੧੪੯
ਕਾਆਤਮਰੈਜੈਈ॥ ਕਹੂੰਨਫਲਕੋਕੁੰਗੇਸੋਈ॥ ਮੇਮਤਮੇਦੂ
ਖਨਕੋਨਾਂਗੀ॥ ਉਲਟੇਦੁਖਨਤੇਮਤਮਾਂਗੀ॥ ੪੫੬॥ ਆਤਮ
ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਪਕਮਰੈ॥ ਅਵ੍ਰਿਸ੍ਰਤਥਾਆਤਮਮੈਕਹੈ॥ ਤੰਯ
ਦੇਹਸਗਲਹੈਜੋਤੇ॥ ਸਗਲਾਅਵ੍ਰਿਸ੍ਰਤਬੰਧੀਤੇਤੇ॥ ੪੫੭॥
ਅਵ੍ਰਿਸ੍ਰਤਸਗਲਕੈਸਕੁੰਕੋਗਾ॥ ਸੰਕਰਹੈਨਕਦੇਦਿਯੋਗੁ
॥ ਰੰਕਦੁਖਤੇਬੁਧਤਦੁਖੀ॥ ਬੁਧਤਸੁਖਤੇਰੰਕਸੁਖੀ॥ ੪੫੮॥
॥ ਪੰਨ੍ਯਪਾਪਸਕੁੰਕੋਸਮਰੈ॥ ਤਾਂਫਲਮੈਨਹਿਅੰਤਰਕੋਇ॥

॥ ਜੇਆਦਿਸਾਇਕਠੋਰੇਰਹੇ॥ ਸਰਬਬਜਾਪਕਨਾਜੜਕਹੇ॥
੪੫੬॥ ਲਿੰਗਦੇਹਨਹਿਮਾਂਨੀਤਿਹਿ॥ ਤਾਂਅਵਛੇਦਕਭਾਖੇ
ਮੋਹਿ॥ ਸੁਲਦੇਹਅਵਛੇਦਕਅਹੇ॥ ਪ੍ਰਲੋਕਵਿਖੈਫਲ
ਕੈਸੇਗਯੋ॥ ੪੫੭॥ ਅਸੁਲਦੇਹਨਸ੍ਵੈਰਾਜੀ॥ ਅਵਛੇਦਕ
ਅਵਰਨਕੋਈਰਹਿਯੋ॥ ਦਿਨਅਵਛੇਦਕਤੇਮਰਗਏ॥
ਪ੍ਰਲੋਕਵਿਖੈਫਲਕੈਸੇਕੁਏ॥ ੪੫੮॥ ਸੁਖਦੁਖਕੋਤਨਵਿ
ਨਨਹਿਭੋਗ॥ ਤਨਵਿਯੋਗਤੇਤਾਂਹਿਵਿਯੋਗ॥ ਨਨੁਤਨਅ
ਵਾਛਿਨਦੇਸਥੋਜੋਈ॥ ਤਾਂਮੋਖੀਨਜਾਪਤੇਦੋਈ॥ ੪੫੯॥

॥ ਰਹੈ ਨ ਤੇ ਹੰਤ ਫਲਾਵਿ ਨ ਮਾਂ ਨੇ ॥ ਕਾਹੇ ਤਾਂ ਕੋ ਨਾ ਸਵਖਾਂ ਨੇ ॥ ਤੰ ਵ १੫੦
ਹੁਦੇ ਸਈ ਹਾਂ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿਖੈ ਫਲ ਕੈ ਸੇ ਗਹੈ ॥ ੪੬੩ ॥
ਦੇਸ ਵਾਂ ਨ ਆਤਮ ਸਵਯ ਵਾ ॥ ਹੋਵਹ ਗੇ ਨ ਹਿ ਤੇ ਨਿਰਵਸਵ
॥ ਅਪਸਿਧਾਂਤ ਅਵਤ ਕੀ ਆਯੀ ॥ ਜੀ ਆਤਮ ਸਵਯ ਵਡ ਹਰ
ਯੀ ॥ ੪੬੪ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਤੈ ਮੁਖ ਤੇ ਯੀ ਗਾਯੀ ॥ ਅਨੁ ਰੂਪ ਮਨ ਯੋਗ
ਵਤਾਯੀ ॥ ਬਧ ਯਾਦਿ ਗੁਣ ਤੋ ਉਪਜਾਵੇ ॥ ਗੁਣ ਆਸੈ ਤੇ ਦ੍ਰਬ
ਕਹਾਵੇ ॥ ੪੬੫ ॥ ਸੋ ਨਿਰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਜਾਂ ਨੇ ॥ ਪਨ ਪ੍ਰਤਿ
ਕੁਲਤਰ ਕਪਹਿ ਚਾਂ ਨੇ ॥ ਨਿਗਵਯਵ ਆਤਮ ਆਂ ਹੀ ॥ ਨਿਗ

ਵਯਵਮਨਸੀਗਤਨਾਂਗੀ॥੪੬੬॥ਸੀਯੋਗਏਕਦੇਸਕਰਹੋਈ
॥ਨਿਰਵਯਵਮਦੇਸਨਕੋਈ॥ਵਿਨਸੀਯੋਗਨਤੋਗੁਲਹੋਵੇ॥
ਆਤਮਦੁਬਜਕਹੋਕਿਉਜੋਵੇ॥੪੬੭॥ਆਤਮਕੋਜੋਦੁਬਜ
ਵਖਾਂਨੋ॥ਤੰਘਟਸਮਸਵਯਵਪਛਾਂਨੀ॥ਅਵਯਵਯੋਗਤੋ
ਹੋਇਅਨਿਤ੍ਯਾ॥ਨਾਂਹਿਸਵਯਵਦੇਖਿਜੋਨਿਤ੍ਯਾ॥੪੬੮॥ਨ
ਹਿਕੋਦੁਬਜਅਹੈਨਿਰਵਯਵਾ॥ਆਤਮਦੁਬਜਹੋਇਸਾਵਯ
ਵਾ॥ਨਿਰਾਸਕੀਓਪ੍ਰਮਾਂਲੂਕੋਰੋ॥ਨਰੁਸਾਵਯਵਪ੍ਰਗਟਹੀਰੋ
ਰੋ॥੪੬੯॥ਊਰਧਅਧਯਦੇਸਨਰੁਕੋਰੋ॥ਜਨਸਮੂਹਅਨ

ਕੁਦਕਰਹੇਗੇ। ਯਾਂਗੀਤਿਨਕੁਕੁਜੇਸਵਯਯਾ। ਕਾਹਿਵਖਾਂਨੇ
 ਤਿਹਨਿਰਵਯਯਾ। ੪੭੦॥ ਜੈਨਹਿਯੋਭਿਰਮੇਤੁਮਾਮਾਂਨੋ। ਤੈ
 ਇਕਬਾਧਕਪ੍ਰਗਟਯਯਾ। ਵਿਹੰਗਏਕਨਕੁਭੀਤਰਗ
 ਯੋ। ਤਾਂਗੀਕਰਵਹੁਪੁਰਲਕੁਯੋ। ੪੭੧॥ ਵਿਤੀਯਜਾਂਨਕੀ
 ਚਾਹੈਮੀਰ। ਸੈਨਕੁਮਹਿਕਹਯਾਵੈਠੰਗ। ਏਕਦੇਸਪੁਰਲ
 ਤਿਹਕੁਯੋ। ਵਿਤੀਦੇਸਖਾਲੀਰਹਗਯੋ। ੪੭੨॥ ਤਾਂਮੇਵਿਤੀ
 ਵਿਹੰਗਮਜਾਵੋ। ਐਸੇਜੇਜਰੂਮਹਵਤਾਵੋ। ਤੈਤਵਤੰਡਮਵ
 ਯਵਵਖਾਂਨੋ। ਸਵਯਕਹਨਮੇਲੰਜਮਾਂਨੋ। ੪੭੩॥ ਨਨਲ

ਭਕੇ ਸ੍ਵਰਾ ਵਾ ਵਿਚੜੀ। ਯਾਂ ਹਿ ਵਿਖੇ ਨਹਿ ਕੋ ਭਵ ਚਿੜੀ। ਯਾ ਦੁ
 ਪਿਏ ਕਾ ਵਿਹੀ ਗਾਹਿ ਪੂਰਨਾ। ਹਿ ਦੇ ਨਰੁ ਨਹਿ ਕਾਹੂੰ ਉਰਨਾ ॥
 ੭੪॥ ਤਦ੍ਯੁਪਿ ਦ੍ਵਿਤੀ ਯਕਰੇ ਪ੍ਰਦੇਸਾ। ਵਸਤੁ ਸ੍ਵਰਾ ਵਯਹੀ
 ਨਿਰਦੇਸਾ। ਤੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਥ ਉਦਰ ਕੋ ਮਾਂਗੀ। ਖਾਰੀ ਸੋ ਮੇਵੇ ਭ
 ਵਮਾਂਗੀ ॥ ੪੭੫॥ ਜੈਸੇ ਯਹਿ ਤੈਸੇ ਵਹੁ ਗੀਤਾ। ਸੋ ਕੈਸੇ ਨਿਰਧ
 ਰੇ ਗੀਤਾ। ਉਦੇ ਆਦਿ ਪ੍ਰਦੇਸਾ ਅਵਿਛਿੰਨਾ। ਨਰੁ ਪ੍ਰਦੇਸ ਨ ਤੇ ਨ
 ਹਿ ਭਿੰਨਾ ॥ ੪੭੬॥ ਮਹਤ ਦੇਸ ਕਾ ਮੰਗੀ ਕਾਰਾ। ਤਾਂ ਹੀ ਕਰ ਜਾ
 ਧੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਾ। ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਚਿਦ ਸੀ ਬੀਧ ਹਿ ਜੋਈ। ਮਹਾਂ ਕਾ

ਲਕਹਿਲਾਵੇਸੇਈ॥੪੭੭॥ਜੇਅਲੁਭਾਗਅੰਨਕੋਅਹੇ॥ਸੋਮ
 ਨਪ੍ਰਗਟਵੇਦਹੀਕਹੇ॥ਮਨਅੰਨਮਯੋਸੋਮਪਛਾਨੈ॥ਸੁਧਅਸੁਧ
 ਪ੍ਰਗਟਹਿਜਾਨੈ॥੪੭੮॥੩॥ਯਾਦਿਧਭਏਸਦਯਵਸਭਰੂ
 ਬਜਯਗਤਕੇਮਾਂਹਿ॥ਨਿਰਾਦ੍ਯਵਜਿਹਮਾਨਿਯੇਇਸੋਨਕੋਭਵਮਾਂ
 ਹਿ॥੪੭੯॥੪॥ਅਰੁਜ਼ਵਾਤਮਭਾਖਜੋਜੇਈ॥ਤਾਂਗਲਬੁਧਨਚੇਤ
 ਨਹੋਈ॥ਜਰੂਗੁਣਹੋਈਜਗਤਮੇਜੋਈ॥ਘਟਗੁਣਸਮਨਹਿਚੇਤਨਹੋਈ
 ੪੮੦॥ਦੁਖਨਪਨੇਕਗਾਂਝੰਗਾਵੈ॥ਬੀਬਬਫਨਤੇਵਹੁਰੂਪਾਵੈ॥ਦੈ
 ਦਵਿਹੋਸੁਧਾਦੁਜੋਜੋਈ॥ਯੋਪਹਰੇਸਧੀਸੁਜੋਈ॥੪੮੧॥ਨਨਸ

ਗਲੇਮਤਤੰਹਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਨਰਕਾਂਕਉਰਅੰਤਰਧਾਰੇ॥ ਜਾਂਮਤਸੋਹੰਵੇ
 ਕਲਿਜਾਂਨ॥ ਤਾਂਮਤਕਉਰਅੰਤਰਅੰਨ॥ ੪੮੨॥ ਸੋਮਤਅਹੇਨਮੋ
 ਹਨਿਵਾਰੇ॥ ਤਾਂਹੀਕਉਰਅੰਤਰਧਾਰੇ॥ ਅੰਮੈਗੋਪਮਤਹੈਕੋਨਾ॥ ਮੋਹ
 ਵਤਾਵਉਸੋਹੈਜੋਨ॥ ੪੮੩॥ ਦੋਖਵਿਨਾਅਤਿਉਤਮਅਹੇ॥ ਸੋਮਤਪ੍ਰ
 ਗਦਵੇਦਹੀਕਹੇ॥ ਤਨਾਇੰਦ੍ਰੀਯਗਲਪ੍ਰਾਂਲਨਿਆਰੇ॥ ਮਨਮੇਧਾਸਾਖੀ
 ਨਿਰਧਾਰੇ॥ ੪੮੪॥ ਭਾਵਾਭਾਵਸਗਲਕੋਜਾਂਨੇ॥ ਸ੍ਰੀਯੰਜੋਤਤਿਹਵੇਦ
 ਵਖਾਂਨੇ॥ ਸੋਅਨੰਦਘਨਗਜਾਂਨਸ੍ਰੂਪਾ॥ ਬਾਂਧਹੀਨਜਾਂਨੇਤਿਹਰੂਪਾ॥ ੪੮
 ੫॥ ਅਰੁਪਨਿਮਾਂਨਵਿਰੁਤਿਹਜਾਂਨੇ॥ ਅਲਮਧਮਮੈਦੋਖਪਛੁੰਨੇ॥ ਮ

ਧਰਮਮੇਦੂਖਨਹੈਜੋਤੇ। ਜੈਨਿਨਿਖੇਧਠੰਗਮਤੇਤੇ। ੪੮੬ ਅਲ ੧੫੩
ਵਾਈਮਤੁਜਹਾਂਵਿਡਾਰੇ। ਅਲਦੇਖਸੋਤਹਾਂਉਚਾਰੇ। ਤਾਂਤੇਅੰਗਮ
ਤੋਆਸਾਰ। ਵੈਦਕਮਤੇਸੁਸਰਤੇਸਾਰ। ੪੮੭ ਵੈਦਵਖਾਂਨਯੋਅ
ਤਮਜੋਈ। ਜੀਵਰੂਪਪਹਿਚਾਨੋਸੋਈ। ਪਰਤੀਨੋਮੈਕੀਵਾਕਰੇ।
ਆਤਮਰਾਂਮਅਸਿਗਹਿਚਰੇ। ੪੮੮ ਗਵਿਸਸਿਵੰਨੀਸਾਂਤਰੈ
ਜਹਾਂ। ਇੰਦ੍ਰੇਗਣਨਹੀਭਾਸੇਤਹਾਂ। ਤੁਹਾਂਸੁਆਤਮਸਦਯੀਪ੍ਰਕਾਸ।
ਸੁਪਨਾਵਿਖੇਅਰਥਨਕੋਭਾਸ। ੪੮੯ ਵਾਹਯਅਰਥਕਰਣਕ
ਰਦੇਖੋ। ਕਰਣਸਮੁਹਬਧਸੋਪੇਖੋ। ਜਾਂਹਿਪਿਖੇਜੋਈਨਿਜਭਾਸ ੦।)

ਸੋਆਤਮਹੈਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੪੬੦॥ ਪ੍ਰਧਨਸੁਤਨਗੀਪ੍ਰਿ
 ਆਕਹੇ॥ ਆਤਮਾਧਿਕਸਗਲਤੇਅਹੇ॥ ਜਾਂਤੇਇਨਚਾਰਕੋ
 ਤੁਯਾਗਾ॥ ਜਾਵੇਜਵਗ੍ਰਹਲਾਗੇਆਗਾ॥ ੪੬੧॥ ਰਾਜਦ੍ਰਿਤੁ
 ਸਗਲੇਤਿਆਗਾ॥ ਜਾਵੇਆਪਾਇਕੇਲੰਭਾਗਾ॥ ਜਾਂਹਿਤੁਅੰਗਸ
 ਗਲਹੈਪਿਆਰੇ॥ ਸੋਨਹਿਕਾਹੂੰਹਿਤਉਰਧਾਰੇ॥ ੪੬੨॥ ਅੰ
 ਸੇਵੇਦਵਖਾਨਜੇਜੇਈ॥ ਅਗਯਾਂਨਅਧੀਨਜੀਵਹੈਸੋਈ॥ ਤ
 ਰੁਯਾਂਨਸੇਤਾਂਹਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਆਤਮਬ੍ਰਹਮਸਦਾਨਿਰਧਾਰੇ॥ ੪
 ੬੩॥ ਨੰਨਧਰਮੁਵਿਰੁੱਧਦੰਨਹੁਕੋਰੇ॥ ਅਭੇਦਵਿਰੋਧੀਪੁਰਬਟੇਰੇ

ਨਿਖਲੁ ਦੁਖ ਹਾਰਨੀ ਜੇਈ॥ ਪੂਰਬ ਕਹੀ ਲਖ ਲਾਸੇਈ॥ ੪੯੯ ੧੫੪

॥ ਰੂਪ ਨ ਕੀਨੈ ਕਛੁ ਉਚਾਰਾ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਭੁਜੇ ਵਿਰਧ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥

॥ ਤਾਂ ਕੋ ਰੂਪ ਯਥਾ ਪੁਨਿ ਹੋਈ॥ ਤਿਤੀ ਯਨਿ ਵਾਸ ਕਹੇ ਗੋਸੇਈ

੪੯੫॥ ੨॥ ਅਨਿਰਵਾਚ ਅਗਨਾਂ ਨ ਜੋਰ ਚੇ ਨਿਖਲ ਸੀਸਾ

ਗਾ॥ ਚਿਤ ਯਹਿ ਅੰਤ ਹ ਕਰ ਲਮਿ ਲਿਭੁ ਗੋਦੁ ਖਤੁ ਹ ਭਾਗ ੪੯੬

੩॥ ਨਾਂ ਨ ਜੋ ਨ ਜਨਮ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਘਟੀ ਜੰਤ੍ਰ ਵਤ ਆਵੇ ਜਾਏ॥ ਅੰ

ਤਃ ਕਰ ਲਮਿ ਬਨਤਾ ਪਾਈ॥ ਨਿਜ ਆਤਮ ਤਾ ਜੀਵ ਭੁਲਾਈ॥

੪੯੭॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਇ ਸਚਾ ਉਰਮ ਚੀ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਖ ਨ ਸੁਖੇ ਪ

ਤਮਾਂਹੀ॥ ਅਵਸਾਤੀਨ ਸੁਸੰਗੀਜੇਈ॥ ਤ੍ਰਿਪਦਵਾਚਪਛਾਂਨੰਸੰ
 ਈ॥ ੪੯੯॥ **ੴ** ਨਿਖਲਕੁਪੰਥੀਦੁਰਕਰਿਸ੍ਵਯੰਜੋਤਨਿਰਧਾਰ
 ॥ ਤੀਨ ਅਵਸਾਸੰਗਸੰਕੀਨੰਜੀਵਉਚਾਰਾ॥ ੪੯੯॥ ਸੀਤਾਵ
 ਰਸਤਸੰਗਕੁਜਪਾਯੋਮਰਥਉਚਾਰਾ॥ ਗੁਲਬਾਸਿੰਘਨਿਰਧਾਰ
 ਉਰਕੀਨੋਇਹਾਂਉਚਾਰਾ॥ ੫੦੦॥ **ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਮਾਂਨਸਿੰਘਚ**
ਰਣਸਿੰਘਤਗੁਲਬਾਸਿੰਘੋਨਗੀਰੀਰਾਏਆਤਮਜੋਨਵਿਰ
ਚਤੋਮੋਖਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸੇਤ੍ਰਿਪਦਬਾਦਯਮਰਥਨਿਰਦੇਨਾਮਦ੍ਰਿ
ਤੀਨੋਨਿਵਾਸਾ॥ ੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਗਣਿਨਾਥ ਦਾਤੇ ਨਾਮੋ ਪਾਦਕੰਜੀ॥
 ਸਦਾ ਸੋਖ ਜਕਾਰੀ ਅਲੰਦੈ ਤੁੰਜੀ॥ ਸਦਾ ਦੇਵ ਸੇਵੇ ਉਰੰ ਉਟ
 ਜਾਨੇ॥ ਧਰੇ ਕੁੰਦਾ ਮਾਗੇ ਨਾਮੋ ਪਾਦਠਾਨੇ॥ ੧॥ ਜਿਨੇ ਨਾਂ ਹਿ ਜਾਨੇ
 ਭਈ ਦੈ ਤੁਭਾਰੀ॥ ਜਿਨੈ ਰਾਨ ਹੋਈ ਮਿਟੈ ਦੈ ਤਸਾਰੀ॥ ਪਰੰਦੇ
 ਵਰੂਪ ਨਾਮੋ ਨਾਥਗਾਂਧੀ॥ ਤਿਸੈ ਨੀਤ ਸੇਵੇ ਸਰੇ ਸਰਬਕਾਂਧੀ॥
 ੨॥ ਮਦਰਾ ਛੰਦਾ॥ ਜਾਗੁ ਰਾਮੇ ਸਭੁ ਦੰਦ ਹਰੇ ਅਰੁ ਪਾਰਪਰੇ ਪਦ
 ਕੇ ਪਰਸੇ॥ ਜੋ ਰਵ ਮੋਹ ਮਤੰਗ ਨਿਵਾਰਣ ਏਕ ਸਦਾ ਪੰਯੇ ਹਰਿ
 ਸੇ ਮਨਾਂ ਹਿ ਚਲੇ ਕਥੰ ਤੁਢੀ॥ ਅਰੁ ਸਤਿ ਸਦਾ ਲਾਮੇ ਧਰਸੇ॥

ਏਕਰਜੋਰਨਮੋਪਦਪੰਕਿਜਤਾਂਗੁਰਕੇਉਗਮੇਸਰਸੇ॥੩॥ **ਦੁ**
ਦੇਨਪਦਾਰਥਸੋਧਕੈਅਖੰਡਅਰਥਯਾਮਾਂਗਿ॥ਪ੍ਰਗਟਹੋਇ
ਨੀਕੇਸੁਨੈਨਿਖਲਦ੍ਵੈਤਮਿਟਜਾਇ॥੪॥ **ਚੁ** ਜਬਉਪਜੇਨਿ
ਜਾਤਮਗਜਾਂਨ॥ਤਬੀਹੋਇਸਰੁਬੰਧਨਹਾਂਨ॥ਜੀਵਬ੍ਰਹਮ
ਕੋਹੋਰਅਭੇਦਾ॥ਤ੍ਯਾਗੋਸਗਲਜਗਤਕੇਖੇਦਾ॥੫॥ ਨੰਨੁਜੀਵਬ੍ਰ
ਹਮਅਭੇਦਨਿਹਾਰੇ॥ਜਗਤਖੇਦਕੋਕਿਹਬਿਧਿਡਾਰੇ॥ਨਿਖਲ
ਜਗਤਹੀਮਿਥਯਾਹਯੋ॥ਹੋਰਬ੍ਰਹਮਨਸਾਚੋਪਯੋ॥੬॥ ਤਾਂਤੇਬ੍ਰ
ਹਮਨਿਹਾਰੇਜੋਈ॥ਨਿਖਲਦ੍ਵੈਤਕੋਕਯਾਹੋਜੋਈ॥ਜੰਦੁਕਰਤੇਦੰਤ

ਗੁਰਹੈਜੈਸੇ। ਜਾਂਹਿਦੈਤਕਤ੍ਰਾਗੇਤੈਸੇ॥ ੧॥ ਯਾਂਕਤ੍ਰਾਗਨਤ ੧੫੬
ਥਾਨਹੋਈ॥ ਤ੍ਰਾਗਨਕੋਇਹਟੈਰਨਕੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਖੇਨਰ
ਦੈਤਨਿਹਾਰੇ॥ ਤਾਂਤੇਤ੍ਰਾਗਕਾਹਿਮੈਰਾਗੇ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਨਾਅਧ
ਰਨਕੋਈ॥ ਜਾਂਮੈਦੈਤਦੰਡਸਮਹੋਈ॥ ਤਾਂਤੇਯਾਂਕਤ੍ਰਾਗਾਸੁਐ
ਸੋ॥ ਸੀਪਵਿਖੇਰੂਪਕੋਜੈਸੇ॥ ੩॥ ਨੰਨੁਰਜਤਮਿਥਜਾਤਾਂਮੈਹਯੇ
ਦੈਤਸਤ੍ਰਾਗਮੈਪਯੇ॥ ਸੋਕੈਸੇਪੁਨਿਰਜਤਸਮਾਂਨਾ॥ ਸਤ
ਹੋਇਜੈਸਭਕੋਭਾਂਨਾ॥ ੪॥ ਸਤ੍ਰਾਗਾਂਨਭਾਖਯੋਤਮਜੋਈ॥ ਸ
ਭਕੋਨਾਹਿਕਦਾਚਿਤਹੋਈ॥ ਮਤਿਕੋਵਿਦਭੁਦਾਬਿਲਕੇਤੇ॥ ਮਿ

ਥਨਾਲਖੇਵੈਤਸਭਤੇਤੇ॥੧੧॥ਨੇਤਨੇਤਪੁਨਿਵੇਦਵਤਾਵੈ॥ਨਿ
ਖਲਵੈਤੁਅਭਾਵਦਿਖਾਵੈ॥ਤਾਂਤੇਵੈਤਦੇਖੀਯੋਜੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਮਾਂਹਿਸਾਰੋਨਹਿਜੋਈ॥੧੨॥ਸੀਪਦਿਖੇਰੂਪੇਰੋਜੋ॥ਮਿਥਯਾਸ
ਗਲਬ੍ਰਹਮਮੈਤੈਸੋ॥ਅੰਖਯਾਤਵਾਦੀਪ੍ਰਭਾਕਰਜੋਈ॥ਯਹਿ
ਵਿਸ਼ਾਂਤਸਹੇਨਹਿਜੋਈ॥੧੩॥ਨੰਨੁਸੀਪੀਮਹਿਜੋਰਜਤਗਯਾਂਨ॥
ਕ੍ਰਮਸ੍ਵਰੂਪਨਾਂਹਿਜੋਪਹਿਚਾਂਨ॥ਨਹਿਵਹਰਜਤਪ੍ਰਤਖਹਹਯੋ॥
ਸੀਪਦਿਖੇਜਾਂਤੇਕ੍ਰਮਕਹੀਯੋ॥੧੪॥ਕਿੰਤੁਤਹਾਂਹੈਵੈਊਗਯਾਂਨ॥ਪ੍ਰ
ਤਖਯਾਸਮਕਰਰੂਪਪਹਿਚਾਂਨ॥ਪ੍ਰਤਖਯਾਤਹਾਂਹੈਵੈਚਮਾਗਰ॥

॥ ਰੱਸਤਰਾਜਾ ਨਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪ੍ਰਤਖ ਜਾ ਵਿਖਾ ਸਾਚੇ ਤ
 ਹ ਅਹੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਅਸਤ ਨ ਕੋਈ ਕਹੇ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਵਿਖੇ ਰਜਤ ਹੋ ਜੋਈ
 ॥ ਕਾਂਤਾ ਕਰਮੇ ਸਾਚੇ ਜੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸੀਧੀ ਸੁਕਲਤਾ ਦੇਖੇ ਜਬ
 ਹੀ ॥ ਸੀਸ ਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪੁਨਿ ਬਧੀ ॥ ਦੀਰਘ ਦੇਖਤ ਤਾਂ ਕੋਹਰੇ
 ॥ ਪ੍ਰਮੁਸਤ ਬਾਂਸਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਉਚਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬ੍ਰਾਤਰਾਜਾ ਨ ਤਿਹਰਾ
 ਦ੍ਰਿ ॥ ਵਿਖਾ ਮਾਂਹਿ ਦੰਡੁ ਜੋ ਪਾਵੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਨਿਖਲ ਜਗਤ ਮੇਜੇ
 ਈ ॥ ਯਥਾ ਰਥ ਰਾਜਾ ਨ ਉਪਾਵੇ ਜੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਯਹਿ ਨਿਰਣੀਤ ਨਿ
 ਯਾਸ ਗਾਯੋ ॥ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਕੋਈ ਲਹੇ ॥ ਜੀਤੇ ਜਨੇ ਮਿਥਯੋ ॥

ਗੁਜਾਂਨਾ ਤੋਯਹਿ ਨਿਯਮ ਸਗਲ ਪੁਨਹਾਂਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿੰਨੁ ਜ
ਦੇਖਾਇ ਦੁਯਹੈ ਜੇਈ ॥ ਮਿਥੁ ਜਾਗੁ ਜਾਂਨ ਉਪਾਵੇ ਸੋਈ ॥ ਯਹਿ
ਸੁਨਿ ਮਿਥੁ ਜਾਵਚਨ ਤਿਹਾਰਾ ॥ ਕਾਹੇ ਕੀਤਿ ਹਕਰੇ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥
ਦੇਖ ਅਹੈ ਯਾਜਗਮੇ ਜੇਈ ॥ ਕਾਰਯ ਕਾ ਪ੍ਰਤਬੰਧ ਕਸੋਈ ॥
ਨਹਿ ਕਾਰਯ ਅਰੇ ਉਪਜਾਵੇ ॥ ਦੇਖ ਜੇ ਨਾਹਿ ਨ ਕਉ ਵਤਾਵੇ ॥ ੩੧ ॥
ਅਸੋ ਜੇ ਨਹਿ ਨਿਜ ਉਰਮਾਂਨੇ ॥ ਤੋਊਰ ਬਾਂਧ ਕਪੂਰ ਗਟਪਛੋਨੇ ॥
ਦੁਸੁ ਅਹੈ ਯਾਵਧਾਂਨ ਜੇਈ ॥ ਗੋਸੁਮੰ ਉਪਜਾਵੇ ਸੋਈ ॥ ੩੭ ॥
ਤਾਂ ਤੋ ਦੇਖਹੋਇ ਜੇਹਾਂ ॥ ਕਾਰਜ ਕੋ ਪ੍ਰਤਬੰਧ ਸੋਧਾਂ ॥ ਤਾਂ ਤੋ ਅੰਰ

ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਕੋਈ॥ ਗੁਜਰਨ ਤਹਾ ਅਬ ਮਾਨੈ ਦੇਈ॥ ੨੩॥ ਨੰਨੁ ਜੇਤਹਾ
ਰਜਤ ਨਹਿ ਹੋਵੈ॥ ਇੰਦਰ ਜਤ ਕਾ ਹੋਤਿ ਨ ਦੇਰਿਯੋ॥ ਅਰੁ ਰੂਪੇ
ਕੋ ਬਾਹੇ ਜੋਈ॥ ਕਿਉ ਪ੍ਰਥਿਤੋ ਤਾਂ ਮੋ ਸੋਈ॥ ੨੪॥ ਨੇਦੰ ਰਜਤ ਬਾਂ
ਧੇ ਕਿਉ ਹੋਈ॥ ਜੀਤਾਂ ਮੋ ਨਹਿ ਕੁਸੁਮੋ ਸੋਈ॥ ਤਾਂ ਤੇਤਾਂ ਮੋ ਰਜਤ ਸੁ
ਹੋਵੈ॥ ਜਾਂਤੋ ਇੰਦਰ ਜਤ ਨ ਰਟੇ ਕੋ॥ ੨੫॥ ਭੋਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਖਾਨੈ
ਜੇਤੋ॥ ਮਿਥਯਾ ਰਜਤ ਨ ਸਾਧੇ ਤੇਤੋ॥ ਰਜਤ ਇੰਦਰ ਕਾ ਭੇਦ ਨ ਹੋਰੋ॥
ਤਾਂ ਤੇ ਰਜਤਾ ਇੰਦਰ ਰਟੇਰੋ॥ ੨੬॥ ਭੇਦ ਅਗ੍ਰਹ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਥਿਤ
ਸੀ ਪੀਮਾ ਹਿਨ ਹਿਤ ਤੋ ਨਿਬ੍ਰਿਤ॥ ਬਾਧਤ ਹੋਤੋ ਕੁਝ ਜੋਈ॥

ਰਨਤਬਾਂਧਿਨਗਮਾਂਨਜੋਸੋਈ॥ ੨੪॥ ਰੂਪੇਕਾਜੋਈਬਜਦਹਰ
ਬਾਂਧਤਹਾਂਤਾਂਕੋਨਿਰਧਾਗਾਤਾਂਤੇਕੁੰਤਗਜਾਂਨਨਹਿਕੋਈ॥
ਸਗਲਜਥਾਰਥਗਜਾਂਨਸੁਜੋਈ॥ ੨੫॥ ਗਜਾਂਨਤ੍ਵਰੂਪਹੀਰੇ
ਤਪਛਾਨੋ॥ ਸੀਮਤਵਤਦਿਸਾਂਤਸੁਜਾਨੋ॥ ਯੋਮੀਮਾਸਿਕਕਰੇ
ਉਚਾਗਾਕੋਵਿਦਮਾਂਨੇਸਗਲਅਸਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਇਦੰਰਜਤ
ਜੋਗਯੋਗਜਾਂਨਾਏਕਵਸਿਸ੍ਵਰੂਪਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਸਾਚੇਤਾਂਹਿਦਿ
ਖਜਨਹਿਹਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਕੁਮਸ੍ਵਰੂਪਦਹੁਪਯੋ॥ ੨੭॥ ਜੇਐਸੇਨ
ਹਿਮਾਂਨੇਕੋਵਿਦਿਸੋਸੋਤਾਂਹਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੋਸੋਇ॥ ਭੁਦਸਾਕਹਤੇਸੋਤ

ਯਥਾਵੇ। ਭੁਦਾਮਗ੍ਰਹਤੇਉਲਟੇਆਵੇ। ੩੧॥ ਉਦਾਸੀਨਸਖੇ ੧੫੮
ਪਤਮਾਂਗੀ॥ ਭੁਦਾਮਗ੍ਰਹਕਹਕਾਂਕੋਨਾਂਗੀ॥ ਸਗਲਪ੍ਰਬਿਤੇਤੰ
ਕੋਮਾਂਗੀ॥ ਕੋਉਨਿਬ੍ਰਿਤਹੋਇਹੈਨਾਹੀ॥ ੩੨॥ ਅਰੁਬੂਧੇਕੋਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਜੋਈ॥ ਰਾਖੀਤੈਅਸਤ੍ਰਸੁਜੋਈ॥ ਕਾਂਤਾਕਰਮੇਦੇਖੋ
ਜੋਈ॥ ਜੋਤਾਂਰਜਤਸਿਮਰਹੈਜੋਈ॥ ੩੩॥ ਤੋਕਾਂਤਾਕਰਦੇ
ਖੋਜੋਜੋਈ॥ ਤਾਂਕੀਸਿਮ੍ਰਿਤਮੋਕੋਹੋਈ॥ ਅੰਸੋਕਿਉਨਹਿਕਰੇ
ਉਚਾਰਾ॥ ਤਾਂਤੇਏਕਗ੍ਰਜਾਂਨਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਜੋਤਤਾਂਪਗ੍ਰਹਸ੍ਰ
ਵਖੋਨੋ॥ ਤੋਸਿਮ੍ਰਿਤਕੋਸੋਪਤਿਕਾਂਤਗ੍ਰਾ॥ ਤਤਾਂਅੰਸਨਕਾਂਸੇਜ

ਗੰਗਾਸਿਮ੍ਰਿਤਨਿਹਚੇਹੰਇਨਤੁਹੰ॥ ੩੫॥ ਤਾਂਤੇਰਜਤਗਯਾਂਨ
ਹੇਜੇਈ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਭ੍ਰਿੰਨਪਛਾਨੇਸੇਈ॥ ਨਰਕੋਜੇਈਰਜਤ
ਗਯਾਂਨਾਪਰੇਦਰਤੀਵਿਖਯਕਪਛਾਨਾ॥ ੩੬॥ ਤਾਂਤੇਤਾਂਮੇਜ
ਨੈਪ੍ਰਥਿਤਾ॥ ਸਤ੍ਯਰਜਤਵਤਨਹਿਨਿਥਿਤਾ॥ ਅਰੁਰੂਪੇਕੋ
ਦ੍ਰਸਾਜੇਈ॥ ਜੇਤਾਂਕੋਨਰਪੁਛੇਕੋਈ॥ ੩੭॥ ਕਹਾਂਰਜਤਮੇਕੋ
ਦਿਖਲਾਵੀ॥ ਬ੍ਯਰਥਕਹਾਂਤੁਮਧਾਏਜਾਵੀ॥ ਤੇਤਾਂਕੋਦ੍ਰਸਾਹੈ
ਜੇਈ॥ ਅੰਗਲਕਰਦਿਖਲਾਵੈਸੇਈ॥ ੩੮॥ ਯਹਿਦੇਖਰੇਰ
ਜਤੁਅਨੁਪਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਅਪੁਰਸ਼ਜਾਂਦੇਰੂਪਾ॥ ਅਰੁਪੁਨਿਦੇਖਦੁ

ਸੁਪੈਜੋਈ॥ ਕਾਰਯਾਮਰਭੁਪਾਵੇਜੋਈ॥ ੪੯॥ ਯਾਂਮੇਅਹੇ ੬੬॥
ਨਿਦਰਸਨਸਾਗ॥ ਸੋਸੁਨੀਯੋਨੀਕੋਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਅਗਨਦਾ
ਹੋਖਕੋਪਾਵੇ॥ ਵੈਤਵੀਜਕੇਲਾਭੁਪਜਾਵੇ॥ ੫੦॥ ਅਰੁਪ
ਨਿਰੁਸਮਕਰੋਗਹੈਦੁਸਾ॥ ਜਠਰਾਮਗਨਹੋਵੈਅਤਰੁਸਾ॥
ਵਹੁਤਅਨਿਜਲਦਾਹਸੁਕਰੋਯੋਦੁਪਗੀਤਕਾਰਯਾਵਿਸ
ਤਰੇ॥ ੫੧॥ ਏਵੁਯਦੋਖਦੁਸੁਤਿਭੁਹੋਈ॥ ਮਿਥਿਯਾਗਯਾਂਨ
ਭੁਪਾਵੇਜੋਈ॥ ਨਿਮਦਖਾਂਨਯੋਤੈਨੋਜੋਈ॥ ਦੋਖਹੀਨਇਵੁ
ਯਾਮਿਜੋਈ॥ ੫੨॥ ਦੋਖਯੁਕਤਮੇਹੈਬਿਜਰਚਾਰਾਤੰਤੋ

ਦੁਹਿਤਸਰਗਕਧਾਗਾਅਰੁਪੁਨਿਬਾਂਧਵਖਾਂਨਯੋਜੇਈ॥
ਰਜਤਬਿਜਦਗਰਵਿਖਜਨਹਿਸੇਈ॥੪੩॥ਤਯਕਤਵਾ
ਸਲਜੇਨਰਹਯੋ॥ਨਹਿਬਿਜਦਗਰਤਾਸਕੇਪਯੋ॥ਰਜਤਨਿ
ਹਾਰਬਾਧਪੁਨਿਜੇਈ॥ਸੀਪਵਿਖੇਰੂਪੇਕੇਸੇਈ॥੪੪॥ਅਰੁ
ਪੁਨਸਗਲਯਥਾਰਥਗਜਾਂਨਾਯਾਂਮੈਜੇਭਾਖਯੋਮਨੁਸਾਂਨ
ਸੇਉਰਬਾਂਧਤਪ੍ਰਗਟਪਛਾਂਨੋ॥ਸਾਧਯਅਸਤਤਾਹਕੇਜਾਂਨੋ
੪੫॥ਜਿਉਕੋਪਾਵਕਸੀਤਠਹਰਾਏ॥ਦ੍ਰਬਜਹੇਤੁਤਾਮਾਂਹਿ
ਫੁਤਾਏ॥ਨੀਰਾਵਿਕਵਿਸਾਂਤਹਿਹਯੋ॥ਜੈਸੇਯਹਿਤੈਸੇ

ਪਯੋ॥ ੪੬॥ ਯੈਸੀਮਾਸਿਕਸਮੇਨਿਵਾਕਯੋ॥ ਤਵਨੈਯਾਇਕ
 ਵੈਨਉਚਾਕਯੋ॥ ਅੰਨਯਥਾਪਯਾਤਅਹੇਕ੍ਰਮਮਾਂਹੀ॥ ਤਾਂਤੇਰਜ
 ਤਸੀਪਸੋਨਾਂਹੀ॥ ੪੭॥ ਕਾਂਤਾਕਰਮੇਰੂਪਜੋਈ॥ ਕ੍ਰਮਤੇਕ੍ਰਮੇ
 ਈਹਾਂਜੋਈ॥ ਇਦੰਰਜਤਯਹਿਅਨਭਵਗਯਾਨ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ
 ਅੰਸੁਨਕਾਈਮਾਂਨ॥ ੪੮॥ ਸੋਪੁਨਿਰਜਤਨਸ੍ਰੁਠਹਯੋ॥ ਕਾਂਤਾ
 ਕਰਮੇਸਾਰੋਪਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਰੂਪਨਿਦਰਸਨਜੋਈ॥ ਮਿਥਯਾਮੇ
 ਅਸੰਗਤਜੋਈ॥ ੪੯॥ ਮਿਥਯਾਮੇਸੰਗਤਜੋਹਯੋ॥ ਮਿਥਯਾਵ
 ਚਨਤੁਮਾਰੋਪਯੋ॥ ਕਾਂਤਾਕਰਮੇਰੂਪਜੋਈ॥ ਇਦੰਰਜਤਨਕ੍ਰਿ

ਸੁਨਹਿਜੋਰੈ॥ ੫੦॥ ਚਖਸਬਿਤਨਤਾਂਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਜਾਂਤੇਨਿਕਟ
ਦੇਸਵਹੁਨਾਂਹੀ॥ ਦੁਰਸਮਰਸਤਾਂਮੈਰੈਜੋਈ॥ ਦੂਰਨਿਰਸਤ
ਦੂਰਮੈਜੋਈ॥ ੫੧॥ ਜਾਂਤੇਕਾਂਤਾਭਾਂਨਹੋਈ॥ ਕਿਹੋਬਿਧਿ
ਈਹਾਂਭਾਜੈਜੋਈ॥ ਨੰਨੁਦੇਖਤੇਭਾਜੈਜੋਈ॥ ਕਾਂਤਾਕਰਿਮੈ
ਰੂਪਾਜੋਈ॥ ੫੨॥ ਯੁਗਮਾਵਿਕਲਪਯਾਂਹਿਮੈਜਾਨੈ॥ ਤਾਂਹੀ
ਕਰਯਹਿਦੁਸ੍ਰਪਛਾਨੈ॥ ਦੇਖਮਾਤ੍ਰਭਵਭੀਤਰਜੋਈ॥ ਰਜ
ਤਭਾਂਨਕੋਕਾਰਣਜੋਈ॥ ੫੩॥ ਅਥਵਾਤਾਂਹਿਜਾਤਿਤਵਿ
ਕਾਜੋਈ॥ ਹੋਰਦੁਖਾਂਨੇਤਾਂਕੋਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਥਮਾਅੰਸਜੇਨੁਦਮਾਂਹੀ

॥ रजतनिहारसो किउनांही ॥ ४४ ॥ द्वितीया मय जपदा
रथजेते ॥ तं कौहो हि भुंन सत्तुते ॥ जंते पृथम रजतनर
भासे ॥ सुकृत गजानंते वहु रनासे ॥ ४५ ॥ तंते अनिरदा
च जवहु हये ॥ सज्जम सज्जम उति रल पये ॥ कल बुधम
धर रलम नजाही ॥ तंते मिषि आगा थागाही ॥ ४६ ॥
नू नै जा इकदा तद्वधं नीजेही ॥ साच क हि जे मिषज
हे जेही ॥ सुपूका सजेही दिगजान ॥ रजत पदा रथसे ही ज
ना ॥ ४७ ॥ दिगजान उति न रजत बुधम ॥ जामे माने वि

२६२

ਯੋਨਾਂਹੀ॥ ਜੈਸੀਜਹਾਂਹੋਇਪ੍ਰਤੀਤਾ॥ ਤੈਸੇਅਰਥਧਰੇਨਰਚੀ
ਤਾ॥ ੫੮॥ ਪ੍ਰਤੀਤਰੂਪਤੰਤੇਵਹੁਯਯੈ॥ ਵਿਨਪ੍ਰਤੀਤਰਜਤਨ
ਹਿਪਯੈ॥ ਬਾਧਯਕਤਹਾਂਗਯਾਂਨਹੈਜੇਈ॥ ਇਦੰਤਾਕੋਬਾਧੇਕੁ
ਵਸੇਈ॥ ੫੯॥ ਜਾਂਤੇਵਾਹਰਬਾਧਤਿਹਯੈ॥ ਤਾਂਤੇਕਯਾਂਨਰੂਪ
ਵਹੁਪਯੈ॥ ਅੰਤਰਜੋਹਯੈਵਿਗਯਾਂਨਾ॥ ਵਾਹਰਵਤਸੋਹੋਵੈ
ਭੁੰਨਾ॥ ੬੦॥ ਯਾਂਮੈਪੁਰਬਦੋਖਨਕੋਈ॥ ਨੈਯਾਯਿਕਮਤਮੈਭ
ਖਜੋਜੇਈ॥ ਯੈਬਾਧਵਿਨਬੋਧਉਚਾਰੇ॥ ਤਾਂਹਿਵਿਖੇਦੂਖਨਅਤ
ਭਾਰੇ॥ ੬੧॥ ਪ੍ਰਤਰੂਪਸਕਅਰਥਅਪੈਜਗਮੈਤੇ॥ ਰਯਾਂਨਸ੍ਵਰੂ

ਪਆਂਨਨਹਿਤੋਗਾਯਾਮੋਕੋਹਯੈਪ੍ਰਮਾਨਾਵਿਨਾਮਾਂਨਮਿਥਯ ॥ ੧੬੩ ॥
ਪਹਿਚਾਂਨਾਅਨਕੁਵਉਤਬਾਂਧਕਪ੍ਰਤੀਤਾਪ੍ਰਥਮਅਸੰਗ
ਤਧਾਰੰਚੀਤਾ ॥ ੬੩ ॥ ਅਨਕੁਵਅਹੇਜਗਤਮੋਜੋਈਵਾਹਰ
ਰਜਤਜਨਾਂਵੈਸੋਈ ॥ ੬੩ ॥ ਜਾਂਤੇਇੰਦਰਜਤਨਰਮਾਖੋਅ
ਹੰਰਜਤਯੋਕੋਇਨਕੁਖੋਜੋਰੂਪਹੋਵੈਨਿਜਗਜਾਂਨਾਅਹ
ਰਜਤਸਕੁਕਰੇਬਖਾਂਨਾ ॥ ੬੪ ॥ ਵਿਤੀਯਬਾਂਧਕਗਜਾਂਨਸ
ਜੋਈਰਜਤਾਵਿਗਜਾਂਨਨਕੁਖੋਸੋਈਆਗੋਪਰੋਦ੍ਰਬੁਯਹੋ
ਜੋਈਰਜਤਾਉਨਦਿਖਲਾਵੈਸੋਈ ॥ ੬੫ ॥ ਇੰਦਨਕੁਪੋਰੰ

ਨਰਕਹੋ॥ ਵਿਗਯਾਨ ਸੂਰੂਪ ਨਤਾ ਕੋ ਲਹੋ॥ ਮੇਰੀ ਰੂਪ ਯੋਪਨ
ਭਾਖੋ॥ ਜੋ ਵਿਗਯਾਨ ਰੂਪ ਤਿਹ ਲਾਖੋ॥ ੬੬॥ ਅਰੂਪ ਨ ਬੁਧ
ਪਜੇ ਹੋਈ॥ ਸੀਪੀ ਮਹਿ ਰੂਪ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਤੋਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅਗਨੀ
ਜੋਈ॥ ਬੁਧ ਰੂਪ ਤੇ ਮਤ ਮੈ ਸੋਈ॥ ੬੭॥ ਵਾਹਰ ਤੋ ਵਹੁ ਝੁਣੀਹ
ਯੋ॥ ਸਾਚੀ ਅਗਨ ਮਧ ਜਤੇ ਪਯੋ॥ ਸਾਚੀ ਅਗਨ ਹੋਇ ਪੁਨ
ਜਹਾਂ॥ ਨੀਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਜਲਾਵੇ ਤਹਾਂ॥ ੬੮॥ ਤਾਂਤੇ ਦੇਹੁ ਤਮਾਰੇ ਜੋ
ਈ॥ ਕੁਸਮੀ ਭਾਵਹੋ ਇਹੋ ਸੋਈ॥ ਯਾਂਤੇ ਪਰੇਹਾਂ ਨ ਕੋਹੁ ਇਹੋ॥
ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਤਨ ਕੋ ਪਾਇਹੋ॥ ੬੯॥ ਅਰੂਪ ਨਿਸੈ ਸੀਸ ਹਪੁ

ਤੀਤਾ। ਤੈਸੇ ਅਰਥਧਰੇ ਨਰਚੀਤਾ। ਯਾਂ ਹਿ ਵਖਾਂ ਨੀ ਤੈਨੇ ਜੇ ੧੬੪
ਈ। ਗਯਾ ਪਕਤੇ ਪਹਿਚਾਨੇ ਜੇਈ। ੧੦॥ ਗਯਾ ਪਕ ਗਯਾਂ ਨ
ਅਰਥ ਕੋ ਹਯੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਤੈਸੀ ਵਿਧ ਪਯੈ। ਰੂਪ ਗਯਾਂ ਨ ਰੂ
ਪ ਨਿਜ ਹਯੈ। ਯਾਂ ਮਾਂ ਨ ਨ ਕੋਈ ਪਯੈ। ੧੧॥ ਵਿਗਯਾਂ ਨ
ਰੂਪ ਜਾਂ ਤੇ ਨ ਹੀ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਨ ਰਵਾ ਹਰ ਜੋ ਵੈ। ਅਰੁ ਪਾਨਿ
ਬਾਧ ਰਜਤ ਕੋ ਹਯੈ। ਇੰਦ੍ਰ ਤਾਂ ਜਿ ਉਕੀ ਤਿ ਉਹੀ ਪਯੈ। ੧੨
ਨੂੰ ਜੋ ਸੀ ਪਾਇੰਦ੍ਰ ਜੇਈ। ਤਾਂ ਕੋ ਬਾਧ ਕੋ ਨ ਹੀ ਕੋਈ। ਗਯਾਂ
ਨਮਾਂ ਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਈ। ਬਾਧ ਕੋ ਨ ਰਵਾ ਹਰ ਜੋ ਵੈ। ੧੩

॥ ਯੰਹਿ ਪ੍ਰਲਾਪ ਨਿਰਾਰਥ ਕਹਯੋ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਯੁਗਮ ਦੇਖਤਿ ਹ
ਪਯੋ ॥ ਗੁਜਾਂ ਨਮਾਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਜੈ ਈ ॥ ਜੋ ਸੀਪੀ ਤੇ ਆਵੈ ਸੋਈ
੭੪ ॥ ਅਨਯਥਾ ਖਯਾਤ ਹੋ ਕੇ ਆਈ ॥ ਅੰਰਠਰ ਕੀ ਯਾਂ ਮੈ
ਗਾਈ ॥ ਆਤਮ ਖਯਾਤ ਤੁਮਾਰੀ ਜੋਈ ॥ ਦੰਤਾ ਤਿਲਿ ਜਲ ਹੋਈ
ਜੋਈ ॥ ੭੫ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਗੁਜਾਂ ਨਮਾਹਿ ਵਹੁ ਹਯੋ ॥ ਵਾਹਰ ਤੇ ਨ
ਹਿ ਯਾਂ ਮੈ ਪਯੋ ॥ ਤੋਤ ਹਥਾ ਪਕ ਦੇ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ਯਥਾ ਗੁਜਾਂ ਨ
ਤੈ ਸੇਖ ਨ ਜੋਈ ॥ ੭੬ ॥ ਬਾਧ ਪ੍ਰਗਟ ਤਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਨਿਹੋਈ ॥ ਭਾਂਤ
ਗੁਜਾਂ ਨਮਾਹਿ ਨਹਿ ਜੋਈ ॥ ਬਾਧ ਤਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਨਿਹੋਈ ॥ ਜਦੋਂ

ਰਖਕਾਰਨਕੋਈ॥ ੧੧॥ ਅੰਤਰਜੋਹਯੈਵਿਗਯਾਂਨਾਬਾਹ
ਰਵਤਸੋਹਵੈਭਾਂਨਾ॥ ਯਾਂਹਿਵਿਖੈਦੂਖਲਗਲਜੋਈ॥ ਪੂਰ
ਬਸਗਲਵਖਾਂਨਜੋਸੋਈ॥ ੧੨॥ ਨੈਯਾਂਯਿਕੈਦੂਖਨਵਿਨ
ਆਨਾ॥ ਯਾਂਹਿਵਿਖੈਹੋਵੈਦੁਹਭਾਂਨਾ॥ ਦੂਖਨਤੇਯਾਂਹਿਦੁਸਪਛਾ
ਨੈ॥ ਅਤਮਖਯਾਤਨਸਾਚੀਮਾਨੈ॥ ੧੩॥ ਨਿਨੁਜੋਅੰਰ
ਪ੍ਰਕਾਰਨਕੋਈ॥ ਅਸਤਯਖਯਾਤਮਾਂਨੋਗਤਜੋਈ॥ ਅੰਤਰ
ਜੋਹਯੈਇਕਗਯਾਂਨਾ॥ ਤਾਂਮੋਏਕਸਕਤਪਹਿਚਾਂਨਾ॥ ੧੪॥ ਬਾ
ਹਰਸੁਨਸਿਪੂਰਣਮਰਥਾ॥ ਤਾਂਹਪ੍ਰਕਾਸਨਕੋਸੁਸਮਗਰਾ॥

੧੬੫

੫੩

ਅਵਿਦਯਾਨਾਮਤਾਹਕੋਜਾਂਨੋ॥ ਸਗਲ ਬਿਜਵਹਾਰਤਾਂਹਿਤੇ
ਮਾਂਨੋ॥ ੮੧॥ ਏਹ ਅਸਿਗਤਤੈਨੇਗਾਈ॥ ਯੁਕਤਯਾਂਹਿਮੈ
ਅਹੇਨਕਾਈ॥ ਕੰਨਸਕਯਯਾਸਕਾਤਿਹਕੋਰੋ॥ ਜੋਹਯੈਮੈ
ਕਉਵਹੁਟੇਰੋ॥ ੮੨॥ ਨੰਨੁ ਅਸਤ੍ਯਸਕਯਯਾਕੋਰੋਹਯੈ
॥ ਸਤ੍ਯਸਕਯਨਹਿਕੋਈਪਯੋ॥ ਅਸਤ੍ਯਸਕਤਕੋਕਾਰ
ਯਹਯੋ॥ ਅਥਵਾਗਯਾਪਯਸਕਤਕੋਪਯੋ॥ ੮੩॥ ਕਾਰਯ
ਗਯਾਪਦੋਨਵਹੁਨਾਂਹੀ॥ ਜਾਂਤੋਦੁਖਨਦੋਨਾਂਮਾਂਹੀ॥ ਅਸਤ
ਯਵਸਤ੍ਯਪਯੋਨਹਿਕੋਈ॥ ਸਸੋਸੀਰਾਜਿਉਜਦੋਜੋਈ॥

੨੪॥ ਹੇ ਅਸਤੁ ਜਪੁ ਨਿਉ ਪਜੇ ਸੋਈ॥ ਯਹਿ ਵਿਯਾ ਘਾਤ ਪ੍ਰਗ ੧੬੬
ਟਸੁ ਨਿਸੋਈ॥ ਅਰੁ ਪੁਨਿ ਦ੍ਰਿਤੀ ਯਪਖ ਹੇ ਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਅਸਿਗ
ਤਜਾਨੋ ਸੋਈ॥ ੨੫॥ ਗਯਾਨ ਸੁ ਅਤ ਸੈ ਜਾ ਮੋਧਾਰੇ॥ ਤਾਂਹੀ ਮੋ ਪ੍ਰਕ
ਸਬ ਜਾਥਾਰੇ॥ ਜੇ ਅਤ ਸੁ ਕ ਅਰਥ ਅਧਾਰੇ॥ ਕਾਹੇ ਸੁ ਨ ਸੁ ਕਰੇ
ਉਚਾਰੇ॥ ੨੬॥ ਅਰੁ ਪੁਨਿ ਸਤੁ ਗਯਾਨ ਹੇ ਜੋਈ॥ ਸੁ ਨ ਅਰਥ ਸੋ
ਛੁਹੈ ਨ ਸੋਈ॥ ਸਤੁ ਅਸਤੁ ਸੰਬੰਧ ਨ ਕੋਈ॥ ਕੈ ਸੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਕਾ
ਸੋਈ॥ ੨੭॥ ਨੰਨੁ ਸੰਬੰਧਾ ਭਾਵਨ ਹਰਯੋ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਬੰਧ ਤੁ
ਰਿ ਕੋ ਪਯੋ॥ ਅਸਤੁ ਜਪੁ ਨਿਉ ਪਜੇ ਸੋਈ॥ ਸੰਬੰਧ ਗਯਾਨ ਮੋ

ਸੋਈ॥ ੮੮॥ ਯਹ ਅਸਤ੍ਰੁ ਮਾਰੀ ਵਾਂਗੀ॥ ਯੁਕਤ ਹੀ ਨ ਨਹਿ
ਮਾਂਨੇ ਗ੍ਰਾਂਠੀ॥ ਜਿ ਅਸਤ੍ਰੁ ਅਤ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿਜਾਨੇ॥ ਗ੍ਰਾਂਠ ਵਿ
ਖੇਤ੍ਰੈ ਸੇ ਕੁਨੇ॥ ੮੯॥ ਅਸਤ੍ਰੁ ਅਧਿਨਿ ਨਿਰੁਪਣੁ ਹਯੈ॥ ਯ
ਹਿ ਅਸਤ੍ਰੁ ਤ੍ਰਿਰਤੇ ਪਯੋ॥ ਗ੍ਰਾਂਠ ਵਿਖੇ ਅਤ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿਜਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਅ
ਸਤ੍ਰੁ ਕਾਹੇ ਤਿਹ ਗਾਏ॥ ੯੦॥ ਅਰਥਾ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕੋ ਕਾਰੀ ਜੋਈ॥
ਸਤ੍ਰੁ ਮਾਰੇ ਮਤ੍ਰਿ ਸੋਈ॥ ਅਸਤ੍ਰੁ ਖਿਜਾਤ ਕੋ ਕੀਓ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥
ਦੁਖ ਦਗ ਦਤੇ ਲਖ ਅਸਾਰਾ॥ ੯੧॥ ਕੇਚਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਅਸਤ੍ਰੁ ਬ
ਖਾਂਨੇ॥ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿ ਰਹੈ॥ ਭਾਂਨੇ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਵਿਰੋਧੀ॥ ਯਹੋ ਅਸ

੩੫॥ ਤਾਂ ਹਿ ਵਿਰਧੀ ਜਾਨੈ ਸਤਨਾ॥ ੬੩॥ ਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਨੇਸ
ਮਹਯੋ॥ ਯੁਗ ਪਦੇ ਕੋ ਠੋਰਨ ਪਯੋ॥ ਅਨਿਰਵਾਚਯ
ਯਾਤ ਇਕ ਹੋਈ॥ ਯਾਦਿ ਨ ਅੰਰਵਨੇ ਨਹਿ ਕੋਈ॥ ੬੪॥ ਰੂਪ
ਸਤਨਾ ਸੀ ਪੀਮਾਂਹੀ॥ ਨਹਿ ਅਸਤ ਯੁਤਿ ਤਾਂ ਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਸ
ਤਨਾ ਅਸਤ ਵਿਰਧੀ ਹਯੋ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਰਜਤ ਸੁਮਿਥ ਜਾਪਯੋ
੬੫॥ ਜੈ ਸੇ ਰਜਤ ਤਥਾ ਜਗਜਾਨੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦ੍ਰੈਤ ਸੁਮਿਥ ਜਾਮ
ਨੈ॥ ਨੰਨੁ ਜੜ੍ਹ ਦ੍ਰੈਤ ਸੁਮਿਥ ਹੋਈ॥ ਨਿਖਲ ਦ੍ਰੈਤ ਨਹਿ ਤੰਤੋ
ਖੋਈ॥ ੬੬॥ ਸੀਵਧੂ ਗਾਹੇ ਰਨੈ ਜੈਈ॥ ਮਿਥਨਾ ਨਹਿ

੧੬੭

ਜਗਤਸਮਤੇਈ॥ ਤਾਂ ਕਰਵੈ ਤਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਨਿਹੇਈ॥ ਨਾਂਹਿਵੈ
 ਤਏਕਹੈਸੋਈ॥ ੯੬॥ **ੴ** ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਦੇਏਕਹੈਯਾਂਮੈ॥
 ਨਨਕੋਈ॥ ਮਾਂਨਵਿਨਾਜੇਏਕਤਾਖਰਦਿਖਾਂਨਸਮਸੋਈ
 ੯੭॥ **ਜ** ਤੰਤੁਮਸੀਯਾਹਿਮਾਂਨਸੁਤਵਿਰਾਜੇਸਿਖਾਮਛਾ॥
 ਪੇਚਕਕੋਨਹਿਭਾਂਨਕੋਵਿਦਪ੍ਰਗਟਨਿਹਾਰਹੀ॥ ੯੮॥ **ੴ**
 ਨਨੁਜੀਵਬ੍ਰਹਮਕੇਧਰਮਦਿਹੰਧਾ॥ ਵਹੁਦਿਧਹੈਭਵਮੈਪ੍ਰ
 ਸਿਧਾ॥ ਵਹੁਪ੍ਰਮਾਤਮਸਰਬਸੁਜਾਂਨੈ॥ ਜੀਵਸੁਕਿੰਚਤਅ
 ਰਥਪਛਾਂਨੈ॥ ੯੯॥ **ੴ** ਇਹਮਾਦਿਵਹੁਦਿਧਕੋਜਾਂਨੈ॥ ਸਗੁਜ

ਨਜਾਨੇਕਹਾਵਖਾਨੀ॥ਧਰਮਾਵਿਰੁਪਹੋਹਿਜਿਨਕੇਰੇ॥ਨੀਰਅ ੧੬੮
ਗਾਨਿਜਿਉਏਕਨਹੇਰੇ॥੧੦੦॥ਤਾਂਤੇਏਕਰੁਪਨਹਿਗਾਵੇ॥ਮ
ਹਾਂਵਾਕੁਕਿਛੁਭੀਰਵਤਾਵੇ॥ਵਿਰੁਪਧਰਮਜੇਰੇਇਨਮਾਂਹੀ॥ਸ
ਗਲਤਿਆਗੀਦੋਨਮਾਂਹੀ॥੧੦੧॥ਜਿਯੀਦੇਵਦੋਤਗਤਜੇਈ॥
ਮਹਾਂਵਾਕਮੇਜਾਨੇਸੋਈ॥ਯਾਵਿਧਲਖਲਾਕਰਇਨਮਾਂਹੀ॥
ਲਖੇਅਭੇਦਜੁਬਪਤੁਵਮਾਂਹੀ॥੧੦੨॥ਨੰਨੁਅਖੰਡਅਰਥ
ਕਛੁਯਾਂਮੈਨਾਂਹੀ॥ਕਰੋਕਲੇਸਲਖਲਾਕਾਹੀ॥ਮਹਾਂਵਾਕੁਸੀ
ਸਰਗਵਤਾਵੇ॥ਵਿਨਲਖਲਾਸੋਦਨਜਾਵੇ॥੧੦੩॥ਕਹੋਕ

ਵਨਸੀਸਰਗਹਿਅਹੇ। ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਕੋਜੋਯਹਿਕਹੇ। ਸਿਸਰ
ਗਹਮਤੋਹਿਵਤਾਵੇ। ਕਰੁਅੰਗੁਲੀਵਿਸਤਰਦਿਖਾਵੇ॥ ੧੦੪॥
ਕਰਸਮਅੰਸੀਈਸਪਛਾਨੇ। ਅੰਸਜੀਵਅੰਗੁਲਸਮਜਾਨੇ।
ਮੇਰੀਅੰਸਜੀਵਤਿਹਰੂਪਾ। ਜੀਵਲੋਕਮੇਅਹੇਅਨੂਪਾ॥ ੧੦੫॥
॥ ਯੋਭਗਵਾਨਪ੍ਰਗਟਤਿਹਗਾਵੇ। ਸਰਲਾਗਤਸੰਦੇਹਮਿਟ
ਵੇ। ਅਬਦਾਈਸਵਿਕਾਰਹਿਜਾਨੇ। ਭੂਭੁਖਰਸਮਜੀਵਪਛ
ਨੇ॥ ੧੦੬॥ ਪਾਵਕਵਿਸਫੁਲਿੰਗਸਮਾਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਜੀਵਕੋਨੀ
ਕੇਮਾਨਾ। ਯਾਵਿਧਸੁਤਵਿਕਾਰਵਤਾਵੇ। ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਵਿਕਾਰੀ

ਗਾਵੇ॥ ੧੦੩॥ ਯਹਿ ਦਿਨ ਤੇ ਪੰਖ ਅਸਾਰਾ ਯਾਂ ਮੋਨ ਹਿਯੇ ੧੦੩
ਕਬੂ ਸਾਰਾ ਸੁਤਿ ਯੁਕਤ ਨਿਰੰਸ ਵਤਾਏ॥ ਅੰਸ ਨਤਾਂ ਕੀ ਕੋਠ
ਹਰਾਏ॥ ੧੦੪॥ ਵਾਂ ਨੇਰ ਚਕਰਿ ਕੀ ਓਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਸੀਵਰੂਪ ਕਰ
ਹਰਦ ਕਲੇਸਾ॥ ਨਖਾਗ ਲੋਗ ਜੋ ਸਮਾਇ॥ ਫੋਰ ਸੀਮੰਤ ਵਰਿ
ਯੋਤ ਨਾਮਾਇ॥ ੧੦੫॥ ਸਿਉ ਨਰਪਤ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੋ ਵੇਸਾ॥ ਧਾਰ ਕਰੇ
ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਨਰਪਤ ਕੇ ਯਹਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ਅਹੇ॥ ਸਕੁ ਜਨ ਮੁਖ ਤੇ
ਯੋ ਹੀ ਕਹੇ॥ ੧੧੦॥ ਵਸਤੁ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਈ॥ ਜੋ ਨਰਪਤ
ਵਿਨ ਮੋਰ ਨ ਹੋਈ॥ ਅਰਜਿ ਉਦਤ ਨ ਭੀ ਤਰਯੋ ਗੀ॥ ਏਕੋ ਭੀ

ਖਰਜ ਕੋਭੰਗੀ॥ ੧੧੧॥ ਤਿਉਹੀਈਸਧਾਰਯਹਿਵੇਸਾ॥
 ਜੀਵਰੂਪਕਰਕਰੇਪਵੇਸਾ॥ ਜੀਵਅਸਿਮੇਦੁਖਨਜੇਤੇ॥ ਪੁ
 ਰਬਕਹੇਯੁਕਤਸੇਤੇ॥ ੧੧੨॥ ਆਸਾਅੰਗੁਅਵਿਦੁਜਾਜ
 ਈ॥ ਉਪਾਧਭਈਭਵਮੇਤੇਦੋਈ॥ ਕਲਪਤਜੀਵਬ੍ਰਹਮ
 ਕੋਭੇਦਾ॥ ਦੋਨਕਰਨਹਿਸੁਤੇਅਭੇਦਾ॥ ੧੧੩॥ ਕਲਪਤਅਸਿ
 ਕ੍ਰਿਸਨਉਗਮਾਂਨੀ॥ ਯਹਿਤੋਵਾਰੰਦਾਰਵਖਾਂਨੀ॥ ਅਰੁਪੁਨਿ
 ਸਾਂਸਪਦਾਰਥਜੇਈ॥ ਕਰਸਮਸਗਲਜੀਨਜਹੈਸੇਈ॥ ੧੧੪॥
 ਤਿਉਹੀਈਸਜੀਨਜਤਵਹੈਈ॥ ਤਾਂਕੋਜਨਕਵਖਾਂਨੋਕੋਈ

ਨਿਰਵਿਕਾਰਸੁਖਤੇਗਾਯੋ। ਵਿਤੀਯਪੋਖਤੇਕ੍ਰਿਸਨਮਿ ੧੬੦
ਟਾਯੋ॥ ੧੧੫॥ ਛੇਦਹੀਨਅਰੁਦਾਹਤੇਹੀਨ। ਅਵਿਕਾਰੀਵੇ
ਦੋਕਤਰੀਨ। ਵਿਤੀਯਅਧਯਾਇਮਾਂਹਿਯੋਗਾਯੋ। ਅਰ
ਜਨਕੋਸੰਦੇਹਮਿਟਾਯੋ॥ ੧੧੬॥ ਅਰੁਪਨਿਸ਼ੁਤਿਵਖਾਂਨੀਜੋ
ਈ। ਨਾਹਿਵਿਕਾਰਵਤਾਵੇਜੋਈ। ਅਗਨਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਹੈਜੋਸੇ
। ਵਿਸਫੁਲਿਗਪ੍ਰਨਿਜਾਨੈਤੈਜੋ॥ ੧੧੭॥ ੩॥ ਤਿਓਪ੍ਰਮਾਤਮਜੀ
ਵਕੀਮਾਂਨੈਜੋਤਸ੍ਵਰੂਪ। ਅਤ੍ਰਿਤਵਿਲਖਲਸੰਕਹਨਹੈਰੋਸਮ
ਅਰੁਰੂਪ॥ ੧੧੮॥ ੪॥ ਤ੍ਰਿਪਾਧਕਮਲਪ੍ਰਮਾਂਦਸੁਮਾਂਨੋ। ਵਿ

ਸਫਲਿੰਗਾ ਵਿਸਤਵਖਾਂਨੇ॥ ਨਤਰਸੁਤਿ ਅਤਿਰਹੈ ਜੈਣੀ॥ ਪ੍ਰਗ
 ਟਵਿਰੋਧਤਾਂਹਿ ਕੋਹੋਈ॥ ੧੧੯॥ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਨਿਰੰਜਨ ਰੂਪ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਤਿ ਸੁਕ੍ਰਹੇ ਅਨੂਪ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿਰਗਾ ਵਖਾਂਨੇ ਜੇਤੋ॥ ਵੇਨੇ
 ਨਮਹਾਂ ਵਾਕ੍ਸ ਮੈ ਤੇਤੋ॥ ੧੨੦॥ ਤੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਤੂੰ ਕਰਣ ਸੁ ਅਹੇ॥ ਜਾ
 ਸਾਮ ਉਸਤਤਿ ਕੋ ਨਹਿ ਕਹੇ॥ ਜਾਹਿ ਕੁਮਾਰ ਪਾਵਕ ਪਹਿ ਚਾਂਨ॥
 ਜਾਂਸਾਮ ਸਾਵਿਸ ਪਰਨਹਿ ਮਾਂਨ॥ ੧੨੧॥ ਕਾਰਯ ਕਾਰਣੁ ਭਾ
 ਵੈ ਅਹੇ॥ ਪਟਮਾਟੀ ਸਮਯਾ ਨਹਿ ਕਹੇ॥ ਨਾਯਾਹਿ ਜਾਤ ਬ੍ਰਜ
 ਕਤਪਨਿ ਕਹੇ॥ ਗੋਖੰਡ ਸਮਤ ਤੇ ਵੈਨਹੇ॥ ੧੨੨॥ ਗੁਰਮਰਹਾ

ਲੀਨਭਾਖੇਸੋਇ। ਨੀਲਕਮਲਸਮਕਾਹੇਹੋਇ। ਉਪਾਸਨਾਪਰ ੧੭੯
ਯਾਹਿਵਕਨਮਹੇ। ਮੂਰਤਿਹਰਿਜਿਉਤਾਂਤੇਨਹੇ। ੧੨੩। ਰਾਜ
ਪੁਰਖਰਾਜੇਯਾਹਿਹਯੋ। ਤਿਉਉਪਚਾਕਨਹਯਾਹਿਪਯੋ। ਕ
ਰਮਕਰਸਗਲਪੋਖਕੇਮਾਂਹੀ। ਜੇਦੁਖਨਭਾਖੇਮਵਤਾਹੀ। ੧੨
੪। ਉਸਤਤਿਹੋਵੈਤਾਕਰਤਹਾਂ। ਭੇਦਹੋਇਜਾਂਕੋਪਨਿਜਹਾਂ। ਜਿ
ਉਨਰਕੀਕੋਉਸਤਤਿਕਰੇ। ਸੁਰਪਤਨਾਂਮਤਾਂਹਿਉਚਰੇ। ੧੨੫
। ਸਦੇਵਸੀਮਏਕਯਾਹਿਮਹੇ। ਯਾਵਿਨਦੂਸਰਕੋਇਨਮਹੇ। ਏ
ਤਦਭਾਸਗਲਪਵਾਂਨੀ। ਯਾਂਹਿਦਿਖੇਸੀਸਾਨਹੀਆਂਨੀ। ੧੨੬

॥ ਜੀਵਈ ਸਨਿਖਲ ਕੋਭੇਦਾ ਸੁਤਿ ਨਿਵਾਰੇ ਕਹੇ ਅਭੇਦਾ ਭੇਦ ਥਖੰ ॥
 ਨੇ ਸੁਤਿ ਵਿਰਧਾ ॥ ਤਾਂਹੀ ਕੋਨੀ ਕੋਭਿਰ ਸੇਧਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਭੇਦ ਨ ਦੇ
 ਨ ਕੋਰੇ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਉਸਤਤਿ ਪਰਨ ਹਿ ਹੋਰੇ ॥ ਗੁਣ ਅਵਯਵ ਕ੍ਰਿਆ ਸੁ
 ਮਾਂਨ ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਜਾਂ ਸੋ ਸੋ ਸਮ ਜਾਂਨ ॥ ੧੨੮ ॥ ਗੁਣ ਅਵਯਵ ਕ੍ਰਿਆ ਕ
 ਛੁਨਾਂਹੀ ॥ ਵੇਦ ਵਖਾਂਨੀ ਤਾਂ ਕੇ ਮਾਂਹੀ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰਾਵੈ ਵੇਦ ਹੁ
 ਕਹੇ ॥ ਅਣੂ ਅਪਿ ਕ੍ਰਿਆ ਤਾਂ ਹਿਨ ਸਹੇ ॥ ੧੨੯ ॥ ਤਾਂ ਵਿਨ ਸਾਵ੍ਰਿਸ
 ਕੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਵ੍ਰਿਸ ਪਰਨ ਹੀ ਸੋਇ ॥ ਕੁਮਾਰ ਅਗਨ ਸਮਵੇ ॥
 ਕਸੂਨਾਂਹੀ ॥ ਅਖੰਡ ਅਰਥ ਹੋਯਾਂ ਕੇ ਮਾਂਹੀ ॥ ੧੩੦ ॥ ਨਿਰਾਵਯਵ

ਜਾਂਤੇਵਹੁਯਯੋ॥ ਅਰੰਭਕਤ੍ਵਤਾਂਤੇਨਹਿਪਯੋ॥ ਏਕਦੇਸਵਾ १੭੨
ਸਗਲਹੋਇ॥ ਕਹੁਪ੍ਰਣਾਮੀਕਿਹਬਿਧਸੋਇ॥ ੧੩੧ ਪ੍ਰਥ
ਮੇਹੋਇਸਵਯਵੀਰੂਪਾ॥ ਦ੍ਵਿਤੀਯੇਸੁਧਨਤਾਂਕੋਰੂਪਾ॥ ਵਾਦ
ਸੰਪਾਤਾਇਕਹੈਜੇਤੋ॥ ਸਗਲਅਸੰਗਤਭਾਖੇਤੋਤੇ॥ ੧੩੨
ਤਾਂਤੇਕਾਰਯਕਾਰਣਭਾਵਾ॥ ਵਾਕ੍ਯਨਕਹੈਅਖੰਡਸੁਭਾਵਾ॥
ਜੀਵਰੂਪਬ੍ਰਹਮਕਤਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਈਸ਼੍ਵਰਜਾਤਕਦਾਚਿਤਨਾਂਹੀ॥
੧੩੩ ਜੇਤਾਂਕੋਕ੍ਯਾਤਵਖਾਂਨੇ॥ ਗਿਤ੍ਵਜਮਾਂਨਜਤ੍ਰੀਤਿਹਠਾਂਨੇ॥ ਤਾਂ
ਤੇਹੋਇਅਨੀਸ਼੍ਵਰਜਾਵੇ॥ ਈਸ਼੍ਵਰਨਾਮਨਸੇਕਹਿਲਾਵੇ॥ ੧੩੪

ਈਸ੍ਵਰ ਸਰਬਗਿਆਤਾ ਅਹੋ। ਗੋਬ੍ਰਹਮਾਨ ਕਥੰਤਿ ਹਕਹੋ। ॥
ਤੇ ਜਾਤ ਬ੍ਰਹਮ ਕਤ ਨਹਿ ਕਹੋ। ਵਾਕ੍ਯ ਅਖੰਡ ਅਰਥ ਯਹਿ
ਅਹੋ। ॥ ੧੩੪ ॥ ਗੁਣ ਅਰੁ ਗੁਣੀ ਨ ਵਾਕ ਵਖਾਨੇ। ਕਾਹੇ ਵਾਕ
ਯਕ ਦਰਬ ਨ ਠਾਂਨੇ। ਜੀਵ ਜਵੈ ਈਸ੍ਵਰ ਗੁਣ ਹੋਇ। ਤਵ ਸੀ
ਸਾਰੀ ਈਸ੍ਵਰ ਸੋਇ। ॥ ੧੩੫ ॥ ਜੀਵ ਵਾਸਿ ਸ੍ਵਹੋਇ ਅਲਪ ਗਾ
ਕਾਹੇ ਵੇਦ ਕਹੇ ਸਰਬਗਾ। ਜੋ ਪਾਨਿ ਜੀਵ ਈਸ੍ਵਰ ਗੁਣ ਹੋਇ। ਤੋ
ਸਿ ਸਾਰਨ ਯਾ ਕੋ ਕੋਈ। ॥ ੧੩੬ ॥ ਨਿਤ ਮੁਕਤ ਯਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰ
ਥ। ਯਾ ਪ੍ਰਾਪਿ ਵੇਦ ਕਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਰਥ। ॥ ੧੩੭ ॥ ਇਤਿ ਪ੍ਰਾਪਿ ਦੂਖ ਨ ਤਿਹਾਨੇ

ਨਿਰਗੁਣਸੁ ਤਿਕੋ ਪੁਨਿ ਠਾਨੇ॥ ੧੩੮॥ ਨੀਲ ਕਮਲ ਸਮਤਾਂ ੧੭੩
ਤੇ ਨਾਂਹੀ॥ ਅਖੰਡ ਅਰਥ ਹੈ ਨਾਂ ਕੇ ਮਾਂਹੀ॥ ਪ੍ਰਤਮਾ ਕੋ ਜਿਉ ਈਸ਼
ਰ ਜਾਂਨਾ ਕਰੇ ਉਪਾਸਨ ਵਹੁ ਉਗਮਾਂਨ॥ ੧੩੯॥ ਤਿਉ ਹੀ ਜੀਵਣੁ
ਯਾਮ ਉਗਮਾਂਨੇ॥ ਕਰੋ ਉਪਾਸਨ ਯੋਨ ਵਖਾਂਨੈ॥ ਜੇ ਉਪਾਸਨਾ
ਵੇਦ ਵਤਾਵੇ॥ ਤਿਉ ਅਧਜ ਸਤ ਏਕਤਾ ਆਵੇ॥ ੧੪੦॥ ਤਾਂ ਕੇ ਹੋ ਅ
ਵਦੇ ਪ੍ਰਕਾਗਾ ਦਿਖ ਜਏ ਕਾ ਅਗਰ ਯਥਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹਯੇ ਕ੍ਰਤਸੁ
ਰੂਪਾ॥ ਦ੍ਰਿਤੀ ਯੇ ਮਾਨਸ ਕ੍ਰਿਆ ਅਨੂਪਾ॥ ੧੪੧॥ ਸੁਕਤ ਰਜਤ ਕ੍ਰੁ
ਤ ਉਗਮਾਂਨਾ॥ ਭਿਦ ਭੁਨਕਾਂ ਸੋਨ ਹਿਜਾਂਨੈ॥ ਭਿਦ ਕਾਹਲ ਹੂਸਰੀ

ਗੋਇ॥ ਇਛਾ ਕਰ ਉਪਜਾਵੇ ਸੋਇ॥ ੧੪੨॥ ਸੋਆਹਾਰਯਤੀਨ
ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਕ੍ਰਿਤਸਾਂਕੇਤਿਕਧਾਰਾ॥ ਗੀਣਾਮਧਜਾਸਤੀ
ਸਰੋਹਯੋ॥ ਲਰਕੇਅਗਨਨਿਦਰਸਨਪਯੋ॥ ੧੪੩॥ ਸੋਸਰ
ਹੇਅਵਦੇਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਕੋਅਵਕਰੋਵੀਚਾਰਾ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤਕੇਦੋਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਅਵਤਿਨਕੋਮੈਕਰੋਉਚਾਰਾ॥ ੧੪੪॥ ਸਿਪਤਿ
ਉਪਾਸਤਪ੍ਰਥਮੇਅਹੇ॥ ਪ੍ਰਤੀਕਉਪਾਸਤਦੂਸਰਕਹੇ॥ ਜੋਗੁ
ਗਮਨਰਬੁਧਤਯਾਗੇ॥ ਦੇਵਜਾਂਨਤਾਂਕੇਪਗਲਾਗੇ॥ ੧੪੫॥
ਦਿਉਪਰਸੀਦ੍ਰਾਹੁਮਕੇਸਾਂਧੀ॥ ਅਹੁਪ੍ਰਤਿਪਰਤਾਏਧਿਦਾਮੇ॥

ਹੀ॥ ਵਿਓਆ ਵਿਕਰੀ ਬੁਧ ਉਠਾਵੇ॥ ਅਗਨ ਬੁਧ ਕਰਤਾ
ਕੋਧਿਆਵੇ॥ ੧੪੬॥ ਯਾਹਿ ਸੰਪਤ ਉਪਾਸਨਾ ਗਾਈ॥ ਅਵ
ਪ੍ਰਤੀ ਕਹਿ ਦੇ ਯਾਦਿ ਖਾਈ॥ ਜਿਉ ਯਾਹਿ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਂਤ ਕੇ ਮਾਂਹੀ॥
ਜਾਂ ਨ ਉਦਗੀਥੀ ਉਪਾਸੇ ਤਾਂਹੀ॥ ੧੪੭॥ ਜਿਉ ਰੇਖਾ ਮੋਯਹੀ
ਕਕਾਰਾ॥ ਯਾਹਿ ਸਾਂਕੇਤ ਕਕਰੇ ਉਚਾਰਾ॥ ਅਧਯਾਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅ
ਹੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਜੇਤੋ॥ ਕਰ ਸੰਖੇਪ ਕਹੇ ਮੈ ਤੇਤੋ॥ ੧੪੮॥ ਉਪਾਸਨਾ ਮੱਖ
ਦੁਖ ਨ ਹੋ ਜਾਈ॥ ਅਵ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਵਖਾਨੈ ਜੋਈ॥ ਵਾਕਸ ਉਪਾ
ਸਨ ਪਰ ਹੋ ਜਾਹਾ॥ ਵਿਧਾ ਯਕ ਸਬਦ ਕਹੈ ਸੁਤਿ ਤਹਾ॥ ੧੪੯॥

੧੭੪

ਵਾਚਿਐਨ ਉਪਾਸਨ ਕਰੇ॥ ਯਾਹਿ ਮਨ ਬ੍ਰਹਮ ਉਪਾਸਨ ਧਰੇ॥
ਆਇਤ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਉਪਾਸੇ ਨੀਤਾ॥ ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਕਤਾ ਪਰਧਰ
ਚੀਤਾ॥ ੧੫੦॥ ਵਿਧਾ ਯਿਕ ਸਬਦ ਨ ਯਾਂ ਕੇ ਮਾਂਹੀ॥ ਉਪਾਸ
ਨ ਪਰਤਾਂ ਤੇ ਯਹਿ ਨਾਂਹੀ॥ ਉਪਾਸਨ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨ ਨਾਂਹੀ॥ ਅੰ०
ਵਾਕਯ ਯਾਹਿ ਪਠ ਯੋ ਨਾਂਹੀ॥ ੧੫੧॥ ਜੇ ਯਾਂ ਮੋ ਕੇ ਭਾਖੇ ਧਯਾਂਨਾ॥
ਸੁਨੇ ਅਰਥ ਕਾਤਾਂ ਮਤ ਹਾਂਨਾ॥ ਅਸੁਨੇ ਅਰਥ ਕਾ ਕਥ ਪੁਨਿ ਕ
ਰੇ॥ ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਕ ਦੂਖ ਨ ਉਰਧਰੇ॥ ੧੫੨॥ ਏ॥ ਆਤਮ ਵਿਦ੍ਯਾ
ਜਹ ਕਰੀਤਾਂ ਨ ਭੁਖੇ ਧਯਾਂਨਾ॥ ਤਤ੍ਵ ਮਸੀ ਯਾਹਿ ਦਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਰਈ ੨

ਉਪਾਸਨਾਹਾਂਨਾ॥ ੧੫੩॥ **੩**॥ ਨੰਨਾਅਤਮਾਇਤਜੇਵਉਪਾਸੇ॥
ਸ੍ਰੋਤਬਜਤਿਹਵੇਦਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ਮੰਤ੍ਰਬਜਵਹੁਆਤਮਅਹੇ॥ ਪੁ
ਨਿਨਿਯਜਾਸਤਬਜਸ੍ਰੁਤਿਕਹੇ॥ **੧੫੪**॥ ਯੰਆਤਮਵਿਦ੍ਯਾ
ਕੋਮਾਂਹੀ॥ ਯਜਾਨਾਇਕਸਭਸੁਨਿਯੇਤਾਂਹੀ॥ ਅਸੁਨ੍ਯੋਨਹਿ
ਕਛੁਕਲਪਨਕੀਯੋ॥ ਕਾਹੇਉਪਾਲੀਭੁਮੁਹਿਦੀਯੋ॥ **੧੫੫**॥
ਯੰਹਿਸ੍ਰੁਤਿਕਾਸੁਨੇਵੀਚਾਰਾ॥ ਜਾਂਹਿਤਧਜਾਂਨਕਰੇਸੁਉਚਾਰ
ਵਿਸ਼ਬਜਏਕਆਤਮਅਹੇ॥ ਯਾਂਵਿਧਸ੍ਰੁਤਿਉਦੇਸਹਕਹੇ॥
੧੫੬॥ ਤ੍ਵਹਿਤਸਾਧਨਕਰੇਵਿਧਾਨ॥ ਸ੍ਰਵਨਮਨਨਨਿਯਾਸ

੨੧੧੫

ਨਜਾਨਾ ਸਾਧਨ ਕੀ ਵਿਸਤਾਰ ਮੋਹਯੋ ਮਹਾਂ ਵਾਕ੍ਯ ਮੋਨਹਿ, ਵੇ
ਧਪਯੋ। ੧੫੧॥ ਅਰੁ ਕ੍ਰਿਆ ਫਲ ਹੋਵੈ ਜੇਈ॥ ਸਗਲ ਅਨਿ
ਤ੍ਯ ਜਗਤ ਮੋ ਜੇਈ॥ ਉਪਾਸਨਾ ਨ ਜਾ ਕ੍ਰਿਆ ਸ੍ਵਰੂਪਾ ਤਾਂ ਕੋ
ਫਲ ਜੋ ਮੋਖ ਅਨੁਪਾ। ੧੫੨॥ ਸੋ ਅਵਹੋਇ ਅਨਿਤ੍ਯ ਹਿਜਾ
ਵੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਰਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਿਧਨ ਪਾਵੇ॥ ਬਿਧਨ ਪਾਇ ਅਨਰ
ਥ ਸੁਜੇਤੇ॥ ਆਏ ਯਾਹਿ ਪੱਖ ਮੋ ਤੇਤੇ॥ ੧੫੩॥ ਤਾਂ ਤੇਤੇ ਰੱਖ
ਅਜਾਗਾ ਕਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕਰੇ ਉਚਾਰਾ॥ ਯੋਨਹਿ ਵਾਕ੍ਯ ਉਪ
ਸਨਕਹੇ॥ ਅਖੰਡ ਅਰਥ ਦਿਨ ਅੰਗੁ ਅਰੇ॥ ੧੫੪॥ ਜੰਨੁ ਜੋ

ਯਹਿ ਭੁਵ ਪੰਖ ਅਸਾਰਾ ਤੋ ਉਪਚਾਰ ਕਪਖ ਸੁਸਾਰਾ ਵਾਕੁ ॥
 ਏਕਤਾ ਭਾਖੀ ਜੋਈ ॥ ਰਾਜ ਪੁਰਖ ਸਮ ਜਨੋ ਜੋਈ ॥ ੧੬੧ ॥ ਉ
 ਪਚਾਰ ਕਪਖ ਵਖਾਨ ਜੋ ਜੋਈ ॥ ਅਹੇ ਅਸਾਰ ਸੁਨੋ ਜਿਉ ਹੋਈ
 ॥ ਰਾਜ ਪੁਰਖ ਸਮ ਜੇਹੈ ਅਰਥਾ ॥ ਨਵ ਅਭੁਜਾ ਸਭੁ ਏਤੋ ਬਜ
 ਰਥਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਵਾਰੰ ਵਾਰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸੀਗਾ ॥ ਨਵ ਵਾਰੀ ਅਭਿਜ
 ਸਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਨਿਜ ਸੁਤ ਕੋ ਉਦਿਯਾ ਲਕਗਾ ਵੇ ॥ ਉਪਚਾਰ ਕ
 ਪੰਖ ਨੁਯਾਂ ਤੇ ਆਵੇ ॥ ੧੬੩ ॥ ਉਪਚਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਹਿ ਅਖੇਪ
 ਦੂਖ ਨ ਕੋਤ ਤੇ ਨਹਿ ਲਪਾ ॥ ਕਹੈ ਨਵ ਵਾਰੀ ਵਹੁਗਾ ਵੇ ॥ ਤੇ ਮਰ

ਥਾਅਖੰਡੁਦਿਖਾਵੇ॥ ੧੬੩॥ ਛੁੰਦੰਗਵਿਖੇਜੇਨਵਅਕੁਜਾਸਾ
ਤੇਸਿਖੇਪਤੇਕਰੇਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਉਦਜਾਲਕਕੀਯੋਸੁਤਉਪਦੇਸ
॥ ਰੁਤ੍ਰਮਸੀਤਜਦੂਰਕਲੇਸਾ॥ ੧੬੪॥ ਸ੍ਵੇਤਕੇਤਕਦੇਖਸੰਦੇ
ਹਾਪ੍ਰਥਮਅਕੁਜਾਸਕਯੋਤਿਨਏਹਾ॥ ਸਦੇਵਸੰਮਪ੍ਰਥਮਯ
ਹਿਅਗੇ॥ ਇਤਿਅਰੰਭੁਅੰਤਮੋਕਹੇ॥ ੧੬੫॥ ਸਤਅਯਤਨ
ਸਤਮਹਿਪ੍ਰਤਿਸ੍ਠਾ॥ ਯਾਵਿਧਸਗਲਜਗਤਕੀਨਿਸ੍ਠਾ॥ ਸੋਸ
ਦਰੁਪਤੰਗੀਇਕਹਯੇ॥ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਪ੍ਰਥਮਸ੍ਵੈਧਵਸਮਪਈਯੇ॥ ੧੬੬॥
॥ ਧ੍ਰੁਵਨਿਤੰਸਗਲਸ੍ਰਿਸ੍ਰਉਪਾਈ॥ ਤੇਜਾਦਿਕਸਭਹੇਦੁਖਦਾਈ॥

॥ तं मं तै कं नै म्भु मं न ॥ अ न्नो मं न्न म य न्न स हि ज न् ॥ १२३
॥ १६८ ॥ तं तं तु गी जी व हृ दि र ज ॥ जं तं यं वि यं कं दृ षं कं
॥ सु ख प त्ति वि षे स त्ति स म्मि ल जं द ॥ नं म रू प न त ह क ण
॥ १६९ ॥ यं तं न म रू प न ह अ गे ॥ द ॥ गं दि क स त्त
॥ मि ष ज क गे ॥ द ॥ गं त क र य क र दृ ग ॥ स त्त ज रू प उ र ल
॥ १७० ॥ सु ख अ दि ती य ष प जं अ गे ॥ स त्त ज स
॥ रू प द ॥ द जि ह क गे ॥ अं स नं स त्त बृ ह म उ च र ॥ त त्त म सी
॥ १७१ ॥ रं प रू जं स त्त मि ल नं गं यं

॥ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਨਹਿਆ ਯੋ ॥ ਜਿ ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਮੈ ਸਤ੍ਰੁ ਕੋ ਪਾਵੈ
॥ ਤੋ ਮੁਖ ਤੇ ਜਨ ਯੋ ਦਿਖ ਲਾਵੈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਗਮ ਸਭੁ ਸਤ੍ਰੁ ਪਾਪ
ਤਰੁ ਏ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਗਮ ਰੇ ਮਿਟ ਗਏ ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਖ ਪਤ ਤੇ ਜਾਗੇ
ਸਬ ਹੀ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਪਾਪ ਤ ਕੋ ਸਿਮਰੇ ਤ ਬਹੀ ॥ ੧੧੩ ॥ ਨਹਿ ਕੋ
ਹੇ ਨ ਸਿਮਰੇ ਕੋਇ ॥ ਸੋ ਅਨ ਭੁਵ ਕੈ ਸੇ ਮੁਹਿ ਹੋਇ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਬ੍ਰਹ
ਮਤ ਤੇ ਮੈ ਨਾਂ ਹੀ ॥ ਯਾਹਿ ਸਮਝੈ ਆਪ ਨੇ ਉਗਮਾਂ ਹੀ ॥ ੧੧੪ ॥
ਯਾਂ ਵਿਧ ਸਤ੍ਰੁ ਕੇ ਮਨ ਨਹਿਆ ਯੋ ॥ ਦ੍ਰਿਤੀ ਯਾ ਅਭੁਤਾ ਸਤ
ਦੈ ਤਿਨ ਗਾਯੋ ॥ ਜਿਉ ਸਭੁ ਦੁਖ ਨ ਕੇਹਾ ਜੇਤੋ ॥ ਮਧਮ ਅੰਨ

ਮਿਲੇਸਭੁਤੇਤੇ॥ ੧੧੫॥ ਸੁਖਪਤਿਵਿਖੇਤਿਉਹੀਸਭੁਸਾਇ
॥ ਸੁਖਮੇਏਕਰੂਪਤਾਪਾਇ॥ ਅਵਿਦਯਾਕਰਛਾਏਹੈਜਾਂਤੇ॥
ਸਮਯਕਜੀਵਨਜਾਂਨਤਾਂਤੇ॥ ੧੧੬॥ ਰੂਮਮੇਜਿਉਗਾਡੀ
ਨਿਧਹੋਇ॥ ਤਾਂਕੇਉਪਰਵਿਚਰੇਕੋਇ॥ ਈਹਾਂਨਿਧਇਤਨ
ਨਹਿਗਯਾਂਨਾ॥ ਤਾਂਤੇਤਾਂਕੋਹੋਇਨਭੁੰਨਾ॥ ੧੧੭॥ ਤਿਉਹੀਯ
ਹਿਜਨਜਾਂਨੇਨਾਂਹੀ॥ ਦਿਨਦਿਨਨਿਤਮਿਲੇਤਾਂਮਾਂਹੀ॥ ਕਰ
ਮਸੁਦਾਸਨਕੇਆਧੀਨੈ॥ ਤਾਂਤੇਉਠੇਦੁਖਪਾਨਿਚੀਨੈ॥ ੧੧੮॥
ਸਿੰਘਬਜਾਪ੍ਰਸੂਕਰਦੇਹਾ॥ ਮਸਕਾਦਿਕਸਭੁਦੁਖਕੇਗੇਹਾ॥

੨੪੮

੦॥

॥ ਤਾਂ ਮੇਲਹਿ ਆਤਮ ਅਧਯਾਸਾ ਜਾਂ ਤੇ ਹੋਇ ਜਨਮ ਅਰਨਾਸਾ ॥
੧੧੯॥ ਖੁਧਾਪਿ ਆਸਾ ਕੇ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥ ਸਭੁ ਜਨ ਲਹੇ ਨ ਜਾਂਹਿ
ਨਿਵਾਗੇ ॥ ਜਾਵਿ ਛੁਰੇ ਜਨ ਯੈ ਦੁਖ ਹੋਈ ॥ ਆਪਨੀ ਨਿਜਾਨੰਦਤ
ਖੋਈ ॥ ੧੨੦॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਨਤਨ ਸਾਗ ॥ ਸੈਧਵ ਕਿਲਸਾ ਮੰ
ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਯਾਵਿ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਜੇਇ ॥ ਤਤ੍ਵ ਮਸੀਤੁ ਨੀਕੇ
ਸੋਇ ॥ ੧੨੧॥ ਨੰਨੁ ਜੈ ਸੇਕੈ ਗ੍ਰਹ ਕੁੰਤਰ ਸੋਢੈ ॥ ਆਪਨੀ ਗ੍ਰਹਿ
ਅਸਥਿਤ ਨਹਿ ਜੋਢੈ ॥ ਅਰੁ ਪੁਨਸਖ ਪਤਤੇ ਜਬ ਜਾਗੇ ॥ ਗ੍ਰਹ ਤੇ
ਵਾਹਰ ਅਵਨ ਲਾਗੇ ॥ ੧੨੨॥ ਮੇ ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਅਵ ਵਾਹਰ ਜਾਵੈ ॥ ਤ

ਹਾਂ ਜਾਇਕਛੁਕ੍ਰਿਤਕਮਾਵੀ॥ ਯਾਵਿਧਗ੍ਰਹਤੇਆਵਨਜਾਂਨੇ॥ ੧੫੨੯
ਅਰੁਪਨਿਮੁਖਤੇਪ੍ਰਗਟਵਖਾਂਨੇ॥ ੧੫੩॥ ਤਿਉਯਹਿਜਨਨਿ
ਦ੍ਰਾਕਰਮੂਢਾ॥ ਸੁਖਪਤਿਮੋਨਹਿਲਖੇਅਗੁਢਾ॥ ਸਤਸ੍ਵਰੂਪਤੇ
ਯਹਿਜਨਜਾਗੇ॥ ਜਾਗ੍ਰਤਕੇਜਵਆਵਨਲਾਰੇ॥ ੧੫੪॥ ਹਮ
ਸਤਤੇਅਵਦਾਹਰਜਾਵੇ॥ ਯਾਵਿਧਗ੍ਰਹਾਂਨਕੁ ਤੋਨਹਿਪਾਵੇ॥
ਯਾਂਸੀਕਾਜਾਂਤੇਮਿਟਜਾਵੇ॥ ਤਿਤੀਯਅਕੁਜਾਸੁ ਘਿਹਿਤਗਾਵੇ॥
੧੫੫॥ ਪ੍ਰਾਂਣੀਕਰਮਕਰਿਪ੍ਰੇਰੇਜਲਧਰੀ॥ ਜਿਉਸਾਗਰਕੰਪੀਵੇ
ਵਲਧਰੀ॥ ਜਲਧਰੀਵਤਦੇਯਾਗਿਗਾਇ॥ ਦੇਸਾਂਤਗਾਰਿਰੇ

ਆਇ॥ ੧੮੬॥ ਨਦੀ ਕੁਵ ਕੋ ਪਾਪ ਤਿਹੋ ਵੈ॥ ਅਪਨੋ ਉਦਧਰੁ
ਪਨਹਿ ਜੇਵੇ॥ ਏਤਦ ਕੁੰਤਰਹਾਇ ਕਰਵਹੇ॥ ਨਦੀ ਨਦੀ ਤਿਹ
ਜਨਕੁ ਲਕਹੇ॥ ੧੮੭॥ ਯੇਹੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਤਰੂਪਾ॥ ਉਪਾਧਅ
ਧੀਨਧਯੇ ਯਹਿ ਰੂਪਾ॥ ਅਵਿਦਯਾ ਅੰਤਾ ਕਰਣ ਸਹੀਗਾ॥ ਯ
ਹੇ ਉਪਾਧਪਛਾਨੈ ਧੀਗਾ॥ ੧੮੮॥ ਸਫਟਕਮਣੀ ਜਿਉ ਸੁਕੁ
ਅਤਅਹੇ॥ ਜਪਾਕੁ ਸਮਤੇ ਲਾਲੀਗਹੇ॥ ਤਿਉਹੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਤਸ
ਰੂਪਾ॥ ਉਪਾਧਅਧੀਨ ਵਿਸਾਰਿਯੋ ਰੂਪਾ॥ ੧੮੯॥ ਤਾਂਹੀ ਤੇ ਸ੍ਰੁਤ
ਤੋਹਿ ਜਨਾਵੇ॥ ਪੂਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਤੇ ਗਾਵੇ॥ ਸਤਬ੍ਰਹਮ ਪਰਪੂ

ਰਣਜੋਈ॥ ਪੁਰਬਰੂਪਤੁਮਾਰੋਜੋਈ॥ ੧੯੦॥ ਪੁਰਬਰੂਵਕੋ ੨੬੦
ਸਿਮਰਣਕਰੋ॥ ਤਤ੍ਵਮਸੀਓਰਅੰਤਰਧਰੋ॥ ਸਾਗਰਤੇਸਾਗਰ
ਹੋਜਾਵੇ॥ ਨਦੀਆਂਸਾਗਰਰੂਪਸਮਾਵੇ॥ ੧੯੧॥ ਅਪਨੋਨ
ਦੀਰੂਪਨਹਿਜਾਨੈ॥ ਅਹੰਨਦੀਯੋਨਾਹਿਵਖਾਨੈ॥ ਯਦਪਐ
ਸੇਵੇਦਵਖਾਨੈ॥ ਉਦਾਧਿਰੂਪਭੂਲਿਨੁਤਿਹਮਾਨੈ॥ ੧੯੨॥
ਤਦਪਸਾਗਰਭੂਲਨਜੋਈ॥ ਭੁਖਜੋਸਮਯਕਜਾਨੈਜੋਈ॥
ਪੁਰਬਰੂਵਦਿਸਿਮਰਣਜੋਈ॥ ਸ੍ਰੁਤਿਮਾਹਿਵਿਵਖਤਜੋਈ॥
੧੯੩॥ ਜਿਉਸਾਗਰਪਰਪੂਰਣਹੋਯਾ॥ ਤਥਾਜੀਵਪਰਪੂਰ

ਨਿਜ

ਦਪਯੋ॥ ਸਿਉ ਸਾਗਰ ਨਿਜ ਰੂਪ ਭੂਭਾਇ॥ ਨਦੀ ਰੂਪ ਨਿ
ਜ ਮਾਂ ਨੇ ਆਯਾ॥ ੧੯੪॥ ਤਬਾਜੀ ਵਨਿ ਜਬ੍ਹਗ ਮਨ ਜਾਂਨੇ॥
ਅਹਿ ਜੀਵ ਯੈ ਪ੍ਰਗਟ ਵਖਾਂਨੇ॥ ਪੁਰਬ ਰੂਪ ਵਿਸਿ ਮਰਦ ਜ
ਈ॥ ਉਦਧਾਨਿ ਦਰਸਨ ਮੇ ਪੁਨਿ ਸੋਈ॥ ੧੯੫॥ ੨॥ ਸਰਬ
ਅੰਸੁ ਵਿਸ੍ਵਾਤ ਜੇ ਯਾਂਹੀ ਵਿਧਾਨਿ ਰਧਾਗ॥ ਸਾਗਰ ਰੂਪ ਭੂ
ਭਾਵਨੈ ਤਾਂ ਤੇ ਕੀਨ ਉਚਾਗ॥ ੧੯੬॥ ਸੁਰਾਜ ਸਿਧੈ ਗ੍ਰਿਥੁ ਮੇ
ਆਰਯ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਯੈ ਗ੍ਰਿਗਾਧਰ ਕਹੇ ਤਾਂ ਤੇ ਭੁਜੇ
ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੧੯੭॥ ੩॥ ਨੰਨੁ ਜੇ ਸੀਵਿ ਸਤੁ ਤੇ ਆਵੇ॥ ਵਹੁ

ਰੋਸਤਵਿਖੋਮਿਲਜਾਵੇ॥ ਜਿਉਸਾਗਰਤੇਉਠੇਤਰੰਗਾ॥ ਪੁਨਿ ੫੧
 ਤਾਂਹੀਸੋਹਵੇਕੁੰਗਾ॥ ੧੬੮॥ ਤਿਉਹੀਜੀਵਦਿਨਾਸੀਹੋਵੇ॥
 ਨਿਤਯਰੂਪਨਹਿਕੋਵਿਦਜੇਵੇ॥ ਵਹੁਰੇਹੋਇਕਹੈਜੇਤੇ॥ ਸ
 ਤਤੇਉਠੇਵਰੇਵਰਤੇਤੇ॥ ੧੬੯॥ ਤੇਹੋਵੇਅਵਾਮਾਤਮਰੂਪ
 ॥ ਭਿੰਨਨਾਹੋਵੈਤਾਕੋਰੂਪਾ॥ ਅਰੁਪੁਨਿਸਤਯਵਿਕਾਰੀਹੋਇ॥
 ਸਾਗਰੰਮਨੀਕੋਉਰਜੇਇ॥ ੨੦੦॥ ਯਾਸੀਕਾਕਾਹੋਇਉਧ
 ਗਾਅਭਿਜਾਸਚਤੁਰਥਯਾਹਿਤਧਾਰਾ॥ ਸੋਮਵਰਤਰਯ
 ਹਿਪੁਨਿਧੇਖੀ॥ ਜੀਵਤਯਕੁਸੁਕੋਵਿਗਦੇਖੀ॥ ੨੦੧॥ ਕ੍ਰਮ

ਕਰਜੀਵਤ੍ਤਾਗੇਤਾਂਕੀ॥ਸੁਸੁਕਹੋਇਸਾਖਾਖੰਡਵਾਂਕੀ॥ਸ
ਖਾਏਕਹਿਤ੍ਤਾਗੇਜਬਹੀ॥ਸੁਕਜਾਇਵਹੁਸਾਖਾਤਬਹੀ॥
੨੦੨॥ਦ੍ਵਿਤੀਯਤ੍ਤਾਗੇਸਾਖਾਯਦਾ॥ਸੁਸੁਕਹੋਇਸੰਭੀ
ਪਨੁਤਦਾ॥ਸਾਖਾਭਿੰਨਜੀਵਜੇਅਹੇ॥ਏਕਹਿਤ੍ਤਾਗਾਦ੍ਵਿ
ਤੀਮੋਰਹੇ॥੨੦੩॥ਦੂਸਰਤ੍ਤਾਗਤੀਸਰੀਰਹੇ॥ਯਾਦਿਧ
ਇਸਾਥਿਤਕੋਨਿਉਗਹੇ॥ਤਿਉਹੀਤਰਕੇਤ੍ਤਾਗੇਜਬਹੀ
ਦੇਗੰਤਰਮੋਇਸਾਥਿਤਤਬਹੀ॥੨੦੪॥ਅਪਨੇਦੇਹਦ੍ਵਿਖੇ
ਤਿਉਜਾਨੈ॥ਜੀਵਅਤਮਾਅੰਨਪਦ੍ਵਾਨੈ॥ਜੇਸਾਖਾਕੋ

ਦੇਵੇਤ੍ਤਾਗਾ॥ ਅਥਵਾ ਸਾਖਾ ਪਰਹੈ ਭਾਗਾ॥ ੨੦੫॥ ਪਰਤੁਰੁ ੨੮੨
ਜੀਵਨ ਨਾਸੀ ਹੋਇ॥ ਨਿਤ੍ਤ੍ਰ ਅਨਾਸੀ ਤਾਂ ਕੋ ਜੋਇ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰ
ਤਮ ਰਣ ਮੋਤਿ ਉਹੀ ਜਾਨੈ॥ ਨਿਤ੍ਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਪਛਾਨੈ
੨੦੬॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਤੇ ਵਿਖ ਮੋਹਯੋ॥ ਨਿਤ੍ਤ੍ਰ ਜੀਵਨਾਸੀ ਨ
ਹਯਯੋ॥ ਪ੍ਰਤ੍ਨ ਕਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾ ਜਾਨੈ॥ ਏਤਦ ਰੂਪ ਸਗ
ਲ ਪਹਿਚਾਨੈ॥ ੨੦੭॥ ਰਜ ਉਰਗਾਜਿ ਉਯਹਿ ਜਗ ਅਹੇ
ਸਾਗਰ ਸਮਵੇਕਾਰ ਨਗਾਹੇ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿੰਨ ਜੋ ਜੋਈ॥ ਸ
ਗਲ ਪਛਾਨੈ॥ ਸਭਾ ਸੋਈ॥ ੨੦੮॥ ਯੋਸਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਨਾਤਨ

ਜੋਈ॥ ਤਤ੍ਵਮਸੀ ਉਰਧਾਰੋ ਜੋਈ॥ ਨੰਨੁ ਏਤ੍ਵ ਦ੍ਰੁਪ ਸਗਲ
 ਦਿਖਲਾਯੋ॥ ਤਾਂ ਬਿਨੁ ਸਗਲਾ ਮਿਥ ਜਾਗਾਯੋ॥ ੨੦੮॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਸਮਦਾਯੀ ਹੋਵੇ ਜਬਹੀ॥ ਤੋਯ ਹਿਵ ਤਵ ਨੇਗੀਤ ਬਹੀ॥
 ਜੋਯ ਹਿਏ ਖਾਅ ਲੁਪ ਹਿਚਾਨੀ॥ ਸੂਖ੍ਯੁ ਤੇ ਅਤ ਸੁਖ ਮਜਾਨੀ॥
 ੨੧੦॥ ਯਾਦਿ ਪਸ੍ਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਖਲਾਵੇ॥ ਸੂਖਮ ਤੇ ਅਤ ਸੁ
 ਖਮ ਗਾਵੇ॥ ਸੋ ਕੈ ਸੋ ਸੁਲ ਉਪ ਜਾਵੇ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਮਨ
 ਮੇਨ ਆਵੇ॥ ੨੧੧॥ ਸੁਲ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਜਬਹੀ॥ ਤੋ ਸੋ
 ਪਾਟ ਉਪ ਜਾਵੇ ਤਬਹੀ॥ ਨਾਂ ਰਿਖ ਮਾਨੁ ਪਾਟ ਉਪ ਜਾਵੇ॥ ਰਾ

ਖਜੋਕਿਨੈਨਮਨਮੇਆਵੈ॥ ੨੧੩॥ ਕਾਰਣਹੂਪਸੇਪ੍ਰਥਮੇਹੋਈ ੬੮੩
 ਪੁਨਿਕਾਰਣਤੋਉਪਜੇਸੋਈ॥ ਯਾਦਿਧਕਾਰਯਪੁਰਬਅਹੇ
 ਆਵਰਭਾਵਤਤੋਪੁਨਿਲਹੇ॥ ੨੧੪॥ ਅਤਸੂਖਮਮਹਿਅ
 ਤਿਹਸੂਲਾ॥ ਯਹਿਸਿਭੁਵਕੁੀਅਹੇਅਮੁਲਾ॥ ਤਾਂਤੇਬ੍ਰਹਮਾਤਿ
 ਨਸਭਾਮਿਥਯਾ॥ ਯਹੀਵਾਤਮੁਹਿਭਾਸੇਮਿਥਯਾ॥ ੨੧੫॥ ਯੰ
 ਹਿਸੰਕਾਨਹਿਜਾਤੇਰਹੇ॥ ਐਸੋਏਕਨਿਦਰਸਨਅਹੇ॥ ਅਰੁ
 ਯਾਸਪ੍ਰਚਵੇਸਤਿਪ੍ਰਤਗਾਵੈ॥ ਬਟਧਾਨਤਾਂਤੇਅਨਵਾਵੈ॥
 ੨੧੬॥ ਹਿਸੁਤਬਟਧਾਨਤਮਾਲਾਵੈ॥ ਤਾਂਮਿਅਤਦਿਰਧਾਤ

ਰੁਪਾਵੀ॥ ਯਹਿ ਦੇਖੋ ਅਤ ਸੂਖਮ ਅਹਿ॥ ਯਾਂ ਮੋ ਕਹੁ ਬਣ ਕੈ ਸੇਰ
 ਹੇ॥ ੨੧੬॥ ਜਿਉ ਯਾਂ ਮੋ ਤਿਉ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਮਾਂ ਹੀ॥ ਸੂਖਮ ਮਾਹਿ
 ਅਸੰਭਵ ਨਾ ਹੀ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਕੇ ਭੀ ਤਰ ਰਹੇ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਤਾਂ ਤੇ ਭਵ
 ਲਹੇ॥ ੨੧੭॥ ਸੁਧਾ ਜਾਂ ਕੋ ਹੋਇ ਅਨੂਪਾ॥ ਸੋਈ ਲਖੇ ਸੁਤਾਂ ਕੋ
 ਰੂਪਾ॥ ਅਣ ਤੇ ਅਣ ਜਾਂ ਕੋ ਸੁਤ ਗਾਵੇ॥ ਸੱਤਾ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਠਹਰ
 ਵੇ॥ ੨੧੮॥ ਦੁਰਲਖ ਤੇ ਸੋ ਸੂਖਮ ਗਾਵੇ॥ ਬ੍ਰਜਾ ਪਕ ਤੇ ਪਾਨਿ
 ਸਰਬ ਵਿਖਾਵੇ॥ ਐਸੇ ਸੋ ਸਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪਾ॥ ਤਤੁ ਮਾਸੀ ਉਰ
 ਗਵੇ ਅਨੂਪਾ॥ ੨੧੯॥ ਨਿਲੁ ਸੇ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਵਹੁ ਯੇ॥ ਪਤਕ

ਬ੍ਰਹਮਨਸੀਸੇਪਯੋ। ਤੋਵਹੁਭਾਂਨਹੋਇਕਿਉਨਾਂਹੀ। ਸਹਬ
ਵਿਖੋਜਨਕੇਮਨਮਾਂਹੀ। ੨੨੦॥ ਅਰੁਜੇਵਹੁਅਤਸੁਖਮਰੂਪ
॥ ਭਾਂਨਅਯੋਗਸੁਤਾਂਹੀਸ੍ਵਰੂਪ। ਤੋਤਿਹਦਰਸਨਸਾਧਨਗ
ਏ। ਸਭੀਵਿਅਰਥਨਕਛੁਛਲਪਾਏ। ੨੨੧॥ ਅਰਹਦੈ
ਅੰਨਮੇਖਪ੍ਰਸੰਗਾ। ਦਰਸਨਵਿਨਨਾਹੀਭਵਭੰਗਾਂਦੈਵੀ
ਸਾਂਤਕਰੇਪ੍ਰਹਾਰਾ। ਯਾਂਸੰਕਾਗੁਰਪ੍ਰਮਉਦਾਰਾ। ੨੨੨॥ ਖਸ
ਕੁਜਾਸਸੁਯਾਹਿਤਗਾਵੇ। ਸਿਖਜਸੀਦੇਹਸੁਦੁਰਮਿਟਾਵੇ। ਸੈਂ
ਧਵਹੋਇਉਵਕਸੋਲੀਨ। ਨੈਨੋਕਰਨਹਿਲਖੋਪ੍ਰਬੀਨ। ੨੨੩॥

੨੮੪

ਸੋਹੀਅੰਤਹਕਰਣਨਮਾਂਹੀ॥ਮਿਲਜੇਆਤਮਭਾਸੇਨਾਂਹੀ॥
ਸੁਖਕਾਸਕਰਸਦਾਸਫੁਰਣਾ॥ਪਰਜਨਕੋਨਹਿਹੋਵੈਫੁਰਣ
੨੨੪॥ਬਾਹਰਮੁਖਇੰਦ੍ਰਯਗਣਜੇਤੀ॥ਆਤਮਕੋਨਹਿਦੇ
ਖੇਤੇਤੀ॥ਜਲਮੰਲੀਨਲੋਨਹੈਜੇਈ॥ਰਸਨਾਕਰਜਨਜਾਨੇ
ਸੇਈ॥**੨੨੫**॥ਸ੍ਰੋਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਨਿਜਗੁਰਜੇਈ॥ਅਤਅਸਚ
ਰਯਜਗਤਮੋਸੇਈ॥ਤਾਂਉਕਤੀਕੋਧਰਉਰਮਾਂਹੀ॥ਅਤੁ
ਮਕੋਦੇਖੇਸਭਮਾਂਹੀ॥**੨੨੬**॥ਭੂਖਣਕੰਠਵਿਖੇਜਿਉਹੋ
ਇ॥ਭੂਲੋਤਾਂਹਿਜਨਾਵੇਕੋਇ॥ਤਿਉਹੀਆਤਮਕੋਉਪਦੇਸਾ॥

ਪਾਇਸਗਲਜਨਹਰੇਕਲੇਸਾ॥ ੨੨੭॥ ਛੁਨਉਪਾਧਉਦ

ਕਨਹਿਸੋਈ॥ ਤਿਉਯਹਿਆਤਮਾਦਿਸਜਨਹੋਈ॥ ਦ੍ਰਿਸਤ

ਨਿਆਰਜੋਸਤਹਯੋ॥ ਪੂਰਣਬ੍ਰਹਮਸਨਤਨਪਯੋ॥ ੨੨੮॥

॥ ਯਾਦਿਪਕੋਸਤਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਾਤ੍ਰਮਸੀਤਜਰੂਮਤਮਰੂ

ਪਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਉਪਦੇਸਹਿਜੋਈ॥ ਸੰਸਾਰਬੁਧਨਾਸਕ

ਹੋਸੋਈ॥ ੨੨੯॥ ਤਾਂਕੋਦੋਸਹਕਾਰੀਹਯੋ॥ ਸਿਖਜਬੁਧਿਜ

ਗਿਯਾਸਾਪਯੋ॥ ਗੋਪਮਤੋਯਹਿਪ੍ਰਗਟਦਿਖਾਵੇ॥ ਅਕੁਜਾਸ

ਸਪਤਮੋਸੁਤਪ੍ਰਗਟਾਵੇ॥ ੨੩੦॥ ਹੋਸੰਮਾਜਿਉਪੁਰਖਗੀਧਾਰ॥

ਨਿਜ ਬਿਹਸੇ ਯੋਕ੍ਸ਼ਾਂਤ ਅਪਾਰਾ ਮਹਾਂਰਤ ਨਤਾਂ ਕੇ ਗਲ ਮਾਂਗੀ॥

ਕਰਕੰਕਨ ਕੰਡ ਲਕਨ ਮਾਂਗੀ॥ ੨੩੧॥ ਭੁਜਾ ਅਗਿ ਦਪਗਨੁ

ਪਰਪਯੋ॥ ਯਾਂ ਵਿਧ ਕੇਵਿ ਹੁਕੂਖ ਨਹਯੋ॥ ਚੰਦਨ ਜਾਇਗਾਯੋ

ਨਿਸ ਮਾਂਗੀ॥ ਦੂਰ ਦੇਸ ਤ੍ਰਾਜੈ ਬਨ ਮਾਂਗੀ॥ ੨੩੨॥ ਬਾਂਧੇ ਕਰ

ਪਗਨੈ ਨਸਵਾਂ ਕੇ॥ ਭੂਖਣ ਲਾਹਿਲਏ ਸਰੁਤਾਂ ਕੇ॥ ਉਰਗ

ਬਿਜਾਪੁ ਕੁੰਭੇਰੁ ਰੰਗੀ॥ ਖਧਾ ਤ੍ਰਿਖਾਤੁ ਪਜਾਇ ਨਵਰੰਗੀ॥ ੨੩੩॥

॥ ਕੰਟਕ ਸਿਲਾ ਸਮਿਧ ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ ਲੁਠੇ ਸੁਹੇ ਹਿਦੀਰ ਨਾਮੀਗਾ॥

ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਉਪਦਿਨਏਯੋ॥ ਅਪੰਨੇ ਦੇਸ ਸੁਕਿਹ ਬਿਸਾਧੇਯੋ॥

੨੩੪॥ ਸੋਚ ਕਰੇ ਵਹੁ ਵਿਧਮਨ ਮਾਂਗੀ॥ ਹਯਹਾਯ ਵੇਲੇ ਮੁਖ ਵਿ
ਖਮਾਂਗੀ॥ ਤਿਉਹੀ ਰਾਗਾਇਕ ਜੇਤੁ ਸਕਰਾ॥ ਬਾਂਧ ਲਯੋ ਤੇ ਕ
ਅਤਵ ਸਕਰਾ॥ ੨੩੫॥ ਵਿਸੁਧਾ ਵਿਸੁਕੇ ਬਾਂਧੇ ਤੇਈ॥ ਰਾਗਾ
ਇਕਭਾਖੇ ਹੋਯੋਈ॥ ਤਾਂਤੇ ਨਿਜਾਨੰਦ ਨਹਿ ਭਾਸੇ॥ ਇਤਹਤ
ਤਹੰਤੇ ਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ੨੩੬॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਦ੍ਰੋਹਿ ਰਾਇ॥
ਕਿਤ ਨ ਬਨ ਮੇਰਾ ਰਿਯੋ ਆਇ॥ ਚੰਗਾ ਸੀਲ ਖਜੋ ਨ ਮੋਜਾਇ
॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਵਹੁ ਵਿਧ ਕੇ ਪਾਇ॥ ੨੩੭॥ ਬੰਧਨ ਜਾਂਤੇ ਹੋਵੈ
ਨਾਸੀ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਤਾਂਓ ਪਾਇ ਕੋ ਪਾਵੇ ਨਾਂਗੀ

ਨਿਸਦਿਨ ਸੋਚ ਕਰੇ ਮਨ ਮਾਂਗੀ॥ ੨੩੮॥ ਜਿਉ ਕੇਖਰਖ ਦਯਾ
ਲੂਮਾਵੈ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸਭੁ ਬਿਧ ਨ ਛੁਟ ਕਾਵੈ॥ ਰੀਧਾਰ ਦੇ ਸਕੇ ਮਾਂ
ਰਗ ਜੇਈ॥ ਤਾਂ ਉਪ ਦੇ ਸਕਰੇ ਤੇ ਸੇਈ॥ ੨੩੯॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਦੁ
ਚਲਿਯੋ ਜਾਵੈ॥ ਗ੍ਰਾਂ ਮਗ੍ਰਾਂ ਮਖਾਛਿ ਨਿਜ ਪੁਰਖਾਵੈ॥ ਪੁਰਖ
ਜਿਉ ਨਿਜ ਘਰ ਮੇਜਾਇ॥ ਵਹੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਹ ਜਸੁ ਭਾਇ॥ ੨
੪੦॥ ਤਿਉ ਹੀ ਤੂੰ ਗੁਰ ਭੂਤ ਮਪਾਇ॥ ਬਿਧ ਨ ਤੇਰੇ ਦਏ ਛੁਡਾਇ॥
ਅਨੇ ਕਜਨ ਮਤੇ ਪੁਰਖ ਪਾਏ॥ ਤਾਂ ਮੇਜੇ ਤੇ ਪੰਨਾ ਮਿਲਾਏ॥ ੨੪
੧॥ ਤਾਂ ਕੇ ਪਾਕ ਕਰੇ ਪਾਨਿ ਜਸੁ ਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਜ ਗੁਰ ਪਾਇ ਓਤ

ਬਹੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੋ ਕੋਤ ਤਪ੍ਰਕਾਸਿਯੋ॥ ਬਿਧਨ ਤੇ ਰੋਤਾਂ ਤੇ ਨਾਸਿਯੋ॥ ੨੪ ੧੬੧

੨॥ ਅਗਯਾਂ ਨ ਬਿਧ ਤੇ ਰੋਮਿਟ ਗਯੋ॥ ਨਿਹ ਪ੍ਰਚਿਕੋ ਦ੍ਰਸਨ ਭੁਯੋ

॥ ਤਾਂ ਤਾਂ ਭੁਮੀ ਕਰਵਿ ਸਰਾਮਾ॥ ਸੁਖੀ ਜਾਂਹਿ ਨਿਜ ਮਾਪ ਨੋ ਧਾਮਾ॥

੨੪੩॥ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪਾ॥ ਤਤ੍ਵ ਮਸੀ ਪਰ ਪੂਰ

ਵਰੂਪਾ॥ ਜੈਸੇ ਅਗਯ ਸਤ੍ਯ ਕੋ ਪਾਵੋ॥ ਕ੍ਰਮ ਕਰ ਕਰਣ ਲੀਨਾ

ਯਜਾਵੋ॥ ੨੪੪॥ ਸੁਖ ਪਤ ਜਜੋ ਮਰਣੇ ਕੋ ਕਾਲਾ॥ ਕਰਣ ਲੀ

ਨ ਸਭ ਹੋਹਿ ਵਿਸਾਲਾ॥ ਬਾਗਾਦਿ ਕਮਨ ਮੈ ਮਿਲਿ ਜਾਵੋ॥ ਮਨ

ਪ੍ਰਾਣ ਮੋ ਜਾਇ ਸਮਾਵੋ॥ ੨੪੫॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਮਾਹੀਯੰ॥

ਵਿਧਾਮੁ ਮਿਲੇ ਸਤਮਾਂਹੀ॥ ਯਾ ਵਿਧਾ ਪੁਰਬ ਦੇਹ ਤਜਾਰੀ॥ ਕ
ਗਮਵਾਸ ਨਾ ਵਹੁੰ ਜਾਰੀ॥ ੨੪੬॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅੰਰ ਸਰੀਰ ਹਧਾਰੇ
॥ ਦੁਖ ਲਹੇ ਤਾਂ ਤੇ ਪੁਨ ਭਾਰੀ॥ ਗਜ਼ਾਂ ਨੀ ਕੋ ਕਰਮ ਅੰਸੇ ਹਯੈ॥
ਉਤ ਕੋ ਅੰਰ ਪਰਕਾਰ ਹਧਯੈ॥ ੨੪੭॥ ਯਾਂ ਹਿਸੀ ਦੇਹ ਜਾਂ ਤੇ ਮਿ
ਟ ਜਾਵੇ॥ ਅਕੁ ਜਾਸਾ ਅਸੁ ਮੇ ਸੁਤ ਪ੍ਰਤਿਗਾਵੇ॥ ਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋ
ਐਸੇ ਅਹੇ॥ ਬਹੁ ਰੰਜਨ ਮਨ ਗਜ਼ਾਂ ਨੀ ਲਹੇ॥ ੨੪੮॥ ਯਾ ਕੁ
ਮ ਕਰ ਸਤ ਪਾਵੇ ਜਬ ਹੀ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਬੰਦੇ ਗਜ਼ਾਂ ਨੀ ਤਬ ਹੀ॥
ਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਵੇ॥ ਈਹ ਧੰਨੀ ਨਾਸਕ ਲਹੁ ਰਿਜਾਵੇ॥

੨੪੯॥ ਨੰਨੁ ਕਾਂਤੇ ਵਹੁ ਬੀਚ ਨ ਕਰੇ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਸਨ ਮੇ ਗੁਰ ਸੁਭਿ ੬੬ ੯

ਚਰੇ॥ ਮਰਣ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਤਤ੍ਵ ਗਯਾਂਨਾ॥ ਪਾਯਹ ਕਯੋ ਭਵ ਮੂ

ਲ ਅਗਯਾਂਨਾ॥ ੨੪੦॥ ਪ੍ਰਾਰਥਧ ਸੋਧਿਤ ਸਰੀਰਾ॥ ਐਸੇ ਹੀ

ਉਰਧਾਰੇ ਧੀਰਾ॥ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਕੇ ਬੀਚ ਨ ਹਯੇ ਜੋਈ॥ ਸਿੱਧ ਕਹੋ ਸ

ਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ੨੪੧॥ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਯਾਂ ਕੋ ਲੈ ਲੇ ਕੋ ਆਵੈ॥ ਕਛੁ

ਨ ਯਾਂ ਕੇਤ ਨ ਤੇ ਪਾਵੈ॥ ਪੁਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੁਯ ਗਯੋ॥ ਯੋ

ਹੀ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਕੇ ਬੀਚ ਨ ਭਯੋ॥ ੨੪੨॥ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਬੀਚੇ ਗਯਾਂ ਨੀ ਜਿ

ਹ ਪਾਵਨਾ॥ ਸੁਸਦ ਬ੍ਰਹਮ ਅਖੰਡ ਸੁਭਾਇ॥ ਜੇ ਐਸੇ ਸਤ ਬ੍ਰਹ

ਮਸਰੂਪਾ। ਤਤੁਮਸੀ। ਮ੍ਰਿਤੁਹਕ੍ਰਮੇ ਅਨੂਪਾ। ੨੫੩। ਇਹ ਗ੍ਰਾਂ
ਨੀ ਅਗ੍ਰਾਂ ਨੀ ਜੇਈ। ਜਗਾ ਬਿਜੁ ਵਹਾਰ ਕਰੇ ਸਮ ਜੇਈ। ਖੰਨ
ਪੰਨ ਮੋਦੋ ਸਮ ਹਯੋ। ਸਨਗਾ ਮਨ ਮੋਰੇ ਦਨ ਪਯੋ। ੨੫੪। ਰੁ
ਗੇਤ ਕਰਮ ਹੈ ਜੇਈ। ਗ੍ਰਾਂ ਨੀ ਕੋਨ ਰਿਬਾ ਧੇਤੇਈ। ਅਗ੍ਰਾਂ ਨੀ
ਕੋਤੇ ਬਿਧਨ ਪਾਵੈ। ਆਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦਿਖਲਾਵੈ। ੨੫੫। ਯੰ
ਹਿ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਕੋਨ। ਕੁਖ ਮੋਹ ਅਹੇ ਜਗ ਜੰਨੰ। ਸਦ੍ਰਿਸੰ
ਤਕਾਰ ਲਾਇ ਖਲਾਵੈ। ਅਕੁਜਾ ਸਮੀਤ ਮੋਸੁਤ ਪ੍ਰਤਿਗਾਵੈ। ੨੫
੬। ਹੋਸੀ ਮਸਰੂਪਾ। ਇਕਤਾ ਕਰ ਇਕਤਾ ਸਕਰਨਾਹੀ

ਭਾਂਮੇਇਕਤਸਕਰਜੋਅਹਿਯੋ॥ ਰਾਜਪੁਰਖਮਿਲਿਤਾਂਕੋਗਹ ੨੫੯
ਯੋ॥ ੨੫੭॥ ਸੋਮੁਖਤੇਇਮਚੋਰਪਕਾਰੋ॥ ਨਹੀਚੋਰਚੋਰਉਚ
ਰੋ॥ ਰਾਜਪੁਰਖਇਕਪਰਸੁਤਪਾਇ॥ ਨਹੀਚੋਰਤੁਲੇਇਉਠਾ
ਇ॥ ੨੫੮॥ ਯਹਿਇਕਦਿਬਜਪ੍ਰੀਖਾਹਯੋ॥ ਚੋਰਅਚੋਰ
ਯਾਂਹਤੇਪਯੋ॥ ਚੋਰਭਾਵਉਗਮਯਦੁਰਾਵੋ॥ ਸੂਠਬੋਲਕੈਪ
ਰਸਉਠਾਵੋ॥ ੨੫੯॥ ਪ੍ਰਥਮੇਜਲੇਪਰਸਜੋਹਾਥਾ॥ ਪਾਛੇਬਾਂ
ਧੇਸੰਗਲਸਾਥਾ॥ ਯੋਹੀਮੁਖਮਤੀਜੋਹੀਇ॥ ਆਤਮਤਤੁਦੁਰਾ
ਵੇਸੋਇ॥ ੨੬੦॥ ਚਿਦਾਨੰਦਸਤਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਾ॥ ਐਸੋਹੀਨਿਜ

ਆਤਮਰੂਪਾ ਯਹਿ ਨਿਜ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਗਾਵਨ ਅਹੇ ॥ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮੁਖੇ ਜੜਕਹੇ ॥ ੨੬੧ ॥ ਦੇਹਾਇਕ ਅਨਾਤਮਰੂਪਾ ਤਾਂ ਹਿਵਖੰ
 ਨੇ ਆਤਮਰੂਪਾ ਪ੍ਰਥਮ ਮਿਤ੍ਰ ਤੇ ਪੀਰਾ ਪਵੈ ॥ ਯਹੀ ਦਾਹਿਸ
 ਮ ਕੋ ਵਿਦਗਾਵੇ ॥ ੨੬੨ ॥ ਵਹੁਰੇ ਅੰਰਤ ਨੂ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸੰਗ
 ਲਸਮ ਬੁਧ ਜੋ ਇਉ ਚਾਰੇ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਨਿਹ ਚੋਹੀ ਇਅ ਚੋਗਾਰ
 ਜਪੁ ਰਖ ਭਾਖੇ ਤਿਹ ਚੋਰ ॥ ੨੬੩ ॥ ਨਹੀ ਚੋਰ ਕਹੇ ਮੁਖੁ ਮਾਂਗੀ
 ॥ ਵਹੁਰੇ ਪਰਸੁਗ ਹੇ ਕਰਮਾਂਗੀ ॥ ਦਾਹੁ ਨ ਤਾਂ ਕਰੰ ਚਕਹੇਇ ॥
 ਜਾਹੁ ਤੇ ਸੰਤ ਸਿਧੋ ਸੋਇ ॥ ੨੬੪ ॥ ਕਾਜ ਪੁਰਖ ਨਹਿ ਬੰਧਨ

ਪਾਵੇ॥ ਉਲਟੇ ਤਾਂ ਸੋਖਿ ਮਾਂ ਕਰਾਵੇ॥ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਤਿਹ ਖਿਮਾ ਕ
ਰਾਵੇ॥ ਪਟੂ ਖਣ ਤਿਹ ਕੁਟ ਬੜਾਵੇ॥ ੨੬੫॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ
ਭੂਪਤਾ ਮੀਧਾ॥ ਖਿਮਾ ਕਰੇ ਤੁਮ ਹੇ ਸਤ ਸੀਧਾ॥ ਯੋਗੀ ਨਿਜ ਅਤ
ਮਾਇਛਮਾਂ ਨਾ॥ ਤੁਜਾ ਗੇ ਦੇਹਾਇ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨ॥ ੨੬੬॥ ਯੋਸ
ਤਿ ਸੀਧ ਜਗਤ ਮੇ ਜੋਈ॥ ਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇ ਪੀੜਾ ਲਹੇ ਨ ਜੋਈ॥ ਮਾਯ
ਕੋ ਜਾਂ ਨੇ ਜਗ ਜੋਈ॥ ਮਾਯ ਕ ਬਿਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰੇ ਨਹ ਜੋਈ॥ ੨੬੭॥
॥ ਦਾਹ ਬੀਧ ਸਿਕਾ ਕਛੁ ਨਾਂਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕ ਸਭੁ ਪੁਜੇ ਤਾਂਹੀ
॥ ਜਾਸਤ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਿਸਚੇ ਕਉ॥ ਗੁਨਾਂ ਨੀ ਸਿਰੁ ਬੀਧ ਨਗਉ॥

੨੬੬

੨੬੮॥ ਸਤ ਅਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਜੋ ਈ॥ ਤਤੁ ਮਸੀ ਸੀਸੇ ਨ ਹਿਕੋ ਈ॥
॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬੰਧਨ ਨ ਹਿਕੋ ਈ॥ ਆਤਮ ਮਰੇ ਨ ਜਾ ਮੈ ਜੋ
ਇ॥ ੨੬੯॥ ਉਦਾਲ ਕਤੇਯੋ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸਾ॥ ਸ੍ਵੇਤ ਕੇਤ ਸਭੁ
ਰੇਕਲੇਸਾ॥ ਅਗਯਾਂ ਨਨ ਸ੍ਵਤਾਂ ਕੋਹੁ ਇਗਯੋ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਯੋ॥ ੨੭੦॥ ਅਹੰ ਬ੍ਰਹਮਾਤਿਨ ਮੁਖੋ ਉਚਾਰਯੋ॥ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁ ਲੀਵਿਧਯਾ ਕੁਯੋ॥ ਉਪਚਾਰ ਕਪਖਾ ਵਿਖੇ ਨ ਹਿ
ਬਨੇ॥ ਨ੍ਰਿਅਕੁਯਾ ਸਜੋ ਸੁਤ ਪ੍ਰਤਿਭਨੇ॥ ੨੭੧॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤਤੁ ਮਸੀ
ਅਖੰਤਾ॥ ਭੁਖੇ ਭੁਖੇ ਦਸੀ ਜਾਏ ਈ॥ ਨਿਨੁਤ ਦੁਹੇ ਕਮਖੰਤ ਹਿਗਾ॥

ਯੋ॥ ਸਿਸਵਾ ਕਜਕ ਛੁਐਰ ਦਿਖਾਯੋ॥ ੨੭੨॥ ਯਤੋਵਾਇਮਾਂਸ ੨੮੧

ਬੁਝਾਂ ਨਜਾਯੀਤੇਯੇਨਜਾਤਾਂ ਨਜੀਵੰਤੀਤ੍ਰਯਾਦਿਵਾਕਜਾਨਿਸ

ਸੁਵਾਕਜਾਨਿ॥ ੨੭੩॥ ਜਾਂਤੇਬੁਝਪ੍ਰਗਟਯਹਿਭੁਏ॥ ਤੀਨਭਵਨੁ

ਨਿਜਾਨਿਰਮਏ॥ ਸੇਈਬ੍ਰਹਮਰੂਪਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਪਾਠੇਅੰਪ੍ਰਾਨਿਕ

ਰੇਸੀਹਾਰਾ॥ ੨੭੪॥ ਜਗਾਦਿਕਤਿਹਕਰਮਦਿਖਾਏ॥ ਬ੍ਰਹਮਸੁ

ਤਾਂਕੇਕਰਤਾਗਾਏ॥ ਯਾਦਿਧ੍ਯਸ੍ਯਗਤਵਿਸਿਸ੍ਠਹਿਭੁਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮ

ਅਖੰਡਅਰਥਤਵਗਯੋ॥ ੨੭੫॥ ਉਪਜਾਵਨਪਾਲਨਸਿਹਾਰਾ

ਲਖਵਰਾਂਤਿਰਵਾਸੁਰਿਧਾਰਾ॥ ਯਾਹਿਤੀਨੋਤਿਹਸੁੱਧਦਿਖਾਵੇ॥

॥ ਕਛੁ ਸੀਸ ਰਗਿ ਨ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਵੇ ॥ ੨੭੫ ॥ ਯਾ ਪਰਏ ਕਨਿ ਦਰਸਨ
ਸਾਗ ॥ ਸਾ ਵਧਾਂ ਨ ਉਰ ਅੰਤ ਰਧਾਗ ॥ ਜਿਉ ਸੈ ਨਾਇ ਕੰਠ ਰੇ ਹੀਇ ॥
ਤਾਂ ਕੇ ਦੇਖ ਪੁਛੁ ਜੈ ਕੋਇ ॥ ੨੭੬ ॥ ਯਾ ਸੇ ਨਾ ਕੇ ਨ ਰਪਤ ਕੋਨਾ ॥ ਕਹੈ
ਪ੍ਰਗਟ ਮੁਹਿ ਹਯੈ ਜੈ ਨਾ ॥ ਰਾਜ ਅਭਿਗਯ ਪੁਰਖ ਓਚਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਸਾ
ਕੇ ਸਭੁ ਸੀਜੇ ਦਾਰੇ ॥ ੨੭੭ ॥ ਅੰਤ ਮਤੰਗ ਪੀਠ ਪੈ ਜੇਈ ॥ ਯਾ ਸੇ ਨਾ ਮ
ਨ ਰਪਤਿ ਸੇਈ ॥ ਮੁਕਤਾ ਜਾਲੀ ਮਧਯ ਪ੍ਰਦੇਸ ॥ ਸਸਿ ਨਿਰੁਛੁ
ਛਾਯਾ ਦੇਸ ॥ ੨੭੮ ॥ ਨਿਜ ਅਭੁਰਣ ਕਰ ਪ੍ਰਭਾ ਮੁਪਾਗ ॥ ਜਾਂ ਕੇਸ
ਸਛਾਯੇ ਸੀਸਾਗ ॥ ਤੀਨ ਕਵਨ ਕੋਤਿ ਲਕਸ਼ ਰੂਪਾ ॥ ਯੈ ਰੁਪਤ ਕੋਰਾ

ਖਜੋਰੁਪਾ॥ ੨੭੯॥ ਤਦਪ੍ਰਸਾਦੇਰੂਪਤਦੇਖੀ॥ ਸਗਲਤ੍ਰਯਾ
ਸੁੱਧਕੋਪੇਖੀ॥ ਸਗਲਗਜਾਦਕਭਾਖੇਜੇਤੇ॥ ਨਹਿਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਪੁਛੇਤੇਤੇ॥ ੨੮੦॥ ਵਕਤਾਨੇਜਮੁਖਤੇਗਾਯੋ॥ ਨਰਪਤਪਰਚੇ
ਤੇਤਾਦਿਖਾਯੋ॥ ਤਾਤਪਰਯਨਹਿਤਾਂਕੇਮਾਂਗੀ॥ ਏਕਜਨਾਵੇਨਰ
ਪਤਤਾਂਗੀ॥ ੨੮੧॥ ਨੰਨੁਕੇਵਲਨਰਪਤਤਿਹਭਾਂਨਾਕੈਸੇਤੋ
ਹਕੀਯੋਅਨੁਮਾਂਨਾਂਜਾਤੇਅੰਰਕਾਲਕੇਮਾਂਗੀ॥ ਅੰਰਪ੍ਰਕਾਰਦੇ
ਖਹੈਤਾਂਗੀ॥ ੨੮੨॥ ਨਾਵਨਲਗੀਸੁਰਸਰੀਤੀਗਾ॥ ਸਗਲਉਤਾ
ਰੇਆਪਦੇਖੀਗਾ॥ ਤਾਕੇਦੇਖਕਹੇਮੁਖਮਾਂਗੀ॥ ਸੋਨਰਪਤਨਾਵੇ

੩੯੨

ਜਲਮਾਂਹੀ॥ ੨੮੩॥ ਯਹਿ ਪ੍ਰਤਿਗਯ ਜਾਂਤੈ ਹੋਇ॥ ਤਾਂਤੈ ਸੁਧ
 ਦੇਖਹੈ ਜੋਇ॥ ਤਿਉਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਧ ਨਰਭੁੰਨ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਮਨ
 ਕਛੁ ਗਯਾਂਨ॥ ੨੮੪॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਂਹਿ ਨਾਂਹੀ ਕਛੁ ਭੁਏਦਾ॥ ਉਕਤਾ
 ਭਕਤ ਤੇ ਅਹੇ ਅਭੇਦਾ॥ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਰਿ ਭੁਖੈ ਬੇਦਾ॥ ਤਾਂਤੈ ਜੀਵ
 ਬ੍ਰਹਮ ਅਭੇਦਾ॥ ੨੮੫॥ ਬਿਨ ਲਖਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਂਹੀ॥ ਤਾਂਤੈ ਸੋਹੈ ਯੰ
 ਕੇ ਮਾਂਹੀ॥ ਕੀਨ ਲਖਣਾ ਕਹੈ ਅਭੇਦਾ॥ ਮਹਾਂਵਾਕਸ ਨਾਂਹੀ ਕਛੁ
 ਭੁਏਦਾ॥ ੨੮੬॥ ਨੰਨੁ ਕਹੈ ਅਭੇਦ ਬਖਾਂਨੈ॥ ਮਹਾਂਵਾਕਸ ਕੀ ਗਤ
 ਨਹਿ ਜਾਂਨੈ॥ ਅਭੇਦ ਵਖਾਂਨੈ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋਈ॥ ਸਾਦ੍ਰਿਸ ਪਰਪਰਿਚ॥

ਨੇਜੋਈ॥ ੨੮੭॥ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮਸਾਮਕੋਲਹੈ॥ ਮੁਕਤ ਪਰਖਸਿ ੨੮੩
ਵਕੇਸਮ ਅਹੈ॥ ਯਾਂ ਵਿਧ ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜੇਤੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਮਾਂ ਨ
ਕਹੇ ਤਿਹ ਤੇਤੇ॥ ੨੮੮॥ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮਸਾਮ ਜਮੁ ਪੈ ਤੇਜਾ ੩
ਦਿਸੁ ਤੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਸਿਵ ਸਮੇ ਭਵੇ ਦਿਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤੇ॥ ਚੰ ਨੰਨੁ
ਬ੍ਰਹਮਸਮਾਂ ਨ ਜੀਵਨ ਹਿ ਹੋਈ॥ ਕੈਸੇ ਬੇਦ ਬਖਾਂ ਨੇ ਜੋਈ॥ ਸਾਂ
ਚਕਯੋ ਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਸਮਾਂ ਨ॥ ਪ੍ਰਸਿਧ ਰੂਪ ਜੇ ਹੋਵੇ ਭਾਂਨ॥ ੨੮੯
॥ ਤਦ੍ਯ ਪਏ ਕਰੂ ਪਾਂਤ ਰੁਹਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਮਾਂ ਨ ਵਹੀ ਸੁਨ ਪਯੋ
॥ ਬ੍ਰਹਮਸਮਾਂ ਨ ਰੂਪਾਂਤ ਰਜੋਈ॥ ਤੰ ਕੇ ਕੁੰਨ ਕੁਤੇ ਨਹਿ ਹੋਈ॥ ੨੯੦

ਸਿਸਾਰੀਰੂਪ ਅਛਾ ਦਯੋਜੋਇ। ਤਾਂ ਤੇਤਾਂ ਹਿਲ ਥੇਨ ਹਿਕੋਇ।
 ਮੁਕਤ ਕਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਨਾਸ। ਤਬ ਹੋਵੇ ਵਹੂ ਪ੍ਰਕਾਸ। ੨੪
 ੯੧। ਨਿਰਦੁਖਾਂ ਦਿਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਜੇਤੋ। ਤਾਂ ਹਿ ਵਿਖੇ ਪਯੋਸਤੁ
 ਤੇਤੋ। ਤਤਪਦ ਕੀਜੋ ਗੋਣੀ ਬ੍ਰਿਤਿ। ਸੋ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੇਅਨਾ ਬ੍ਰਿਤੀ।
 ੨੯੨। ਤਾਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਦ੍ਰਿਸਤੰ ਅਹੇ। ਐਸੇ ਤਤੁ ਮਸੀਤਿ ਹਕ
 ਜੇ। ਐਸੇ ਕੋਇ ਕਰੇ ਵਖਾਨਾ। ਮਤੁ ਹੁਕਮ ਦੁਹੋਵੈ ਹਾਨਾ। ੨੯੩
 ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜੀਵ ਕੋ ਰੂਪ। ਦੂਸਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਯੋ ਮਨੁ ਪਾਇ।
 ਨਦੋਨ ਤੇਨਿ ਅਰਹੋਇ। ਸਿਸਾਰੀਰੂਪ ਅਛਾ ਦਯੋਜੋਇ। ੨੯੪

ਬ੍ਰਹਮਸਮਾਂਨਵਿਤੀਯਿਕਜੇਈ॥ ਜੀਵਰੂਪਤਿਹਮਾਂਨ ੧੮੪
ਕੇਈ॥ ਨਹਿਪ੍ਰਤਖਵਿਤੀਕੋਹੋਇ॥ ਨਹਿਅਨੁਮਾਂਨਸੁਤ
ਮੋਕੇਈ॥ ੨੮੫॥ ਨਹਿਅਵਿਸ੍ਰਜਿਉਦੇਦਬਖਾਂਨੇ॥ ਉ
ਲਟੇਤਾਂਹਿਨਖੇਪਹਿਠਾਂਨੇ॥ ਇਨਤੇਅਨਜਨਵਿਸ੍ਰਾਹਯੇ
॥ ਯਾਂਤੇਰਿੰਨਨਸ੍ਰੋਤਾਪਯੋ॥ ੨੮੬॥ ਆਤਮਬ੍ਰਹਮਭੇਦ
ਅਸਤ੍ਯਾ॥ ਤਾਕੋਕੰਨਕਰੇਜਗਸਤ੍ਯਾ॥ ਯਾਵਿਧਸੁਤਿਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਹਜਾਗ੍ਰਾ॥ ਭੁਦਨਖੇਧੇਵਾਰੰਵਾਗ॥ ੨੮੭॥ ਬ੍ਰਹਮਸਮ
ਨਰੂਪਾਂਤਰਜੇਈ॥ ਪੁਰਬਸਿਧਨਹਯੋਜੇਈ॥ ਵਿਨਪ੍ਰਮਾਂਨ

ਖਗਸੀਗਸਮਾਂਨ। ਕੰਨਸਕੇਅਵਤਾਂਹਿਵਖਾਂਨ। ੨੯੮।
 ਨੰਨੁ ਮੁਕਤਕਾਲਮੇਉਪਜੇਸੇਇ। ਬ੍ਰਹਮਸਮਾਂਨਰੂਪਜੈਜੈ
 ਇ। ਤਾਂਮੀਮਾਂਨਪ੍ਰਥਮਾਦਿਖਲਾਯੋ। ਮੁਕਤਪਰਖਜਬਜਿਵ
 ਸਮਗਾਯੋ। ੨੯੯। ਭਾਵੀਹਿਵੈਵਹੀਸਰੂਪ। ਤਤ੍ਵਮਸੀਭੁ
 ਖੇਸੁਤਿਰੂਪਾਂ। ਕੇਚਿਤਐਸੇਵਾਕ੍ਯਲਗਾਵੇ। ਤਾਂਕੇਮਤਮੰਦੁ
 ਖਨਆਵੇ। ੩੦੦। ਭਾਵੀਰੂਪਭਾਖਜੈਜੈਈ। ਉਪਦੇਸਸਮੇ
 ਨਹਿਪਯੇਸੇਈ। ਤਤ੍ਵਮਸੀਕੈਸੇਸੁਤਿਗਾਵੇ। ਤਤ੍ਵਾਵਿਖ
 ਸਿਯੋਦਿਖਲਾਵੇ। ੩੦੧। ਸੁਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਮੋਸਮਪਦਜੈਈ।

ਕਹੇ ਅਭੇਦ ਦੁਹੂੰ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨੰਨੁ ਸਮਪਦ ਅਹੇ ਜਗਤ ਮੇ ਜੋਈ ॥ ਸ
 ਦ੍ਰਿਸਤਾ ਵਖਾਨੇ ਜੋਈ ॥ ੩੦੨ ॥ ਅਸਨਹਿ ਨੇਮ ਜਗਤ ਮੇ ਅਹੇ ॥
 ਸਮਪਦ ਸਾ ਦ੍ਰਿਸਹੀ ਕੋ ਕਹੇ ॥ ਸਮਤੀ ਰਥ ਮੈ ਦੋਨੋ ਵਾਸੀ ॥ ਸਮਾਂ
 ਨਉ ਦਰਮੇ ਭਏ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੩੦੩ ॥ ਇਨ ਦੋਨੋ ਕੀ ਸਮਹੈ ਜਾਤਾ ॥
 ਸਮਗੋ ਤੁਸਮ ਕੁਲ ਵਿਖਾਤਾ ॥ ਇਤਯਾਦ ਦ੍ਰਿਸਾਂਤੁ ਪਨੇਰੇ ॥ ਅ
 ਕੁਦ ਅਰਥ ਹੀ ਸਮਪਦ ਟੇਰੇ ॥ ੩੦੪ ॥ ਸੁਤਿ ਵਖਾਨੀ ਸਮਪਦ ਜੋ
 ਈ ॥ ਭੁਨੇ ਅਭੇਦ ਦੁਹੂੰ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਭਾਗ ਮੈ ਕਹੁ ॥ ਦ੍ਰਿ
 ਸਾਂਤੁ ਨਦੀ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗਹੁ ॥ ੩੦੫ ॥ ਜਿਉ ਨਦੀ ਆਂਸਾਗਰ ਕੋ ਜ

ਏ॥ ਭੁਦਤ੍ਰਾਗਾ ਅਭੁਦਸਮਾਏ॥ ਆਪਨੰਨਾਮਰੂਪਸਤੁਖੇਇ
 ॥ ਸਾਗਰਸੇਇਕਸਾਗਰਹੋਇ॥ ੩੦੬॥ ਪੁਰਬਭੀਤੇਸਾਗਰ
 ਰੂਪਾਜਲਧਰਕਰਪਾਯੇਵਹੁਰੂਪਾ॥ ਭਿਤੀਯਾਅਭੁਜਾਸਦਿਖੇ
 ਯਾਹਿਕਥਾ॥ ਜਿਓਕੀਤਿਓਭੁਖੀਮਮਤਥਾ॥ ੩੦੭॥ ਭੁਦਨਖੇ
 ਧਕਸ੍ਤਿਹਜਾਗਾ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਤਕੋਕਛੁਵਾਰਨਪਾਗਾ॥ ਤਾਂਤੇਸਾਵ੍ਰਿਸ
 ਕੋਨਹਿਗਾਏ॥ ਮਹਾਂਵਾਕਆਖੰਡੁਇਖਾਏ॥ ੩੦੮॥ ਰੁਈਲ
 ਖਣਾਯਾਂਕੋਮਾਂਹੀ॥ ਦਿਨਾਲਖਣਾਭੁਖੇਨਾਂਹੀ॥ ਨੰਨਾਅਖੰਡੁਅ
 ਰਥੁਏਕਜੇਭੁਖ੍ਯੋ॥ ਸਤ੍ਰਾਅਹੇਮਿਥ੍ਯਾਨਹਿਆਖ੍ਯੋ॥ ੩੦੯॥

ਪਰਜੇ ਕਹੀ ਲਖ ਲਾਨਾਂ ਮੇਂ ਸਿ ਅਸਤੁ ਨ ਹਿਅ ਵੇਤਾਂ ਮੇਂ ਬੇ ੪੨੬
ਦਾਂਤੁ ਭਾਸਕਾਰ ਹੈ ਜੇਈ॥ ਮਾਂ ਨੇ ਨਾਂ ਹਿ ਲਖ ਲਾਜੇਈ॥ ੩੧੦
॥ ਏਕ ਬਾਂਧ ਇਕ ਸੇਸ ਹਿ ਜੇਈ॥ ਸਮਾਨਾ ਧਿ ਕਰ ਲਜਾਂ ਨੀ ਮੇ
ਜੇਈ॥ ਬਾਂਧ ਸਮਾਨਾ ਧਿ ਕਰ ਲਹ ਮਾਂ ਨਾ॥ ਵਾਕਸ ਅਖੰਡ ਕਹੇ
ਪਹਿਚਾਂਨ॥ ੩੧੧॥ ਸਥਾਂ ਟੂਹੇ ਇਚੈ ਰਸਮ ਭਾਂਨਾ॥ ਨਰਹੇ ਰੋਹ
ਵੈਭੈ ਮਾਂ ਨਾ॥ ਸਥਾਂ ਟੂਹੇ ਅਭਿਰਾਜ ਕਰੇ ਭਿਪ ਦੇਸਾ॥ ਕਹੇ ਕੋਤੁ ਲਹੇ
ਕਲੇਸਾ॥ ੩੧੨॥ ਚਿਰਨ ਅਯੀਤੁ ਸਥਾਂ ਟੂਹੇ ਯੈ॥ ਭਾਂਦਿ ਨ ਚੋਰ
ਨਰੀ ਚਿਕਪ ਯੈ॥ ਤਸਕਰ ਕੋ ਕਰਕੇ ਅਨਵਾਦਾ॥ ਸਥਾਂ ਟੂਹੇ

ਧਰੀਨੀਨਿਰਵਾਦਾ॥ ੩੯੩॥ ਚਿਰਬਾਧਤਾਂਮੇਹੁਇਗਯੋ॥ ਏ
ਕਾਮਖੰਡਸਾਲੂਕੁਜੋ॥ ਤੇਹੀਮਹਾਂਵਾਕਮੈਜਾਂਨੋ॥ ਇਕਕੇ
ਬਾਧਾਮਖੰਡਪਛਾਂਨੋ॥ ੩੯੪॥ ਸਮਾਨਾਧਿਕਰਣਬਾਧਿਸੇ
ਮਾਂਨਾ॥ ਯੋਕੋਚਿਤਜਗਕਰੇਵਖਾਂਨਾ॥ ਸੇਅਸਤਨਹਿਯਾਂਕੇ
ਮਾਂਗੀ॥ ਤਤੁਮਸੀਭਾਖੇਤਿਹਨਾਂਗੀ॥ ੩੯੫॥ ਕਹੋਬਾਧਇਨ
ਦੇਨਾਂਮਾਂਗੀ॥ ਕਾਂਕੋਹੋਇਕਾਹਕੇਨਹੀ॥ ਦੁਖਹੀਨਅਨੰਦਸਰੂ
ਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਏਕਪੁਰਖਾਰਥਰੂਪਾ॥ ੩੯੬॥ ਤਾਂਹੀਕੋਤੁਮਬਾਧ
ਵਖਾਂਨੋ॥ ਦੁਖੀਜੀਵਪਰਸੇਖਹਮਾਂਨੋ॥ ਵਿਦੇਯਮਸਰੂਕੁਜੋਬਖ

ਰਥਾ ਕਛੂਨਤਾਂ ਹਿਜਨਾਯ ਅਰਥਾ ॥ ੩੧੮ ॥ ਜੋਤੁ ਮਜੀਵਹਿ
 ਥਾਂ ਪਵਖਾਂ ਨਾਂ ਮੇਖ ਕਹੇਤ ਬਕਾ ਕੇਠਾਂ ਨਾਂ ਜਾਂਤੇ ਅਪਨੇ ਦੇਖੇ
 ਨਾਸਾ ਤਾਂਤੇ ਸਭ ਜਨ ਹੋ ਹਿਉ ਦਾਸਾ ॥ ੩੧੯ ॥ ਯਹਿ ਹੋਨੇ ਮਜ
 ਗਤ ਕੇ ਮਾਂਹੀ ॥ ਤਾ ਬਜਰੁ ਚਾਰ ਦੇਖੇ ਨਾਂਹੀ ਮੇਖ ਵਖਾਂ ਨੇਸ
 ਸਤ੍ਰ ਜੇਈ ॥ ਤਾਂ ਮੇਨਾਂ ਹਿ ਪ੍ਰਬਿਤੇ ਕੋਈ ॥ ੩੨੦ ॥ ਉਲਟੇ ਦ੍ਰੋਖ
 ਕਰੇਤਾਂ ਮਾਂਹੀ ॥ ਨਾਸਕ ਮਾਂਹਿ ਯਹੀ ਭਵ ਮਾਂਹੀ ॥ ਨਨੁ ਨਾਸਕ
 ਜੋ ਭਵ ਭੀਤਰ ਅਗਨੀ ॥ ਸਤੀ ਹੋਇਤਾਂ ਹੀ ਮੇਮਗਨ ॥ ੩੨੧ ॥
 ਤਾਂਤੇ ਨੇਮ ਤਮਾਰ ਜੇਈ ॥ ਹੋ ਬਜਰੁ ਚਾਰੀ ਸਤ੍ਰ ਨਹੀ ॥ ਸਤ੍ਰ

੪੬੭

ਨੇਮ ਬਿਯੁਰੁ ਚਾਰਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਸਕ ਨ ਰਲਖੇ ਨਹਿ ਸੋਇ ॥ ੩
 ੧੧ ॥ ਵਿਨੁ ਭੁਰਤਾ ਜੇਈ ਦੁਖ ਹਯੈ ॥ ਨਾਸਕ ਵਹੀ ਨ ਰਭੁਰੁ ਪ
 ਯੈ ॥ ਤਾਂਹੀ ਤੇਵਹੁ ਅਤੁ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵਕ ਕੋ ਸਨਮੁਖ ਚਲਿਆ
 ਵੇ ॥ ੩੨੨ ॥ ਖਿਨੁ ਕੁੰਗ ਦੇਹ ਕਰੈ ਮੈਨਾਸਾ ॥ ਜਾਇਗੈ ਭੁਰਤੁਰ
 ਕੋ ਪਾਸਾ ॥ ਯਾਵਿਧ ਦੇਹ ਨਾਸਤੁ ਹਦੇਖੇ ॥ ਆਪਨ ਨਾਸਨ ਤਾਂਮੇ
 ਪੇਖੇ ॥ ੩੨੩ ॥ ਯਾਂਹੀ ਤੇ ਪੈਠੇ ਤਾਂਮਾਂਹੀ ॥ ਦ੍ਰੈਖਨ ਕਰੈ ਸੁਤਾਂ ਕੋਮ
 ਹੀ ॥ ਤਾਂਤੁ ਸਤੁ ਜਨੇਮ ਵਹੁ ਅਹੇ ॥ ਤਾ ਬਿਯੁਰੁ ਚਾਰਨ ਕੋਈ ਲਹੇ
 ੩੨੪ ॥ ਯਾਂਵਿਧ ਅੰਗ ਮਤਨ ਕੇ ਮਾਂਹੀ ॥ ਦ੍ਰੈਖਨ ਗਨ ਕਛੁ ਗਨੇ

ਨਜਾਹਿ। ਵੇਖਹੀਨ ਪੈਰੈ ਜੈ ਨਈ॥ ਬਿਧਵਖਾਨੇ ਸਿਕਰਸੇਈ॥ ੪੬੮

੩੨੫॥ ਨੰਨੁ ਵਹੁ ਕੰਨ ਪੀਥੁ ਭਵ ਅਹੇ॥ ਜਾਂਕੈ ਪ੍ਰਗਟਾ ਮਚਰ
ਜਕਹੇ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸੀਮੰਤ ਮਣੀ ਕੇ ਮਾਂਗੀ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਲਖ ਲਾਂ ਮਾਂਨੀ
ਤਾਂਗੀ॥ ੩੨੬॥ ਨੰਨੁ ਲਖ ਲਾਪ ਪੁਜ ਉਚਾਰਯੋ॥ ਅਧਿਕ ਸਿਧੇ
ਹ ਬਿਖੈ ਮੈ ਭਾਰਿਯੋ॥ ਗੀਗਾ ਮਾਂਹਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕਹਯੋ॥ ਯਾ ਵਿਧ
ਜਹਤ ਸ੍ਵਰਥ ਪਯੋ॥ ੩੨੭॥ ਉਤਯਾ ਸੀ ਕੋ ਕਰੇ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਭਈ
ਅਵੇਰਨ ਲਹੇ ਕਲੇਸਾ॥ ਅਜਹਤ ਸ੍ਵਰਥ ਯਾ ਵਿਧ ਹਯੋ॥ ਤਬ
ਬਿਸਾ ਮਰਥਾਂ ਤਰਲ ਹੀਯੋ॥ ੩੨੮॥ ਅਥਵਾ ਦੇਵ ਦਤ ਯਾਹਿ

ਸੋਈ॥ ਯਾ ਵਿਧੁ ਗਾਤ ਯਾ ਗਾਹੋਈ॥ ਯਾ ਵਿਧੁ ਕੇ ਇਕਾ
 ਹੋਸੀ ਦੇਹ॥ ਤੁਮੈ ਨਿਵੇਦਨ ਕਰਨਾ ਗੇਹ॥ ੩੩੯॥ ਜੋਤਮਭਾ
 ਗਤ ਯਾ ਗਾਹਮਾਂਨੀ॥ ਤੀ ਇਕ ਅੰਗ ਸਿੰਦੇਹ ਪਛਾਨੀ॥ ਜੋ ਕਿ ਅ
 ਹੈਤਤ ਪਦ ਕੈ ਮਾਂਹੀ॥ ਅਥਵਾ ਕੇਵਲ ਤ੍ਵੰ ਪਦ ਮਾਂਹੀ॥ ੩੪੦॥
 ॥ ਅਥਵਾ ਉਭੈ ਵਿਖੈ ਵਹੁਹਯੋ॥ ਵਿਤੀਨ ਸਿੰਦੇਹ ਸੁਯਾ ਵਿਧ
 ਪਯੋ॥ ਤ੍ਵੰ ਕੇਵਲ ਮੈ ਅੰਤਮ ਸਾਰਾ॥ ਯਹੀ ਸਤ ਯੁਗ ਅੰਤਰਧਾ
 ਰਾ॥ ੩੪੧॥ ਤੀ ਬਸ ਮਾਂਨ ਕ੍ਰਿਤੀ ਨਹਿ ਕੋਇ॥ ਜਹਤੀ ਸੋ ਕਹੁ ਕੈਸੇ
 ਹੋਇ॥ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇਖ ਲਕੇ ਅਨਰਧਾ॥ ਅਹੈ ਅਜਹਤੀ ਮਾਂਹਿ

ਵਿਰਥਾ॥੩੩੨॥੨॥ਵਿਨਕੋਪਰਹਾਰਭੇਰੁਈਤੀਸਹੀਜਾਨਾ॥ਭਾ
 ਗਤਜਾਗਵਖਾਨੀਯੇਨੀਕੇਤਾਂਉਗਮਾਨਾ॥੩੩੩॥੩॥ਸੋਨਹਿ
 ਕੇਵਲਤਤਪਦਮਾਂਹਿ॥ਤੈਸੇਹੀਤ੍ਵਪਦਮੇਨਾਂਹਿ॥ਜਿਉਨਾਹੀਸੋਕ
 ਹੋਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਨਿਰਵਿਰੁੱਧਉਰਅੰਤਰਧਾਰਾ॥੩੩੪॥ਤਤਪਦਮ
 ਰਥਅਹੈਚਿਦਜੇਈ॥ਤਾਂਹਿਤਿਆਗਕਰੇਜੇਕੋਈ॥ਕੇਵਲਜੜ
 ਪਰਸੇਖਹਿਹੋਇ॥ਚੇਤਨਜੀਵਅਭਿੰਨਨਸੋਇ॥੩੩੫॥ਗਹੇਜੇਤਾ
 ਕੇਚੇਤਨਭਾਗਾ॥ਕੇਵਲਜੜਕੋਕਰੇਤਿਆਗਾ॥ਤ੍ਵੇਵਾਸਿਸ੍ਰਜੀ
 ਵਯੋਜੇਈ॥ਤੁਜੋਸਾਧਮਿਥੇਨਹਿਸੋਈ॥੩੩੬॥ਨੰਨੁਜੀਵਮਾਂ

ਹਿਰੇਤਨਤਾਜੇਈ॥ ਤਾਂ ਸੋ ਸੁਧਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜੇਈ॥ ਏਕ ਦੇਸ ਅਨਥ
 ਯਪੁ ਨਿਹੇਈ॥ ਤੀਰਥ ਕਾਰਨਿ ਖੇਧੇ ਜੇਈ॥ ੩੩੭॥ ਪਦਾਰਥ
 ਪਦਾਰਥੇ ਨੈਵਾਨੈਤ੍ਰਿ॥ ਨਤੁ ਪਦਾਰਥੈ ਕਦੇ ਸੋ ਨ ਵਿਤੁ॥ ਵ੍ਰਿਪਦ
 ਅਰਥਾ ਵਿਖੇ ਯਹਿਰੀਤਾ॥ ਸੁਧੀ ਵਿਚਾਰਧਰੇ ਨਿਜ ਚੀਤਾ॥ ਤਾਂ
 ਤੇਹੁੰਮਾਂ ਹਿਵਹੁ ਅਹੇ॥ ਭਾਗਤੁ ਯਾਗ ਸੁਧੀ ਉਰਗਹੇ॥ ੩੩੮॥
 ਸੋ॥ ਯਹਿ ਸਗਲੀ ਪੁਨਿਰੀਤ ਸ੍ਰੀ ਸਿਕਰ ਨਿਜ ਮੁਖ ਕਹੀ॥ ਅਵਿ
 ਨਿਰਧਾਰੰ ਚੀਤ ਦੇਖ ਰਹਿਤ ਸਮਝੈ ਸਦਾ॥ ੩੩੯॥ ਚੌ॥ ਨਨੁਇ
 ਸੀਰੀਤੁ ਮਭਾਖੀ ਜੇਈ॥ ਸਿਕਰ ਕਹਾਵਖਾਂ ਨੀ ਜੇਈ॥ ਵਾਕਾਥੀ

ਤਮੈਰਾਖੀਸੋਈ। ਗੀਤਸਗਲਸਿਸੇਨਹਕੋਈ। ੩੪॥ ਤਥਾ ੪੬॥
ਤਦਵਾਕੀ। ਤਦ੍ਰੁਮਸਜਾਇਕਵਾਂਕੇਖੁਲਖਦਾਭਾਗਲਖ
ਦਾ। ਸੋਯਮਿਤੁਜਾਇਬਾਕੁਸਸਪਦਯੋਰਿਵਨਾਪਗਾ। ਸੈ
ਯਾ। ਜਿਨਕੇਪਦਪੀਕਜਲੋਕਭੁਜੇਅਰੁਦੇਵਨਕੇਦੁਖਜਾਂਹਿ
ਨਿਵਾਰੇ। ਕਮਲਾਸਨਸੇਵਤਜਾਹਜਦਾਅਰੁਸੀਕਰਜਾਪਦਕੰ
ਜਚਿਤਾਰੇ। ਜਗਜਾਂਹਿਅਚਾਰੁਉਦਾਰਸਦਾਓਰਧਾਰਤੁਹੀ
ਕੁਵਬੀਧਨਦਾਰੇ। ਅਜਨੰਦਨਕੋਸੁਤਰਾਂਮਦ੍ਰਹੀਮੁਖਪੀਕਜਤੇ
ਯਹਿਧੀਤੁਹਿਦਾਰੇ। ੩੪॥ ਤਥਾ ੪੭॥ ਏਕਤਮਕ

ੴ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਤਤਾ ਜਗਤ ਲਖਣਾ ਤਵਿਰੋਧਤਃ ॥
 ਕੀਪਦਰਥਾ ਵਿਵਰਾਗ ਲਖਣਾ ਯੁਜਯੇਤਤਵੰ ਪਦਯੋਰਥਤਃ ॥
ੴ ॥ ਜਗਾਂਜਗਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਜੇਤੇ ॥ ਸੁਖੀ ਤ੍ਵਾਗੇ ਸਗਲੇ ਤੇਤੇ ॥ ਨੇ
 ਤਨੇਤ ਕਰਿ ਸਗਲ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਤਤਪਦ ਅਰਥ ਸੁੰਧ ਨਿਰਧਾਰੇ
 ੩੪੩ ॥ ਨਾਂਹਿ ਪ੍ਰਮਾਂਤੂ ਨਾਂਹਿ ਜਸ਼ੁਲਾ ਕਾਰਯ ਨਾਂਹਿ ਨਤਾਂ ਕ੍ਰਮੁ
 ਲਾਯਾਂ ਵਿਧਤਾ ਵਿਨਹਯੇ ਜੇਈ ॥ ਤਾਂਹਿ ਨਖੇਧਲਖੇ ਸੁਪਸੇਈ
 ੩੪੪ ॥ ਨਨੁ ਨਿਖੇਧਦ੍ਵਾਰਾ ਸੁਧਗਯਾਂ ਨਾ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਨਹਿ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂਨਾ ਯਹਿ ਨਹਿ ਅਰੁਪ ਨਿਯਹ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ਯਾ ਵਿਧ ਸੁੰਧਲ

ਖੇਨਹਿਕੀਈ॥ ੩੪੫॥ ਨਿਖੇਧਦੁਰਾਸੁਪਗਜਾਂਨਾ॥ ਜਿਹਦਿ ੩੯੨
ਪਰੇਇਸੁਕਰਦੁਖਾਂਨਾ॥ ਜਿਉਕੇਮਹਾਂਬਖਸ਼ੁਦਮਾਂਗੀ॥ ਵੈਠੇ
ਜਾਇਦਗੀਚੇਮਾਂਗੀ॥ ੩੪੬॥ ਸ੍ਵਸਮਾਂਨਪੁਰਖਦੁਹੁਤੇਗੇ॥
ਚਾਰੇਓਰਰਹੇਤਿਯਧੇਗੇ॥ ਛੰਡਚਮਰਦੁਪ੍ਰਕਾਰਾਛਲੇ
ਚਫੇਰੇਦਾਰੰਦਾਰਾ॥ ੩੪੭॥ ਕੋਇਕੁਬਾਲਕਜਾਂਨੈਨਾਂਗੀ॥ ਮ
ਹਾਂਗਜਕੇਯਾਦਨਮਾਂਗੀ॥ ਨਰਪਤਕੇਗਜਾਤਨਰਜੇਈ॥ ਤ
ਸੋਪੁਛੈਬਾਲਕਸੇਈ॥ ੩੪੮॥ ਭੂਮੰਡਨਪ੍ਰਜਾਪ੍ਰਤਪਾਲਾਰ
ਜਕੇਨਕੀਮਾਹਿਦਾਨਾ॥ ਓਰਕੋਰਕਾਨਰਜੇਈ॥ ਨਿਜਮ

ਨਮਾਂਹਿਵਿਚਾਰੇਸੇਈ॥ ੩੩੯॥ ਜੇਅਰੇਸੇਨਰਪਤਹਯੋ॥ ਅੰ
ਸੇਉਤਰਯਾਂਹਿਨਪਯੋ॥ ਜੇਅੰਸੇਮੈਕਰੇਵਖਾਂਨਾ॥ ਬਾਲਕਲ
ਏਅੰਰਕੇਮਾਂਨਾ॥ ੩੪੦॥ ਯਾਹਿਅਤਮੁਰਖਤਾਹਿਨਜਾਂਨੇ॥
ਕਿਹਬਿਧਨਰਪਤਕੋਪਹਿਚਾਂਨੇ॥ ਯੋਵਿਚਾਰਉਤਰਬਹੁਤ
ਖੋ॥ ਤਾਵਿਨਅੰਰਨਦੁੱਸਰੁਨਾਖੇ॥ ੩੪੧॥ ਨਹਿਦੁਮਅਸ੍ਵ
ਗਜਾਇਕਜੇਤੇ॥ ਰਥਪਦਾਂਤੀਆਹਿਨਤੇਤੇ॥ ਆਯੁਪਹੀਨਸ
ਥੰਡਲਪਾਸਾ॥ ਨਰਮੈਨਹਨਰਪਤਕੀਆਸਾ॥ ੩੪੨॥ ਤੁਰੀਨੇ
ਛੁੜਚਾਮਰਹੋਈ॥ ਜਿਨਕਰਕੰਜਨਨਰਪਤਸੇਈ॥ ਤਾਂਕੇਮ

ਯਜਵਦ੍ਰੁਧਾਗਣਜੇਤੋ॥ ਨਰਪਤਨਾਹਿਪਛਾਂਨੇਤੇਤੇ॥ ੩੫੩॥ ਨੀਲਕੰ ੮੭੨
 ਚੁਕਰਾਜਾਨਹਿਹਯੋ॥ ਕੰਚੁਕਪੀਤਤਥਾਨਹਿਪਯੋ॥ ਚਿਤ੍ਰਪਟੀਨ ੧
 ਯਾਂਮੋਅਹੋ॥ ਅਰਨਹਿਸਵਰਨਖੜਗਕੋਗਹੋ॥ ੩੫੪॥ ਸੁਵਰ
 ਲਧਨਖਜਾਂਕੇਕਰਮਾਂਹੀ॥ ਯਾਨਰਮੈਨਰਪਤਜੇਨਾਂਹੀ॥ ਯਾਵਿ
 ਨੁਮਹਾਂਰਾਜਵਿਨਜੇਤੋ॥ ਸਗਲਨਿਖੇਧੇਵਕਤਾਤੇਤੇ॥ ੩੫੫॥ ਸੇ
 ਖਰਹਿਓਨਰਤਾਂਮੈਜੋਈ॥ ਨਰਪਤਬਾਲਪਛਾਂਨਿਯੋਜੋਈ॥ ਸੁ
 ਰਣਵਰਣਾਮੰਗਹੈਜਾਂਕੋ॥ ਵਹੁਵਿਧਭੂਖਣਸੇਭੇਵਾਂਕੋ॥ ੩੫੬॥
 ਚਾਂਮਰਗਾਰਓਕੋਫਿਰੇ॥ ਹਿਸਜਮਾਂਨਸੇਤਤਾਪਰੇ॥ ਵਾਰਵਧੂਕ

ਰਕੰਜਨਮਾਂਹੀ। ਚਾਂਮਰਫਿਰੇਸੀਸਪੁਨਿਜਾਂਹੀ॥ ੩੫੦॥ ਦਿਵ੍ਰਿਗਕੰ
 ਜਪੁਭਕੰਹਰੇ॥ ਭੁਜਭੁਜੀਗਸਚਤਾਧਰੇ॥ ਧਰਮਰੂਪਰਜਾਜਗ
 ਮਾਂਹੀ॥ ਬਾਲਕਜਿਉਧਾਰੰਉਰਮਾਂਹੀ॥ ੩੫੧॥ ਅਤਤਬਜਾਬ੍ਰਿਤ
 ਕਵਾਕਸੁਜੇਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਨਾਵੈਤੈਸੇਤੋਈ॥ ਅਰੁਪੁਨਿਵਿਧਮੁਖ
 ਵਾਕਹਜਾਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਨਾਵੈਵਾਰੰਵਾਗ॥ ੩੫੨॥ ਜਿਨਕੇਜਾਂਨੇ
 ਸਰਬਗਜਾਂਨਾ॥ ਨਿਜਮੁਖਸੁਤਿਕਰੇਸੁਵਖਾਂਨਾ॥ ਸਤਅੰਚੇਤਨਾ॥
 ਨੰਦਰੂਪਾ॥ ਹੈਪ੍ਰਮਾਤਮਸਰਬਸੂਰੂਪ॥ ੩੬੦॥ **ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਬ**
 ਭੁਏਰੂਮਾਂਹੀ॥ ਬ੍ਰਹੇਜੇਹਮਾਰੇ॥ ਤਿਨੈਲੰਖਣੰਬ੍ਰਹਮਕੋਸਉਚਾਰੇ॥

ਭਲੀਗੀਤਸੋਜਪਮਾਂਗੀਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਸਦਾਸਚਦਾਨੰਦਸਤ੍ਰੀਪ੍ਰਣਾਸੀ॥੩੪੩
੩੬੧॥**੪**॥ਯਾਵਿਧਾਨਿਖਲਅਨਾਤਮਦਾਰੋ॥ਤਤਪਦਲਖਸ
ਦਾਨਿਰਧਾਰੋ॥ਸਦਾਨੰਦਪਰਪੂਰਣਜੇਈ॥ਤਤਪਦਲਖਪਛ
ਨੇਜੇਈ॥੩੬੨॥ਅਰੁਪਾਨਿਤ੍ਰਿਪਦਅਰਥਜੇਈ॥ਯਾਂਗੀਵਿ
ਧਸੋਧੇਨਰਸੇਈ॥ਨਹਯਾਹਿਦੇਹਨਾਇਵੀਹਯੋ॥ਨਹਿਪਾਨਿਪ੍ਰ
ਣਮਨੇਨਹਿਪਯੋ॥੩੬੩॥ਵਿਗਯਾਨਕੋਸਾਮਾਤਮਨਹਿਜਾਨੇ
॥ਆਨੰਦਕੋਸਨਾਮਾਤਮਮਾਨੇ॥ਚਿਤਅਹੰਕਾਰਾਦਿਕਸਭਜੇਤੇ
॥ਆਚਮਨਾਂਹਿਪਛਾਨੇਤੇਤੇ॥੩੬੪॥ਯੋਅਨਾਤਮਰੂਪਸੁਜੇਤੇ

ਸੁਧੀਤਨਾਗੇਸਗਲਤੇਰੇ॥ਜਿਹਵਿਧਤੇਨਹਿਆਤਮਹੋਈ॥੬
ਤੀਯਨਿਵਾਸਕੀਵਿਧਜੋਈ॥੩੬੫॥ਦੇਹਾਦਿਵਰਗਪ੍ਰਕਾ
ਸਕਜਾਂਨੇ॥ਏਕਅਸੰਗਅਕ੍ਰਿਯਮਾਂਨੇ॥ਅਕਰਗੁਪਾਪਗਤਿ
ਬਿਦਰੂਪਾ॥ਕੁੰਗਹੀਨਨਿਜਆਤਮਰੂਪ॥੩੬੬॥ਪ੍ਰਤਯਕਬੈ
ਧਸਨਾਤਨਸਾਗ॥ਤ੍ਵੰਪਦਲਖਸਦਾਨਿਰਧਾਗ॥ਮਨੋਬੁਧਸਾ
ਖੀਚਿਦਜੋਈ॥ਤ੍ਵੰਪਦਲਖਪਛਾਨੋਜੋਈ॥੩੬੭॥ਯਾਵਿਧੁਲ
ਖਲਲਖਜੁਵਿਚਾਰੇ॥ਕੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਚਿਤਮੇਧਾਰੇ॥ਲਖਲਕ
ਪ੍ਰਨਿਵਿਨਮੇਕਰੈ॥ਵਿਰਧਅਸੰਕਕੋਪਗਰੈ॥੩੬੮॥ਪ੍ਰਤਯ

ਕਬੋਧ ਅਗੈਰਿ ਦੋਜੇਈ॥ ਅਵਯਾਨੰਦ ਪਛਾਨੇ ਜੋਈ॥ ਅਵਯਾਨੰ ੨੦੪
 ਦ ਅਗੈਰਿ ਦੋਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਤ੍ਨ ਕਬੋਧ ਪਿਖੋ ਉਰ ਜੋਈ॥ ੩੬੮॥
 ਯਾਵਿਧ ਕੀਨੋ ਵਿਨ ਮੇਰੇ ਜੋਈ॥ ਵਾਕ੍ਯ ਬਿਤ ਮੇਰਾ ਖਜੋ ਜੋਈ॥ ਕ
 ਨ ਵਾਕ੍ਯ ਮੇਰਾ ਖਜੋ ਜੋਈ॥ ਸੁਨਿਯੋ ਪ੍ਰਗਟ ਵਾਕ੍ਯ ਹੋ ਜੋਈ॥
 ੩੭੦॥ ਤੁਥਾ ਚਤ ਦ ਵਾਕ੍ਯ॥ ਪ੍ਰਤ੍ਨ ਕਬੋਧ ਆਗ੍ਰਾਤਿ ਸੋਵਨੀ ੯
 ਦ ਲਖਣਾ॥ ਅਵਯਾਨੰਦ ਰੂਪ ਸਰ ਪ੍ਰਤ੍ਨ ਕਬੋਧ ਈ ਕਲਖ
 ਦਾ ਚੋ॥ ਯਾਵਿਧ ਕੀਨੋ ਵਿਨ ਮੇਰੇ ਜੋਈ॥ ਹੋਇ ਅਖੰਡ ਅਗਥ
 ਪ੍ਰਾਨਿਤ ਬਹੀ॥ ਯਾਵਿਧ ਕੀਨੋ ਵਿਨ ਮੇਰੇ ਜੋਈ॥ ਵਿਰੁ ਵਿਗ੍ਯਾਨਤ ੦

ਰਿਕੋਹਈ॥ ੩੧੧॥ ਅਹਿਬ੍ਰਹਮਯੋਓਪਜੇਗਯਾਂਨਾਸੋਈਕ
 ਰੇਸਗਲਕੁਵਹਾਂਨਾ॥ ਭਿਵਿਧਭੇਦਸਭੁਦੂਰਵਿਨਾਸੇ॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹ
 ਮਅਭੇਦਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ੩੧੨॥ ਜੀਵਈਸਭੇਦਬੋਝਈ॥ ਈਹਾਂਨਿਰ
 ਸੁਭੁਜੇਅਬਸੋਈ॥ ਅਖੰਡਅਰਥਕੋਲਖਣਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਗਟਵ
 ਖਾਂਨੋਸੁਨਿਯੋਸੋਈ॥ ੩੧੩॥ ਕਵਿਤੁ॥ ਸਿਸਰਗਤੇਜੋਹੀਨਬਾਂ
 ਧਹੀਨਧੀਨਕਾਹੁਕੋਨਵਾਕਜਮੈਅਖੰਡਅਰਥਸੋਈਮਾਂਨੀਅਤੁ
 ਹੈ॥ ਅਹਤੁਜੋਪ੍ਰਕਾਸਹੈਅਕਾਸਮੈਸੁਭਾਸਸਿਅੰਰਸਭੁਤਜਾ
 ਗਵਿਧਤਾਂਹਿਜਾਂਨੀਅਤੁਹੈ॥ ਪ੍ਰਕਰਖਅੰਪ੍ਰਕਾਸਜਾਤਿਧਰਮਤੇ

ਉਦਾਸਨਹਿਯੋਗਭੇਦਭਾਸਨਹਿਪੁਛਯੋਛਾਨੀਅਤੁਹੈ॥ਚੰਦਕੋ
ਅਗਯਾਨਕੋਨਚੰਦ੍ਰਮਾਪ੍ਰਸੰਨਨਹਿਐਰਕਛੁਕਾਮਜੋਵਿਵਾਦ
ਠਾਨੀਅਤੁਹੈ॥੩੧੪॥**ਚ**ਜਿਉਕੋਹੇਰਿਨਿਛਤਰਸਾਰੇ॥ਵਹੁਰੇ
ਸੁਖਤੇਪ੍ਰਸਨਉਚਾਰੇ॥ਕਿਨਚੰਦ੍ਰਹੈਯਾਕੇਮਾਂਹੀ॥ਚੰਦ੍ਰਾਭਿਗਯਉ
ਚਾਰੈਤਾਹੀ॥੩੧੫॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਸ੍ਟਪ੍ਰਕਾਸਚੰਦ੍ਰਮਾਹਯੈ॥ਤਾਂਵਿਨਅੰ
ਰਨਕੋਵਿਧਪਯੈ॥ਚੰਦ੍ਰਮਾਭਿਗਯਉਚਾਰਿਯੋਜਬਹੀ॥ਚੰਦ੍ਰਬੰ
ਧਭਯੋਤਿਹਤਬਹੀ॥੩੧੬॥ਅਖੰਡਸਸੀਕਾਹੋਵੈਬੰਧਾ॥ਕਛੁ
ਸਸਰਗਨਹਿਚੇਖੇਸੇਧਾ॥ਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਾਦਿਕਪੈਜੇਤਾ॥ਪ੍ਰਸ

੨੫

ਕੋਇਨਪੁਛੇਤੇਤੇ॥ ੩੭੭॥ ਵਕਤਾਨੁਖਤੇਕੀਨਉਚਾਰਾਹੰਦਸੁਪੁਰੇ
 ਹਿਤਨਿਰਧਾਰਾਤਾਂਤੇਹੋਇਅਖੰਡਹਗਜਾਂਨਾ॥ ਨਹਿਸਿਸਰਗਹੋਇਕਛੁ
 ਗੁੰਨਾ॥ ੩੭੮॥ ਤਿਉਹੀਬ੍ਰਹਮਾਖੰਡਤਗਜਾਂਨਾ॥ ਉਪਜੇਕਰੇਸਗਲ
 ਕੁਵਹਾਂਨਾ॥ ਸਗਲਅਨਰਥਅਵਿਦ੍ਯਾਜੇਈ॥ ਗਜਾਂਨਨਾਸਪਹਿਰ
 ਨੋਜੇਈ॥ ੩੭੯॥ ਜਬਹੀਕੁਜੇਅਖੰਡਤਗਜਾਂਨਾ॥ ਤਈਅਵਿਦ੍ਯਾ
 ਹੋਵੇਹਾਂਨਾ॥ ਤਾਂਕੋਨਾਸਕੁਜੇਪੁਨਿਜਬਹੀ॥ ਬੰਧਨਮੁਕਤਹੋਇਨਰਤ
 ਬਹੀ॥ ੩੮੦॥ ਨੰਨੁਕਰਮਕਰੇਨਰਹੈਮੁਕਤਾ॥ ਤਾਂਹਿਤਝੁਠੀਗਜਾਂ
 ਨਨਿਰਕਤਾ॥ ਬੰਧਹਾਂਨਕਰਮਨਤੇਕੈਸੇ॥ ਪੁਗਟਵਖੰਨੈਹੋਵੇਤੇ

ਸੇ॥ ੩੮੧॥ ਕਾਂਮਕਰਮਕੋਨਹਿਨਰਕਰੇ॥ ਕਰਮਾਨਿਖੰਧਤਥ ੦੨੯੬
 ਪਰਹਰੇ॥ ਨਿਤਜਨੈਮਿਤਕਰਮਹੈਜੇਤੇ॥ ਵਿਧਵਤਕਰੇਸਗ
 ਲਨਰਤੇਤੇ॥ ੩੮੨॥ ਕਾਂਮਕਰਮਫਲਦੇਵਸਰੀਰਾਤਾਂਹੀਤੇ
 ਨਹਿਪਾਵੇਧੀਰਾਫਲਨਿਖਪਨਰਕਾਇਕਜੇਤੇ॥ ਕਰੇਪ੍ਰਯਾ
 ਰਲਹੇਨਹਿਤੇਤੇ॥ ੩੮੩॥ ਦੇਹਅਰੰਭੁਕਤੇਜੈਕਰਮਾਧਰਮ
 ਕਿਧੋਫੁਨਿਹੈਇਅਧਰਮਾਸੁਖਅਭੁਦੁਖਫਲਕੋਊਪਜਾਇ
 ॥ ਦੇਕਰਭੋਗਨਸੁਹਇਜਾਇ॥ ੩੮੪॥ ਨਿਤਜਕਰਮਕੋਸੇਵੇਜੈ
 ਏ॥ ਅਰਮਾਧਪਛੁਕੇਨਹਿਕੋਈ॥ ਸਰਬਕਰਮਕੋਭੋਯੋਦਿਨਸਾ॥

੨੪

ਸਹਜਸੁਭਾਇਮੁਕਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੩੮੫॥ ਯਾਂਵਿਧਕਰਮਮੇਖਕੋ
ਕਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਥਗ੍ਰਾਂਥਕਾਹੇਉਰਧਰੇ॥ ਵਸਤੁਵਿਚਾਰਕਰੇਜੇ
ਕੋਈ॥ ਗ੍ਰਾਂਥਪ੍ਰਮਾਣਨਕੋਈ॥ ੩੮੬॥ ਜੇਤੋਵੇਦਅਹੇਤੁਦਮ
ਹਿ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸਹਿਤਪੁਰਾਣਨਮਾਂਹਿ॥ ਸੋਕਰਮਨਕੋਕਰੇਵਿਧਾਂ
ਨਾ॥ ਬਾਰੰਬਾਰਹਰਖਉਰਮਾਂਨਾ॥ ੩੮੭॥ ਨੰਨੁਪ੍ਰਮਾਣਾਭਾਵ
ਉਚਾਰਿਯੋ॥ ਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਨਵੇਦਵਿਚਾਰਿਯੋ॥ ਯਾਂਮੈਤੋਰੰਗੀ
ਅਪਰਾਧਾਂ॥ ਨਹਿਨਹਿਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਲਾਪਅਸਾਧਾ॥ ੩੮੮॥
ਯਤਨਸਹਿਤਮੈਵੇਦਵਿਚਾਰਿਯੋ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਕਬਹੁਬਿਧਹਿਨਿ

ਹਾਕੀ॥ ਗਯਾਂ ਨਵਿਧਾਂ ਨ ਕਰੇ ਨਹਿ ਕੋਇ॥ ਆਗਵਿਖੇ ਵਿਸ੍ਵ ੨੧੧
ਸਨਹੋਇ॥ ੩੫੬॥ ਵਿਨਾ ਵਿਧਾਂ ਨ ਪ੍ਰਬਿਤੇ ਜੋਈ॥ ਗਯਾਂ ਨ
ਵਿਖੇ ਮੂਰਖ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਰੁਸਮ ਮਾਂਹਿ ਅਹੂਤੀ ਜੋ ਜੋ॥ ਤਾਂਹਿ ਪ੍ਰ
ਬਿਤ ਗਯਾਂ ਨ ਮੋਤੋ ਜੋ॥ ੩੫੭॥ ਵੇਦਾਰਥ ਵਿਤ ਜੋ ਮਿਨਿ ਜੋਈ
॥ ਭਾਖੀ ਕਹੈ ਸੁਨੇ ਅਬ ਜੋਈ॥ ਆਮਨਾਯ ਸਭ ਕਿਰਿਆ
ਅਰਥਾ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਵਿਨਾ ਸੋ ਸਗਲ ਨਿਰਰਥਾ॥ ੩੫੮॥ ਐਸੇ
ਜੋ ਮਿਨ ਕਰੇ ਉਚਾਰਾ॥ ਵੇਦੁਖਰ ਵੇਦਾਂਤੁ ਧਾਰਾ॥ ਕਰਵਨ ਕ
ਰਮ ਸਦਾ ਬੁਧਾ॥ ਜੀਵਿ ਸਤਿ ਵਰਖ ਜਗਮਾਂਹੀ॥ ੩੫੯॥

ਐਸੇਮੰਤ੍ਰਵਰਣਉਚਾਰੇ॥ ਨਿਖਲਆਯੁਕਰਮਮੋਤੁਰੇ॥ ਰਹਿ
 ਤਮਾਂਹਿਕ੍ਰਿਸਨਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ ਜਨਕਸਿਧਕਰਮਨਤੇਪਾਈ॥
 ੨੯੩॥ ਤਾਂਤੇਕਰਮਕਰੇਕਲਿਯਾਂਨ॥ ਤ੍ਰਿਗਤਾਂਹਵਡੀਭੁਵ
 ਹਾਂਨਾਂ॥ ਯੋਮੀਮਸਿਕਬੈਲੈਬੈਨ॥ ਸਗਲਪਛੁੰਨੈਦੁਖਲੈਐਨ॥
 ੨੯੪॥ ਸਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕ੍ਰਿਆਫਲਜੇਤੈ॥ ਮੁਕਤਮਾਂਹਿਪਯੋਨ
 ਹਿਤੇਤੈ॥ ਅਗਿਯਾਂਨਹਾਂਨਤੇਮੋਖਪਛੁੰਨੈ॥ ਕਰਮਨਸਾਧਨਤੰ
 ਕੇਮਾਨੈ॥ ੨੯੫॥ ਕਰਮਅਗਯਾਂਨਦੂਰਨਹਿਕਰੇ॥ ਤਮਜਿਉ
 ਤਮਕੋਨਾਪਹਰੇ॥ ਆਵਿਦੁਜਨਨੁਬੀਧਹੈਜੈਈ॥ ਕਰਮਹ

ਨੇਤੰਕਨਹਿਕਈ॥ ੩੯੬॥ ਯਾਂਹਿਵਿਖੇਵਿਸਤਰਿਦਾਗ॥
 ਨੀਕੇਉਰਅੰਤਰਮੋਧਾਗ॥ ਰਜਮਗਜਾਂਨਸਰਪਉਪਜਾਯੋ
 ॥ ਤਾਂਕੋਦੇਖਵਹੁਤਕੁਪਾਯੋ॥ ੩੯੭॥ ਸਰਪਨਾਸਉਪਾਇਵੀ
 ਚਾਗ॥ ਦੇਵਮਨਾਏਵਾਰੰਵਾਗ॥ ਮੰਤ੍ਰਕੋਵਹੁਵਿਧਹਿਉਚਾਰੇ
 ॥ ਵਿਧਵਤਅੰਖਧਤਾਂਉਰਧਾਰੇ॥ ੩੯੮॥ ਦੇਕਰਜੇਰਕਰੇਪ੍ਰ
 ਠਾਂਮਾ॥ ਅਥਵਾਜਾਵੇਚਾਰੰਧਾਂਮਾ॥ ਤੇਵਹੁਸਰਪਨਸੁਨਹਿ
 ਵੈ॥ ਵਹੁਰੁਪਾਵੈਤਾਂਕੋਜੇਵੈ॥ ੩੯੯॥ ਤੂਲਾਵਿਦ੍ਯਾਹੇਤਕ
 ਜੇਈ॥ ਸਰਪਕਰਮਤਿਹਨੇਨਕਈ॥ ਮੂਲਾਵਿਦ੍ਯਾਹੇਤਕ

ਜੇਈ॥ ਬੀਧਕਰਮਤਿਹਹਨੇਨਕੋਈ॥ ੪੦੦॥ ਕਰਮਸਗਲਤ
 ਵਬੀਧਨਦਾਰੇ॥ ਯਹਿਝੁਟੀਹੈਅਮਰਧਿਆਰੇ॥ ਜਬਹੀਹੋਵੈ
 ਰਜੁਗਜਾਨ॥ ਤਵੀਮਿਟੇਤਾਂਕੋਅਗਜਾਨ॥ ੪੦੧॥ ਰਜੁਅਗਜਾਨ
 ਕਾਰਯਹੈਜੇਤੋ॥ ਅਹੇਕੰਪਾਦਸਗਲਤਹੋਤੇਤੋ॥ ਕ੍ਰਮਕਾਰਿਮਿ
 ਟੈਲਖੈਸਭਕੋਇ॥ ਅੰਰਭਿਧਾਇਨਤਾਂਕੋਕੋਈ॥ ੪੦੨॥ ਤਿਉ
 ਹੀਹੋਇਥ੍ਰਮਕੋਗਜਾਨ॥ ਨਸ੍ਰਹੋਇਪੁਨਿਤਿਹਅਗਜਾਨ॥ ਬੀ
 ਧਨਾਦਿਕਅਰਥਸੁਜੇਤੋ॥ ਮਿਟੇਸਗਲਤਾਂਤੇਪੁਨਿਤੇਤੇ॥ ੪੦੩॥
 ੩॥ ਅਰਪੁਨਮੇਖਜਨਕੈਜੇਈ॥ ਕਰਮਸੁਰਿਮੁਖਿਕਹੇਨਕੋਈ॥

ਨਿਤ ਕਰਮ ਪਾਪ ਨ ਕੋਹਨੇ ॥ ਕਮ ਕਰਮ ਸ੍ਵਰਗਾਦਿ ਕੋਜਨੇ ॥ ੪੦੩ ॥
 ੪੦੪ ॥ ਜਾਂ ਵਿਧ ਕਰਮ ਜਹਾਂ ਲੋਜੇਤੀ ॥ ਸ੍ਵਾਸ੍ਵਾਫਲ ਉਪਜਾਵੈ ਤੇਤੀ ॥
 ਸੋਫਲ ਦੇਹ ਵਿਨਾ ਨ ਹਿਥਨੇ ॥ ਤਾਂ ਕਰਮ ਦੇਹ ਕੋਜਨੇ ॥ ੪੦੫ ॥
 ॥ ਜਾਂ ਵਿਧ ਬੰਧਨ ਹੇਤ ਜੇ ਕਰਮ ॥ ਮੁਕਤ ਹੋਤ ਭਾਖੇ ਕਰ ਕਰਮ ॥
 ਰੁਪ ਨਿਕਰਮ ਜੀ ਨ ਫਲ ਜੇਇ ॥ ਘਟ ਸਮਨ ਸੀ ਜਨੇ ਜੇਇ ॥ ੪੦੬ ॥
 ॥ ਕਰਮ ਜੀ ਨ ਮੇਖ ਜੇਹੀ ॥ ਨ ਸੁਹੇਇ ਗੀ ਨਿਸਚੈ ਜੇਹੀ ॥ ਅਰੁ ॥
 ਨਿਸਿਚਤ ਕਰਮ ਅਪਾਗ ॥ ਕ੍ਰਿਯਮਾਂ ਨ ਪੁਨਿ ਉਰਮੇ ਪਾਗ ॥ ੪੦੭ ॥
 ॥ ਵਹੁ ਪੁਨਿ ਦੇਹ ਮੇ ਕਸਰੀਗਾ ॥ ਮੁਕਤ ਕਹੇ ਕਿਵੇਹੋ ਦੇਈਗਾ ॥

ਰੁਪਾਨਿਸੀਰਤਕਰਮਅਪਾਰਾਭ੍ਰਿਜਾਪੰਨਾਨਿਤਿਉਜੈਪਾਰਾ॥੪॥

੦੭॥ ਵਹੁਪ੍ਰਨਿਦੇਹਾਨੇਕਸਰੀਰਾ॥ ਸੁਕਤਕਹੋਕਿਵਹੋਵੈਪੀਰਾ॥

ਅਰੁਪ੍ਰਨਿਏਕਏਕਹੈਜੈਈ॥ ਕਰਮਵਹੁਤਤਨਦੇਵੈਸੋਈ॥ ੪੦੮॥

॥ ਕਾਰਤਿਕਪੂਰਨਮਾਸੀਜਬਹੀ॥ ਕ੍ਰਿਤਿਕਾਯੋਗਹੋਇਪ੍ਰਨਿਤੁਬ
ਹੀ॥ ਤਾਂਹਿਸਮੇਗੁਹਦੇਖੈਜੈਈ॥ ਸਪਤਜਨਮਪ੍ਰਨਿਪਾਵੈਸੋਈ॥

੪੧੯॥ ਹਿਵੇਬ੍ਰਹਮਲਧਨਹਿਅਪਾਰਾ॥ ਚਾਰਵੇਦਕੋਪਾਵੇਪਾਰਾ॥

ਅਰੁਪ੍ਰਨਿਬ੍ਰਹਮਲਮਾਰੈਜੈਈ॥ ਏਤੰਜਨਮਲਹੇਨਰਸੋਈ॥ ੪੧੦॥

॥ ਕੂਕਰਸੂਕਰਖਰਕੋਪਾਇ॥ ਉਸਰਗੋਵਕਰੀਹਇਜਾਇ॥ ਕੇਤੁਮਿ

ਗਮਰੁਖਗਹਿਚਿਡਾਲਾ।ਯਾਵਿਧਲਹੇਜਨਮਕੀਮਾਲਾ॥੪੧੧॥

੨੬੦

।ਯੀਸਿਮਿਤਨੇਭੁਖਜੋਜੀਈ॥ਅਹੇਸਤਜੂਠਨਹਿਸੋਈ॥ਕ

ਗਮਕਰੇਨਰਹੈਮੈਖਾ।ਯਾਂਮੈਪ੍ਰਗਟਦਿਖਾਏਦੇਖਾ॥੪੧੨॥ਗ

ਨਵਿਖੇਪ੍ਰਮਾਂਦਨਕੋਈ॥ਯਹਿਭੁਖਜੋਸਾਚੇਨਹਿਸੋਈ॥ਸਿਮਿ

ਤਵੇਦਅਨੇਕਪ੍ਰਗਟਾ।ਗਜਾਂਨਵਿਖੇਸਗਲੇਪ੍ਰਮਾਂਦਾ॥੪੧੩॥ਬ

ਹਮਵੇਦਬ੍ਰਹਮਹੀਹੋਵੈ॥ਗਜਾਂਨਦੁਤੈਕੋਵਲਯਹਿਜੋਵੈ॥ਯਾਵਿ

ਧਵੇਦਕਰੇਸੁਭਿਚਾਰਾ।ਸਾਧਨਗਜਾਂਨਪ੍ਰਮਾਂਦਉਦਾਰਾ॥੪੧੪॥

।ਅਕੁਪ੍ਰਮਿਖਕਹੈਫਲਤਾਂਕੀ॥ਕਰਮਨਸਾਧਨਮਾਂਨੇਵਾਂਕੀ॥ਗ

ਤਮਾਂਹਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਗਵਾਂਨਾ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਤਭਾਖ ਜੋ ਹੈ ਗਜਾਂਨਾ ॥ ੪੯ ॥
੫ ॥ ਉਪਦ੍ਰਕੋ ਏਕਾਦਸਮਾਂਹਿ ॥ ਜਾਂਹਿ ਵਿਖੇ ਸੰਸੋਕ ਛੁਨਾਂਹਿ ॥ ਕਹੂੰ
ਕਹੂੰ ਜੋ ਕ੍ਰਮ ਉਚਾ ਕਜੇ ॥ ਚਿਤ ਸੁੰਧ ਹੇਤ ਨਿਰਧਾਰਯੋ ॥ ੪੯੬ ॥ ਵ
ਸਤੁ ਪ੍ਰਮਾਂਲ ਅਧੀਨ ਗਜਾਂਨਾ ॥ ਵਿਧਾਂਨਾ ਭਾਵ ਸੁਤਾਂਤੇ ਜਾਂਨਾ ॥ ਪਰ
ਖ ਅਧੀਨ ਜਗਤ ਮੇਜੇਈ ॥ ਪਾਕ ਸੁਮਾਂਨ ਵਿਧੀ ਜੋ ਜੇਈ ॥ ੪੯੭ ॥
॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਨਿ ਜੋ ਮਨਿ ਭਾਖ ਜੋ ਜੇਈ ॥ ਤੈਤਾਂ ਅਰਥੁ ਨ ਜਾਨ ਜੋ ਕੋਈ ॥
ਕ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰਧਾਂਨ ਵੇਦ ਹੈ ਜੇਤੋ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਅਰਥੁ ਵਖਾਂਨੇ ਤੇਤੋ ॥ ੪੯੮ ॥
ਐਸੇ ਜੋ ਮਿਨੁ ਮਖਹੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ਉਖਰ ਸਮਵੇਦਾਂਤ ਨ ਧਾਰੇ ॥ ਗੋਪਮ

ਤੋਜੇਵੇਦਉਚਾਰੇ॥ ਤਾਂਕੋਕੋਇਕਪੁਰਖਨਿਹਾਰੇ॥ ੪੧੯॥ ਕਰਮ ੨੧੧
ਵਖਾਂਨੇਵੇਦਸੁਜੇਈ॥ ਆਤਮਜਗਿਆਸਾਹਿਤੁਜੇਈ॥ ਭੁਲੀ
ਪ੍ਰਕਾਰਵਿਚਾਰੇਜੇਈ॥ ਕਰਮਪਰਾਯਣਵੇਦਨਕੋਈ॥ ੪੨੦॥
ਨਿਜਆਤਮੁ^੧ਦਰਸਨਸਾਗ॥ ਤਾਂਹਿਤਵੇਦਨਿਖਲਨਿਰਧਾਗ॥
ਗਯਾਂਨਕੋਸਾਧਨਹੈਭੁਵਜੇਤੇ॥ ਵੇਦਵਿਧਾਂਨਕਰੇਸਭੁਤੇਤੇ॥ ੪੨੧॥
॥ ਤਾਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤੰਜਗਤਮੇਜੇਈ॥ ਭੁਸਮਅਹੁਤੀਤੁਲਨਜੇਈ॥ ਜੇ
ਪਨਿਤਾਂਕੋਤਾਸਮਕਹੇ॥ ਯਾਗਪ੍ਰਦਿਰਤਤਥਾਪਨਿਲਹੇ॥ ੪੨੨॥
ਅਤਕੋਜੇਫਲਸਦਰਸਾਪਾਰ॥ ਯਾਂਕੋਗਯਾਂਨਫਲਹਨਿਰਧਾਰ

॥ गजानंदिषेपुष्टिउनामांती॥ तामेदुखनदेगमगजान्ती॥

४२३॥ मरुदरुदुखान्तीजेष्टी॥ मरुमतीपेजान्ती॥ न

उरकैसेकहेमनजासा॥ सुतिकरमतेहोष्टिदसा॥ ४२४॥

जादिनउपजेद्विरुद्वैगंगा॥ तंगीदिनहोद्विरुद्वैगंगा॥ प

रामहेससबुकरमनबुरागे॥ बुदसागरकेजादेपारगे॥ ४२५॥

॥ जनकसिपकरमनतेपाष्टी॥ बुकरमलपतिपांरुदपुतिग

ष्टी॥ सेदुगसिपनमेपपछान्ती॥ अतसुपुतिरामतिरामान्ती॥

४२५॥ करमकरेष्टीपनकेगाना॥ किउनजांरिदिषेपुमांन

॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅੰਗੁਰ ਪਾਵਨ ਕੋਈ ॥ ਸਿਖ ਏਕ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ੪੨੧ ॥ ੨੨੨

ਸੁਤਿ ਸਿਧ ਜੇਹ ਯੋਗ ਜਾਂਨਾ ॥ ਸਿਈ ਹਨੇ ਨਿਖਲ ਅਗ੍ਰੰਥਾ ॥

ਰਬ ਅਨਰਬ ਨ ਸੁਹੁਇ ਜਾਏ ॥ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦਏ ਕਨ ਰਪਾਏ ॥ ੪੨੨ ॥

॥ ਸਗਲ ਦ੍ਰਿੜ ਕੋ ਹੋਵੈ ਨਾਸਾ ॥ ਰਹੈ ਸੁਏ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਨੰਨੂ

ਜਾਂਨੇ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿੜ ਸਿਹਾਰਯੋ ॥ ਸਿਵੁ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਂਨ ਕੋਹ ਕਿਨ ਮਾ ਕਿਯੋ ॥

੪੨੩ ॥ ਸਭ ਅਨਕੂਲੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਿਨਹ ਕਰੇ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥

ਕੋਨਾਸਾ ॥ ਤਾਂਹਿ ਸਮੇਨ ਹਿਅੰ ਰੇ ਕੋਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਨਾਸਕ ਅੰਗੁਰ ਨੇਇ

੪੨੪ ॥ ਦਿਨ ਨਾਸਕ ਨਹੋਵੇ ਗੰਨਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਗ੍ਰੰਥਾ ਇਕ ਮਾਨ

ਤਕਰਹੈਵੈਤਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਕਬਿਸੁਏਕੈਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੪੩੭॥
ਯੰਮੈਉਤਰਵਤਪ੍ਰਕਾਗਾਪੰਡਿਤਜਨਸਭਕਰੇਉਚਾਗਾ। ਕ
ਤਕਰਜਿਨਿਉਜਲਕੇਪਾਇ॥ ਸਗਲਨੀਰਕੇਮਲਹਿਮਿ
ਟਾਇ॥ ੪੩੮॥ ਮਲਕੇਸੀਗਆਪਮਿਟਜਾਵੇ। ਕਤਿਕਨਹਿ
ਪੀਛੈਠਹਿਰਾਵੈ। ਯੰਹੀਗਜ਼ਾਨਸੀਗਾਚਿਦਪਾਇ॥ ਚਿਤਅ
ਧਜਸਤਸਭਵੈਤਮਿਟਾਇ॥ ੪੩੯॥ ਕਤਕਜਿਉਹੈਵੈਬ੍ਰ
ਹਮਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਰਹੇਸੁਏਕੈਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਯੰਕੋਚਿਤਇਹਕਰੇਉਚ
ਗਾ। ਚਿਤਸੁਭਾਖੇਅੰਰਪ੍ਰਕਾਗਾ॥ ੪੪੦॥ ਜਿਉਅਤਤਪਤਲੋਹ

ਮਹਿਜਾਯਾ॥ ਨੀਰਸਗਲਤਿਹਤਪਤਮਿਟਾਯਾ॥ ਆਪਤਹਾਂ ੨੨੩
ਹੀਰਵੇਲੀਨਾ॥ ਯੋਗੀਬ੍ਰਹਮਗਜਾਂਨਗਤਿਚੀਨਾ॥ ੪੩੪॥ ਅ
ਰੁਪਨਿਕੋਚਿਤਯੋਗਮਾਂਨੇ॥ ਤਿਲਅਗਨੀਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਵਖਾਂਨੇ
ਜਿਉਤਿਲਕੁਟਜਲਾਵੇਅਗਨੀ॥ ਦਿਨਆਸਰੇਹੋਵੇਤਹਮ
ਗਨੀ॥ ੪੩੫॥ ਤਿਉਹੀਤ੍ਰਿਪਟੀਸਗਲਜਲਾਯਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਜਾਂ
ਨਾਮਾਪੇਮਿਟਜਾਯਾ॥ ਅੰਰਕਹੇਪਨਿਅੰਰਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਕਹੇਸੰਖੇਪ
ਅਹੇਵਿਸਤਾਰਾ॥ ੪੩੬॥ ਗਜਾਂਨਏਕਅਗਜਾਂਨਹਿਹਨੇ॥ ਸਾਬ
ਪ੍ਰਥਮਦ੍ਰਿਸ਼ਨਹਿਗਨੇ॥ ਜਬਅਗਜਾਂਨਨਾਸਹਇਗਯੋ॥ ਕਾਰ

ਦਹੀਨਪ੍ਰਚਿਹਿਕੁਯੋ॥੪੩੯॥ਕਾਰਣਵਿਨਕਾਰਜਨਪੀਰ
ਹੋ॥ਯਹਿਕੁੰਮੈਸਭਕੇਵਿਦਕਹੈ॥ਪ੍ਰਚਿਨਸਕੋਉਨਮੁਖਭੁ
ਯੋ॥ਗਿਜਾਂਨਸੁਤਾਅੰਤਰਨਿਰਮਯੋ॥੪੪੦॥ਸੋਭਿਚਲਹਿ
ਤਾਂਹਿਕੇਸਾਥ॥ਮਾਂਨੋਤਾਤਤਾਤਗਾਹਾਥ॥ਗਜਾਂਨਸਹਿਤ
ਪ੍ਰਚਿਹਿਨਾਜਾ॥ਕਹੇਸੁਏਕੇਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸ॥੪੪੧॥ਅਰੁਪ
ਨਿਕੇਚਿਤਬੁਧਵਿਸਾਲਾ॥ਉਤਰਭਾਖੇਪਰਮਰਸਾਲਾ॥ਬ੍ਰਿਤ
ਰੂਪਗਜਾਂਨਹੈਜੇਈ॥ਬ੍ਰਹਮਅਗਜਾਂਨਹਨੇਨਹਿਸੋਈ॥੪੪
੧॥ਪ੍ਰਕਾਸਨਾਸਅਗਜਾਂਨਹਿਅਹੋ॥ਯਹਜਰੂਬ੍ਰਿਤਕਥੀਤਿਹ

ਦਹੇ॥ ਨੰਨੁ ਜਿਉ ਲੋਯਾ ਅਗਨ ਕੇ ਸੀਗਾ॥ ਪਾਯਤ ਦਾਤ ਮਤੇ ਜਾ ॥ ੪੪੧ ॥
ਭੁਗਾ॥ ੪੪੨॥ ਰੁਸ ਮੀਭਾ ਵਕਰੇ ਤਿਲ ਸਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਿਤਤ ਥਾ ਅਗ
ਯਾਂ ਨਹ ਮਾਰੇ॥ ਲੋਹ ਨਿਦਰ ਸਨਭਾ ਖਜੈ ਜੇਈ॥ ਅਹੇ ਅਸਤੁ
ਨਿਦਰ ਸਨ ਜੇਈ॥ ੪੪੩॥ ਹਿੰਦੇ ਦਾ ਹਜਗਤ ਮੇਜਹਾਂ॥ ਪਾਵਕ
ਸਤੁ ਪਿਖੇ ਜਨਤਹਾਂ॥ ਲੋਹ ਜਗਤ ਮੇਹਯੋ॥ ਦਾਹ ਨਿਰੰਤ
ਰਤਹਾਂ ਨਪਯੋ॥ ੪੪੪॥ ਜਾਂ ਪਾਵਕ ਨੇ ਲੋਹਤੁ ਪਯੋ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਨੇ
ਤਿਲ ਕੁਟ ਜਲਾਯੋ॥ ਲੋਹ ਜਲਾਏ ਤਿਲ ਕੇ ਭਾਗਾ॥ ਯਾਂ ਨਰਗਯੋ
ਨਭੂ ਮਾਹਿ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੪੪੫॥ ਨੰਨੁ ਕੇ ਬ੍ਰਿਤ ਨੇ ਨਹਿ ਜੇਈ॥ ਤਿਭੂ

ਖੇਤਿ ਹਨਾਸ ਕਰ ਜੋਈ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਅਰੂਢ ਅਹੇ ਚਿਦ ਜੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਅਗਯਾਂ ਨਹ ਨੇਭ ਵਸੋਈ॥ ੪੪੬॥ ਯਦਾ ਪਿਚੇਤਨ ਸੁਧ ਸਰੂਪਾ
 ਹਨੇ ਅਵਿਦਯਾ ਕੋ ਨਹਿ ਰੂਪਾ॥ ਉਲਟੇ ਤਾਂ ਹਿਸਾਖੀ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਨਾ
 ਸਕਨਾ ਹਿਕਦਾ ਚਿਤ ਹੋਈ॥ ੪੪੭॥ ਤਦਾ ਪਿਬੈ ਠਾ ਬ੍ਰਿਤ ਕੇ ਮਾਂਹੀ
 ॥ ਹਨੇ ਅਵਿਦਯਾ ਕੋ ਰੂਪ ਮਾਂਹੀ॥ ਅਖੰਡ ਕਾਰ ਬ੍ਰਿਤ ਜਗ ਜੋ
 ਈ॥ ਸਾਂ ਮੋਰੂਢ ਹੋਇ ਓਚਿਦ ਸੋਈ॥ ੪੪੮॥ ਨਿਖਲਾ ਅਵਿਦ
 ਯਾ ਰੂਪੇ ਮਾਂਗ॥ ਯਾਂ ਹਿਦਿਖੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਉਦਾਗ॥ ਸੂਰਯ ਕੀਟੀ ਪਤ
 ਰੋ ਜੋਈ॥ ਤਿਨ ਸਮਾਯਾ ਪਕਾਸ ਕਰ ਜੋਈ॥ ੪੪੯॥ ਯਦ ਯਾਪਿ

ਸੁਧਪ੍ਰਕਾਸਕਾਮਹੇ। ਤਦਯਪਿ ਅੰਰਸਿਗਮਿਲਦਹੇ। ਸੂਰਯ
 ਕਾਂਤਮਣੀਕੇਮਾਂਹੀ। ਹੋਇਆਰੂੜਜਲਾਵੇਤਾਂਹੀ। ੪੪੦॥ ਨੰਨੁ
 ਯਦਯਪਿ ਅਵਿਦ੍ਯਾਨਾਸੀ। ਤਦਯਪਿ ਬ੍ਰਿਤਿਰਹੇ ਅਵਿਨਾਸੀ
 ॥ ਤਾਂਕੋਨਾਸਕਾ ਅੰਰਨਕੋਇ। ਬ੍ਰਿਤਾਮਰੂਢਚਿਦਾਸਾਸ੍ਯਸੋਇ।
 ੪੪੧॥ ਸੋਆਸ਼ੇਕਾਕਰੇਨਨਾਸਾ। ਕਿਯਬਿਧਿਹੋਇਅਵਿਤੀਯ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾਂ। ਬ੍ਰਿਤਾਮਰੂਢਾਮਹੇਚਿਦਜੇਈ। ਬ੍ਰਿਤਵਿਨਾਸਕਰੇਇਹ
 ਜੇਈ। ੪੪੨॥ ਕਿੰਚਤਕਾਸ੍ਯਮਹੋਇਅਰੂਢਾ। ਪਾਵਕਹੋਇਜਗ
 ਤਮੇਕੁਕਿ। ਕਾਸ਼ੈਨਜਲਾਵੇਗਾਂਮ। ਨਗਰਨਕੋਕਛੁਰਹੋਨਨਾ

ਮਾ॥ ੪੫੩॥ ਮਗਨ ਮਧਾਰ ਦਾਰਹੈ ਜੋਈ॥ ਤਾਂ ਹਿਜਲਾਵੇ ਮਗਨੀ
 ਸੋਈ॥ ਜੈਸੇ ਯਹਿ ਤੈਸੇ ਹੀ ਗਯਾਂ ਨਾ॥ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਮਨੀ ਮੇਆਨਾ॥
 ੪੫੪॥ ਚਗਮ ਬ੍ਰਿਤ ਭਵ ਭੀਤਰ ਜੋਈ॥ ਤਾਂ ਮੇਰੂ ਦੁਹੈ ਚਿਦ ਸੋ
 ਈ॥ ਨਿਖਲ ਦ੍ਰੈਤ ਤਾ ਕਰੇ ਦਿਨਾਸਾ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਦਿਨਾਸ ਕਵਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ੪੫੫॥ ਬ੍ਰਿਤ ਸਮੇਤ ਦ੍ਰੈਤ ਕੋ ਨਾਸਾ॥ ਘਨ ਨੰਦ ਚਿਦ ਏਕ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ॥ ਨੰਨੁ ਅਤਮ ਮੇਰੈ ਤ੍ਰੈਤ ਦਿਨਾਸਿਯੋ॥ ਘਨ ਨੰਦ ਚਿਦ ਏਕ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸਯੋ॥ ੪੫੬॥ ਗਯਾਂ ਨੀਹੇ ਹਰੁ ਸਮੁਹਿ ਗਯੋ॥ ਖਿਲ ਊਰਧਤੰ
 ਤੇ ਨਹਿ ਰਹਿਯੋ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਵਖਾਨੇ ਜੋਈ॥ ਭੁਯੋ ਬਿਜਰਥ ਨਿ

ਗਮਅਵਿਸੇਈ॥੪੫੭॥ਵਿਦੁਸੀਪ੍ਰਦਾਯਾਵਿਨਾਸੀ॥ਤਾਬਿਨ
 ਨਸਨਾਹਿਕੁਦਪਾਸੀ॥ਦੇਹਸਤੰਭਕਭਵਮੇਜੇਈ॥ਵਿਨਾਅਵਿ
 ਦੁਸਾਅੰਰਨਕੋਈ॥੪੫੮॥ਕਰਮਾਦਿਕਜੇਕਾਰਣਹਯੋ॥ਵਿਨ
 ਅਵਿਦੁਸਾਸੇਨਹਿਪਯੋ॥ਉਪਦਾਂਨਜਾਂਕੋਮਰਜਾਵੇ॥ਸਿਵਹੁਕਾਰ
 ਯਨਾਠਹਰਾਵੇ॥੪੫੯॥ਯਾਂਸੀਕਾਕੋਯਹਿਪਰਹਾਰਾ॥ਪਰਗਟ
 ਵਖਾਂਨੋਉਰਮੇਧਾਰਾ॥ਰਜੁਸਰਪਜਿਉਹੋਵੈਨਾਸਾ॥ਕੰਪਾਦਿਕਖਿ
 ਟਰਹੇਅੰਭੁਸਾ॥੪੬੦॥ਜਿਉਪਾਵਕਭਵਮੇਪਟਦਹੇ॥ਤਾਂਕੀਭ
 ਸਮਭਯਾਪਿਰਕਹੇ॥ਤਿਉਹੀਹੋਇਅਵਿਦੁਸਾਨਾਸਾ॥ਦੇਹਾਦਿ

ਕੀਖਣਹੋਅਨਾਸ॥ ੪੬੧॥ ਸਿਰਤੁਨਿਖਲਕਰਮਹੁਇਨਾਸ॥
 ਜਲਸੋਲਿਪੇਨਪਦਮਪਲਾਸ॥ ਤਿਉਹੀਕ੍ਰਿਅਮਾਂਦਹੈਜੈਈ॥
 ਤਾਂਕੋਸੀਗਲਿਪੇਨਹਿਸੋਈ॥ ੪੬੨॥ ਦੇਹਅਰੰਭਕਜੇਜਗਹਯੈ
 ॥ ਕਰਮਨਾਸਤਾਂਕੋਨਹਿਧਯੈ॥ ਤਾਂਹੀਕਰਤਨਗਜਾਂਨੀਕੋਰੈ॥ ਹਰੇ
 ਜਗਤਮੈਯੈਮਨਹੋਰੈ॥ ੪੬੩॥ ਨਿਨਤਤ੍ਵਗਜਾਂਨਭਵਭੀਤਰਜੈ
 ਈ॥ ਕਰਮਸਕਲਕੋਨਾਸਕਸੋਈ॥ ਸਿਰਿਤੁਕ੍ਰਿਯਮਾਂਦਕੋਦਾ
 ਰੈ॥ ਪਰਾਰਥਧਰੈਨਾਂਹਿਨਿਵਾਰੈ॥ ੪੬੪॥ ਯਾਂਮੋਕੋਨਜੁਗਤਤੁ
 ਮਪਾਈ॥ ਜਾਂਤੋਇਸੀਬਿਨੁਵਸਾਗਾਈ॥ ਯਾਂਮੋਪਰਮਲੁਕਤੈ

ਜੇਈ॥ ਭਾਖੋਤੁ ਮੈ ਸੁਨੈ ਅਵਸੇਈ॥ ੪੬੫॥ ਪ੍ਰਾਰਥਧਹੈਦ੍ਰੁ ੬੩੧
 ਕਾਗ॥ ਸੋਸੁਨਿਕੈਉਰਾਮੰਤਰਧਾਗ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਾਇਕ
 ਜੇਈ॥ ਸ੍ਰਫਲਹਿਤਤਨਜਾਏਸੇਈ॥ ੪੬੬॥ ਵਹੁਰੇਦੂਸਰ
 ਕਰਮਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ ਸੋਉਪਜਾਏਤਤਰਜਾਨਾ॥ ਤਨਇਸਾਥਿਤਕੇ
 ਕਾਰਨਜੇਈ॥ ਤਾਂਕੋਚਾਹੇਕਰਮਸੁਸੇਈ॥ ੪੬੭॥ ਯਹਿਤਨ
 ਰਾਖੇਕਿੰਚਤਕਾਲ॥ ਮੈਉਪਜਾਵੇਗਯਾਨਬਿਸਾਲਾ॥ ਤਾਂਉ
 ਪਜਾਯੇਗਯਾਨਸੁਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਧਕੋਹਨੈਨਾਸੇਈ॥ ੪੬੮॥
 ਏਕਮਿਤਕੋਮਿਤਨਿਹਾਗ॥ ਨਿਜਇਸਾਥਿਤਕਾਰਨਨਿਰਧ

ਗਾਮੇਰੋਪਿਤਾਕਰਮਹੈਜੇਈ॥ਯਾਂਕੋਚਾਹੈਵਹੁਵਿਧਜੇਈ॥
੪੬੬॥ਅਗੁਇਨਜਾਏਮੈਮਰਜਾਂਊ॥ਯਾਂਤੇਨਾਂਹਿਵਿਰੋਧ
ਕਮਾਂਊ॥ਸਿਰਤਕ੍ਰਿਆਮਾਂਦਵਯਜੇਈ॥ਹਮਰੇਨਾਂਹਿਸਬ
ਧੀਤੇਈ॥੪੭੦॥ਇਨਕੇਹਨੇਨਾਂਹਿਅਪ੍ਰਾਧੁ॥ਅਗੁਇਨਹ
ਨੇਗਜੁਮੁਹਿਸਾਧੁ॥ਤਾਂਤੇਇਨਕੋਕਰੋਪ੍ਰਹਾਰਾਫੀਲਨਬ
ਨੇਕਰੋਇਹਵਾਰਾ॥੪੭੧॥ਯਾਵਿਧਪ੍ਰਾਰਥਧਵਿਨਜੇਈ॥
ਗਯਾਂਨਨਾਸਪਹਿਚਾਨੇਜੇਈ॥ਪ੍ਰਾਰਥਧਵਸਧੀਰਸਰੀਰਾ॥
ਰਹੇਜਗਤਮੈਸਮਝੈਧੀਰਾ॥੪੭੨॥ਗਯਾਂਨੀਕੋਚਿਰਤਵਤ

ਹਯੈ॥ ਯਾਦਤਦੇਹਪਾਤਨਹਪਯੋ॥ ਤਨਕਪਾਤਹੋਇਜਗਜਬਹੀ
 ॥ ਹੋਇਦਿਦੇਹਮੁਕਤਵਹਤਬਹੀ॥ ੪੭੩॥ ਐਸੇਸੁਤਿਦੇਹਕੋਕਰੇ
 ॥ ਰਜਾਨੀਕੋਤਨਜਗਜਨਲਹੇ॥ ਲੇਸਅਵਿਦ੍ਯਾਜੇਭਵਮਾਂਹਿ॥
 ਪ੍ਰਾਬਥਪ੍ਰਤਿਬਿਧਕਤਾਂਹਿ॥ ੪੭੪॥ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸਕਪ੍ਰਪੰਚਹਿਜੇਈ
 ॥ ਤਾਇਸਥਿਤਕੋਕਾਰਲਸੇਈ॥ ਤਾਂਕਰਹੋਇਨਿਖਲਬਿਜਵਹਾਰ॥
 ਗਜਾਨੀਦੇਹਤਥਾਨਿਰਧਾਰ॥ ੪੭੫॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਵਖਾਂਨੇਜੇਈ॥
 ਨਾਂਹਿਬ੍ਰਹਮਾਨਿਗਮਸੁਨਸੇਈ॥ ਵਿਦ੍ਯਾਸਿਪ੍ਰਦਾਇਅਨਾਸੀ॥ ਸਿ
 ਮਕਨਸੁਹੋਇਭਵਪਾਸੀ॥ ੪੭੬॥ ਨੰਨਵਹੁਲੇਸਅਵਿਦ੍ਯਾਜੇਈ

॥ ਤਾਂ ਕੋ ਰੂਪ ਕਹੋ ਕਿ ਹੋਈ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਰੂਪ ਸੁਵਹੁ ਪ੍ਰਕਾਗ ॥ ਪੁਰਬ ਬੁਧ
 ਜਨ ਕਰੇ ਉਚਾਰਾ ॥ ੪੭੭ ॥ ਮੂਲ ਅਵਿਦਯਾ ਭਾਖੇ ਜਾਂਹਿ ॥ ਅਵਰ
 ਨਵਿਖੇ ਪਸਕਤ ਦ੍ਵੈਤਾਂਹਿ ॥ ਤਾਂ ਮੇਵ ਤੀ ਸਕਤ ਹੋ ਜੈਈ ॥ ਲੇਸ ਅਵਿ
 ਦਯਾ ਭਾਖੀ ਸੋਈ ॥ ੪੭੮ ॥ ਐਸੇ ਕੋ ਬਿਤਤ ਹਿਠ ਹਰਵੇ ॥ ਐਰਸੁ ਅ
 ਰਪ੍ਰਕਾਰ ਵਤਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਖਯਾਲ ਤੁਲਸਨ ਭਾਂਡ ਮੈ ਜੈਸੇ ॥ ਲਸਨ ਵਾ
 ਸਨ ਹੋਵੈ ਤੈਸੇ ॥ ੪੭੯ ॥ ਅਵਿਦਯਾ ਸਿਸਕਾਰ ਹੋ ਜੈਈ ॥ ਲੇਸ ਅ
 ਵਿਦਯਾ ਮਾਂਨੇ ਸੋਈ ॥ ਅਰੁ ਪਾਨਿ ਕੋ ਚਿਤ ਨੀ ਦਿਖਲਾਵੇ ॥ ਦਗਾਧ
 ਟਾਵਿਕ ਸਮਠਹਰਾਵੇ ॥ ੪੮੦ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਮੇਕ ਪਰਾਜ ਲੈ ॥ ਤਾਂ

ਕੀਰਸਮਜਬਲਗਨਹਿਹਲੇ। ਤਿਲੈਸੇਪਟਕੇਸਮਆਹਿ॥
 ਚਾਰਕੋਲਕੋਤਯਾਗੇਨਹਿ॥ ੪੮੧॥ ਤਿਉਹੀਮੂਲਾਅਵਿਦਯਾਜ
 ਲੀ॥ ਤਤ੍ਵਗਯਾਨਕਰਜੈਨਹਿਹਲੀ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਯਪ੍ਰੇਪਵਨਨਪਾ
 ਇ॥ ਤਿਲੈਤੈਸੇਹੀਵਿਖਲਾਇ॥ ੪੮੨॥ ਜੇਈਲੇਸਾਅਵਿਦਯ
 ਹਯੋ॥ ਤਾਂਵਿਨਲੇਸਾਅੰਰਨਹਿਪਯੋ॥ ਅਰੁਪੁਨਿਕੋਚਿਤਅੰ
 ਹਕਹੇ॥ ਅਵਿਦਯਾਭਾਗਤੀਨਉਰਗਯੈ॥ ੪੮੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾਅਸ
 ਤ੍ਵਾਆਪਾਵਿਕਜੇਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਵਲਤੇਨਸੇਜੇਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਭਾਂਡਾਪਾਵਿਕਜੇਈ॥ ਸਖਯਾਤਕਾਰਤੇਨਸੇਜੇਈ॥ ੪੮੪॥ ਤ

ਨਾਇਸਥਿਤਕੋਕਾਰਲਜੋਹੈ॥ ਨਾਮਾਵਿਖੇਪਜਗਤਮੇਸੋਹੈ॥
ਗੁਜਾਂਨੀਦੇਹਪਤਨਕੋਕਾਲਾ॥ ਉਪਜੇਗੁਜਾਂਨਾਮਵਧਵਿਸਾ
ਲਾ॥ ੪੮੫॥ ਤਾਂਕਰਨਾਸਤਾਂਹਿਕੋਹੋਈ॥ ਯਾਬਿਧਨਾਸਤ੍ਰਿਧਾ
ਤਿਯੋਈ॥ ਅਰੁਪੁਨਿਕੋਚਿਤਪਰਮਅਚਾਰਯਾ॥ ਯੋਸਿਧਾਂ
ਤਭਾਖੇਜਗਆਰਯਾ॥ ੪੮੬॥ ਤਦ੍ਵਗੁਜਾਂਨਾਬੈਨਰਹੋਇ॥
ਨਿਖਲਾਮਾਵਿਦ੍ਵਾਜਾਲੇਸੋਇ॥ ਯਾਹਿਕੋਵਲਕਾਰਯਰਹਿ
ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਧਪ੍ਰਤਿਬੰਧਕਪਾਇ॥ ੪੮੭॥ ਵ੍ਰਣੀਅਸਤ੍ਰਲ
ਗੁਜੋਜਬਹੀ॥ ਕੁਸਮਕੁਤਪਾਰਥਰਥਤਬਹੀ॥ ਹਿਓਯੋਗਿਰ

ਯੋਨਰੁ ਰਤਮਾਂਹੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਕਤ ਪ੍ਰਤਬੰਧਕਤਾਂਹੀ॥ ੪੮੮॥ ਜੈ
ਸੋਯਹਿ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਪੰਚਾ॥ ਯਾਂ ਮੈ ਭੋਦਨ ਹਯੈ ਰੰਚਾ॥ ਗਯਾਂ ਨੀਤ ਨ ਅਰੁ
ਤਿਹ ਬਿਜ੍ਯੁ ਵਹਾਗਾ॥ ਪਾਰਬਸ ਯੀ ਦਨ ਸਮ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੪੮੯॥ ਪ੍ਰ
ਤਬੰਧਕ ਕੋ ਅਪਗਮ ਜਬਹੀ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤਬੰਧ ਨਾ ਸਪ੍ਰਨਿਤ ਬਹੀ
ਜਿਉ ਛੁੜ ਕੋ ਅਪਗਮ ਹੋਇ॥ ਛਾਯਾ ਤਾਂਹਿ ਰਹੇ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ੪੯੦॥
ਤਿਉਹੀ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਖੋਜ ਬਹੀ॥ ਦੇਹ ਪਾਤ ਹੋਵੇ ਗੋਤ ਬਹੀ॥ ਤਾਂਵਿ
ਨ ਭੋਗੋ ਨਾ ਸਨ ਜੋਈ॥ ਤਾਂਤੇ ਭੰਗੁ ਗਯ ਮੈ ਹੋਈ॥ ੪੯੧॥ ਨੰਨੁ
ਬ੍ਰਹਮ ਚੰਦ੍ਰਾਨੁ ਹਿਯੈ ਜੋਈ॥ ਜਗਮਿਥ੍ਯਾ ਦੇਖ ਲਵੈ ਜੋਈ॥

੪੯੨

ਮਿਥਨਾ ਤੇ ਨਹਿ ਰੋਗ ਸੁਹੇਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਅਨ ਕੁਵਹੈ ਜੋਈ ॥ ੪੬੨ ॥
 ਮਿਥਨਾ ਵਸਤੋ ਰੋਗ ਉਪਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਨ ਵਸਤ ਸਮਾਇਤ ਨ ਕਾਈ ॥
 ਸੁਖ ਨ ਮਾਂਹਿ ਰੋਗੁ ਜੋਈ ॥ ਸੁਖ ਨ ਅਨਭਿਪਤਾ ਜੋਈ ॥ ੪੬੩ ॥
 ਸੁਖ ਨ ਮਾਂਹਿ ਜੀਤਤ ਨ ਆਈ ॥ ਸੁਖ ਨ ਪਾਟਧਰ ਦੂਰ ਮਿਟਾਈ ॥
 ਸੁਖ ਨ ਨਦੀ ਭਵਉ ਤਰ ਜੋਈ ॥ ਏਛੁ ਬੁਝਾਨ ਰਉਤ ਰੋਜੋਈ ॥ ੪੬੪ ॥
 ਜਾਗਤ ਲਾਖ ਟਕਾਧਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਸੁਖ ਨ ਦਾਸ ਗਾਂਠ ਮੇਨ ਹੀ ॥ ਤਿ
 ਨ ਵਕਤਿ ਹਦੂਰ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸੁਖ ਨ ਨਦੀ ਨਹਿ ਪਾਰਉਤਾਰੇ ॥ ੪੬੫ ॥
 ਤੈਸੇ ਜਾਗਤ ਮਾਂਹਿ ਸਜਾਨੀ ॥ ਮਿਥਨਾ ਤੇ ਸਕੁ ਰੋਗ ਪਛਾਨੀ ॥ ਤਬ ਨ

ਰਿਹੰਦੈ ਮਿਥਯਾਗ ਜਾਨਾ ਤਾਂ ਤੇ ਕਛ ਕਰੋਗ ਨਰਭਾਂਨਾ ॥ ੪੬੬ ॥ ੨੨੧
ਈਹਾਂਤ ਗਜਗਾ ਮਿਥਯਾ ਜਾਨੈ ॥ ਕੌਸੇ ਤਾਂ ਕਰੋਗ ਬਖਾਨੈ ॥ ਇੰਦੁ
ਜਾਲਨਰਾ ਮਿਥਯਾ ਜਾਨੈ ॥ ਰੁਗਾ ਵਿਸੇਖ ਤਾਂ ਹਿਤੋ ਮਾਨੈ ॥ ੪੬੭ ॥
ਤਾਂ ਤੇ ਗਜਾਨ ਰੁਗਾਨ ਹਿਤੁ ਰੋ ॥ ਜਗ ਸੰਤ ਕੇ ਦੁਰ ਨਿਵਾਰੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਨਿ
ਸਕਰ ਮਨ ਅਨ ਜਾਗਾ ਤਗ ਜਨ ਕੇ ਵਹੁ ਵਿਧ ਬਜਵਹਾਗ ॥ ੪੬੮ ॥
੨ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਇਕੁ ਰਾਜ ਕਰੇਗ ਜਬਾ ਜਚ ਕੇ ਇਕੁ ਧੁਰ ਪੈਰਨ
ਆਪ ਚਲੈ ॥ ਇਕੁ ਮੇਨ ਭਜੈ ਭੁਵਾ ਮਿਲ ਮੇ ॥ ਇਕੁ ਈਸ਼ੁਰ ਕਰੈ ਰਜ
ਪਜ ਪੈਰੈ ॥ ਇਕੁ ਜਾਇ ਪਹਾਰਨ ਜੇਗ ਕਰੈ ॥ ਇਕੁ ਰੋਗ ਕਰੈ ਪਗਮਾਰੈ

ਗੰਮੇਗੈ॥ ਕਰੁ ਲਾਰਸ ਪੁਰਣਏ ਕਰਹੈ ਇਕ ਵੀਰ ਰਸੈ ਅਰਸਿ ਗ
 ਲਰੇਗੈ॥ ੪੯੯॥ **ਨਗਜਛੰਦਾ**॥ ਕਰੇ ਮਨੇ ਕਯਾਗ ਦਾਂ ਨਮਾਂ ਨਈ
 ਸਜੇ ਵਨੀ॥ ਸੁਰਾਜ ਕਾਜ ਭੀਖ ਅੰਮ ਨਾਇ ਸਰਬ ਦੇ ਵਨੀ॥ ਇੰ
 ਕਰੇ ਮਬੁਧਿ ਕੇ ਸੁਨੀਠ ਰਿਤ ਨਾਧਰੇ॥ ਪਿਥੇ ਅਖੰਡ ਰੂਪ ਕੇ ਕੁਬੀ
 ਧਾਸਿ ਧਰੇ ਤਰੇ॥ ੫੦੦॥ **ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ**॥ ਜਿਨੇ ਗਯਾਂ ਨਹ
 ਏਤਿ ਨੇ ਦੁਖ ਖੋਏ॥ ਨਹੀ ਲਾਭ ਜਾਗੇ ਨਹੀ ਹਾਂ ਨਹੋਏ॥ ਨਹੀ ਪੁੰਨ
 ਯਾਪਾ ਪੀਤਿ ਸੇਏ ਕਲਾਗੇ॥ ਹਨੇ ਦ੍ਰਿਪੁ ਲਾਖੰ ਕਰੇ ਕੇ ਦਯਾਗੇ॥ ੫
 ੦੧॥ ਮਹਾਂ ਗਯਾਂ ਨਜਾਗੇ ਨਹੀ ਗਾਗੇ ਹੋਈ॥ ਤਜੇ ਪੁੰਨ ਪਾਪੀ ਕਰੇ ਨਾਂ

ਚਿਕੀਈ॥ ਕਰੋ ਜੋ ਕਛੂ ਵੈਦਕ ਕਰਮ ਸੋਈ॥ ਅਹੰਯਾਗ ਕਾਗੀਨ
 ਹੀ ਬਧ ਹੋਈ॥ ੫੦੩॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਹੈ ਜਨਮੰਡਨ ਖੰਡਨ ਦੂਖ ਸੁਖ
 ਭੁਗੋਪਿ ਖਜੇ ਰਸਮਾਤੋ॥ ਮਾਂਨ ਅਮਾਂਨ ਗਿਲਾਂਨ ਵਿਨਾਇਕ ਅਤਮ
 ਰਾਂਮ ਸਦਾਰੰਗ ਰਾਤੋ॥ ਹੈ ਗਵਿਬੰਧ ਸਭੀ ਉਗੇ ਜਗਜਾਂਕਰ ਬੰ
 ਧ ਭੁਏ ਸਭੁ ਰਾਤੋ॥ ਦੁਖ ਪੂਰ ਕੁਪੂਰ ਉਤਾਰਨ ਕੋ ਸਮਤਾਰ ਜਾਇ
 ਵਿਖੇ ਸਭੁ ਨਾਤੋ॥ ੫੦੩॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਜੇ ਫਲ ਥੇਨ ਰਕੇਤ ਨ ਕੇਅ
 ਬ ਸੋ ਫਲ ਪੰਜ ਸਭੈ ਹਮ ਪਾਏ॥ ਜੇ ਭੁਵ ਬੰਧਨ ਗਾਢੁ ਹੁਤੇ ਅਬ ਤੇ
 ਸਗਲੇ ਭਾਵੁ ਦੂਰਿ ਮਿਧਾਏ॥ ਹੈ ਅਵਿਲੰਬ ਜਗਜਸਦਾਰ ਗੁਰ ਕੇ

ਘਟਕੰਜਮਨਾਏ॥੫੦੪॥ **ੴ**॥ ਜੀਵਾਮੰਰਪ੍ਰਮਾਤਮਾਯਾਵਿਧਏਕ
ਸ੍ਵਰੂਪਾ॥ ਰੁਖੇਤ੍ਰਿਤੀਨਿਵਾਸਮੇਹੇਰੀਮਿਟੇਤਮਕੂਪਾ॥ **੫੦੫**॥ ਸੀਤ
ਵਰੁਗੁਰਪਦਕ੍ਰਿਪਾਵਾਕਅਰਥਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਯੰ
ਮੈਕਯੰਹੇਰਹਰੇਸਿਸਾਰਾ॥ **੫੦੬॥** **ਉਤਸ਼ੀਮਤਮਾਨਸਿੰਘਰ**
ਰਵਸਿਖਤਗੁਲਾਬਸਿੰਘੇਨਗੀਰੀਰਾਏਆਤਮਜੇਨਦਿਰ
ਚਤੇਮੋਖਯਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸੇਮਹਾਂਵਾਕਅਰਥਨਿਰਦੇਯਨ
ਮਤ੍ਰਿਤੀਯੋਨਿਵਾਸਾ॥੩॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗਾਮਾਯਨਮਹਾ ॥ ੬ ॥ ਸਦਾਯੋਗਸੁਖਕ ੨੨੩

ਗਸਦਾਵਿਘਨਵਿਨਾਸਨਜੇਇ ॥ ਸੀਕਰਸੁਤਸੁਰਗੁਰਭੁਜੇਪਦ
ਬੰਦੋਅਬਦੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਗਜਾਂਨਭੁਏਕੁਵਬੰਧਤਜੇਅਭੁ
ਨਾਂਹਿਤਜੇਜਿਨਕੇਪਦਦੋਉ ॥ ਸੇਸਸੁਰੇਸਮਹੇਸਭੁਜੇਪਨਿਜਾਂ
ਹਿਭੁਜੇਭੁਵਮੈਸਭੁਲੋਉ ॥ ਯੰਗਕਰੇਅਭੁਰੇਗਤਜੇਜਿਨਭਾਂਨ
ਭੁਏਨਰਹੋਵਤਸੋਉ ॥ ਸੋਪ੍ਰਮਾਤਮਰਾਮਸਦਾਉਗਮਾਂਹਿਭੁਜੇਨਰ
ਹੋਦੁਖਕੋਉ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਜਾਂਗਰਵਾਕਪ੍ਰਕਾਸਤੇਮਿਦੇਨਿਖਲਾਅ
ਗਜਾਂਨਾਹਿਏਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਸੁਖਤਿਹਬੰਦੋਕੁਵਹਾਂਨ ॥ ੩ ॥ ਜ

ਸੁਤ ਬੁਧੁ ਸੁਤ ਗੁਣਾਨ ਹਨੇ ਨਿਖਲ ਅਗੁਨ ਕੋ ॥ ਜੀਵਨ ਮੇਖ ਸੁ
 ਭਾਂਨ ਪ੍ਰਗਟ ਯਾਹਿ ਮੇਹੋ ਇਗੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਮਹਾਂ ਵਾਕੁ ਜਤੇ ਉਪਜ
 ਯੋਗੁ ਜਾਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਅਪਰੋਖ ਹਨੇ ਅਗੁਨਾ ॥ ਜਿਉ ਤਮਾਪੁ ਜਤੇ ਜ
 ਹਨ ਭਾਰੇ ॥ ਤਿਉ ਅਗੁਨਾ ਗੁਣਾਨ ਦ੍ਰਿੜ ਢਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਨੰਨ ਅਪ੍ਰ
 ਖ ਜਗੁਨਾ ਇੰਦ੍ਰੇ ਕਰਹੋਈ ॥ ਵਾਕੁਨ ਤਾਂਹਿ ਉਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਗੋ
 ਚਰਨੈ ਨ ਅਹੇ ਘਟ ਜੋਈ ॥ ਵਹੁ ਅਪ੍ਰੋਖ ਨਿਖਲ ਜਨ ਜੋਈ ॥ ੬
 ॥ ਨੈਨ ਅਗੋਚਰ ਸੁਰਪੁਰ ਜੋਈ ॥ ਨਹਿ ਅਪ੍ਰੋਖ ਕਹੇ ਤਿਹ ਕੋਈ ॥
 ਯਦੁ ਯਾਪਿ ਭਾਖੇ ਵਾਕੁ ਹਜਾਗ ॥ ਸੁਰਪੁਰ ਕੋ ਪੁਨਿ ਵਾਰੰ ਵਾਰ ॥ ੭ ॥

ਤਦਨਪਿਘਟਸਮਭਾਸੇਨੰਗੀ। ਸੁਰਪੁਰਸਗਲਲੋਕਮਨ
 ਮਾਂਚੀ। ਪ੍ਰਤ੍ਯਕਬ੍ਰਹਮਤੁਮਾਰੰਜੇਈ। ਸੋਅਪ੍ਰੋਖਕਹੋਕਿਉ
 ਹੋਈ। ੮੦। ਪ੍ਰਤ੍ਯਕਬ੍ਰਹਮਆਤਮਾਜੇਈ। ਸੁਰਪਤ੍ਯੁਰਸਮਦੁ
 ਰਨਜੇਈ। ਘਟਸਮਤਾਂਹਿਸਮੀਪਧਨੰ। ਪੁਨਿਅਪ੍ਰੋਖਤਾਂਹਿ
 ਸਮਜਾਂਨੋ। ੮੧। ਵਸਤੁਵਿਚਾਰਕਰੇਜੇਕੋਈ। ਘਟਅਤਦੂਰਨਿ
 ਕਟਅਤ੍ਜੇਈ। ਘਟਅਨਤਮਜਰੂਪਗਛਿਨਾਪ੍ਰਤ੍ਯਕਬ੍ਰਹ
 ਮਸੁਆਪਅਭਿੰਨ। ੮੨। ਅਰੁਪਨਿਘਟਆਦਿਕਹੋਜੇਈ।
 ਗੋਦਮਪ੍ਰੋਖਪਛੰਨੋਈ। ਬ੍ਰਹਮਸੁਹਯੈਮਪ੍ਰਜਾਪ੍ਰੋਖਜਾ।

ਸੁਤਿ ਸਿਧਪੁਨਿ ਸਦਾ ਅੰਦੇਖੁ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਚਾਨ੍ਹੁ ਤਿ ॥ ਯਤ ਸਪ ॥
 ਵਪਰੇਖ ਜਾਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਚੰ ॥ ਨਨੁ ਗੰਦਾ ਮਪੇਖ ਜਪਟਾਇ ਕਕੈ
 ਸੇ ॥ ਭਾਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨ ਅਬ ਤੈਸੇ ॥ ਤਿਵਿਧ ਕੋਇ ਕਚੇਤਨ ਜਾਨੈ
 ॥ ਉਪਾਧ ਅਧੀਨ ਨ ਸੁਤਿ ਹਪ ਛਾਂਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਅਰਪਮੰਦੁ
 ਪ੍ਰਮੇਯਾ ॥ ਗਯਾਤਾ ਗਯਾਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰਨਿਗੋਯਾ ॥ ਧ੍ਯਾਤਾ ਧ੍ਯਾਨ ਧੇਯ
 ਲੋਜੇਤੋ ॥ ਤ੍ਰਿਪਟੀ ਭਾਖੇ ਕੋਵਿਦ ਤੇਤੋ ॥ ੧੩ ॥ ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਅਵਿ
 ਛਿਨ ਸੁਜੇਈ ॥ ਚਿਦ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਭਾਖੇ ਸੇਈ ॥ ਗਯਾਤਾ ਧ੍ਯਾਤਾ ਵਹੀਕ
 ਹੀਜੈ ॥ ਯਾਹਿ ਵਿਖੇ ਸੰਸਾਰ ਹਿਕੀਜੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਅਹਿ ਛਿਨ ਅਹੇਓ

ਦੱਜੇਈ॥ ਨਾਂਮ ਪ੍ਰਮਾਂਦ ਕਹੀ ਜੈ ਸੋਈ॥ ਘਟ ਅਵਿਛਿਨ ਅਹੋਚਿ ੨੪੫
ਦੱਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਮੇਯ ਵਖਾਂ ਨੇਕੋ ਵਿਦਸੋਈ॥ ੧੫॥ ਜਨ ਸਰੂਪ ਘਟ
ਪਟਹੈ ਜੇਈ॥ ਸੁਤਹ ਨ ਭਾਸੇ ਕੁਦਮੈ ਤੇਈ॥ ਚੇਤਨ ਸ੍ਵਤਹ ਪ੍ਰਕਾ
ਸ ਸਰੂਪ॥ ਆਪਸ ਫੁਰਲਸ ਫੇਰ ਕਰੂਪ॥ ੧੬॥ ਨੈਨਾ ਇਕ ਦੁ
ਰ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਨਿਰਵਰਣ ਚਿਦ ਬਾਹਰ ਜਾਏ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਅਵਿਛਿ
ਨ ਹੋਇ ਕਰ ਜਾਏ॥ ਘਟ ਅਵਿਛਿਨ ਚਿਦ ਸਿੰਗਤ ਪਾਏ॥ ੧੭॥
ਬ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਜੋ ਘਟ ਆਕਾਰ॥ ਤਿਚੇਤਨ ਪ੍ਰਨਿਤ ਬਾਅਕਾਰ॥
ਜਿਉ ਜਗਨੀਚਕ ਸਾਰ ਆਪਾਰ॥ ਕੁਲ ਦੁਰ ਜਾਇ ਕਿਦਾਰ॥

੧੮॥ ਜਿਉ ਜਲਹੋ ਇਕਿ ਦਾਰਕਾਰਾ॥ ਤਿਉ ਯਹਿ ਬ੍ਰਿਤ ਘਟਾਏ
ਯਾ ਕਾਰਾ॥ ਘਟਾ ਅਵਿਛਿਨ ਚੇਤਨਾ ਮਰਯਾਨਾ॥ ਧਨੇ ਜਾਇ ਜਗੁ
ਤਿਉ ਤਮਭਾਨਾ॥ ੧੯॥ ਪ੍ਰਮੇਯ ਮਾਂਹਿ ਚੇਤਨ ਬੋਝੈ॥ ਨਿਰਵ
ਰਣੁ ਹੋਇ ਓਅਵਿਸੈ॥ ਘਟਾ ਅਵਿਛਿਨ ਬ੍ਰਿਤ ਅਵਿਛਿਨ
॥ ਚੇਤਨ ਦੇਨੋ ਕੁਏ ਅਭਿਨਾ॥ ੨੦॥ ਤਾਂ ਅਧਯਾਸ ਅਰੁ ਘਟੈ
ਈ॥ ਪਾਛੇ ਭਾਂਨਹੋਇ ਪਾਨਿ ਜੈ॥ ਯਿ ਘਟਹੁ ਯੈ ਗੰਢ ਅਪ੍ਰੇਖ
॥ ਪ੍ਰਤ੍ਨ ਕਬ੍ਰਹਮ ਸਦਾ ਅਪ੍ਰੇਖਾ॥ ੨੧॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਪਾਦ ਕਵਾਕ
ਸੁਝੈ॥ ਜਨੇ ਅਪ੍ਰੇਖਾ ਗਯਾਨ ਕੋ ਸੋਈ॥ ਨੰਨੁ ਯਹਿ ਮਤਾ

ਹੇਅਸੰਗਤਥਾਰੋ।ਨਹਿਅਪ੍ਰੋਖਜਵਾਕਜਤੇਧਾਰੋ॥੨੨॥ਬਕ ੨੨੬
ਯਗਜਾਂਨਜਹਾਂਜਹਹੋਈ।ਧਰਮਾਧਰਮਗਜਾਂਨਜਮਸੋਈ॥ਨ
ਹਿਅਪ੍ਰੋਖਜਪ੍ਰੋਖਜਸਭੁਜਾਂਨੇ॥ਤਤੇਨੇਜਮਯਹੀਹਮਮਾਂਨੇ॥੨੩॥
ਮੰਯਹਿਹੋਨੇਜਮਤੁਮਾਰਜੋਈ॥ਦਸਮਮਾਂਹਿਬਜਭਭਾਰੀਜੋਈ॥
ਦਸਮੇਤੇਨਵਪੁਰਖਗਲਾਏ॥ਵਹੁਰੇਤਾਂਕੋਦਸਮਬਤਾਏ॥੨੪॥
॥ਤੂੰਹੀਦਸਮਉਗਅੰਤਰਧਾਰੋ॥ਅਵਸਗਲੇਤੁਮਸੋਗਨਿਵਾਰੋ॥
ਯੋਆਪਤਜਨਭਾਖੋਜਬਹੀ॥ਦਸਮਅਪ੍ਰੋਖਜਗਹੋਵਹੁਤਬ
ਹੀ॥੨੫॥ਤਿਉਹੀਬ੍ਰਹਮਾਅਗੁਜੋਈ॥ਆਪਤਵੇਦਜਨਵੇਸ

ਈ॥ ਦਸਮ ਪੁਰਖ ਜਿਉ ਸੋ ਅਪ੍ਰੋਖ ਜਾ॥ ਨਿਖਲ ਉਧਾਰ ਕੁਏ ਅਬ
ਦੇਖ ਜਾ॥ ੨੬॥ ਨੰਨੁ ਦਸਮ ਅਪ੍ਰੋਖ ਜਵਾ ਕਤੇ ਨਹੀ॥ ਯਹਿ ਸਮ
ਝੋਆਪ ਨੇਮ ਨਮਾਂਹੀ॥ ਆਪਤ ਬੈਨ ਸੁਨੈ ਵਹੁ ਜਬਹੀ॥ ਇੰਦ੍ਰ
ਯਕਰ ਹੇਰੇਤ ਨਤ ਬਹੀ॥ ੨੭॥ ਤਵਹੈ ਵੈ ਅਪ੍ਰੋਖ ਜਗਜਾਂਨਾ॥ ਵ
ਕਸ ਜਗਜਾਂਨ ਨਸੋ ਪਹਿਚਾਨਾਂ॥ ਯਹਿ ਪਰਪਾਟੀ ਤਮਰੀਜੈ ਈ॥
ਦਸਮ ਪੁਰਖ ਪਰਗਾਰੀਜੈ ਈ॥ ੨੮॥ ਇੰਦ੍ਰ ਯਕਰਿ ਦਸਮੀ ਮੈ ਪਾ
ਯੋ॥ ਐਸੇ ਨਹਿ ਮੁਖਤਾਂਹਿ ਬਤਾਇਯੋ॥ ਆਪਤ ਜਨਮੁ ਹਿਬੈਨ
ਸੁਨਾਯੋ॥ ਭਾਂਹੀ ਕਰ ਦਸਮੀ ਮੁਰਿ ਪਾਯੋ॥ ੨੯॥ ਐਸੇ ਦਸਮ ਸੁ

ਨਿਜਮੁਖਗਾਵੇ॥ੳੲੲਕੁਰਨਸੇਠਹਗਾਵੇ॥ਤਾਂਤੇਤੁਮ ੨੨੭
ਪ੍ਰਭਾਖਜੇਜੇਈ॥ਤਵਕਪੋਲਕਲਪਤਹੈਜੇਈ॥੩੦ ਤਿਉ
ਹੀਮਹਾਂਵਾਕਜਹੈਜੇਈ॥ਗਜਾਂਨਅਪ੍ਰਖਜੁਓਪਾਵੇਜੇਈ॥
ਨੰਨੁਯਦਪਯੋਭੁਯੇਗਜਾਂਨਾ॥ਤੰਨਹਿਨਸ੍ਰਹੇਇਅਗਜਾਂਨ
੩੧॥ਵਹੁਤਕਾਲਕੋਵ੍ਰਿਕ੍ਰਮਗਜਾਂਨਾ॥ਪਰਮਬਲੀਤਾਂਕੋ
ਪਹਿਚੰਨਾ॥ਅਵਉਪਜਾਯੋਜੇਈਗਜਾਂਨਾ॥ਅਤਸੈਨਿਰ
ਵਲਤਾਂਹਿਪਛੰਨਾ॥੩੨॥ਤਾਂਤੇਤੁਮਰੇਗਜਾਂਨਜੇਈ॥ਤਿਉ
ਅਗਜਾਂਨਾਨੇਨਹਜੇਈ॥ਬਲਅਰਨਿਰਬਲਤਾਂਜਗਜੇ

ਈ॥ ਕਾਲ ਅਪੀਨ ਨਮਾਂ ਨੀ ਜੀ॥ ੩੩॥ ਸੋਹੈ ਵਸੁ ਸੁਖੁ
 ਵਮਪੀਨਾ॥ ਹੋਰੇ ਜਗਮੇ ਜਨ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਪਿਨਿ ਧਵਾਰੁ
 ਧਰਕੀ ਦਰੀ॥ ਰੂਪ ਰਸ ਮੇਰ ਚੀਨ ਰਹੀ॥ ੩੪॥ ਵਹੁਤ ਕ
 ਲ ਕੋਤ ਮਤਾ ਮਾਂਹੀ॥ ਯਦੁ ਪਿਰ ਯੋ ਪ੍ਰਬਲ ਤੇ ਨਾਂਹੀ॥ ਅ
 ਵਹੀ ਤਾਂਹਿ ਦੁਰ ਉਘਾਰੇ॥ ਵੀਪ ਕਜਾਲ ਕਰੇ ਉਜਾਰੇ॥ ੩
 ਪਾਖਿ ਨਮਹਿ ਨਿਖਿਲ ਅੰਧੇ ਰੋਜਾਏ॥ ਕਿੰਬਤ ਕਾਲ ਨਸੇ
 ਠਹਰਾਏ॥ ਵਹੁਤ ਕਾਲ ਕੋਤ ਮਥ ਜੀ॥ ਨਿਰਬਲ ਭੁਜੇ
 ਗਤ ਮੇਸੀ॥ ੩੫॥ ਅਬ ਉਪਜੈ ਰੁਵਭੀ ਤਰਜੀ॥ ਤੇ

ਸਪ੍ਰਬਲਪੇਖੇਸਰੁਕੇਈ॥ਤਿਉਹੀਗਯਾਂਨਰੁਯੋਇਹਜਬਹੀ ੨੩੮

॥ਤੇਜਸਮਾਂਨਪ੍ਰਬਲਵਹੁਤਬਹੀ॥੩੭॥ਨਿਖਲਅਗਯਾਂਨ

ਸੁਦੂਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ਜਿਉਤਮਪ੍ਰਜਤੇਜਹਨਡਾਰੇ॥ਵੇਹਾਮਾਤਮ

ਵਤਮਾਤਮਗਯਾਂਨ॥ਜਬਉਪਜੇਤਬਬੰਧਨਹਾਂਨ॥੩੮॥੩੯

ਸ਼ੀਸੈਕੁਵਾਕਯੀ॥ਵੇਹਾਂਤਮਗਯਾਂਨਵਤਗਯਾਂਨੀ॥ਵੇਹਾਤਮ

ਗਯਾਂਨਬਾਧਕੀ॥ਆਤਮਨਜੇਵਭਵੇਦਜਸਜਸੈਨਿਛੰ

ਨਾਪਿਮੁਚੁਯਤੇ॥੪੦॥ਏਤਾਵਿਸਗਯਾਂਨਰੁਯੋਜੇਈ॥ਵਿਦੇਹ

ਮੁਕਤਅਵਰੁਸਕਸੇਈ॥ਚੇਤਨਅਸੈਵਿਖੈਅਗਯਾਂਨਾਨ

ਸੁਕੁਜੈਨੈ ਭੁਜੈ ਵਿਗੁਜਾਨਾ। ੩੯॥ ਨਨੁ ਕਰਮ ਸਮੇਤ ਗੁਜਾਨੈ
 ਜੈਈ। ਮੇਖ ਉਪਾਵੈ ਵੀ ਇਕ ਸੇਈ। ੪੦॥ ਗੁਜਾਨੀ ਨਬ
 ਲਐ ਸੋ। ਏਕ ਪੰਖਿ ਪੀਖੀ ਜਗ ਜੈਸੋ। ੪੧॥ ਗੁਜਾਨ ਅਹੇ ਭੁਵ
 ਭੀਤਰ ਜੈਈ। ਉਪਜੈ ਚਹੇ ਨ ਸਹਿ ਕਰ ਸੇਈ। ਵਿਨ ਸਹਿ ਕਰੈ
 ਜਿਉ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਨਿਜ ਬਲ ਕਰੇ ਅਧੇਰ ਨਾਸਾ। ੪੨॥ ਤਿਉ ਹੀ ਅ
 ਹੇ ਗੁਜਾਨ ਜਗ ਜੈਈ। ਨਿਜ ਬਲ ਹਨੇ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਸੇਈ। ਅਰੁ
 ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਜਗ ਜੇਤੋ। ਗੁਜਾਨ ਜਨਮ ਹਿਤੁ ਚਾਹੇ ਤੇਤੋ। ੪੩॥
 ਜੈਉ ਪਜੈ ਤਉ ਭੁਨਾਸਮਾਨਾ। ਕਿੰਚਤ ਕਰਮ ਚਹੇ ਨਹ ਆਨਾ।

॥ स मु चै त म ति म र क जै जे ॥ ग ज्ञा न क र म क ज नै तै से २२६
॥ सा री क र क र म ज ग री ॥ नि र री क र ग ज्ञा न ज
ग री ॥ अ री द्दि न म ष्ट ह म ल ज्ञा त ॥ क र द्द ज री
क र द्दि न ज त ॥ ४४ ॥ ई द्द ज द्दि क ल न क र मु ह ग यै ॥ द्द
ष ज मु द्द ह द्दि य क र मु ह ग यै ॥ री री ग र द न अ य क री
॥ अ ग ल री द्द क ल री त ग म री ॥ ४५ ॥ ज द्दि य क र म अ
रै ज ग री ॥ अ री ष य म ल क रै तै तै ॥ ज न म द र ल ज्ञा त
मु री न गी ॥ री द्द क रै न म री म री ॥ ४६ ॥ च र न स र न म

ਮੇਕੋਇਆ ਅਸੀਂ ਗਰੂਪ ਆਤਮਾ ਮੈਸੀਇਆ ਯਾਂ ਵਿਧਗਜ਼ਾਨ
ਜਗਤ ਮੈ ਜੋਈ॥ ਕਰਮ ਮੂਲਿ ਵਿਧੀ ਸਿਕਸੇਈ॥ ੪੭॥ ਵਿ
ਹੰਗਮ ਛੁਦਵਿਸਾਂਤ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਵਿਖਮ ਪਛੁਨੇ ਸੇਈ॥
ਗਜਾਂਨ ਇਕੋਲੋ ਬਿਧ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਧਾਂ ਮਇਖਲ
ਰੇ॥ ੪੮॥ ਗਜਾਂਨ ਪੀਥ ਉਤਮ ਜਗ ਸਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਮੇਟਨ ਸੁਖ
ਦੈ ਨ ਉਦਾਰਾ॥ ਯਾਂ ਵਿਧ ਪ੍ਰਥਮ ਵਖਾਨੇ ਜੋ ਜੋਈ॥ ਨਿਰਚਲ
ਅਰਥ ਭੁਜੇ ਯਹਿ ਸੇਈ॥ ੪੯॥ ਨੰਨੁ ਗਜਾਂਨ ਪੀਥ ਪੁਨਿ ਪੁ
ਨਿਤੁ ਮਗਾਯੋ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੁਦੁਖਨ ਆਯੋ॥ ਮਾਰਗ ਕ

ਰਪਾਏ ਜੰਗ ਜੇਈ॥ ਵਿਯੋਗ ਅੰਤ ਸੁਰਪੁਰਸਮ ਜੇਈ॥ ੫੦॥

੨੩੦

ਤਿਉਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਧਾਂ ਮਕੋ ਪਾਵੇ॥ ਸੁਰਪੁਰਸਮ ਵਹੁਰੇ ਫਿਰਿਆ
ਵੇ॥ ਅੰਤ ਕੁੰਤੁ ਮਕੋ ਅਤ ਹੇਈ॥ ਅਸਮਾਰਗ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਸੋ

ਈ॥ ੫੧॥ ਮਾਰਗ ਸਬਦ ਗਯਾਂ ਨ ਮੈ ਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਤੇਪਰ

ਚਾਨੈ ਸੋਈ॥ ਜਿਉ ਮਾਰਗ ਕਰ ਪਾਵੇ ਜੇਈ॥ ਬਿਨ ਖੇਦ ਪੁਰ

ਪਾਵੇ ਸੋਈ॥ ੫੨॥ ਤਿਉਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਂ ਨ ਰੈ ਜੇਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਧਾਂ

ਮਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਸੇਈ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਦੇਦ ਪੁਰਾਂ ਨ ਨਮਾਂ ਹੀ॥ ਗਯਾਂ ਨ

ਪੰਥ ਭੁਖਾ ਜੇ ਜਹ ਜਾਂਹੀ॥ ੫੩॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਰਗ ਕਰ ਗਵੇ

ਪ੍ਰਸਿਧਪੀਥਸਮਨਹਠਹਰਾਵੇ। ਸੁਰਪਤਪ੍ਰਚਸਮਬ੍ਰਹਮਨ
 ਅੰਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਅਹੇਪ੍ਰਤਯਕਕੁਗਵਾਂਨ॥ ੫੪॥ ਵਿਯੋਗਾਮਾਂ
 ਨਵਸਤਤੈਹੰਈ॥ ਆਪਵਿਯੁਕਤਆਪਨਹਿਕੰਈ॥ ਤਤੰਗ
 ਯਾਂਨੀਫੇਰਨਅਵੈ॥ ਨਿਜਾਨੰਦਨਿਜਰੂਪਸਮਾਵੈ॥ ੫੫॥ ੩
 ਵਿਦੇਹਮੁਕਤਨਰਗਯਾਂਨਤੇਪਾਵੈਨਿਹਚੇਧਥਾ। ਜੀਵਨਮੁਕ
 ਤਕੇਹੇਤਪਨਿਸਾਧਨਅੰਗਵਿਚਾਰ॥ ੫੬॥ ੪॥ ਨੰਨ੍ਯਾਹਿ
 ਤਸਾਧਨਅੰਗਵਤਾਵੈ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਕੰਨਸਗਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੰਦਰ
 ਹੇਯਾਂਤਨਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਦੁਖਏਸਓਪਜੇਓਰਨਾਂਹੀ॥ ੫੭॥ ਨਿਜਸ੍ਰ

ਰੂਪ ਕੋਨੀ ਕੋਗਯਾਂ ਨਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਤਾ ਹਿਪ ਹਿਚਾਂ ਨਾ ਯਾਹਿਤ
 ਵਿਕਵੈਰਾਗ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਅੰਦਾਸ ਨ ਉਰਤੇ ਸਰੁਦਾਰੇ ॥ ੫੮ ॥ ਨਿਨੁ
 ਤਤ੍ਵ ਗਯਾਂ ਨ ਉਪਜੇ ਪੁਨਿ ਜਾਂਗੀ ॥ ਤਿਹੋ ਕਰਤ ਬਜਰਹੇ ਕਛੁ ਨ
 ਹੀ ॥ ਨਿਜਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕਾ ਜੇਈ ਗਯਾਂ ਨਾ ॥ ਤਾਂਹੀ ਤੇ ਦੁਖ ਹੋਵੇ ਹਾਂ ॥ ੫੯ ॥
 ਜਾਂਤੇ ਨਿਜਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦੁਖ ਨਾਂਹੀ ॥ ਸੋਹੀਯੋ ਸਮਝੇ ਉਰਮਾਂਹੀ ॥ ਅ
 ਰੁਨਹਿ ਔਰ ਸੀਗਤੇ ਆਵੇ ॥ ਜਾਂਤੇ ਵੇਦ ਅਸੀਗਵਤਾਵੇ ॥ ੬੦ ॥
 ਅਧਯਾਸ ਕਸੀਗਵਤਾਵੇ ਕੋਈ ॥ ਤਤ੍ਵ ਗਯਾਂ ਨ ਤੇ ਨਾ ਸੋਝੇ ਸੋਈ ॥
 ਤਾ ਕੋਹੇ ਤੁਅਹਿ ਅਗਯਾਂ ਨਾ ॥ ਤਤ੍ਵ ਗਯਾਂ ਨ ਤੇ ਹੋਯੋ ਨਾ ॥ ੬੧ ॥ ਕਰ

ਲਵਿਨ ਕਾਰਯਨਹਿਹੋਵੈ॥ ਯਹਿਸਕੁਨਿਮਜਗਤਮੇਜੋਵੈ॥ ਅੰ
 ਤਹਕਰਣਮਾਂਹਿਦੁਖਜੇਤੋ॥ ਭੰਗਨਹੋਵੈਤਾਂਮੇਤੇਤੋ॥ ੬੩॥ ਜਾਂ
 ਤੇਤਾਸ੍ਰੁਤਾਵਦੁਖਹਯੋ॥ ਅਗਨਉਸਨੁਜਯੇਤਾਂਮੇਪਯੋ॥ ਤੇਤੋ
 ਦ੍ਰਿੜਵੈਰਾਗਸੁਧਾਰੇ॥ ਅੰਦਾਸਨਉਰਤੇਸਭਦਾਰੇ॥ ੬੪॥ ਇ
 ਤ੍ਯਾਦਵਿਧੁਭਾਖੀਜੋਈ॥ ਬ੍ਯਰਬਦਿਗਯਮੇਜਾਨੋਸੋਈ॥ ਸੰ
 ਚਕਯੋਕਰਤਬ੍ਯਨਕੋਈ॥ ਗਯਾਂਨੀਪ੍ਰਤਿਭੁਵਭੀਤਰਹੋਈ
 ੬੫॥ ਗਯਾਂਨਅਰਥਤਾਂਮੇਵਹੁਨਾਂਹੀ॥ ਜਾਂਤੇਗਯਾਂਨਭੁਯੇਤਾਂਮਾਂ
 ਹੀ॥ ਸਾਧ੍ਯਸਿਧਜਾਂਕੋਜਗਹੋਈ॥ ਪਨਿਕਰਤਬ੍ਯਨਤਾਂਹਿਤ

ਕੋਈ। ੬੬॥ ਅਸਿਧਸਾਧਜਸੇਤੋਜਗਹਯੋ। ਤਾਂਹਿਤਤਿਹਕਰ ੨੩੨
ਤਬਜਹਿਪਯੋ। ਅਤਮਗਜਾਂਨਅਹੇਜਗਜੇਈ। ਤਾਂਅਗਜਾਂ
ਨਹਨੇਭੁਵਸੇਈ। ੬੭॥ ਅਗਜਾਂਨਨਿਬੰਧਨਜੇਦੁਖਹਯੋ। ਗੰਧ
ਨਨਾਸਜਸੇਈਭੁਵਪਯੋ। ਦਸਮਾਗਜਾਂਨਭੁਜੇਸਿਥੀਤਾ
ਹੀ। ਪਾਯੋਸੋਕਲਭੁਵਸੇਈ। ੬੮॥ ਸੁਕਰਸੋਸਿਰਤਨ ੭
ਕੀਨੋ। ਯਾਵਿਧਦੁਖਜਵਹੁਤਤਨਦੀਨੋ। ਹਿਇਬ੍ਰੁਣਤਾਤ੍ਰਕੇਮ
ਹੀ। ਰੁਧਰਸੁਵੇਪੁਨਿਜਾਕੇਮਾਂਹੀ। ੬੯॥ ਆਪਤਜਨਕੀਨੋਭੁ
ਪਦੇਸਾ। ਤੁਹਿਦਸਮਸਭੁਭਕਦੇਸਾ। ਰਿਹਨਰਦਸਮਸਮਝੁਸੇ

ਜਬਹੀ ਭੈਜ ਅਰੁ ਸੋ ਕਨਾ ਸੁਤ ਬਹੀ॥ ੨੦॥ ਬ੍ਰਹਮਪੀਤ੍ਰਾਤਿਹ
 ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੀਤ੍ਰਾਤੇ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਵੇ॥ ਜਬ ਤਾਂ ਕੋ ਅੰਖ
 ਧਵਹੁ ਕਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੀਤ੍ਰਾ ਕੋ ਤਬ ਪਾਰਿ ਹਰੇ॥ ੨੧॥ ਤਿਉਹੀ ਗਯੰਨ
 ਪਾਇ ਸਭੁ ਹਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਰਥ ਪਕੋ ਨਹਿ ਪ੍ਰਹਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਰਥ ਪਮੇਜੋ
 ਦੁਖ ਆਵੇ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਯਤ ਨਵਿਨ ਨਹਿ ਜਾਵੇ॥ ੨੨॥ ਨੰਨੁ ਰੋਗੋ ਬਿ
 ਨਾਮਿ ਦੇ ਨਹਿ ਜੋਇ॥ ਪ੍ਰਾਰਥ ਪਭਾਖੀ ਭਵ ਜੋਇ॥ ਤ੍ਰਿਵਿਧ ਪ੍ਰਾ
 ਰਥ ਪਭਵ ਜੋਈ॥ ਅੰਰਨ ਕਾਰ ਕਤਾਂ ਕੋ ਕੋਈ॥ ੨੩॥ ਤੀਵਰ
 ਪ੍ਰਾਰਥ ਪਨਹਿ ਜਾਇ॥ ਮ੍ਰਿਦੁਲਾ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਯਤ ਨਹ ਪਾਇ॥ ਯ

ਦਖਦੁਖਹੋਮਨਕੇਮਾਂਗੀ। ਤਦੁਪਿਜਾਯਾਮਾਤਮਾਮਾਂਗੀ॥ ੨੩੩

॥ ਜੈਸੇਤਾਪਅਗਨਮੇਹਯੋ। ਨੀਰਵਿਖੇਤਾਂਤੇਵਹੁਪਯੋ। ਨੰ

ਨੁਪਾਵਕਜਲਦੇਨੰਸੀਗੀ। ਨਹਿਤਾਮੇਕੋਅਹੋਅਸੀਗੀ॥ ੨੪

॥ ਖਰੀਪਰਾਜਲਮੇਵਹੁਜਾਯਾ। ਨੀਕੇਨੀਰੇਦਯੋਤਪਾਇ। ਅੰ

ਤਮਏਕਅਸੀਗਾਹਅਹੋ। ਮਨਕੇਧਰਮਕਥੀਵਹੁਗਹੋ॥ ੨੫

॥ ਜਿਉਸਫਟਕਮਲਸੁਮਨਅਸੀਗੀ। ਭਾਸੇਜਪਾਕੁਸਮਸਮ

ਰੰਗੀ। ਤਿਉਅਸੀਗਾਮਾਤਮਾਹਯੋ। ਮਨਕੇਦੁਖਦੁਖੀਵਹੁਪ

ਯੋ॥ ੨੬॥ ਅਲਮੰਤਕਰਕਰੇਪ੍ਰਯਾਗ। ਅਗਨਸਕਤਭਵਥੋਪ

ਉਦਗਾਸਪਾਕੁਸਮਲਾਲੀਪਰਹਰੇ॥ ਸੁਕਲਦ੍ਰਵਕੇਲੇਪਨ
ਕਰੇ॥ ੧੮॥ ਤਦਨਹਿਨੀਰਤਾਪਕੋਗਹੇ॥ ਨਹਿਸਫਟਕਲਾ
ਲਕੋਕਹੇ॥ ਤਿਉਹੀਮਨਕੇਦੁਖਮਿਟਾਏ॥ ਆਤਮਮਾਂਹਿਦੁਖ
ਮਿਟਜਾਏ॥ ੧੯॥ ਨੰਨੁਆਤਮਮਹਿਦੁਖਘਨੇਰੇ॥ ਵਿਨਅ
ਧਜਾਸਨਨੀਕੇਹੇਰੇ॥ ਤਾਂਕੋਕਥਲਜੋਅੰਗਜਾਂਨ॥ ਸਿਤੰਕੁਜੇ
ਗਜਾਂਨਤੇਹਾਂਨ॥ ੨੦॥ ਕੁਰਲਵਿਨਾਕਥੀਵਹੁਹੋਵੇ॥ ਗਜਾਂਨੀ
ਕਹੋਕਥੀਦੁਖਜੋਵੇ॥ ਸਾਂਚਕਯੋਮੁਲਾਅੰਗਜਾਂਨ॥ ਕੁਜੇਗਜਾਂ
ਨਤੇਨੀਕੇਜਾਂਨ॥ ੨੧॥ ਭਵਾਜਪਿਲੇਸਮਾਦਿਦੁਖਜੋਈ॥ ਅ

ਬਲੈਅਹੇਨਸ੍ਰਨਹਿਜੇਈ॥ਤਾਂਹੀਕਰਹੋਵੇਅਧਯਾਸਾ॥ਪੂਰਬ ੨੩੪
ਪਾਛੇਦੁਖਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੮੨॥ਅਨਰੁਦ੍ਰਦੁਖਪ੍ਰਗਟਹੋਈ॥
ਤਾਅਪਲਾਪਕਰੇਨਹਿਕੋਈ॥ਦੁਖਨਿਵਾਰਨਸਾਧਨਜੇਈ
॥ਦੁਖਨਿਵਾਰੇਯਾਭਵਤੇਈ॥੮੩॥ਤਾਂਤੇਜਾਧਨਕੀਵਿਧ
ਜੇਈ॥ਸਾਰਥਭੁਈਪ੍ਰਗਟਅਬਸੋਈ॥ਗਯਾਂਨਅਨੰਤਰ
ਜੇਸੀਨਯਾਸਾ॥ਸੁਤਕਰੇਤਾਂਕੋਉਪਨਯਾਸਾ॥੮੪॥ਪੂਰਬਅ
ਤਮਗਯਾਂਨਹਿਯਾਈ॥ਨਿਖਿਲਅਵਿਦਯਾਦਏਮਿਟਾਈ॥
ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਲਯਾਭਵਜੇਈ॥ਵਿਛੁਤੀਨਤਯਾਗੇਸੋਈ॥

੨੫॥ ਪੜਵਿਤੁਲੋਕਯਹਿਤੀਨਾਤੀਨੋਇਛਾਤੇਹੋਇਹੀਨਾ॥
 ਭਿੰਛਾਕਰੇਨਗਰਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਬੈਠੇਜਾਇਸਥੀਰੁਲਮਾਂਹੀ॥ ੨੬॥
 ॥ ਤਥਾਚਸੂਤ੍ਰਿ॥ ਏਵੰਵੈਤਮਾਤਮਾਨੀਵਿਦਿਤ੍ਰਾਬ੍ਰਹਮਣ੍ਯੁ
 ॥ ਪੜਈਖਣਾਯਾਸੁਵਿਤਈਖਣਾਯਾਸੁਲੋਕਈਖ
 ਣਾਯਾਸੁਬ੍ਰਹਮਾਯਾਕ੍ਰਿਪਨਾਚਰਯੀਚਰੀਤਿ॥ ਚੌ ਨਈ
 ਪਾਇਨਵਾਸੁੰਨਯਅਗਾਰਾ॥ ਏਵਭਵਨਮੈਵਸੇਉਦਾਰਾ॥
 ਪਨਨੰਦਮਾਤਮਉਰਧਾਰੇ॥ ਬਿਖਯਸੁਖਨਤੋਮਨਕੰਦਰੇ
 ੨੭॥ ਕਾਹੂੰਸੀਗਵੈਰਨਹਿਹਯੋ॥ ਸਮਤਾਬ੍ਰਧਨਿਖਿਲਮੇਪ

ਯੈ॥ ਏਕ ਅਨੰਦ ਸਿੰਧਵਹੁ ਆਹਿ॥ ਦੁਖ ਲੇਸਤਾਂ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਂਹਿ॥ ੧੮
 ॥ ਯਾਂਹਿ ਅਵਸਾ ਕਾਰਨ ਜੋਈ॥ ਫਿਰ ਵੈਰਾਗ ਪਛਾਨੈ ਜੋਈ॥ ੧੯
 ॥ ਖਾਵੈ ਸੁਖ ਜਨ ਮੈ ਜੋਈ॥ ਫਿਰ ਵੈਰਾਗ ਉਪਾਵੈ ਜੋਈ॥ ੨੦
 ਸਵੈਯਾ॥ ਜਿਹਨਾ ਗਰਨ ਰਨਿ ਹਾਰਤ ਹੀਨ ਗਮ ਹਰਹੇ ਤਿਹ ਰੂਪ ਵਿ
 ਚਾਰੇ॥ ਮੁਖ ਭੂਕ ਭਰੀ ਫਿਰ ਗਗੀ ਦਵਹੇ॥ ਮਰਨ ਕਨਤੇ ਵਹੁ ਮੈਲ ਨਿ
 ਸਾਰੇ॥ ਸਭ ਦੁਆਰਨ ਮੈਲ ਸਵੈਸ ਦਹੀ॥ ਅਵਕਾਹਿ ਭਜੇ ਤਿਹ ਪੋਥ ਉ
 ਤਾਰੇ॥ ਭੁਵਨਾਰਨ ਸੁੰਦਰੀ ਸਰਚੀਨ ਰਕਾਗਿ ਨ ਕੀਤਿ ਹਦਾਗਨਿ
 ਹਾਰੇ॥ ੨੧॥ ਇਤਿ ਮਾਸਮਈ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਦਭਰੀ॥ ਇਤਿ ਮਾਸਮਈ ਪੁਤਲੀ॥

ਉਹਧਾਰੇ॥ਇਤਿਮੀਸ਼੍ਟਪਿਖੇਇਤਨਕੁਲਖੇਇਤਬਾਲਮਈ॥ਇ
ਹਕੁੰਤਿਵਿਚਾਰੇ॥ਦੁਰਗੀਧਮਲੀਨਮਯੰਪਿਖਜੇਨਹਿਸੁੰਦੁਨਾਰ
ਨਿਰੂਪਨਿਹਾਰੇ॥ਇਹਕੁੰਤਿਸੁੰਦਖਨਖਾਂਨਰੁਈਅਵਤਾਤਨਤੇ
ਉਰਰਾਗਵਿਸਾਰੇ॥੯੧॥੩॥ਇਹਕੁੰਤਿਵਿਚਾਰੇਦੇਖਕੈਨਿਖ
ਲਪਦਾਰਥਮਾਂਹਿ॥ਤਵੈਜਿਹਾਸਾਤੁੰਹਿਕੀਉਪਜੇਨਰਉਗਮਾਂ
ਹਿ॥੯੨॥ਜਿਹਾਸਕਹੈਵੈਰਾਗਕਿਸੇਹੈਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰ॥ਤੀਬਰਖ
ਕਤੀਬਰਕਹੈਦਿਤੁਬਾਨਿਰਧਾਰ॥੯੩॥ਪ੍ਰਦਾਰਨਸੁਹਇਸ
ਬਹੀ॥ਧਿਗਸਿਸਾਰਹੈਮਤਰੁਬਹੀ॥ਧਹੀਮਦਵੈਰਾਗਕਹੀਜੇ॥

ਤਾਂ ਮਨ ਹਿਸੀ ਨਿਯਾਸ ਹਿਲੀ ਜੈ॥ ੯੪॥ ਪੜਦਾਰ ਵਿਖਾ ਜਗ ਜੇਤੇ ੨੨੬
॥ ਯਾਹਿ ਜਨਮ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਤੇਤੇ॥ ਐਸੀ ਇਸਥਿ ਰਮਤ ਹੈ ਜੇਈ॥ ਵੈ
ਰਾਗ ਸੁਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਯੋ ਜੇਈ॥ ੯੫॥ ਪੁਨਰਾ ਬ੍ਰਿਤ ਸਹਿ ਤਜੇ ਲੋਕ
॥ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਮੋਵਹੁ ਸੋਕ॥ ਐਸੀ ਮਤ ਇਸਥਿ ਤਹੈ ਜੇਈ॥ ਤੀਬ੍ਰ
ਤਰ ਵੈਰਾਗ ਸੁਜੇਈ॥ ੯੬॥ ਪੁਨਿ ਭੋਗ ਨ ਮੋਈ ਨ ਨਹੋਈ॥ ਵੈ
ਰਾਗ ਬ੍ਰਿਖ ਫਲ ਭੁਖ ਜੇਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਲੋਹੈ ਜੇਤੇ॥ ਬਿ
ਲਸਮਾਂ ਨ ਸਕੁ ਰਾਸੇ ਤੇਤੇ॥ ੯੭॥ ਯਾਹਿ ਵੈਰਾਗ ਮਵਧੁ ਧਿਗ
ਵੈ॥ ਪੁਰ ਲਭਾ ਗਭੁ ਏਜਨ ਪਾਵੈ॥ ਤੀਬ੍ਰ ਹੋਇ ਵੈਰਾਗ ਸੁਖ ਧਰੈ॥

ਕਰੇਸੀਨਿਜਾਸਭੂਮੀਮੇਤਬਹੀ॥੯੮॥ਸੰਸੀਨਜਾਸਹੈਦੈਪ੍ਰਕਾਰ
॥ਕੁਟੀਚਕਅੰਰਵਹੁਦਕਧਾਰਾਯਾਤ੍ਰਾਮਾਂਹਿਸਕਤਨਹਿਜਬ
ਹੀ॥ਕਰੇਕੁਟੀਚਕਯੋਗੀਤਬਹੀ॥੯੯॥ਯਾਤ੍ਰਾਸਕਤਦੇਹਨ
ਰਜੇਈ॥ਸੰਨਜਾਸਵਹੁਦਕਧਾਰੇਸੇਈ॥ਯਹਿਦੈਨੰਸੰਨਜਾਸ
ਸੁਜੇਈ॥ਨਾਂਮਤਿਦੰਡੀਭਾਖੇਤੇਈ॥੧੦੦॥ਤੀਬ੍ਰਤਰਵੈਰਾਗਸੁਜੇ
ਈ॥ਦੈਸੰਨਜਾਸਜਨਕਹੈਸੇਈ॥ਹਿਸਏਕਕੋਨਾਮਭਨੀਜੈ॥ਪਰਮ
ਹੰਸਸੁਵਿਤੀਯਕਹੀਜੈ॥੧੦੧॥ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਮੇਤਤ੍ਰਗਯਾਂਨਾਜਾਂ
ਮੈਂਹੋਇਸੁਹੀਸਪਛਾਂਨਾ॥ਪ੍ਰਮਹੀਸਪ੍ਰਨਿਦੈਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਵਿਦਿਦਿਖਾਅੰ

ਵਿਦ੍ਵਿਤ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੧੦੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੰਧਾਂ ਨ ਅਰਥ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਵਿ ੨੩੭
ਵਿਦਿਖਾ ਯਾਤੁ ਦ੍ਰੁਪਾਦ ਜੋ ਸੋਈ॥ ਤਤ੍ਵ ਗੰਧਾਂ ਨ ਅਨੰਤ ਰਜੋਈ॥ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤ ਹੋਤ ਹੋ ਜੋਈ॥ ੧੦੩॥ ਵਹੀ ਕਹੀ ਜੇ ਵਿਦ੍ਵਿਤ ਸਿਨ੍ਯਾਸਾ॥
ਜੀ ਵਨ ਮੁਕਤ ਸੁਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਯਾਗ ਵਲ ਕ੍ਰਮ ਜੋ ਰਿਖ ਭੁਰੇ॥
ਤਿਨ ਹੂੰ ਯਹਿ ਸੰਨਿ ਜਾਸੁ ਧਾਰੇ॥ ੧੦੪॥ ਯਹਿ ਸਿਨ੍ਯਾਸ ਧਾਰੇ ਜਬ
ਹੀ॥ ਯਾ ਵਿਧ ਵਰਤੈ ਜੋ ਗੀਤ ਬਹੀ॥ ਸੁਭ ਦਾਸ ਨ ਪੁਰ ਬਧਾਰੇ॥ ਮਲ
ਨ ਦਾਸ ਨ ਦੁਰ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੧੦੫॥ ਪਾਛੇ ਸੁਭ ਕੋ ਕਰੇ ਤ੍ਵੰਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰ
ਖਬਰੋ ਖਬਰੁ ਗਾ॥ ਮਲ ਨ ਦਾਸ ਨ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਸਿਮਿਥੇ ਪਤੋ ਕਰੋ॥

ਸੋ

ਚਾਗ॥ ੧੦੬॥ ਲੋਕਵਾਸਨਾਏਕਪਛੁੰਨੀ॥ ਸਾਸੜਵਾਸਨਾਦੁ
ਸਰਜਾਨੀ॥ ਦੇਹਵਾਸਨਾਤੀਜੀਹਯੋ॥ ਯਾਦਿਧਤੀਨਵਾਸਨਾਪ
ਯੋ॥ ੧੦੭॥ ਸਭੁਜਨਮੋਨਿਦਾਨਹਿਕਰੇ॥ ਮੇਉਸਤਤਿਕੋਸਭੁ
ਅਨਸਰੇ॥ ਮੇਸੀਇਛੁਜੇਭਵਮਾਂਹੀ॥ ਲੋਕਵਾਸਨਾਜਾਨੇਤਾਂ
ਯੋ॥ ੧੦੮॥ ਸਾਸੜਵਾਸਨਾਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਪਾਠਬ੍ਰਜਸਨਏਕ
ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਵਹੁਸਾਸੜਅੰਧੈਜਨਨਆਸਾ॥ ਦੁਜੀਯਹਿਕੀਨੀ
ਉਪਨ੍ਯਾਸਾ॥ ੧੦੯॥ ਅਨਦਾਨਬ੍ਰਜਸਨਤੀਜੀਭਵਮਾਂਹੀ॥
ਯਾਦਿਧਤੀਨਅੰਧੈਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਦੇਹਵਾਸਨਾਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਸ

ਸੁਨੀਯੋਨੀਕੋਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੧੧੦॥ ਨਿਜਦੇਹਮੇਆਤਮਗਯਾਂਨਾ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਮਵਾਸਨਾਯਹਿਪਹਿਚੰਨਾ॥ ਗੁਣਾਂਧਾਂਨਦੁਸਰੀਹਯੋ॥ ਦੋਖਨਿ
 ਰਸਨਤੀਸਰੀਪਯੋ॥ ੧੧੧॥ ਗੁਣਾਂਧਾਂਨਹੈਦ੍ਰੁਪ੍ਰਕਾਗਾਸਿਸਿਖੇ
 ਪਤੇਕਰੋਊਚਾਗਾ॥ ਲੋਕਿਕਗੁਣਾਂਧਾਂਨਇਕਿਕਯੋ॥ ਦੁਤੀਸਾਸ
 ਤੀਯਾਭਵਪਯੋ॥ ੧੧੨॥ ਸ੍ਰਗਦੁਕੂਲਾਮਰਵਹੁਤਸੁਰੀਧਾਯ
 ਤਨਕਰੇਤਨਧਾਰੇਅੰਧਾ॥ ਲੋਕਿਕਗੁਣਾਂਧਾਂਨਯਹਿਜਾਂਨਾ॥ ਸਾਸਤੀ
 ਕੋਸਥਕਰੋਵਖਾਂਨਾ॥ ੧੧੩॥ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾਹੇਤਸਿਧਾਵੇ॥ ਗਯ
 ਜਾਇਕਰਾਪੰਡਕਰਵੇ॥ ਸਾਲਕ੍ਰਮਾਕੀਸੇਵਾਕਰੇ॥ ਦ੍ਰੁਪ੍ਰਕਾ

ਧਰਮਵਿਸਤਾਰੇ॥ ੧੧੪॥ ਦਿਖਹਨਨਪੁਨਵੈਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਲੋਕਿਕਅ
ਰੁਵੈਦਿਕਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਤਨਮਹਿਬਹੁਤਅੰਖਧੀਡਾਰੈ॥ ਉਦਵਰਤ
ਨਜੇਦੇਹਪਖਾਰੈ॥ ੧੧੫॥ ਮੁਖਮੋਰਾਰਅੰਖਧੀਧੈ॥ ਯਾਦਿਧੈ
ਖਅੰਗਕੋਖੈ॥ ਸਾਸਰਵਿਹਤਸੰਚਕੋਕਰੇ॥ ਯਾਦਿਧੈਉਰਦੇਖ
ਪਰਹਰੇ॥ ੧੧੬॥ ਯਾਦਿਧਤੀਨਵਾਸਨਜੇਈ॥ ਸੁਪੀਤਿਜਾਗੇਸ
ਗਲੀਜੇਈ॥ ਇਨਤੀਨੋਕਾਵਹੁਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਮਾਂਹਿ
ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੧੧੭॥ ਪੂਰਬਬ੍ਰਿਧਪ੍ਰਗਟਕਰਗਾਯੋ॥ ਵਹੁਵਿਸਤਾ
ਰਤੇਨਾਂਹਿਦਿਖਾਯੋ॥ ਲੋਕਵਾਸਨਾਤਜਾਗਉਪਾਯਾ॥ ਕਹੈਸੀਖੇ॥

ਸੁਨੇਮਨੁਲਾਯਾ॥ ੧੧੮॥ ਇਸਉਪਾਇਨਕੋਭਵਮਾਂਗੀ॥ ਸਰਬਸਿਤੁ
ਸ੍ਵਹੇਰਿਜਨਜਾਂਗੀ॥ ਗੁਣਸਾਗਰਉਰਪ੍ਰਮਦਯਾਲਾ॥ ਦਿਖਹੀਨ
ਨਿਜਗਯਾਂਨਵਿਸਾਲਾ॥ ੧੧੯॥ ਸਭੁਜਨਕੇਹਿਤੁਕੋਅਨਸਰੈ॥ ਦ੍ਰੈ
ਖਨਕਹੁਕੋਉਰਧਰੈ॥ ਯਾਵਿਧਗੁਣਉਤਮਅਧਾਰਾ॥ ਭਵਭੀ
ਤਰਜੇਪਰਖਉਦਾਰਾ॥ ੧੨੦॥ ਤਾਂਕੀਨਿੰਦਾਭਵਮੇਕਰੈ॥ ਸਭੁਜ
ਨਨਹਿਉਸਤਤਅਨਸਰੈ॥ ਦ੍ਰੈਖਹੋਇਜਾਂਕੋਜਾਮਾਂਗੀ॥ ਤਿਹਨਿ
ਦੇਜਨਯਾਭਵਮਾਂਗੀ॥ ੧੨੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹੀ॥ ਬ
ਹੁਤਆਵਾਜਸੁਦੈਨਉਰਹੀ॥ ਅਰੁਪਨਰਾਗਹੋਇਹੈਜਾਂਗੀ॥

੨੩੮

ਨਰਪਰਸਿਸੇਤਾਂ ਰੁਵਮਾਂਗੀ॥ **੬੨੨**॥ ਭਾਵੇਂ ਹੀ ਇਪਖਾਂਦੁਸਮਾਂਨਾ ਤਾਂ
 ਹੀ ਕੇ ਉਰਵਹੁਸਨਮਾਂਨਾ॥ ਬਿਧੁ ਅੰਗ ਨਵਾਲ ਨਮਾਂਗੀ॥ ਯਹਿ ਯੋ
 ਹੀ ਸੀਸੇ ਕਛੁ ਨਾਂਗੀ॥ **੬੨੩**॥ ਯੈ ਸਭੁ ਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਹਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਉ
 ਰਤੇ ਲੋਕ ਵਾਸ ਨਾਟਾਰੇ॥ ਇਤ ਰਵਾਸ ਨਾ ਤੁਜਾਗ ਉਪਾਯਾ॥ ਕਹੈ ਸਿ
 ਖੇਪ ਸੁਨੇ ਮਨ ਲਾਯਾ॥ **੬੨੪**॥ ਵਹੁਤ ਅਸ ਕ੍ਰਮ ਰਿਵੇ ਮੇ ਮਾਂਨਾ ਸ
 ਸਤ ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਹਾਂਨਾ॥ ਸੁੰਦ੍ਰ ਪਾਠ ਕਹਾਂ ਲੋਕ ਰੇ॥ ਕੰਠਾ ਇਕ ਨ
 ਹਿ ਵਾਸ ਅਨ ਜਰੇ॥ **੬੨੫**॥ ਥੋੜੀ ਆਯੁ ਵਹੁਤ ਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਗ੍ਰੀਥ
 ਨ ਕਾਰਿ ਉਪਾਏ ਪਾਗਾ॥ ਵਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਮ ਵਿਸਤਾਰੇ॥ ਕੋਸਮ ਰਬ

ਜੋ ਕੁ ਵਸੇ ਕਰੇ॥ ੬੨੬॥ ਯੋ ਅਸ ਕ੍ਰਿਜਾਨ ਉਰਮਾਂ ਹੀ॥ ਤੁ
 ਗੋ ਸਗਲ ਵਾਸਨਾ ਤਾਂ ਹੀ॥ ਜੜ੍ਹ ਹੇਤ ਤੇ ਆਤਮ ਨਾਂ ਹੀ॥ ਯਹ
 ਤਨ ਜੋ ਹੋਰੇ ਕੁ ਵਸਾਂ ਹੀ॥ ੬੨੭॥ ਤਨ ਅਨਤ ਮਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਪੁ
 ਰਬ ਭਾਖੈ ਵਹੁ ਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਅਤ੍ਰਿਤ ਮਲ ਨਤ ਨ ਯਾ ਭਵ
 ਹਯੋ॥ ਆਤਮ ਅਤ ਸੋ ਨਿਗਮ ਲਪਯੋ॥ ੬੨੮॥ ਗੁਣਾਂ ਧੰਨ
 ਅਰਵੈ ਖਪ੍ਰਹਾਂ ਨਾ॥ ਤਨ ਕ੍ਰਿਤ ਰਾਸ ਕ੍ਰਿਪ ਛਾਂ ਨਾ॥ ਆਤ
 ਮ ਸੁਧ ਰੂਪ ਨਿਜ ਹਯੋ॥ ਏਕ ਅਸੀ ਗਾ ਬਿਜੋ ਮਸਮਧਯੋ॥ ੬
 ੨੯॥ ਯਾ ਵਿਸਰੇ ਦੁਹੰ ਕਾ ਜੇ ਦੇ॥ ਮਲ ਨਵਾਸਨ ਉਰਤੇ ਖ

੦ ੨੬੦

ਵੈ॥ ਸੁਰੁ ਦਸਨਾਧਾਰ ਉਦਾਰੀ॥ ਤਜਾਗੇ ਮਲਨ ਦਾਸਨਾਸ
 ਗੀ॥ ੧੩੦॥ ਮਨੇਨਾਸਕਾ ਉਦਮਠਨੇ॥ ਮਨਕੁ ਰੂਪਇ ਸੈਨ
 ਰਜਾਨੇ॥ ਅਤਿ ਹਕਰ ਲਵ ਬੁਧਮਾਂਗੀ॥ ਰਚਯੋ ਜਗਈ
 ਸੁਰਯਾਤਨਮਾਂਗੀ॥ ੧੩੧॥ ਮਨਨ ਰੂਪ ਬ੍ਰਿਤਿ ਤਿਹ ਜੋਈ॥
 ਮਨੇ ਕਹੀ ਜੇ ਭਵ ਮੈ ਸੋਈ॥ ਮਨਨ ਰੂਪ ਬ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਗਰੇ॥ ਨਿਰ
 ਧ ਪ੍ਰਲਾਮ ਹਿਕੋ ਅਨੁਸਰੇ॥ ੧੩੨॥ ਯਹੀ ਨਾਸਤਾ ਹਿਕੋ ਜਾਨੇ
 ॥ ਤਾਂਹੀ ਹਿਤ ਉਦਮ ਉਰਠਨੇ॥ ਤਾਂ ਉਦਮ ਕੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਸੁ
 ਖਵੇ ਪਨ ਅਰੁ ਹਠ ਨਿਰਧਾਰ॥ ੧੩੩॥ ਸਤੁ ਅਰੁ ਮਿਤੁ

ਕੇਮਾਂਗੀ। ਤੁਲਜਬੁਧਜੇਈਕੁਵਮਾਂਗੀ। ਸੁਖਬੈਧਨਨਾਂਕੋਪਰਿ ੨੪੯
ਚਾਂਨਾ। ਹਠਉਪਾਯਕੋਕਰੋਵਖਾਂਨਾ। ੧੩੪। ਯਮਅਰੁਨਿਜਮ
ਪ੍ਰਤ੍ਯਾਹਾਰਾ। ਇਤ੍ਯਾਇਕਕੋਹਠਨਿਰਧਾਰਾ। ਗੁਰਸਮੀਪ
ਸੀਖਕਰਿਕਰੇ। ਆਪਹਿਤੇਨਹਿਠਵਿਸਤਰੇ। ੧੩੫। ਏ
। ਆਹਿਸਾਸਤ੍ਯਾਸਤੇਯਪ੍ਰਨਿਬ੍ਰਹਮਚਰਯਪਧਿਚਾਂਨਾ।
ਅਪ੍ਰਗ੍ਰਹਿਪਨਿਜਾਨਜੇਯਮਯਹਿਪਾਂਚੀਮਾਂਨਾ। ੧੩੬। ਸੋਚ
ਅਰਿਸੰਤੋਖਪ੍ਰਨਿਤਪਸ੍ਵਯਾਯਵਖਾਂਨਾ। ਈਸ੍ਵਰਕੋਪ੍ਰਣਿ
ਧਾਂਨਪ੍ਰਨਿਧਪਾਂਚੀਨਿਮਪਛਾਂਨਾ। ੧੩੭। ਓ। ਆਛੈਰਾਜਧ

ਗਮਜਿਨ ਦੇਸਾ॥ ਉਪਦ੍ਰਵ ਕਰਨ ਹਿ ਹੋਇ ਕਲੇਸਾ॥ ਮਠਿ ਕਾ
ਤਹਾਇ ਕਾਂਤ ਸਵਾਰੇ॥ ਪਨਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਵਹੁ ਵਿਸਤਾਰੇ॥

੩੮॥ ਸਿਲਾਜਲ ਅਗਨ ਤਹਾਨ ਹਧਰੇ॥ ਅਲਪ ਦੁਾਰ ਰੰ
ਧੂ ਪ੍ਰਹਰੇ॥ ਨਾਮ ਤਨੀਚ ਉਚਨ ਹਿ ਹੋਈ॥ ਗਰਤ ਨਗ੍ਰੀਤ ਰ
ਹੋਵੈ ਕੋਈ॥ ੧੩੯॥ ਗੋਵਰ ਸੰਧ ਰਲੇ ਪਨ ਕਰੇ॥ ਕੁਸਮਿ ਗ
ਛਾਲ ਚੈਲ ਵਿਸਤਾਰੇ॥ ਯੋਗ ਕਰੇ ਤਹਾਮਾਸਨ ਧਾਰਾ॥ ਤੇਅ
ਸਨ ਕੋਰੇ ਚਿਚਾਰਾ॥ ੧੪੦॥ ੪॥ ਜਾਨੂ ਕੋ ਅੰਤ ਰਕਰੇ ਪਾਇ ਕੋ
ਤਲ ਦੋਇ॥ ਰਿਜ ਸਰੀਰ ਬੈਠੇ ਜ ਬੈਸੁ ਸਤਿਕਾਮਾਸਨ ਸੋਇ

१३१॥ उरुतले ऐकपा दकै दू सवपा दहि जेति ॥ उरुवरग २४२
उरुके बीरग सनखहि सैति ॥ १४२॥ देकर यवली मेय बैअ
रकै न बुलगाति ॥ देह करे सम दुरकै मेग सन सुख दहि
१४३॥ जंया सुधी बुसपे गधन मेप गयारा ॥ भाषे जानु प
पर पसम मतं न उरारा ॥ १४४॥ जग तजी वने ते अहे ते ते
आसन भागि ॥ सभु आसन के ते कहे मुख वधा नेत गि ॥ १
४५॥ सिप पदमा सिंग सन बुद्धा सन मिलारा ॥ सभु आसन
के सी सभु आसन चरविचारा ॥ १४६॥ दीनै रपदुमल

ਧਰਮੇ ਦੁਰਪਾਰਿਪਦਾ ਮਾਂ ਨਾ ॥ ਸਮਸਰੀਰ ਬੈਠੇ ਜਬੈ ਮਾਸਨ ਸਿਧ
 ਵਖਾਨਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਵਾਂ ਮਉਰੂ ਦਖਣ ਚਰਣ ਦਖਣ ਪਰੇ ਸੁਵਾਂ ਮ
 ਸਿਪ੍ਰਸੁ ਅੰਗੁਠੇ ਪਦ ਫਵੇ ਪਦ ਮਾਸਨ ਯਹਿ ਨਾਮ ॥ ੧੪੮ ॥ ੳ ਸੀ
 ਮਸਮੀ ਪਬਿਖਣ ਕੇਤ ਲੋ ॥ ਪਦ ਕੇ ਗਲ ਫਲ ਗਾਏ ਭੁਲੋ ॥ ਦਖ
 ਣ ਵਾਂ ਮਗਲ ਫਕੇ ਧਾਰੇ ॥ ਦਖਣ ਗਲ ਫਵਾਂ ਮਨਿ ਰਧਾਰੇ ॥ ੧੪੯ ॥
 ॥ ਦੋ ਕਰ ਜਾਂ ਨੂਊ ਪਰਧਾਰਾ ॥ ਪਾਂਚੀ ਅੰਗੁਲ ਦਏ ਪਸਾਰਾ ॥ ਦੁਰਖ ਪ
 ਸਾਰ ਪੇਖੇ ਨਾ ਸਾਗਰਾ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨ ਇਹ ਕਹੇ ਉਜਾਗਰਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ਤ
 ਨ ਕੇ ਪਾਸ ਪਾਦ ਕੇਤ ਲੋ ॥ ਯਗ ਪਦ ਕਰ ਕਰਿ ਦਾਵੇ ਗੁਲੋ ॥ ਕੁਦਾਸ

ਨਇਹਨਾਮੁਕੁਨੀਜੈ। ਗੈਰਖਾਸਨਪੁਨਿਯਾਂਹਿਕਹੀਜੈ॥੧੫ ੨੪੩

॥ ਯਾਦਿਧਾਮਾਸਨਕੋਨਿਰਧਾਗਾਪ੍ਰਾਂਦਾਯਾਂਮਸੋਕਰੇਉ੮०

ਗਾਪ੍ਰਾਂਦਾਯਾਂਮਹੈਤੀਨਪ੍ਰਕਾਗਸਿਸੁਨਿਯੋਉਰਅੰਤਰਧਾ

ਗ॥੧੫੨॥ ਰੇਚਕਅਰੁਪੁਰਕਦੈਜਾਂਨੋ। ਕੁੰਭਕਰੁਪਤੀਸੋ

ਮਾਂਨੋ। ਵਿਸੇਖਵਾਯੁਤਨਭੀਤਰਜੇਤੀ॥ ਵਾਹਰਸਗਲ

ਨਿਕਾਏਤੇਤੀ॥੧੫੩॥ ਯਾਕੋਰੇਚਕਜਗਮੈਕਹਯੋ। ਪੁਰ

ਕਕੀਗਤਅੰਰੇਲਹੀਯੋ। ਉਤਪਲਨਾਲਰੁਗਮੁਖਮਾਂਹੀ

॥ ਸਿਸਲਖੇਚੇਜਿਉਭਵਸਾਂਹੀ॥੧੫੪॥ ਤਿਉਹੀਵਾਯੁ

ਗਹੇਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ ਪੂਰਕਤਾਂਹਿਕਹੇਕੁਵਮਾਂਹੀ॥ ਉਰਧਾਅਰ
 ਧਹਿਸੁਆਸਨਹਿਹੋਈ॥ ਅਰੁਪੁਨਿਗਾੜਚਲੇਨਹਿਕੋਈ
 ੧੫੫॥ ਐਸੀਭਾਂਤਿਜੁੜੇਕੁਵਸਖਹੀ॥ ਕੁੰਭਕਤਾਂਹਿਵਖਨੇ
 ਤਬਹੀ॥ ਸਿਕੁੰਭਕਹੈਦ੍ਵੈਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਬਾਹਰਾਮਰੁਭੂਤਰਨਿ
 ਰਧਾਰਾ॥ ੧੫੬॥ ਬਾਹਰਧੰਨਨਿਕਾਲਯੋਜੋਈ॥ ਤਾਂਹੀਠੰ
 ਰਠਾਂਛੋਵਹੁਹੋਈ॥ ਜੋਲੋਠੰਛੋਵਹਰਹਯੋ॥ ਤੋਲੋਬਾਹਰਕੁੰ
 ਭੁਕਪਯੋ॥ ੧੫੭॥ ਅਰੁਜੇਪ੍ਰਾਂਦਾਮਪਾਂਨਨਮਾਂਹੀ॥ ਜਾਯ
 ਮਿਲੇਯਾਂਤਨਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਜੋਪੁਨਿਵਾਹਰਕੋਨਹਿਆਵੋ॥ ਭੀ

ਤਰਕੁਭਕਤਬੇਕਹਵੇ॥ ੧੫੮॥ ਪ੍ਰਾਂਣਾਯਾਮਭੇਦਦਿਖਲਾਯੋ॥ ਫ
ਲਯਾਂਕੋਪਾਤੰਜਲਗਾਯੋ॥ ਨਿਦ੍ਰਾਆਲਸਉਪਜਾਵੇਜੋਈ॥ ਸਤ੍ਰ
ਵਰਣਕਹੀਜੋਸੋਈ॥ ੧੫੯॥ ਸੋਸਭਖੀਲਹੋਇਇਹਜਾਵੇ॥ ਯੋ
ਪਾਤੰਜਲਪ੍ਰਗਟਦਿਖਾਵੇ॥ ਅਰੁਪਾਨਿਯੋਗਧਾਰਣਾਮਾਂਹੀ॥ ਮਨਸ
ਮਰਥਹੋਇਤਨਮਾਂਹੀ॥ ੧੬੦॥ ਪ੍ਰਤ੍ਯਾਹਾਰਰੂਪਹੈਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਗਟ
ਪਾਤੰਜਲਗਾਯੋਸੋਈ॥ ਸਬਦਸਪਰਸਰੂਪੜੈਜਾਂਨੋ॥ ਰਸਅਰੰ
ਧਪਾਂਚਪਹਿਚਾਂਨੋ॥ ੧੬੧॥ ਸੋਤ੍ਰਾਦਿਇੰਦ੍ਰਯਭੁਵਜੇਤੋ॥ ਤਾਂਤੇਸਗਲ
ਨਿਵਾਰੇਤੋਤੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੇਰਿਤ੍ਰਪਾਮਨੁਕਹੀ॥ ਯਾਂਕੋਪ੍ਰਤ੍ਯਾਹਾਰਉਚ

੪੪

੦

ਰਹੀ॥ ੧੬੨॥ ਪ੍ਰਾਣਾਨਾਮਾਮੰ ਪ੍ਰਤ੍ਯਾਹਾਰਾ॥ ਮਾਂਹਿ ਪਤਿ ਜਲ ਵਹੁ ਵਿ
ਸਤਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਤ੍ਯਾਹਾਰ ਕਰੇ ਨਰ ਜਬਹੀ॥ ਈਦ੍ਰੁਯਾ ਸੁਵਸਹਿ ਵੇਤਬਹੀ
॥ ੧੬੩॥ ੴ॥ ਪ੍ਰਤਿਯਾਹਾਰ ਫਲ ਯਾਹਿ ਕਹਿਯੋ ਸੁਨੇ ਧਾਰਣ ਰੂਪਾ॥
ਜਾਂ ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ ਮਿਟੇ ਪਾਪ ਮਹਾਂਤ ਮਕੂਪਾ॥ ੧੬੪॥ ਪਦਮਾਸਨ ਤੇ ਆਇ
ਏ ਯਥਾ ਯੋਗ ਨਿਰਮਾਣਾ॥ ਕਹੂੰ ਕਮ ਨ ਅਸਥਾ ਪਨੇ ਧਾਰਣਾ ਨਾਮੁ ਕਹਾ
ਯਾ॥ ੧੬੫॥ ੴ॥ ਅਧਾਰਾ ਦੇ ਕ੍ਰਦੇ ਸਨ ਕੇ ਮਾਂਹੀ॥ ਅਥਵਾ ਮਾਤਮ
ਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਚਿਤ ਬਾਧਨੇ ਕੁਵੇ ਮੇਜੇ ਈ॥ ਧਾਰਣਾ ਯਾ ਭਾਵਭਾ
ਖੀ ਜੇ ਈ॥ ੧੬੬॥ ਤਾਂ ਮੇ ਪ੍ਰਤ੍ਯਾਹਾਰਾ ਜਬਹੀ॥ ਧ੍ਯਾਨ ਵਖਾਨੇ ਤਾਂ

ਕੋਤਬਹੀ। ਸੋਧਾਰਹੈ ਦ੍ਰੈ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਨੇ ਨਿਰਧਾਰਾ।

੧੬੭) ਵਿਜਾਤੀ ਪ੍ਰਤ੍ਯਜਾ ਸੋਹੀ। ਅੰਗ ਸੀ ਇਕ ਪਛਾਨੇ ਸੋਇ। ਸੋ

ਧਾਰਾਹੀ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰੀ ਜੋ। ਦੂਸਰ ਕੋ ਅਬਰੂਪ ਸੁਨੀ ਜੋ। ੧੬੮)

ਭਖਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤ੍ਯਯ ਪ੍ਰਵਾਹੀ। ਚਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਅੰਤਰ ਨਾਂਹੀ। ਤਾਂ

ਧਾਰਾ ਕੋ ਕਹੇ ਸਮਾਧਾ। ਭਵੰਤੀ ਤਰਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਗਾਧਾ। ੧੬੯)

ਸੋ ਸਮਾਧ ਹੋ ਦ੍ਰੈ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਇਕ ਅੰਗ ਅੰਗੀ ਨਿਰਧਾਰਾ। ਧ੍ਯਾਤ

ਧ੍ਯਾਨ ਫੁਰੇ ਜਾਂ ਮਾਂਹੀ। ਅੰਗ ਸਮਾਧ ਪਛਾਨੇ ਤਾਹੀ। ੧੭੦) ਦੋ

ਭਾਨ ਵਿਨ ਹੋ ਜੋਈ। ਅੰਗੀ ਸੁਧ ਪਛਾਨੇ ਜੋਈ। ਸਿ ਪ੍ਰਗਤਾ ਤ ਉਰ

ਗੀਪਛਾਂਨਾ ਜਾਂਹਿਵਿਖੇਦੇਨੇਆਭਾਂਨਾ॥੧੧੧॥ਪ੍ਰਮਾਸਮਾਧਅ
 ਸੰਪ੍ਰਗਯਾਤਾ॥ਸੋਸੁਨਿਜੇਨੀਕੋਵਿਖਯਾਤਾ॥ਨਿਖਿਲਚਿਤਬ੍ਰਿਤ
 ਸਿਦਯਾਵੇ॥ਕੇਵਲਏਕਚਿਤਰਹਜਾਵੇ॥੧੧੨॥ਸੀਸਕਾਰ
 ਸੇਖਯਹਿਹੋਈ॥ਅਸੰਪ੍ਰਗਯਾਤਕਹੀਜੇਸੋਈ॥ਬ੍ਰਿਤਿਉਪਰ
 ਮਯਤਨਹੈਜੋਈ॥ਤਾਂਕੋਹੋਤਪਛਾਂਨੋਸੋਈ॥੧੧੩॥ਜੈਜੋਉਪ
 ਜੇਮਨਕੀਬ੍ਰਿਤਿ॥ਤਾਂਹੀਖਿਨਸੋਕਰੇਨਿਬ੍ਰਿਤਾ॥ਵਾਰੰਵਾਰਇ
 ਸੋਅਭਿਜਾਸਾ॥ਤਾਂਤੇਹੋਇਸਮਾਧਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧੧੪॥ਯਹਿਸਮਾ
 ਧਯੋਗਤੇਭਈ॥ਅਥਵਾਤਤ੍ਰਗਿਯਾਂਨਨਿਰਮਈ॥ਯਾਂਮੇਨਿ

ਮਨ ਕੋਈ ਹਯੋ ॥ ਸਾਧਨ ਯੁਗਮ ਤਾਂ ਹਿ ਕੇ ਪਯੋ ॥ ੧੧੫ ॥ ਜਾਂ ੨੪੬
 ਤੇ ਦੋ ਅਧਕਾਰੀ ਪਯੋ ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਮਾਰਗ ਦ੍ਰਿਗਾਏ ॥ ਯੋਗ ਵਿ
 ਵੇ ਕੋ ਦੋ ਉਸਿ ਦੁਕਹੇ ॥ ਭੁਕਤ ਜਨਾਂ ਕੇ ਸਿਸੇ ਦਹੇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਆ
 ਰਜਨ ਕੇ ਸਿਸੇ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥ ਮਾਧਵ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੇ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ॥
 ਸਾਂਖੀ ਜਿ ਪਾਵੇ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਯੋਗੀ ਪਾਵੇ ਵਹੀ ਅਸਥਾਨ ॥ ੧੧੭ ॥
 ॥ ਤਤ੍ਵਗਿਆਨ ਵਾਸਨਾ ਨਾਸ ॥ ਮਨ ਨਾਸ ਜਿਹ ਭੁਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
 ਸੋਨਰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕਹੀਜੇ ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਭੁਜ ਛੀਜੇ ॥
 ੧੧੮ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਮੀ ਕੇ ਅਨਸਾਰ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭੇਦ ਨਿਰਧਾਰ ॥

ਨੰਨੂਰੂਮਿਕੰਨਜਿਨਕੇਅਨੁਸਾਰਾ। ਭੇਦਕੀਓਤੁਮਮੋਹ
 ਉਚਾਰਾ। ੧੧੬। ਸੰਪਤਰੂਮਰੂਪਹੈਜੇਈ। ਭਾਖਪ੍ਰਗ
 ਦਸੁਨੇਅਬਸੇਈ। ਪ੍ਰਥਮਸੁਭੇਛਾਭੂਮਪਛਾਨੈ। ਵਿਚ
 ਰਣਨਾਮਦੂਸਰੀਜਾਨੈ। ੧੧੭। ਤਨਮਾਨਸਾਤੀਸਰੀਹ
 ਯੋ। ਚੋਥੀਸਤ੍ਰਪਤਸੁਪਯੋ। ਅਸੀਸਕਤਨਾਮਪੰਚਮੀਜ
 ਨ। ਪਦਾਰਥਾਭਵਨੀਛੁਠੀਪਛਾਨ। ੧੧੮। ਤੁਰਯਗਨਾ
 ਮਸਪਤਮੀਹਯੋ। ਯਾਂਵਿਧਸਪਤਰੂਮਇਹਪਯੋ। ਮੂਰ
 ਖਹੀਕਾਹੇਰਹਿਜਾਂਦੋ। ਸਾਸਤ੍ਰਾਸਤ੍ਰੀਸੰਗਤਪਾਵੋ। ੧੧੯

॥ ਵੈਰਾਗ ਸਹਿਤ ਯਹਿ ਇਛਾ ਜੋਈ ॥ ਨਾਮ ਸੁਭੇ ਛਾਤਾ ਖੀਜੋਈ ॥ ੨੩੭ ॥
 ॥ ਸਾਸਤਾ ਮੇਰ ਸਿਤ ਨ ਕੋ ਸਿਗਾ ॥ ਵੈਰਾਗ ਹੋਇ ਉਗਾਹ ਅਭੰਗ ॥ ੧ ॥
 ੧੮੩ ॥ ਸਤ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਥਿਤ ਸੁਜੋਈ ॥ ਤੀਨੋ ਸਹਿਤ ਵਿਚਾਰਣ
 ਜੋਈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਰਖ ਰਕਤਤਾ ਜੋਈ ॥ ਵਿਚਾਰ ਸੁਭੇ ਛਾਤਾ ਕੀ ਜਬ
 ਖੋਈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਯਹਿ ਅਵਸਥਾ ਭਵ ਮੇਜੋਈ ॥ ਤਨਮਾਨ ਸਾਭ
 ਖੀਜੋਈ ॥ ਤੀਨ ਭੁੰਮ ਅਭੁਜਾ ਸਾਧੀਨਾ ॥ ਵਿਖਜ ਨਿਮਾਹਿ ਪ੍ਰੀਤ
 ਤਤੇਹੀਨਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਸਤ੍ਰਤਾ ਮੇਰ ਸਥਿਤ ਪਾਵੈ ॥ ਸਤ੍ਰਪਤ ਭਵ
 ਸੋਇ ਕਾਵੋ ॥ ਭੁੰਮ ਗਰ ਕੇ ਦੁਖ ਅਭੁਜਾ ॥ ਰੂਢ ਹੋਇ ਉਗ ਸਤ੍ਰਪ

ਕਾਸਾ॥ ੧੮੬॥ ਫਲਕੇਮਾਂਹਿਸਕਤਨਹਿਹੋਈ॥ ਅਸਿਸਕਤਨ
 ਮਭੀਮਕਾਸੇਈ॥ ਪੰਚਮਭੀਮਨਿਵਾਸੀਜੇਈ॥ ਸ੍ਵਪਰਉਤਥਹੋ
 ਵੇਸੇਈ॥ ੧੮੭॥ ੧੮੮॥ ਪੰਚਭੀਮਅਭੁਜਾਸਤੇਆਤਮਰਾਂਮਸੁਭਾਇ
 ਨਿਖਿਲਪਦਾਰਥਾਭਾਵਨੀਹਿਰਦੇਤੇਉਠਜਾਇ॥ ੧੮੯॥ ੧੯੦॥ ਪ
 ਰਪ੍ਰਯੁਕਤਯਤਨਵਹੁਪਾਯਾ॥ ਕਦੀਕਹੋਇਉਤਥਾਨਸ੍ਵਭਾਯ
 ॥ ਯਾਵਿਧਕੀਅਵਸਥਾਜੇਈ॥ ਪਦਾਰਥਾਭਾਵਨੀਭਾਖੀਸੇਈ॥
 ੧੯੧॥ ੧੯੨॥ ਪਦਭੀਮੀਕੋਦ੍ਰਿਯਅਭੁਜਾਸਾ॥ ਕਦੀਨਹੋਇਸੁਰੇਦਪ
 ਕਾਸਾ॥ ਨਿਜਸ੍ਵਰੁਦਮੈਇਸਥਿਤਜੇਈ॥ ਨਾਂਹਿਉਥਾਂਨਕਦਾਚੇ

ਤਰੇਈ॥ ੧੯੦॥ ਤੁਰੀਯਗਨਾਮ ਭੂਮਿਕਾ ਸੋਈ॥ ਰਿਖ ਭੁਦੇਵ ਭੋਗੀ
ਭੁਵਨੇਈ॥ ਤੀਨ ਭੂਮਿ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨ ਜੇਈ॥ ਤ੍ਵਰਾ ਜਾਂਨ ਕੋ ਸਾਧਨ
ਸੋਈ॥ ੧੯੧॥ ਚਤੁਰਥ ਭੂਮਿ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ॥ ਅਗਾਂਧੀ ਜਨਮ ਦੁ
ਖ ਸਭੁ ਖੇਵੇ॥ ਪੰਚਮ ਛਟੀ ਸਪਤਮੀ ਜੇਈ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭੇਦ
ਹੋ ਸੋਈ॥ ੧੯੨॥ ਯਾਦਿਯਕੋ ਸੁਨ ਕੈ ਉਪਦੇਸਾ॥ ਜਨਮ ਧਰਮ
ਹਰੇ ਕਲੇਜਾ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਵਸਥਾ ਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਮਾਥ ਭੇਦ ਰਹਿ
ਓਨ ਹਿਕੋਈ॥ ੧੯੩॥ ਦ੍ਵੈਖਨ ਕਾਹੂ ਸੀਗ ਕਮਾਵੇ॥ ਮੈਤ੍ਰੀ ਕਰੁਣਾ
ਮਨ ਲਾਵੇ॥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਮੇਅਨਾ ਦਲ ਸੁਰੀ॥ ਪ੍ਰਮਾਥ ਮਾਂਹਿ ਉਪੇਖ ਜਾਕਰ

ਗੀ॥ ੧੯੪॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਹਿ ਕਾਰ ਉਦਾਰੋ॥ ਏਦਨ ਮਾਂਹਿ ਨ ਸੋਚ
ਵਿਚਾਰੋ॥ ਜਾਂਤੇ ਲੋਗ ਨ ਕੋ ਕੁਝ ਨਾਂਹੀ॥ ਲੋਗ ਨ ਤੇ ਨ ਹਿਤਾਂ ਉਰ ਮਾਂਹੀ
੧੯੫॥ ਨਰਾਜ ਛੁੰਦ॥ ਨ ਸੀਗ ਕੋ ਕਰੇ ਕਉ ਮਖੰਡ ਧਾਂ ਮਧ ਜਾਯਹੈ॥
ਅਗਾਧ ਦੁਖ ਮੇਟ ਕੈ ਅਨੰਦ ਏ ਕਪਾਯਹੈ॥ ਸੁਲੋਕ ਤਾਪ ਨਾ ਸਨੀਅ
ਭੇਦ ਵਾਕ ਗਾਵਹੀ॥ ਸੁਦੀਨ ਦੁਖ ਹੋਰ ਕੈ ਦੁਖਾ ਲਤਾ ਜਨਾਵਹੀ॥ ੧੯੬॥
ਸੁਜਾ ਅਚਾਰ ਧਾਰ ਕੈ ਹਰੇ ਅਪਾਰ ਭਾਰ ਕੋ॥ ਸੁਖ ਧਨਾ ਸੰਜੋਚੈ ਲਹੈ
ਅਨੰਦ ਸਾਰ ਕੋ॥ ਇਸੇ ਅਚਾਰ ਤਾਂਹਿ ਕੋ ਅਨੰਤ ਪੀਠ ਮੈ ਫਿਰੇ॥ ਪੁਨੀ
ਤਪਾਵੁ ਪੁਰ ਕੈ ਸੁਖੰਗ ਪਾਵਨੀ ਕਰੇ॥ ੧੯੭॥

ਕਹੂੰ ਪੁਰ ਪੁਰ ਕਹੂੰ ਸੁਛਾ ਅੰਗਾ ਕਹੂੰ ਭ੍ਰਮ ਸੁਤ ਕਹੂੰ ਪਦ ਅੰਗਾ ਕ
 ਹੂੰ ਭ੍ਰਮ ਪਾਸ ਕਹੂੰ ਵੈਠ ਧਰਾ ਵੈਠਾ ਅਨਨੰਦ ਮੁਕਤ ਕਹੂੰ ਚਰਗਾ ਵੈਠਾ
 ੧੯੮ ਫਿਰੇ ਦੇਸ ਮਾਂਗੀ ਕਰੇ ਪੁਤਾ ਆਸਾ ਪਿਖੇਤਾਂ ਹਿਕਈ ਮਿਟੇ ਪ
 ਪਗਾਸਾ ਸੁਨੇ ਵਾ ਕਬਾਨੀ ਮਿਟੇ ਅੰਧ ਕਾਰੀ ਤੁਟੇ ਗੰਠ ਪੀੜੀ ਹਰੇ ਭ੍ਰਮ
 ਮੁਕਾਰੀ ੧੯੯ ਭੁਲੇ ਭੁਗਦੀ ਨੇ ਨਹੀ ਹਰਖ ਮਾਂਨੇ ਸੁਭਿਖ ਜਾਵੀ
 ਨੇ ਨਹੀ ਕ੍ਰਿਧ ਠਾਂਨੇ ਵਿਸਰਾ ਗਏ ਖੀ ਫਿਰੇ ਭ੍ਰਮ ਮਾਂਗੀ ਨਹੀ ਹਨ ਤੁਕ
 ਤਬਾਲ ਕੁਲੰਗੀ ੨੦੦ ਸਵੈਯਾ ਸੁਭਲ ਕਨਕੇਤ ਮਹਾਰੁਕ
 ਭਵਦਾਰੁਕ ਬੁਧ ਬੈਠ ਭ੍ਰਮ ਮਾਂਨੇ ਭਗਮੇ ਹਮਿਟਾਇ ਲੇਖੇ ਪਰਕੀ ਬੁਧ

ਬੈਨਨਕੋਉਰਭੀਤਰਮਾਂਨੋ॥ ਵਿਗਲੋਗਨਕੋਤਮਦੂਰਹਰੇਸਵਿਤਾਕਰਮੇ
 ਬੁਧਬੈਨਮਛਾਂਨੋ॥ ਬੁਧਵੈਨਨਕੋਭਵਪਾਵਤਸੋਭਵਪੂਰਬਯਾਜਿਨਪ੍ਰੰ
 ਨਕਮਾਂਨੋ॥ ੨੦੧॥ **ੴ**॥ ਪ੍ਰਤਯਕਗਯਾਂਨਅਨੰਤਸੁਜੇਈ॥ ਸਦਾਅਸੀ
 ਗਛੁਹੇਨਹਿਜੇਈ॥ ਤਾਂਹਿਵਿਖੇਕੈਸੇਸੀਸਾਰਾ॥ ਕਿਮਾਇਸਥਿਤਕੈਸੇਸੀ
 ਹਰਾ॥ **੨੦੨॥** ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਸੁਮਿਥਯਾਂਹੇਈ॥ ਸਤਯਵਿਖੇਹੇਤੂਨਹਿਕੋ
 ਈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਵਯਾਵਾਅਨੂਪ॥ ਇਛਾਹੀਨਅਬਲਤਿਹਰੂਪ॥ **੨੦੩॥**
 ਏਕਅਵਤੀਸਮਗੀਨਹੀ॥ ਕੈਸੇਜਗਤਹੇਇਤਾਂਮਾਂਹੀ॥ ਦਿਨਕਰਕੋਟ
 ਬਰਬਰਹਯੋ॥ ਤਮਅਵਿਦਯਾਤਾਂਹਿਨਪਯੋ॥ **੨੦੪॥ ਸਵੈਯਾ॥**

ਹਿਲਖੇਤਮਭਾਰਮਿੰਦੋਪਨਕਾਂਨਨਸੀਤਹਰੇਖਿਲਮਾਂਗੀ॥ਤਾਰਵੇਮੇ
 ਤਮਕੰਨਕਹੇਇਕਪੈਚਕਝੂਠਕਹੈਜਗਮਾਂਗੀ॥ਚੈਤਨਭਾਂਨੀਮਿਟੇਤ
 ਮਘਾਂਮਰਹੈਵਹੁਕਾਲਸੁਜੈਬਿਦਮਾਂਗੀ॥ਕੇਵਿਦਕੰਨਕਹੇਬਿਦਮੈ
 ਇਕਅਗਜਾਅਲੀਕਕਹੈਭੁਵਮਾਂਗੀ॥੨੦੫॥ਯਹਿਮਾਤਪਿਤਾਸੁਨਥੇ
 ਜਗਮੈਕਿਨਥੇਜਗਭੀਤਰਜੇਗੁਰਭੁਚੇ॥ਯਹਿਤੀਰਥਪੰਨਕਿਥਤ
 ਨਥੇਕਿਨਥੇਭੁਵਮੰਡਲਵੇਦਸੁਚਾਰੇ॥ਸੁਭਸਿਤਨਕੇਜਗਭ੍ਰਿਕਨਥੇ
 ਕਿਨਥੇਰਘਪੀਗੋਕਿਜਾਪਉਦਾਰੇ॥ਅਵਹੀਮਮਥੀਧਨਵੂਟਪ
 ਰੇਅਵਲੀਮਮਥੀਧਨਕਿਉਜਗਧਾਰੇ॥੨੦੬॥ਗੁਰਵੇਦਸੁ

੨੫੦

ਤੀਰਥ ਨਿਜ ਮਮ ਹਾਂ ਬ੍ਰਤ ਸਿਜ ਮਜੇ ਪਿਤਮਾ ਤੰਗ ਮਾਰੇ। ਹਰਿ ਭੂ ਮਸੁ
ਨੀਰ ਸਮੀਰ ਵਲੀ ਪੁਨਿ ਪਾਵਕ ਮੇਰ ਅਕਾ ਸੁਓ ਦਾਰੇ। ਤਮ ਰੇਓ
ਪਕਾਰ ਸੁਗਯਾਂ ਨ ਲਯੇ ਦ੍ਰਿਫੁ ਬੰਧਨ ਬੇਸੁ ਭੂਗਨਿ ਦਾਰੇ। ਸਭਿ ਕੇ
ਅਭਿ ਬੰਦਨ ਹੋਮ ਗੀ ਹਮੁ ਪਰਮਾਂਤ ਮਧਾਂ ਮਸਿਧਾਰੇ॥ ੨੦੧॥
੨੦੧॥ ਜਾਂ ਅਗਯਾਂ ਨ ਰਚੁ ਜੇ ਸਿਸਾਰਾ। ਕਹਾਂ ਗਯੇ ਕਛੁ ਅਹੇ ਨ ਸਾਰ ॥
ਰਾਗ ਵੈਖਿ ਬਿਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਜੇਈ॥ ਕਹਾਂ ਗਯੇ ਅਵਧਿ ਖੇਨ ਕੋਈ॥
੧੦੧॥ ਆਤਮ ਏਕ ਬੁਝੇ ਮੁਹਿ ਭਾਂਨਾ। ਤਾ ਵਿਨ ਲਖੇ ਨ ਰੰਚਕ
ਆਨਾ। ਹਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਨ ਭੇਦਾ। ਕਹਾਂ ਗਯੇ ਮਥਾ ਪਿਥੇ

ਅਭੇਦਾ॥ ੨੦੯॥ ਪੰਚਕੋਸਮੇ ਪਾਂਚਕਵਤ੍ਰਾ॥ ਆਤਮਕੋਕੋਗ
 ਯੋਊਪਾਵਾ॥ ਅਹੋ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸਨ ਪਾਏ॥ ਵਦੁਤ ਕਾਲਕੇ
 ਦੁਖ ਮਿਟਾਏ॥ ੨੧੦॥ ਮੋਬਿਨ ਨਾਂਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਨਾ॥ ਆ
 ਤਮ ਰੂਪ ਭਯੋ ਮੁਹਿ ਭੁੰਨਾ॥ ਅਹੋ ਅਚਾਰ ਜਕੀ ਗਤ ਨਿਅਾਰੀ
 ॥ ਜਾਂਕੇ ਦਰਸ ਮਿਟੇ ਭਵ ਭਾਰੀ॥ ੨੧੧॥ ਉਤਮ ਗੁਰੂ ਭਾਗਤੇ
 ਪਾਏ॥ ਜਿਨ ਮੇਰੇ ਅਗਯਾਂ ਨ ਮਿਟਾਏ॥ ਪੁਰਬ ਪੰਨ੍ਯ ਸੁਧਾ ਜਿ
 ਹਰੇਈ॥ ਉਤਮ ਗੁਰੂ ਲਹੇ ਭਵ ਸੋਈ॥ ੨੧੨॥ ਵਦੁਤ ਪਾਦੁ
 ਲੀ ਵਿਧ ਸੇਵੇ॥ ਤਾਂਤੇ ਉਤਮ ਗਯਾਂ ਨ ਚਿਲੇ ਵੈ॥ ਲੈ ਕਰ ਗਯਾਂ

੨੪੯

ਨਗਰੇਕੁਵਸਾਰਾ॥ ਭਵਸਾਗਰਕੇਜਾਵੇਪਾਰਾ॥ ੨੧੩॥ ਸਭੁ
 ਲੋਕਸੁਖੀਜਗਹੋਵੈ॥ ਦੁਖਨਕਬਹੁਕੋਈਜੋਵੈ॥ ਯਾਵਿਧਸਰ
 ਬਦੁਖਕੋਹਰਣੀ॥ ਬਾਂਟੀਪ੍ਰਗਟਕਰੇਸੁਖਕਰਣੀ॥ ੨੧੪॥ ਨ
 ਰਾਜਛੰਦਾ॥ ਸੁਗਜਾਂਨਭਾਂਨਸੇਲਸੇਨਵਾਦਕੋਕਰੇਕਹੀ॥ ਤ
 ਪੋਅਪਾਰਧਾਰਕੈਸੁਇਛੁਬੈਠਹੈਕਹੀ॥ ਸੁਦੁਖਭਾਰਡਰਕੈ
 ਸੁਖੰਅਪਾਰਪਾਵਈ॥ ਨਿਵਾਰਸਰਬਵਾਸਨਾਅਨੰਦਰੂਪ
 ਧਯਾਵਈ॥ ੨੧੫॥ ॥ ਯਾਵਿਧਵਰਤੈਭੁਵਮੇਯੋਗੀ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਨੰਦਸਦਾਰਸੋਭੇਗੀ॥ ਵਰੁਧਾਤਾਗਤਮੇਸੀਜਾਨੈ॥

ਪਰਮਨਮਾਂਹਿ ਅਲਖ ਪਛਾਨੈ ॥ ੨੧੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਮੀਨ ਨ ਕੀਰ ॥ ੨੫੨ ॥
ਤਨੀਰ ਵਿਖੇ ਨ ਭਾਮਾਂਹਿ ਵਿਹਿਗ ਮਕੀਰ ਗਤ ਜੈ ਸੀ ॥ ਵਿਦੁ ਤਿ ਕੀਘ
ਨ ਮਾਂਹਿ ਲਖੇ ਤਨ ਮਾਂਹਿ ਲਖੇ ਮਨ ਕੀਰ ਗਤ ਕੈ ਸੀ ॥ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਸ
ਭਯੋ ਗਨ ਕੀ ਦੁਰਲਖ ਅਹੇ ਭੁਵ ਭੀ ਤਰਿ ਤੈ ਸੀ ॥ ਗੈ ਦੁਰਲਖ ਅ
ਲਖ ਸਦਾ ਗਾਹਿ ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰ ਕਹੇ ਗਾਤਿ ਐ ਸੀ ॥ ੨੧੭ ॥ ਧੀਨੁ ਜੁ
ਈ ਤਿਨ ਕੀ ਜਨ ਨੀ ਕੁਲ ਪਾਵਨ ਤਾਂਹਿ ਕਰੀ ਜਗ ਸਾਗੀ ॥ ਭੂਮ ਸੁ
ਖੰਨ ਵਤੀ ਕਰਿ ਸੋ ਸੁਰਗੀ ਸੁਰ ਕੀ ਅਰਚਾ ਵਿਸਥਾਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਸਨਾਤਨ ਹੋਰ ਜਿਨੇ ਉਰੇ ਸੁਰ ਦਾਸ ਨ ਦੁਰ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਵਿਦਨ ਕੀ

ਗਤਜੇਤਕਥੀਸਕੁਤੇਤਕਤਾਂਹਿਉਦਾਰਸਵਾਰੀ॥੨੯॥ਤਪਕੰ
 ਨਿਰਵਾਸਨਹੋਇਕਚੇਨਪਰੇਉਰਮੈਫਲਰੰਚਕਸੋਈ॥ਅਟਦੇ
 ਸਨਪਾਵਨਦੇਸਕਰੇਸੁਫਿਰੇਤਹਠੰਰਜਹਾਂਬੁਝਹੋਈ॥ਨਿਰਪੇਖ
 ਸਦਾਉਰਸਾਂਤਰਹੈਕਰੁਣਾਂਕਰਕੈਜਿਹਓਰਸੁਜੋਈ॥ਵਹੁਪਾਵ
 ਨਯਾਕੁਵਮਾਂਹਿਕੁਜੋਉਰਮਾਂਹਿਰਹੇਤਿਹਪਾਪਨਕੋਈ॥੨੯ਈ॥
 ॥ਲੋਕਸੀਗ੍ਰਹੇਤਉਦਾਰਾਧਾਰੇਤਪਜਗਵਹੁਪ੍ਰਕਾਗਤੇ
 ਹੋਲੋਕਸੁਤੀਨਪ੍ਰਕਾਗ॥ਸਿਖਬੁਗਤਤਾਟਸਥਵੀਚਾਗ॥੩੦॥
 ॥ਤਾਂਮੋਸਿਖਅਹੇਜਗਜੋਈ॥ਅੰਤਰਮੁਖਗੁਰਹੇਰਸਸੋਈ॥੩੧॥

ਮਾਂਦਕਤਾਂਕੋਉਗਮਾਂਨੋ। ਤਾਵੈਨਨਮੋਨਿਸਚਾਠਨੋ॥ ੨੨੧॥ ਤਾਂ
 ਕੋਅਰਥਵਿਚਾਰੇਸੋਈ॥ ਸੀਪ੍ਰਬੰਧਮੋਖਵਹੁਹੋਈ॥ ਵਹੁਰਭ
 ਕਤਭੁਵਭੀਤਰਜੋਈ॥ ਤਤ੍ਵਨਿਸ਼ਕਸੇਵੇਸੋਈ॥ ੨੨੨॥ ਅੰਨਪਾਂ
 ਨਅੰਦਾਸਅਸਾਨਾਂ॥ ਬਸਤ੍ਰਬੰਦਨਵਹੁਸਨਮਾਂਨਾ॥ ਯਾਵਿਧਤਾਂ
 ਕੋਸੇਵੇਜੋਈ॥ ਤਾਂਕੇਖੰਨਗਹੇਭੁਵਸੋਈ॥ ੨੨੩॥ ਤਟਸਥਾਅ
 ਹੇਪ੍ਰਨਿਦੰਪ੍ਰਕਾਗਾ॥ ਆਸਤਿਕਅੰਰਸੁਨਾਸਤਕਧਾਗਾ॥ ਜੋਗੀਕਿ
 ਸੁਭਕ੍ਰਿਆਨਿਹਾਗਾ॥ ਅਸਤਕਕਰੇਸੁਸੁਭਅਚਾਰਾ॥ ੨੨੪॥ ਨ
 ਸਤਕਹੇਭੁਵਭੀਤਰਜੋਈ॥ ਜੋਗੀਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਖਜਸਬਹੋਈ॥ ਤਬ

੨੨੩

ਗੀਤਾਂ ਕੋ ਪਾਪ ਬਿਨਾ ਸੋ ॥ ਸੁਭਾਇ ਛਾਉ ਰਮਾਂ ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ੨੨ ॥
 ॥ ਯਾ ਵਿਧ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਯੋਗੀ ਕਰੇ ਸੁਦਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
 ਅਰੁ ਪਾਨਿ ਕੇ ਵਲ ਵੈਖੀ ਜੋਈ ॥ ਪਾਪ ਗਹੇ ਯੋਗੀ ਕੇ ਸੋਈ ॥ ੨੩ ॥
 ॥ ਯਾ ਵਿਧ ਕਰਮ ਵਿਭਾਗ ਹਿ ਹੋਈ ॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਮਾਂ ਲਸੇ ਖਬੈ ਜੋਈ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਾ ਕਰਮ ਬੋਝੇ ਤੀ ॥ ਭੋਗ ਬਿਨਾ ਸੋ ਸਗਲੇ ਤੇ ਤੀ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸਨਮੁਖ ਹੋਈ ॥ ਸ੍ਰਮ ਭੁਵਨੁ ਰਾਮ ਗਲਤਿ ਹੋਈ ॥
 ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਸੁਤ ਭੁਵਨੀ ਤਰ ਜੋਈ ॥ ਦਾਯਗ੍ਰਹੀ ਤਾਂ ਹੋਵੈ ਜੋਈ ॥ ੨੫ ॥
 ॥ ਸਾਧਨ ਧਾਰ ਉਦਾਰ ਉਦਾਰ ਨੇ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਮੇਖ

ਪੰਥ ਸੁਧੇ ਚਲੇ ਜੇ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਇ ॥ ੨੨੮ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਜਗਮੇ
ਦੁਖ ਸੀਤਹੁ ਦੁਇ ਦਸਹੇ ਨਗਹੇ ਉਰਖੇ ਦਸੁ ਦੈਵ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਦਿਨ
ਕੁੰਗਮਿ ਦੇ ਨਕਰੇ ਜਗਜੇ ਫਲ ਦਾਇਕ ਕਰਮ ਸੁਫਲ ਉਦਾਰੇ ॥
ਦਿਨ ਕੇਤ ਕਦੇ ਹਰਹੈ ਜਗਮੇ ਗਹਿ ਪੰਨਾ ਅਪਾਰ ਸੁਪਾਧ ਵਿ
ਸਾਰੇ ॥ ਨਲ ਰਾਘਵ ਅੰਨਿ ਰਪਾਂਡ ਵਕੀ ਗਤ ਕਉ ਰਵੀਚ ਸੁ
ਨੀਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੨੨੯ ॥ **ਸੋ** ॥ ਗਹਿ ਅਪ੍ਰੇਖ ਸੁਗਜਾਂ ਨਾਨੈ ਨਸ
ਖ ਜਵਾਸਨਾ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੁਜਾਂ ਨਹੈ ਵੇਰੁ ਖੀਪ੍ਰਗਟ ਯਹਿ
੨੩੦ ॥ **ਹੋ** ॥ ਸਾਧਨ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜੇਹਰਿ ਗੁਰਪਾਦ ਮਨਾਯਾ ॥

੨੦੦
੨੫੬

ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਯਾਂਮੈਕਹੀਯਤਨਕਰੇਸੁਖਪਾਯਾ॥੨੩੧॥

ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਮਾਨਸਿੰਘਚਰਣਸਿਖਯਤਗੁਲਾਬਸਿੰਘੇ
ਨਗੀਰੀਗਏਆਤਮਯੇਨਵਿਚਰਤੇਮੋਖਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸੇਸ
ਥਨਜੀਵਨਮੁਕਤਨਿਰਲੇਨਾਮਚਤਰਥੋਨਿਵਾਸ॥੪॥

੧੬ ਸ਼੍ਰੀਗਣੇਸਾਯਨਮਃ॥ਸਵੈਯਾ॥

ਪਦਜਾਂਹਿਭੁਜੇਕ੍ਰਿਤਕਾਰਯਹੋਇਸਸੁਖਭਰੇਸਤੁਦੁਖਗਏਏ॥੧੦॥

ਸਭਲੋਕਨਮੇਜਸਪੁਰਰਹੈਕੁਲਸੁਪਭਈਜਿਹਮਾਂਹਿਜਏਹੈ।
 ਤਨਅੰਮਨਚੀਤਉਪਾਧਬਿਨਾਘਨਜੈਪਵਸੇਬਿਦਰੂਪਭਏਹੈ।
 ॥ਹਮਤਾਂਗਲਨਾਇਕਕੇਕਰਜੇਰਸੁਸੀਸਨਿਵਾਇਕਿਯਾਯ
 ਪਏਹੈ॥੧॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਭੇਦਵਿਹੀਨਅਛੇਦਸਦਾਨਿਰਖੇਦਕ
 ਹੇਜਿਹਕੇਸੁਤਿਚਾਰੀ॥ ਭਾਵਸਮਾਂਨਪਵੇਜਿਨਕੇਗੁਲਪਾਵਤਜ
 ਹਿਯਤੀਸੁਭਕਾਰੀ॥ ਗਜਾਂਨਭਏਤਨਗਾਰਤਹੀਬਿਦਰੂਪਭਏ
 ਕਛੁਆਹਿਨਵਾਰੀ॥ ਤਾਂਰਘਨਾਥਸਿਰੋਮਲਕੇਪਦਮਜਲਕੇ
 ਸਦਬੀਦਹਾਰੀ॥੨॥ **ਚ** ॥ ਸੀਗੁਰਪਾਦਉਦਾਰਬੀਦੈਸੀਸਨਿਵ

ਇਕੋ॥ ਭਵਸਾਗਰਨਿਸਤਾਰਸੇਵਤਸੇਵਕਗਲਸਦਾ॥੩॥
॥ਤਤਪਦਵਾਚਯਮਰਥਥਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਥਮਨਿਵਾਸਵਖਾਨਿਜੇ
ਜੇਈ॥ ਤ੍ਵਿਪਦਵਾਚਯਮਰਥਥਜੇਤੋ॥ ਦ੍ਵਿਤੀਨਿਵਾਸਵਖਾਨਿਜੇ
ਤੇਤੋ॥ ੪॥ ਲਖਮਰਥਮਰੁਮੇਕਗਜਾਂਨ॥ ਤ੍ਰਿਤ੍ਯਨਿਵਾਸਸੁਕੀ
ਲੋਥਖਾਂਨ॥ ਸਸਾਧਨਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੁਜੇਈ॥ ਚਤੁਰਥਮਾਂਹਿ
ਵਖਾਂਨੀਜੇਈ॥ ੫॥ ਦ੍ਵਿਦੇਹਮੁਕਤਿਅਵੈਸੁਅਨਾਸਾ॥ ਅਵਹੈਵੈਨੀ
ਕੈਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਪਰਖਸਗਸਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਧਫਲਭੁ
ਗਉਦਾਰ॥ ੬॥ ਸਾਂਤਨਕੋਰੇਭਵਜਬੀ॥ ਹੋਇਦ੍ਵਿਦੇਹਮੁਕ

ਤਵਹੁਤਬਹੀ॥ ਨੰਨੁਜੀਵਨਮੁਕਤਪਰਖਬੰਜਈ॥ ਵਹੀਵਿ ੨੫੬
ਦੇਹਮੁਕਤਇਹਹਈ॥ ੭॥ ਤਤਵਗਯਾਂਨੀਕੇਵਲਜੋਗੈ॥ ਤਾਂ
ਕੀਗਤਭਾਖੇਅਬਕੋਗੈ॥ ਕੇਵਲਤਤਵਗਯਾਂਨੀਜੋਈ॥ ਬਿਏ
ਹਮੁਕਤਤਾਂਸਮਸੁਹਈ॥ ੮॥ ਤਾਂਕੋਕਰਲਤਤਵਗਯਾਂਨਾ॥
ਜੋਹਯੋਇਹਦੁਹੀਸਮਾਂਨਾ॥ ਯਾਹਿਤੋਵਾਤਾਅਪੁਰਬਨਾਂਹੀ॥ ਵਾ
ਰੰਵਾਰਕਹੀਯਾਮਾਂਹੀ॥ ੯॥ ਤਿਤ੍ਵਗਯਾਂਨੀਨਜਗਜੇਤੋ॥ ਪਾ
ਵੇਕੰਨਗਤੀਕੋਤੇਤੋ॥ ਤੇਤੋਨਿਜਕਰਮਨਅਨਸਾਗ॥ ਆਵੇਪੁ
ਠਿਪੁਨਿਯਾਸਿਸਾਗ॥ ੧੦॥ ਪਾਪਕਰੇਕੁਦਭੀਤਰਜੇਤੋ॥ ਨਰਕਮ

ਹਿਉਪਜੇਇਹਤੇਤੇ॥ ਯਾਗਦਾਨਅਰੁਹੇਮਅਪਾਰਾ॥ ਜੇਜਨਭ
 ਵਮੈਕਰੇਉਦਾਰਾ॥ ੧੧॥ ਹੋਵੇਦੇਵਸੁਰਗਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਬਹੁਬਿਧਭੋ
 ਗਅਹੇਜਾਂਮਾਂਹੀ॥ ਅਰੁਜੇਪੰਨਪਾਪਸਮਕਰੇ॥ ਮਾਂਨਵਤਨਕੰਤੇ
 ਜਗਧਰੇ॥ ੧੨॥ ਯਾਂਵਿਧਤਾਂਕੀਗਤਹੈਜੇਤੀ॥ ਵੇਦਪਰਾਂਦਕ
 ਹੀਸਭਤੇਤੀ॥ ਨੰਨਸੁਭਾਸੁਭਕਮਤਯਾਗਕਰਦੇਈ॥ ਆਤਮ
 ਸਵਲਕਰੇਇਹਜੇਈ॥ ੧੩॥ ਪ੍ਰਾਪਤਤਤ੍ਵਗਯਾਂਨਨਹਿਹੋਯੋ॥
 ਕਾਲਅਧੀਨਦੇਹਤਿਨਖੋਯੋ॥ ਤਤ੍ਵਗਯਾਂਨਜਾਂਤੇਨਹਿਹੋਯੋ॥
 ਮੁਕਤਿਕੁਸੁਤਾਂਤੇਵਹੁਪਯੋ॥ ੧੪॥ ਤਜੇਪਾਪਨਹਿਨਰਕਸਿਧਾ

ਦੇ॥ ਪੰਨਾ ਵਿਨਾ ਨਹਿ ਸੁਰਪੁਰਜਾ ਦੇ॥ ਤੀਨੋ ਫਲ ਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰ ॥ ੨੫੩ ॥
ਸਾਹੈ ਕਛੁ ਗਤ ਕੇ ਹੋਵੈ ਨਾਸਾ॥ ੧੫॥ ਜੇ ਵਹੁ ਨਾਸ ਹੋਇ ਇਹ ਜਾ ॥
ਏ॥ ਆਤਮਾ ਸੁਵਲ ਨ ਮੁਰਥ ਉਪਏ॥ ਆਤਮਾ ਸੁਵਲ ਕੀ ਰਕਰ
ਹੋਈ॥ ਜਾਂਤੇ ਮਧਾ ਬਿਨਾ ਸਕ ਸੇਈ॥ ੧੬॥ ਸੁਭਾ ਸੁਭ ਕਰਮ
ਤਜਾਗ ਕਰ ਦੇਈ॥ ਵਿਧਵਤ ਸੁਵਲ ਕਰੇ ਇਹ ਜੇਈ॥ ਤਤੁ ਗੁ ॥
ਨਾਵਿਨ ਤੁਯਾ ਗੇ ਦੇਹਾ॥ ਸੋਨਹਿ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਵਿਦੇਹਾ॥ ੧੭॥ ਮੁਕ
ਤਨਾਂ ਹਿ ਤੰਨ ਰਕ ਸਿਧਾ ਦੇ॥ ਤਨ ਕੋ ਰੂਰਠੀ ਰਿਕਤਿ ਜਾਵੈ॥ ਨ
ਰਕਰਾਮ ਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਂਹੀ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਿ ਖੇਧੀ ਗੀਤਾ ਮਾਂਹੀ॥ ੧੮॥

ਤਖਾਚਤਦਵਾਕਯੀ॥ ਨਹਿਕਲਿਜਾਣਕ੍ਰਿਤਕਸਾਚਿਦੁ
ਰਗਤਿਤਾਤਗਛੁਤਿ॥੧੦॥ ਅਰੁਨਹਿਨਸਤਾਂਹਿਕੋਹਈ॥
ਜਨਮਾਂਤਰਕੋਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਸੋਜਨਮਾਂਤਰਵਹੁਪ੍ਰਕਾਗ॥ ਕਾਰ
ਲਸਹਿਤਸੁਨੋਨਿਰਧਾਰ॥੧੧॥ ਜੋਕੁੰਗਨਅਭਲਾਖਾਹੋਈ॥
ਲੋਕਪ੍ਰੰਨ੍ਯਕ੍ਰਿਤਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਨੰਨੁਵਿਨਪ੍ਰੰਨ੍ਯਕੋਸੋਤਹਜਾ
ਯਾ॥ ਜਗੰਜਾਇਨਰਪ੍ਰੰਨ੍ਯਕਮਾਯਾ॥੧੨॥ ਆਤਮਸੁਵਲ
ਅਹੈਉਹਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਮਤਪਸ੍ਯਪ੍ਰੰਨ੍ਯਸੁਹੋਈ॥ ਤਾਂਕੇਵਲਕ
ਰਿਜਾਵੇਤਹਾਂ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਜਨਜਾਵੇਜਹਾਂ॥੧੩॥ ਇ

ਨਇਨਮੇਜੋਸ੍ਵਦਲਹੈਤਾਂਫਲਾਮਾਹਿਉਦਾਗਮਰਣਮਫਧਲੋ ੨੨੮
ਜੇਕਰੇਕੰਨਵਤਾਵੇਪਾਗ ੨੨॥ ਤਤਉਕਤੀ॥ ਦਿਨੇਦਿਨੇਤੁਵੇ
ਦਾਂਤਸ੍ਵਦਲਤਭੁਕਤਸਿਯੁਤਾਤਿ॥ ਗੁਰਸੁਹਸ੍ਰੁਖਯਾਲਬ
ਧਾਤਕ੍ਰਿਛ੍ਰਾਸੀਤਫਲਿਲਭੇਤਾ॥ ੨੩॥ ਤਪਕਰਪਨਲੋਕਮੇ
ਗਯੋ॥ ਭੋਗਨਕੇਵਹਸਿਗੀਭੁਯੋ॥ ਸਕਾਂਮੀਕੀਰਤਕਹੀਸੁਜੋਈ
॥ ਜੋਨਿਰਵਾਸਨਤਾਂਤੇਹੋਈ॥ ੨੪॥ ਤੋਯੋਗਨਕੇਕੁਲਮੇਅਵੈ
॥ ਜਨਮਪਾਇਕੋਗਯਾਂਨਉਪਾਵੈ॥ ਅਰਜੇਕਛੁਵਾਸਨਉਰ
ਹੋਈ॥ ਧਨੀਪੁਰਖਗ੍ਰਹਿਉਪਜੋਸੋਈ॥ ੨੫॥ ਤਹਾਂਆਇਕੋਗ

ਹੇਵੇਰਗਾ॥ ਗਜਾਨ ਲਹੈ ਜੋਹੈ ਵਡੁ ਭਾਗਾ॥ ਯਾਵਿਧ ਕੀ ਬਜਦ
 ਸਾਜੈ ਈ॥ ਗੀਤਾ ਮਾਂਹਿ ਕਹੀ ਹਰਿ ਸੇਈ॥ ੨੫॥ ਨੰਨੁ ਤੈ ਸੇ ਗਜ
 ਨੀ ਇਹ ਜੇਈ॥ ਜਨਮਾਂਤਰ ਕੋਧਾਵੈ ਸੇਈ॥ ਆਤਮਾ ਸ੍ਵਦਲ ਪ੍ਰਥ
 ਮ ਤਿਨ ਕਰ੍ਹੈ॥ ਯਹਿ ਤ੍ਰਿਪ੍ਰਸਾਦ ਸੀਰਤਿ ਕਰ੍ਹੈ॥ ੨੬॥ ੨॥ ਆ
 ਤਮਾ ਸ੍ਵਦਲ ਸੁਜਨਮ ਕਰਯਹਿ ਸਮਝੀ ਉਰਮਾਂਹਿ॥ ਉਪਮਾ ਤੇ
 ਗੀਬਧ ਕੀ ਕਹੂੰ ਨਿਹਾਰਨਾਂਹਿ॥ ੨੭॥ ੩॥ ਸ੍ਵਦਲ ਮੁਖ ਫਲ
 ਗਜਾਨ ਸੁਜੇਈ॥ ਯਤਨ ਮਾਂਹਿ ਲਹਿਯੋ ਤਿਨ ਸੇਈ॥ ਜਨਮ ਹੇ
 ਤਿਨ ਹੋਵੇ ਨਾਂਹਿ॥ ਜਨਮ ਹੇਤੁ ਗਜਾਨੀ ਮੈਨਾਂਹਿ॥ ੨੮॥ ਅਗਜ

ਨਵਿਸਿਸਕਰਮਹੈਜੇਈ॥ਜਨਮਾਂਤਰਕੇਹੋਤੂਤੇਈ॥ਸਹਅ ੨੦੫੬

ਗਯਾਂਨਕਰਮਸਭੁਜੇਤੋ॥ਗਯਾਂਨਅਗਨਿਰੁਜਮਸਭੁਤੇਤੋ॥੨

੯॥ਵਿਨਕਰਲਜਨਮਜਗਐਸੋ॥ਬਿਧਯਾਸੁਤਭਵਭੀ੩

ਜੈਸੋ॥ਅਰੁਪਨਿਗਯਾਂਨੀਜਨਮਸੁਜੇਈ॥ਸ੍ਰੁਤਿਮਾਂਹਿਨਿਖੇ

ਯਜੈਸੇਈ॥੩੦॥ਤਤ੍ਵਗਯਾਂਨੀਪੁਰਖਵਿਸਾਲਾ॥ਜੀਵਤਜਾਂਹਿ

ਮਿਦਾਏਕਾਲਾ॥ਤਾਂਕੇਪ੍ਰਾਂਲਨਤਨਤੇਜਵੇ॥ਬ੍ਰਹਮਮਾਂਹਿਲੀ

ਨਤਾਪਾਵੇ॥੩੧॥**ਰੁਥਾਰਸ੍ਰੁਤਿ॥ਨਤਸਯਪ੍ਰਾਂਦਾਉਤਕ੍ਰਮ**

ਤਿਅਤ੍ਵੈਰਸਮਾਹਿਸੀਏ॥ਨਗਾਰਵੀਰਾ॥ਅਰਬਪਵੇਗੁਰੇ

ਗਕੈ ਅਨੰਤ ਧਾਂ ਮਜਾਵਈ॥ ਅਨੰਤ ਪਿਥਲਿ ਘਈ ਨ ਪਾਵਕੈ ਓ
 ਠਾਵਈ॥ ਉਪਾਧਕੈ ਅਭਾਵਤੇ ਅਨੰਤ ਮੈ ਸਮਾਯੋ॥ ਨਾਮਰ
 ਕੇ ਸਮਾਂ ਨ ਜੋ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮੈ ਸਿਧਾਯੋ॥ ੩੩॥ ੩॥ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤ ਕੇ
 ਹੇਤੁ ਜੋਈ॥ ਤਤ੍ਵਗਿਆਨ ਤਾਂ ਮੈ ਹੋ ਸੋਈ॥ ਤੰਤ੍ਰੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤ ਵਿਦੇਹ
 ॥ ਵਹੁਰ ਧਰੇ ਨਤਾ ਸਮਏਗਾ॥ ੩੩॥ ਨੰਨੁ ਤਤ੍ਵਗਿਆਨ ਭਾਖੇਤੁ
 ਮਜੋਈ॥ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤ ਕੇ ਹੇਤੁ ਨ ਸੋਈ॥ ਤਤ੍ਵਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿ
 ਦਾਗਾ॥ ਪਾਵੇ ਜਨਮ ਸੋਵਾਰੀ ਦਾਗਾ॥ ੩੪॥ ਬਜਾਸ ਬਸਿ ਸਾਹਿ
 ਕਹੈ ਜੇਤੋ॥ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਅੰਨ ਰਿਖ ਕੇਤੋ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਤਾਂ ਕੇ

ਜਨਮਉਦਾਰਾਮਾਂਹਿਪੁਰਾਨਨਕਹੇਦਿਥਾਰਾ। ੩੫ ਤਿਉਹੀ ੨੬੦
ਅੰਗਜਾਂਨੀਜੇਤੋ। ਪਾਵੈਜਨਮਤਾਂਹਿਸਮਤੇਤੋ। ਅੰਨਤਰਜ
ਕੈਜਨਮਨਹਯੈ। ਬਜਾਸਾਇਕਕੈਸਮਜਕਪਯੋ। ੩੬ ਯੰ ੦
ਮੇਹੇਤੁਸੁਨੈਨਿਰਧਾਰਾ। ਸੀਕਤੇਰੀਦਿਯੋਨਿਵਾਰਾ। ਬਜਾਸ
ਵਸਿਸਾਇਕਹੈਜੇਤੋ। ਹੈਅਧਕਾਰਜਗਕੇਤੇਤੋ। ੩੭ ਧਰ ਕ
ਥਰਦੇਹਵੇਦਵਿਸਤਾਰੇ। ਜਨਕੋਭਵਸਾਰਗਨਿਸਤਾਰੇ।
ਧਰਮਾਧਰਮਗਤੀਜਗਜੇਤੀ। ਜਨਕੋਸਗਲਵਤਾਵੇਤੇਤੀ।
੩੮ ਯਾਂਹਿਕਲਪਕੈਕਾਲਸੁਜੇਤੋ। ਤਾਂਕੋਪ੍ਰਾਬਧਹੈਤੇਤੋ।

॥ ਤੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਥਮ ਅਨੁਸਾਰ ॥ ਧਾਰੇ ਜਨਮ ਸੇਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥ ੩੯ ॥
॥ ਯਹੀ ਅਰਥ ਸਹੀਰ ਕਮਾਂ ਹੀ ॥ ਬਜਾ ਸਦਕਾਂ ਨੇ ਸੇ ਸੇ ਨਾਂ ਹੀ ॥
ਕਿਤੀ ਯਮ ਧਯਾਇਤੀ ਸਰੇ ਪਾਵਾ ॥ ਭੁਖ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਅਹੇ ਨਵਿ
ਵਾਵਾ ॥ ੪੦ ॥ **ਤੁਥਾ ਚ ਸੁਤੀ ॥ ਯਾਵਦੁ ਧਿਕਾਰ ਮਵ ਸਿਖਤ ਰਾਖਿ**
ਕਾਰਿ ਕਾਂਢਾਂ ਹੀ ॥ ਅੰਗ ਗਜਾਂ ਨੀ ਭਵੈ ਮੇਜੇ ਤੇ ॥ ਯਾਤਨੁ ਤਜਹ
ਅਨੰਤ ਰਤੇ ਤੇ ॥ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਜਨਮ
ਤਰਨ ਹਿਜੇ ਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਤੁਥਾ ਚ ਸੁਤਿ ॥ ਤਸ ਸਤਾਵੈ ਦੁਹਿ ਚਿਰ
ਯਾਵਤ ਨਾਵਿ ਮੋਖ ਜੋ ॥ ਅਥ ਸਿਪਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਨਮ

ਤਾਂਹਿਨਹਿਪਯੋ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਭੇਦਹੀਨਵਹੁਹਯੋ॥ਕਲਪਤਨਿ ੩੬੧
ਖਲਭੇਦਥੋਜੈਈ॥ਭੁਜੋਨਿਬ੍ਰਿਤਗਹਿਓਨਹਿਕੋਈ॥੪੨॥ਨੰਨ
ਯਦ੍ਯਪਿਕਲਪਿਤਭਵਜੈਈ॥ਭੁਜੋਨਿਬ੍ਰਿਤਗਹਿਯੋਨਹਿ
ਕੋਈ॥ਤਦ੍ਯਪਿਮੋਖਅਕਲਪਿਤਹਯੋ॥ਤਾਂਹਨਿਬ੍ਰਿਤਤਹਾਂ
ਨਹਿਪਯੋ॥੪੩॥ਪ੍ਰਮਾਰਥਮੋਖਪਖੁਹੈਜੈਈ॥ਸੁਤਿਨਿਵਾਰੇ
ਨੀਕੋਸੈਈ॥ਨੰਨੁਕੰਨਸੁਤਿਯਾਦਿਧਕੋਆਹਿ॥ਭੁਖੋਪ੍ਰਗਟੁ
ਨੋਅਵਤਾਂਹਿ॥੪੪॥**ਨਨਿਰੋਧੋਨਰੋਤਪਤਿਰਨਵੰਧੋਨਚਮਾ**
ਧਕ॥ਨਮੁਖਜਗਨੈਈਵਮੁਕਤੀਇਤਏਖਾਪ੍ਰਮਾਰਥ

ਤਾਇਤਸ੍ਰੁਤਿ॥ **ਚੁ॥** ਬ੍ਰਹਮਾਭਿੰਨਮੋਖਜਥੀਜੰਈ॥ ਯਾਦਿਧਵੇ
ਦਨਿਖੇਧੀਸੰਈ॥ ਤਾਂਤੇਸਗਲਦ੍ਵੈਤਤੇਹੀਨ॥ ਬ੍ਰਹਮਏਕਮੋਖਮੈ
ਚੀਨ॥ ੪੫॥ **ਸਵੈਯੰ॥** ਖੀਰਨਖੀਰਸੁਨੀਰਨਨੀਰਸਮੀਰ
ਨਮਾਂਹਿਸਮੀਰਸਮਾਵੈ॥ ਆਤਮਮਾਂਹਿਮਿਲੈਜਗਆਤਪਮਾਂ
ਹਿਦਿਸਾਦਿਗਭੁਰਸਮਾਵੈ॥ ਟੂਟਤਹੀਘਟਕੋਨਭੁਮੈਂਨਭਏਕ
ਭ੍ਰੰਜੰਨਹੁਭੇਦਦਿਖਾਵੈ॥ ਮੋਖਤਥਾਨਹਿਰੇਦਪਿਖੋਹਰਿਕੋਵਿਦ
ਬੇਦਯਹੀਬਿਧਗਾਵੈ॥ ੪੬॥ **ਸਵੈਯੰ॥** ਸੁਪਸਨਤਨਨਿਤੁ
ਪ੍ਰਬਧਸੁਏਕਮਖੰਡਤਬ੍ਰਹਮਪਛਾਂਨੋ॥ ਅਨੰਦਪੁਰਸੁਧੁ॥

ਗਵਿਹੀਨਇਸੋਘਨਸੈਧਵਥਿਲੁਖਮਛਾਂਨੋ॥ਵਿੰਦਸੁਪੁਰਗੀ
 ਅਵਨੀਅਗੁਵਿੰਦਸੁਪੁਰੰਦਰਕੇਪੁਗਮਾਂਨੋ॥ਤਨਹਾਂਨਸਨਤਨ
 ਬ੍ਰਹਮਕੁਜੇਜਿਮਖੰਡਅਕਾਸਅਕਾਸਸਮਾਂਨੋ॥੪੭॥ **ਕੁਸੰਗ**
ਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦੋ॥ ਘਨੰਗਜਾਂਨਰੂਪੰਨਹੀਭੇਦਹੋਈ॥ਅਹੋਵੈਤ
 ਜੇਤੀਰਹੀਨਾਂਹਿਕੋਈ॥ਇਕੋਸੋਵਿਗਜੇਨਹੀਆਂਨਭਾਸੇ॥ਸੁ
 ਤੇਸਿਧਜਜੁਤਪ੍ਰਕਾਸਿਪ੍ਰਕਾਸੇ॥੪੮॥ **ੴ**॥ਤਾਂਉਪਮਾਂਨਅ
 ਰਨਹਿਹਯੋ॥ਵਾਸਮਵਹੀਏਕਇਹਧਯੋ॥ਨੀਰਧਹੈਭਵਭੀ
 ਤਰਐਸੇ॥ਨੀਰਧਿਹੈਇਕਗਤਮੇਜੈਸੇ॥੪੯॥ **ਐਸੇਗਗਨ**

ਹੇਕੁਦਮਾਂਗੀ॥ਗਗਨਹੋਇਜੈਸੇਜਗਮਾਂਗੀ॥ਤਿਉਵਿਦੇਹਮੁਕਤ
ਹੈਐਸੇ॥ਵਿਦੇਹਮੁਕਤਹੀਹਯੈਜੈਸੇ॥੪੦॥ਯਾਂਵਿਧਉਪਮਾਤੋ
ਕੀਤਾਂਕੀ॥ਅੰਰਨਹੀਉਪਮਾਂਨਸੁਜਾਂਕੀ॥ਅਗਜਾਂਨਨਿਬ੍ਰਿਤਉ
ਪਲਖਤਜੈਈ॥ਪਰਮਾਨੰਦਹੋਇਚਿਦਸੇਈ॥੪੧॥ਨੰਨੁਅ
ਗਜਾਂਨਨਿਬ੍ਰਿਤਸੁਜੈਈ॥ਕੰਨਸ੍ਵਰੂਪਤਾਂਹਿਕੋਹੋਈ॥ਪੁਰਬਥਿ
ਪਦਖਾਂਨੇਜੈਸੇ॥ਤਾਂਹੀਸਰੂਪਪਛਾਂਨੇਤੈਸੇ॥੪੨॥ਨੰਨੁਪੁਰਬ
ਥਿਪਦਖਾਂਨੇਕੈਸੇ॥ਕਛਕਕਹੋਸੁਨਜੈਅਬਤੈਸੇ॥ਅਨੰਦਬ
ਧਾਰਾਵਸਜੈਈ॥ਐਸੇਤਾਂਹਿਦਖਾਂਨੇਜੈਈ॥੪੩॥ਅਵਿਦਯਾ

ਨਾਸ ਅਗੇ ਇਹ ਜੋਈ॥ ਤੁਰੀ ਉਤੀ ਰਲ ਪੰਚਮ ਜੋਈ॥ ਸਤ੍ਯ ਨਾਸਤਾ
 ਕੋ ਨਹਿ ਹਯੋ॥ ਹੋਇ ਸਤ੍ਯ ਅਵ੍ਰਿਤੀ ਨ ਪਯੋ॥ ੪੪॥ ਅਰੁ ਅਸਤ੍ਯ
 ਨਾਸ ਵਹੁ ਨ ਹੀ॥ ਹੋਵੈ ਗਯਾਂ ਨ ਨਾਸਾਧਨ ਤਾਂ ਹੀ॥ ਸਤ੍ਯ ਅਸਤ੍ਯ
 ਉਤ੍ਯ ਨਹਿ ਹਯੋ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਏ ਉਵਿਰੋਧੀ ਪਯੋ॥ ੪੫॥ ਨਹਿ ਪੁਨਿ ਅ
 ਨਰ ਵਾਚਨ ਵਹੁ ਹਯੋ॥ ਸਾਈ ਅਨਿਰਬਾਚਨ ਜੋ ਪਯੋ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਉਪ
 ਦਾਂ ਨ ਅਗਯਾਂ ਨ॥ ਤਾਂ ਵਿਨ ਅਨਿਰਵਾਚਨ ਵਹੁ ਹਾਂ ਨ॥ ੪੬॥ ਮੁਕਤ
 ਮਾਂ ਹਿ ਅਗਯਾਂ ਨਹਿ ਹੋਇ॥ ਗਯਾਂ ਨ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਪੁਨਿ ਜੋਇ॥ ਤਾਂ ਤੇ
 ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨ ਹਯੋ॥ ਤੁਰੀ ਉਤੀ ਰਲ ਪੰਚਮ ਪਯੋ॥ ੪੭॥ ਅਵ੍ਰਿਤ

ਵਿਦਯਾਚਾਰਜੋਈ॥ ਯਾ ਵਿਧਿਤਾਂਹਿ ਵਤਾਵੇਸੋਈ॥ ਅਨਿਰ
 ਵਾਚਨਾ ਅਵਿਦਯਾਹਯੋ॥ ਤਾਂਕੋਨਾਸਤਥਾਪਨਿਪਯੋ॥ ੫੮॥
 ਹਿਪਖਕੋਵਹੁਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਮਾਂਹਿਸਿਧਾਂਤਲੇਸਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਸਰ
 ਬਕਹੋਹੋਵੈਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਸਾਰਅੰਸਕਕੀਓਓਚਾਰਾ॥ ੫੯॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਸਿਧਕਾਰਹੋਜੋਈ॥ ਐਸੇਤਾਂਹਿ ਵਤਾਵੇਸੋਈ॥ ਅਵਿਦਯਾਨਾਸ
 ਅਹੇਇਹਜੋਈ॥ ਆਤਮਰੂਪਪਛਾਨੋਸੋਈ॥ ੬੦॥ ਕਲਪਿਤਵ
 ਧਅਹੇਇਹਜੋਈ॥ ਅਧਿਸ਼ਾਨਰੂਪਅੰਨਨਹਿਤੇਤੀ॥ ਕਲਪਿਤ
 ਅਹੇਸਰਪਜਗਜੋਈ॥ ਤਾਂਹਿਅਭਾਵਰਜਹੀਹੋਈ॥ ੬੧॥ ਗੰਗਾ

ਧਰਪੁਨਿਯਗੀਵਖਾਂਨੇ॥ ਅਧਿਸ਼ਾਂਨ ਅਤਿਰਿਕੁਬਾਧਨਹਿਮਾਂਨੇ॥ ੨੬੮
॥ ਅਵਿਦੁਜਾਬਾਧ ਅਹੇਇਹਜੇਈ॥ ਅਧਿਸ਼ਾਂਨ ਭਿੰਨਵਸਤਨਹਿ
ਸੋਈ॥ ੬੨॥ ਯਾਂਗੀਤੇਕਛੁਦੈਤਨਹਯੋ॥ ਏਕਅਵਿਤੀਯਅਤ
ਮਾਧੰਯੋ॥ ਨਨੁਬਿਧਵਖਾਂਨਜੋਰੂਪਸਜੇਈ॥ ਨਾਂਨਾਂਵਿਧਰਾਧੰਯੋ
ਸੋਈ॥ ੬੩॥ ਤਾਂਤੇਤਾਂਮਤਅਹੇਵਿਰਧਾ॥ ਪਰਸਪਰੰਨੀਕੋਓਰਸ
ਧਾਂਨਾਂਹਿਵਿਰਧਪਰਸਪਰਸੋਈ॥ ਬੋਧਉਪਾਇਕਹੇਸਕੁਕੋਈ॥
੬੪॥ ਬੋਧਉਪਾਇਮੀਸਹੇਜੇਤੀ॥ ਚੈਅਵਿਰੁੱਪਸਕੁਨਮੇਤੇਤੀ॥ ਵ
ਸਤਾਵਿਚਾਰਅਵਿਦੁਜਾਨੰਗੀ॥ ਰੋਨਮਕਾਵਕਹੇਕੋਤਾਂਗੀ॥ ੬੫

ਅਧ੍ਯਾਤਮਿਕਾਧ੍ਵਾਦਸੁਜੋਤੀ॥ ਸਿਖਬੰਧਹਿਤਕਲਪਜੋਜੋਤੀ॥
 ਬੰਧਅਨੰਤਰਜੋਤਿਹਰੇਰੇ॥ ਤਾਂਹਿਅਭਾਵਤ੍ਰਿਕਾਲਕਟੋਰੇ॥ ੬੬॥
 ਤਦੁਕਤੀ॥ ਅਧ੍ਯਾਤਮਿਕਾਧ੍ਵਾਦਾਕੁਜਾਨਿਸਪ੍ਰਪੰਚਪ੍ਰਪੰਚ
 ਤੇ॥ ਸਿਖਜਾਣਾਬੰਧਸਿਖਜਰਬੰਤਤ੍ਰਗਣੀਕਲਪਿਤਃ॥ ਕ੍ਰਮ
 ਤਤਃ॥ ਤਤ੍ਰਮਸ੍ਯਾਦਵਾਕ੍ਯੇਥਾ॥ ਸਮ੍ਯਗਧੀਜਨਮਮਾਤ੍ਰਤ
 ਆਵਿਦ੍ਯਾਸਹਕਾਰਯੇਨਨਾਸੀਦਸਤਿਭੁਵਿਖ੍ਯਤਿ॥
 ਚੰ॥ ਯਾਦਿਧਤੀਨੋਕਾਲਅਭਾਵਾ॥ ਭੁਈਅਵਿਦ੍ਯਾਲਹੇਨਭੁਵ
 ਆਤਮਏਕਅਖੰਡਅਨਾਸੀ॥ ਘਨਾਨੰਦਚਿਦਸੂਤੇਪ੍ਰਕਾਸੀ॥

॥ ਤਾਭੀ ਤਰਵਿਖੇ ਪਜੁ ਦੇਹਾ ॥ ਤਾਂਹਿ ਤਿਯਾਗੇ ਹੋਇ ਵਿਦੇਹਾ ॥ ਪ੍ਰ
 ਬਧ ਪ੍ਰਤਬਿਧ ਸਰੀਰਾ ॥ ਭੋਗ ਤਯਾਗੇ ਕੋ ਵਿਦਧੀਗਾ ॥ **ਵਿਦਧ** ਪ੍ਰ
 ਬਉਕਤ ਆਤਮਾ ਜੇਈ ॥ ਵਹੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮੁਕਤ ਨ ਰਹੇਈ ॥ ਜਾਂਤ
 ਗੰਤ ਨ ਡਾਰੇ ਸੇਈ ॥ ਹੋ ਸੁਖ ਸਿੰਧ ਭੇਦ ਨ ਹਿਕੇਈ ॥ **ਵਿਦਿ ॥ ਸਦੈ**
 ਤਟਤੀਰਥ ਮਾਂਹਿ ਤਜੇ ਤਨ ਕੋ ਉਤ ਉਖਰ ਦੇ ਸਬਿਖੇ ਤਨ ਡਾਰੇ ॥
 ਦਿਜਾ ਮੰਦਰ ਮੇਤ ਨ ਤਯਾਗ ਕਰੇ ਉਤ ਜਾਯਾ ਮਰੇ ਵਹੁ ਨੀ ਚਵਾਰੇ ॥
 ਹਰਿਯ ਜਾਂਨ ਪਰੇ ਤਨ ਤਯਾਗ ਕਰੇ ਉਤ ਗਾਹ ਕਰੇ ਵਿਗਤੇ ਜਲ ਡਾਰੇ ॥
 ॥ ਤਨ ਡਾਰੇ ਤਹੀ ਸੁਖ ਸਿੰਧ ਭੁਜੇ ਨ ਹਿਕੇ ॥ ਰਿਤ ਨੂਹਿ ਤਲੇ ਕਪਾਰੇ ॥

੨੬੫

੦॥

ਨਗਜਛੰਦਾ ਨਿਵਾਰਕੇਉਪਾਧਕੋਅਖੀਰੂਪਸੇਵਣੀ॥ਅਪਾ
ਰਸੁਖਰੂਪਸੇਨਦੁੱਖਲੇਸਜੇਵਣੀ॥ਅਗਾਧਬੋਧਰੂਪਸੇਭਜੇਸੁਸਿ
ਤਤਾਸਕੋ॥ਜਪੀਅਨੇਕਵੈਨਕੇਜਪੈਸੁਜਾਪਜਾਸਕੋ॥੧੧ ਸਵੈਯੁ॥
ਯਾਂਹਿਨਮਿਤਕਰੇਤਪਸਾਜਗਜਾਂਹਿਨਿਮਿਤਧਰੇਬ੍ਰਤਰੂਗੀ॥ਜਾਂਹਿ
ਨਮਿਤਤਜੇਸਕੁਭੰਗਸਜੇਉਗਮਾਂਹਿਸੁਯੋਗਉਦਾਗੀ॥ਜਾਂਹਿਤਰੁਮ
ਨਪਾਂਮਤਜੀਅਰੁਪਰਲਕੁਟੀਬਨਮਾਂਹਿਸਵਾਰੀ॥ਸੋਸੁਖਦੁਖਵਿ
ਹੀਨਲਹੇਉਰਗਜਾਂਨਜਬੈਧਰਮੇਤਨਰੂਗੀ॥੧੨ ਯਾਂਹਿਤਯਗਸੁ
ਦਾਂਨਕਰੇਪਨਿਜਾਂਹਿਵਿਚਾਰਰਚੇਬ੍ਰਤਰੂਗੀ॥ਭੀਖਮਮਾਤਿਲਿਅ

ਇਜਿਤੇਸਭਤੀਰਥਜਾਂਹਿਤਧਾਰਮੁਗਾਰੀ॥ਰਚੈਕੁਵਸੰਡਲਮੈਪ੍ਰਭ
 ਪੂਰਣਜਾਂਹਿਨਮਿਤਕੁਈਸੁਤਿਚਾਰੀ॥ਸਿਸੁਖਦੁਖਵਿਹੀਨਲਹੈਉ
 ਰਗਜਾਂਨਜਬੈਧਰਮੈਤਨਡਾਰੀ॥੨੩॥ਜਾਂਹਿਨਮਿਤਕਰੀਸੁਰਸੇ
 ਵਸੁਦੇਵਮਨਾਵਨਕੀਗਤਿਧਾਰੀ॥ਜਾਂਹਿਤਰਾਘਵਸੇਵਕਰੀ
 ਅਰੁਸੰਕਰਕੀਅਰਥਾਵਿਸਥਾਰੀ॥ਦੇਵਨਦੀਤਟਬੈਠਇਕੰਤ
 ਕਰੇਤਪਸਾਤਪਸਿਤਪਸਾਰੀ॥ਸਿਸੁਖਦੁਖਵਿਹੀਨਲਹੈਉਰਗਜ
 ਨਜਬੈਧਰਮੈਤਨਡਾਰੀ॥੨੪॥ਵੇਦਵਿਚਾਰਕਹਯੋਪਨਿਜਾਂਹਿਤ
 ਜਾਂਹਿਤਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਕੁਸਮਜਸਰੀਰਕਮਾਇਜਿਤੇਕਵਿਕ

ਨਗਨੇਕਛੁਆਹਿਨਪਾਰੀ॥ਸੇਵਕਹੀਗੁਰਕੀਪੁਨਿਜਾਂਹਿਤਜਾਂ
 ਹਿਤਦੁਸ੍ਰਕੀਸਿਗਤਦਾਰੀ॥ਜੇਸੁਖਦੁਖਵਿਹੀਨਲਹੈਉਰਗੁਜਾਂ
 ਨਲਬੈਧਰਮੈਤਨਡਾਰੀ॥੧੫॥ **ੴ** ॥ਯਾਵਿਧਆਤਮਧਾਂਮਕੋਅ
 ਤਮਗਜਾਂਨੀਪਾਇ॥ਪ੍ਰਮਾਨੰਦਅਖੰਡਚਿਦਭੇਦਵਿਹੀਨਸਮਾਇ
 ॥੧੬॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ਭਵਭਾਰਤਖੰਡਕਿਮੰਡਨਤੇਜਿਨਪਾਪਵਿਸਾ
 ਰਸੁਪੁਨਿਕਮਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਸੁਦੇਵਮਨਾਇਭੁਲੀਵਿਧਆਤਮ
 ਗਜਾਂਨਸੁਜਾਂਉਪਜਾਏ॥ਉਰਗਾਗਵਿਸਾਰਫਿਰੇਜਗਮੈਜਲਸੀ
 ਰਜਸੇਗੁਲਸਿਧਸੁਹਾਏ॥ਤਨਡਾਰਅਖੰਡਵਿਦੇਹਭੁਏਪ੍ਰਮਾਤ

ਮਸਿਧਵਿਖੇਜੁਸਮਾਏ॥੧੧॥ **ੴ** ॥ ਅਖਪੰਥਸੀਖੋਪਤੇਯਾਂਤਿ ੨੬੨
 ਸਦਯੋਮਾਂਤਿ॥ ਭਾਖੰਨੇਸਮਜਕਹੇਰਉਰਸੁਪੀਪਿਖੇਮਨਮਾਂ
 ਹਿ॥੧੬॥ **ਸਦੈਯਾ॥** ਯਹਿਮਾਰਗਨਾਂਹਿਅਪੁਰਬਹੈਕੁਛੁਅੰ
 ਰਿਪ੍ਰਸਿਧਸੁਬੇਦਨਮਾਂਹੀ॥ ਨਰਨਾਂਹਨਿਹਾਰਸਕੇਤਿਹਕੋਤਬ
 ਬਜਾਸਕਯੋਸੁਸਗੀਰਕਮਾਂਹੀ॥ ਵਹਿਅਹਿਗੀਭੀਗਪਿਖੇ
 ਤਿਹਪੀਰਗਥੇਜਿਨਤੇਸੁਰਵੈਨਨਮਾਂਹੀ॥ ਨਰਜੇਨਹਿਤਾਂਹਿ
 ਨਿਹਾਰਸਕੇਪਨਿਤਾਂਹਿਤਸੋਇਕਯੋਇਨਮਾਂਹੀ॥ **੧੭** ॥ ਸਾਂਤਿ
 ਸੁਦਤਿਹਅਦਿਨਿਤੋਸਕੁਸਾਧਨਜਾਂਹਿਵਿਖੋਵ੍ਹਿਪਯੋਏ

ਹਰਿਸੇਵਉਦਾਰਉਰੇਗੁਰਕੀਪੁਨਸੇਵਸੁਦੇਹਸੁਹਯੋ॥ਤਾਂਅਧ
 ਕਾਰੀਨਿਹਾਰਕਿਕੋਵਿਦਹੋਇਅਸੀਕਸੁਰੀਥਸੁਨਯੋ॥ਹੋਯ
 ਹਿਆਗਮਕੋਸਭਸਾਰਨਿਹਾਰਕਿਅੰਰਨਨਾਂਹਿਵਤਯੋ॥੮੦
 ॥ਗਵਿਗੋਤਮਪ੍ਰਜਨਿਵਾਰਕਰੇਸੁਖਲੋਚਨਹੈਵਿਮਲੀਜਗਮੰ
 ਹੀ॥ਜਗਪੇਚਕਨੈਨੰਦੋਖਘਨੇਰਵਗੋਤਮਸੀਤਿਨਕੇਉਗਮੰ
 ਹੀ॥ਜਗਸਾਰਅਸਾਰਪਰੀਖਕਜੇਗਤਜੋਸਮਝੀਤਿਨਕੀਮਨ
 ਮਾਂਹੀ॥ਰਿਖਵੈਨਨਨਾਂਹਿਸਰਾਹਤਲੋਕਸੁਵਾਲਕਕੀਗਨਨ
 ਕਿਨਮਾਂਹੀ॥੮੧॥੨॥ਕਹਿਵੇਦਾਂਤਕੇਅਰਥਹੈਕਾਹਿਮਮਥੁ

ਧਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਰਖਪਤਿ ਅੰਗੁ ਰਖਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨਿਕ ਛੁਓ ਚਾਰਾ ॥ ੨੬੮
 ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਭੀਲ ਨ ਬੇਰਗ ਹੋ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਖੇ ਰਖ ਗਈ
 ॥ ਫੂਲ ਸੁਗੰਧ ਜਲਾਇ ਕਜਾ ਪਦ੍ਧ ਕਜਾ ਦੇ ਜਨ ਲੇਹਿ ਰਿਝਾਈ ॥
 ਬਾਲ ਕਵੇਨ ਸੁਫੂਲ ਸੁਗੰਧ ਹਿਸਾਰ ਥਜਾ ਹਿਵੇ ਖੇਤੁ ਤਤਾਈ ॥ ੨੭੦
 ਪਦ੍ਧ ਕਜਾ ਭੇਟ ਧਰੇ ਪਿਖ ਹੋਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਸੀਯ ਸੁਹਾਈ ॥ ੨੭੧ ॥
 ਮੰਦਰ ਦੇਸ ਮੰਡੂਨ ਮਹਾਂ ਪਰਸੇਖ ਵਾਅ ਭੁਗੰਮਾ ॥ ਗੰਏ ਆਜਨ ਕਪਸਿ
 ਧਜ ਗਜਨ ਨੀਗੀ ਗੀਨਾਮਾ ॥ ੨੭੨ ॥ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਤਿਨ ਧਾਂ ਮਸਤਕ
 ਗੀਰੁ ਰਲ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਕਪਸਿ ਗਹਿਰ ਕੀ ਮਾਤਮ ਦੇਵਾ

੨੫॥ ਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਸੁਸਿੰਘਹੈਪੂਰਨਹਰਿਅਵਤਾਰਾ॥ ਰਚਨੇਪੰਥ
ਬੁਢੇਮੇਪ੍ਰਗਟਹੋਵਿਧਕੋਵਿਸਤਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਏਕਨਕੋਕਰਖੜਗ
ਦੈਤੁਜਵਲਕੋਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਪਾਲਨਭੂਮੀਕੋਕਰਿਯੋਦੁਸਨਮੂਲਉ
ਖਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਆਰਨਕੀਪਿਖਾਵਿਮਲਮਤਈਨੋਪਰਮਾਵਿਵੇਕਾ॥ ਨਿ
ਰਮਲਭਾਖੇਜਗਤਤਿਨਹੋਰੇਬ੍ਰਹਮਸੁਏਕਾ॥ ੨੮॥ ਤਿਨਪਦਪੰਕ
ਜਨੀਰਲਹਿਪਾਯੋਮੋਹਿਵਿਚਾਰਾ॥ ਤਿਨਅਨੁਯਾਯੀਬਾਲਮੇਕੀਨੋ
ਗ੍ਰੰਥਉਚਾਰਾ॥ ੨੯॥ **ਛਪੋਛਦਾ**॥ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਜਿਹਨਾਮਹੋਰਜਲ
ਪਾਪਵਿਨਾਸੇ॥ ਪਾਨਕਰੇਦੁਖਜਾਇਬੋਧਉਗਾ॥ ਸਾਕਸੇ॥ ਦੈਠਸੁ

ਠਹਰਤਾਂਹਿਗੰਥਸਿਪੁਰਣਕਰਿਯੋ॥ ਮੋਖਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸਨਾਮਵਿਚਾਰਸੁ
ਧਰਯੋ॥ ਜੋਪਵੈਸੁਯਾਂਕੋਗੀਤਕੈਨਰਵਹੁਮੁਕਤਿਸੁਆਹਿਜਗਾ॥ ਗੁਰ
ਹਰਿਬੁਭੁਵਾਕਯਾਰਥਗਾਹਿਨਿਜਮੁਕਤੀਕੋਹਾਂਹਿਮਗਾ॥ ੯੦॥ ਸਵੈਦ
॥ ਸਤਅਸੁਦਸੀਸੁਰਸੰਬਤਸੰਪ੍ਰਨਿਤ੍ਰਿਸਤਪਾਂਚਗਏਅਧਕਾਈ॥ ਸੁ
ਭਮਾਘਸੁਦੀਸੁਰਸੰਮਸਮੇਸੁਰਵਾਸਰਸੰਮਮਹਾਂਸੁਖਦਾਈ॥ ਥਿ
ਤਪੰਚਮਨਾਮਵਸੰਤਕਹੇਸੰਕੁਲਗਨਕੋਸੁਜਨੇਹਰਿਖਾਈ॥ ਇਨਤ
ਹਿਸੰਪੁਰਣਗੰਥਭੁਯੋਹਰਿਕੋਪਦਪੰਕਜਭੇਟਚੜ੍ਹਾਈ॥ ੯੧॥ ਸਵੈਦ
॥ ਗਣਨਾਇਕਸਾਰਸ੍ਵਤੀਰਾਘਬੀਰਸੁਨਨਕਜੀਗੁਰਾਮਾਦਉਦਾਰੇ

੯੯

੦

੦

੦॥

॥ ਗਰਗੋਬੰਦਸਿੰਘ ਉਦਾਰਬਡੇਪੁਨਿਜਾਗਰਮੇਭਵਸਾਗਰਤਾਰੇ ॥
ਤਿਨਕੰਨਉਪਾਯਿਨਪਾਇਧਰਕਛੁਲਾਇਕਨਾਂਗਿਪੈਜਗਸਾਰੇ ॥
॥ ਕਰਜੇਰਿਭੁਲੀਵਿਧਦੰਤਸਮੰਪਦਪਕਿਜਮੈਵਹੁਬੰਦਹਮਾਰੇ ॥੬॥
॥ ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਮਾਨਸਿੰਘਹਰਚਰਣਸਿਖੂਤੁਗੁਲਾਬਾਸਿੰਘੋਨ
ਗੋਗੀਗਏਆਤਮਜੇਨਵਿਰਚਤੋਮੰਖਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸੇਵਿਰੋਹ
ਮੁਕਤਿਨਿਰਲਯੋਨਾਮਪੰਚਮੋਨਿਵਾਸ ॥੫॥ ਸੁਭੰਮਸਤੁ ॥

॥ ਸੰਮਤ ੧੮੯੯ ॥ ਲਿਖੀਮੰਨਿਗਲੇਪੰਥੀਗੀਰਾਸਿੰਘਨੇ ॥

२९९

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative